Sisällysluettelo

ESIPUHE....3
JESAJAN KIRJA....4
SYNTI TUO TUOMION, 1 – 39....4
SANOMA HERRAN KANSALLE, 1 – 12....4
SANOMA PAKANAKANSOILLE, 13 – 23....25
ILMESTYS LOPUN AJOISTA, 24 – 27....42
VAROITUKSIA JA LUPAUKSIA, 28 – 35....48
KUNINGAS HISKIAN AJAN HISTORIAA, 36 – 39....65
JUMALAN ARMO TUO LOHDUTUKSEN, 40 – 66....71
HERRA PELASTAA ISRAELIN BAABELISTA, 40 – 48....71
HERRA PELASTAA ISRAELIN SYNNISTÄ, 49 – 57....93
LUONNOLLINEN JA HENGEILINEN israel, 58 – 66....110
JEREMIAN KIRJA....128
ENNEN JERUSALEMIN VALLOITUSTA, 1 – 38....128
JERUSALEM VALLOITETAAN, 39....206
JERUSALEMIN VALLOITUKSEN JÄLKEEN, 40 – 45....207
TUOMION SANOJA ERI KANSOILLE, 46 – 51....214
JEREMIAN AJAN HISTORIAA, 52....237
VALITUSVIRRET....240
HESEKIELIN KIRJA....253
HERRAN KIRKKAUS ILMESTYY, 1 – 3....253
PROFEETAN KUTSUMUS, 1 – 3....253
HERRAN KIRKKAUS POISTUU JERUSALEMISTA, 4 – 39....256
TUOMION JULISTUS JUUDALLE, 4 – 24....256
TUOMION JULISTUSTA PAKANAKANSOILLE, 25 – 32....289
PELASTUKSEN JULISTUSTA, 33 – 39....302
HERRAN KUNNIA PALAA JERUSALEMIIN, 40 – 48....313
UUSI TEMPPELI, 40 – 46....313
ISRAELIN MAA, 47 – 48....324
DANIELIN KIRJA....328
DANIELIN HISTORIA, 1 – 6....328
DANIELIN NÄYT, 7 – 12....340
HOOSEAN KIRJA....352
JOOELIN KIRJA....371
AAMOKSEN KIRJA....379
TUOMION JULISTUKSET, 1 – 6....379
VIISI NÄKYÄ, 7 – 9....389

OBADJAN KIRJA....394
JOONAN KIRJA....397
MIIKAN KIRJA....400
NAHUMIN KIRJA....412
HABAKUKIN KIRJA....418
SEFANJAN KIRJA....424
HAGGAIN KIRJA....430
SAKARJAN KIRJA....434
NÄKYJÄ TEMPPELIN RAKENTAMISEN AIKAAN, 1 – 8....434
JUMALAN VALTAKUNNAN TULEMINEN, 9 – 14....442
MALAKIAN KIRJA....451

ESIPUHE

Tämä Vanhan testamentin neljännen osan, profeettojen kirjojen (Jesajan kirja – Malakian kirja), käännös kantaa lisänimeä v.2025, joka voidaan tulkita julkaisuvuodeksi ja toisaalta nykyisenä atk-aikana versionumeroksi.

Pohjatekstinä on ollut raamatunkääntäjä Pentti Mäkisen (1935–2023) tekemä teksti. Hän on ollut myös tärkein kommentoija lopullista tekstiä varten.

Käännös pyrkii olemaan mahdollisimman tarkka ja uskollinen heprealaiselle alkutekstille ja mahdollisimman hyvää suomen kieltä. Kielten rakenteen erilaisuudesta johtuen tämäkään käännös ei voi olla ”täydellinen”.

Tähän käännökseen liittyy kommenttitiedosto, jossa selvitetään muiden tietojen ja ajatusten ohella joitakin käännösratkaisuja.

Espoossa 4.4.2025
Lars Lewi Leptoni

JESAJAN KIRJA

SYNTI TUO TUOMION, 1 – 39

SANOMA HERRAN KANSALLE, 1 – 12

Israel on luopunut Herrasta

1 1 **J**esajan, Aamoksen pojan, näky Juudasta ja Jerusalemista, jonka hän näki
Juudan kuninkaiden Ussian, Jootamin, Aahaksen ja Hiskian päivinä.
2 **K**uulkaa, taivaat, kuuntele, maa,
sillä Herra puhuu:
Minä kasvatin lapsia, sain heidät suuriksi,
mutta he luopuivat minusta.
3 Härkä tuntee omistajansa
ja aasi isäntänsä seimen,
mutta Israel ei tunne,
minun kansani ei ymmärrä.
4 **V**oi syntistä sukua,
kansaa, jota syyllisyys raskaana painaa!
Voi pahantekijöiden siementä,
kelvottomia lapsia!
He ovat hylänneet Herran,
pitäneet Israelin Pyhää pilkkanaan,
he ovat kääntyneet pois.
5 Mihin teitä vielä pitäisi lyödä,
kun yhä jatkatte luopumustanne?
Koko pää on kipeä, koko sydän sairas.
6 Jalkapohjista päälakeen asti
ei ole tervettä paikkaa,
ainoastaan ruhjeita ja kuhmuja
ja vereksiä haavoja,
joita ei ole puhtaaksi puristettu eikä sidottu
eikä öljyllä pehmitetty.
7 Teidän maanne on autiona,
kaupunkinne ovat tulella poltetut.
Muukalaiset syövät teidän peltojanne
teidän silmienne edessä.
Ne ovat autioina kuin ainakin muukalaisten hävittämät.
8 Jäljellä on tytär Siion yksinään
kuin maja viinitarhassa,
kuin vartiolava kurkkumaalla,

kuin saarrettu kaupunki.
9 Ellei Herra Sebaot olisi jättänyt meistä jäännöstä,
vaikka vähäistäkin,
meidän olisi käynyt kuin Sodoman,
olisimme tulleet Gomorran kaltaisiksi.

Ulkonainen jumalanpalvelus on turhaa

10 **K**uulkaa Herran sana,
te Sodoman päämiehet,
kuuntele Jumalamme opetusta,
sinä Gomorran kansa.
11 Mitä merkitsevät minulle teidän runsaat teurasuhrinne?
sanoo Herra.
Minä olen saanut kyllikseni polttouhripässeistä
ja syöttöeläinten rasvasta.
Ei minua miellytä mullikoiden,
karitsoiden eikä pukkien veri.
12 Kun te tulette minun kasvojeni eteen,
kuka sitä teiltä vaatii –
minun esipihojeni tallaamista?
13 Älkää enää tuoko minulle turhaa ruokauhria,
suitsutus on minulle iljetystä.
Uusikuu, sapatti ja kokouksen kuuluttaminen –
en voi sietää vääryyttä ja juhlakokousta.
14 Minun sieluni vihaa teidän uusiakuitanne ja juhla-aikojanne.
Niistä on tullut minulle kuorma,
jota olen väsynyt kantamaan.
15 Kun te ojennatte kätenne,
minä peitän teiltä silmäni.
Vaikka kuinka paljon rukoilisitte,
minä en kuule.
Teidän kätenne ovat verta täynnä.
16 **P**eseytykää, puhdistautukaa,
viekää pahat tekonne pois minun silmieni edestä.
Lakatkaa tekemästä pahaa.
17 Oppikaa tekemään hyvää,
tavoitelkaa oikeudenmukaisuutta,
ojentakaa sortajaa,
hankkikaa orvolle oikeus,
ajakaa lesken asiaa.

Tuomio ja armo

18 **T**ulkaa, käykäämme oikeutta keskenämme,
sanoo Herra.
Vaikka teidän syntinne ovat verenpunaiset,
ne tulevat lumivalkeiksi,
vaikka ne ovat purppuranväriset,
ne tulevat villanvalkoisiksi.
19 Jos suostutte kuulemaan minua,
saatte syödä maan hyvyyttä,
20 mutta jos ette suostu vaan niskoittelette,
miekka syö teidät.
Sillä Herran suu on puhunut.

Jerusalemin uskottomuus ja puhdistus

21 **K**uinka onkaan portoksi tullut
uskollinen kaupunki!
Se oli täynnä oikeutta,
siellä asui vanhurskaus,
mutta nyt murhamiehet.
22 Sinun hopeasi on muuttunut kuonaksi,
jalo viinisi on vedellä laimennettu.
23 Päämiehesi ovat kapinoitsijoita
ja varkaiden tovereita,
kaikki he rakastavat lahjuksia
ja tavoittelevat palkkioita.
He eivät hanki orvolle oikeutta,
lesken asia ei pääse heidän eteensä.
24 **S**en tähden, näin sanoo Herra,
Herra Sebaot, Israelin Väkevä:
Voi heitä!
Minä tyydytän vihani vastustajissani,
minä kostan vihollisilleni.
25 Minä käännän käteni sinua kohti
ja puhdistan sinusta kuonan kuin lipeällä
ja poistan sinusta kaiken tinan.
26 Minä palautan sinun tuomarisi entiselleen
ja neuvosmiehesi sellaisiksi kuin he alkuaan olivat.
Sen jälkeen sinua kutsutaan vanhurskauden kaupungiksi
ja uskolliseksi kaupungiksi.

Siion lunastetaan, luopiot hukkuvat

27 **S**iion lunastetaan oikeudella ja
sen kääntyneet vanhurskaudella.
28 Mutta kapinalliset ja syntiset joutuvat kaikki turmioon,
ja ne, jotka hylkäävät Herran, tuhoutuvat.
29 Te saatte häpeän tammista,
joita te himoitsitte,
ja tunnette häpeää puutarhojen vuoksi,
jotka te valitsitte.
30 Teidän käy kuin tammen,
jonka lehdet lakastuvat,
kuin puutarhan, joka on vailla vettä.
31 Mahtimiehestä tulee tappuratukko
ja hänen teostaan kipinä.
Molemmat palavat yhdessä,
eikä sammuttajaa ole.

Tuleva rauhan aika

2 1 **S**ana Juudasta ja Jerusalemista; Jesajan, Aamoksen pojan, näky.
2 **P**äivien lopulla tapahtuu,
että Herran temppelin vuori seisoo lujana,
ylimpänä vuorista,
korkeimpana kukkuloista.
Kaikki kansat virtaavat sinne.
3 Monet kansat lähtevät liikkeelle sanoen:
"Tulkaa, nouskaamme Herran vuorelle,
Jaakobin Jumalan huoneeseen,
että hän opettaisi meille teitään
ja me vaeltaisimme hänen polkujaan.
Sillä Siionista lähtee opetus,
Jerusalemista Herran sana."
4 **H**än tuomitsee kansakuntien välit,
jakaa oikeutta monille kansoille.
Ne takovat miekkansa auranteriksi
ja keihäänsä oksaveitsiksi.
Kansa ei nosta miekkaa kansaa vastaan,
eivätkä ne enää opettele sotimaan.
5 **T**ulkaa, Jaakobin heimo,
vaeltakaamme Herran valkeudessa.

Herran päivä masentaa ihmisten ylpeyden

6 **S**inä hylkäsit kansasi, Jaakobin heimon,
koska se oli täynnä Idän tapoja.
Maa on kuin Filistea, täynnä ennustelijoita;
muukalaisten kanssa lyödään kättä.
7 Heidän maansa tuli täyteen hopeaa ja kultaa,
eikä heidän aarteillaan ole määrää.
Heidän maansa tuli täyteen hevosia,
eikä heidän vaunuillaan ole loppua.
8 Heidän maansa tuli täyteen epäjumalia.
He kumartavat kättensä tekoa,
sitä, minkä ovat sormillaan valmistaneet.
9 Ihminen masentuu,
ja mies painuu maahan,
mutta älä anna heille anteeksi.
10 **M**ene kallion kätköön,
piiloudu maan peittoon
Herran kauhistavuutta
ja hänen ylhäistä kirkkauttaan pakoon.
11 Ihmisten ylpeät silmät painuvat maahan,
miesten pöyhkeys masentuu.
Sinä päivänä Herra yksin on ylhäinen.
12 Herran Sebaotin päivä kohtaa
kaikkea ylpeää ja pöyhkeää
ja kaikkea korkeaa, niin että se painuu maahan,
13 Se kohtaa Libanonin setripuita,
ylväitä ja korkeita,
kaikkia Baasanin tammia,
14 kaikkia ylväitä vuoria
ja kaikkia korkeita kukkuloita,
15 kaikkia korkeita torneja
ja kaikkia vahvoja muureja,
16 kaikkia Tarsiin-laivoja
ja kaikkia uljaita aluksia.
17 **S**illoin ihmisten ylpeys masentuu,
ja miesten pöyhkeys painuu maahan.
Sinä päivänä Herra yksin on ylhäinen,
18 mutta epäjumalat katoavat kaikki tyynni.
19 Ihmiset menevät kallioluoliin ja maakuoppiin
Herran kauhistavuutta
ja hänen ylhäistä kirkkauttaan pakoon,

kun hän nousee maata kauhistuttamaan.
20 Sinä päivänä ihmiset viskaavat
myyrille ja lepakoille
hopea- ja kultajumalansa,
jotka he ovat tehneet palvottavikseen.
21 He menevät kallionkoloihin ja kallionhalkeamiin
pakoon Herran kauhistavuutta
ja hänen ylhäistä kirkkauttaan,
kun hän nousee maata kauhistuttamaan.
22 **L**akatkaa siis luottamasta ihmisiin,
joilla on vain henkäys sieraimissaan.
Minkä arvoisia he ovat?

Jerusalemin rappio ja kukistuminen

3 1 **K**atso, Herra, Herra Sebaot, ottaa pois
Jerusalemilta ja Juudalta tuen ja turvan:
kaiken leivän tuen
ja kaiken veden tuen,
2 sankarin ja soturin,
tuomarin ja profeetan,
ennustajan ja vanhimman,
3 viidenkymmenenpäällikön ja korkea-arvoisen,
neuvonantajan, taitavan mestarin ja loitsujen taitajan.
4 **N**uorukaiset minä annan heille ruhtinaiksi,
ja pahanilkiset hallitsevat heitä.
5 Kansassa kukin sortaa toistaan,
jokainen lähimmäistään.
Nuorukainen rehentelee vanhaa miestä vastaan,
halveksittu kunnianarvoisaa vastaan.
6 **K**un veli tarttuu veljeensä
isänsä talossa ja sanoo:
"Sinulla on viitta, rupea sinä ruhtinaaksemme
ja ota hoitoosi tämä rauniokasa",
7 niin tämä korottaa sinä päivänä äänensä ja vastaa:
"Ei ole minusta haavoja sitomaan.
Talossani ei ole leipää eikä vaatteita,
älkää tehkö minusta kansan ruhtinasta."
8 **S**illä Jerusalem kompastuu ja Juuda kaatuu,
koska heidän sanansa ja tekonsa ovat Herraa vastaan.
He uhmaavat hänen kirkkautensa katsetta.
9 Heidän kasvojensa hahmo todistaa heitä vastaan.

Syntinsä he tuovat julki kuin sodomalaiset,
eivät he niitä salaa.
Voi heitä!
Itselleen he pahaa tekevät.
10 Sanokaa vanhurskaasta, että hänen käy hyvin;
vanhurskaat saavat nauttia tekojensa hedelmistä.
11 Voi jumalatonta! Hänen käy pahoin,
sillä hänen kättensä teot maksetaan hänelle.

Kansan johtajat tuomitaan

12 **M**inun kansani valtiaat ovat lapsia,
ja naiset sitä hallitsevat.
Kansani, sinun johtajasi ovat eksyttäjiä,
he ovat hämmentäneet polkujesi suunnan.
13 Herra asettuu käymään oikeutta,
nousee tuomitsemaan kansoja.
14 Herra käy tuomiolle kansansa vanhimpia
ja sen päämiehiä vastaan.
Te olette turmelleet viinitarhan,
teidän taloissanne on kurjilta ryöstettyä tavaraa.
15 Kuinka saatatte runnella minun kansaani
ja ruhjoa kurjien kasvot?
sanoo Herra, Herra Sebaot.

Siionin turhamaisten naisten rangaistus

16 **H**erra sanoo: Siionin tyttäret ovat tulleet ylpeiksi,
kulkevat kaula kenossa ja silmillään keimaillen,
astua sipsuttelevat ja kilistelevät nilkkarenkaitaan.
17 Sen vuoksi Herra tekee Siionin tytärten päälaet rupisiksi,
Herra paljastaa heidän häpynsä.
18 **S**inä päivänä Herra poistaa
upeat nilkkarenkaat, otsanauhat ja puolikuukorut,
19 korvarenkaat, rannerenkaat ja hunnut,
20 juhlapäähineet, nilkkavitjat ja rintavyöt,
hajustepullot ja amuletit,
21 sormukset ja nenärenkaat,
22 juhlapuvut, viitat, hartiahuivit ja kukkarot,
23 käsipeilit ja hienopellavaiset paidat,
päähineet ja harsohuivit.
24 **S**illoin tuoksun sijaan tulee löyhkä,
vyön sijaan nuora,

kampausten sijaan kaljuus,
hienojen vaatteiden sijaan säkkipuku,
kauneuden sijaan polttomerkki.

Siionin miehet kaatuvat sodassa

25 **S**inun miehesi, Siion, kaatuvat miekkaan,
sinun sankarisi sortuvat sodassa.
26 Siionin portit valittavat ja vaikeroivat,
typötyhjänä se istuu maassa.

4 1 **S**eitsemän naista tarttuu sinä päivänä yhteen mieheen ja sanoo:
"Me syömme omaa leipäämme
ja pukeudumme omiin vaatteisiimme,
kunhan vain meidät otetaan sinun nimiisi.
Ota pois meidän häpeämme."

Puhdistetun Siionin kirkkaus

2 **S**inä päivänä on Herran vesa oleva Israelin pelastuneille ihana ja kunniakas ja maan hedelmä on heille rehevä ja kukoistava. 3 Niitä, jotka ovat säilyneet Siionissa ja jääneet jäljelle Jerusalemiin, kutsutaan pyhiksi, kaikkia, jotka on kirjoitettu elävien kirjaan Jerusalemissa. 4 Kun Herra on pessyt pois Siionin tytärten saastan ja huuhtonut Jerusalemista sen verivelat tuomion ja puhdistuksen hengellä, 5 Herra luo Siionin vuorelle koko asuinsijansa ja sen juhlakokousten ylle päivän ajaksi pilven ja savun ja yön ajaksi liekehtivän tulen hohteen. Kaiken kirkkauden yllä on oleva suojakatos 6 ja maja antamassa varjoa päivän helteeltä sekä turvaamassa ja suojaamassa rajuilmalta ja sateelta.

Israel on Herran viinitarha

5 1 **M**inä tahdon laulaa ystävästäni,
rakkaan ystäväni laulun hänen viinitarhastaan.
Ystävälläni oli viinitarha hedelmällisellä vuorenrinteellä.
2 Hän kuokki sen, perkasi siitä kivet
ja istutti siihen jaloja viiniköynnöksiä.
Hän rakensi sen keskelle tornin
ja louhi sinne myös viinikuurnan.
Hän odotti sen tuottavan hyviä rypäleitä,
mutta se tuottikin huonoja hedelmiä.
3 **J**a nyt, Jerusalemin asukkaat ja Juudan miehet,
olkaa tuomareina minun ja viinitarhani välillä.
4 Mitä viinitarhalleni vielä olisi tehtävä?
Mitä jätin tekemättä?

Miksi se tuotti huonoja hedelmiä,
vaikka odotin sen tuottavan hyviä rypäleitä?
5 **N**yt minä ilmoitan teille,
mitä teen viinitarhalleni:
Minä poistan siitä piikkipensasaidan,
niin että se jää turmeltavaksi,
hajotan siitä kivimuurin,
niin että se jää tallattavaksi.
6 Minä jätän sen joutomaaksi,
ei sitä enää leikata eikä kuokita,
vaan se kasvaa ohdaketta ja orjantappuraa.
Minä kiellän pilviä satamasta sille vettä.
7 **H**erran Sebaotin viinitarha on Israelin huone,
ja Juudan miehet ovat hänen istutuksensa, josta hän iloitsi.
Hän odotti oikeutta, mutta tulikin turmelus,
ja vanhurskautta, mutta tulikin vaikerrus.

Voi-huutoja synninharjoittajille

8 **V**oi teitä, jotka liitätte talon taloon,
yhdistätte pellon peltoon,
kunnes ei enää jää tilaa,
ja te yksin asutte maassa.
9 Korviini kuului Herran Sebaotin sana:
Totisesti, monet talot jäävät autioiksi,
suuret ja kauniit rakennukset asukasta vaille.
10 Kymmenen auranalan viinitarha tuottaa vain yhden bat-mitan viiniä
ja hoomerin kylvö eefa-mitallisen viljaa.
11 **V**oi niitä, jotka aamusta varhain
juoksevat väkijuoman perässä
ja iltamyöhään asti
viipyvät viinistä hehkuvina!
12 Heillä on lyyrat, harput ja rummut,
huilut ja viinit pidoissaan,
mutta Herran tekoja he eivät huomaa,
eivät näe hänen kättensä töitä.
13 **S**en vuoksi kansani joutuu pakkosiirtolaisuuteen
ennalta arvaamatta.
Sen ylhäiset näkevät nälkää,
ja rahvaan meluava joukko nääntyy janoon.
14 Sen vuoksi tuonela levittää kitansa ammolleen,
avaa suunsa suunnattomaksi.

Sinne vaipuvat sen loistavat ylimykset,
sinne meluava rahvaan joukko,
kaikki ilonpitäjät.
15 Ihminen joutuu taipumaan alas,
ja mies painuu maahan,
maahan painuvat ylpeitten silmät.
16 Mutta Herra Sebaot on ylhäinen tuomitessaan,
pyhä Jumala on pyhä vanhurskaudessaan.
17 Karitsat käyvät siellä kuin laitumillaan,
ja muukalaiset syöttävät karjaansa rikkaitten rauniopaikoilla.
18 **V**oi niitä, jotka vetävät perässään syyllisyyttä turhuuden köysillä,
syntiä kuin vaunuja valjailla,
19 niitä, jotka sanovat: "Pitäköön hän kiirettä,
tehköön pian tekonsa, niin että me sen näemme.
Lähestyköön ja toteutukoon Israelin Pyhän suunnitelma,
niin että me sen huomaamme!"
20 **V**oi niitä, jotka sanovat pahaa hyväksi
ja hyvää pahaksi,
jotka kääntävät pimeyden valkeudeksi
ja valkeuden pimeydeksi,
jotka tekevät karvaan makeaksi
ja makean karvaaksi!
21 **V**oi niitä, jotka ovat viisaita omissa silmissään
ja ymmärtäviä omasta mielestään!
22 **V**oi niitä, jotka ovat sankareita viinin juonnissa
ja voimamiehiä väkijuoman sekoittamisessa,
23 jotka lahjuksesta julistavat syyllisen syyttömäksi
ja riistävät oikeuden siltä, joka on oikeassa.
24 **S**en tähden: niin kuin tulen kieli syö oljenkorret
ja kuloheinä häviää liekkiin,
niin mätänee heidän juurensa
ja heidän kukkansa hajoaa tomuna ilmaan,
sillä he ovat hylänneet Herran Sebaotin opetuksen
ja pitäneet pilkkanaan Israelin Pyhän sanaa.
25 Sen tähden Herran viha syttyi kansaansa kohtaan.
Hän ojensi kätensä heitä vastaan ja löi heitä,
niin että vuoret vapisivat
ja heidän ruumiinsa lojuivat tunkiona keskellä katuja.
Tästä kaikesta hänen vihansa ei ole asettunut,
vaan hänen kätensä on yhä ojennettuna.

Kaukainen kansa tulee rankaisemaan Israelia

26 **H**än pystyttää viirin kaukaiselle kansalle
ja viheltää sen luokseen maan ääristä.
Ja katso, se rientää, se tulee nopeasti.
27 Ei kukaan heistä väsy eikä kompastu,
ei kukaan torku eikä nuku.
Heidän vyönsä ei irtoa vyötäisiltä,
heidän kengistään ei katkea hihna.
28 Sen kansan nuolet on teroitettu,
sen jouset kaikki jännitetty.
Sen hevosten kaviot ovat kuin piikiveä
ja sen vaunujen pyörät kuin rajuilma.
29 Se karjuu kuin leijona,
se karjuu kuin nuoret leijonat.
Ärjyen se tempaa saaliin ja vie sen pois,
eikä pelastajaa ole.
30 Se ärjyy saaliilleen sinä päivänä kuin ärjyvä meri.
Jos maata tähyillään, nähdään pimeyttä ja ahdistusta,
ja valo on pimennyt synkkiin pilviin.

Jesajan näky ja kutsu profeetaksi

6 1 **K**uningas Ussian kuolinvuonna minä näin Herran istuvan korkealla ja ylhäisellä valtaistuimella, ja hänen viittansa liepeet täyttivät temppelin. 2 Sen yläpuolella seisoivat serafit, joilla oli kullakin kuusi siipeä. Kahdella he peittivät kasvonsa, kahdella jalkansa, ja kahdella he lensivät. 3 He huusivat toisilleen:
"**P**yhä, pyhä, pyhä on Herra Sebaot;
koko maa on täynnä hänen kunniaansa."
4 **O**venpielet ja kynnykset vapisivat heidän huutonsa äänestä, ja huone tuli täyteen savua. 5 Niin minä sanoin: "Voi minua! Minä olen tuhon oma, sillä minulla on saastaiset huulet ja minä asun kansan keskellä, jolla on saastaiset huulet. Ovathan silmäni nähneet kuninkaan, Herran Sebaotin."
6 **S**illoin yksi serafeista lensi luokseni kädessään hehkuva hiili, jonka hän oli pihdeillä ottanut alttarilta. 7 Hän kosketti sillä suutani ja sanoi: "Katso, tämä on koskettanut sinun huuliasi. Sinun syyllisyytesi on poistettu ja syntisi sovitettu."
8 **S**itten kuulin Herran äänen sanovan: "Kenet minä lähetän? Kuka lähtee meidän puolestamme?" Minä sanoin: "Tässä minä olen, lähetä minut."
9 **N**iin hän sanoi: "Mene ja sano tälle kansalle:
'Kuulemalla kuulkaa älkääkä ymmärtäkö,
näkemällä nähkää älkääkä käsittäkö.'
10 Paaduta tämän kansan sydän,

koveta sen korvat, sokaise sen silmät,
ettei se näkisi silmillään,
ei kuulisi korvillaan,
ei ymmärtäisi sydämellään
eikä kääntyisi ja tulisi parannetuksi."
11 **M**inä kysyin: "Kuinka pitkäksi aikaa, Herra?"
Hän vastasi: "Siihen asti, kunnes kaupungit ovat autioina,
asukkaita vailla,
talot tyhjinä ihmisistä
ja pellot hävitetty autioiksi.
12 Herra karkottaa ihmiset kauas,
ja suuri osa maata jää hylätyksi.
13 Jos siellä on jäljellä kymmenesosakin,
niin sekin hävitetään.
Mutta niin kuin tammesta ja rautatammesta
jää kaadettaessa kanto, niin jää siitäkin.
Se kanto on pyhä siemen."

Rohkaisun sana kuningas Aahakselle

7 1 **J**uudan kuninkaan Aahaksen, Jootamin pojan, Ussian pojanpojan, aikana lähtivät Resin, Aramin kuningas, ja Pekah, Remaljan poika, Israelin kuningas, sotimaan Jerusalemia vastaan, mutta he eivät kyenneet sotimaan sitä vastaan voitokkaasti. 2 Kun Daavidin huoneelle ilmoitettiin, että Aram oli leiriytynyt Efraimiin, kuninkaan ja hänen kansansa sydän vapisi niin kuin metsän puut vapisevat tuulen voimasta.
3 **S**illoin Herra sanoi Jesajalle: "Mene poikasi Sear-Jaasubin kanssa Aahasta vastaan Yläaltaan vesijohdon päähän Pyykinpesijänkedon tielle 4 ja sano hänelle: Katso, että pysyt rauhallisena, älä pelkää, älköön sydämesi arkailko noita kahta savuavaa kekäleenpätkää – Resinin ja Aramin sekä Remaljan pojan vihanvimmaa. 5 Aram, Efraim ja Remaljan poika ovat suunnitelleet sinua vastaan pahaa ja sanoneet: 6 'Me lähdemme Juudaa vastaan, lyömme sen kauhulla, valtaamme sen itsellemme ja asetamme sinne kuninkaaksi Taabalin pojan.'
7 **N**äin sanoo Herra, Herra:
Ei se onnistu, eikä niin tapahdu.
8 Sillä Aramin pää on Damasko,
ja Damaskon pää on Resin.
Vielä kuusikymmentäviisi vuotta,
ja Efraim on murskattu, eikä se enää ole kansa.
9 Efraimin pää on Samaria,
ja Samarian pää on Remaljan poika.
Ellette usko, niin ette kestä."

Merkki Herralta: Immanuel

10 **H**erra puhui jälleen Aahakselle ja sanoi hänelle: 11 "Pyydä itsellesi merkki
Herralta, Jumalaltasi, pyydä alhaalta syvyydestä tai ylhäältä korkeudesta." 12 Mutta
Aahas vastasi: "En pyydä enkä kiusaa Herraa."
13 **S**iihen Jesaja lausui: "Kuulkaa, Daavidin suku: eikö teille riitä, että te väsytätte
ihmiset, kun vielä minun Jumalanikin väsytätte itseenne? 14 Sen vuoksi Herra itse
antaa teille merkin: Katso, neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan ja antaa
hänelle nimen Immanuel. 15 Kermaa ja hunajaa hän syö siinä iässä, jolloin oppii
hylkäämään pahan ja valitsemaan hyvän. 16 Mutta ennen kuin poika on oppinut
hylkäämään pahan ja valitsemaan hyvän, joutuu hylätyksi maa, jonka kahta
kuningasta sinä kauhistut."

Assurin kuningas hyökkää Juudaan

17 **H**erra antaa tulla sinulle, sinun kansallesi ja isäsi suvulle ajan, jollaista ei ole ollut
siitä lähtien, kun Efraim erosi Juudasta – Herra antaa tulla Assurin kuninkaan.
18 Sinä päivänä tapahtuu,
että Herra viheltää kärpäsille Egyptin virtojen äärillä
ja mehiläisille Assurin maassa.
19 Ne tulevat kaikki ja laskeutuvat
puronrotkoihin ja kallionhalkeamiin,
kaikkiin piikkipensaisiin ja kaikille juottopaikoille.
20 Sinä päivänä Herra ajaa partaveitsellä,
joka on palkattu virran tuolta puolen,
Assurin kuninkaalla,
hiukset ja häpykarvat;
viepä se vielä parrankin.
21 **S**iihen aikaan mies pitää hiehon ja pari lammasta,
22 mutta runsaan maidontulon tähden hän syö voita –
voita ja hunajaa syövät
kaikki maahan jäljelle jääneet.
23 Siihen aikaan jokainen paikka, jossa kasvaa
tuhat viiniköynnöstä, arvoltaan tuhat sekeliä,
joutuu orjantappuroiden ja ohdakkeiden valtaan.
24 Nuolet ja jousi mukana sinne on mentävä,
sillä koko maa on orjantappuran ja ohdakkeen vallassa.
25 Ei yhdellekään niistä vuorista, joita nyt perataan kuokalla,
enää kukaan mene orjantappuroiden ja ohdakkeiden pelosta.
Ne jäävät härkien laitumeksi ja lampaiden tallattaviksi."

Merkki kansalle

8 1 **H**erra sanoi minulle: "Ota iso taulu ja kirjoita siihen selkein kirjaimin 'Maher-Saalal-Haas-Bas'."2 Niin minä otin itselleni luotettavat todistajat, pappi Uurian ja Sakarjan, Jeberekjan pojan.
3 **S**itten minä lähestyin profeettavaimoani, ja hän tuli raskaaksi ja synnytti pojan. Herra sanoi minulle: "Anna pojalle nimeksi Maher-Saalal-Haas-Bas. 4 Sillä ennen kuin poika oppii sanomaan 'isäni' ja 'äitini', viedään Damaskon rikkaudet ja Samarian ryöstösaalis Assurin kuninkaan eteen."

Assurin hyökyaalto Juudaan

5 **H**erra puhui minulle jälleen ja sanoi näin:
6 "Koska tämä kansa halveksii Siiloahin hiljaa virtaavia vesiä
ja iloitsee Resinistä ja Remaljan pojasta,
7 niin katso, Herra antaa vyöryä heidän ylitseen virran vedet,
valtavat ja suuret:
Assurin kuninkaan ja kaiken hänen mahtinsa.
Virta nousee yli kaikkien uomiensa
ja tulvii yli kaikkien äyräittensä.
8 Se tunkeutuu Juudaan,
peittää tulvallaan maan, ulottuu kaulaan saakka.
Se levittää siipensä ja täyttää sinun maasi, Immanuel,
laidasta laitaan."
9 Nostakaa sotahuuto, kansat, kuitenkin kukistutte.
Kuulkaa, kaikki maan ääret:
varustautukaa, kuitenkin kukistutte,
varustautukaa, kuitenkin kukistutte.
10 Tehkää yhdessä suunnitelma: se raukeaa,
puhukaa mitä puhutte, ei se menesty,
sillä Jumala on meidän kanssamme.

Loukkauskivi ja kompastuksen kallio

11 **N**äin Herra sanoi minulle, kun hänen kätensä voima oli päälläni. Hän varoitti minua vaeltamasta tämän kansan tietä:
12 "**Ä**lkää kutsuko salaliitoksi kaikkea,
mitä tämä kansa salaliitoksi kutsuu.
Älkää pelätkö, mitä se pelkää, älkääkä kauhistuko.
13 Herra Sebaot pitäkää pyhänä,
pelätkää ja kauhistukaa häntä.
14 Hän on oleva pyhäkkö.
Hänestä tulee loukkauskivi ja kompastuksen kallio

molemmille Israelin kuningashuoneille,
loukku ja ansa Jerusalemin asukkaille.
15 Monet heistä kompastuvat,
kaatuvat ja ruhjoutuvat,
monet joutuvat ansaan ja jäävät kiinni.
16 Sido todistus yhteen,
lukitse laki sinetillä minun opetuslapsiini."
17 **M**inä odotan Herraa, vaikka hän on kätkenyt kasvonsa Jaakobin suvulta. Minä panen toivoni häneen. 18 Katso, minä ja lapset, jotka Herra on minulle antanut, me olemme Herran Sebaotin merkkeinä ja ihmeinä Israelissa, hänen, joka asuu Siionin vuorella.

Kansaa kohtaa synkeys ja pimeys

19 **K**un teille sanotaan: "Kysykää vainajahengiltä ja tietäjähengiltä, jotka supisevat ja mumisevat", niin vastatkaa: "Eikö kansa kysyisi Jumalaltaan? Kuolleiltako elävien puolesta?" 20 Pysykää laissa ja todistuksessa. Elleivät he näin sano, ei heille aamunkoittoa tule.
21 **H**e kulkevat pitkin maata kärsien vaivaa ja nälkää.
Nälissään he ärtyvät ja kiroavat kuninkaansa ja Jumalansa.
He luovat silmänsä korkeuteen,
22 he katsahtavat maan puoleen,
mutta katso, vain ahdistavaa pimeyttä,
tuskaista synkeyttä.
Heidät on syösty pimeyteen.
23 **M**utta tuskainen ei jää synkeyteen.
Entiseen aikaan Herra teki halveksituksi
Sebulonin maan ja Naftalin maan,
mutta tulevina aikoina hän saattaa kunniaan meren tien,
Jordanin tuonpuoleisen alueen,
pakanoiden Galilean.

Ennustus Messiaan syntymästä

9 1 **K**ansa, joka pimeydessä vaeltaa,
näkee suuren valon.
Niille, jotka asuvat kuolemanvarjon maassa,
loistaa valkeus.
2 Sinä teet kansan suureksi,
annat sille suuren ilon.
He iloitsevat sinun edessäsi
niin kuin sadonkorjuun aikana iloitaan,
niin kuin saaliinjaolla riemuitaan.

3 Sillä heidän kuormansa ikeen,
heidän hartioitaan rasittavan kantotangon
ja heidän käskijänsä sauvan
sinä särjet niin kuin Midianin päivänä.
4 Kaikki taistelun melskeeseen
marssineet sotasaappaat
ja veren tahrimat vaatteet poltetaan,
tulen ruuaksi ne joutuvat.
5 Sillä lapsi on meille syntynyt,
poika on meille annettu.
Hänen harteillaan on herruus,
ja hänen nimensä on Ihmeellinen Neuvonantaja,
Väkevä Jumala, Iankaikkinen Isä, Rauhanruhtinas.
6 Herruus on oleva suuri ja rauha loppumaton
Daavidin valtaistuimella ja hänen valtakunnallaan.
Se vahvistetaan ja lujitetaan
oikeudella ja vanhurskaudella nyt ja ikuisesti.
Herran Sebaotin kiivaus tekee sen.

Herran käsi rankaisee Israelia

7 **H**erra lähetti sanan Jaakobille,
se iski Israeliin,
8 sen sai tuntea koko kansa,
Efraim ja Samarian asukkaat.
Mutta he sanoivat ylpeydessään
ja sydämensä pöyhkeydessä:
9 "Tiiliseinät sortuivat maahan,
mutta me rakennamme hakatuista kivistä,
Metsäviikunapuut hakattiin poikki,
mutta me korvaamme ne setripuilla."
10 **S**illoin Herra nostatti Resinin väen ahdistamaan Israelia
ja yllytti sen vihollisia.
11 Aramilaiset edestä ja filistealaiset takaa
söivät Israelia suun täydeltä.
Kaikesta tästä ei hänen vihansa ole asettunut,
ja vielä on hänen kätensä ojennettuna.
12 **M**utta kansa ei palannut kurittajansa luo
eikä etsinyt Herraa Sebaotia.
13 Sen vuoksi Herra katkaisee Israelilta pään ja hännän,
palmunlatvan ja kaislanvarret samana päivänä.
14 Vanhin ja arvohenkilö on pää,

mutta profeetta, joka opettaa valhetta, on häntä.
15 Tämän kansan johtajista tuli eksyttäjiä,
ja johdettavat joutuivat sekasorron valtaan.
16 Sen tähden Herra ei iloitse sen nuorista miehistä
eikä armahda sen orpoja ja leskiä,
sillä he ovat kaikki jumalattomia ja pahantekijöitä.
Jokainen suu puhuu mielettömyyttä.
Kaikesta tästä ei hänen vihansa ole asettunut,
ja vielä on hänen kätensä ojennettuna.
17 **S**illä jumalattomuus palaa kuin tuli,
joka kuluttaa orjantappurat ja ohdakkeet
ja sytyttää metsän tiheiköt,
niin että ne tupruavat savuna korkealle.
18 Herran Sebaotin vihasta maa syttyy palamaan,
kansa on kuin tulen ruokaa.
Toinen toistaan he eivät sääli.
19 He ahmivat oikealta, mutta yhä on nälkä,
he syövät vasemmalta, mutta eivät saa kyllikseen.
Jokainen syö oman käsivartensa lihaa.
20 Manasse syö Efraimia ja Efraim Manassea,
ja yhdessä molemmat käyvät Juudan kimppuun.
Kaikesta tästä ei hänen vihansa ole asettunut,
vielä on hänen kätensä ojennettuna.

Voi-huuto väärintekijöille

10 1 **V**oi niitä, jotka säätävät kelvottomia lakeja
ja laativat vääriä tuomioita
2 vääntääkseen vääräksi vähäosaisten asian
ja riistääkseen kansani kurjilta oikeuden,
niin että lesket joutuvat heidän saaliikseen
ja orvot heidän ryöstettävikseen.
3 Mutta mitä te teette tilinteon päivänä,
kaukaa saapuvan rajuilman kourissa?
Kenen turviin pakenette apua saamaan
ja minne jätätte kalleutenne?
4 Ei auta kuin vaipua vangittujen joukkoon
tai kaatua surmattujen sekaan.
Kaikesta tästä ei hänen vihansa ole asettunut,
ja vielä on hänen kätensä ojennettuna.

Assur on Jumalan vihan vitsa

5 **V**oi Assuria, minun vihani vitsaa!
Voi häntä, jolla on kädessään suuttumukseni sauva!
6 Minä lähetän hänet jumalattoman kansakunnan kimppuun,
käsken hänet kansaa vastaan, johon olen vihastunut,
saalistamaan ja ryöstämään,
tallaamaan sitä kuin katujen lokaa.
7 Mutta hän ei ajattele näin.
Tämä ei ole hänen sydämensä ajatus,
vaan hänen sydämessään on halu hävittää
ja tuhota paljon kansoja.
8 Hänhän sanoo:
"Eivätkö päämieheni ole kaikki kuninkaita?
9 Eikö Kalnon käynyt samoin kuin Karkemiin,
eikö Hamatin samoin kuin Arpadin
ja Samarian samoin kuin Damaskon?
10 Minun käteni on saavuttanut epäjumalien valtakunnat,
joiden jumalankuvat olivat paremmat kuin Jerusalemin ja Samarian.
11 Enkö siis tekisi Jerusalemille ja sen epäjumalille
samoin kuin tein Samarialle ja sen jumalankuville?"

Herra kostaa Assurin ylpeyden

12 **M**utta kun minä, Herra, olen päättänyt kaiken työni Siionin vuorella ja Jerusalemissa, minä vaadin Assurin kuninkaan tilille hänen sydämensä ylpeyden hedelmistä ja kopeitten silmiensä korskeudesta. 13 Hänhän sanoo:
"**O**man käteni voimalla minä sen tein
ja omalla viisaudellani, sillä minulla on ymmärrystä.
Minä siirsin kansojen rajat,
ryöstin niiden aarteet
ja puskin kuin härkä kumoon valtaistuimella istujat.
14 Minun käteni tavoitti kansojen rikkaudet
kuin linnunpesän.
Niin kuin hylätyt munat kootaan,
niin olen koonnut kaikki maat.
Ei ollut ketään, joka olisi siipeä räpyttänyt
tai nokkaa avannut ja piipittänyt."
15 **M**ahtaileeko kirves hakkaajaa vastaan,
tai isotteleeko saha sahaajaa vastaan?
Ikään kuin vitsa heiluttaisi kohottajaansa
ja sauva nostaisi ilmaan sen, mikä ei ole puuta!
16 Sen tähden Herra, Herra Sebaot, lähettää

Assurin roteviin miehiin hivuttavan taudin,
ja hänen loistonsa alle syttyy tuli kuin tulipalo.
17 Israelin valkeus on oleva tuli,
Israelin Pyhä on liekki,
joka polttaa ja kuluttaa hänen ohdakkeensa
ja orjantappuransa samana päivänä.
18 Hänen metsänsä ja hedelmätarhansa ihanuudesta
tulee kerta kaikkiaan loppu,
maasta tulee kuin riutuva sairas.
19 Vähän jää jäljelle hänen metsänsä puista;
pieni poikakin voi kirjoittaa ne muistiin.

Israelin jäännös turvautuu Herraan

20 **S**inä päivänä ei Israelin jäännös eikä Jaakobin heimon pelastunut joukko enää turvaudu lyöjäänsä, vaan totuudessa se turvautuu Herraan, Israelin Pyhään. 21 Jäännös palaa takaisin, Jaakobin jäännös, Väkevän Jumalan luo. 22 Sillä vaikka sinun kansaasi, Israel, olisi kuin meren hiekkaa, siitä palaa ainoastaan jäännös. Päätetty on hävitys, tulvillaan vanhurskautta. 23 Herra, Herra Sebaot, panee toimeen päätöksensä, hävityksen kaikessa maassa.

Herra kukistaa Assurin

24 **S**en tähden, näin sanoo Herra, Herra Sebaot: "Älä pelkää Assuria, kansani, joka asut Siionissa, vaikka hän lyö sinua vitsallaan ja kohottaa sauvansa sinua vastaan Egyptin tavoin. 25 Sillä lyhyt hetki vielä, niin suuttumus täyttyy, ja minun vihani kääntyy hävittämään heidät." 26 Herra Sebaot heiluttaa ruoskaa häntä vastaan niin kuin silloin, kun Midian lyötiin Oorebin kalliolla. Hänen sauvansa on ojennettuna meren yli, ja hän kohottaa sen niin kuin hän kohotti sen Egyptiä vastaan.
27 **S**inä päivänä tapahtuu,
että hänen kuormansa kirpoaa harteiltasi ja
hänen ikeensä niskaltasi.
Ies särkyy voitelun vaikutuksesta.
28 **H**än tulee Aijatiin,
kulkee Migronin kautta,
jättää kuormastonsa Mikmaaseen.
29 He kulkevat solatien kautta:
"Gebassa me yövymme."
Raama vapisee,
Saulin Gibea pakenee.
30 Kirkaise kimakasti, tytär Gallim!
Kuuntele tarkoin, Laisa!
Poloinen Anatot!

31 Madmena lähtee pakoon,
Geebimin asukkaat etsivät turvaa.
32 Vielä samana päivänä hän pysähtyy Noobiin,
hän heristää nyrkkiään tytär Siionin vuorta,
Jerusalemin kukkulaa, vastaan.
33 **Y**htäkkiä Herra, Herra Sebaot,
karsii oksat kauhistavalla voimalla,
mahtavat rungot kaadetaan,
ja korkeat puut sortuvat maahan.
34 Metsän tiheiköt hakataan kirveellä maahan,
Libanon kaatuu Voimallisen edessä.

Messias ja hänen valtakuntansa

11 1 **M**utta Iisain kannosta puhkeaa verso,
ja vesa nousee sen juurista kantaen hedelmää.
2 Hänen päällään lepää Herran Henki,
viisauden ja ymmärryksen henki,
neuvon ja voiman henki,
tiedon ja Herran pelon henki.
3 Herran pelko on hänen ilonsa.
Ei hän tuomitse silmämitalla
eikä jaa oikeutta korvakuulolta;
4 hän tuomitsee köyhien asiat vanhurskaasti
ja jakaa oikein oikeutta maan nöyrille.
Suunsa sauvalla hän lyö maata,
surmaa jumalattomat huultensa henkäyksellä.
5 Vanhurskaus on hänen kupeittensa vyö,
totuus on vyönä hänen lanteillaan.
6 **S**illoin susi asuu karitsan kanssa
ja pantteri lepäilee kilin vieressä.
Vasikka, nuori leijona ja syöttöhärkä ovat yhdessä,
ja pieni poika paimentaa niitä.
7 Lehmä ja karhu käyvät samalla laitumella,
niiden vasikat ja pennut lepäilevät vierekkäin.
Leijona syö rehua kuin härkä.
8 Imeväinen leikkii kobran kolon luona,
vieroitettu lapsi kurottaa kätensä kyyn onkaloon.
9 Missään minun pyhällä vuorellani
ei tehdä pahaa eikä vahinkoa,
sillä maa on täynnä Herran tuntemista,
niin kuin vedet peittävät meren.

10 Sinä päivänä tapahtuu,
että Iisain juurivesa seisoo kansojen viirinä.
Häntä kansat etsivät,
ja hänen asumuksensa on täynnä kunniaa.

Herra kokoaa kansansa Israelin

11 **S**inä päivänä tapahtuu,
että Herra ojentaa kätensä toisen kerran
hankkiakseen omakseen kansansa jäännöksen,
joka on jäljellä Assurissa ja Egyptissä,
Patroksessa, Kuusissa ja Eelamissa,
Sinearissa, Hamatissa ja meren saarilla.
12 Hän kohottaa viirin kansoille
ja kokoaa Israelin karkotetut;
Juudan hajalleen joutuneet hän kerää
maan neljältä kulmalta.
13 Silloin katoaa Efraimin kateus
ja Juudasta häviävät ahdistajat.
Efraim ei kadehdi Juudaa,
eikä Juuda ahdista Efraimia.
14 Rinta rinnan he ryntäävät länteen filistealaisten maahan,
yhdessä he ryöstävät idän miehiä.
Edom ja Mooab joutuvat heidän käsiinsä,
ammonilaiset heidän alamaisikseen.
15 **H**erra tuhoaa Egyptin merenlahden
ja kohottaa vihansa hehkussa kätensä virtaa vastaan,
lyö sen hajalle seitsemäksi puroksi,
niin että sen yli voi kulkea kengät jalassa.
16 Silloin on oleva valtatie hänen kansansa jäännökselle,
joka on jäljellä Assurissa,
niin kuin oli Israelia varten silloin,
kun se lähti Egyptin maasta.

Pelastettujen ylistyslaulu

12 1 **S**inä päivänä sinä sanot:
"Minä kiitän sinua, Herra.
Sinä olit minuun vihastunut,
mutta sinun vihasi väistyi pois,
ja sinä lohdutit minua.
2 Katso, Jumala on pelastukseni.
Minä olen turvassa enkä pelkää,

sillä Herra, Herra on minun väkevyyteni ja ylistyslauluni.
Hän tuli minulle pelastukseksi."
3 Te saatte iloiten ammentaa vettä
pelastuksen lähteistä.
4 Sinä päivänä te sanotte:
"Kiittäkää Herraa, huutakaa avuksi hänen nimeään,
ilmoittakaa hänen tekonsa kansojen keskuudessa,
julistakaa, että hänen nimensä on ylhäinen.
5 Laulakaa ylistystä Herralle,
sillä jaloja tekoja hän on tehnyt;
tulkoot ne tunnetuiksi kaikessa maassa.
6 Huutakaa ja riemuitkaa, Siionin asukkaat,
sillä suuri on teidän keskellänne Israelin Pyhä."

SANOMA PAKANAKANSOILLE, 13 – 23

Herran päivä tulee armottomana

13 1 **E**nnustus Baabelista. Sen näki Jesaja, Aamoksen poika.
2 **P**ystyttäkää viiri paljaalle vuoren laelle,
korottakaa äänenne heille,
viittokaa heitä menemään sisälle
ruhtinaitten porteista.
3 Minä olen antanut käskyn vihkiytyneilleni,
kutsunut urhoni vihani työhön,
ylvääni, riemuitsevani.
4 Kuule, ääni vuorilta,
kuin paljon väen pauhina,
valtakuntien kohina,
kokoontuneitten kansojen!
Herra Sebaot katsastaa sotajoukkoaan.
5 He tulevat kaukaisesta maasta,
taivaan ääristä,
Herra ja hänen vihansa aseet,
hävittämään koko maan.
6 **V**aikeroikaa, sillä Herran päivä on lähellä,
se tulee niin kuin hävitys Kaikkivaltiaalta.
7 Sen tähden herpoavat kaikki kädet
ja kaikki ihmissydämet raukeavat.
8 He kauhistuvat,
kivut ja tuskat valtaavat heidät.
Kuin synnyttäjä he vääntelehtivät,

tuijottavat toisiinsa hämmästyneinä,
liekehtivin kasvoin.
9 Katso, Herran päivä tulee armottomana,
tulee kiivaus ja vihan hehku,
joka autioittaa maan
ja hävittää sen syntiset.
10 Taivaan tähdet ja tähtikuviot
eivät loista valoaan,
aurinko on pimeä noustessaan,
kuu ei kirkkaana kumota.
11 **M**inä vaadin maanpiirin tilille pahuudestaan
ja jumalattomat pahoista teoistaan.
Minä teen lopun julkeiden pöyhkeydestä
ja painan maahan väkivaltaisten ylpeyden.
12 Minä teen ihmisen harvinaisemmaksi kuin puhdas kulta,
ihmiset harvinaisemmiksi kuin Oofirin kulta.
13 Sen tähden minä järisytän taivaat,
ja maa järkkyy paikaltaan
Herran Sebaotin kiivaudesta
hänen vihansa hehkun päivänä.

Baabel hävitetään autioksi

14 **K**uin säikytetyt gasellit,
kuin lammaslauma, jota ei kukaan kokoa,
kukin heistä kääntyy kansansa luo,
kukin pakenee omalle maalleen.
15 Kuka ikinä tavoitetaan, se lävistetään,
joka saadaan kiinni, se kaatuu miekkaan.
16 Heidän pienet lapsensa lyödään murskaksi
heidän silmiensä edessä,
heidän talonsa ryöstetään
ja vaimonsa raiskataan.
17 **K**atso, minä herätän heitä vastaan meedialaiset,
jotka eivät pidä hopeaa arvossa
eivätkä kullasta välitä.
18 Heidän jousensa murskaavat nuorukaiset,
he eivät armahda kohdun hedelmää,
lapsia he eivät sääli.
19 Baabelin, valtakuntien kaunistuksen,
joka loistossaan on kaldealaisten ylpeys,
käy niin kuin kävi Sodomalle ja Gomorralle,

kun Jumala hävitti ne.
20 Ei siellä enää ikinä asuta,
se jää autioksi polvesta polveen.
Ei arabi sinne telttaansa pystytä,
eivätkä paimenet siellä laumaansa lepuuta.
21 Autiomaan eläimet siellä lepäävät,
huoneet ovat täynnä huuhkajia,
strutsit siellä asuvat
ja villivuohet hyppelevät.
22 Hyeenat ulvovat sen palatseissa,
sakaalit sen huvilinnoissa.
Sen aika tulee, se on lähellä,
ei sen päiviä pidennetä.

Israel palaa Herran maahan

14 1 **H**erra armahtaa Jaakobia, valitsee vielä Israelin; hän asettaa israelilaiset heidän omaan maahansa. Muukalaiset liittyvät heihin ja yhdistyvät Jaakobin heimoon. 2 Kansat tuovat heidät heidän omaan maahansa. Israelin heimo saa heidät Herran maassa omikseen, palvelijoiksi ja palvelijattariksi. Näin he vangitsevat vangitsijansa ja vallitsevat käskijöitään.

Pilkkalaulu Baabelin kuninkaan kukistumisesta

3 **S**inä päivänä, jona Herra päästää sinut rauhaan vaivastasi, ahdingostasi ja siitä kovasta työstä, jota sinulla teetetään, 4 sinä virität tämän pilkkalaulun Baabelin kuninkaasta:
"**K**uinka onkaan käskijästä tullut loppu,
tullut loppu sortamisesta!
5 Herra on katkaissut jumalattomien sauvan,
vallanpitäjien vitsan,
6 joka vimmoissaan löi kansoja,
löi lakkaamatta,
joka vihaa täynnä alisti kansakuntia,
vainosi armottomasti.
7 Koko maa on saanut levon ja rauhan,
ihmiset puhkeavat riemuun.
8 Sypressitkin ilakoivat sinun vuoksesi ja Libanonin setrit:
'Nyt kun sinä makaat maassa,
ei kukaan nouse meitä hakkaamaan.'
9 **T**uonela tuolla alhaalla vapisee sinun vuoksesi,
se ottaa sinut vastaan, kun tulet.
Se panee liikkeelle haamut sinun takiasi,

kaikki maan johtokauriit,
se nostattaa valtaistuimiltaan
kaikki kansojen kuninkaat.
10 Kaikki he lausuvat sinulle:
'Myös sinä olet yhtä riutunut niin kuin me,
olet tullut meidän kaltaiseksemme.'
11 Alas tuonelaan on syösty sinun loistosi,
sinun harppujesi helinä.
Vuoteena allasi ovat madot,
peitteenäsi toukat.
12 Kuinka olet taivaalta pudonnut,
sinä kointähti, aamuruskon poika?
Kuinka oletkaan maahan syösty,
sinä kansojen kukistaja!
13 **S**inä sanoit sydämessäsi:
'Minä nousen taivaaseen,
korkeammalle Jumalan tähtiä,
minä korotan istuimeni
ja istun kohtaamisvuorelle,
perimmäiseen pohjolaan.
14 Minä nousen pilvien kukkuloille,
teen itseni Korkeimman vertaiseksi.'
15 Mutta tuonelaan sinut on syösty,
perimmäiseen kuiluun.
16 Ne, jotka sinut näkevät, katsovat sinua pitkään,
tarkastelevat sinua:
'Onko tämä se mies, joka järisytti maata,
vapisutti valtakuntia,
17 joka teki maanpiirin autiomaaksi
ja hävitti sen kaupungit
eikä päästänyt vankejaan kotiin?'
18 Kaikki kansojen kuninkaat lepäävät kunniassa,
kukin kammiossaan.
19 Mutta sinut on viskattu kauas haudastasi
kuin inhottu vesa.
Olet peittynyt surmattujen alle,
miekalla lävistettyjen,
kiviseen kuoppaan suistuneiden.
Sinä olet kuin tallattu raato.
20 Et sinä saa liittyä heihin haudassa,
sillä sinä olet maasi hävittänyt,
kansasi tappanut.

Ei ikinä enää mainita pahantekijöiden siementä.
21 Valmistakaa teurastuspaikka hänen lapsilleen
heidän isiensä pahojen tekojen tähden,
etteivät he nousisi ottamaan omakseen maata
ja täyttäisi maanpiiriä kaupungeilla."

Baabel lakaistaan pois

22 **M**inä nousen heitä vastaan,
sanoo Herra Sebaot,
ja hävitän Baabelilta nimen ja jäännöksen,
perilliset ja jälkeläiset, sanoo Herra.
23 Minä teen siitä pöllöjen perintömaan,
vetisen rämeen.
Minä lakaisen sen pois hävityksen luudalla,
sanoo Herra Sebaot.

Herra musertaa Assurin

24 **H**erra Sebaot on vannonut näin:
Totisesti, niin kuin olen ajatellut,
niin tapahtuu,
minkä olen päättänyt, se toteutuu:
25 Minä murskaan Assurin maassani
ja tallaan hänet vuorillani,
niin että hänen ikeensä heltiää kansani päältä
ja hänen kuormansa kirpoaa heidän hartioiltaan.
26 Tämä on päätös, päätetty kaikesta maasta.
Tämä on käsi, ojennettu kaikkien kansojen yli.
27 Sillä Herra Sebaot on päättänyt – kuka sen tyhjäksi tekee?
Hänen kätensä on ojennettu – kuka sen torjuu?

Filistean tuomio, Siionin pelastus

28 **K**uningas Aahaksen kuolinvuonna tuli tämä sanoma:
29 **Ä**lä iloitse, Filistea kaikkinesi,
siitä, että sauva, joka sinua löi, on murtunut.
Käärmeen juuresta kasvaa kyy,
ja sen hedelmä on lentävä tulinen käärme.
30 **K**urjista kurjimmat löytävät laitumen,
ja köyhät saavat levätä turvassa,
mutta sinun juuresi minä näännytän nälkään,
sinun jäännöksesi surmataan.
31 **V**alita portti! Huuda kaupunki!

Menehdy pelkoon, Filistea kaikkinesi!
Sillä pohjoisesta tulee savu.
Yksikään ei erkane vihollisen riveistä.
32 Ja mitä vastataan vieraan kansan lähettiläille?
Herra on laskenut Siionin perustuksen,
ja hänen kansansa kurjat saavat sieltä turvan.

Hävityksen yö kohtaa Mooabia

15 1 **E**nnustus Mooabista.
Hävityksen yönä tuhoutuu Aar-Mooab,
hävityksen yönä tuhoutuu Kiir-Mooab.
2 Bait ja Diibon nousevat uhrikukkuloille itkemään.
Nebon laella ja Meedebassa Mooab valittaa.
Kaikki päät on paljaiksi ajeltu,
kaikki parrat on leikattu.
3 Kaduilla he kulkevat säkkeihin vyöttäytyneinä,
katoilta ja toreilta kuuluu pelkkää valitusta.
He vaipuvat itkien maahan.
4 Hesbon ja Elale parkuvat,
Jahasiin asti kuuluu niiden ääni.
Sen vuoksi Mooabin aseistetut miehet vaikeroivat,
Mooabin sielu vapisee.
5 Minun sydämeni valittaa Mooabin tähden,
sen pakolaisia on aina Sooariin ja Eglat-Selisijaan asti.
Luuhitin solatietä he nousevat itkien,
Hooronaimin tiellä he puhkeavat valitushuutoon hävityksen tähden.
6 Nimrimin vedet ehtyvät, siitä tulee autio.
Ruoho kuivuu, heinikko lakastuu,
vihantaa ei ole.
7 Sen vuoksi he kantavat hankkimansa omaisuuden
ja tallessa pitämänsä tavaran Pajupuron yli.
8 Huuto kiirii kautta Mooabin maan,
valitus kantaa Eglaimiin asti,
se kuuluu Beer-Eelimiin asti,
9 sillä Diimonin vedet ovat verta täynnä.
Minä tuotan vielä lisääkin onnettomuutta Diimonille:
leijonan Mooabin pelastuneiden
ja maahan jääneiden kimppuun.

Mooabin pakolaiset

16 1 "**L**ähettäkää lampaat maan hallitsijalle
Selasta autiomaan kautta tytär Siionin vuorelle."
2 **K**uin pakenevat linnut, säikytetty pesue,
ovat Mooabin tyttäret Arnonin kahlauspaikoilla.
3 "Anna neuvo, tee päätös,
anna varjosi olla kuin yö keskellä päivää,
kätke karkotetut,
älä anna ilmi pakenevia.
4 Asukoot luonasi Mooabin karkotetut,
ole heille suojana hävittäjää vastaan."
Sillä sortajalle tulee loppu,
hävitys lakkaa,
ja maahan polkija häviää maasta.
5 Valtaistuin vahvistetaan laupeudella,
ja Daavidin majassa istuu luotettava tuomari,
joka noudattaa oikeutta
ja ahkeroi vanhurskautta.

Mooabin ylpeily vaiennetaan

6 "**M**e olemme kuulleet Mooabin ylpeilyn,
tuon kovin ylpeän,
hänen pöyhkeilynsä, ylpeilynsä ja vihansa
ja hänen väärät puheensa."
7 Sen vuoksi Mooab valittaa Mooabin tähden,
kaikki he valittavat.
Kiir-Haresetin rypälekakkuja te huokailette,
perin murtuneina.
8 Sillä kuihtuneet ovat Hesbonin penkereet
ja Sibman viiniköynnökset.
Kansojen valtiaita kaatoivat niiden jalot rypäleet.
Köynnökset ulottuivat Jaeseriin asti,
harhailivat halki erämaan,
niiden vesat levisivät, ylittivät meren.
9 Sen tähden minä itken Jaeserin kanssa
Sibman viiniköynnöksiä,
kastelen kyyneleilläni sinua, Hesbon,
ja sinua, Elale.
Hedelmän- ja viininkorjuun keskelle
on kajahtanut sotahuuto.

10 Ilo ja riemu on kadonnut hedelmätarhasta,
viinitarhoissa ei riemusta remahdella,
viiniä ei poljeta viinikuurnissa.
Minä olen vaientanut ilohuudon.
11 Siksi sisimpäni väräjää Mooabin tähden kuin lyyra,
sydämeni väräjää Kiir-Hereksen tähden.
12 Kun Mooab näyttäytyy uhrikukkulalla,
hän vain uuvuttaa itsensä.
Vaikka hän menee pyhäkköönsä rukoilemaan,
ei hän sillä mitään voita.
13 **T**ämä on sana, jonka Herra jo aikaisemmin puhui Mooabille. 14 Mutta nyt Herra puhuu näin: Ennen kuin kolme vuotta on kulunut loppuun, kolme palkkalaisen vuotta, menee mitättömäksi Mooabin kunnia ja sen suuret, meluavat joukot. Jäännös on oleva vähälukuinen ja merkityksetön.

Damaskon ja Efraimin rangaistus

17 1 **E**nnustus Damaskosta:
Katso, Damasko poistetaan kaupunkien joukosta,
ja siitä tulee rauniokasa.
2 Autioiksi jäävät Aroerin kaupungit,
karjalaumojen haltuun.
Ne makailevat siellä kenenkään pelottelematta.
3 Efraimilta häviävät linnoitetut kaupungit,
Damaskolta kuninkuus,
Aramista ei jää jäännöstäkään.
Niiden käy niin kuin israelilaisten kunnian,
sanoo Herra Sebaot.
4 **S**inä päivänä Jaakobin kunnia painuu alas
ja hänen lihava ruumiinsa laihtuu.
5 Käy niin kuin viljalle, kun leikkaaja korjaa sen,
kun hänen käsivartensa leikkaa tähkäpäitä.
Käy niin kuin tähkäpäitä poimittaessa Refaimin tasangolla.
6 Sinne jää jälkikorjuuta sen verran kuin öljypuuhun,
kun sitä ravistetaan:
pari kolme marjaa korkealle latvaan,
neljä viisi hedelmällisiin oksiin,
sanoo Herra, Israelin Jumala.
7 **S**inä päivänä ihminen luo katseen Luojaansa, ja hänen silmänsä katsovat Israelin Pyhään. 8 Ei hän luo katsettaan alttareihin, omien kättensä tekoihin, eikä katso siihen, mitä hänen sormensa ovat valmistaneet, ei aserapaaluihin eikä auringonpatsaisiin.

9 **S**inä päivänä hänen vahvat kaupunkinsa
ovat kuin hylätyt asuinpaikat metsissä ja vuorten huipuilla,
jotka jätettiin autioiksi israelilaisten tullessa.
Maasta tulee autio,
10 sillä sinä unohdit pelastuksesi Jumalan,
etkä muistanut turvakalliotasi.
Sen tähden sinä istutat ihania istutuksia
ja kylvät vieraita viiniköynnöksiä.
11 Samana päivänä, jona ne istutat,
saat ne kasvamaan suuriksi,
samana aamuna saat kylvösi kukoistamaan.
Mutta poissa on sato sairauden päivänä
ja parantumaton on kipu.

Kansojen pauhu

12 **V**oi paljojen kansojen pauhua –
ne pauhaavat niin kuin meri pauhaisi!
Voi kansakuntien kohinaa –
ne kohisevat niin kuin valtavat vedet kohisisivat!
13 Kansakunnat kohisevat kuin paljot vedet,
mutta hän nuhtelee niitä,
ja ne pakenevat kauas.
Niitä ajetaan takaa,
ne ovat kuin akanat vuorilla tuulen puhaltaessa,
kuin ohdakepallo myrskyn kourissa.
14 Katso, illalla on oleva kauhu,
aamun tullen niitä ei enää ole.
Tämä on riistäjiemme osa,
ryöstäjiemme arpa.

Herran sana Kuusin lähettiläille

18 1 **V**oi siipien surinan maata,
joka on tuolla puolen Kuusin jokien,
2 joka lähettää sanansaattajat meritse,
ruokoveneissä vesitse!
Lähtekää, te nopeat sanansaattajat,
kookkaan ja kiiltäväihoisen kansan luo,
lähellä ja kaukana pelätyn kansan,
väkevän valloittajakansan luo,
jonka maata joet halkovat.
3 **K**aikki maanpiirin asukkaat,

te, jotka asutte maan päällä,
katsokaa, milloin viiri nostetaan vuorille,
ja kuunnelkaa, kun pasuunaan puhalletaan.
4 Sillä näin on Herra minulle sanonut:
"Minä pysyn hiljaa ja katselen asunnostani,
kuin hehkuva helle auringon paistaessa,
kuin kastepilvi korjuuajan helteessä."
5 Ennen viininkorjuuta, kun kukinta on lopussa
ja kukasta on tullut kypsyvä rypäle,
köynnökset leikataan oksaveitsellä,
rönsyt poistetaan ja katkotaan.
6 Kaikki ne jätetään vuorten petolintujen
ja maan eläinten haltuun.
Petolinnut siellä viettävät kesää,
ja kaikenlaiset maan eläimet siellä talvehtivat.
7 **S**iihen aikaan kookas ja kiiltäväihoinen kansa,
lähellä ja kaukana pelätty kansa,
väkevä valloittajakansa,
jonka maata joet halkovat,
tuodaan lahjaksi Herralle Sebaotille
siihen paikkaan, jossa asuu Herran Sebaotin nimi:
Siionin vuorelle.

Egyptin alennustila

19 1 **E**nnustus Egyptistä:
Katso, Herra ajaa nopeasti kiitävällä pilvellä
ja tulee Egyptiin.
Silloin vapisevat hänen edessään Egyptin epäjumalat,
sydän raukeaa Egyptin rinnassa.
2 **M**inä yllytän Egyptin Egyptiä vastaan,
niin että he sotivat keskenään:
veli veljeä, ystävä ystävää vastaan,
kaupunki kaupunkia, valtakunta valtakuntaa vastaan.
3 Egypti hämmentyy, rohkeus katoaa sen rinnasta,
ja minä sekoitan sen suunnitelmat.
He kysyvät neuvoa epäjumalilta ja henkien manaajilta,
vainaja- ja tietäjähengiltä.
4 Minä luovutan Egyptin kovan herran käsiin,
ja julma kuningas hallitsee sitä,
sanoo Herra, Herra Sebaot.
5 Vesi katoaa virrasta,

joki ehtyy ja kuivuu.
6 Joet levittävät löyhkää,
Egyptin kanavat mataloituvat ja ehtyvät,
ruoko ja kaisla mustuvat.
7 Kaislikot virran varsilla ja virran suulla,
ja kaikki virran rannan kylvömaat kuivuvat,
tuuli lennättää ne pois, eikä niitä enää ole.
8 Kalastajat valittavat ja murehtivat.
Kaikki, jotka heittävät onkea virtaan
ja laskevat verkkoa veteen, nääntyvät.
9 Häpeään joutuvat pellavanmuokkaajat
ja ne, jotka kutovat kankaita hienosta pellavasta.
10 Maan peruspylväät murskataan,
ja kaikki palkkalaiset ovat murheellisella mielellä.
11 **M**ielettömiä ovat kaikki Sooanin päämiehet,
viisaimmatkin faraon neuvonantajista antavat järjettömiä neuvoja.
Kuinka voitte sanoa faraolle:
"Olen viisaitten poika,
muinaisajan kuninkaiden jälkeläinen?"
12 Missä siis ovat viisaasi?
Ilmoittakoot sinulle – hehän sen tietävät –
mitä Herra Sebaot on Egyptin osaksi määrännyt.
13 Sooanin päämiehet ovat mieltä vailla,
Noofin päämiehiä on petetty.
Egyptiä johtavat harhaan sen sukukuntien kulmakivet.
14 Herra on vuodattanut sen keskuuteen hämmennyksen hengen.
He johtavat Egyptin harhaan kaikessa, mitä se tekee;
se on kuin juopunut, joka horjahtaa oksennukseensa.
15 Eikä Egyptiltä onnistu mikään teko,
tekipä sen pää tai häntä,
palmunlehvä tai kaislanvarsi.
16 **S**inä päivänä Egypti on oleva naisten kaltainen. Se vapisee ja pelkää Herran Sebaotin kohotettua kättä, kun hän kohottaa kätensä sitä vastaan. 17 Ja Juudan maa on Egyptille kauhuksi. Niin usein kuin Juudan nimi mainitaan, Egypti kauhistuu Herran Sebaotin päätöstä, jonka hän on siitä päättänyt.

Egypti kääntyy Herran puoleen

18 **S**inä päivänä viisi kaupunkia Egyptin maassa puhuu kanaanin kieltä ja vannoo valansa Herralle Sebaotille. Yhtä niistä kutsutaan Hävityksenkaupungiksi.
19 **S**inä päivänä on keskellä Egyptin maata Herran alttari ja Egyptin rajalla Herran patsas. 20 Ne ovat merkkinä ja todistuksena Herrasta Sebaotista Egyptin maassa.

Egyptiläiset huutavat Herraa sortajien vuoksi, ja hän lähettää heille vapauttajan,
joka ajaa heidän asiansa ja pelastaa heidät. 21 Näin Herra tekee itsensä tunnetuksi
egyptiläisille. Sinä päivänä egyptiläiset tuntevat Herran ja palvelevat häntä teuras-
ja ruokauhrein. He tekevät Herralle lupauksia ja täyttävät ne. 22 Herra lyö
egyptiläisiä, hän lyö, mutta myös parantaa. Kun he palaavat Herran luo, hän
kuulee heidän rukouksensa ja parantaa heidät.

Egypti, Assur ja Israel siunauksena

23 **S**inä päivänä on oleva valtatie Egyptistä Assuriin. Assurilaiset kulkevat Egyptiin ja
egyptiläiset Assuriin. Egypti ja Assur palvelevat yhdessä Herraa.
24 **S**inä päivänä Israel on kolmantena Egyptin ja Assurin rinnalla, siunauksena
keskellä maata. 25 Herra Sebaot siunaa niitä näin: "Siunattu olkoon Egypti, minun
kansani, ja Assur, minun kätteni teko, ja Israel, minun perintöosani."

Assur valloittaa Egyptin ja Kuusin

20 1 **S**inä vuonna, jona tartan tuli Assurin kuninkaan Sargonin lähettämänä
Asdodiin ja ryhtyi taisteluun sitä vastaan ja valloitti sen, 2 Herra puhui Jesajan,
Aamoksen pojan, kautta. Hän sanoi: "Mene ja riisu säkkipuku lanteiltasi ja vedä
kengät jalastasi." Jesaja teki niin: kulki vaatteitta ja avojaloin.
3 **S**itten Herra sanoi: "Niin kuin palvelijani Jesaja on kolme vuotta kulkenut
vaatteitta ja avojaloin, merkiksi ja enteeksi Egyptille ja Kuusille, 4 niin Assurin
kuningas kuljettaa sotavankeja Egyptistä ja pakkosiirtolaisia Kuusista, nuoria ja
vanhoja, alastomina ja avojaloin, takapuolet paljaina – Egyptin häpeä! 5 Silloin
kauhistuvat ja häpeävät ne, jotka olivat panneet toivonsa Kuusiin, ja joiden
ylpeyden aiheena oli Egypti. 6 Tämän rantamaan asukkaat sanovat sinä päivänä:
"Katso, miten on käynyt sen, johon me panimme toivomme ja jonka turviin me
pakenimme apua saamaan pelastuaksemme Assurin kuninkaan käsistä. Kuinka
sitten me pelastuisimme?"

Baabel kukistuu

21 1 **E**nnustus meren rannan autiomaasta.
Niin kuin myrskytuulet kiitävät Etelämaassa,
se tulee autiomaasta, pelottavasta maasta.
2 Ankara näky ilmoitettiin minulle:
"Pettäjä pettää, hävittäjä hävittää.
Hyökkää, Eelam! Piiritä, Meedia!
Kaikesta huokailusta minä teen lopun."
3 **S**en tähden täyttää lanteeni vavistus,
tuskat valtaavat minut kuin synnyttäjän tuskat.
Olen niin hämmentynyt, etten voi kuulla,

niin kauhuissani, etten voi nähdä.
4 Sydämeni harhailee,
kauhut pelästyttävät minua.
Ikävöimäni iltahämärä
tuokin minulle vavistuksen.
5 **P**öytä katetaan,
istuintyynyt pannaan paikoilleen,
syödään ja juodaan.
Nouskaa, ruhtinaat,
voidelkaa kilvet.
6 **N**äin sanoi minulle Herra:
"Mene, aseta tähystäjä vartioon!
Hän ilmoittakoon sen, mitä näkee.
7 Kun hän näkee tulevan vaunuja,
parivaljakon vetämiä,
jonon aaseja tai kamelijonon,
kuunnelkoon tarkasti,
hyvin tarkasti."
8 **T**ähystäjä huusi kuin leijona:
"Tähystyspaikalla, Herra,
olen seisonut päivät pitkät,
vartiopaikallani olen pysynyt kaiket yöt.
9 Ja tuolla ne nyt tulevat,
miehet ja parivaljakot."
Sitten hän huusi vielä näin:
"Kukistunut, kukistunut on Baabel,
kaikki sen jumalankuvat
hän on murskannut maahan."
10 **V**oi kansani maahan puitu
ja puimatantereella poljettu!
Mitä olen kuullut Herralta Sebaotilta,
Israelin Jumalalta,
sen minä teille ilmoitan.

Edomin yö jatkuu

11 **E**nnustus Duumasta.
Minulle huutaa ääni Seiristä:
"Vartija, mikä aika yöstä on?
Vartija, mikä aika yöstä on?"
12 Vartija vastaa:
"Aamu on tullut, mutta silti on yö.

Jos kyselette, niin kyselkää,
tulkaa uudelleen!"

Arabia pakenee sotaa

13 **E**nnustus Arabiaa vastaan:
Yöpykää Arabian metsiköissä,
te dedanilaisten karavaanit.
14 Menkää janoisia vastaan, viekää heille vettä,
Teeman maan asukkaat.
Ottakaa pakolaiset vastaan,
tarjotkaa heille leipää.
15 Sillä he ovat miekkoja paossa,
he pakenevat paljastettua miekkaa
ja jännitettyä jousta,
sodan ankaruutta.
16 **N**äin on Herra minulle sanonut: Vielä vuosi, sellainen kuin palkkalaisen vuosi, niin Keedarin kunnia on kokonaan kadonnut, 17 ja Keedarin sankarien jousiluvusta on jäljellä vain vähäinen jäännös. Sillä Herra, Israelin Jumala, on puhunut.

Näkylaakson paatumus

22 1 **E**nnustus Näkylaaksosta:
Mikä sinun oikein on,
kun sinä katoille nouset, kaikkine asukkainesi,
2 sinä meluisa, pauhaava kaupunki,
sinä ilakoiva kylä?
Surmatut miehesi eivät kuolleet miekkaan,
he eivät saaneet surmaansa sodassa.
3 Kaikki sinun päämiehesi pakenivat yhtenä miehenä.
Heidät otettiin vangiksi jousta käyttämättä.
Kaikki sinun omasi, jotka tavattiin,
joutuivat vangiksi yhdessä,
kuinka kauas pakenivatkin.
4 Sen tähden minä sanon:
"Kääntäkää katseenne minusta,
minä itken katkerasti.
Älkää tunkeilko minua lohduttamaan,
kun tytär, minun kansani, tuhoutuu."
5 **S**illä hämmingin, kukistamisen ja sekasorron päivän
Herra, Herra Sebaot, pitää Näkylaaksossa.
Hän murtaa muurit, ja vuoria kohti kohoaa huuto.
6 Eelam otti nuolikotelon,

tuli vaunuineen, sotureineen ja ratsumiehineen;
Kiir paljasti kilven.
7 Ihanimmat laaksosi täyttyivät vaunuista,
ratsumiehet asettuivat asemiin portin eteen.
8 Hän riisui Juudaa suojaavan verhon.
Sinä päivänä te loitte katseenne Metsätalon asevarastoon.
9 Te huomasitte paljon halkeamia Daavidin kaupungin muurissa.
Te varastoitte vettä Alalammikkoon,
10 te laskitte Jerusalemin talot
ja revitte hajalle taloja vahvistaaksenne muuria.
11 Molempien muurien väliin te teitte kokoamisaltaan
Vanhanlammikon vesiä varten,
mutta ette katsoneet häneen, joka tämän tuotti.
Häntä, joka tämän kauan sitten valmisti,
te ette huomanneet.
12 **S**inä päivänä Herra, Herra Sebaot,
kutsui itkemään ja valittamaan,
ajamaan pään paljaaksi ja vyöttäytymään säkkiin.
13 Mutta katso, on ilo ja riemu,
nautojen tappaminen ja lampaiden teurastus,
lihan syönti ja viinin juonti.
"Syödään ja juodaan, sillä huomenna me kuolemme."
14 **K**orviini kuului Herran Sebaotin ilmoitus:
Totisesti, tämä teidän syntinne jää sovittamatta aina kuolemaanne saakka,
sanoo Herra, Herra Sebaot.

Sebna ja Eljakim

15 **N**äin sanoo Herra, Herra Sebaot:
Mene sanomaan tuolle voudille,
Sebnalle, joka on linnan päällikkönä:
16 Mitä sinulla täällä on tekemistä,
ja keitä sinulla täällä on,
kun tänne itsellesi haudan hakkautat,
korkealle hakkautat hautasi,
kallioon louhit itsellesi asunnon?
17 Katso, Herra heittää sinua rajusti, mies.
Totisesti, hän kahmaisee sinut kokoon,
18 kääräisee keräksi ja paiskaa pallona maahan,
joka on laaja joka suuntaan.
Sinne sinä kuolet,
ja sinne katoavat sinun loistovaunusi,

sinä herrasi huoneen häpeä.
19 Minä syöksen sinut paikaltasi;
sinut raastetaan pois asemastasi.
20 **M**utta sinä päivänä tapahtuu,
että minä kutsun palvelijani Eljakimin, Hilkian pojan,
21 ja puen hänen ylleen sinun ihokkaasi,
vyötän hänet sinun vyölläsi
ja annan hänen käteensä sinun valtasi,
niin että hän on isänä
Jerusalemin asukkaille ja Juudan suvulle.
22 Minä panen Daavidin huoneen avaimen hänen olalleen.
Hän avaa, eikä kukaan sulje,
ja hän sulkee, eikä kukaan avaa.
23 Minä isken hänet vaarnaksi lujaan kohtaan,
ja hänestä tulee kunniaistuin isänsä suvulle.
24 Hänen varaansa ripustetaan hänen isänsä suvun koko paino: vesat ja versot, kaikki pienetkin astiat, maljat ja ruukut.
25 **S**inä päivänä, sanoo Herra Sebaot, irtoaa lujaan kohtaan isketty vaarna. Se katkeaa ja putoaa maahan, ja sen varassa ollut kuorma murskaantuu. Sillä Herra on puhunut.

Tyyron hävitys

23 1 **E**nnustus Tyyrosta:
Valittakaa, Tarsiin laivat,
sillä Tyyro on hävitetty.
Ei siellä enää ole taloja eikä satamaa.
Kittiläisten maasta saatiin tämä tieto.
2 Mykistykää, rantamaan asukkaat!
Siidonin kauppiaat, meren kulkijat,
täyttivät sinut.
3 Suuria vesiä kulki Siihorin siemen,
Niilin vilja, Tyyron voitto.
Siitä tuli kansojen kauppatavaraa.
4 Häpeä, Siidon, meren linnoitus, sillä näin sanoo meri:
"En ole synnytyskivuissa ollut enkä synnyttänyt,
en ole nuorukaisia kasvattanut
enkä neitoja saattanut varttumaan."
5 **K**un tämä kuullaan Egyptissä,
niin siellä tuskissa vavistaan
Tyyrosta tulevien viestien vuoksi.
6 Purjehtikaa Tarsiiseen ja valittakaa,

te rantamaan asukkaat.
7 Onko tämä teidän ilakoiva kaupunkinne,
jonka alku on muinaisuudesta?
Omin jaloin kulkevat sen asukkaat
kauas muukalaisina asumaan.
8 Kuka on tämän päättänyt Tyyron osaksi,
kuninkaiden kruunaajan,
jonka kauppiaat olivat ruhtinaita,
kauppamiehet maan arvohenkilöitä?
9 Herra Sebaot on sen päättänyt
häväistäkseen kaiken loiston, josta ylpeillään,
saattaakseen kaikki maan arvohenkilöt halveksituiksi.
10 **T**ulvi yli maasi, tytär Tarsis, kuin Niili;
satamaa ei enää ole.
11 Hän on ojentanut kätensä meren yli,
järisyttänyt valtakuntia.
Herra on antanut käskyn Kanaania vastaan:
hävitettäköön sen linnoitukset.
12 Hän sanoo: "Enää et ilakoi,
sinä häväisty neitsyt, tytär Siidon.
Nouse, lähde kittiläisten maahan.
Sielläkään et saa rauhaa.
13 Katso kaldealaisten maata,
kansaa, jota ei enää ole,
maata, jonka Assur muutti
asuinsijaksi autiomaan eläimille.
Assurilaiset pystyttivät piiritystorninsa,
he kukistivat sen palatsit,
muuttivat sen raunioiksi.
14 **V**alittakaa, Tarsiin laivat,
sillä hävitetty on teidän linnoituksenne."

Tyyro elpyy

15 **S**iihen aikaan Tyyro unohdetaan seitsemäksikymmeneksi vuodeksi, jotka ovat kuin saman kuninkaan aikaa. Seitsemänkymmenen vuoden kuluttua Tyyron käy niin kuin sanotaan porton laulussa:
16 "**O**ta lyyrasi, kierrä kaupunkia,
sinä unohdettu portto.
Soita kauniisti, laula ahkerasti,
että sinut muistettaisiin!"

17 **S**eitsemänkymmenen vuoden kuluttua Herra katsoo Tyyron puoleen, ja se palaa
portonpalkoilleen ja harjoittaa haureutta kaikkien maan päällä olevien valta-
kuntien kanssa. 18 Mutta sen saama voitto ja portonpalkka pyhitetään Herralle. Ei
sitä koota eikä talleteta. Tyyron voitto koituu niiden hyväksi, jotka asuvat Herran
edessä. He saavat syödä kyllikseen ja pukeutua parhaisiin vaatteisiin.

ILMESTYS LOPUN AJOISTA, 24 – 27

Kirous kalvaa maata

24 1 **H**erra tekee maan autioksi ja hävittää sen,
hän mullistaa sen muodon
ja karkottaa hajalleen sen asukkaat.
2 Papin käy samoin kuin kansankin,
niin isännän kuin hänen orjansa,
niin emännän kuin hänen orjattarensa,
niin ostajan kuin myyjän,
niin lainanantajan kuin lainanottajan,
niin velkojan kuin velallisen.
3 Maa tyhjennetään typötyhjäksi
ja ryöstetään putipuhtaaksi,
sillä niin on Herra sanonut.
4 Maa murehtii ja lakastuu,
maanpiiri nääntyy ja lakastuu.
Kansan ylhäiset nääntyvät maassa.
5 Maa on saastunut asukkaittensa alla,
sillä he ovat kiertäneet lait ja muuttaneet käskyt,
rikkoneet ikuisen liiton.
6 Sen vuoksi kirous kalvaa maata
ja sen asukkaat syystään kärsivät.
Sen vuoksi maan asukkaat kärventyvät kuumuudesta,
ja vain vähän jää ihmisiä jäljelle.
7 **V**iini murehtii, viiniköynnös kuihtuu,
kaikki ilonpitäjät huokailevat.
8 Loppunut on rumpujen riemu,
lakannut ilakoivien melu,
loppunut lyyrojen riemu.
9 Viiniä ei enää laulaen juoda,
väkijuoma käy karvaaksi juojilleen.
10 Raunioina on autio kaupunki,
joka talo teljetty,
sisään ei pääse.

11 Kaduilla kaikuu valitushuuto viinin vuoksi.
Kaikki ilo on mennyt mailleen,
riemu maasta paennut.
12 Jäljellä on kaupungissa autius,
portti on lyöty pirstaleiksi.

Ihana on vanhurskaan osa!

13 **N**iin käy maan päällä kansojen keskuudessa
niin kuin öljypuuta karistettaessa,
niin kuin jälkikorjuussa viininkorjuun päätyttyä.
14 He korottavat äänensä
ja huutavat riemusta.
Herran suuruutta
he kuuluttavat mereltä päin:
15 "Kunnioittakaa Herraa valon mailla
ja Herran, Israelin Jumalan, nimeä,
meren saarilla."
16 Maan ääristä kuulemme ylistyslaulut:
"Ihana on vanhurskaan osa!"

Maailman tuomio

Mutta minä sanon:
"Riutuminen on osani, riutuminen.
Voi minua!
Petturit pettävät,
petollisesti petturit pettävät!"
17 Kauhu ja kuoppa ja ansa
odottavat sinua, maan asukas.
18 Joka pakenee kauhun ääntä,
putoaa kuoppaan,
ja joka nousee kuopasta,
jää kiinni ansaan.
Sillä korkeuden ikkunat aukeavat
ja maan perustukset vapisevat.
19 Maa murskaantuu ja musertuu,
maa halkeaa ja hajoaa,
maa horjuu ja huojuu.
20 Maa hoippuu ja hoipertelee kuin juopunut,
vaappuu kuin vartiolava tuulessa.
Raskaana painaa sitä sen rikkomus,
se kaatuu eikä enää nouse.

Herra hallitsee kuninkaana Siionissa

21 **S**inä päivänä Herra vaatii tilille
korkeuden sotajoukon korkeudessa
ja maan kuninkaat maan päällä.
22 Heidät kootaan yhteen,
vangeiksi vankikuoppaan.
Heidät pannaan telkien taakse,
mutta pitkän ajan kuluttua heidät pannaan tilille.
23 Kuu punastuu, ja aurinko häpeää,
sillä Herra Sebaot on kuningas
Siionin vuorella ja Jerusalemissa.
Hänen vanhintensa edessä loistaa kirkkaus.

Herra on kurjan ja köyhän turva

25 1 **H**erra, sinä olet minun Jumalani!
Minä ylistän sinua ja kiitän sinun nimeäsi,
sillä sinä olet tehnyt ihmeitä,
kauan sitten tekemäsi suunnitelmat ovat luotettavat ja varmat.
2 Sinä olet tehnyt kaupungista kiviröykkiön,
varustetusta kaupungista rauniopaikan.
Muukalaisten palatsi on kadonnut kaupungista,
ei sitä enää rakenneta.
3 Sen tähden sinua kunnioittaa väkevä kansa,
väkivaltaisten kansojen kaupunki pelkää sinua.
4 Sinä olit turvana kurjalle,
turvana köyhälle hänen ahdingossaan,
suojana rankkasateelta, varjona helteeltä.
Väkivaltaisten kiukku on kuin rankkasade seinää vasten.
5 Niin kuin helteen kuivassa maassa
sinä vaiensit muukalaisten metelin.
Kuin helle pilven varjossa,
niin vaimenee väkivaltaisten voittolaulu.

Pidot Siionin vuorella

6 **H**erra Sebaot valmistaa
tällä vuorella kaikille kansoille
pidot rasvaisista ruuista,
pidot vanhoista viineistä ja ydinrasvasta,
puhtaasta vanhasta viinistä.
7 Hän hävittää tällä vuorella verhon,

joka verhoaa kaikkia kansoja,
ja peitteen, joka peittää kaikkia kansakuntia.
8 Hän hävittää kuoleman ainiaaksi.
Herra, Herra pyyhkii kyyneleet kaikkien kasvoilta
ja ottaa pois kansansa häväistyksen kaikesta maasta,
sillä Herra on puhunut.
9 **S**inä päivänä sanotaan:
"Tässä on meidän Jumalamme, jota me odotimme,
hän pelastaa meidät.
Tämä on Herra, jota me odotimme.
Iloitkaamme ja riemuitkaamme pelastuksesta, jonka hän toi!"
10 Herran käsi lepää tällä vuorella.

Mooabin kukistuminen

Mutta Mooab tallataan paikkaansa
niin kuin olkiläjä tallaantuu lantaveteen.
11 Siinä hän riuhtoo käsillään
niin kuin uimari riuhtoo uidessaan,
mutta hänen ylpeytensä nujerretaan,
kuinka taitavasti hän käsillään rimpuileekin.
12 Sinun korkeat muurisi, sinun linnoituksesi, hän kukistaa,
painaa alas, hajottaa maan tasalle, tomuun asti.

Herra on iankaikkinen kallio

26 1 **S**inä päivänä lauletaan Juudan maassa tätä laulua:
"Meillä on vahva kaupunki,
pelastuksen hän asettaa
muuriksi ja suojavalliksi.
2 Avatkaa portit,
vanhurskaan kansan käydä sisälle,
kansan, joka pysyy uskollisena.
3 Vakaamieliselle sinä takaat rauhan,
rauhan, sillä hän turvaa sinuun.
4 Turvatkaa Herraan aina ja jatkuvasti,
sillä Herra, Herra on iankaikkinen kallio.
5 Hän on kukistanut korkealla asuvat,
luoksepääsemättömän kaupungin.
Hän painoi sen alas, painoi maan tasalle,
syöksi tomuun asti.
6 Sitä tallaa jalka, kurjan jalat,
vähäosaisten askeleet.

Tuomio ja pelastus

7 **V**anhurskaan polku on suora,
sinä teet vanhurskaan tien tasaiseksi.
8 Niin, tuomioittesi tiellä me odotamme sinua, Herra,
sinun nimeäsi ja muistoasi sielumme ikävöi.
9 Minun sieluni ikävöi sinua yöllä,
henkeni sisimmässäni etsii sinua aamuvarhain.
Kun sinun tuomiosi kohtaavat maata,
maanpiirin asukkaat oppivat vanhurskautta.
10 **J**os jumalaton saa armon,
hän ei opi vanhurskautta.
Oikeuden maassa hän tekee vääryyttä
eikä näe Herran valtasuuruutta.
11 Herra, sinun kätesi on kohotettu,
mutta he eivät sitä näe.
He saavat nähdä sinun kiivautesi kansasi puolesta
ja joutuvat häpeämään.
Heidät kuluttaa tuli,
se tuli, joka kuluttaa sinun vihollisesi.
12 Herra, sinä takaat meille rauhan.
Myös kaikki meidän tekomme olet sinä valmistanut.
13 Herra, meidän Jumalamme,
meitä ovat vallinneet muut herrat, et sinä.
Sinua yksin, sinun nimeäsi, me tunnustamme.
14 Kuolleet eivät virkoa eloon,
vainajat eivät nouse.
Sinä olet vaatinut heidät tilille,
tuhonnut heidät
ja hävittänyt kaiken heidän muistonsa.

Herran omien ylösnousemus

15 **S**inä olet lisännyt kansan määrää, Herra,
olet lisännyt kansan määrää ja osoittanut kunniasi,
olet siirtänyt kauas kaikki maan rajat.
16 Herra, ahdistuksessa he etsivät sinua,
vuodattivat hiljaisia rukouksia,
kun sinä kuritit heitä.
17 Niin kuin raskaana oleva nainen, jonka aika on tullut,
vääntelehtii ja huutaa kivuissaan,
sellaisia me olimme sinun edessäsi, Herra.
18 Me olimme raskaina, me vääntelehdimme,

mutta oli kuin olisimme synnyttäneet tuulta.
Emme saaneet aikaan pelastusta maalle,
maanpiirin asukkaat eivät tulleet esiin.
19 Mutta sinun vainajasi virkoavat eloon,
heidän ruumiinsa nousevat ylös.
Herätkää ja riemuitkaa, te, jotka tomussa lepäätte!
Sinun aamukasteesi on valkeuksien kaste,
ja maa tuo vainajat esiin.

Herra vaatii maan asukkaat tilille teoistaan

20 **M**ene, kansani, kammioihisi
ja sulje ovet jälkeesi.
Pysy piilossa hetken aikaa,
kunnes viha on mennyt ohi,
21 sillä katso, Herra lähtee asuinsijastaan
vaatiakseen maan asukkaat tilille heidän pahoista teoistaan.
Maa paljastaa vuodatetun veren
eikä enää peitä surmattujaan."

27 1 **S**inä päivänä Herra vaatii tilille ja lyö
terävällä, suurella ja vahvalla miekallaan
Leviatanin, liukkaasti pakenevan käärmeen,
ja Leviatanin, kiemurtelevan käärmeen.
Hän tappaa meressä olevan lohikäärmeen.

Herran viinitarha

2 **S**inä päivänä sanotaan:
"Ihana viinitarha! Laulakaa siitä!"
3 "**M**inä, Herra, olen sen vartija,
minä kastelen sitä kaiken aikaa.
Öin ja päivin minä sitä vartioin,
ettei mikään sitä vahingoittaisi.
4 Vihaa minulla ei ole.
Olisipa vain orjantappuroita ja ohdakkeita
sotimassa minua vastaan,
niiden kimppuun kävisin
ja polttaisin ne kaikki tyynni –
5 kaikki, jotka eivät antaudu minun turviini
eivätkä tee rauhaa minun kanssani,
tee minun kanssani rauhaa."
6 **T**ulevina aikoina Jaakob juurtuu,
Israel kukkii ja kukoistaa.

Koko maanpiiri on täynnä sen hedelmää.
7 **L**öikö hän sitä, niin kuin sen lyöjiä lyötiin?
Tapettiinko se, niin kuin sen tappajat tapettiin?
8 Karkottamalla, pois lähettämällä, sinä sitä rankaisit.
Hän pyyhkäisi sen pois kovalla myrskyllään itätuulen päivänä.
9 Sen tähden Jaakobin pahat teot sovitetaan niin,
että hän tekee kaikista alttarikivistä
murskattujen kalkkikivien kaltaisia.
Se on hänen syntiensä poistamisen täysi hedelmä.
Enää eivät kohoa aserat eivätkä auringonpatsaat.

Hylätty kaupunki

10 **A**utiona on varustettu kaupunki,
se on hylätty asuinpaikka,
asumaton kuin autiomaa.
Vasikat siellä käyvät laitumella,
siellä ne makailevat ja kaluavat viimeisenkin vesan.
11 Kun oksat kuivuvat, ne taitetaan;
naiset tulevat ja virittävät niistä valkean.
Ei sillä kansalla ole ymmärrystä.
Sen vuoksi sen Tekijä ei sitä sääli,
eikä sen Luoja sitä armahda.

Israelin paluu

12 **S**inä päivänä Herra karistaa tähkistä jyvät maahan Eufratvirrasta aina Egyptin puroon asti, ja teidät poimitaan yksitellen, te israelilaiset.
13 **S**inä päivänä puhalletaan suureen pasuunaan. Silloin tulevat Assurin maahan kadonneet ja Egyptin maahan karkotetut, ja kumartuvat Herran eteen pyhällä vuorella Jerusalemissa.

VAROITUKSIA JA LUPAUKSIA, 28 – 35

Voi Efraimin juopumusta!

28 1 **V**oi Efraimin juomarien ylvästä kruunua
ja sen loistavan kauneuden kuihtuvaa kukkaa,
joka on kukkulan laella viinistä päihtyneiden rehevän laakson keskellä!
2 Katso, Herralta tulee hän,
joka on väkevä ja voimallinen,
kuin raesade ja raju myrsky.
Kuin rankkasade, valtaisat tulvivat vedet,

hän voimalla maahan kaataa.
3 Jalkoihin tallataan Efraimin juomarien ylväs kruunu.
4 Sen loistavan kauneuden kuihtuvan kukan,
joka on kukkulan laella rehevän laakson keskellä,
käy kuin varhaisviikunan ennen korjuuaikaa:
kuka vain sen näkee,
heti kun se on hänen kourassaan,
hän jo ahmaisee sen.

Herra on kansansa kunnia ja oikeus

5 **S**inä päivänä Herra Sebaot on oleva
ihana kruunu ja loistava seppele kansansa jäännökselle,
6 oikeuden henki sille, joka istuu jakamassa oikeutta,
ja voima niille, jotka torjuvat hyökkäyksen portilla.

Papit ja profeetat horjuvat juovuksissa

7 **M**yös nämä horjuvat viinistä
ja hoippuvat väkijuomasta:
väkijuomasta horjuu pappi ja profeetta,
he ovat sekaisin viinistä,
hoippuvat väkijuomasta.
He horjuvat näyissään,
huojuvat tuomioissaan.
8 Kaikki pöydät ovat täynnä oksennusta,
saastaa on joka paikassa.
9 "**K**eitähän tuokin luulee viisauteen neuvovansa,
keitä puheellaan opettavansa?
Niitäkö, jotka on juuri maidosta vieroitettu,
äidin rinnoilta otettu?
10 Käsky käskyn päälle, käsky käskyn päälle,
mitta mitan päälle, mitta mitan päälle,
vähän siellä ja vähän täällä!"

Herra puhuu tottelemattomalle kansalle

11 **S**opertavin huulin ja vieraalla kielellä
hän puhuu tälle kansalle,
12 hän, joka on sanonut heille:
"Tässä on lepopaikka,
antakaa väsyneen levätä,
tässä on levähdyspaikka."
Mutta he eivät ole tahtoneet kuulla.

13 Niinpä on Herran sana heille:
"Käsky käskyn päälle, käsky käskyn päälle,
mitta mitan päälle, mitta mitan päälle,
vähän siellä, vähän täällä",
niin että he kulkiessaan kompastuvat,
kaatuvat taaksepäin ja ruhjoutuvat,
joutuvat ansaan ja heidät vangitaan.

Herra asettaa Siioniin kulmakiven

14 **S**en vuoksi kuulkaa Herran sana,
te pilkkaajat,
jotka hallitsette tätä kansaa,
joka asuu Jerusalemissa.
15 Te sanotte:
"Me olemme tehneet liiton kuoleman kanssa,
ja tuonelan kanssa olemme tehneet sopimuksen.
Tulkoon vitsaus kuin tulva,
ei se meitä saavuta,
sillä me olemme tehneet valheesta turvamme
ja piiloutuneet petokseen."
16 **S**en tähden, näin sanoo Herra, Herra:
Katso, minä lasken Siioniin peruskiven,
koetellun kiven, kalliin kulmakiven,
lujan perustuksen.
Joka uskoo, se ei säiky.
17 Minä panen oikeuden mittanuoraksi
ja vanhurskauden luotilangaksi.
Rakeet hävittävät valheturvan,
ja tulvavedet vievät mukanaan piilopaikan.
18 Teidän liittonne kuoleman kanssa pyyhkäistään pois,
sopimuksenne tuonelan kanssa ei kestä.
Kun vitsaus tulee kuin tulva,
se tallaa teidät maahan.
19 Niin usein kuin se tulee,
se tempaa teidät mukaansa.
Aamu aamulta se tulee,
tulee päivällä ja yöllä.
Totisesti, vain kauhuksi on tämän sanoman opetus.
20 Sillä vuode on oleva liian lyhyt ojentautua
ja peite liian kapea kääriytyä.
21 **H**erra nousee niin kuin Perasimin vuorella,

hän kiivastuu niin kuin Gibeonin laaksossa
tehdäkseen työnsä,
oudon työnsä,
ja suorittaakseen tekonsa,
merkillisen tekonsa.
22 Älkää siis pilkatko,
etteivät teidän siteenne vielä kiristyisi.
Minä olen kuullut tuomiopäätöksen hävityksestä,
joka kohtaa koko maata,
Herralta, Herralta Sebaotilta.

Jumala neuvoo viljelijää

23 **K**uunnelkaa minua, kuulkaa minun ääntäni,
tarkatkaa ja kuunnelkaa minun sanojani.
24 Ainako kyntäjä vain kyntää kylvääkseen,
ainako kyntää vakoja ja äestää maataan?
25 Eikö ole niin: kun hän on tasoittanut maan pinnan,
hän ripottelee mustaa kuminaa,
sirottelee maustekuminaa,
sijoittaa omiin paikkoihinsa vehnää, hirssiä ja ohraa
ja reunoille spelttivehnää?
26 Oikean tavan on hänelle neuvonut
hänen Jumalansa, joka opettaa häntä.
27 Eihän mustaa kuminaa puimareellä puida,
eikä vaunun pyörää panna pyörimään maustekuminan päällä,
vaan musta kumina lyödään irti kepillä
ja maustekumina sauvalla.
28 Puidaanko leipävilja murskaksi?
Ei sitä kukaan loputtomiin pui.
Vaikka sen päältä pannaan kulkemaan vaununpyörät ja hevoset,
ei sitä kuitenkaan murskaksi puida.
29 **T**ämäkin on lähtöisin Herralta Sebaotilta.
Hänen neuvonsa ovat ihmeelliset
ja hänen ymmärryksensä on suuri.

Voi Arielia, Daavidin kaupunkia!

29 1 **V**oi Arielia, Arielia,
kaupunkia, jonne Daavid asetti leirinsä!
Lisätkää vuosi vuoteen,
kiertäköötjuhlat kiertonsa,
2 niin minä panen ahtaalle Arielin,

ja se tulee täyteen valitusta ja vaikerrusta.
Siitä tulee minulle kuin Jumalan uhriliesi.
3 Minä asetan leirini sinua vastaan joka puolelta,
saarran sinut valleilla
ja pystytän piirityslaitteet ympärillesi.
4 Silloin sinä puhut maasta matalalta,
sanasi tulevat vaimeina tomusta.
Sinä uikutat kuin vainajahenki maasta,
puheesi tulee supinana tomusta.
5 **M**utta ahdistajiesi laumasta tulee kuin hienoa pölyä
ja väkivaltaisten laumasta kuin lentäviä akanoita.
Tämä tapahtuu yhtäkkiä, yhdessä hetkessä.
6 Herra Sebaot vetää sinut tilille ukkosen jylinässä,
maanjäristyksessä ja kovassa pauhinassa,
myrskyssä ja rajuilmassa, kuluttavan tulen liekissä.
7 **N**iin kuin uni, kuin yöllinen näky,
on oleva kansojen lauma, joka sotii Arielia vastaan –
kaikkien niiden, jotka sotivat sitä ja sen varustuksia vastaan
ja ahdistavat sitä.
8 Niin kuin nälkäinen on unessa syövinään
mutta herää tyhjyyden tunne vatsassaan,
ja niin kuin janoinen on unessa juovinaan
mutta herätessään onkin näännyksissä ja janoissaan,
niin käy koko sille kansojen laumalle,
joka sotii Siionin vuorta vastaan.

Juudan hengellinen sokeus ja muotojumalisuus

9 **Ä**llistykää ja ihmetelkää,
tuijottakaa itsenne sokeiksi ja jääkää sokeiksi!
He ovat juovuksissa, mutta eivät viinistä,
he hoippuvat, mutta eivät väkijuomasta.
10 Sillä Herra on vuodattanut teidän päällenne
raskaan unen hengen
ja sulkenut teidän silmänne, profeetat,
ja peittänyt teidän päänne, näkijät.
11 **N**iinpä kaikki näyt ovat teille kuin sinetöidyn kirjan sanat. Jos se annetaan lukutaitoiselle ja sanotaan: "Lue tämä", hän vastaa: "En voi, sillä se on sinetöity",
12 ja jos kirja annetaan lukutaidottomalle ja sanotaan: "Lue tämä", hän vastaa: "En osaa lukea."
13 **N**iin Herra sanoi:
Koska tämä kansa lähestyy minua suullaan

ja kunnioittaa minua huulillaan
mutta pitää sydämensä minusta kaukana,
niin heidän pelkonsa minua kohtaan
on vain opittu ihmiskäsky.
14 Sen vuoksi, katso, minä teen jälleen
tälle kansalle merkillisiä tekoja,
merkillisiä ja ihmeellisiä.
Sen viisaitten viisaus häviää,
ja sen ymmärtävien ymmärrys hämärtyy.
15 **V**oi niitä, jotka kätkevät hankkeensa syvälle Herralta,
niitä, joiden teot tapahtuvat pimeässä
ja jotka sanovat:
"Kukapa meidät näkisi,
kukapa meidät tuntisi!"
16 Voi teidän mielettömyyttänne!
Onko savi savenvalajan veroinen?
Sanooko työ tekijästään: "Ei hän ole minua tehnyt",
tai sanooko luomus luojastaan: "Ei hän mitään ymmärrä"?

Pelastuksen aika

17 **V**ain vähän aikaa enää,
niin Libanon muuttuu hedelmätarhaksi,
ja hedelmätarhaa pidetään metsän veroisena.
18 Sinä päivänä kuurot kuulevat kirjan sanat
ja sokeiden silmät näkevät,
vapaina synkästä pimeydestä.
19 Nöyrät saavat yhä uutta iloa Herrassa,
ja ihmisistä köyhimmätkin riemuitsevat Israelin Pyhästä.
20 Sillä väkivaltaisista on tullut loppu,
pilkkaajat ovat hävinneet,
ja kaikki, jotka vaanivat tilaisuutta tehdä vääryyttä, on tuhottu,
21 nuo, jotka sanoillaan tekevät ihmisistä syyllisiä,
virittävät ansoja sille, joka puolustaa oikeutta portissa,
ja perättömillä puheilla vääntävät vääräksi syyttömän asian.
22 Sen tähden Herra, joka lunasti Abrahamin, sanoo Jaakobin heimolle näin:
Ei Jaakob enää joudu häpeään,
eivätkä hänen kasvonsa enää kalpene.
23 Kun hän näkee keskuudessaan lapsensa, kätteni työn,
niin he pyhittävät minun nimeni,
pitävät pyhänä Jaakobin Pyhän
ja pelkäävät Israelin Jumalaa.

24 Hengessään eksyneet pääsevät ymmärrykseen,
ja nurisijat ottavat oppia.

Egyptin apu on turha ja tyhjä

30 1 **V**oi tottelemattomia lapsia, sanoo Herra.
He tekevät suunnitelmia, mutta ilman minua,
ja vahvistavat liittoja juomauhrein ilman minun Henkeäni.
He kokoavat syntiä synnin päälle.
2 He lähtevät kulkemaan Egyptiä kohti,
minulta kysymättä,
hakeutuakseen faraon turviin,
etsiäkseen suojaa Egyptin varjosta.
3 Häpeäksi koituu teille faraon turva,
häväistykseksi suojan etsiminen Egyptin varjosta.
4 Vaikka hänen ruhtinaansa ovat jo Sooanissa
ja hänen lähettiläänsä ovat saapuneet Haanekseen asti,
5 kaikki joutuvat häpeään kansan tähden,
josta ei ole heille hyötyä,
ei apua eikä hyötyä,
vaan häpeää ja pilkkaa.
6 **E**nnustus Etelän eläimistä.
Halki ahdingon ja ahdistuksen maan,
halki leijonan ja jalopeuran maan,
kyykäärmeen ja lentävän myrkkykäärmeen maan
he kuljettavat rikkautensa aasien selässä
ja aarteensa kamelien kyttyröillä kansan luo,
josta ei hyötyä ole.
7 Egyptin apu on turha ja tyhjä.
Sen vuoksi minä annan sille nimen
"Paikalleen jämähtänyt Rahab".

Kapinoiva kansa saa rangaistuksen

8 **M**ene nyt ja kirjoita se tauluun heidän nähtensä.
Piirrä se kirjaan,
että se säilyisi tuleviin aikoihin asti,
aina ja ikuisesti.
9 Sillä he ovat kapinoiva kansa, vilpillisiä lapsia,
lapsia, jotka eivät tahdo kuulla Herran opetusta.
10 He sanovat näkijöille: "Älkää nähkö",
ja ennustajille: "Älkää ennustako meille tosia,
puhukaa meille mieluisia,

ennustakaa meille hauskoja asioita.
11 Poiketkaa tieltä, jättäkää polku;
viekää pois kasvojemme edestä Israelin Pyhä."
12 **S**en tähden, näin sanoo Israelin Pyhä:
Koska te halveksitte tätä sanaa
ja luotatte väkivaltaan ja kavaluuteen
ja turvaudutte siihen,
13 niin tämä synti on oleva teille
kuin repeämä korkeassa muurissa,
joka pullistuu ja uhkaa sortua.
Yhtäkkiä, yhdessä hetkessä se hajoaa.
14 Se hajoaa niin kuin savenvalajan astia,
joka lyödään rikki säälimättä.
Ei sen sirpaleista löydy palasta,
jolla ottaisi tulta liedestä
tai ammentaisi vettä lammikosta.
15 Sillä näin sanoo Herra, Herra, Israelin Pyhä:
Kääntymällä ja pysymällä levollisina te pelastutte,
hiljainen luottamus on teidän voimanne.
Mutta te ette tahtoneet
16 vaan sanoitte: "Ei! Hevosilla me kiidämme."
Niinpä saattekin kiitää pakoon.
Te sanoitte: "Nopean ratsun selässä me ratsastamme."
Niinpä ovatkin vainoojanne nopeat.
17 Tuhat pakenee yhden ärjäisyä,
viiden ärjäisyä te pakenette kaikki,
kunnes se, mikä teistä jää jäljelle,
on kuin lipputanko vuoren huipulla,
kuin viiri kukkulan laella.

Siionin ahdistus ja armahdus

18 **S**iksi Herra odottaa, että voisi olla teille armollinen,
ja sen tähden hän nousee armahtaakseen teitä,
sillä Herra on oikeuden Jumala.
Autuaita ovat kaikki, jotka häntä odottavat!
19 Siionin kansa, sinä, joka asut Jerusalemissa,
sinun ei tarvitse enää itkeä.
Totisesti hän on sinulle armollinen,
kun huudat apua.
Heti kun hän kuulee äänesi, hän vastaa sinulle.
20 Vaikka Herra antaa teille

hädän leipää ja ahdistuksen vettä,
ei opettajasi sitten enää kätkeydy,
vaan sinun silmäsi saavat nähdä opettajasi.
21 Ja korvasi kuulevat takanasi sanottavan nämä sanat:
"Tässä on tie, tätä kulkekaa",
jos olet poikkeamassa oikealle tai vasemmalle.
22 Silloin sinä pidät saastaisena veistettyjen jumalankuviesi hopeapäällystä
ja valettujen jumalankuviesi kultakuorta.
Sinä viskaat ne pois kuin kuukautisista saastuneen vaatteen,
sinä sanot niille: "Ulos!"
23 **H**än antaa sateen siemenelle,
jonka kylvät maahan,
ja maan sadosta saat leivän,
joka on mehevä ja ravitseva.
Sinun karjasi käy sinä päivänä laajalla laitumella.
24 Härät ja aasit, jotka tekevät työtä pellolla,
syövät hapanta rehuviljaa,
joka on viskattu lapiolla ja viskaushangolla.
25 Kaikilla korkeilla vuorilla ja kaikilla suurilla kukkuloilla
juoksee puroja ja vesivirtoja
suuren surman päivänä tornien sortuessa.
26 Kuun valo on silloin kuin auringon valo,
ja auringon valo on seitsenkertainen,
kuin seitsemän päivän valo,
sinä päivänä, jona Herra sitoo kansansa vammat
ja parantaa siihen isketyt haavat.

Herra sotii Assuria vastaan

27 **K**atso, Herran nimi tulee kaukaa,
hänen vihansa leimuaa, savupilvi on sankka.
Hänen huulensa ovat täynnä kiivautta,
ja hänen kielensä on kuin kuluttava tuli.
28 Hänen henkäyksensä on kuin tulviva virta,
joka ulottuu kaulaan asti.
Se seuloo kansakuntia turmion seulalla
ja panee eksyttävät suitset kansojen suupieliin.
29 Silloin te laulatte niin kuin yöllä,
kun pyhä juhla alkaa,
ja sydämessänne on ilo niin kuin sillä,
joka vaeltaa huilujen soidessa mennäkseen Herran vuorelle,
Israelin kallion luo.

30 Herra antaa kuulua majesteettisen äänensä ja näkyä käsivartensa,
joka laskeutuu alas vihan tuimuudessa ja kuluttavan tulen liekissä,
ukonilmana, rankkasateena ja raekivinä.
31 Assur kauhistuu Herran ääntä.
Herra lyö sitä vitsalla,
32 ja jokaisella sallimallaan sauvan iskulla,
jonka Herra sille antaa,
soivat rummut ja lyyrat.
Herra sotii Assuria vastaan käsi koholla.
33 Sillä aikoja sitten on polttopaikka valmistettu,
kuninkaallekin se on varattu, se on syvä ja leveä,
sytykkeitä ja polttopuita on paljon.
Herran henkäys, kuin tulikivivirta, sytyttää sen.

Voi niitä, jotka turvautuvat Egyptin apuun

31 1 **V**oi niitä, jotka lähtevät alas Egyptiin apua hakemaan!
He turvautuvat hevosiin,
he luottavat sotavaunuihin, koska niitä on paljon,
ja ratsumiehiin, koska niitä on valtaisat määrät,
mutta eivät katso Israelin Pyhään,
eivätkä kysy neuvoa Herralta.
2 Mutta Herra onkin viisas,
hän tuottaa onnettomuuden
eikä peruuta sanojaan.
Hän nousee pahantekijöiden sukua
ja väärintekijöiden apuun tuloa vastaan.
3 Egypti on ihminen, ei Jumala,
sen hevoset ovat lihaa, eivät henkeä.
Kun Herra ojentaa kätensä,
auttaja kompastuu ja autettava kaatuu.
Yhdessä molemmat tuhoutuvat.

Herra sotii Siionin puolesta

4 **S**illä näin on Herra minulle sanonut:
Niin kuin leijona ärisee,
nuori leijona saaliinsa ääressä,
kun sitä vastaan hälytetään paimenten parvi –
ei se hätkähdä heidän huutoaan
eikä välitä heidän hälinästään –
niin käy silloin, kun Herra Sebaot astuu alas
sotiakseen Siionin vuorella ja sen kukkulalla.

5 Niin kuin liitelevät linnut,
niin varjelee Herra Sebaot Jerusalemia,
varjelee ja pelastaa,
armahtaa ja vapauttaa.
6 **P**alatkaa, israelilaiset, hänen luokseen,
josta olette niin syvälle luopuneet.
7 Sinä päivänä jokainen teistä hylkää
hopeiset ja kultaiset epäjumalansa,
jotka kätenne ovat tehneet teille synniksi.

Herran miekka syö Assurin

8 **A**ssur kaatuu miekkaan, joka ei ole miehen,
hänet syö miekka, joka ei ole ihmisen.
Hän pakenee miekkaa,
ja hänen nuoret miehensä joutuvat pakkotyöhön.
9 Hänen kallionsa kukistuu kauhusta,
ja hänen ruhtinaansa pakenevat peloissaan lipun luota,
sanoo Herra, jolla on tuli Siionissa
ja pätsi Jerusalemissa.

Vanhurskauden ja oikeuden valtakunta

32 1 **T**ulee aika, jolloin kuningas hallitsee vanhurskaasti,
ja valtiaat käyttävät valtaansa oikeuden mukaan.
2 Silloin jokainen heistä on turvana tuulelta
ja suojana rankkasateelta.
He ovat kuin vesipurot kuivassa maassa,
kuin jyhkeän kallion varjo nääntyvässä maassa.
3 Silloin eivät näkevien silmät ole ummessa,
kuulevien korvat kuulevat tarkkaan.
4 Hätäilevien sydän saavuttaa ymmärryksen,
ja änkyttävien kieli puhuu sujuvasti ja selkeästi.
5 Houkkaa ei enää kutsuta jaloksi,
eikä petollista sanota ylhäiseksi.
6 Sillä houkka puhuu houkan tavoin,
ja hänen sydämensä hautoo pahaa:
hän harjoittaa jumalattomuutta
ja puhuu eksyttävästi Herrasta,
jättää tyhjäksi nälkäisen sielun
ja janoisen vaille juomaa.
7 Pahat ovat petollisen aseet.
Hän miettii ilkeitä juonia

tuhotakseen kurjat valheen sanoilla,
vaikka köyhä puhuisi oikeaa asiaa.
8 Mutta jalo miettii jaloja asioita
ja pysyy lujana jaloudessa.

Varoitus huolettomille ja itsevarmoille naisille

9 **T**e huolettomat naiset,
nouskaa ja kuunnelkaa minun puhettani;
te itsevarmat tyttäret,
tarkatkaa minun sanojani.
10 Vielä vuosi ja päiviä päälle,
niin vapisette, te itsevarmat.
Viinisato on tuhoutunut,
hedelmänkorjuuta ei tule.
11 Kauhistukaa, huolettomat,
vaviskaa, itsevarmat,
riisuutukaa, paljastautukaa,
vyöttäkää säkki lanteillenne.
12 Silloin lyödään rintoihin ja valitetaan
ihanien peltojen tähden
ja hedelmää kantavien viiniköynnösten tähden,
13 minun kansani maan tähden,
joka kasvaa orjantappuraa ja ohdaketta,
remuavan kaupungin kaikkien ilakoivien talojen tähden.
14 Sillä palatsi on hylätty,
kohiseva kaupunki jätetty autioksi,
Oofel ja vartiotorni ovat jääneet luoliksi ikuisiksi ajoiksi,
villiaasien iloksi ja laumojen laitumeksi.

Hengen vuodatus ja sen vaikutukset

15 **N**äin on siihen asti, kunnes päällemme vuodatetaan Henki korkeudesta.
Silloin autiomaa muuttuu hedelmätarhaksi
ja hedelmätarhaa pidetään metsän veroisena.
16 Autiomaassa asuu oikeus,
ja hedelmätarhassa majailee vanhurskaus.
17 Silloin on vanhurskauden hedelmänä rauha,
vanhurskauden vaikutuksena lepo ja turvallisuus iankaikkisesti.
18 Minun kansani asuu rauhan majoissa,
turvallisissa asuinpaikoissa, huolettomilla leposijoilla.
19 Mutta raesade tulee, metsä kaatuu,
ja kaupunki sortuu maan tasalle.

20 Onnellisia te, jotka kylvätte kaikkien vesien varsille
ja annatte härän ja aasin jalkojen kulkea vapaina!

Valitus ja rukous hädän aikana

33 1 **V**oi sinua tuhooja, jota itseäsi ei ole tuhottu,
petturi, jota kukaan ei ole pettänyt!
Kun olet hävittämisesi hävittänyt, sinutkin hävitetään,
kun olet pettämisesi pettänyt, sinutkin petetään.
2 **H**erra, armahda meitä,
sinua me odotamme.
Tule käsivarreksemme aamu aamulta,
ole meidän apumme hädän aikana.
3 Kansat pakenevat sinun jylinäsi ääntä;
sinun noustessasi kansakunnat hajaantuvat pakoon.
4 Teiltä ryöstettyä saalista viedään niin kuin tuhosirkat vievät.
Niin kuin hyppysirkat ryntäävät, niin rynnätään sen kimppuun.
5 **H**erra on ylhäinen, hän asuu korkeudessa.
Hän täyttää Siionin oikeudella ja vanhurskaudella.
6 Hän on sinun aikojesi vahva turva,
avun runsaus, viisaus ja ymmärrys.
Herran pelko on Siionin aarre.
7 **K**uule, heidän sankarinsa huutavat ulkona,
rauhan lähettiläät itkevät katkerasti.
8 Valtatiet ovat autioina,
polulta on kulkija poissa.
Liitto on rikottu, kaupungit hylätty,
ihmiselle ei anneta arvoa.
9 Maa murehtii ja nääntyy,
Libanon kuihtuu häpeästä,
Saaron on muuttunut aromaaksi,
Baasan ja Karmel varistavat lehtensä.

Kuka voi asua kuluttavassa tulessa?

10 **N**yt minä nousen, sanoo Herra,
nyt minä korotan itseni, nyt minä kohoan korkealle.
11 Kuloheinää te kannatte kohdussanne,
olkia te synnytätte.
Teidän kiukkunne on tuli, joka kuluttaa teidät.
12 Kansat poltetaan kalkiksi.
Kuin katkotut orjantappurat ne leimahtavat liekkiin.
13 Kuulkaa, te kaukana olevat,

mitä minä olen tehnyt,
te lähellä olevat,
tuntekaa minun voimani.
14 **S**yntiset Siionissa kauhistuvat,
vavistus valtaa jumalattomat:
"Kuka meistä voi asua kuluttavassa tulessa?
Kuka meistä voi asua iankaikkisessa hehkussa?"
15 Se, joka vaeltaa vanhurskaasti
ja puhuu sitä, mikä on oikein,
joka halveksii väärää voittoa
ja pitää kätensä erossa lahjuksista,
joka tukkii korvansa kuulemasta murhahankkeita
ja sulkee silmänsä näkemästä pahoja houkutuksia,
16 hän saa asua korkealla,
kalliolinnat ovat hänen turvapaikkansa.
Hänelle annetaan hänen leipänsä,
eikä vesi häneltä ehdy.

Herra on Siionin kuningas

17 **S**inun silmäsi saavat katsella kuningasta hänen kauneudessaan,
ne saavat nähdä kauas yli avaran maan.
18 Sinun sydämesi muistelee kauhuja:
missä on nyt veronlaskija, missä punnitsija,
missä tornien lukija?
19 Enää et näe tuota röyhkeää kansaa,
kansaa, jonka outoa puhetta ei voi käsittää,
jonka sopertavaa kieltä ei voi ymmärtää.
20 **K**atso Siionia, juhliemme kaupunkia!
Sinun silmäsi näkevät Jerusalemin,
turvaisan asuinpaikan,
telttamajan, jota ei siirretä,
jonka vaarnoja ei ikinä repäistä irti,
jonka köysistä ei yksikään katkea.
21 Sillä majesteettinen on meillä siellä Herra.
Siellä on joet, on leveät virrat,
niillä ei kulje soutualus,
niiden poikki ei pääse uljainkaan laiva.
22 Herra on tuomarimme,
Herra on johtajamme,
Herra on kuninkaamme,
hän pelastaa meidät.

23 Nyt ovat köytesi höltyneet,
ne eivät pidä mastoa kannassaan,
eivät pidä lippua liehumassa.
Mutta silloin jaetaan ryöstösaalista runsaasti,
rammatkin ryöstävät saalista,
24 eikä yksikään asukas sano: "Minä olen heikko."
Kansa, joka siellä asuu, on saanut syntinsä anteeksi.

Maan ja taivaan joukot tuhotaan

34 1 **K**ansat, tulkaa kuulemaan,
kansakunnat, kuunnelkaa tarkkaan.
Kuulkoon maa ja kaikki, mitä siinä on,
maanpiiri ja kaikki, mikä siitä versoo.
2 Herran viha kohtaa kaikkia kansoja
ja hänen suuttumuksensa kaikkia niiden sotajoukkoja.
Hän on vihkinyt ne tuhon omiksi,
antanut ne teurastettaviksi.
3 Surmattujen ruumiit viskataan pois,
raadoista nousee löyhkä.
Vuoret valuvat heidän vertaan.
4 Kaikki taivaan joukot menehtyvät,
taivas kääritään kokoon kuin kirjakäärö,
ja kaikki taivaan joukot varisevat alas
kuin lakastuneet lehdet viiniköynnöksestä,
kuin kuivettuneet hedelmät viikunapuusta.

Edomin tuomio ja perikato

5 **M**inun miekkani taivaassa on juopunut.
Se iskee alas Edomiin,
tuomioksi kansalle, jonka olen vihkinyt tuhoon.
6 Herran miekka on verta täynnä,
se valuu rasvaa,
karitsojen ja pukkien verta,
pässien munuaisrasvaa.
Sillä Herralla on uhri Bosrassa,
suuri teurastus Edomin maassa.
7 Villihärkiä kaatuu yhteen joukkoon,
mullikoita ja vahvoja härkiä.
Heidän maansa juopuu verestä,
ja heidän multansa kiiltää rasvasta.
8 Sillä Herralla on koston päivä,

maksun vuosi Siionin asian tähden.
9 Edomin purot muuttuvat pieksi
ja sen multa tulikiveksi.
Sen maa muuttuu palavaksi pieksi.
10 Ei sammu se yöllä eikä päivällä,
iäti nousee sen savu.
Polvesta polveen se on raunioina,
aina ja ikuisesti se on kulkijaa vailla.
11 Sen perivät pelikaanit ja sarvipöllöt,
kissapöllöt ja korpit asuvat siellä.
Hän vetää Edomin yli autiuden mittanuoran
ja tyhjyyden luotilangan.
12 **Y**limyksiä ei siellä enää ole,
jotka valitsisivat kuninkaan.
Kaikki sen ruhtinaat ovat kadonneet.
13 Sen palatsit kasvavat orjantappuroita,
sen varustukset nokkosia ja ohdakkeita.
Siitä tulee sakaalien asunto,
strutsien tyyssija.
14 Siellä kohtaavat aavikon ulvovat eläimet,
villipukit huutelevat toisilleen.
Siellä pääsee öinen velhotar rauhaan
ja löytää lepopaikan.
15 Siellä pesii nuolikäärme.
Sinne se laskee munansa
ja hautoo ne poikasiksi raunioiden varjossa.
Sinne haaskalinnutkin kokoontuvat,
sieltä ne löytävät toisensa.
16 **T**utkikaa Herran kirjaa ja lukekaa siitä.
Yhtäkään näistä ei puutu,
yksikään ei kaipaa toistaan.
Hänen suunsa käskee niin,
ja hänen Henkensä kokoaa ne yhteen.
17 Hän on heittänyt arpaa niiden kesken,
hänen kätensä on jakanut niille maan mittanuoralla.
Ne perivät sen ikiajoiksi,
asuvat siellä polvesta polveen.

Pelastuksen ajan ihanuus

35 1 **A**utiomaa ja kuiva maa iloitsevat,
aromaa riemuitsee ja kukoistaa kuin lilja.

2 Se kukoistaa kauniisti,
iloitsee ja huutaa riemusta.
Sille annetaan Libanonin kunnia,
Karmelin ja Saaronin ihanuus.
Silloin nähdään Herran kunnia,
meidän Jumalamme ihanuus.
3 **V**ahvistakaa hervonneet kädet,
lujittakaa horjuvat polvet.
4 Sanokaa niille, joiden sydän hätäilee:
"Olkaa lujia, älkää pelätkö.
Katsokaa, teidän Jumalanne!
Kosto tulee,
Jumalan rangaistus.
Hän tulee ja pelastaa teidät."
5 **S**illoin avautuvat sokeiden silmät
ja kuurojen korvat aukenevat.
6 Silloin rampa hyppii kuin peura
ja mykän kieli ratkeaa riemuun,
sillä vedet puhkeavat autiomaahan
ja purot aromaahan.
7 Hehkuva hiekka muuttuu lammikoiksi
ja kuiva maa vesilähteiksi.
Sakaalien asunnoissa, niiden makuusijoilla,
kasvaa ruoho, ruoko ja kaisla.
8 **S**iellä on oleva valtatie,
jonka nimi on Pyhä tie.
Sitä ei kulje saastainen,
se on niitä varten, jotka vaeltavat Herran tiellä.
Tyhmätkään eivät siellä eksy.
9 Ei ole siellä leijonaa,
ei nouse sinne raateleva peto.
Sellaisia ei siellä tavata,
lunastetut siellä kulkevat.
10 Näin palaavat Herran lunastamat:
he tulevat Siioniin riemuhuudoin,
päänsä päällä iankaikkinen ilo.
Riemu ja ilo saavuttavat heidät,
mutta murhe ja huokaus pakenevat.

KUNINGAS HISKIAN AJAN HISTORIAA, 36 – 39

Assurin kuningas hyökkää Juudaan

36 1 **K**uningas Hiskian neljäntenätoista hallitusvuotena hyökkäsi Sanherib, Assurin kuningas, kaikkien Juudan linnoitettujen kaupunkien kimppuun ja valloitti ne. 2 Laakiksesta Assurin kuningas lähetti rabsaken suuren sotajoukon kanssa kuningas Hiskiaa vastaan Jerusalemiin. Rabsake pysähtyi Ylälammikon vesijohdolle, joka on Pyykinpesijänkedolle johtavan tien varrella. 3 Eljakim, Hilkian poika, joka oli linnan päällikkönä, kirjuri Sebna ja kansleri Jooah, Aasafin poika, menivät hänen luokseen.

Rabsaken puhe Jerusalemin edustalla

4 **R**absake sanoi heille: "Sanokaa Hiskialle: Näin sanoo suuri kuningas, Assurin kuningas: 'Mihin perustuu tuo luottamus, joka sinulla on? 5 Luuletko sinä , että pelkkä huulten puhe riittää taidoksi ja voimaksi sodankäyntiin? Keneen sinä oikein luotat, kun kapinoit minua vastaan? 6 Ai niin, sinähän luotat Egyptiin, tuohon särkyneeseen ruokosauvaan, joka tunkeutuu sen käteen, joka siihen nojaa, ja lävistää sen. Sellainen on farao, Egyptin kuningas, kaikille, jotka luottavat häneen. 7 Vai sanotko minulle: 'Me luotamme Herraan, meidän Jumalaamme?' Mutta eikö Hiskia poistanut juuri hänen uhrikukkulansa ja alttarinsa? Eikö hän sanonut Juudalle ja Jerusalemille: 'Vain tämän alttarin edessä teidän on kumartuen rukoiltava?'

8 **M**utta lyö nyt vetoa minun herrani, Assurin kuninkaan, kanssa: minä annan sinulle kaksituhatta hevosta, jos itse pystyt hankkimaan niille ratsastajat. 9 Kuinka sitten voisit torjua ainoankaan käskynhaltijan, edes herrani vähäisimmän palvelijan, hyökkäyksen? Ja sinä vain luotat Egyptiin, sen vaunuihin ja ratsumiehiin. 10 Olenko minä nyt Herran sallimatta hyökännyt tähän maahan hävittämään sitä? Herra itse sanoi minulle: 'Hyökkää tähän maahan ja hävitä se.'"

11 **N**iin Eljakim, Sebna ja Jooah sanoivat rabsakelle: "Puhu palvelijoillesi aramean kieltä, sillä me ymmärrämme sitä. Älä puhu meille juudan kieltä muurilla olevan väen kuullen." 12 Mutta rabsake vastasi: "Onko minun herrani lähettänyt minut puhumaan näitä sanoja herrallesi ja sinulle? Eikö pikemminkin niille miehille, jotka istuvat muurilla ja joutuvat teidän kanssanne syömään omaa ulostettaan ja juomaan omaa virtsaansa?"

13 **S**itten rabsake astui esiin, huusi kovalla äänellä juudan kielellä: "Kuulkaa suuren kuninkaan, Assurin kuninkaan, sanoja! 14 Näin sanoo kuningas: 'Älkää antako Hiskian pettää itseänne, sillä hän ei voi teitä pelastaa. 15 Älköön Hiskia saako teitä luottamaan Herraan sanomalla: Varmasti Herra pelastaa meidät, ei tätä kaupunkia anneta Assurin kuninkaan käsiin.' 16 Älkää kuunnelko Hiskiaa, sillä Assurin kuningas sanoo näin: 'Tehkää sovinto minun kanssani ja antautukaa minulle, niin saatte syödä kukin oman viiniköynnöksenne ja viikunapuunne hedelmiä ja juoda kukin

vettä omasta säiliöstänne, 17 kunnes minä tulen ja vien teidät maahan, joka on
teidän maanne kaltainen, viljan ja viinin maa, leivän ja viinitarhojen maa. 18 Älkää
vain antako Hiskian johtaa teitä harhaan sanomalla: 'Herra pelastaa meidät'. Onko
muidenkaan kansojen jumalista kukaan pelastanut maataan Assurin kuninkaan
käsistä? 19 Missä ovat Hamatin ja Arpadin jumalat? Missä ovat Sefarvaimin
jumalat? Pelastivatko ne Samarian minun käsistäni? 20 Kuka kaikkien näiden
maiden jumalista on pelastanut maansa minun käsistäni? Pelastaisiko sitten Herra
Jerusalemin minun käsistäni?"
21 **M**utta he olivat vaiti eivätkä vastanneet hänelle mitään, sillä kuninkaan käsky oli
tämä: "Älkää vastatko hänelle mitään." 22 Sitten palatsin päällikkö Eljakim, Hilkian
poika, kirjuri Sebna ja kansleri Jooah, Aasafin poika, palasivat Hiskian luo vaatteet
rikki reväistyinä ja kertoivat hänelle, mitä rabsake oli puhunut.

Hiskia etsii Herran apua

37 1 **K**un kuningas Hiskia kuuli tämän, hän repäisi vaatteensa, pukeutui säkki-
pukuun ja meni Herran temppeliin. 2 Sitten hän lähetti palatsin päällikön Eljakimin
yhdessä kirjuri Sebnan ja pappien vanhimpien kanssa säkkeihin pukeutuneina
profeetta Jesajan, Aamoksen pojan, luo. 3 He sanoivat hänelle: "Näin sanoo Hiskia:
'Tämä päivä on hädän, kurituksen ja häväistyksen päivä. Lapset ovat tulleet
kohdun suulle saakka, mutta ei ole voimaa synnyttää. 4 Ehkä Herra, sinun Jumalasi,
kuulee rabsaken sanat, joilla hänen herransa, Assurin kuningas, on lähettänyt
hänet pilkkaamaan elävää Jumalaa, ja rankaisee rabsakea hänen sanoistaan.
Herra, sinun Jumalasi, on kuullut ne. Kohota siis nyt rukous jäännöksen puolesta,
joka on jäljellä.'"

Jesaja ennustaa Sanheribin kuoleman

5 **K**un kuningas Hiskian palvelijat tulivat Jesajan luo,
6 Jesaja sanoi heille: "Sanokaa näin herrallenne: 'Näin sanoo Herra: Älä pelkää niitä
sanoja, jotka olet kuullut ja joilla Assurin kuninkaan palvelijat ovat minua
häväisseet. 7 Katso, minä annan mennä häneen sellaisen hengen, että hän
kuultuaan sanoman palaa omaan maahansa. Minä annan hänen kaatua miekkaan
omassa maassaan.'"

Sanherib uhkailee Hiskiaa

8 **R**absake lähti takaisin ja tapasi Assurin kuninkaan sotimasta Libnaa vastaan. Hän
oli näet kuullut, että tämä oli lähtenyt pois Laakiksesta.
9 **M**utta sitten Sanherib kuuli sanottavan Tirhakasta, Kuusin kuninkaasta: ”Hän on
lähtenyt liikkeelle sotiakseen sinua vastaan.” Sen kuultuaan Sanherib lähetti
lähettiläitä Hiskian luo sanoen heille: 10 "Sanokaa näin Hiskialle, Juudan
kuninkaalle: 'Älä anna Jumalasi, johon luotat, pettää itseäsi äläkä ajattele, ettei

Jerusalemia anneta Assurin kuninkaan käsiin. 11 Sinä olet kyllä kuullut, mitä Assurin
kuninkaat ovat tehneet kaikille mailles, kuinka he ovat vihkineet ne tuhon omiksi.
Ja sinäkö pelastuisit! 12 Pelastivatko kansojen jumalat niitä, jotka minun isäni
tuhosivat: Goosanin, Harranin, Resefin ja Telassarin edeniläiset? 13 Missä ovat
Hamatin kuningas ja Arpadin kuningas, Sefarvaimin kaupungin kuningas, Heenan
ja Ivvan kuningas?'"

Hiskian rukous

14 **K**un Hiskia oli ottanut kirjeen lähettiläiden kädestä ja lukenut sen, hän meni
Herran temppeliin ja levitti kirjeen Herran eteen. 15 Sitten Hiskia rukoili Herraa
näillä sanoilla:
16 "**H**erra Sebaot, Israelin Jumala, sinä, jonka valtaistuin on kerubien keskellä, sinä
yksin olet maan kaikkien valtakuntien Jumala. Sinä olet tehnyt taivaan ja maan.
17 Herra, kallista korvasi ja kuule! Herra, avaa silmäsi ja katso! Kuule kaikki
Sanheribin sanat, jotka hän lähetti meille pilkatakseen elävää Jumalaa. 18 On totta,
Herra, että Assurin kuninkaat ovat hävittäneet kaikki kansat ja niiden maat. 19 He
ovat heittäneet niiden jumalat tuleen. Eiväthän ne olleet jumalia vaan ihmiskätten
tekoa, puuta ja kiveä, ja sen vuoksi he voivat hävittää ne. 20 Ja nyt, Herra, meidän
Jumalamme, pelasta meidät hänen käsistään, jotta kaikki maan valtakunnat
tulisivat tietämään, että sinä olet Herra, sinä yksin."

Herra taltuttaa Assurin kuninkaan ylpeyden

21 **N**iin Jesaja, Aamoksen poika, lähetti Hiskialle tämän sanan: "Näin sanoo Herra,
Israelin Jumala: Koska olet rukoillut minua avuksi Sanheribia, Assurin kuningasta,
vastaan, 22 niin tämä on se sana, jonka Herra on puhunut hänestä:
Neitsyt, tytär Siion,
halveksii ja pilkkaa sinua,
tytär Jerusalem nyökyttää
päätään sinun jälkeesi.
23 Ketä olet pilkannut ja herjannut,
ketä vastaan olet äänesi korottanut?
Korkealle olet kohottanut katseesi
Israelin Pyhää vastaan.
24 Palvelijoittesi kautta sinä herjasit Herraa
ja sanoit: 'Monine vaunuineni
minä nousin vuorten korkeuteen,
Libanonin ääriin saakka.
Minä hakkasin maahan sen korkeat setrit,
sen parhaat sypressit,
ja tunkeuduin sen korkeimmalle harjalle,
sen rehevimpään metsään.

25 Minä kaivoin kaivoja ja join vettä,
jalkapohjillani minä kuivasin
kaikki Egyptin virrat.'
26 **E**tkö ole kuullut: jo kauan sitten
minä olen tämän valmistanut,
muinaisuudesta saakka tätä suunnitellut!
Nyt minä olen sen toteuttanut,
ja sinä sait hävittää varustetut kaupungit
autioiksi kiviröykkiöiksi.
27 Niiden asukkaat olivat voimattomia,
kauhu ja häpeä valtasi heidät.
Heidän kävi kuin kedon ruohon,
kuin viheriöivän heinän,
kuin katolla kasvavien korsien ja kuin pengermien viljan,
joka kuivettuu ennen oljelle tulemistaan.
28 Istuitpa sinä tai menit ulos tai sisään,
minä sen tiedän,
samoin kuin sen,
että sinä raivoat minua vastaan.
29 Koska sinä raivoat minua vastaan
ja sinun ylimielisyytesi on tullut korviini,
minä panen koukkuni sinun nenääsi
ja suitseni sinun suuhusi
ja vien sinut takaisin samaa tietä,
jota tulitkin."

Herra antaa merkin Hiskialle

30 "**T**ämä on sinulle merkkinä: tänä vuonna syödään jälkikasvua ja toisena vuonna kesantoviljaa, mutta kolmantena vuonna kylväkää ja leikatkaa, istuttakaa viinitarhoja ja nauttikaa niiden hedelmää. 31 Juudan heimon pelastuneet – ne jotka ovat jääneet jäljelle – tekevät taas juurta alaspäin ja hedelmää ylöspäin.
32 Sillä Jerusalemista lähtee kasvamaan jäännös,
pelastunut joukko Siionin vuorelta.
Herran Sebaotin kiivaus sen tekee."

Herra pelastaa Jerusalemin

33 "**S**en tähden, näin sanoo Herra Assurin kuninkaasta:
Hän ei tule tähän kaupunkiin
eikä siihen nuolta ammu,
ei tuo sen edustalle kilpeä
eikä luo sitä vastaan vallia.

34 Samaa tietä, jota hän tuli, hän palaa.
Tähän kaupunkiin hän ei tule,
sanoo Herra.
35 Minä suojelen tätä kaupunkia ja pelastan sen
itseni tähden ja palvelijani Daavidin tähden."

Sanheribin tappio ja kuolema

36 **N**iin Herran enkeli lähti liikkeelle ja löi Assurin leirissä kuoliaaksi 185.000 miestä. Kun varhain aamulla noustiin, huomattiin, että ne kaikki olivat kuolleita ruumiita.
37 Silloin Sanherib, Assurin kuningas, purki leirinsä ja lähti pois. Hän palasi maahansa ja jäi Niiniveen.
38 **K**un hän kerran oli kumartuneena rukoukseen jumalansa Nisrokin temppelissä, hänen poikansa Adrammelek ja Sareser surmasivat hänet miekalla. Sitten he pakenivat Araratin maahan. Kuninkaaksi Sanheribin jälkeen tuli hänen poikansa Eesarhaddon.

Hiskian sairaus ja paraneminen

38 1 **N**iihin aikoihin Hiskia sairastui ja oli kuolemaisillaan. Profeetta Jesaja, Aamoksen poika, tuli hänen luokseen ja sanoi hänelle: "Näin sanoo Herra: Järjestä talosi ja kuningashuoneesi asiat, sillä sinä kuolet etkä enää parane."
2 **N**iin Hiskia käänsi kasvonsa seinään päin ja rukoili Herraa: 3 "Oi Herra, muista, kuinka minä olen vaeltanut sinun edessäsi uskollisesti ja ehyellä sydämellä ja tehnyt sitä, mikä on hyvää sinun silmissäsi." Ja Hiskia itki katkerasti.
4 **S**illoin Jesajalle tuli tämä Herran sana: 5 "Mene ja sano Hiskialle: 'Näin sanoo Herra, isäsi Daavidin Jumala: Minä olen kuullut sinun rukouksesi, olen nähnyt kyyneleesi. Katso, minä lisään elinpäiviisi viisitoista vuotta. 6 Minä pelastan sinut ja tämän kaupungin Assurin kuninkaan käsistä ja suojelen tätä kaupunkia. 7 Ja tämä on sinulle merkkinä Herralta siitä, että Herra toteuttaa tämän asian, jonka hän on ilmoittanut: 8 katso, minä annan varjon siirtyä Aahaksen portaikossa taaksepäin kymmenen askelmaa, jotka se on jo laskeutunut auringon mukana.'"
Ja auringon varjo siirtyi portaikossa takaisin kymmenen askelmaa, jotka se oli jo laskeutunut.

Hiskian ylistyslaulu

9 **H**iskian, Juudan kuninkaan, kirjoittama laulu, kun hän oli ollut sairaana ja toipunut sairaudestaan:
10 "**M**inä sanoin:
Kesken rauhallisten päivieni
minun on mentävä sisään tuonelan porteista.
Jäljellä olevat vuoteni on riistetty minulta.

11 Minä sanoin:
Enää en saa nähdä Herraa, Herraa, elävien maassa,
enää en saa katsella ihmisiä
katoavan maan asukkaiden joukossa.
12 Minun majani puretaan ja viedään minulta pois
kuin paimenen teltta.
Olen kiertänyt loppuun elämäni kuin kutoja kankaansa,
minut leikataan irti loimilangoista.
Ennen kuin päivä muuttuu yöksi,
sinä teet minusta lopun.
13 Minä pysyttelin hiljaa aamuun asti.
Kuin leijona hän murskaa kaikki minun luuni.
Ennen kuin päivä muuttuu yöksi,
sinä teet minusta lopun.
14 Kuin pääskynen, kuin kurki minä uikutan,
minä kujerran kuin kyyhkynen;
nääntyen katsovat silmäni korkeuteen.
Herra, minä olen ahtaalla, tule puolustajakseni!
15 Mitä nyt sanonkaan?
Hän lupasi minulle ja myös täytti lupauksensa.
Hiljaisesti minä vaellan kaikki elämäni vuodet
sieluni katkeran murheen vuoksi.
16 **H**erra, tämän kaltaiset ovat elämäksi;
niissä on minun henkeni koko elämä.
Sinä vahvistat minua ja annat minun elää.
17 Katso, minun parhaakseni koitui katkera murhe.
Sinä rakastit minun sieluani,
nostit sen kuoleman kuilusta.
Sinä heitit selkäsi taakse kaikki minun syntini.
18 Ei tuonela sinua kiitä,
eikä kuolema sinua ylistä,
eivät hautaan vaipuneet pane toivoaan
sinun uskollisuuteesi.
19 Elävät, elävät sinua kiittävät,
niin kuin minä tänä päivänä.
Isä ilmoittaa lapsilleen sinun uskollisuutesi.
20 Herra on minun auttajani.
Soittakaamme minun laulujani
kaikkina elinpäivinämme Herran huoneessa."
21 **J**esaja oli käskenyt tuoda viikunakakun ja hautoa sillä paisetta, että Hiskia tulisi terveeksi. 22 Hiskia oli kysynyt: "Mikä on merkkinä siitä, että voin mennä Herran huoneeseen?"

Baabelin kuninkaan lähettiläät

39 1 **S**iihen aikaan Baabelin kuningas Merodak-Baladan, Baladanin poika, lähetti
Hiskialle kirjeen ja lahjoja, kun oli kuullut hänen olleen sairaana ja parantuneen.
2 Hiskia iloitsi lähettiläiden tulosta ja näytti heille varastohuoneensa, hopean ja
kullan, tuoksuaineet ja hienon öljyn, koko asehuoneensa ja kaiken, mitä hänen
aarrekammioissaan oli. Ei ollut mitään Hiskian talossa eikä koko hänen valta-
kunnassaan, mitä hän ei olisi heille näyttänyt.
3 **M**utta profeetta Jesaja tuli kuningas Hiskian luo ja kysyi häneltä: "Mitä nämä
miehet ovat sanoneet, ja mistä he ovat tulleet sinun luoksesi?" Hiskia vastasi: "He
ovat tulleet luokseni kaukaisesta maasta, Baabelista." 4 Hän kysyi edelleen: "Mitä
he ovat nähneet talossasi?" Hiskia vastasi: "Kaiken, mitä talossani on, he ovat
nähneet. Aarrekammioissani ei ole mitään, mitä en olisi heille näyttänyt".
5 **N**iin Jesaja sanoi Hiskialle: "Kuule Herran Sebaotin sana: 6 Katso, päivät tulevat,
jolloin kaikki, mitä sinun talossasi on ja mitä isäsi ovat koonneet tähän päivään
asti, viedään pois Baabeliin. Mitään ei jää jäljelle, sanoo Herra. 7 Sinun poikiasi –
jälkeläisiäsi, jotka sinulle syntyvät – viedään hovipalvelijoiksi Baabelin kuninkaan
palatsiin."
8 **H**iskia sanoi Jesajalle: "Herran sana, jonka olet puhunut, on hyvä." Hän näet
ajatteli: "Onpahan rauha ja turvallisuus minun päivinäni."

JUMALAN ARMO TUO LOHDUTUKSEN, 40 – 66

HERRA PELASTAA ISRAELIN BAABELISTA, 40 – 48

Pelastuksen sanoma Israelille

40 1 "**L**ohduttakaa, lohduttakaa minun kansaani",
sanoo teidän Jumalanne.
2 "**P**uhukaa lempeästi Jerusalemille
ja julistakaa sille,
että sen pakkotyö on päättynyt
ja sen syntivelka on sovitettu.
Se on saanut Herran kädestä
kaksin verroin kaikista synneistään."
3 **H**uutavan ääni kuuluu:
"Raivatkaa autiomaahan Herralle tie,
tasoittakaa arolle valtatie meidän Jumalallemme.
4 Jokainen laakso korotettakoon,
jokainen vuori ja kukkula alennettakoon.
Koleikoista tulkoon tasankoja
ja louhikoista tasaista maata.

5 Herran kunnia ilmestyy,
kaikki liha saa sen nähdä.
Sillä Herran suu on puhunut."
6 **Ä**ääni sanoo: "Julista!"
Toinen vastaa: "Mitä minä julistan?"
Kaikki liha on kuin ruohoa
ja kaikki sen kauneus kuin kedon kukkanen.
7 Ruoho kuivuu, kukkanen lakastuu,
kun Herran henkäys puhaltaa siihen.
Totisesti, ruohoa on kansa.
8 Ruoho kuivuu, kukkanen lakastuu,
mutta meidän Jumalamme sana pysyy ikuisesti.
9 **N**ouse korkealle vuorelle,
Siion, ilosanoman tuoja.
Korota voimakkaasti äänesi,
Jerusalem, ilosanoman tuoja!
Korota äänesi, älä pelkää,
sano Juudan kaupungeille:
"Katsokaa, teidän Jumalanne!"
10 Herra, Herra tulee voimallisena,
hänen käsivartensa hallitsee.
Katso, hänen palkkansa on hänen mukanaan,
hänen työnsä ansio käy hänen edellään.
11 Paimenen lailla hän kaitsee laumaansa,
käsivartensa turviin hän kokoaa karitsat
ja kantaa niitä sylissään,
johdattelee imettäviä lampaita.

Jumalan suuruus ja kaikkivaltius

12 **K**uka on kourallaan mitannut vedet
ja vaaksalla määrännyt taivaitten mitat?
Kuka on saanut kolmannesmittaan mahtumaan maan tomun?
Kuka on puntarillaan punninnut vuoret, vaa'allaan kukkulat?
13 Kuka on ohjannut Herran Henkeä,
ollut hänen neuvonantajansa ja opettajansa?
14 Kenen kanssa hän on neuvotellut?
Kuka olisi ohjannut häntä ymmärrykseen
ja opastanut oikealle polulle?
Kuka olisi opettanut hänelle tietoa
ja osoittanut hänelle ymmärryksen tien?
15 **K**atso, kansakunnat ovat kuin vesipisara sangon pohjassa,

ne ovat kuin tomuhiukkanen vaa'assa.
Meren saaret hän nostaa ilmaan kuin hiekkajyvän.
16 Ei Libanon riittäisi polttopuiksi
eivätkä sen eläimet polttouhreiksi.
17 Kaikki kansakunnat ovat kuin ei mitään hänen edessään,
ne ovat hänelle kuin olematon, kuin tyhjyys.
18 **K**eneen te siis vertaatte Jumalaa,
minkä muotoiseksi te hänet kuvaatte?
19 Seppämestari valaa jumalankuvan,
kultaseppä päällystää sen kullalla,
takoo sille hopeaketjut.
20 Kenellä ei ole varaa sellaiseen uhrilahjaan,
se valitsee puun, joka ei lahoa,
ja etsii taitavan mestarin
pystyttämään jumalankuvan, joka ei horju.
21 Ettekö tiedä, ettekö ole kuulleet?
Eikö teille ole alusta asti ilmoitettu,
ettekö ole ymmärtäneet,
miten maa on perustettu?
22 **H**än istuu korkealla maanpiirin yläpuolella,
kuin heinäsirkkoja ovat sen asukkaat.
Hän levittää taivaan kuin harson,
pingottaa sen kuin teltan asuttavaksi.
23 Hän alentaa ruhtinaat olemattomiksi,
tekee maan tuomarit tyhjän veroisiksi.
24 Tuskin heidät on istutettu, tuskin kylvetty,
tuskin on juurtunut heidän vesansa maahan,
kun hän jo puhaltaa heihin, ja he kuivettuvat.
Myrsky tempaa heidät mukaansa kuin oljenkorret.
25 "**K**eneen te siis minua vertaatte,
niin että minä olisin hänen kaltaisensa?"
sanoo Pyhä.
26 Kohottakaa katseenne korkeutta kohti ja katsokaa:
kuka on nämä luonut?
Hän, joka johdattaa esiin niiden joukot täysilukuisina,
joka nimeltä kutsuu ne kaikki.
Suuri on hänen väkevyytensä ja valtaisa hänen voimansa;
yksikään ei jää pois.

Herra vahvistaa väsyneitä

27 **M**iksi sinä, Jaakob, sanot näin,

miksi puhut näin, Israel:
"Minun tieni on Herralta salassa,
oikeuteni jää vaille Jumalani huomiota."
28 **E**tkö tiedä, etkö ole kuullut?
Herra on iankaikkinen Jumala,
hän on luonut maan ääret.
Ei hän väsy eikä uuvu,
hänen ymmärryksensä on tutkimaton.
29 Hän antaa väsyneelle voimaa
ja voimattomalle väkevyyttä runsain määrin.
30 Nuorukaiset väsyvät ja uupuvat,
nuoret miehet kompastuvat ja kaatuvat,
31 mutta ne, jotka Herraa odottavat, saavat uuden voiman.
He kohottavat siipensä kuin kotkat,
he juoksevat eivätkä uuvu,
he vaeltavat eivätkä väsy.

Herra ohjaa kansojen vaiheita

41 1 **V**aietkaa, meren saaret, kuunnelkaa minua.
Kansat saakoot uutta voimaa,
astukoot esiin ja sitten puhukoot.
Käykäämme oikeutta keskenämme.
2 **K**uka herätti idästä hänet,
jota vanhurskaus seuraa joka askeleella?
Kuka antaa kansat hänen valtaansa
ja kukistaa kuninkaat,
muuttaa heidän miekkansa tomuksi,
heidän jousensa lentäviksi oljenkorsiksi?
3 Hän ajaa heitä takaa,
kulkee turvallisesti polkua,
jota hänen jalkansa eivät ole ennen kulkeneet.
4 Kuka on tämän tehnyt ja toteuttanut?
Hän, joka alusta asti on kutsunut sukupolvet esiin:
minä, Herra, joka olen ensimmäinen
ja viimeistenkin keskellä minä olen sama.
5 **M**eren saaret näkivät sen ja säikähtivät,
maan ääret vapisivat.
Ne lähestyivät ja tulivat tänne.
6 He auttavat toinen toistaan
ja sanovat toisilleen: "Pysy lujana!"
7 Puuseppä rohkaisee kultaseppää,

vasaralla takoja alasimen lyöjää.
Juotoksesta sanotaan: "Se on hyvä",
ja se vahvistetaan nauloilla, niin ettei se horju.

Herra pitää Israelista huolen

8 **M**utta sinä Israel, minun palvelijani,
sinä Jaakob, jonka minä olen valinnut,
ystäväni Abrahamin siemen,
9 jonka minä otin maan ääristä
ja kutsuin maan kaukaisimmista perukoista,
jolle minä sanoin: "Sinä olet minun palvelijani,
sinut minä olen valinnut enkä ole sinua hylännyt",
10 älä pelkää, sillä minä olen sinun kanssasi.
Älä arkana pälyile, sillä minä olen sinun Jumalasi.
Minä vahvistan sinua, minä autan sinua,
minä tuen sinua vanhurskauteni oikealla kädellä.
11 **K**atso, häpeän ja pilkan saavat kaikki,
jotka palavat vihasta sinua vastaan.
Tyhjiin raukeavat ja tuhoutuvat
ne, jotka riitelevät sinun kanssasi.
12 Etsimälläkään et löydä niitä,
jotka taistelivat sinua vastaan;
tyhjiin katoavat, olemattomiin,
ne, jotka kanssasi sotivat.
13 Sillä minä, Herra, sinun Jumalasi,
tartun oikeaan käteesi ja sanon sinulle:
"Älä pelkää, minä autan sinua."
14 **Ä**lä pelkää, Jaakob, sinä mato,
sinä Israelin vähäinen väki.
Minä autan sinua, sanoo Herra,
sinun lunastajasi, Israelin Pyhä.
15 Minä teen sinusta puimareen,
rajusti raastavan,
uuden ja monipiikkisen.
Sinä puit ja rouhit vuoret,
muutat kukkulat akanoiksi.
16 Sinä viskaat ne,
tuuli ne vie ja myrsky ne hajottaa.
Mutta sinä iloitset Herrassa,
Israelin Pyhä on sinun kerskauksesi.

Autiomaa kukoistaa

17 **K**urjat ja köyhät etsivät vettä, mutta sitä ei ole,
heidän kielensä kuivuu janosta.
Mutta minä, Herra, kuulen heitä,
minä, Israelin Jumala, en heitä hylkää.
18 Minä annan puhjeta purot paljaille kukkuloille,
lähteet laaksojen pohjiin.
Autiomaan minä muutan vesilammikoiksi
ja kuivan maan lähteiksi.
19 Minä kasvatan autiomaahan setripuita,
akasioita, myrttejä ja öljypuita,
minä istutan arolle sypressejä,
myös plataaneja ja vuorimäntyjä,
20 jotta he näkisivät ja oppisivat tuntemaan,
huomaisivat ja myös ymmärtäisivät,
että Herran käsi on tämän tehnyt,
Israelin Pyhä tämän luonut.

Epäjumalat ovat turhuutta

21 **T**uokaa esiin riita-asianne, sanoo Herra,
esittäkää todisteenne, sanoo Jaakobin kuningas.
22 Esittäkää ja ilmoittakaa meille,
mitä tulee tapahtumaan.
Ilmoittakaa entiset asiat, millaisia ne olivat,
tarkataksemme niitä
ja tietääksemme, mitä niistä on tullut.
Tai antakaa meidän kuulla tulevat asiat,
23 ilmoittakaa, mitä vastedes tapahtuu,
tietääksemme, oletteko te jumalia.
Tehkää hyvää tai tehkää pahaa,
niin me katsomme ja arkana pälyilemme.
24 Tehän olette pelkkää tyhjää,
ja tekonne ovat tyhjän veroiset.
Iljettävä on se, joka teidät valitsee!
25 **M**inä herätin hänet pohjoisesta, ja hän tuli,
auringonnousun suunnalta hänet,
joka huutaa avuksi minun nimeäni.
Hän tallaa käskynhaltijoita kuin lokaa,
hän on kuin savenvalaja, joka sotkee savea.
26 Kuka on sen alun pitäen ilmoittanut,
että olisimme sen tienneet,

kuka edeltäpäin kertonut,
niin että voisimme sanoa: "Hän oli oikeassa"?
Ei kukaan sitä ilmoittanut,
ei kukaan sitä tuonut julki,
ei kukaan kuullut teidän puhuvan sanaakaan.
27 Minä olen se, joka ilmoitin ensimmäisenä Siionille:
"Katso, tässä ne ovat!"
ja annoin Jerusalemille ilosanoman tuojan.
28 Minä katselen ympärilleni, mutta ei ole ketään.
Kukaan näistä ei kykene neuvomaan,
niin että minä kysyisin heiltä ja he vastaisivat jotakin.
29 Kaikki ne ovat pelkkää harhaa,
olematttomat ovat niiden teot,
tuulta ja tyhjää ovat niiden valetut kuvat.

Messias on Herran valittu palvelija

42 1 **K**atso, minun palvelijani, jota minä tuen,
valittuni, johon sieluni on mieltynyt.
Olen laskenut Henkeni hänen ylleen,
hän tuo oikeuden kansakuntien keskuuteen.
2 Hän ei huuda eikä korota ääntään,
ei anna sen kuulua kaduilla.
3 Särjettyä ruokoa hän ei muserra,
ja heikosti palavaa kynttilänsydäntä hän ei sammuta.
Hän toteuttaa oikeutta uskollisesti.
4 Hän ei sammu eikä murru,
ja hän saattaa oikeuden voimaan maan päällä.
Meren saaret odottavat hänen opetustaan.
5 **N**äin sanoo Jumala, Herra,
joka loi taivaan ja kaarrutti sen,
joka muovasi maan ja mitä siitä versoo,
joka antoi henkäyksensä maan ihmisille
ja hengen niille, jotka siellä vaeltavat:
6 Minä, Herra, olen vanhurskaudessa sinut kutsunut,
minä tartun sinun käteesi,
varjelen sinut ja annan sinut liitoksi kansalle,
valkeudeksi pakanoille,
7 avaamaan sokeat silmät,
päästämään vangit tyrmästä,
pimeydessä istuvat vankilasta.
8 Minä, Herra – se on minun nimeni –

minä en anna kunniaani toiselle
enkä ylistystäni veistetyille epäjumalankuville.
9 Katso, entiset ovat käyneet toteen,
ja uusia minä ilmoitan.
Ennen kuin ne puhkeavat taimelle,
minä annan teidän ne kuulla.

Laulakaa Herralle uusi laulu

10 **L**aulakaa Herralle uusi laulu,
laulakaa hänen ylistystään maan ääristä asti,
te merenkulkijat ja kaikki, mitä meressä on,
te meren saaret ja niiden asukkaat.
11 Antakoot äänensä kuulua autiomaa ja sen kaupungit,
kylät, joissa Keedar asuu;
riemuitkoot Selan asukkaat,
huutakoot ilosta vuorten laelta.
12 Antakoot he Herralle kunnian
ja julistakoot hänen ylistystään meren saarissa.
13 **H**erra lähtee liikkeelle kuin sankari,
kuin soturi hän herättää kiivautensa.
Hän nostaa sotahuudon ja ärjyy,
hän osoittaa vihollisilleen voimansa.
14 Minä olen ollut vaiti ikiajoista asti,
olen ollut hiljaa ja hillinnyt itseni.
Mutta nyt minä huudan kuin synnyttäjä,
puhallan ja puuskutan.
15 Minä teen autioiksi vuoret ja kukkulat
ja annan kaiken ruohon niillä kuivua.
Minä muutan virrat saariksi ja kuivaan lammikot.
16 Minä kuljetan sokeat tietä, jota he eivät tunne,
johdatan heitä poluilla, joita he eivät ennen tunteneet.
Minä muutan pimeyden heidän edellään valoksi
ja louhikot tasangoksi.
Nämä asiat minä teen
enkä jätä niitä tekemättä.
17 Mutta ne perääntyvät ja joutuvat häpeään,
jotka turvaavat veistettyyn kuvaan
ja sanovat valetuille kuville:
"Te olette meidän jumaliamme."

Israel on kuuro ja sokea Herran palvelija

18 **K**uulkaa, te kuurot!
Katsokaa ja nähkää, te sokeat!
19 Kuka on sokea, ellei minun palvelijani,
ja kuka niin kuuro kuin minun sanansaattajani,
jonka minä lähetän?
Kuka on niin sokea kuin minun uskottuni,
niin sokea kuin Herran palvelija?
20 Paljon olet nähnyt mutta et ole ottanut varteen;
korvat avattiin, mutta kukaan ei kuule.
21 **H**erra on nähnyt hyväksi vanhurskautensa tähden
tehdä lain suureksi ja majesteettiseksi.
22 Mutta tämä on rosvottu ja ryöstetty kansa.
Kaikki on suljettu vankikuoppiin ja vankiloiden uumeniin.
He ovat joutuneet saaliiksi, eikä ole kuka pelastaisi,
ryöstetyiksi, eikä ole ketään, kuka sanoisi: "Anna takaisin!"
23 Kuka teistä ottaa tämän kuullakseen,
tarkkaa ja kuuntelee vastaisen varalle?
24 **K**uka antoi Jaakobin ryöstettäväksi
ja Israelin rosvojen valtaan?
Eikö Herra, jota vastaan me olemme tehneet syntiä?
He eivät tahtoneet vaeltaa hänen teitään
eivätkä totelleet hänen lakiaan.
25 Niinpä hän vuodatti Israelin päälle vihansa hehkun
ja sodan tuimuuden.
Se liekehti Israelin ympärillä,
mutta he eivät sitä huomanneet.
Se poltti heitä, mutta he eivät siitä välittäneet.

Herra kokoaa kansansa

43 1 **M**utta nyt, näin sanoo Herra,
joka loi sinut, Jaakob,
ja muovasi sinut, Israel:
Älä pelkää, sillä minä olen sinun lunastajasi,
minä olen sinut nimeltä kutsunut, sinä olet minun.
2 Jos kuljet vetten halki, minä olen sinun kanssasi,
jos virtojen poikki, ne eivät tulvi ylitsesi.
Jos kuljet tulen läpi, et kärvenny
eikä liekki sinua polta.
3 Sillä minä olen Herra, sinun Jumalasi,

Israelin Pyhä, sinun pelastajasi.
Minä annan sinun lunnaiksesi Egyptin,
sinun sijastasi Kuusin ja Seban.
4 Koska sinä olet silmissäni kallis ja arvokas
ja koska minä rakastan sinua,
minä annan ihmisiä sinun sijastasi
ja kansakuntia henkesi edestä.
5 Älä pelkää, sillä minä olen sinun kanssasi.
Minä tuon sinun jälkeläisesi idästä,
lännestä minä sinut kokoan.
6 Minä sanon pohjoiselle: Anna tänne!
ja etelälle: Älä estä!
Tuo minun poikani kaukaa
ja tyttäreni maan ääristä,
7 kaikki, jotka on otettu minun nimiini
ja jotka olen kunniakseni luonut,
muovannut ja valmiiksi tehnyt.

Israel on Herran todistaja

8 **T**uo esiin sokea kansa, jolla on silmät,
ja kuurot, joilla on korvat.
9 Kaikki kansat ovat kokoontuneet yhteen,
kansakunnat tulleet koolle.
Kuka heistä voi ilmoittaa tällaista
tai antaa meidän kuulla entisistä asioista?
Asettakoot todistajansa ja näyttäköötˎ että ovat oikeassa.
Sittenpä kuullaan ja sanotaan: "Se on totta."
10 Te olette minun todistajani, sanoo Herra,
te olette palvelijoitani, jotka olen valinnut,
jotta tuntisitte minut ja uskoisitte minuun
ja ymmärtäisitte, että minä se olen.
Ennen minua ei ole syntynyt yhtään Jumalaa,
eikä minun jälkeeni tule ketään.
11 Minä, minä olen Herra,
eikä ole muuta pelastajaa kuin minä.
12 Minä olen ilmoittanut sen,
olen pelastanut ja julistanut,
eikä vierasta jumalaa ollut teidän keskuudessanne.
Te olette minun todistajani, sanoo Herra,
ja minä olen Jumala.
13 Tästedeskin minä olen sama.

Ei kukaan voi vapauttaa minun kädestäni.
Minä toimin, kuka sen estää?

Baabel kukistuu

14 **N**äin sanoo Herra,
teidän lunastajanne, Israelin Pyhä:
Teidän tähtenne minä lähetän sanan Baabeliin,
minä syöksen heidät kaikki pakoon,
kaldealaiset syöksyvät laivoihin,
jotka olivat heidän ylpeytensä.
15 Minä, Herra, olen teidän pyhä Jumalanne,
minä, Israelin Luoja, olen teidän kuninkaanne.

Herra tekee uutta

16 **N**äin sanoo Herra, joka teki tien mereen,
polun valtaviin vesiin,
17 joka pani liikkeelle vaunut ja hevoset,
sotaväen ja väkevät urhot.
Yhdessä he makaavat eivätkä enää nouse,
he vaipuivat vesiin, sammuivat kuin lampunsydän:
18 Älkää entisiä muistelko,
älkää menneistä välittäkö.
19 Katso, minä teen uutta!
Nyt se puhkeaa taimelle,
ettekö sitä huomaa?
Minä teen tien autiomaahan,
virrat aavikolle.
20 Minua kunnioittavat metsän eläimet,
sakaalit ja strutsit,
koska minä johdan vedet autiomaahan,
virrat kuivaan maahan,
antaakseni kansani, minun valittuni, juoda.
21 Kansa, jonka olen luonut itseäni varten,
julistaa minun ylistystäni.

Syntien anteeksianto armosta

22 **M**inua sinä et ole avuksi huutanut, Jaakob,
minun vuokseni et ole vaivaa nähnyt, sinä Israel.
23 Lampaita et ole tuonut minulle polttouhriksi
etkä teurasuhreillasi minua kunnioittanut.
Minä en ole rasittanut sinua ruokauhrilla

enkä suitsutusuhrilla sinua uuvuttanut.
24 Et ole minulle suitsutusruokoa hopealla ostanut
etkä minua teurasuhriesi rasvalla virvoittanut,
vaan olet rasittanut minua synneilläsi
ja uuvuttanut minut pahoilla teoillasi.
25 **M**inä, minä olen se, joka pyyhin pois sinun rikkomuksesi itseni tähden,
enkä sinun syntejäsi muista.
26 Muistuta minua, käykäämme oikeutta keskenämme.
Esitä asiasi ja osoita olevasi oikeassa.
27 Jo kantaisäsi teki syntiä,
ja puolestapuhujasi luopuivat minusta.
28 Niin minä annoin häväistä pyhät ruhtinaat,
annoin Jaakobin tuhon omaksi,
Israelin muiden pilkattavaksi.

Hengen vuodatus

44 1 **M**utta nyt kuule, Jaakob, minun palvelijani,
sinä Israel, jonka olen valinnut.
2 Näin sanoo Herra, sinun Luojasi,
joka on muovannut sinua aina äidin kohdusta saakka,
hän, sinun auttajasi:
Älä pelkää, palvelijani Jaakob,
sinä Jesurun, jonka minä olen valinnut.
3 Sillä minä vuodatan vedet janoisen päälle
ja virrat kuivan maan päälle.
Minä vuodatan Henkeni sinun siemenesi päälle
ja siunaukseni vesojesi päälle,
4 niin että ne versovat ruohikossa
kuin pajut vesipurojen äärellä.
5 Tämä sanoo: "Minä olen Herran oma",
tuo nimittää itseään Jaakobin nimellä,
tuo kirjoittaa käteensä: "Herran oma"
ja ottaa Israelin kunnianimekseen.

Vain Herra on Jumala

6 **N**äin sanoo Herra, Israelin kuningas,
ja sen lunastaja, Herra Sebaot:
Minä olen ensimmäinen ja minä olen viimeinen,
ei ole muuta Jumalaa kuin minä.
7 Kuka on minun kaltaiseni?
Ilmoittautukoon minulle,

selittäköön ja osoittakoon sen.
Kertokoon kaiken siitä lähtien,
kun minä perustin muinaisaikojen kansan.
Ilmoittakoon hän tulevat asiat,
sen mitä tulee tapahtumaan.
8 Älkää säikkykö älkääkä pelätkö.
Enkö minä aikoja sitten antanut sinun ne kuulla
ja ilmoittanut ne sinulle.
Te olette minun todistajani:
onko muuta Jumalaa kuin minä?
Ei ole muuta pelastuskalliota,
minä en toista tiedä.

Epäjumalat ja niiden tekijät

9 **J**umalankuvien tekijät ovat tyhjänpäiväisiä kaikki,
eivät nuo heidän rakkaansa mitään auta.
He ovat niiden todistajia,
etteivät ne näe eivätkä ymmärrä mitään,
ja niin he joutuvat häpeään.
10 Kuka tahansa muovaakin jumalan ja valaa kuvan,
ei siitä ole mitään hyötyä.
11 Katso, kaikki niiden ystävät joutuvat häpeään;
sepäthän ovat vain ihmisiä.
Tulkoot kaikki koolle ja astukoot esiin:
he kauhistuvat ja joutuvat yhdessä häpeään!
12 **R**autaseppä ottaa työkalun
ja tekee työtä hiilten hehkussa,
muotoilee kuvaa vasaroilla
ja työstää sitä käsivartensa voimalla.
Nälkäkin tulee, ja voimat ehtyvät;
hän ei saa vettä juodakseen, ja hän nääntyy.
13 Puuseppä jännittää mittanuoran,
piirtää hahmon punaliidulla,
vuolee kovertimella,
mittailee harpilla ja tekee miehen kuvan,
kauniin ihmishahmon huoneeseen asumaan.
14 **I**hminen kaataa tarpeisiinsa setripuita,
ottaa rautatammen tai tammen,
jonka hän on kasvattanut vahvaksi metsän puiden seassa.
Hän istuttaa lehtikuusen, ja sade kasvattaa sen suureksi.
15 Ne ovat ihmisellä polttopuina.

Hän käyttää niitä lämmitelläkseen,
sytyttää uunin ja paistaa leipää,
vieläpä veistää niistä jumalan ja kumartaa sitä,
tekee jumalankuvan ja heittäytyy maahan sen eteen.
16 Osan puusta hän polttaa tulessa,
tulen ääressä hän syö lihaa.
Hän paistaa paistin ja syö itsensä kylläiseksi.
Hän myös lämmittelee ja sanoo: "Hohhoijaa,
minun on lämmin, minä näen tulenliekin."
17 Lopusta hän tekee jumalan, jumalankuvan,
jonka eteen hän heittäytyy maahan.
Sitä hän palvoo ja rukoilee sanoen:
"Pelasta minut, sillä sinä olet minun jumalani."
18 **E**ivät he tajua, eivät he ymmärrä,
sillä suljetut ovat heidän silmänsä,
niin etteivät he näe,
samoin heidän sydämensä,
niin etteivät he käsitä.
19 Eivät he ota opikseen,
ei ole heillä järkeä eikä ymmärrystä, että sanoisivat:
"Osan siitä poltin tulessa,
paistoin sen hiilillä leipää,
kypsytin lihaa ja söin.
Tekisinkö lopusta iljetyksen,
heittäytyisinkö maahan puupölkyn eteen!"
20 Joka pitää ystävänään tuhkaa,
sen on petetty sydän harhaan vienyt.
Ei hän pelasta sieluaan eikä hän sano:
"Eikö ole petosta se, mikä on oikeassa kädessäni."

Herra lunastaa Israelin

21 **M**uista tämä, Jaakob,
ja sinä, Israel, sillä sinä olet minun palvelijani.
Minä olen sinut muovannut,
sinä olet minun palvelijani.
En minä sinua unohda, Israel.
22 Minä pyyhin pois sinun rikkomuksesi kuin pilven,
sinun syntisi kuin sumun.
Palaa minun luokseni,
sillä minä olen sinut lunastanut.
23 Huutakaa riemusta, taivaat,

sillä Herra on tämän tehnyt.
Huutakaa, maan syvyydet,
puhjetkaa riemuhuutoihin, vuoret,
sinä, metsä, ja kaikki sinun puusi!
Herra on lunastanut Jaakobin,
hän kirkastaa itsensä Israelissa.
24 **N**äin sanoo Herra, sinun lunastajasi,
joka muovasi sinut jo kohdussa:
Minä olen Herra, minä olen tehnyt kaiken.
Yksinäni minä levitin taivaan auki,
muovasin maan – kuka oli minun kanssani?
25 Minä teen tyhjäksi ennustajapappien merkit,
teen taikurit tyhmiksi.
Viisaat minä pakotan perääntymään
ja muutan heidän tietonsa typeryydeksi.
26 Mutta palvelijani sanan minä toteutan
ja panen täytäntöön sanansaattajieni neuvon.
Minä sanon Jerusalemille: "Sinussa asuttakoon"
ja Juudan kaupungeille: "Teidät rakennettakoon!"
Sen raunioista minä annan nousta taloja.
27 Minä sanon syvyydelle: "Kuivu!
Minä kuivatan sinun virtasi."
28 Minä sanon Koorekselle: "Minun paimeneni."
Hän toteuttaa kaiken, mitä minä tahdon,
hän sanoo Jerusalemille: "Sinut rakennettakoon"
ja temppelille: "Laskettakoon sinun perustuksesi."

Koores Jumalan palvelijana

45 1 **N**äin sanoo Herra voidellulleen Koorekselle,
jonka oikeaan käteen minä olen tarttunut
alistaakseni kansat hänen edessään
ja irrottaakseni vyöt kuninkaitten kupeilta,
avatakseni ovet hänen edessään,
niin etteivät portit sulkeudu:
2 Minä kuljen sinun edelläsi
ja tasoitan vuorimaat.
Vaskiovet minä murran
ja rautasalvat lyön rikki.
3 Minä annan sinulle aarteet pimeän peitosta,
kalleudet kätköistään,
jotta tietäisit, että minä, Herra

olen sinut nimeltä kutsunut,
minä, Israelin Jumala.
4 Palvelijani Jaakobin ja valittuni Israelin tähden
minä kutsuin sinut nimeltä
ja annoin sinulle kunnianimen,
vaikka sinä et minua tuntenut.
5 Minä olen Herra, eikä toista ole,
ei ole muuta Jumalaa kuin minä.
Minä vyötän sinut, vaikka sinä et minua tunne,
6 jotta auringon nousun maista sen laskun sijoille asti tiedettäisiin,
ettei ole ketään muuta kuin minä.
Minä olen Herra, eikä toista ole,
7 minä, joka teen valon ja luon pimeyden,
joka tuotan onnen ja luon onnettomuuden.
Minä, Herra, teen kaiken tämän.
8 **P**isaroikaa, te taivaat, ylhäältä,
vuotakoot pilvet vanhurskautta.
Avautukoon maa
ja antakoon hedelmänään pelastuksen,
versokoon se myös vanhurskautta.
Minä, Herra, olen sen luonut.
9 **V**oi sitä, joka riitelee luojaansa vastaan,
saviastia saviastioiden joukossa!
Sanooko savi muovaajalleen:
"Mitä sinä pystyt tekemään?
Sinun työsi on kädettömän työtä!"
10 Voi sitä, joka sanoo isälle: "Mikä sinä olet siittämään?"
ja äidille: "Mikä sinä olet synnyttämään?"
11 **N**äin sanoo Herra,
Israelin Pyhä, sen Luoja:
Tulevia asioita kysykää minulta,
lapseni ja kätteni työt jättäkää minun haltuuni.
12 Minä olen tehnyt maan
ja luonut ihmisen maan päälle.
Minun käteni levittivät taivaan auki,
minä annoin käskyni kaikille sen joukoille.
13 Minä herätin tuon miehen vanhurskaudessa
ja minä tasoitan kaikki hänen tiensä.
Hän rakentaa minun kaupunkini
ja päästää pakkosiirtolaiseni lähtemään
vaatimatta maksua tai lahjusta,
sanoo Herra Sebaot.

Herra on salattu Jumala

14 **N**äin sanoo Herra:
Egyptin vaivannäön tulos ja Kuusin kauppavoitto
sekä sebalaiset, kookkaat miehet,
tulevat luoksesi, sinun omiksesi.
Sinun perässäsi he kulkevat, astuvat kahleissa,
sinua he kumartavat, sinua rukoilevat:
"Ainoastaan sinun keskuudessasi on Jumala, ei ole toista,
ei ole muuta Jumalaa."
15 Totisesti, sinä olet Jumala, joka salaa itsensä,
sinä Israelin Jumala, Pelastaja.
16 Häpeään he joutuvat kaikki, pilkan kohteiksi.
Pilkattuina kulkevat, nuo kuvien tekijät.
17 Mutta Israelin pelastaa Herra iankaikkisella pelastuksella.
Te ette joudu häpeään ettekä pilkattaviksi,
ette ikinä, ikuisuuksien ikuisuuksiin saakka.

Herran eteen on kaikkien tultava

18 **N**äin sanoo Herra,
joka on luonut taivaat:
– Hän on Jumala,
joka on muovannut maan ja tehnyt sen,
hän on asettanut sen lujasti paikoilleen.
Ei hän sitä autioksi luonut,
asuttavaksi hän sen valmisti –
"Minä olen Herra, eikä toista ole.
19 En ole puhunut salassa,
en pimeässä maankolkassa.
En ole sanonut Jaakobin jälkeläisille:
etsikää minua tyhjyydestä.
Minä, Herra, puhun vanhurskautta,
ilmoitan, mikä on oikein.
20 **K**okoontukaa ja tulkaa tänne,
astukaa esiin kaikki,
te kansoista eloon jääneet.
Eivät ne mitään ymmärrä,
jotka kantavat puisia jumalankuviaan
ja rukoilevat jumalaa, joka ei voi pelastaa.
21 Ilmoittakaa ja tuokaa esiin –
neuvotelkoot vaikka keskenään –
kuka on tämän julistanut jo muinaisina aikoina,

ilmoittanut aikoja sitten.
Enkö minä, Herra!
Minun lisäkseni ei ole yhtäkään Jumalaa.
Vanhurskasta ja pelastavaa Jumalaa
ei ole muuta kuin minä.
22 Kääntykää minun puoleeni ja antakaa pelastaa itsenne,
kaikki te maan ääret,
sillä minä olen Jumala, eikä toista ole.
23 Minä olen vannonut itseni kautta,
minun suustani on lähtenyt totuus,
peruuttamaton sana:
Minun edessäni on kaikkien polvien notkistuttava,
minulle pitää jokaisen kielen vannoa valansa."
24 Hän sanoi minulle:
"Ainoastaan Herrassa on vanhurskaus ja voima."
Hänen luokseen tulevat häveten kaikki,
jotka ovat palaneet vihasta häntä vastaan.
25 Herrassa tulee vanhurskaaksi ja hänestä kerskaa
koko Israelin heimo.

Ero Jumalan ja epäjumalien välillä

46 1 **B**eel vaipuu polvilleen, Nebo taipuu kumaraan.
Heidän kuvansa joutuvat vetoeläinten
ja kuormajuhtien selkään.
Mitä te kulkueessa kannoitte,
se sälytetään kuormaksi uupuneille.
2 Yhdessä he taipuvat ja vaipuvat polvilleen.
He eivät voi pelastaa kuormaa,
ja itse he vaeltavat vankeuteen.
3 **K**uulkaa minua, Jaakobin heimo,
te Israelin heimon koko jäännös,
te, joita on pitänyt kantaa äidinkohdusta asti,
nostaa äidinhelmasta alkaen.
4 Vanhuuteenne asti minä olen sama,
vielä harmaantuneinakin minä teitä kannan.
Niin minä olen tehnyt,
ja vastedeskin minä nostan,
minä kannan ja pelastan.
5 Keneen te minua vertaatte,
kenen rinnalle minut asetatte,
kenen kaltaisena pidätte minua,

että hän olisi minun vertaiseni?
6 Nuo kaatavat kultaa kukkarosta
ja punnitsevat hopeaa vaa'alla.
He palkkaavat kultasepän, ja hän tekee siitä jumalan,
sen eteen he kumartuvat ja sitä he palvovat.
7 He nostavat sen olalleen,
kantavat sitä ja asettavat sen paikoilleen,
ja siinä se seisoo,
paikaltaan se ei liikahda.
Sitä huudetaan avuksi, mutta se ei vastaa,
hädästä se ei pelasta.

Varoitus luopioille ja kovasydämisille

8 **M**uistakaa tämä ja olkaa lujia.
Pankaa tämä mieleenne, te luopiot.
9 Muistakaa entisiä asioita ikiajoista asti:
minä olen Jumala, eikä toista ole.
Minä olen Jumala, eikä ole minun vertaistani.
10 Minä ilmoitan alusta asti, mitä lopuksi tapahtuu,
muinaisista ajoista asti, mitä ei vielä ole tapahtunut.
Minä sanon: päätökseni pysyy,
kaiken, mitä tahdon, minä teen.
11 Minä olen kutsunut idästä petolinnun,
kaukaisesta maasta miehen, joka toteuttaa päätökseni.
Minkä olen puhunut, sen minä myös toteutan,
mitä olen suunnitellut, sen minä myös teen.
12 **K**uulkaa minua, te kovasydämiset,
te, jotka olette kaukana vanhurskaudesta.
13 Minä olen antanut vanhurskauteni lähestyä,
se ei ole kaukana,
ei viivy pelastus, jonka minä tuon.
Siionille minä annan pelastuksen,
Israelille kirkkauteni.

Ylpeän Baabelin nöyryytys

47 1 **A**stu alas, istu tomuun,
neitsyt, tytär Baabel.
Istu maahan, valtaistuinta vailla,
Kaldean tytär.
Ei sinua enää kutsuta hienoksi ja hemmotelluksi.
2 Tartu käsikiviin ja jauha jauhoja.

Riisu huntusi,
kohota helmasi ja paljasta sääresi,
kahlaa virtojen poikki.
3 Häpysi paljastuu,
häpeäsi näkyy;
minä kostan enkä säästä ketään.
4 Meidän lunastajamme nimi on Herra Sebaot, Israelin Pyhä.
5 Istu ääneti, väisty pimeään,
sinä Kaldean tytär.
Ei sinua enää kutsuta valtakuntien valtiattareksi.
6 Minä vihastuin kansaani,
annoin häväistä perintöosani,
annoin heidät sinun käsiisi.
Sinä et osoittanut sääliä heitä kohtaan,
vanhuksellekin teit ikeesi kovin raskaaksi.
7 Sinä sanoit:
"Ikuisesti minä olen valtiatar."
Sen vuoksi et ottanut näitä asioita sydämellesi,
et ajatellut loppua.
8 Mutta nyt kuule tämä, sinä, joka elät nautinnoissa,
joka istut muka turvassa
ja sanot sydämessäsi:
"Minä, eikä ketään muuta!
Minä en tule istumaan leskenä
enkä kokemaan lapsien menettämistä."
9 Kuitenkin nämä molemmat tulevat sinun osaksesi
yhtäkkiä, samana päivänä:
lapsettomuus ja leskeys.
Täysin määrin ne kohtaavat sinua
huolimatta taikojesi paljoudesta,
loitsujesi suuresta voimasta.
10 Sinä luotit pahuuteesi,
sinä sanoit: "Ei kukaan minua näe."
Sinun viisautesi ja tietosi, ne eksyttivät sinut,
ja niin sinä sanoit sydämessäsi:
"Minä, eikä ketään muuta!"
11 Sen tähden sinua kohtaa onnettomuus,
jota et osaa manata pois.
Sinut yllättää tuho,
jota et kykene torjumaan,
äkkiä sinua kohtaa perikato,
jota et aavistanut.

Baabelin voimattomuus

12 **A**stupa esiin loitsuinesi
ja paljoine taikoinesi,
joiden parissa olet vaivaa nähnyt nuoruudestasi asti.
Ehkä hyvinkin saat avun,
ehkä herätät kauhua.
13 Sinä olet väsyttänyt itsesi paljolla neuvottelullasi.
Astukoot nyt esiin ja auttakoot sinua
nuo taivaan mittaajat,
tähtien tähyilijät,
jotka kuu kuulta ilmoittavat,
mitä sinulle tapahtuu.
14 Katso, he ovat kuin olkia.
Tuli polttaa heidät;
eivät he voi pelastaa itseään sen liekistä.
Se ei ole hiillos, jonka luona lämmitellään,
eikä valkea, jonka ääressä istuskellaan.
15 Näin käy niiden, joiden kanssa olet vaivaa nähnyt
ja käynyt kauppaa nuoruudestasi asti:
he harhailevat kukin suunnalleen,
kukaan ei sinua pelasta.

Herra on puhunut ja puhuu yhä kansalleen

48 1 **K**uulkaa tämä, Jaakobin heimo,
te, joita kutsutaan Israelin nimellä
ja jotka olette Juudan lähteestä,
te, jotka vannotte Herran nimeen
ja tunnustatte Israelin Jumalan,
mutta ette totuudessa ettekä vanhurskaudessa:
2 Heitähän kutsutaan pyhän kaupungin mukaan,
ja he pitävät tukenaan Israelin Jumalaa,
jonka nimi on Herra Sebaot.
3 **E**ntiset asiat minä ilmoitin kauan sitten,
minun suustani ne ovat lähteneet,
ja minä olen ne julki julistanut.
Yhtäkkiä minä toteutin ne,
ja ne tapahtuivat.
4 Minä tiesin, että sinä olet paatunut,
että sinun niskasi on rautajänne
ja otsasi vaskea.

5 Siksi minä ilmoitin nämä asiat sinulle jo kauan sitten,
annoin sinun kuulla niistä,
ennen kuin ne tapahtuivat,
ettet sanoisi: "Jumalankuvani on ne tehnyt,
veistetty kuvani ja valettu kuvani on niin säätänyt."
6 **S**inä olet ne kuullut, katso nyt kaikkea.
Etkö myönnä sitä?
Tästä lähtien minä annan sinun kuulla uusia asioita,
salattuja, joita et ole tiennyt.
7 Ne on luotu nyt eikä aikoja sitten.
Ennen tätä päivää et ole niistä kuullut,
ettet voisi sanoa: "Johan minä ne tiedän!"
8 Et ole niistä kuullut etkä tiennyt,
eikä ole korvasi ollut niille aikaisemmin avoin.
Minä kyllä tiesin, että sinä olet aivan uskoton,
nimesi on ”Luopio äidin kohdusta asti”.

Herra on pitkämielinen nimensä tähden

9 **O**man nimeni tähden minä olen pitkämielinen,
ylistykseni tähden minä hillitsen vihani,
etten sinua tuhoaisi.
10 Katso, minä olen sulattanut sinua hopeaa saamatta,
minä olen koetellut sinua ahdingon ahjossa.
11 Itseni, itseni tähden minä sen teen,
sillä kuinka onkaan nimeäni häväisty.
Kunniaani minä en toiselle anna.
12 **K**uule minua, Jaakob,
ja sinä, Israel, jonka olen kutsunut:
Minä olen aina sama,
minä olen ensimmäinen ja myös viimeinen.
13 Minun käteni on perustanut maan,
minun oikea käteni on levittänyt taivaan auki.
Minä kutsun niitä,
ja siinä ne pysyvät yhdessä.

Koores kukistaa Baabelin

14 **K**okoontukaa kaikki ja kuulkaa:
Kuka niistä muista on ilmoittanut,
että hän, jota Herra rakastaa,
tekee Baabelille hänen tahtonsa mukaan
ja on hänen käsivartenaan kaldealaisia vastaan?

15 Minä, minä olen puhunut,
minä olen hänet kutsunut,
olen tuonut hänet esiin,
ja hän menestyy teillään.
16 Tulkaa lähelleni, kuulkaa tämä:
Alun alkaenkaan en ole puhunut salassa.
Kun nämä tapahtuivat, minä olin jo siellä.
Ja nyt Herra, Herra, on lähettänyt minut
ja myös oman Henkensä.

Paetkaa pois Baabelista

17 **N**äin sanoo Herra, sinun lunastajasi,
Israelin Pyhä:
Minä olen Herra, sinun Jumalasi,
joka opetan sinulle, mikä on hyödyllistä,
johdatan sinua tiellä, jota kuljet.
18 Jospa kuulisit minun käskyjäni!
Silloin rauhasi olisi kuin virta
ja vanhurskautesi kuin meren aallot,
19 sinun jälkeläisiäsi olisi kuin hiekkaa,
sinun ruumiisi versoja kuin hiekanjyviä.
Heidän nimensä ei häviäisi eikä katoaisi
minun kasvojeni edestä.
20 **L**ähtekää Baabelista, paetkaa Kaldeasta,
ilmoittakaa riemuhuudoin,
kuuluttakaa tämä,
viekää tieto siitä maan ääriin asti, sanokaa:
"Herra on lunastanut palvelijansa Jaakobin."
21 Eivät he janoa kärsineet,
kun hän kuljetti heitä autioilla seuduilla.
Veden hän sai vuotamaan heille kalliosta;
hän halkaisi kallion, ja vedet virtasivat.
22 **J**umalattomilla ei ole rauhaa, sanoo Herra.

HERRA PELASTAA ISRAELIN SYNNISTÄ, 49 – 57

Herran palvelijan kutsuminen

49 1 **K**uulkaa minua, te meren saaret,
ja tarkatkaa, kaukaiset kansat!
Herra on kutsunut minut äitini kohdusta asti,
hän mainitsi nimeni, kun vielä olin äitini sisällä.

2 Hän teki suuni terävän miekan kaltaiseksi,
kätki minut kätensä varjoon.
Hän teki minusta hiotun nuolen,
talletti minut nuolikoteloonsa.
3 Ja hän sanoi minulle:
"Sinä olet minun palvelijani,
Israel, jossa osoitan kirkkauteni."
4 Mutta minä sanoin:
"Tyhjän vuoksi olen väsyttänyt itseni,
kuluttanut voimani turhaan ja tyhjään.
Kuitenkin on oikeuteni Herran huomassa,
palkkani Jumalan luona."
5 Ja nyt Herra puhuu,
hän, joka äitini kohdusta asti on valmistanut minut palvelijakseen
palauttamaan Jaakobin hänen luokseen,
niin että Israel koottaisiin hänen omakseen –
minä olen arvokas Herran silmissä,
Jumalani on tullut voimakseni.
6 Näin sanoo Herra:
Liian vähäistä on sinulle olla palvelijani,
joka palauttaa ennalleen Jaakobin sukukunnat
ja tuo takaisin Israelin varjeltuneet.
Minä asetan sinut valkeudeksi pakanoille,
ja niin minulta tulee pelastus maan ääriin asti.

Israelin ihmeellinen pelastus

7 **N**äin sanoo Herra,
Israelin lunastaja, Israelin Pyhä,
syvästi halveksitulle, kansan inhoamalle,
valtiaitten orjalle:
Kuninkaat saavat nähdä, he nousevat seisomaan,
ruhtinaat kumartuvat maahan
Herran tähden, joka on uskollinen,
Israelin Pyhän tähden, joka on sinut valinnut.
8 **N**äin sanoo Herra:
Armon aikana olen sinulle vastannut
ja pelastuksen päivänä sinua auttanut.
Minä olen sinut valmistanut
ja teen sinusta kansalle liiton takaajan.
Sinä palautat maan ennalleen,
jaat hävitetyt perintöosat,

9 sanot vangituille: "Astukaa ulos!"
ja pimeässä oleville: "Tulkaa valoon!"
Teiden varsilta he löytävät ravintonsa,
kaikki paljaat kukkulat ovat heillä laidunpaikkoina.
10 Ei heidän tule nälkä eikä jano,
ei ahdista heitä helle eikä auringon paahde,
sillä heidän armahtajansa johdattaa heitä
ja vie heidät vesilähteille.
11 Kaikille vuorilleni minä teen teitä,
minun valtatieni kulkevat korkealla.
12 Tässä he tulevat, he tulevat kaukaa:
nuo pohjoisesta, nuo lännestä,
nuo siiniläisten maasta!
13 **R**iemuitkaa, taivaat, iloitse, maa,
puhjetkaa riemuhuutoon, vuoret,
sillä Herra lohduttaa kansaansa
ja armahtaa kurjiaan!

Herra ei unohda Siionia

14 **M**utta Siion sanoo: "Herra on minut hylännyt,
Herra on minut unohtanut."
15 Unohtaako nainen rintalapsensa,
niin ettei hän armahda kohtunsa poikaa?
Ja vaikka hän unohtaisikin,
minä en sinua unohda.
16 Katso, kämmeniini olen sinut piirtänyt;
sinun muurisi ovat aina minun edessäni.
17 Sinun lapsesi tulevat rientäen,
repijäsi ja raastajasi lähtevät sinusta pois.
18 Nosta katseesi, katso ympärillesi:
kaikki sinun lapsesi kokoontuvat ja tulevat luoksesi.
Niin totta kuin minä elän, sanoo Herra,
sinä puet heidät kaikki yllesi kuin koristeen
ja sidot heidät ympärillesi niin kuin morsian vyönsä.
19 Sillä sinä, sinun rauniosi ja autiot paikkasi,
sinun hävitetty maasi,
sinä käyt silloin ahtaaksi asukkaiden paljoudesta,
ja kaukana ovat ne, jotka sinua ennen ahmivat.
20 Vielä sanovat korviesi kuullen
sinun lapsettomuutesi lapset:
"Paikka on minulle ahdas,

siirry vähän, että minäkin voin asettua asumaan."
21 **S**illoin sinä sanot sydämessäsi:
"Kuka on nämä minulle synnyttänyt?
Minä olin menettänyt lapseni ja olin hedelmätön,
olin karkotettu ja syrjään sysätty.
Kuka on heidät kasvattanut?
Minuthan oli jätetty yksin.
Missä nämä silloin olivat?"
22 **N**äin sanoo Herra, Herra:
Katso, minä nostan käteni kansakuntien puoleen,
kohotan lippuni kansoja kohti.
He tuovat sinun poikasi sylissään
ja kantavat tyttäriäsi olallaan.
23 Kuninkaista tulee sinulle lastenhoitajat,
heidän ruhtinattaristaan imettäjät.
Kasvoilleen maahan he kumartuvat sinun edessäsi
ja nuolevat tomun jaloistasi.
Silloin sinä tiedät, että minä olen Herra
ja että ne, jotka minua odottavat, eivät joudu häpeään.
24 **V**oidaanko sankarilta viedä saalis
tai voiko vanhurskaan vanki päästä pakoon?
25 Totisesti, näin sanoo Herra:
Vangit viedään sankarilta,
ja väkivaltaisen saalis pääsee pakoon.
Minä taistelen sitä vastaan, joka hyökkää kimppuusi,
ja minä pelastan sinun lapsesi.
26 Minä syötän sinun sortajillesi heidän omaa lihaansa,
he juopuvat omasta verestään kuin rypäleen mehusta.
Kaikki liha saa tietää,
että minä, Herra, olen sinun pelastajasi,
että Jaakobin Väkevä on sinun lunastajasi.

Siionin syyllisyys

50 1 **N**äin sanoo Herra:
Missä on äitinne erokirja,
jolla olisin ajanut hänet pois?
Tai kuka on minun velkojani,
jolle olisin teidät myynyt?
Pahojen tekojenne tähden teidät on myyty,
rikkomustenne tähden on äitinne ajettu pois.
2 Miksi ei ollut ketään, kun minä tulin,

miksi kukaan ei vastannut, kun minä kutsuin?
Onko käteni todella liian lyhyt vapauttamaan,
eikö minulla ole voimaa pelastaa?
Minä kuivaan meren nuhtelullani,
minä teen virrat autiomaaksi,
niin että niiden kalat mätänevät.
Veden puutteessa ne kuolevat janoon.
3 Minä puen taivaat mustiin
ja verhoan ne säkkipukuun.

Herran palvelijan kärsivällisyys

4 **H**erra, Herra, on antanut minulle opetuslasten kielen,
niin että voin sanalla virvoittaa väsynyttä.
Hän herättää aamu aamulta,
hän herättää minun korvani kuulemaan opetuslasten tavoin.
5 Herra, Herra on avannut minun korvani,
enkä minä ole niskoitellut,
en vetäytynyt pois.
6 Selkäni annoin lyötäväksi,
poskieni parran revittäväksi,
kasvojani en peittänyt pilkalta ja syljeltä.
7 Herra, Herra auttaa minua,
sen tähden ei pilkka minuun koskenut.
Sen tähden minä tein kasvoni koviksi kuin piikivi;
minä tiedän, etten joudu häpeään.
8 Lähellä on hän, joka julistaa minut syyttömäksi;
kuka voi käydä oikeutta minun kanssani!
Astukaamme yhdessä esiin.
Kuka on minun vastapuoleni?
Tulkoon hän tänne!
9 Katso, Herra, Herra auttaa minua,
kuka voi tuomita minut syylliseksi?
Kaikki he hajoavat kuin vaate,
koi syö heidät.
10 **K**uka teistä pelkää Herraa
ja kuulee hänen palvelijansa ääntä?
Se, joka vaeltaa pimeydessä ja valoa vailla,
luottakoon Herran nimeen
ja turvautukoon Jumalaansa.
11 Mutta te kaikki, jotka sytytätte tulta,
te palavilla nuolilla varustautuneet,

syöksykää oman tulenne liekkeihin,
sytyttämiinne palaviin nuoliin.
Minun kädestäni tämä teille tulee;
vaivassa te joudutte virumaan.

Herra lohduttaa Siionia

51 1 **K**uulkaa minua, te jotka tavoittelette vanhurskautta,
te, jotka etsitte Herraa.
Katsokaa kalliota, josta teidät on lohkaistu,
ja kaivantoa, josta teidät on louhittu.
2 Katsokaa Abrahamia, isäänne,
ja Saaraa, joka teidät kivulla synnytti.
Yksi ainoa hän oli, kun minä hänet kutsuin,
mutta minä siunasin hänet ja enensin hänet.
3 Herra lohduttaa Siionia,
lohduttaa kaikkia sen raunioita.
Hän tekee sen autiomaasta kuin Eedenin
ja sen aromaasta kuin Herran puutarhan.
Siellä on oleva riemu ja ilo,
kiitoksen ja ylistyslaulun ääni.
4 **K**uuntele minua, kansani,
kuule minua, kansakuntani,
sillä minusta on lähtöisin laki,
minä säädän oikeuteni valoksi kansoille.
5 Lähellä on minun vanhurskauteni,
minun apuni ilmestyy,
minun käsivarteni tuomitsevat kansoja.
Minua odottavat merensaaret
ja panevat toivonsa minun käsivarteeni.
6 Nostakaa silmänne taivasta kohti
ja katsokaa maata, joka on alhaalla,
sillä taivaat hajoavat kuin savu,
maa kuluu pois kuin vaate
ja sen asukkaat kuolevat kuin hyttyset.
Mutta minun pelastukseni pysyy ikuisesti,
eikä minun vanhurskauteni järky.
7 **K**uulkaa minua, te, jotka tunnette vanhurskauden,
kansa, jonka sydämessä on minun lakini:
älkää pelätkö ihmisten pilkkaa,
älkää säikkykö heidän herjauksiaan.
8 Sillä koi syö heidät kuin vaatteen,

toukka syö heidät kuin villan,
mutta minun vanhurskauteni pysyy ikuisesti,
minun pelastukseni polvesta polveen.

Herran väkevä käsivarsi

9 **H**erää, herää, pukeudu voimaan,
sinä Herran käsivarsi!
Herää niin kuin menneinä päivinä,
muinaisten sukupolvien aikana.
Etkö juuri sinä lyönyt kuoliaaksi Rahabin,
lävistänyt lohikäärmeen?
10 Etkö juuri sinä kuivannut meren,
suuren syvyyden vedet?
Sinä teit meren syvänteet tieksi
lunastettujen kulkea.
11 Herran vapaiksi lunastamat palaavat,
he tulevat Siioniin riemuhuudoin,
päänsä päällä iankaikkinen ilo.
Riemu ja ilo saavuttavat heidät,
mutta murhe ja huokaus pakenevat.
12 Minä, minä olen teidän lohduttajanne.
Mikä olet sinä, joka pelkäät kuolevaista ihmistä,
ihmislasta, jonka käy kuin ruohon,
13 ja unohdat Herran, joka on sinut tehnyt,
joka on levittänyt taivaan auki
ja laskenut maan perustukset.
Sinä vapiset aina ja kaiket päivät
sortajan vihan edessä,
kun hän valmistautuu hävittämään?
Mutta missä on sortajan viha?
14 Pian päästetään kumarainen vanki vapaaksi.
Ei hän vankikuoppaan kuole,
eikä häneltä leipää puutu.
15 Minä olen Herra, sinun Jumalasi,
joka liikutan meren, niin että sen aallot pauhaavat.
Herra Sebaot on hänen nimensä.
16 Minä olen pannut sanani sinun suuhusi,
olen kätkenyt sinut käteni varjoon.
Minä levitin taivaan auki ja perustin maan,
ja minä sanon Siionille: "Sinä olet minun kansani."

Herra ottaa pois vihansa maljan

17 **H**erää, herää, nouse, Jerusalem,
sinä, joka olet juonut Herran kädestä
hänen vihansa maljan.
Horjuttavan maljan olet juonut,
tyhjäksi särpinyt.
18 Ei ollut häntä taluttamassa yksikään
kaikista hänen synnyttämistään lapsista.
Ei tarttunut hänen käteensä kukaan
kaikista hänen kasvattamistaan lapsista.
19 Kaksittain sinua kohtasivat
tuho ja hävitys, nälkä ja miekka.
Kukapa sinua surkuttelisi, kuka?
Minä lohdutan sinua.
20 Tajuttomina makasivat poikasi
jokaisessa kadun kulmassa
kuin antiloopit verkossa,
täynnä Herran vihaa,
sinun Jumalasi nuhtelua.
21 **S**en tähden kuule tätä, sinä poloinen,
joka olet juopunut vaikka et viinistä.
22 Näin sanoo sinun Herrasi, Herra, sinun Jumalasi,
joka ajaa kansansa asian:
Katso, minä otan pois sinun kädestäsi
horjuttavan maljan, vihani pikarin,
ei sinun enää tarvitse siitä juoda.
23 Minä panen sen kiusaajiesi käteen,
niiden, jotka sanoivat sinulle:
"Kumarru maahan, niin me kuljemme ylitsesi",
ja niin sinä annoit selkäsi maankamaraksi,
kulkijoille kaduksi.

Ilosanoma Siionin pelastuksesta

52 1 **H**erää, herää, pukeudu voimaasi, Siion,
pukeudu kirkkautesi juhlapukuun, Jerusalem,
sinä pyhä kaupunki!
Sillä ei koskaan enää astu sinun sisällesi
ympärileikkaamaton eikä saastainen.
2 Pudista tomu päältäsi ja nouse,
istu istuimellesi, Jerusalem!

Irrota kahleet kaulastasi,
vangittu tytär Siion!
3 Sillä näin sanoo Herra:
Ilmaiseksi teidät myytiin,
rahatta teidät lunastetaan.
4 **N**äin sanoo Herra, Herra: Ensin minun kansani meni alas Egyptiin asuakseen siellä muukalaisena, ja sitten Assur sorti sitä ilman mitään syytä. 5 Mitä minulla on nyt täällä tekemistä, sanoo Herra, kun minun kansani on viety pois ilmaiseksi? Sen valtiaat elämöivät, sanoo Herra, ja minun nimeäni pilkataan jatkuvasti, kaiket päivät. 6 Sen tähden minun kansani tulee sinä päivänä tuntemaan minun nimeni, ymmärtämään, että minä olen se, joka sanon: "Tässä minä olen."
7 **K**uinka suloiset ovat vuorilla ilosanoman tuojan jalat,
hänen, joka julistaa rauhaa, ilmoittaa hyvän sanoman,
julistaa pelastusta ja sanoo Siionille:
"Sinun Jumalasi on kuningas!"
8 **K**uule! Vartiomiehesi korottavat äänensä,
kaikki he puhkeavat riemuhuutoihin,
sillä he näkevät silmästä silmään,
kuinka Herra palaa Siioniin.
9 Puhjetkaa riemuhuutoihin,
kaikki Jerusalemin rauniot,
sillä Herra on antanut kansalleen lohdutuksen,
hän on lunastanut Jerusalemin.
10 Herra on paljastanut pyhän käsivartensa
kaikkien kansojen nähden,
ja kaikki maan ääret saavat nähdä
meidän Jumalamme antaman pelastuksen.
11 **P**ois, pois! Lähtekää sieltä,
älkää koskeko saastaiseen.
Lähtekää sen keskeltä, puhdistautukaa,
te Herran aseenkantajat.
12 Ei teidän tarvitse hädissänne lähteä,
ei paeten kulkea,
sillä Herra kulkee teidän edellänne,
Israelin Jumala seuraa suojananne.

Herran vanhurskaan palvelijan kärsimys ja uhrikuolema

13 **K**atso, minun palvelijani menestyy.
Hän nousee ja kohoaa,
hän on oleva hyvin korkea.
14 Niin kuin monet kauhistuivat häntä –

niin runneltu hän oli,
hän ei enää näyttänyt ihmiseltä,
hänen hahmonsa ei ollut ihmislasten hahmo –
15 niin hän saattaa ihmetyksiin monet kansat,
hänen tähtensä kuninkaat sulkevat suunsa.
Sillä mitä heille ei ole ikinä kerrottu, sen he saavat nähdä;
mitä he eivät ole kuulleet, sen he voivat havaita.

53 1 **K**uka uskoo meidän sanomamme,
kenelle ilmoitetaan Herran käsivarsi?
2 **H**än kasvoi Herran edessä kuin vesa,
kuin juurivesa kuivasta maasta.
Ei ollut hänellä komeutta eikä kauneutta.
Me näimme hänet, mutta hänellä ei ollut hahmoa,
johon olisimme mieltyneet.
3 Hän oli halveksittu ja ihmisten hylkäämä,
kipujen mies ja sairauden tuttava,
jota näkemästä kaikki kasvonsa peittivät,
halveksittu, jota emme minäkään pitäneet.
4 **M**utta totisesti,
meidän sairautemme hän otti kantaakseen,
meidän kipumme hän otti taakakseen.
Me pidimme häntä rangaistuna,
Jumalan lyömänä ja vaivaamana,
5 mutta hänet haavoitettiin meidän rikkomustemme tähden,
runneltiin meidän pahojen tekojemme tähden.
Rangaistus oli hänen päällään, että meillä olisi rauha,
ja hänen haavojensa kautta meidät on parannettu.
6 **K**aikki me vaelsimme eksyksissä kuin lampaat,
kukin meistä poikkesi omalle tielleen.
Mutta Herra pani hänen päälleen
kaikkien meidän syntivelkamme.
7 Häntä piinattiin, ja hän alistui siihen
eikä suutaan avannut.
Kuin karitsa, joka viedään teurastettavaksi,
kuin lammas, joka on ääneti keritsijöittensä edessä,
ei hänkään suutaan avannut.
8 **V**angittuna ja tuomittuna hänet otettiin pois,
mutta kuka hänen aikalaisistaan sitä ajatteli?
Sillä hänet leikattiin pois elävien maasta,
minun kansani rikkomusten tähden rangaistus kohtasi häntä.
9 Hänelle annettiin hauta jumalattomien joukossa,

mutta rikkaan luo hän tuli kuoltuaan,
sillä hän ei ollut tehnyt vääryyttä
eikä hänen suussaan ollut petosta.
10 **H**erra näki hyväksi runnella häntä,
lyödä häntä kärsimyksellä.
Jos sinä asetat hänen sielunsa vikauhriksi,
hän saa nähdä jälkeläisiä ja elää kauan,
ja Herran tahto toteutuu hänen kauttaan.
11 Sielunsa vaivan tähden hän saa nähdä työnsä hedelmän
ja kokee työnsä täyttymyksen.
Tuntemisensa kautta minun vanhurskas palvelijani
vanhurskauttaa monet ja kantaa heidän pahat tekonsa.
12 Sen tähden minä annan hänelle osan suurten joukossa,
ja väkevien kanssa hän jakaa saalista,
sillä hän antoi sielunsa alttiiksi kuolemalle,
ja hänet luettiin pahantekijöiden joukkoon.
Hän kantoi monien synnit
ja rukoili pahantekijöiden puolesta.

Siionin saama armo ja kunnia

54 1 **H**uuda riemusta, sinä hedelmätön,
joka et ole synnyttänyt!
Puhkea riemuhuutoon ja iloitse sinä,
jolla ei ole ollut synnytyskipuja!
Sillä yksinäisellä naisella on enemmän lapsia
kuin aviovaimolla, sanoo Herra.
2 Laajenna telttasi ala,
levitä majojesi seinäkankaat.
Älä säästele!
Pidennä telttaköytesi
ja vahvista vaarnasi!
3 Sinä leviät oikealle ja vasemmalle,
sinun jälkeläisesi ottavat omikseen kansat
ja asuttavat autiot kaupungit.
4 Älä pelkää, sillä sinä et joudu häpeään,
älä ole häpeissäsi, sillä et tule pettymään.
Nuoruutesi häpeän sinä unohdat,
leskeytesi häväistystä et enää muista,
5 sillä hän, joka sinut teki, on sinun aviomiehesi,
Herra Sebaot on hänen nimensä.
Sinun lunastajasi on Israelin Pyhä;

häntä kutsutaan kaiken maan Jumalaksi.
6 Sillä niin kuin hylätyn, syvästi murheellisen vaimon
on Herra sinut kutsunut –
nuoruusajan vaimon, jota on halveksittu –
sanoo sinun Jumalasi.
7 **L**yhyeksi hetkeksi minä sinut hylkäsin,
mutta suurella laupeudella minä sinut jälleen kokoan.
8 Ylitsevuotavassa vihassani minä peitin
hetkeksi sinulta kasvoni,
mutta minä armahdan sinut iankaikkisella armolla,
sanoo Herra, sinun lunastajasi.
9 Tämä on minulle niin kuin olivat Nooan vedet:
niin kuin minä vannoin,
etteivät Nooan vedet enää tulvi maan yli,
niin minä vannon,
etten enää vihastu sinuun enkä sinua nuhtele.
10 Vuoret väistyköötkin ja kukkulat horjukoot,
mutta minun armoni ei sinusta väisty
eikä minun rauhanliittoni horju,
sanoo Herra, sinun armahtajasi.
11 **S**inä poloinen, myrskyn raastama,
sinä, joka olet vailla lohduttajaa!
Katso, minä peitän seinäsi turkoosikivillä,
lasken perustuksesi safiireista.
12 Minä teen muuriesi harjat rubiineista,
porttisi säkenöivistä kivistä
ja koko ympärysmuurisi jalokivistä.
13 **S**inun lapsesi ovat kaikki Herran opetuslapsia,
lapsillasi on oleva suuri rauha.
14 Sinut vahvistetaan vanhurskaudella.
Sinä saat olla kaukana sorrosta,
ei sinun tarvitse pelätä,
ja kaukana hävityksestä,
ei se sinua lähesty.
15 Jos joku hyökkää kimppuusi,
se ei tapahdu minun tahdostani.
Se, joka hyökkää kimppuusi, kaatuu eteesi.
16 **K**atso, minä olen luonut sepän,
joka lietsoo hiilet hehkumaan
ja valmistaa aseen käyttäjän käteen.
Minä olen myös luonut tuhoojan hävitystyötä varten.
17 Jokainen ase, joka valmistetaan sinun varallesi,

on tehoton,
ja jokaisen kielen, joka nousee tuomitsemaan sinua,
sinä osoitat vääräksi.
Tämä on Herran palvelijoiden perintöosa,
heidän minulta saamansa vanhurskaus, sanoo Herra.

Kutsu armoliittoon

55 1 **H**ei, kaikki janoiset! Tulkaa veden ääreen!
Tekin, joilla ei ole rahaa, tulkaa,
ostakaa viljaa ja syökää.
Tulkaa, ostakaa rahatta ja hinnatta viiniä ja maitoa.
2 Miksi punnitsette hopeaa maksuksi siitä, mikä ei ole leipää,
ja annatte uurastuksenne tuloksen siitä, mikä ei ravitse?
Kuulkaa minua, niin saatte syödä hyvää,
ja sielunne nauttii rasvaisista ruuista.
3 Kallistakaa korvanne, tulkaa minun luokseni.
Kuulkaa, niin sielunne saa elää.
Minä teen teidän kanssanne iankaikkisen liiton,
Daavidin lujan armoliiton.
4 Hänet minä asetin kansoille todistajaksi,
kansojen ruhtinaaksi ja käskijäksi.
5 Sinä kutsut kansan, jota et tunne,
ja kansa, joka ei sinua tunne,
rientää luoksesi Herran, sinun Jumalasi, tähden,
Israelin Pyhän tähden, sillä hän korottaa sinut kunniaan.

Etsikkoaika

6 **E**tsikää Herraa silloin, kun hänet voidaan löytää,
huutakaa häntä avuksi, kun hän on lähellä.
7 Jumalaton hylätköön tiensä
ja väärintekijä ajatuksensa
ja palatkoon Herran luo, niin hän armahtaa,
ja meidän Jumalamme luo,
sillä hänellä on paljon anteeksiantamusta.
8 **M**inun ajatukseni eivät ole teidän ajatuksianne,
eivätkä teidän tienne ole minun teitäni, sanoo Herra.
9 Niin paljon kuin taivas on maata korkeampi,
ovat minun tieni korkeammat teidän teitänne
ja minun ajatukseni teidän ajatuksianne.

Herran sanan vaikutus

10 **N**iin kuin sade ja lumi tulevat taivaasta
eivätkä sinne palaa vaan kostuttavat maan,
tekevät sen hedelmälliseksi ja versovaksi,
niin että se antaa kylväjälle siemenen ja syöjälle leivän,
11 niin on myös minun sanani, joka suustani lähtee:
ei se palaa luokseni tyhjin toimin
vaan toteuttaa sen, mitä minä haluan,
ja saa menestymään sen, mitä varten minä sen lähetin.
12 **I**loiten te lähdette,
ja rauhassa teitä saatetaan.
Vuoret ja kukkulat puhkeavat edessänne riemuhuutoon,
ja kaikki kedon puut paukuttavat käsiään.
13 Orjantappuroiden sijaan kasvaa sypressejä,
nokkosten sijaan myrttejä.
Tämä tapahtuu Herran nimen kunniaksi,
ikuiseksi merkiksi, joka ei häviä.

Muukalaisetkin pääsevät Herran yhteyteen

56 1 **N**äin sanoo Herra:
Noudattakaa oikeutta ja toteuttakaa vanhurskautta,
sillä minun pelastukseni tulee, se on lähellä,
ja minun vanhurskauteni ilmestyy.
2 Autuas on se ihminen, joka tämän tekee,
ihmislapsi, joka tässä pysyy,
joka varoo saastuttamasta sapattia
ja tekemästä käsillään mitään pahaa.
3 **Ä**lköön sanoko muukalainen,
joka on liittynyt seuraamaan Herraa:
"Varmasti Herra erottaa minut kansastaan."
Älköön kuohittu sanoko:
"Minähän olen kuiva puu."
4 Sillä näin sanoo Herra:
Kuohituille, jotka pitävät minun sapattini,
valitsevat sen, mikä on minulle mieleen
ja pysyvät minun liitossani,
5 minä annan huoneessani ja muurieni sisällä
muistomerkin ja nimen,
joka on parempi kuin pojat ja tyttäret.
Minä annan heille iankaikkisen nimen,

joka ei häviä.
6 Ja muukalaiset, jotka ovat liittyneet Herran kansaan
palvellakseen häntä ja rakastaakseen Herran nimeä,
ollakseen hänen palvelijoitaan –
kaikki, jotka varovat saastuttamasta sapattia
ja pysyvät minun liitossani –
7 heidät minä tuon pyhälle vuorelleni,
ja he saavat iloita minun rukoushuoneessani.
Heidän polttouhrinsa ja teurasuhrinsa minun alttarillani ovat minulle mieluisat,
sillä minun huonettani on kutsuttava kaikkien kansojen rukoushuoneeksi.
8 Herra, Herra sanoo näin,
hän, joka kokoaa Israelin karkotetut:
Minä kokoan vielä muitakin näiden koottujen lisäksi.

Israelin kelvottomat paimenet

9 **K**aikki villieläimet, tulkaa syömään,
te metsän eläimet kaikki.
10 Israelin vartijat ovat kaikki sokeita,
eivät he mitään käsitä.
He ovat kaikki mykkiä koiria,
jotka eivät osaa haukkua.
He uneksivat ja makailevat
ja nukkuvat mielellään.
11 Kuitenkin näillä koirilla on vimmainen nälkä,
ei niitä mikään tyydytä.
Ja tällaisia ovat paimenet!
Eivät he mitään kykene ymmärtämään.
He ovat kaikki kääntyneet omille teilleen
ja etsivät kukin omaa voittoaan, joka ikinen.
12 He sanovat: "Tulkaa, minä hankin viiniä,
ryypätään väkevää juomaa.
Olkoon huominen päivä tämän päivän kaltainen,
verrattoman ihana."

Israelin irstaus ja uskottomuus

57 1 **V**anhurskas joutuu tuhoon,
eikä kukaan pane sitä sydämelleen,
hurskaat miehet otetaan pois,
eikä kukaan siitä välitä.
Vanhurskas otetaan pois onnettomuuden alta.
2 Hän menee rauhaan.

Ne saavat levätä leposijoillaan,
jotka vilpittömästi vaeltavat.
3 **M**utta te, tulkaa tänne,
noitanaisen lapset,
avionrikkojamiehen ja porttonaisen jälkeläiset.
4 Ketä te pidätte pilkkananne?
Ketä vastaan avaatte suunne ammolleen
ja työnnätte kielenne pitkälle ulos?
Ettekö te ole rikoksen lapsia,
valheen sikiöitä,
5 te, jotka hehkutte himosta tammien varjossa,
jokaisen vehreän puun alla,
te, jotka teurastatte lapsia rotkoissa,
kallionkielekkeiden alla?
6 **L**aakson sileät paadet ovat sinun osasi,
juuri ne ovat sinun arpaosasi.
Niille sinä olet juomauhrit vuodattanut,
ruokauhrit uhrannut.
Näistäkö minun pitäisi leppyä!
7 Suurelle ja korkealle vuorelle sinä asetit vuoteesi.
Sinne sinä myös nousit teurasuhria uhraamaan.
8 Oven ja pihtipielien taakse sinä panit merkkisi.
Minusta sinä erkanit,
paljastit itsesi ja nousit vuoteellesi,
teit sen tilavaksi.
Sinä liittouduit heidän kanssaan,
makasit heidän kanssaan mielelläsi,
näit heidän elimensä.
9 Sinä kuljit kuninkaan luo öljyinesi,
hankit runsaasti voiteita.
Sinä lähetit sanansaattajiasi kauas,
laskeuduit aina tuonelaan asti.
10 Sinä väsyit matkasi pituudesta,
kuitenkaan et sanonut: "Turha vaiva!"
Sinä löysit uutta voimaa,
sen tähden et käynyt heikoksi.
11 **K**etä sinä arkailit ja pelkäsit,
kun olit petollinen
etkä minua muistanut,
et minusta piitannut?
Eikö niin: minä olen ollut vaiti ikiajoista asti,
ja niin sinä et pelkää minua?

12 Mutta minä ilmoitan,
mitä on sinun vanhurskautesi
ja mitä sinun tekosi;
ne eivät sinua hyödytä.
13 Kun sinä huudat apua,
auttakoon sinua jumaliesi joukko!
Kuitenkin tuuli tempaa mukaansa ne kaikki,
tuulenhenkäys vie ne pois.
Mutta joka minuun turvaa, se perii maan
ja saa omakseen minun pyhän vuoreni.

Herra armahtaa nöyrtyviä

14 **H**erra sanoo näin:
Raivatkaa, raivatkaa, tasoittakaa tie,
poistakaa kompastuskivet minun kansani tieltä.
15 Näin sanoo Korkea ja Ylhäinen,
joka pysyy ikuisesti ja jonka nimi on Pyhä:
Minä asun korkeudessa ja pyhyydessä
ja niiden luona, joilla on murtunut ja nöyrä henki,
että minä virvoittaisin nöyrien hengen
ja herättäisin eloon murtuneiden sydämen.
16 En minä ikuisesti riitele
enkä vihastu ainiaaksi.
Muutoin henki nääntyisi minun kasvojeni edessä,
ne sielut, jotka olen tehnyt.
17 Hänen ahneutensa synnin tähden minä vihastuin.
Minä löin häntä, kätkeydyin ja olin vihoissani.
Minusta luopuneena hän kulki oman sydämensä tietä.
18 Minä olen nähnyt hänen tiensä,
mutta minä parannan hänet.
Minä johdatan häntä ja annan lohdutuksen
hänelle ja hänen surevilleen.
19 Minä luon huulten hedelmän,
rauhan, rauhan kaukaisille ja läheisille,
sanoo Herra, ja minä parannan hänet.
20 Mutta jumalattomat ovat kuin kuohuva meri,
joka ei voi tyyntyä
ja jonka aallot kuohuttavat esiin liejua ja mutaa.
21 **J**umalattomilla ei ole rauhaa, sanoo minun Jumalani.

LUONNOLLINEN JA HENGELLINEN ISRAEL, 58 – 66

Oikea paasto ja sapatin vietto

58 1 **H**uuda täyttä kurkkua, älä säästele,
anna äänesi raikua kuin pasuuna.
Ilmoita minun kansalleni heidän rikoksensa,
Jaakobin huoneelle heidän syntinsä.
2 Minua he muka etsivät joka päivä
ja haluavat tietoa minun teistäni,
niin kuin kansa, joka toteuttaa vanhurskautta
eikä hylkää Jumalansa säätämää oikeutta.
He vaativat minulta vanhurskaita tuomioita,
haluavat, että Jumala lähestyisi heitä:
3 "Miksi paastoamme, kun sinä et sitä näe,
kuritamme itseämme, kun sinä et sitä huomaa?"
Tehän ajatte omia asioitanne paastopäivänäkin
ja ahdistatte työhön kaiken raatajajoukkonne.
4 Tehän paastoatte riidaksi ja eripuraksi,
lyödäksenne jumalattomin nyrkein.
Ette te nyt paastoa sillä tavoin,
että teidän äänenne kuultaisiin korkeudessa.
5 Tällainenko on paasto, jonka minä hyväksyn,
päivä, jona ihminen kurittaa itseään.
Jos kallistaa päänsä kuin kaisla
ja makaa säkissä ja tuhkassa,
sitäkö sinä sanot paastoksi
ja Herralle mieluisaksi päiväksi?
6 **E**ikö tämä ole paasto, jonka minä hyväksyn:
että avaatte vääryyden kahleet,
irrotatte ikeen nuorat,
päästätte pahoinpidellyt vapaiksi
ja särjette kaikki ikeet?
7 Eikö tämä ole oikea paasto,
että taitat leivästäsi nälkäiselle
ja viet kodittomat köyhät huoneeseesi
ja että nähdessäsi alastoman vaatetat hänet
etkä kätkeydy siltä, joka on omaa lihaasi?
8 Silloin sinulle koittaa valkeus kuin aamurusko
ja haavasi kasvavat nopeasti umpeen.
Vanhurskautesi käy edelläsi,
ja Herran kunnia seuraa suojanasi.

9 Silloin sinä rukoilet, ja Herra vastaa,
sinä huudat apua, ja hän sanoo: "Tässä olen."
Jos poistat keskuudestasi ikeen,
sormella osoittelun ja väärät puheet,
10 jos annat omastasi nälkäiselle
ja ravitset kylläiseksi hätää kärsivän,
sinulle koittaa pimeässä valo,
ja pilkkopimeä on sinulle kuin keskipäivä.
11 Herra ohjaa sinua jatkuvasti.
Hän ravitsee sinun sielusi auringon paahtamalla maalla,
hän vahvistaa sinun luusi.
Sinä olet kuin runsaasti kasteltu puutarha,
kuin lähteensilmä, jonka vesi ei ehdy.
12 **J**älkeläisesi rakentavat jälleen ikivanhat rauniopaikat,
sinä kohotat paikalleen muinaisten sukupolvien perusmuurit.
Sinun nimesi on oleva: halkeamien umpeen muuraaja,
teiden korjaaja maan asuttamiseksi.
13 **J**os sinä sapatin vuoksi pidätät jalkasi,
niin ettet toimita omia asioitasi minun pyhänä päivänäni,
ja kutsut sapattia ilon päiväksi,
Herran pyhäpäivää kunnioitettavaksi,
ja kunnioitat sitä, niin ettet kulje omilla asioillasi,
et aja omaa etuasi etkä puhu joutavia,
14 silloin on ilosi oleva Herrassa.
Minä kuljetan sinua maan kukkuloilla
ja annan sinulle elannon isäsi Jaakobin perintöosasta.
Sillä Herran suu on puhunut.

Synti erottaa Jumalasta

59 1 **K**atso, ei Herran käsi ole liian lyhyt auttamaan
eikä hänen korvansa kuuro kuulemaan,
2 vaan teidän pahat tekonne erottavat teidät Jumalastanne.
Teidän syntinne peittävät teiltä hänen kasvonsa,
niin ettei hän kuule.
3 Teidän kätenne ovat veren tahrimat
ja sormenne vääryyden saastuttamat.
Teidän huulenne puhuvat valhetta
ja kielenne kuiskii petosta.
4 Ei kukaan haasta oikeuteen vanhurskaasti,
eikä kukaan käy oikeutta rehellisesti.
He turvautuvat olemattomaan ja puhuvat perättömiä.

He kantavat tuhoa kohdussaan ja synnyttävät turmion.
5 Myrkkykäärmeen munia he hautovat,
hämähäkinseittejä he kutovat.
Joka niitä munia syö, se kuolee,
rikki poljetusta puhkeaa kyykäärme.
6 Ei tule vaatetta heidän seiteistään,
eivät he voi verhoutua siihen, minkä valmistivat.
Heidän työnsä ovat vääryyden töitä,
ja heidän kätensä ovat täynnä väkivaltaisia tekoja.
7 Heidän jalkansa juoksevat pahantekoon,
he kiiruhtavat vuodattamaan viatonta verta.
Heidän ajatuksensa ovat vääryyden ajatuksia,
tuho ja hävitys on heidän teillään.
8 Rauhan tietä he eivät tunne,
oikeus ei johda heidän askeleitaan.
Polkunsa he tekevät mutkaisiksi;
ei kukaan, joka niitä kulkee, tunne rauhaa.

Kansa tunnustaa syntinsä

9 **S**en tähden on oikeus meistä kaukana,
eikä vanhurskaus tavoita meitä.
Me odotamme valoa, mutta katso, on pimeää,
kirkkautta, mutta me vaellamme synkässä pimeydessä.
10 Kuin sokeat me haparoimme seinänvieriä pitkin,
haparoimme kuin olisimme silmiä vailla.
Keskipäivällä me kompastelemme niin kuin hämärissä,
olemme terveitten keskellä kuin kuolleet.
11 Me murisemme kaikki kuin karhut
ja kujerramme huokaillen kuin kyyhkyset.
Me odotamme oikeutta, mutta sitä ei tule,
pelastusta, mutta se on meistä kaukana,
12 sillä rikoksemme ovat monilukuiset sinun edessäsi
ja syntimme todistavat meitä vastaan.
Meidän rikoksemme seuraavat meitä,
ja pahat tekomme me tunnemme.
13 Me olemme luopuneet Herrasta ja kieltäneet hänet,
vetäytyneet pois seuraamasta Jumalaamme.
Olemme puhuneet sorron ja kapinan puheita,
kantaneet kuin kohdussa valheen sanoja
ja purkaneet niitä sisimmästämme.
14 Oikeus on työnnetty syrjään,

ja vanhurskaus seisoo kaukana,
sillä totuus kompastelee torilla,
rehellisyys ei voi tulla sisälle.

Herra tuo pelastuksen katuville

15 **N**äin oli totuus kaikonnut pois,
ja joka luopui pahasta, se ryöstettiin paljaaksi.
Herra näki sen, ja hänen silmissään oli paha,
ettei ollut oikeutta.
16 Hän näki, ettei ollut ketään,
hän ihmetteli, ettei kukaan astunut väliin.
Silloin häntä auttoi hänen oma käsivartensa,
ja hänen vanhurskautensa tuki häntä.
17 Hän puki ylleen vanhurskauden kuin haarniskan,
pelastuksen kypärän hän pani päähänsä,
hän puki koston vaatteet puvukseen
ja verhoutui kiivauteen kuin viittaan.
18 Tekojen mukaan hän maksaa palkan:
vihan vastustajilleen, koston vihollisilleen.
Meren saarillekin hän maksaa palkan.
19 Lännessä pelätään Herran nimeä
ja auringonnousun mailla hänen kunniaansa.
Sillä se tulee kuin padottu virta,
jota Herran Henki ajaa eteenpäin.
20 Mutta Siionille tulee lunastaja,
niille Jaakobissa, jotka kääntyvät synnistä,
sanoo Herra.
21 **N**äin minä teen, tämä on minun liittoni heidän kanssaan, sanoo Herra: minun Henkeni, joka on sinun ylläsi, ja minun sanani, jotka minä olen pannut suuhusi, eivät väisty suustasi, eivät lastesi suusta eivätkä lastesi lasten suusta, sanoo Herra – eivät nyt eivätkä milloinkaan.

Siion on Herran kaupunki

60 1 **N**ouse, ole kirkas, sillä sinun valkeutesi tulee
ja Herran kunnia koittaa sinun ylläsi.
2 Sillä katso, pimeys peittää maan
ja synkeys kansat,
mutta sinun ylitsesi koittaa Herran kirkkaus,
sinun ylläsi näkyy hänen kunniansa.
3 Kansat vaeltavat sinun valoasi kohti,
kuninkaat kohti aamunkoittosi kirkkautta.

4 **N**osta silmäsi, katso ympärillesi:
kaikki nämä ovat kokoontuneet,
he tulevat luoksesi.
Sinun poikasi tulevat kaukaa,
tyttäriäsi kannetaan sylissä.
5 Silloin saat sen nähdä, ja sinä loistat ilosta.
Sydämesi sykkii kiivaasti ja avartuu,
kun meren aarteet tuodaan luoksesi,
kansojen rikkaudet tulevat omiksesi.
6 Kamelien paljous peittää sinut,
Midianin ja Eefan nuorten kamelien.
Kaikki ne tulevat Sabasta
ja kantavat kultaa ja suitsuketta.
Herran ylistystä, ilosanomaa ne ilmoittavat.
7 Kaikki Keedarin laumat kokoontuvat luoksesi,
Nebajotin pässit palvelevat sinua.
Minulle mieluisina uhreina ne nousevat alttarilleni,
ja minä kirkastan kirkkauteni huoneen.
8 **K**eitä ovat nuo, jotka lentävät kuin pilvet,
kuin kyyhkyset lakkoihinsa?
9 Meren saaret odottavat minua.
Etumaisina tulevat Tarsiin-laivat
tuodakseen sinun lapsesi kaukaa.
Hopeansa ja kultansa heillä on mukanaan
Herran, sinun Jumalasi, nimen kunniaksi,
Israelin Pyhän, sillä hän on kirkastanut sinut.
10 **M**uukalaiset rakentavat sinun muurisi,
ja heidän kuninkaansa palvelevat sinua.
Vihassani minä sinua löin,
mutta laupeudessani minä sinua armahdan.
11 Sinun porttisi pidetään aina auki,
ei niitä suljeta päivällä eikä yöllä,
että kansojen rikkaudet tuotaisiin sinulle
ja heidän kuninkaansa saatettaisiin luoksesi.
12 **M**utta kansa tai valtakunta, joka ei palvele sinua, tuhoutuu,
ja ne kansat hävitetään kokonaan.
13 **L**ibanonin kunnia tulee luoksesi,
sypressit, plataanit ja vuorimännytkin
kaunistamaan minun pyhäkköni paikkaa.
Minä saatan kunniaan jalkojeni sijan.
14 Kumarassa kulkien tulevat luoksesi sortajiesi pojat,
ja kaikki sinun pilkkaajasi heittäytyvät jalkojesi juureen.

He nimittävät sinua Herran kaupungiksi,
Israelin Pyhän Siioniksi.

Herra on Siionin iankaikkinen valkeus

15 **S**en sijaan, että olet ollut hylätty,
niin vihattu, ettei kukaan kulkenut kauttasi,
minä teen sinut ikuisesti kunniakkaaksi,
iloksi polvesta polveen.
16 Sinä saat imeä kansojen maitoa,
kuninkaiden rintoja sinä imet.
Tulet tuntemaan, että minä, Herra, olen sinun pelastajasi,
sinun lunastajasi on Jaakobin Väkevä.
17 **V**asken sijaan minä annan kultaa
ja raudan sijaan hopeaa,
puun sijaan vaskea
ja kiven sijaan rautaa.
Minä annan sinulle hallitsijaksi rauhan
ja valtiaaksi vanhurskauden.
18 Ei kuulla enää väkivallasta sinun maassasi,
ei tuhosta eikä hävityksestä rajojesi sisällä.
Sinä kutsut pelastusta muuriksesi
ja ylistystä portiksesi.
19 Valonasi päivällä ei enää ole aurinko,
eikä sinua valaise kuun hohde,
vaan Herra on sinun iankaikkinen valosi,
ja Jumalasi on sinun kirkkautesi.
20 Aurinkosi ei enää laske,
eikä kuu katoa näkyvistäsi,
sillä Herra on sinun iankaikkinen valosi,
ja päättyneet ovat murheesi päivät.
21 **S**inun kansasi, kaikki he ovat vanhurskaita,
ikuisiksi ajoiksi he perivät maan.
He ovat minun istutukseni vesa,
minun kätteni teko kirkkauteni ilmoittamiseksi.
22 Pienimmästä tulee tuhatlukuinen heimo,
vähäisimmästä väkevä kansa.
Minä, Herra, sen aikanaan nopeasti toteutan.

Herran Voideltu tuo ilosanoman

61 1 **H**erran, Herran Henki on minun päälläni,
sillä Herra on voidellut minut

julistamaan ilosanomaa nöyrille.
Hän on lähettänyt minut sitomaan särjettyjä sydämiä,
julistamaan vangituille vapautusta
ja kahlituille kahleiden kirpoamista,
2 julistamaan Herran suosion vuotta
ja meidän Jumalamme kostonpäivää.
Hän on lähettänyt minut
lohduttamaan kaikkia murheellisia,
3 panemaan Siionin murheellisten päähän,
antamaan heille, juhlapäähineen tuhkan sijaan,
iloöljyä murheen sijaan,
ylistyksen viitan masentuneen hengen sijaan.
Heitä kutsutaan vanhurskauden tammiksi,
Herran istutukseksi hänen kirkkautensa ilmoittamiseksi.

Israelin uudistus

4 **H**e rakentavat jälleen ikivanhat rauniot,
kohottavat ennalleen esi-isien autioituneet asuinpaikat.
He palauttavat ennalleen rauniokaupungit,
jotka ovat olleet autioina polvesta polveen.
5 **V**ieraat paimentavat teidän laumojanne,
muukalaiset ovat peltomiehiänne ja viinitarhureitanne.
6 Mutta teitä kutsutaan Herran papeiksi,
nimitetään meidän Jumalamme palvelijoiksi.
Te saatte nauttia kansojen rikkaudet
ja kerskua niiden aarteista.
7 Häpeänne hyvitetään teille kaksin verroin,
ja pilkatut saavat riemuita osastaan.
He saavat kaksinkertaisen perinnön maassaan,
heillä on oleva iankaikkinen ilo,
8 sillä minä, Herra, rakastan oikeutta,
vihaan riistoa ja vääryyttä.
Minä annan heille palkan uskollisesti
ja teen heidän kanssaan iankaikkisen liiton.
9 Heidän siemenensä tulee tunnetuksi kansojen keskellä
ja heidän versonsa kansakuntien joukossa.
Kaikki, jotka heidät näkevät, huomaavat,
että he ovat Herran siunaama siemen.

Pelastuksen ilo

10 **M**inä iloitsen suuresti Herrassa,

minun sieluni riemuitsee Jumalassani,
sillä hän pukee ylleni pelastuksen vaatteet
ja verhoaa minut vanhurskauden viittaan.
Olen kuin sulhanen, joka kantaa papin tavoin juhlapäähinettä,
ja kuin morsian, joka on kaunistautunut koruillaan.
11 Niin kuin maa työntää esiin versojaan
ja puutarha saa kylvetyn siemenen kasvamaan,
niin saattaa Herra, Herra, versomaan vanhurskauden
ja ylistyksen kaikkien kansojen nähden.

Siionia kutsutaan Herran rakastetuksi

62 1 **S**iionin tähden en voi vaieta,
Jerusalemin tähden en saa rauhaa,
ennen kuin sen vanhurskaus nousee kuin kirkas valo
ja sen pelastus kuin leimuava soihtu.
2 Kansat näkevät sinun vanhurskautesi,
kaikki kuninkaat kunniasi.
Sinulle annetaan uusi nimi,
jonka Herran suu säätää.
3 Sinusta tulee kaunis kruunu Herran kädessä,
kuninkaallinen päähine Jumalasi kämmenellä.
4 Ei sinua enää sanota hylätyksi
eikä sinun maatasi enää sanota autioksi,
vaan sinua kutsutaan nimellä Rakastettuni
ja sinun maatasi nimellä Aviovaimo,
sillä Herra rakastaa sinua
ja ottaa sinun maasi omakseen.
5 Niin kuin nuori mies ottaa neitsyen vaimokseen,
niin ottavat sinun lapsesi sinut omakseen,
ja niin kuin sulhanen iloitsee morsiamesta,
niin sinun Jumalasi iloitsee sinusta.
6 **S**inun muureillesi, Jerusalem,
minä olen asettanut vartijat.
Älköötkä he vaietko hetkeksikään,
ei päivällä eikä yöllä.
Te, jotka muistutatte Herraa hänen lupauksistaan,
älkää suoko itsellenne lepoa.
7 Älkääkä suoko hänelle lepoa,
ennen kuin hän on lujittanut Jerusalemin,
tehnyt sen ylistyksen aiheeksi maassa.
8 **H**erra on vannonut oikean kätensä

ja väkevän käsivartensa kautta:
En totisesti enää anna jyviäsi vihollistesi ruuaksi,
eivätkä muukalaiset enää juo viiniäsi,
josta sinä olet nähnyt vaivan.
9 Ne, jotka viljan kokoavat,
ne sen syövätkin ja ylistävät Herraa,
ja jotka viinin korjaavat,
ne sen juovatkin minun pyhissä esipihoissani.

Siionin pelastus tulee

10 **M**enkää, menkää porteista,
tasoittakaa kansalle tie.
Tehkää, tehkää valtatie,
raivatkaa kivet pois,
kohottakaa lippu kansoille.
11 Kuulkaa, Herra kuuluttaa maan ääriin asti:
Sanokaa tytär Siionille:
Katso, sinun pelastajasi tulee.
Hänen palkkansa on hänen mukanaan,
hänen työnsä ansio kulkee hänen edellään.
12 Heitä kutsutaan nimellä Pyhä kansa,
Herran lunastamat,
ja sinua nimellä Kaivattu,
Kaupunki, jota ei hylätä.

Herran vihan päivä

63 1 **K**uka tuolla tulee Edomista,
kirkkaanpunaisissa vaatteissa Bosrasta,
tuo komeapukuinen,
joka uljaana astelee suuressa voimassaan?
"Minä, joka puhun vanhurskautta,
joka olen voimallinen auttamaan."
2 Miksi on punaväriä puvussasi,
miksi vaatteesi ovat kuin viinikuurnan polkijan?
3 "Kuurnan minä poljin, minä yksinäni,
ei ketään kansojen joukosta ollut kanssani.
Minä poljin heidät vihassani,
tallasin heidät kiivaudessani,
ja niin heidän vertaan roiskui vaatteilleni,
ja minä tahrasin koko pukuni.
4 Sillä koston päivä oli mielessäni,

ja lunastettujeni vuosi oli tullut.
5 Minä katselin ympärilleni, mutta ei ollut auttajaa,
ja minä ihmettelin, kun ei kukaan tullut tueksi.
Silloin oma käsivarteni auttoi minua
ja kiivauteni tuli tuekseni.
6 Minä tallasin kansat vihassani
ja juovutin heidät kiivaudessani.
Minä vuodatin maahan heidän verensä."

Herran armo Israelia kohtaan

7 **H**erran armotöitä minä julistan,
Herran ylistettäviä tekoja,
kaikkea, mitä Herra on meille tehnyt,
hänen suurta hyvyyttään Israelin heimoa kohtaan,
kaikkea, mitä hän on heille tehnyt laupeudessaan
ja suuressa armossaan.
8 Hän sanoi: "Ovathan he minun kansani,
he ovat lapsia, jotka eivät ole vilpillisiä."
Niin hän ryhtyi heidän pelastajakseen.
9 Kaikissa heidän ahdistuksissaan
oli hänelläkin ahdistus,
hänen lähettämänsä enkeli pelasti heidät.
Rakkaudessaan ja sääliväisyydessään
hän lunasti heidät vapaiksi,
hän nosti ja kantoi heitä
kaikkina muinaisina päivinä.

Katuvan Israelin valitus

10 **M**utta he niskuroivat
ja tekivät murheelliseksi hänen Pyhän Henkensä.
Niin hän muuttui heidän viholliseksi,
hän itse soti heitä vastaan.
11 Silloin hänen kansansa muisti muinaiset Mooseksen päivät:
Missä on hän, joka toi heidät ylös merestä,
heidät ja laumansa paimenen?
Missä on hän, joka pani paimenen sydämeen Pyhän Henkensä,
12 hän, joka antoi kirkkautensa käsivarren
kulkea Mooseksen oikealla puolella,
hän, joka halkaisi vedet heidän edessään
tehdäkseen itselleen iankaikkisen nimen?
13 Missä on hän, joka kuljetti heitä syvyyksien halki

kuin hevosia autiomaassa,
eivätkä he kompastelleet?
14 Niin kuin karja laskeutuu laaksoon,
niin he pääsivät lepoon Herran Hengen johtamina.
Näin sinä olet kansaasi johdattanut
tehdäksesi itsellesi kunniakkaan nimen.
15 **K**atsahda taivaasta ja näe,
kirkkautesi pyhästä asunnosta.
Missä on sinun kiivautesi ja voimalliset tekosi?
Sisimpäsi tunteet ja armahtavaisuutesi
ovat minulta sulkeutuneet.
16 Sinähän olet meidän Isämme,
sillä ei Abraham meistä tiedä
eikä Israel meitä tunne.
Sinä, Herra, olet meidän Isämme,
meidän Lunastajamme on sinun nimesi ikuisuudesta asti.
17 Miksi päästät meidät eksymään sinun teiltäsi, Herra,
ja annat sydämemme kovettua,
niin ettemme pelkää sinua?
Palaa takaisin palvelijoittesi tähden,
perintöosasi sukukuntien tähden.
18 Vain vähän aikaa sai pyhä kansasi pitää perintönsä;
meidän ahdistajamme ovat tallanneet sinun pyhäkkösi.
19 Nyt olemme niin kuin ne, joita sinä et ole koskaan hallinnut,
niin kuin meitä ei olisi otettukaan sinun nimiisi.

Katuvan Israelin rukous

64 1 **J**ospa sinä halkaisisit taivaat ja astuisit alas,
niin että vuoret sulaisivat edessäsi,
niin kuin risut leimahtavat tuleen,
niin kuin vesi kiehuu tulen voimasta.
Jospa tekisit nimesi tunnetuksi vastustajillesi,
niin että kansat vapisisivat sinun kasvojesi edessä,
2 kun sinä teet pelottavia tekoja, joita emme odottaneet.
Jospa astuisit alas, niin että vuoret sulaisivat sinun edessäsi!
3 Ei ole ikiajoista asti kuultu,
korva ei ole kuullut
eikä silmä nähnyt muuta Jumalaa paitsi sinut,
joka sellaisia tekisi häntä odottavalle.
4 Sinä käyt kohtaamaan niitä,
jotka iloiten noudattavat vanhurskautta

ja muistavat sinua teilläsi.
Mutta me teimme syntiä, ja sinä vihastuit.
Näin on ollut ikiajoista asti –
voimmeko pelastua?
5 Kaikista meistä on tullut kuin saastaa
ja kaikki meidän vanhurskautemme on kuin tahrainen vaate.
Kaikki me olemme lakastuneet kuin lehdet,
ja pahat tekomme heittelevät meitä kuin tuuli.
6 Ei ole ketään, joka huutaisi avukseen sinun nimeäsi,
havahtuisi pitämään sinusta kiinni,
sillä sinä olet peittänyt meiltä kasvosi,
jättänyt meidät menehtymään syntiemme valtaan.
7 **M**utta olethan sinä, Herra, meidän Isämme!
Me olemme savi, ja sinä olet meidän valajamme,
kaikki me olemme sinun kättesi tekoa.
8 Älä vihastu, Herra, ylen määrin
äläkä loputtomiin muistele pahoja tekojamme.
Katso meitä, me olemme kaikki sinun kansaasi.
9 Sinun pyhät kaupunkisi ovat tulleet autiomaaksi,
Siionista on tullut autiomaa,
Jerusalemista autio.
10 Tuo pyhä ja ihana huoneemme,
jossa isämme sinua ylistivät,
on tulella poltettu.
Raunioina on kaikki meille kallisarvoinen.
11 Voitko tästä huolimatta hillitä itsesi, Herra,
voitko olla vaiti ja vaivata meitä ylen määrin?

Pelastus ja kadotus

65 1 **M**inä olen suonut niiden etsiä minua, jotka eivät minua kyselleet,
niiden löytää minut, jotka eivät minua etsineet.
Kansalle, jota ei ole otettu minun nimiini,
minä olen sanonut: "Tässä minä olen, tässä minä olen!"
2 Kaiket päivät olen ojentanut käsiäni
uppiniskaista kansaa kohti –
he vaeltavat tietä, joka ei ole hyvä,
omien ajatustensa mukaan –
3 kansaa kohti, joka vihoittaa minut
yhä uudestaan vasten kasvojani,
uhraa puutarhoissa ja suitsuttaa tiilikivialttareilla.
4 He asuvat haudoissa

ja yöpyvät salaisissa paikoissa.
He syövät sianlihaa,
ja saastaiset liemet on heillä astioissaan.
5 He sanovat: "Pysy loitolla,
älä tule minua lähelle,
sillä minä olen sinulle pyhä."
Nämä ovat savu minun sieraimissani,
tuli, joka palaa kaiket päivät.
6 Katso, se on kirjoitettuna minun edessäni.
En ole vaiti, vaan minä maksan,
minä maksan heidän syliinsä
7 heidän pahat tekonsa ja heidän isiensä pahat teot,
sanoo Herra.
Koska he ovat suitsuttaneet vuorilla
ja häväisseet minua kukkuloilla,
minä mittaan heidän aikaisempien tekojensa palkan heidän syliinsä.
8 **N**äin sanoo Herra:
Niin kuin sanotaan rypäleestä, jos siinä on mehua:
"Älä hävitä sitä,
sillä siinä on siunaus",
niin minä teen palvelijoitteni tähden,
etten kaikkea hävittäisi.
9 Minä tuon Jaakobista esiin siemenen
ja Juudasta vuorteni perijän.
Minun valittuni saavat periä maan,
ja palvelijani saavat asua siinä.
10 Saaronista tulee lampaiden laidun
ja Aakorinlaaksosta karjan lepopaikka
minun kansalleni, joka minua etsii.
11 **M**utta te, jotka hylkäätte Herran
ja unohdatte minun pyhän vuoreni,
te, jotka katatte pöydän Gadille
ja täytätte sekoitusmaljan Menin kunniaksi,
12 teidät minä määrään miekan omiksi.
Te kaikki kumarrutte teurastettaviksi,
koska te ette vastanneet, kun minä kutsuin,
ettekä kuunnelleet, kun minä puhuin,
vaan teitte sitä, mikä on pahaa minun silmissäni,
ja valitsitte sen, mikä ei ole minulle mieleen.
13 **S**en tähden, näin sanoo Herra, Herra:
Katso, minun palvelijani syövät,
mutta te näette nälkää.

Katso, minun palvelijani juovat,
mutta te kärsitte janoa.
Katso, minun palvelijani iloitsevat,
mutta te joudutte häpeään.
14 Katso, minun palvelijani riemuitsevat
sydämen kyllyydestä,
mutta te huudatte sydämen tuskasta
ja voihkitte mieli murtuneena.
15 Te jätätte nimenne kirouslauseeksi minun valituilleni:
"Niin surmatkoon sinut Herra, Herra",
mutta palvelijoilleen hän antaa toisen nimen.
16 **J**oka itsensä siunaa siinä maassa,
siunaa itsensä tosi Jumalan nimeen,
ja joka vannoo siinä maassa,
se vannoo tosi Jumalan nimeen,
sillä entiset ahdistukset on unohdettu
ja ne ovat peitossa minun silmiltäni.

Jumalan valtakunta

17 **K**atso, minä luon uudet taivaat ja uuden maan.
Entisiä ei enää muisteta,
eivätkä ne enää nouse mieleen,
18 vaan te saatte iloita ja riemuita iankaikkisesti
siitä, mitä minä luon.
Sillä katso, riemuksi minä luon Jerusalemin,
iloksi sen kansan.
19 Minä riemuitsen Jerusalemista,
minä iloitsen kansastani.
Ei siellä enää kuulla itkun ääntä eikä valitusta.
20 Ei siellä ole enää lasta,
joka eläisi vain muutaman päivän,
ei vanhusta, joka ei täyttäisi päiviensä määrää.
Sillä nuorin kuolee satavuotiaana,
ja vasta satavuotiaana synnintekijä joutuu kiroukseen.
21 He rakentavat taloja ja asuvat niissä,
istuttavat viinitarhoja ja nauttivat niiden hedelmät.
22 Eivät he rakenna toisten asuttavaksi,
eivät istuta toisten syötäväksi,
sillä niin kuin ovat puiden päivät,
niin ovat elinpäivät minun kansani keskuudessa.
Minun valittuni kuluttavat itse kättensä työn.

23 He eivät tee työtä turhaan
eivätkä synnytä lapsia äkkikuoleman omiksi,
sillä he ovat Herran siunaamien siemen,
ja heidän vesansa pysyvät heidän luonaan.
24 Ennen kuin he huutavat, minä vastaan;
heidän vielä puhuessaan minä kuulen.
25 Susi ja karitsa käyvät yhdessä laitumella,
leijona syö rehua kuin nauta,
ja käärmeen ruokana on maan tomu.
Ei missään minun pyhällä vuorellani
tehdä pahaa eikä vahinkoa,
sanoo Herra.

Nöyrät pelastuvat, tottelemattomat tuomitaan

66 1 **N**äin sanoo Herra:
Taivas on minun valtaistuimeni,
ja maa on minun jalkojeni astinlauta.
Millaisen rakennuksen te minulle rakentaisitte,
millainen paikka olisi leposijani?
2 Minun käteni on kaikki nämä tehnyt,
ja niin ne ovat syntyneet, sanoo Herra.
Mutta minä katson sen puoleen, joka on nöyrä,
jolla on särkynyt henki
ja joka vavisten kunnioittaa minun sanaani.
3 Joka teurastaa härän,
mutta myös lyö kuoliaaksi miehen,
joka uhraa lampaan,
mutta myös taittaa koiralta niskan,
joka uhraa ruokauhrin,
mutta myös sian verta,
joka polttaa suitsuketta,
mutta myös siunaa vääryyttä –
nämä ovat valinneet omat tiensä
ja heidän sielunsa on mieltynyt heidän iljetyksiinsä.
4 Niinpä minäkin valitsen heidän vaivaamisensa
ja annan heitä kohdata sen, mitä he pelkäävät,
sillä kukaan ei vastannut, kun minä kutsuin.
He eivät kuunnelleet, kun minä puhuin,
vaan tekivät sitä, mikä on pahaa minun silmissäni,
ja valitsivat sen, mikä ei ole minulle mieleen.
5 **K**uulkaa Herran sana,

te, jotka vavisten kunnioittatte hänen sanaansa:
Teidän veljenne, jotka vihaavat teitä
ja työntävät teidät luotaan minun nimeni tähden,
sanovat: "Osoittakoon Herra kunniansa,
niin että me näemme teidän ilonne!"
Mutta he joutuvat häpeään.
6 **M**etelin ääni kaupungista!
Ääni temppelistä!
Herran ääni: hän maksaa
palkan vihollisilleen.

Siionin tuleva kunnia

7 **E**nnen kuin Siion tuntee kipuja,
hän jo synnyttää;
ennen kuin tuskat tulevat,
hän saa aikaan poikalapsen.
8 Kuka on tällaista kuullut?
Kuka on nähnyt tällaista?
Syntyykö maa yhden päivän kivulla,
tai synnytetäänkö kansa yhdellä kertaa?
Siionhan tunsi kipuja
ja samalla jo synnytti lapsensa.
9 **M**inäkö avaisin kohdun suun antamatta voimaa synnyttää,
sanoo Herra,
tai minäkö, joka annan voiman synnyttää,
estäisin synnyttämästä?
10 **I**loitkaa Jerusalemin kanssa ja riemuitkaa hänestä
kaikki te, jotka rakastatte häntä.
Iloitkaa suuresti hänen kanssaan,
te, jotka olette surreet hänen vuokseen,
11 jotta saisitte imeä kylliksenne
hänen lohdutuksensa rinnoista,
että joisitte ja virkistyisitte
hänen kunniansa nisistä.
12 Sillä näin sanoo Herra:
Minä ohjaan hänen luokseen rauhan kuin virran
ja kansojen rikkaudet kuin tulvivan joen.
Te saatte imeä, teitä kannetaan sylissä,
pidetään polvilla ja hellitellään.
13 **N**iin kuin äiti lohduttaa lastaan,
niin minäkin lohdutan teitä;

Jerusalemissa te saatte lohdutuksen.
14 Te näette sen, ja teidän sydämenne iloitsee
ja luunne virkistyvät kuin vihanta ruoho.
Herran käsi tulee tunnetuksi hänen palvelijoilleen,
mutta hänen vihollisilleen hänen vihansa.

Herran tuli ja miekka tuomitsevat

15 **K**atso, Herra saapuu tulessa,
ja hänen vaununsa ovat kuin myrsky.
Hän antaa vihansa purkautua hehkussa,
nuhtelunsa tulenliekeissä.
16 Herra käy oikeutta tulella
ja miekallaan kaiken lihan kanssa.
Herran surmaamia on oleva paljon.
17 Niistä, jotka pyhittäytyvät ja puhdistautuvat puutarhamenoja varten
seuraten yhtä, joka on heidän keskellään,
ja jotka syövät sianlihaa
ja muuta inhottavaa, myös hiiriä,
niistä kaikista tulee loppu, sanoo Herra.

Herran kunnia ilmestyy

18 **M**inä tunnen heidän tekonsa ja ajatuksensa. Aika tulee, jolloin minä kokoan kaikki kansat ja kielet, ja ne tulevat ja näkevät minun kunniani. 19 Minä teen tunnusteon heidän keskellään ja lähetän eloon jääneitä heidän joukostaan vieraiden kansojen luo Tarsiiseen, Puuliin ja Luudiin, jousenjännittäjien luo, Tuubaliin ja Jaavaniin, kaukaisiin merensaariin, jotka eivät ole kuulleet minusta kerrottavan eivätkä ole nähneet minun kunniaani. He ilmoittavat minun kunniani kansojen keskuudessa. 20 He tuovat kaikki teidän veljenne kaikista kansoista hevosilla, avoimilla vaunuilla ja katetuilla vankkureilla, muuleilla ja ratsukameleilla uhrilahjana Herralle minun pyhälle vuorelleni Jerusalemiin, sanoo Herra, niin kuin israelilaiset tuovat ruokauhrin puhtaassa astiassa Herran huoneeseen. 21 Ja heitäkin minä otan leeviläisiksi papeiksi, sanoo Herra.
22 **N**iin kuin uudet taivaat
ja uusi maa, jotka minä teen,
pysyvät minun kasvojeni edessä, sanoo Herra,
niin pysyvät teidän siemenenne ja teidän nimenne.
23 Joka kuukausi uudenkuun päivänä
ja joka viikko sapattina tulee kaikki liha
ja kumartuu minun eteeni,
sanoo Herra.
24 Ja he lähtevät ulos katselemaan

minusta luopuneiden ihmisten ruumiita.
Niiden mato ei kuole
eikä niiden tuli sammu,
ne ovat kauhistukseksi kaikelle lihalle.

JEREMIAN KIRJA

ENNEN JERUSALEMIN VALLOITUSTA, 1 – 38

Herra kutsuu Jeremian profeetaksi

1 1 **J**eremian, Hilkian pojan, sanat. Hän oli Anatotissa, Benjaminin maassa, asuvia
pappeja. 2 Hänelle tuli Herran sana Juudan kuninkaan Joosian, Aamonin pojan,
päivinä, tämän kolmantenatoista hallitusvuotena, 3 ja vielä Juudan kuninkaan
Joojakimin, Joosian pojan, päivinä ja edelleen Juudan kuninkaan Sidkian, Joosian
pojan, yhdennentoista hallitusvuoden loppuun asti. Sen vuoden viidennessä
kuussa Jerusalemin asukkaat vietiin pakkosiirtolaisuuteen.
4 **M**inulle tuli tämä Herran sana:
5 "Jo ennen kuin minä muovasin sinut äidinkohdussa,
minä tunsin sinut.
Jo ennen kuin sinä synnyit,
minä pyhitin sinut
ja asetin sinut kansojen profeetaksi."
6 **M**utta minä sanoin: "Voi, Herra, Herra!
Enhän minä osaa puhua, sillä minä olen nuori!"
7 **H**erra sanoi minulle:
"Älä sano: 'Minä olen nuori',
vaan mene, minne ikinä minä sinut lähetän,
ja puhu kaikki, mitä minä käsken sinun puhua.
8 Älä pelkää heitä,
sillä minä olen sinun kanssasi ja pelastan sinut,
sanoo Herra."
9 **S**itten Herra ojensi kätensä,
kosketti minun suutani ja sanoi minulle:
"Minä panen sanani sinun suuhusi.
10 Katso, minä olen tänä päivänä asettanut sinut
kansojen ja valtakuntien yläpuolelle
repimään ja hajottamaan,
hävittämään ja tuhoamaan,
rakentamaan ja istuttamaan."

Mantelipuu ja kiehuva pata

11 **M**inulle tuli tämä Herran sana: "Mitä sinä näet, Jeremia?" Minä vastasin: "Minä
näen mantelipuun oksan." 12 Herra sanoi minulle: "Sinä olet nähnyt oikein, sillä
minä valvon, että minun sanani toteutuu."

13 **T**oisen kerran minulle tuli tämä Herran sana: "Mitä sinä näet?" Minä vastasin:
"Näen kiehuvan padan; se näkyy pohjoisen suunnalla."
14 **H**erra sanoi minulle:
"Pohjoisesta purkautuu onnettomuus
kaikkien maan asukkaiden päälle,
15 sillä minä kutsun esiin
kaikki pohjoisten valtakuntien heimot,
sanoo Herra.
Ne tulevat ja asettavat kukin valtaistuimensa
Jerusalemin porttien eteen,
kaikkien sen muurien ympärille
ja kaikkien Juudan kaupunkien ympärille.
16 Minä julistan Juudan asukkaille tuomioni
kaiken heidän pahuutensa vuoksi:
he ovat hylänneet minut,
polttaneet uhreja muille jumalille
ja palvoneet kättensä tekoja."

Herra lupaa olla Jeremian kanssa

17 "**M**utta sinä, vyötä kupeesi,
mene ja puhu heille kaikki,
mitä minä käsken sinun puhua.
Älä kauhistu heitä,
etten minä kauhistuttaisi sinua heidän edessään.
18 Katso, minä teen sinusta
tänä päivänä linnoitetun kaupungin,
rautapatsaan ja vaskimuurin
koko maata vastaan,
Juudan kuninkaita ja sen ruhtinaita,
sen pappeja ja maan kansaa vastaan.
19 He sotivat sinua vastaan mutta eivät voita sinua,
sillä minä olen sinun kanssasi ja pelastan sinut,
sanoo Herra."

Israel on hylännyt Herran

2 1 **M**inulle tuli tämä Herran sana:
2 "Mene ja julista Jerusalemin kuullen:
Näin sanoo Herra:
'Minä muistan sinun nuoruusaikasi uskollisuuden,
morsiusaikasi rakkauden.
Sinä seurasit minua autiomaassa,

maassa, jossa ei mitään voi kylvää.'
3 Israel on Herralle pyhitetty,
hänen satonsa ensihedelmä.
Kaikki, jotka sitä syövät, tulevat syyllisiksi,
onnettomuus kohtaa heitä,
sanoo Herra.
4 **K**uulkaa Herran sana, te Jaakobin huone
ja kaikki Israelin huoneen suvut!
5 Näin sanoo Herra:
'Mitä vääryyttä isänne minusta löysivät,
kun he vetäytyivät minusta kauas
ja lähtivät kulkemaan tyhjän perässä
ja tulivat tyhjänpäiväisiksi?
6 He eivät kysyneet: Missä on Herra,
joka toi meidät pois Egyptin maasta
ja johdatti meitä autiomaassa,
arojen ja kuilujen maassa,
kuivuuden ja kuoleman varjon maassa,
jossa ei kukaan kulje
eikä yksikään ihminen asu?
7 Minä toin teidät hedelmätarhojen maahan
syömään sen hedelmiä ja hyviä antimia,
mutta sinne tultuanne te saastutitte minun maani
ja teitte perintöosani iljettäväksi.
8 Papit eivät kysyneet:
Missä on Herra?
Lain käyttäjät eivät minua tunteneet,
paimenet luopuivat minusta.
Profeetat ennustivat Baalin nimessä
ja seurasivat niitä, joista ei ole apua.
9 Sen tähden minä käyn vielä oikeutta teidän kanssanne,
sanoo Herra,
ja teidän lastenne lasten kanssa minä käyn oikeutta.
10 **M**enkää kittiläisten saarille katsomaan
ja lähettäkää miehiä Keedariin tutkimaan tarkoin,
niin saatte nähdä, onko tällaista tapahtunut.
11 Onko mikään kansa vaihtanut jumalia –
vaikka eiväthän ne jumalia olekaan –
mutta minun kansani on vaihtanut kunniansa
sellaiseen, mistä ei ole apua.
12 Hämmästykää tästä, te taivaat!
Kauhistukaa ja tyrmistykää perin pohjin,

sanoo Herra.
13 Sillä minun kansani on tehnyt pahaa kaksin verroin:
minut se on hylännyt,
elävän veden lähteen,
ja hakannut itselleen vesisäiliöitä,
särkyviä säiliöitä,
jotka eivät vettä pidä.
14 **O**nko Israel orja, kotona syntynyt?
Miksi hän on joutunut saaliiksi?
15 Häntä vastaan karjuivat nuoret leijonat,
antoivat äänensä kuulua.
Ne tekivät hänen maansa autioksi,
hävittivät hänen kaupunkinsa,
niissä ei enää asukkaita ole.
16 Myös Noofin ja Tahpanheen miehet
pitivät päälakeasi laitumenaan.
17 Eikö tämä tapahdu sinulle sen vuoksi,
että hylkäät Herran, Jumalasi,
kun hän tahtoo johdattaa sinua tiellä?
18 Ja nyt, mitä menemistä sinulla on Egyptiin
juomaan Siihorin vettä?
Mitä menemistä sinulla on Assuriin
juomaan Eufratvirran vettä?
19 Sinua kurittaa sinun pahuutesi
ja ojentaa sinun luopumuksesi.
Tiedä ja ymmärrä, kuinka pahaa ja katkeraa on,
että sinä hylkäät Herran, Jumalasi,
etkä pelkää minua,
sanoo Herra, Herra Sebaot.'"

Israel palvelee epäjumalia

20 "**K**autta aikojen sinä olet särkenyt ikeesi,
katkaissut ikeesi siteet
ja sanonut: 'En tahdo palvella sinua.'
Kaikilla korkeilla kukkuloilla
ja kaikkien lehtevien puiden alla
sinä lojuit porttona.
21 Minä olin istuttanut sinut jaloksi viiniköynnökseksi
jaloimmasta siemenestä.
Kuinka olet voinut muuttua
vieraan viiniköynnöksen villiversoiksi?

22 Vaikka pesisit itsesi saippualla
ja käyttäisit paljon lipeää,
syntiesi tahrat pysyvät edessäni,
sanoo Herra, Herra.
23 Kuinka voit sanoa: 'En ole saastuttanut itseäni
enkä seurannut baaleja'?
Katso tietäsi laaksossa
ja muista, mitä olet tehnyt,
sinä nopea, nuori naaraskameli,
joka juokset sinne ja tänne,
24 sinä villiaasi, autiomaahan tottunut,
joka himoissasi ilmaa nuuhkit –
kuka voi hillitä sen kiiman?
Ei yhdenkään, joka sitä etsii, tarvitse väsyttää itseään;
kun tulee sen kuukausi, sen kyllä löytää.
25 Varo, ettet joudu juoksemaan paljain jaloin
ja kurkku janoisena.
Mutta sinä sanot: 'Ei! Tuo on turhaa puhetta!
Minä rakastan muukalaisia,
ja heitä minä seuraan.'
26 **N**iin kuin teosta tavattu varas on häpeissään,
niin joutuu häpeään Israelin huone
kuninkaineen ja ruhtinaineen,
pappeineen ja profeettoineen,
27 nuo, jotka sanovat puulle: 'Sinä olet isäni',
ja kivelle: 'Sinä olet minut synnyttänyt.'
He ovat kääntäneet minuun päin selkänsä,
eivät kasvojaan.
Kun onnettomuus kohtaa, he kuitenkin huutavat:
'Nouse ja pelasta meidät!'
28 Missä ovat silloin jumalasi, jotka olet itsellesi tehnyt?
Nouskoot nyt, jos voivat pelastaa sinut onnettomuuden aikana.
Onhan sinulla, Juuda, jumalia,
yhtä paljon kuin kaupunkeja.
29 **M**iksi te riitelette minua vastaan?
Tehän olette kaikki luopuneet minusta,
sanoo Herra.
30 Turhaan minä olen lyönyt teidän lapsianne,
eivät he ole ottaneet kuritusta opikseen!
Teidän miekkanne on syönyt profeettojanne
kuin hävittävä leijona.
31 Te nykyinen polvi!

Pankaa merkille Herran sana:
Olenko minä ollut Israelille autiomaa,
pimeyden maa?
Miksi kansani sanoo:
'Me juoksemme vapaina
emmekä tule enää sinun luoksesi'?"

Israel uskottelee olevansa syytön

32 "**U**nohtaako neitsyt koristeensa,
morsian koruvyönsä?
Mutta minun kansani on unohtanut minut
lukemattomina päivinä.
33 Kuinka ovelasti kuljetkaan lempeä etsiessäsi!
Kylläpä oletkin perehtynyt pahuuden teihin.
34 Vaatteittesi liepeetkin ovat viattomien köyhien veressä,
vaikka et ole tavannut heitä murtautumasta sisälle.
Kuitenkin, kaikesta huolimatta,
35 sinä sanot: 'Minä olen syytön,
varmasti Herran viha on kääntynyt pois minusta.'
Katso, minä käyn oikeutta sinun kanssasi,
koska sinä sanot: 'En ole syntiä tehnyt.'
36 Miksi sinä niin ajattelemattomasti muutat suuntaa!
Egyptistäkin saat häpeän,
niin kuin olet saanut häpeän Assurista.
37 Sieltäkin sinä lähdet pois kädet pääsi päällä,
sillä Herra on hylännyt nuo, joihin sinä luotat,
etkä sinä heidän avullaan menestystä saa."

Israelin ja Juudan uskottomuus

3 1 **N**äin sanoo Herra:
"Jos mies lähettää vaimonsa pois
ja tämä lähtee hänen luotaan
ja joutuu toisen miehen vaimoksi,
voiko mies enää palata tuon naisen luo?
Eikö silloin tämä maa tule peräti saastaiseksi?
Mutta sinä olet harjoittanut haureutta
monen rakastajan kanssa;
voisitko silti palata minun luokseni,
sanoo Herra.
2 **N**osta katseesi kukkuloita kohti ja katso:
missä ei sinua olisi maattu?

Teiden varsilla sinä istuit ja odotit heitä
kuin arabi autiomaassa.
Sinä saastutit maan
haureudellasi ja pahuudellasi.
3 Sadekuurot tyrehtyivät,
kevätsadetta ei tullut,
mutta sinulla oli porttonaisen otsa:
sinä kieltäydyit häpeämästä.
4 Nyt sinä kuitenkin huudat minulle:
'Isäni, sinä olet nuoruuteni ystävä!
5 Onko hän ainiaan vihoissaan,
pitääkö hän vihansa voimassa ikuisesti?'
Näinhän sinä puhut ja teet pahaa,
ja siihen sinä pystyt."
6 **K**uningas Joosian päivinä Herra sanoi minulle: "Oletko nähnyt, mitä luopiovaimo Israel on tehnyt? Hän kuljeskeli kaikilla korkeilla vuorilla sekä kaikkien lehtevien puiden alla ja harjoitti siellä haureutta. 7 Minä ajattelin, että kaiken tämän tehtyään hän palaisi minun luokseni, mutta hän ei palannut. Tämän näki hänen uskoton sisarensa Juuda. 8 Ja minä näin, että kaikesta tästä huolimatta – vaikka luopiovaimo Israel oli tehnyt aviorikoksen ja minä olin antanut hänelle erokirjan ja lähettänyt hänet pois – ei hänen sisarensa, uskoton Juuda, kuitenkaan pelännyt, vaan meni ja harjoitti hänkin haureutta. 9 Haureus oli hänestä pikkuasia, ja niin hän saastutti maan tekemällä aviorikoksen kiven ja puun kanssa. 10 Kaikesta tästä huolimatta hänen uskoton sisarensa Juuda ei palannut minun luokseni koko sydämestään vaan teeskennellen, sanoo Herra."

Kehotus kääntymykseen

11 **H**erra sanoi minulle vielä: "Luopiovaimo Israel on osoittanut olevansa vanhurskaampi kuin uskoton Juuda. 12 Mene ja julista nämä sanat pohjoiseen päin ja sano:
Palaa, luopiovaimo Israel,
sanoo Herra!
Minä en enää synkistä teille kasvojani,
sillä minä olen armollinen,
sanoo Herra,
en pidä vihaa ikuisesti.
13 Ainoastaan tunne syntisi,
että olet luopunut Herrasta, Jumalastasi,
olet juossut muukalaisten luo jokaisen lehtevän puun alle
etkä ole kuunnellut minun ääntäni,
sanoo Herra.

14 **P**alatkaa, te luopiolapset, sanoo Herra, sillä minä olen ottanut teidät omikseni.
Minä noudan teidät, yhden ainoankin kaupungista ja kaksi heimosta, ja tuon
teidät Siioniin. 15 Minä annan teille sydämeni mukaisia paimenia, ja he kaitsevat
teitä ymmärtäväisesti ja taitavasti.
16 **N**äin sanoo Herra: Kun te niinä päivinä lisäännytte ja olette hedelmällisiä
maassa, silloin ei enää puhuta Herran liitonarkusta. Se ei tule enää kenenkään
mieleen, eikä sitä muisteta, sitä ei enää kaivata eikä sellaista enää tehdä. 17 Siihen
aikaan Jerusalemia sanotaan Herran valtaistuimeksi. Kaikki kansat kokoontuvat
Herran nimen vuoksi Jerusalemiin, eivätkä ne enää vaella pahan sydämensä
paatumuksessa. 18 Niinä päivinä Juudan heimo liittyy Israelin heimoon, ja ne tulevat
yhdessä pohjoisesta maasta siihen maahan, jonka minä annoin teidän isillenne
perinnöksi.
19 **M**inä ajattelin:
Kuinka asetankaan sinut lasteni joukkoon
ja annan sinulle kauniin maan,
ihanista ihanimman perintöosan kansojen joukossa!
Minä ajattelin, että sinä kutsuisit minua isäksi
etkä koskaan kääntyisi pois seuraamasta minua.
20 Mutta niin kuin vaimo on uskoton puolisolleen,
niin te, Israelin huone, olette olleet uskottomia minulle,
sanoo Herra.
21 **K**alliokukkuloilta kuuluu ääni:
israelilaiset anovat itkien armoa,
sillä he ovat kulkeneet väärää tietä,
unohtaneet Herran, Jumalansa.
22 Palatkaa takaisin, te luopuneet lapset,
niin minä parannan teidän luopumuksenne."
Israelilaiset vastaavat:
"Katso, me tulemme sinun luoksesi,
sillä sinä olet Herra, meidän Jumalamme.
23 Totisesti, petosta on se, mikä kuuluu kukkuloilta,
kohina vuorilta.
Totisesti, Herrassa, meidän Jumalassamme,
on Israelin pelastus.
24 Häpeä on syönyt isiemme vaivannäön tulokset nuoruudestamme asti,
heidän lampaansa ja nautansa,
poikansa ja tyttärensä.
25 Maatkaamme maassa häpeissämme.
Häväistyksemme peittäköön meidät,
sillä me olemme tehneet syntiä Herraa, meidän Jumalaamme, vastaan,
me ja meidän isämme nuoruudestamme saakka
aina tähän päivään asti.

Emme ole kuunnelleet Herran, meidän Jumalamme, ääntä."

Ympärileikatkaa sydämenne

4 1 "**J**os sinä, Israel, käännyt, sanoo Herra,
käänny minun luokseni.
Jos poistat iljetyksesi kasvojeni edestä
etkä harhaile
2 vaan vannot totuudessa, oikein ja vanhurskaasti:
'Niin totta kuin Herra elää',
niin kansat siunaavat itsensä hänen nimessään
ja kerskaavat hänestä.
3 **S**illä näin sanoo Herra
Juudan miehille ja Jerusalemille:
Raivatkaa itsellenne uudispelto,
älkää kylväkö orjantappuroiden sekaan.
4 Ympärileikatkaa itsenne Herralle,
poistakaa sydämenne esinahka,
te Juudan miehet ja Jerusalemin asukkaat!
Muutoin minun vihani syttyy kuin tuli
teidän tekojenne pahuuden vuoksi.
Se palaa, eikä kukaan voi sitä sammuttaa."

Tuho on tulossa

5 "**I**lmoittakaa Juudassa,
kuuluttakaa Jerusalemissa,
puhaltakaa pasuunaan kautta maan,
huutakaa täyttä kurkkua:
'Kokoontukaa, niin lähdemme
linnoitettuihin kaupunkeihin.'
6 Nostakaa lippu kohti Siionia,
paetkaa pysähtymättä,
sillä minä annan tulla pohjoisesta
onnettomuuden ja suuren hävityksen.
7 Leijona on noussut tiheiköstään,
kansojen tuhooja on lähtenyt liikkeelle,
lähtenyt omasta paikastaan
autioittamaan sinun maasi.
Kaupunkisi hävitetään,
ne jäävät asukkaita vaille.
8 Vyöttäkää tämän vuoksi säkki yllenne,
valittakaa ja parkukaa,

sillä päältämme ei ole väistynyt
Herran vihan hehku.
9 "**S**inä päivänä, sanoo Herra,
katoaa kuninkaan rohkeus
ja ruhtinaiden rohkeus.
Papit tyrmistyvät
ja profeetat hämmästyvät.
10 Mutta minä sanoin: 'Voi, Herra, Herra!
Totisesti, sinä olet pahoin pettänyt tämän kansan ja Jerusalemin!'
Sinä sanoit: 'Teillä on oleva rauha!',
mutta nyt miekka koskee sieluun asti."
11 **S**iihen aikaan sanotaan
tälle kansalle ja Jerusalemille:
"Polttava tuuli autiomaan kalliokukkuloilta
tulee minun kansaani, tytärtäni, kohti.
Ei se sovi viljan viskaamiseen eikä puhdistamiseen.
12 Se tuuli on liian tuima sellaiseen,
se tulee minun tarkoituksiani varten.
Nyt minä julistan heille tuomion."
13 Katso, hän nousee pilvien lailla,
ja hänen vaununsa ovat kuin myrskytuuli,
hänen hevosensa kotkia nopeammat.
Voi meitä, me olemme tuhon omat!
14 "**P**ese pahuus sydämestäsi, Jerusalem,
että pelastuisit.
Kuinka kauan viipyvät sisimmässäsi
väärät ajatuksesi?
15 Jo kuuluu Daanista sanansaattajan ääni,
Efraimin vuorilta onnettomuuden julistus:
16 Ilmoittakaa kansoille,
kuuluttakaa Jerusalemille:
'Piirittäjät tulevat kaukaisesta maasta
ja korottavat äänensä Juudan kaupunkeja vastaan.'
17 Niin kuin pellon vartijat he ovat sen ympärillä,
koska se on niskoitellut minua vastaan,
sanoo Herra.
18 Sinun vaelluksesi ja tekosi
ovat tuottaneet sinulle tämän.
Tämä on pahuutesi palkka;
se on sinulle katkeraa,
se koskee sydämeesi asti."

Koko maa tulee autioksi

19 **V**oi sisimpäni, sisimpäni!
Minä vääntelehdin tuskasta.
Voi sydämeni kammioita!
Sydämeni hakkaa,
en voi vaieta,
sillä sieluni on kuullut pasuunan äänen,
sotahuudon.
20 Hävityksestä kuulutetaan hävityksen perään,
sillä koko maa on tuhottu.
Äkisti tuhoutuivat majani,
hetkessä telttani.
21 Kuinka kauan minun täytyy nähdä sotalippuja,
kuulla pasuunan ääntä?
22 **M**inun kansani on tyhmä,
minua he eivät tunne.
He ovat typeriä lapsia,
heillä ei ole ymmärrystä.
He ovat viisaita tekemään pahaa,
mutta hyvää he eivät osaa tehdä.
23 Minä katselin maata, ja se oli autio ja tyhjä,
ja taivasta, eikä siellä ollut valoa.
24 Minä näin, kuinka vuoret järkkyivät
ja kaikki kukkulat järähtelivät.
25 Minä katselin, eikä näkynyt yhtään ihmistä,
ja kaikki taivaan linnutkin olivat paenneet.
26 Minä näin, että hedelmätarha oli autiomaana
ja kaikki sen kaupungit oli revitty maahan.
Tämän oli tehnyt Herra
ja hänen vihansa hehku.
27 **S**illä näin sanoo Herra:
'Koko maa tulee autioksi,
mutta kokonaan minä en sitä tuhoa.
28 Sen tähden maa murehtii
ja taivas ylhäällä synkkenee,
mutta minä olen puhunut,
olen tehnyt päätöksen.
En kadu enkä peruuta sitä.'
29 Ratsu- ja jousimiesten huutoa
pakenee koko kaupunki,
asukkaat piiloutuvat tiheikköihin

ja nousevat kallioille.
Koko kaupunki on hylätty,
eikä siinä asu ketään.
30 **J**a sinä, hävitetty kaupunki,
mitä teet, kun pukeudut purppuraan,
koristaudut kultakoruilla
ja suurennat silmäsi ihomaalilla?
Turhaan sinä itseäsi kaunistat!
Rakastajasi ovat hylänneet sinut,
he tavoittelevat henkeäsi.
31 Minä kuulen kuin synnyttäjän huutoa,
kuin ensisynnyttäjän tuskanhuutoa.
Se on tytär Siionin huutoa.
Voihkien hän levittää kätensä:
'Voi minua! Minun sieluni menehtyy
murhamiesten käsiin!'"

Uskotonta kansaa kohtaa rangaistus

5 1 "**K**ierrelkää Jerusalemin katuja,
katselkaa, tiedustelkaa
ja etsikää sen toreilta.
Jos löydätte yhdenkään, joka tekee oikein,
ainoankaan, joka pyrkii uskollisuuteen,
niin minä annan anteeksi Jerusalemille."
2 Vaikka he sanovat: "Niin totta kuin Herra elää",
he kuitenkin vannovat väärin.
3 Herra, eivätkö sinun silmäsi etsi uskollisuutta?
Sinä löit heitä, mutta he eivät tunteneet kipua;
sinä teit heistä melkein lopun,
mutta he eivät ottaneet kuritusta opikseen.
He ovat kovettaneet kasvonsa kalliota kovemmiksi,
he ovat kieltäytyneet palaamasta luoksesi.
4 Minä sanoin: Tällaisia ovat vain alhaiset –
he ovat tyhmiä,
koska he eivät tunne Herran tietä,
Jumalansa oikeutta.
5 Minäpä menen ylhäisten luo
ja puhun heidän kanssaan,
sillä he tuntevat Herran tien,
Jumalansa oikeuden.
Mutta kaikki olivat särkeneet ikeen,

katkaisseet siteet.
6 Sen tähden metsän leijona surmaa heidät,
aavikon susi hävittää heidät,
pantteri väijyy heidän kaupunkiensa ympärillä.
Kuka ikinä lähtee kaupungista,
hänet raadellaan,
sillä heidän rikoksiaan on paljon,
heidän luopumuksensa on määrätön.
7 "**K**uinka minä voisin antaa sinulle anteeksi?
Lapsesi ovat hylänneet minut
ja vannoneet niiden kautta,
jotka eivät ole jumalia.
Minä ravitsin heidät,
mutta he olivat uskottomia
ja kokoontuivat porttojen taloissa.
8 He ovat hyvin syöneitä, himokkaita oriita,
kaikki he hirnuvat lähimmäistensä vaimoja.
9 Enkö minä tällaisesta rankaisisi,
sanoo Herra,
enkö tahtoisi kostaa tämänkaltaiselle kansalle?
10 **N**ouskaa sen viinitarhojen penkereille ja hävittäkää,
mutta älkää tehkö siitä loppua.
Karsikaa sen köynnökset,
sillä ne eivät ole Herran.
11 Israelin heimo ja Juudan heimo
ovat pettämällä pettäneet minut,
sanoo Herra."

Kaukainen kansa hyökkää Israeliin

12 "**I**srael on kieltänyt Herran ja sanonut:
'Ei hän tee mitään,
ei meitä kohtaa onnettomuus.
Emme tule näkemään miekkaa emmekä nälkää.'
13 Profeetoista on tullut tuulen kaltaisia,
sanaa heillä ei ole.
Niinpä heille itselleen käy sen mukaan.
14 **S**en tähden näin sanoo Herra,
sotajoukkojen Jumala:
Koska he ovat puhuneet tällaista,
niin katso,
minä teen sanani sinun suussasi tuleksi

ja tämän kansan puiksi,
ja tuli syö heidät.
15 Katso, minä tuon teitä vastaan kansan kaukaa,
te Israelin heimo,
sanoo Herra.
Se on luja kansa, ikivanha kansa,
se on kansa, jonka kieltä sinä et tunne,
et ymmärrä, mitä se puhuu.
16 Heidän nuolikotelonsa ovat kuin avoin hauta,
kaikki he ovat sankareita.
17 Se kansa syö sinun satosi ja leipäsi,
se syö poikasi ja tyttäresi,
se syö lampaasi ja nautasi,
se syö viiniköynnöksesi ja viikunapuusi.
Miekalla se hävittää linnoitetut kaupunkisi,
joihin sinä panet turvasi.
18 **M**utta niinäkään päivinä minä en tee teistä loppua, sanoo Herra. 19 Ja kun he kysyvät: 'Miksi Herra, meidän Jumalamme, on tehnyt meille kaiken tämän?', niin vastaa heille: 'Koska te olette hylänneet minut ja palvelleet vieraita jumalia omassa maassanne, teidän täytyy palvella muukalaisia maassa, joka ei ole teidän.'"

Uppiniskainen kansa saa rangaistuksen

20 "**I**lmoittakaa tämä Jaakobin heimolle,
kuuluttakaa Juudassa näin:
21 Kuulkaa tämä,
te typerä ja ymmärtämätön kansa!
Silmät teillä on, mutta ette näe;
korvat teillä on, mutta ette kuule.
22 Ettekö te pelkää minua, sanoo Herra,
ettekö vapise minun edessäni,
minun, joka olen ikuisella säädöksellä määrännyt
hiekan meren rajaksi, jonka yli se ei pääse?
Vaikka meri pauhaa, se ei voi mitään,
ja vaikka sen aallot kohisevat, ne eivät ylitä rajaa.
23 Mutta tällä kansalla on
uppiniskainen ja tottelematon sydän.
He ovat poikenneet pois ja menneet menojaan.
24 He eivät sano sydämestään:
'Pelätkäämme Herraa, meidän Jumalaamme,
joka antaa sateen,

syyssateen ja kevätsateen ajallaan,
ja pitää huolen, että meille tulevat sadonkorjuun määräviikot.'
25 Teidän pahat tekonne käänsivät nämä pois,
syntinne estivät teitä saamasta sitä, mikä on hyvää.
26 **S**illä kansani keskuudessa on jumalattomia,
jotka väijyvät kyyryssä kuin linnunpyydystäjät.
He asettavat ansoja
ja ottavat ihmisiä vangiksi.
27 Niin kuin häkki on täynnä lintuja,
niin ovat heidän talonsa täynnä petosta.
Siksi heistä on tullut mahtavia ja rikkaita,
28 lihavia ja kiiltäviä.
Heidän pahoilla puheillaan ei ole määrää.
Eivät he jaa oikeutta,
eivät aja orpojen asiaa, että nämä voittaisivat.
Köyhille he eivät oikeutta hanki.
29 Enkö minä tällaisesta rankaisisi,
sanoo Herra,
enkö tahtoisi kostaa tämänkaltaiselle kansalle?
30 Hirveitä ja kauhistavia asioita tapahtuu maassa:
31 profeetat profetoivat valhetta,
papit hallitsevat mielensä mukaan,
ja sitä minun kansani rakastaa.
Mutta mitä te teette, kun tästä tulee loppu?"

Jerusalem pysyy pahuudessaan

6 1 "**P**aetkaa, benjaminilaiset,
Jerusalemin muurien sisältä,
puhaltakaa pasuunaan Tekoassa
ja nostakaa merkki Beet-Keremin kohdalle,
sillä pohjoisesta nousee onnettomuus
ja suuri hävitys.
2 Tuon kauniin ja hemmotellun
tytär Siionin minä hävitän.
3 Hänen luokseen tulee laumoineen paimenia,
jotka pystyttävät telttansa kaikkialle hänen ympärilleen
ja laiduntavat kukin kohdaltaan.
4 Julistakaa Siionia vastaan pyhä sota.
'Nouskaa, lähtekäämme liikkeelle puolenpäivän aikaan!
Voi meitä, sillä päivä kääntyy laskuun
ja illan varjot pitenevät!

5 Nouskaa, lähtekäämme yöllä
ja hävittäkäämme sen palatsit.'
6 **S**illä näin sanoo Herra Sebaot:
Kaatakaa puita ja luokaa piiritysvalli Jerusalemia vastaan.
Se on kaupunki, jota on rangaistava,
se on kokonaan sortoa täynnä.
7 Niin kuin kaivo pitää vetensä raikkaana,
niin sekin pitää pahuutensa tuoreena.
Sieltä kuuluu väkivallan ja sorron ääni,
kipu ja haavat ovat aina edessäni.
8 Ota kuritus opiksesi, Jerusalem,
ettei sieluni vieraantuisi sinusta
enkä tekisi sinua autioksi,
asumattomaksi maaksi."

Israel on hylännyt Herran sanan

9 "**N**äin sanoo Herra Sebaot:
Israelin jäännökselle tehdään jälkikorjuu
niin kuin viiniköynnökselle.
Ojenna kätesi kuin viininkorjaaja takaisin oksiin.
10 Kenelle puhuisin, ketä varoittaisin,
että he kuuntelisivat?
Heidän korvansa ovat ympärileikkaamattomat,
eivät he osaa kuunnella.
Herran sana on heille pilkan aihe,
ei se heitä miellytä.
11 Minä olen täynnä Herran vihaa,
olen väsynyt pidättämään sitä.
Vuodata se lapsukaisiin kadulla
ja nuorukaisjoukkoon.
Niin miehet kuin naisetkin vangitaan,
myös vanhat ja ikääntyneet.
12 Heidän talonsa joutuvat vieraille,
niin myös pellot ja vaimot,
sillä minä ojennan käteni maan asukkaita vastaan,
sanoo Herra.
13 Sillä kaikki he pienimmästä suurimpaan
ahnehtivat väärää voittoa,
profeetat niin kuin papitkin
harjoittavat kaikki petosta.
14 Kevyesti he yrittävät parantaa

minun kansani vamman sanoen:
'Rauha, rauha!', vaikka rauhaa ei ole.
15 He joutuvat häpeään,
sillä he ovat tehneet iljettäviä tekoja.
Silti he eivät tunne lainkaan häpeää,
he eivät osaa hävetä.
Kaatukoot sen tähden kaatuvien joukkoon,
sortukoot, kun minä heitä rankaisen,
sanoo Herra."

Kysykää muinaisia polkuja

16 **N**äin sanoo Herra:
"Menkää teiden varsille ja katselkaa,
kyselkää muinaisia polkuja.
Kysykää, mikä tie on hyvä, ja vaeltakaa sitä,
niin löydätte levon sieluillenne.
"Mutta he vastasivat: "Emme vaella."
17 "Minä olen asettanut teille vartiomiehet;
kuunnelkaa pasuunan ääntä."
Mutta he vastasivat: "Emme kuuntele."
18 "**S**en tähden kuulkaa, te kansat,
ja tiedä, seurakunta,
mitä heille tapahtuu.
19 Kuule, maa!
Minä tuotan onnettomuuden tälle kansalle,
heidän ajatustensa hedelmän,
sillä he eivät ole kuunnelleet minun sanojani
vaan ovat hylänneet opetukseni.
20 Mitä minulle merkitsee Sabasta tuotu suitsuke
tai paras tuoksuruoko kaukaisesta maasta?
Teidän polttouhrejanne en ota suosiollisesti vastaan,
teidän teurasuhrinne eivät ole minulle mieluisia.
21 **S**en tähden, näin sanoo Herra:
Katso, minä asetan tälle kansalle
kompastuskiviä, joihin he kompastuvat,
isät ja pojat yhdessä.
Naapuri tuhoutuu naapurinsa kanssa."

Pohjoisesta tulee hävittäjä

22 **N**äin sanoo Herra:
"Katso, kansa tulee pohjoisesta maasta,

suuri kansa nousee maan perimmäisiltä ääriltä.
23 He käyttävät jousta ja keihästä,
he ovat julmia ja armottomia.
Heidän äänensä on kuin meren pauhu.
He ratsastavat hevosilla,
soturit varustettuina taisteluun
sinua vastaan, tytär Siion."
24 **M**e kuulimme sanoman,
ja meidän kätemme herposivat,
meidät valtasi ahdistus kuin synnytystuska.
25 "Älkää menkö pelloille, älkää kulkeko tiellä,
sillä siellä on vihollisen miekka,
kauhua kaikkialla!
26 **T**ytär, minun kansani!
Vyöttäydy säkkiin ja kieriskele tuhkassa,
sure niin kuin ainokaista poikaa surraan,
pidä katkerat valittajaiset,
sillä äkkiarvaamatta käy kimppuumme hävittäjä."

Profeetta on kansan koettelija

27 "**M**inä olen asettanut sinut koettelemaan ja tutkimaan kansaani,
että oppisit tuntemaan heidät ja koettelisit heidän vaelluksensa.
28 Kaikki he ovat paatuneita niskureita,
he kulkevat panettelijoina,
he ovat pelkkää vaskea ja rautaa,
kelvottomia kaikki.
29 Palkeet puhkuvat,
mutta tulesta valuu pelkkää lyijyä.
Turhaan on sulatettu ja puhdistettu,
mutta pahoja ei ole saatu eroon.
30 Hylkyhopeaksi heitä kutsutaan,
sillä Herra on heidät hylännyt."

Temppelistä on tullut rosvojen luola

7 1 **J**eremialle tuli Herralta tämä sana: 2 "Asetu Herran huoneen portille ja julista siellä tämä sana: Kuulkaa Herran sana, kaikki te Juudan asukkaat, jotka tulette näistä porteista palvomaan Herraa.
3 **N**äin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Parantakaa vaelluksenne ja tekonne, niin minä annan teidän asua tässä paikassa. 4 Älkää luottako valhepuheeseen: 'Tämä on Herran temppeli, Herran temppeli, Herran temppeli!' 5 Jos te sen sijaan todella parannatte vaelluksenne ja tekonne, jos todella jaatte oikeutta

tasapuolisesti jokaiselle, 6 ette sorra muukalaista, orpoa tai leskeä, ette vuodata viatonta verta tässä paikassa ettekä seuraa muita jumalia itsellenne onnettomuudeksi, 7 niin minä sallin teidän asua tässä paikassa, maassa, jonka minä annoin teidän isillenne ikuisiksi ajoiksi.
8 **K**uitenkin te luotatte valheen sanoihin, joista ei ole apua. 9 Voisitteko te varastaa, tappaa, tehdä aviorikoksia, vannoa väärin, suitsuttaa Baalille, seurata muita jumalia, joita ette tunne, 10 ja kuitenkin asettua minun kasvojeni eteen tähän temppeliin, joka on pyhitetty minun nimelleni. Tehän sanotte: 'Me kyllä pelastumme', vaikka yhä teette kaikkia näitä iljettäviä tekoja. 11 Rosvojen luolanako te pidätte tätä temppeliä, joka on pyhitetty minun nimelleni? Sellaiseksi minäkin olen sen havainnut, sanoo Herra.
12 **M**utta menkääpä asuinpaikkaani Siiloon, jossa minä ensin annoin nimeni asua, ja nähkää, mitä minä olen sille tehnyt kansani Israelin pahuuden tähden! 13 Nyt te olette tehneet kaikkia näitä tekoja, sanoo Herra, ette ole kuunnelleet ettekä vastanneet, vaikka minä varhaisesta alkaen olen yhä uudestaan puhunut teille ja kutsunut teitä. 14 Sen tähden minä teen tälle huoneelle, joka on pyhitetty minun nimelleni ja johon te luotatte, niin kuin olen tehnyt Siilolle. Aivan samoin minä teen tälle paikalle, jonka minä olen antanut teille ja teidän isillenne. 15 Minä heitän teidät pois kasvojeni edestä, niin kuin olen heittänyt pois teidän veljenne, kaikki Efraimin jälkeläiset."

Tottelemattomuus tuo tuomion

16 "**J**a sinä, älä rukoile tämän kansan puolesta, älä kohota heidän puolestaan huutoa tai rukousta äläkä vaivaa minua, sillä minä en kuule sinua. 17 Etkö näe, mitä he tekevät Juudan kaupungeissa ja Jerusalemin kaduilla? 18 Lapset kokoavat puita, isät sytyttävät tulen ja naiset alustavat taikinan. He valmistavat uhrikakkuja taivaan kuningattarelle ja vuodattavat juomauhreja muille jumalille tuottaakseen minulle mielipahaa. 19 Minulleko he tuottavat mielipahaa, sanoo Herra, eivätkö pikemminkin itselleen, kun joutuvat häpeään? 20 Sen tähden, näin sanoo Herra, Herra: Katso, minun vihani ja kiivauteni vuotaa tämän paikan ylle, ihmisten, eläinten, puiden ja maan sadonkin ylle, ja se palaa eikä sammu."
21 **N**äin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: "Lisätkää polttouhrinne teurasuhreihinne ja syökää itse lihat. 22 Sillä en minä puhunut teidän isillenne poltto- ja teurasuhreista enkä antanut niistä käskyä, kun vein heidät pois Egyptin maasta. 23 Sen sijaan minä annoin heille tämän käskyn: Kuunnelkaa minun ääntäni, niin minä olen teidän Jumalanne ja teistä tulee minun kansani. Vaeltakaa kaikessa sitä tietä, jota minä käsken teidän vaeltaa, että teidän kävisi hyvin. 24 Mutta he eivät kuunnelleet minua eivätkä kallistaneet korvaansa minun puheelleni vaan vaelsivat omien neuvojensa mukaan pahan sydämensä paatumuksessa. He ovat kääntäneet minuun päin selkänsä, eivät kasvojaan. 25 Siitä päivästä lähtien, jona teidän isänne lähtivät Egyptin maasta, tähän päivään asti minä olen lähettänyt teidän luoksenne

kaikki palvelijani, profeetat – päivä päivältä varhaisista ajoista alkaen. 26 Mutta
kukaan ei kuunnellut minua eikä kallistanut korvaansa minun puheelleni. He olivat
uppiniskaisia ja tekivät enemmän pahaa kuin isänsä.
27 **P**uhu heille kaikki nämä sanat, vaikka he eivät kuuntele sinua, ja kutsu heitä,
vaikka he eivät vastaa sinulle. 28 Sano heille: Tämä on kansa, joka ei ole kuunnellut
Herran, Jumalansa, ääntä eikä ottanut kuritusta opikseen. Uskollisuus on
kadonnut ja totuus hävinnyt heidän suustaan.
29 **T**ytär Siion,
leikkaa hiuksesi ja heitä ne pois.
Viritä kalliokukkuloilla valitusvirsi,
sillä Herra on hylännyt ja sysännyt pois
vihansa alaisen sukupolven.
30 **J**uudan miehet ovat tehneet sitä, mikä on pahaa minun silmissäni, sanoo Herra.
He ovat asettaneet iljetyksensä temppeliin, joka on pyhitetty minun nimelleni, ja
saastuttaneet sen. 31 He ovat rakentaneet uhrikukkuloita Toofetiin, joka on Ben-
Hinnomin laaksossa, polttaakseen tulessa poikiaan ja tyttäriään. Sellaista minä en
ole käskenyt, eikä se ole tullut mieleenikään.
32 **S**en tähden Herra sanoo näin: Katso, päivät tulevat, jolloin ei enää sanota
'Toofet' ja 'Ben-Hinnomin laakso' vaan 'Murhalaakso'. Toofetiin haudataan, kun
muualla ei ole tilaa, 33 ja tämän kansan ruumiit joutuvat ruuaksi taivaan linnuille ja
maan eläimille, joita ei kukaan karkota pois. 34 Minä lopetan Juudan kaupungeista
ja Jerusalemin kaduilta ilon äänen ja riemun äänen, sulhasen äänen ja morsiamen
äänen, sillä maa muuttuu rauniokasaksi."

Väärän rauhan julistajat

8 1 "**S**iihen aikaan, sanoo Herra, viedään Juudan kuninkaiden ja sen ruhtinaiden
luut, pappien ja profeettojen luut sekä Jerusalemin asukkaiden luut pois heidän
haudoistaan. 2 Ne levitetään auringon, kuun ja kaiken taivaan joukon eteen, joita
he rakastivat, palvelivat ja seurasivat, joilta he kysyivät neuvoa ja joita he
palvoivat. Niitä ei koota eikä haudata, vaan niistä tulee lantaa maan pinnalle.
3 Koko se jäännös, joka jää jäljelle tästä pahasta heimosta kaikissa paikoissa, joihin
minä karkotan heidät, valitsee mieluummin kuoleman kuin elämän, sanoo Herra
Sebaot.
4 **S**ano heille: Näin sanoo Herra:
Eivätkö ne, jotka kompastuvat, nouse jälleen?
Eikö se, joka kääntyy pois, käänny takaisin?
5 Miksi tämä kansa kääntyy pois,
Jerusalem, ainaisessa luopumuksessa?
He pitävät kiinni petoksesta eivätkä tahdo palata.
6 Minä olen kuunnellut tarkkaan ja havainnut,
että he eivät puhu oikein.

Ei kukaan kadu pahuuttaan
eikä sano: 'Mitä olenkaan tehnyt!'
Kaikki he juoksevat omaa rataansa,
niin kuin hevonen ryntää taisteluun.
7 Jopa haikara taivaalla tietää aikansa,
metsäkyyhkynen, pääskynen ja kurki
pitävät kiinni tuloajastaan,
mutta minun kansani ei tunne Herran oikeutta.
8 **K**uinka voitte sanoa: 'Me olemme viisaita,
ja meillä on Herran laki'?
Totisesti, valhetta on kirjoittanut
kirjanoppineiden valhekynä.
9 Viisaat joutuvat häpeään,
joutuvat kauhun valtaan ja heidät vangitaan.
Katso, he ovat hylänneet Herran sanan –
mitä viisautta heillä voisi olla?
10 Sen tähden minä annan heidän vaimonsa toisille,
ja toiset ottavat haltuunsa heidän peltonsa,
sillä kaikki pienimmästä suurimpaan
ahnehtivat väärää voittoa.
He kaikki harjoittavat petosta,
niin profeetat kuin papitkin.
11 Kevyesti he yrittävät parantaa
minun kansani vamman sanoen:
'Rauha, rauha', vaikka rauhaa ei ole.
12 He joutuvat häpeään,
sillä he ovat tehneet iljettäviä tekoja.
Silti he eivät tunne lainkaan häpeää,
he eivät osaa hävetä.
Kaatukoot sen tähden kaatuvien joukkoon,
sortukoot, kun heidän rangaistuksensa aika tulee,
sanoo Herra.
13 **M**inä tempaan heidät pois,
sanoo Herra.
Ei ole rypäleitä viiniköynnöksessä
eikä viikunoita viikunapuussa
ja lehdetkin lakastuvat,
kun se, mitä annoin heille, otetaan heiltä pois."
14 "**M**iksi istumme alallamme?
Tulkaa koolle!
Menkäämme linnoitettuihin kaupunkeihin
tuhoutuaksemme siellä,

sillä Herra, meidän Jumalamme, on antanut meidät tuhon omiksi
ja juottanut meille myrkkyvettä,
koska olemme tehneet syntiä Herraa vastaan.
15 Rauhaa toivotaan,
mutta mitään hyvää ei tule,
paranemisen aikaa,
mutta sen sijaan koittaakin kauhu!"
16 Daanista kuuluu hänen hevostensa korskuminen,
hänen oriittensa hirnunnasta vapisee koko maa.
Ne tulevat ja syövät maan ja kaiken, mitä siinä on,
kaupungin ja sen asukkaat.
17 Minä lähetän teidän keskuuteenne käärmeitä,
myrkkykäärmeitä, joihin lumous ei tehoa,
ja ne purevat teitä,
sanoo Herra."

Murtunut profeetta

18 **I**loni on mennyt, murhe on osani,
sydämeni on sairas.
19 Kuule, tyttären, minun kansani, avunhuuto kaukaisesta maasta:
"Eikö Herra ole Siionissa,
eikö sen kuningas ole siellä?"
"Miksi he ovat vihoittaneet minut veistetyillä kuvillaan,
vieraan maan turhilla epäjumalilla?"
20 **S**adonkorjuu on ohi, kesä on lopussa,
mutta me emme ole saaneet apua.
21 Minun kansani, tyttäreni, murtumisen tähden
minä olen murtunut,
kuljen surupuvussa,
tyrmistys on vallannut minut.
22 Eikö Gileadissa ole balsamia,
eikö siellä ole parantajaa,
vai miksi eivät kasva umpeen
kansani, minun tyttäreni, haavat?
23 Jospa pääni olisi silkkaa vettä
ja silmäni kyynelten lähde,
niin itkisin päivät ja yöt kansani, tyttäreni, kaatuneita!

Kaikki pettävät toisiaan

9 1 **O**lisipa minulla autiomaassa matkamiehen yömaja!
Silloin jättäisin kansani ja lähtisin pois heidän luotaan,

sillä he ovat kaikki avionrikkojia,
he ovat petturien joukkio.
2 He jännittävät kielensä jousen valheeseen;
he eivät käytä valtaansa maassa uskollisesti
vaan kulkevat pahanteosta pahantekoon.
Minua he eivät tunne, sanoo Herra.
3 Varokaa kukin ystäväänne,
älkää luottako yhteenkään veljeen,
sillä jokainen veli viekkaasti pettää
ja jokainen ystävä kulkee panettelijana.
4 Kaikki pettävät toisiaan,
eivät he puhu totta.
He ovat totuttaneet kielensä puhumaan valhetta,
ovat tehneet vääryyttä väsyksiin asti.
5 Sinä asut keskellä petollisuutta;
petollisuudessaan he eivät tahdo tuntea minua,
sanoo Herra.
6 **S**en tähden, näin sanoo Herra Sebaot:
"Katso, minä sulatan heidät ja koettelen heitä,
sillä mitä muuta voisin tehdä tyttärelleni, omalle kansalleni?
7 Tappava nuoli on heidän kielensä,
petosta se puhuu.
Suussaan heillä on rauhan puheet lähimmäistensä kanssa,
mutta sydämessään he punovat juoniaan.
8 Enkö minä tällaisista rankaisisi heitä,
sanoo Herra,
enkö minä kostaisi tämänkaltaiselle kansalle?"
9 **V**uorten tähden minä kohotan ääneni itkuun ja valitukseen,
autiomaan laitumien tähden minä viritän itkuvirren,
sillä ne on poltettu;
kukaan ei siellä kulje,
eikä karjan ääniä kuulu.
Niin taivaan linnut kuin kedon eläimetkin
ovat paenneet, menneet menojaan.

Jerusalem hävitetään ja kansa hajotetaan

10 "**M**inä teen Jerusalemista rauniopaikan,
sakaalien asuinsijan,
ja Juudan kaupungeista minä teen autioita,
niihin ei jää asukkaita."

11 **K**uka on se viisas mies, joka ymmärtää tämän, mies, jolle Herra on puhunut, niin
että hän voi ilmoittaa tämän? Minkä tähden maa on hävitetty, miksi se on
korventunut kuin autiomaa, jossa kukaan ei kulje? 12 Herra sanoi: "Sen tähden, että
he ovat hylänneet minun opetukseni, jonka minä heille annoin. He eivät ole
kuunnelleet minun ääntäni eivätkä vaeltaneet sen mukaan. 13 Paatuneen
sydämensä mukaan he ovat vaeltaneet ja seuranneet baaleja, niin kuin heidän
isänsä olivat heille opettaneet.
14 **S**en tähden, näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Katso, minä syötän tälle
kansalle koiruohoa ja juotan sille myrkkyvettä. 15 Minä hajotan heidät kansojen
sekaan, joita eivät he eivätkä heidän isänsä ole tunteneet, ja lähetän heidän
jälkeensä miekan, kunnes olen tehnyt heistä lopun."

Valitusvirsi Siionista

16 **N**äin sanoo Herra Sebaot:
"Miettikää tätä: kutsukaa itkijänaisia,
että he tulisivat tänne,
ja lähettäkää noutamaan viisaita naisia,
että hekin tulisivat.
17 Kohottakoot he kiireesti valitushuudon meidän vuoksemme,
että silmämme vuotaisivat kyyneleitä
ja silmäluomemme valuisivat vettä.
18 Siionista kuuluu valitus:
'Kuinka meidät onkaan hävitetty,
me olemme joutuneet suureen häpeään.
Meidän on täytynyt lähteä maasta,
meidän asuntomme on hajotettu.'"
19 **K**uulkaa siis Herran sana, te naiset,
kuunnelkaa tarkkaan hänen suunsa sanaa!
Opettakaa valitushuuto tyttärillenne
ja itkuvirsi toinen toisellenne,
20 sillä kuolema on noussut sisään ikkunoistamme,
tullut meidän palatseihimme.
Se tuhoaa lapset kadulta,
nuorukaiset toreilta.
21 "**P**uhu: Tämä on Herran sana:
Ihmisten ruumiita makaa maassa
kuin lantaa pellolla,
kuin lyhteitä leikkaajan jäljessä,
ei niitä kukaan korjaa."

Oikea ja väärä kerskuminen

22 **N**äin sanoo Herra: "Älköön viisas kerskuko viisaudestaan, älköön väkevä
voimistaan, älköön rikas rikkaudestaan! 23 Jos joku kerskuu, kerskukoon siitä, että
hänellä on ymmärrystä ja että hän tuntee minut, Herran, joka toimin uskollisesti,
oikeudenmukaisesti ja vanhurskaasti maan päällä, sillä sellainen on minulle
mieleen, sanoo Herra.
24 **K**atso, päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin minä rankaisen kaikkia ympäri-
leikattuja, jotka kuitenkin ovat ympärileikkaamattomia: 25 Egyptiä, Juudaa, Edomia,
ammonilaisia, Mooabia ja kaikkia autiomaan asukkaita, jotka leikkaavat ohimoilta
hiuksensa. Kaikki pakanakansat ovat näet ympärileikkaamattomia, ja koko Israelin
huone on sydämeltään ympärileikkaamaton."

Epäjumalanpalvelus on turhuutta

10 1 **K**uulkaa sana, jonka Herra on puhunut teistä, te Israelin huone.
2 **N**äin sanoo Herra:
"Älkää opetelko muiden kansojen tapoja
älkääkä kauhistuko taivaan merkkejä,
vaikka kansat kauhistuvatkin niitä.
3 Sillä kansojen tavat ovat turhuutta.
Puita hakataan metsästä,
puuseppä veistelee niitä kirveellä.
4 Ne koristetaan hopealla ja kullalla.
Nauloja ja vasaroita käyttäen ne tuetaan,
etteivät ne horju.
5 Ne ovat kuin linnunpelättimet kurkkumaalla,
eivät ne osaa puhua.
Kantamalla niitä täytyy kantaa,
sillä ne eivät osaa kävellä.
Älkää pelätkö niitä,
sillä ne eivät voi tehdä mitään pahaa
eivätkä ne voi tehdä hyvääkään."

Vain Herra on elävä Jumala

6 **E**i ole ketään sinun vertaistasi, Herra!
Sinä olet suuri,
ja sinun nimesi on suuri ja voimallinen.
7 Kuka ei pelkäisi sinua,
sinä kansojen kuningas;
sinä olet sen arvoinen.
Ei minkään kansan viisaiden joukossa,

ei missään valtakunnassa ole sinun vertaistasi.
8 Kaikki he ovat mielettömiä ja tyhmiä.
Turhien jumalien opetuksia!
Ne jumalat ovat puuta,
9 ohueksi taottua hopeaa,
Tarsiista tuotua,
ja Uufaksen kultaa.
Puuseppä ja kultaseppä ovat ne valmistaneet,
niiden puku on sinipunaa ja purppuraa,
taitajien tekoa kaikki.
10 Mutta Herra on tosi Jumala,
hän on elävä Jumala ja ikuinen kuningas.
Hänen vihastaan vapisee maa,
kansat eivät kestä hänen kiivauttaan.
11 **S**anokaa kansoille näin:
Jumalat, jotka eivät ole tehneet taivasta ja maata,
katoavat maan päältä ja taivaan alta.
12 **H**erra on tehnyt voimallaan maan,
valmistanut viisaudellaan maanpiirin
ja levittänyt taivaat taidollaan.
13 Kun hän antaa äänensä kuulua,
vedet satavat kohisten taivaalta.
Hän nostaa pilvet maan ääristä,
tekee salamat sadetta varten
ja tuo tuulen varastoistaan.
14 Järjetön on jokainen ihminen, tietoa vailla.
Häpeään joutuu jokainen kultaseppä jumalankuviensa vuoksi,
sillä hänen valamansa kuvat ovat petosta,
ei niissä ole henkeä.
15 Ne ovat turhuutta, naurettavia tekeleitä,
ne tuhoutuvat, kun niiden rangaistuksen aika tulee.
16 Niiden kaltainen ei ole Jaakobin Jumala,
sillä hän on kaiken Luoja,
ja Israel on hänen perintöheimonsa.
Hänen nimensä on Herra Sebaot.

Profeetta rukoilee kurituksen lievennystä

17 **K**okoa tavarasi maasta,
sinä, joka istut piiritettynä,
18 sillä näin sanoo Herra:
"Katso, tällä kertaa minä linkoan pois maan asukkaat

ja panen heidät niin ahtaalle,
että he saavat tarpeekseen."
19 Voi minua vammani tähden,
haavani on kipeä!
Minä sanon: Tämä on minun vaivani,
minun on se kannettava.
20 Telttani on hävitetty ja kaikki telttaköyteni katkaistu.
Lapseni ovat lähteneet luotani, eikä heitä enää ole.
Ei ole enää ketään, joka pystyttäisi telttani
ja nostaisi paikoilleen telttakankaani.
21 Sillä paimenet olivat järjettömiä,
he eivät etsineet Herraa.
Sen tähden he eivät menestyneet,
ja heidän koko laumansa joutui hajalleen.
22 **K**uuletteko äänen? Se lähenee!
Suuri pauhina tulee pohjoisesta maasta,
se tekee Juudan kaupungeista
autioita sakaalien asuinsijoja.
23 **H**erra, minä tiedän,
ettei ihmisen tie ole hänen omassa vallassaan.
Ei ole miehen vallassa,
kuinka hän vaeltaa ja askeleensa ohjaa.
24 Kurita minua, Herra, mutta kohtuudella,
älä vihassasi, ettet minua ihan musertaisi.
25 Vuodata vihasi kansoihin,
jotka eivät sinua tunne,
ja niihin heimoihin,
jotka eivät huuda avukseen sinun nimeäsi,
sillä ne ovat nielleet Jaakobin,
nielleet hänet ja tehneet hänestä lopun
ja autioittaneet hänen asuinsijansa.

Israel ja Juuda ovat rikkoneet liiton

11 1 **H**erralta tuli Jeremialle tämä sana: 2 "Kuulkaa tämän liiton sanat! Puhu ne Juudan miehille ja Jerusalemin asukkaille 3 ja sano heille: Näin sanoo Herra, Israelin Jumala: Kirottu olkoon se mies, joka ei kuuntele tämän liiton sanoja, 4 liiton, jonka minä säädin teidän isillenne, kun vein heidät pois Egyptin maasta, sulatusuunista. Minä sanoin: Kuunnelkaa minun ääntäni ja tehkää aivan niin kuin minä käsken, niin te olette minun kansani ja minä olen teidän Jumalanne. 5 Silloin minä pidän voimassa valan, jonka vannoin teidän isillenne luvatessani antaa heille

maan, joka vuotaa maitoa ja hunajaa. Ja näin on tänä päivänä." Minä vastasin: "Aamen, Herra!"
6 **H**erra sanoi minulle: "Julista kaikki nämä sanat Juudan kaupungeissa ja Jerusalemin kaduilla ja sano: Kuulkaa tämän liiton sanat ja noudattakaa niitä. 7 Kun minä toin teidän isänne pois Egyptin maasta, minä kehotin heitä vakavasti: 'Kuunnelkaa minun ääntäni.' Näin minä olen kehottanut varhaisista ajoista alkaen tähän päivään saakka. 8 He eivät kuitenkaan kuunnelleet minua eivätkä kallistaneet korvaansa minun puheelleni vaan vaelsivat kukin pahan sydämensä paatumuksessa. Siksi minä toin heidän päälleen kaikki tämän liiton sanat, joita minä olin käskenyt heidän noudattaa mutta joita he eivät noudattaneet."
9 **H**erra sanoi minulle: "Juudan miesten ja Jerusalemin asukkaiden keskuudessa on salaliitto. 10 He ovat kääntyneet takaisin esi-isiensä pahoihin tekoihin, niiden, jotka kieltäytyivät kuuntelemasta minun sanojani ja jotka seurasivat muita jumalia ja palvelivat niitä. Israelin heimo ja Juudan heimo ovat rikkoneet minun liittoni, jonka minä tein heidän isiensä kanssa.
11 **S**en tähden, näin sanoo Herra: Katso, minä tuotan heille onnettomuuden, jota he eivät voi väistää. Silloin he huutavat minua, mutta minä en kuule heitä. 12 Juudan kaupunkien ja Jerusalemin asukkaat menevät ja huutavat avukseen niitä jumalia, joille he suitsuttavat, mutta ne eivät pelasta heitä heidän onnettomuutensa aikana. 13 Sillä yhtä paljon kuin sinulla on kaupunkeja, on sinulla jumalia, Juuda, ja yhtä paljon kuin Jerusalemissa on katuja, te olette pystyttäneet alttareita Häpeälle, alttareita polttaaksenne uhreja Baalille."

Onnettomuus on tulossa

14 "**J**a sinä, älä rukoile tämän kansan puolesta, älä kohota heidän puolestaan huutoa äläkä rukousta. Sillä minä en kuuntele heitä siihen aikaan, kun he huutavat minua avuksi onnettomuutensa tähden.
15 **M**itä tekee rakkaani minun temppelissäni,
punooko hän juonia?
Ottavatko mahtimiehet tai uhriliha
pois sinun pahuutesi,
niin että voit riemuita?
16 Vehreäksi öljypuuksi, ihanaksi, kaunishedelmäiseksi
Herra sinua kutsui.
Suuren jylinän pauhatessa
hän sytytti puun tuleen,
ja sen lehtevät oksat turmeltuivat.
17 **H**erra Sebaot, joka sinut istutti, on säätänyt sinun osallesi onnettomuuden. Israelin heimo ja Juudan heimo ovat harjoittaneet pahuutta, he ovat vihoittaneet minut polttamalla suitsuketta Baalille."

Anatotin miehet väijyvät Jeremian henkeä

18 **H**erra ilmoitti minulle, ja minä sain sen tietää; sinä näytit silloin minulle
vihollisteni hankkeen. 19 Minä olin kuin kesy karitsa, jota viedään teurastettavaksi,
enkä tiennyt, että he punoivat minua vastaan juonia: "Tuhotkaamme puu
hedelmineen, hävittäkäämme hänet elävien maasta, niin ettei hänen nimeään
enää muisteta." 20 Mutta Herra Sebaot on vanhurskas tuomari, joka tutkii mielet ja
sydämet. Herra, salli minun nähdä, miten sinä kostat heille, sillä sinulle minä olen
uskonut riita-asiani.
21 **S**en tähden Herra sanoo Anatotin miehistä: "He tavoittelevat sinun henkeäsi ja
sanovat: 'Älä profetoi enää Herran nimessä, ettet kuolisi meidän käsissämme.'
22 Sen tähden, näin sanoo Herra Sebaot : Katso, minä rankaisen heitä. Heidän
nuoret miehensä kuolevat miekkaan, ja heidän poikansa ja tyttärensä kuolevat
nälkään. 23 Heistä ei jää jäljelle ketään, sillä minä tuotan onnettomuuden Anatotin
miehille heidän rangaistuksensa vuotena."

Jeremian valitus ja Herran vastaus

12 1 **H**erra, sinä olet vanhurskas,
kuinka minä voisin riidellä sinua vastaan?
Kuitenkin tahdon puhua sinulle tuomioistasi.
Miksi jumalattomien tie menestyy,
miksi kaikki pettäjät saavat elää rauhassa?
2 Sinä olet istuttanut heidät,
he myös juurtuvat,
kasvavat ja kantavat hedelmää.
Sinä olet lähellä heidän puheissaan,
mutta kaukana heidän sisimmästään.
3 Sinä, Herra, tunnet minut,
sinä näet minut ja tutkit,
millainen sydämeni on sinua kohtaan.
Tempaa heidät pois niin kuin lampaat teuraiksi
ja vihi heidät surmapäivää varten.
4 Kuinka kauan maan täytyy murehtia
ja kaiken kedon ruohon kuivettua?
Eläimet ja linnut tuhoutuvat
maan asukkaiden pahuuden tähden,
sillä he sanovat:
"Ei hän tule näkemään meidän loppuamme."
5 **J**os sinä juokset jalkamiesten kanssa ja he väsyttävät sinut,
kuinka voisit kilpailla hevosten kanssa?
Vaikka sinä oletkin luottavainen turvallisella seudulla,

kuinka selviät Jordanin tiheiköissä?
6 Myös kotiväkesi ja omat veljesi
ovat petollisia sinua kohtaan,
hekin huutavat täyttä kurkkua selkäsi takana.
Älä usko heitä, vaikka he puhuvat sinulle ystävällisesti.

Herra on vihastunut perintöosaansa

7 **M**inä olen jättänyt huoneeni,
hylännyt perintöosani.
Olen antanut rakkaimpani
hänen vihollistensa käsiin.
8 Perintöosastani on tullut minulle
kuin leijona metsässä,
se karjuu minulle.
Sen tähden minä vihastuin siihen.
9 Onko perintöosani minulle kirjava petolintu,
jonka ympärillä on muita petolintuja.
Menkää, kootkaa kaikki metsän eläimet,
tuokaa ne ruualle.
10 Monet paimenet ovat turmelleet minun viinitarhaani,
tallanneet peltoani.
He ovat tehneet ihanasta pellostani aution aavikon.
11 Siitä on tehty autio,
se suree autiona minun edessäni.
Koko maa on autiona,
sillä kukaan ei siitä välitä.
12 Kaikkien autiomaan kukkuloiden yli tulivat tuhoojat,
sillä Herran miekka syö maan laidasta laitaan.
Ei jää rauhaan mikään, mikä on lihaa.
13 He ovat kylväneet vehnää
mutta korjanneet ohdakkeita.
He ovat nähneet vaivaa näännyksiin asti
hyötyä saamatta.
Te saatte häpeän sadostanne
Herran vihan hehkun tähden.

Israel ja naapurikansat

14 **N**äin sanoo Herra kaikista pahoista naapureista, jotka koskevat perintöosaan, jonka hän on antanut kansalleen Israelille: "Katso, minä tempaan heidät pois maastaan, ja Juudan heimon minä tempaan pois heidän keskeltään. 15 Mutta sen jälkeen kun minä olen temmannut heidät pois, minä armahdan heitä jälleen ja

annan heidän palata, jokaisen perintöosalleen ja maalleen. 16 Jos he todella
oppivat minun kansani tiet, niin että vannovat valansa minun nimessäni: 'Niin
totta kuin Herra elää' – aivan niin kuin he ennen opettivat minun kansaani
vannomaan Baalin kautta – niin he saavat pysyvän sijan minun kansani keskellä.
17 Mutta jos jokin kansa ei kuule minua, minä revin sen juurineen pois ja tuhoan
sen, sanoo Herra."

Pilalle menneen vyön opetus

13 1 **H**erra sanoi minulle: "Mene, osta itsellesi pellavainen vyö ja sido se vyötäisillesi. Älä anna sen joutua veteen." 2 Minä ostin vyön Herran sanan mukaan ja sidoin
sen vyötäisilleni.
3 **S**itten minulle tuli toinen Herran sana: 4 "Ota vyö, jonka ostit ja joka on
vyötäisilläsi, mene Eufratille ja kätke se siellä kallionkoloon." 5 Niin minä menin
Eufratille ja kätkin sen sinne, niin kuin Herra oli minua käskenyt.
6 **P**itkän ajan kuluttua Herra sanoi minulle: "Nouse, lähde Eufratille ja ota sieltä
vyö, jonka minä käskin sinun kätkeä sinne." 7 Minä menin Eufratille ja kaivoin vyön
esiin paikasta, johon olin sen kätkenyt. Mutta vyö oli mennyt pilalle eikä kelvannut
mihinkään.
8 **S**illoin minulle tuli tämä Herran sana: 9 "Näin sanoo Herra: Samalla tavoin minä
teen lopun Juudan ja Jerusalemin suuresta ylpeydestä. 10 Tämä paha kansa vaeltaa
paatunein sydämin. Se ei tahdo kuulla minun sanojani vaan seuraa muita jumalia,
palvelee ja kumartaa niitä. Sen tähden siitä tulee tämän vyön kaltainen, joka ei
kelpaa mihinkään. 11 Sillä niin kuin vyö liittyy miehen vyötäisiin, sanoo Herra, niin
minä liitin koko Israelin huoneen ja koko Juudan huoneen itseeni, olemaan minun
kansani, minulle kunniaksi, ylistykseksi ja kirkkaudeksi. Mutta he eivät kuunnelleet
minua."

Herran lauma viedään vankeuteen

12 "**P**uhu siis heille tämä sana: Näin sanoo Herra, Israelin Jumala: Jokainen leili
täytetään viinillä. Jos he sanovat sinulle: 'Emmekö me muka tiedä, että jokainen
leili täytetään viinillä?', 13 vastaa silloin heille: Näin sanoo Herra: Katso, minä
täytän päihtymyksellä kaikki tämän maan asukkaat, niin Daavidin valtaistuimella
istuvat kuninkaat kuin papit ja profeetatkin ja kaikki Jerusalemin asukkaat. 14 Minä
lyön heidät murskaksi toisiaan vasten, niin isät kuin lapsetkin, sanoo Herra. Minä
en sääli, en säästä enkä armahda, niin että jättäisin heidät hävittämättä."
15 **K**uulkaa ja kuunnelkaa älkääkä ylpeilkö,
sillä Herra on puhunut.
16 Antakaa Herralle, teidän Jumalallenne, kunnia,
ennen kuin tulee pimeä,
ennen kuin loukkaatte jalkanne vuorilla hämärissä.
Silloin te odotatte valoa,

mutta hän tekee siitä kuoleman varjon,
muuttaa sen synkeydeksi.
17 Ellette kuuntele tätä,
minun sieluni itkee salassa sellaisen ylpeyden vuoksi
Sieluni itkee katkerasti,
ja silmäni vuotavat kyyneleitä,
sillä Herran lauma joutuu vankeuteen.
18 "**S**ano kuninkaalle ja kuninkaan äidille:
Istukaa alhaiselle sijalle,
sillä pudonnut on päästänne loistokas kruununne.
19 Etelän kaupungit ovat suljetut,
eikä ole, kuka avaisi ne.
Koko Juuda on viety pakkosiirtolaisuuteen,
koko kansa on pakkosiirtolaisuudessa.
20 **N**ostakaa katseenne niin näette ne,
jotka tulevat pohjoisesta.
Missä on haltuusi annettu lauma,
lampaat, jotka olivat kunniasi?
21 Mitä sanot, kun Herra määrää käskijöiksesi ne,
jotka olit totuttanut ystäviksesi?
Eivätkö silloin tuskat kourista sinua
niin kuin synnyttävää naista?
22 Silloin sinä kysyt itseltäsi:
'Miksi minulle on näin tapahtunut?'
Suuren pahuutesi tähden on helmasi nostettu
ja sinulle on tehty väkivaltaa.
23 **V**oiko kuusilainen muuttaa ihonsa värin
tai pantteri pilkkunsa?
Yhtä vähän te voitte tehdä hyvää,
te pahantekoon tottuneet.
24 Minä hajotan teidät kuin oljenkorret
autiomaan tuulen vietäviksi.
25 Tämä on sinun kohtalosi, Jerusalem,
minun sinulle mittaamani osa,
sanoo Herra,
koska olet unohtanut minut
ja luottanut valheeseen.
26 Siksi minä nostan sinun helmasi kasvojesi yli,
niin että häpysi paljastuu.
27 Aviorikoksesi ja hirnumisesi,
haureutesi riettauden
ja iljetyksesi kedon kukkuloilla

minä olen nähnyt.
Voi sinua, Jerusalem,
et sinä puhdistu vielä pitkään aikaan."

Suuri kuivuus

14 1 **H**erran sana, joka tuli Jeremialle suuren kuivuuden aikana:
2 "**J**uuda murehtii,
sen portit nääntyvät
ja vaipuvat murehtien maahan.
Jerusalemista nousee valitushuuto.
3 Sen ylimykset lähettävät alaisensa hakemaan vettä.
Nämä tulevat kaivolle
mutta eivät löydä vettä.
He palaavat astiat tyhjinä,
pettyneinä ja häpeissään he peittävät päänsä.
4 Peltomiehet ovat häpeissään ja peittävät päänsä
peltomaan tähden, joka halkeilee,
kun maa ei ole saanut sadetta.
5 Peura poikii kedolla ja hylkää vasansa,
kun ei ole vihantaa ruohoa.
6 Villiaasit seisovat kukkuloilla
ja haukkovat ilmaa kuin sakaalit.
Niiden silmät ovat riutuneet,
sillä ruohoa ei ole."
7 **V**aikka pahat tekomme todistavat meitä vastaan,
tee työsi, Herra, nimesi tähden.
Me olemme monesti luopuneet sinusta,
sinua vastaan olemme tehneet syntiä.
8 Sinä, Israelin toivo,
pelastaja ahdingon aikana!
Miksi sinusta on tullut kuin muukalainen maassa,
kuin matkamies, joka poikkeaa vain yöpyäkseen?
9 Miksi sinusta on tullut kuin tyrmistynyt mies,
kuin sankari, joka ei voi pelastaa?
Kuitenkin sinä olet meidän keskellämme, Herra,
ja meidät on pyhitetty sinun nimellesi –
älä jätä meitä!

Kansa uskoo valheprofeettojen ennustukset

10 **N**äin sanoo Herra tästä kansasta: "Noin he harhailevat mielellään eivätkä hillitse
askeleitaan. Herra ei ole mieltynyt heihin; hän muistaa heidän pahat tekonsa ja
rankaisee heitä heidän synneistään."
11 **H**erra sanoi minulle: "Älä rukoile tämän kansan puolesta, sen parhaaksi. 12 Vaikka
he paastoavat, minä en kuule heidän huutoaan. Vaikka he uhraavat polttouhreja
ja ruokauhreja, minä en mielly heihin vaan teen heistä lopun miekalla, nälällä ja
rutolla."
13 **M**inä sanoin: "Voi, Herra, Herra, profeetathan sanovat heille: 'Te ette tule
näkemään miekkaa ettekä nälkää, sillä minä annan teille vakaan rauhan tässä
paikassa.'" 14 Mutta Herra sanoi minulle: "Valhetta profetoivat nuo profeetat
minun nimessäni. Minä en ole lähettänyt heitä, en käskenyt heitä enkä puhunut
heille. Valhenäkyjä, tyhjiä ennustuksia ja oman sydämensä petosta he profetoivat
teille. 15 Sen tähden, näin sanoo Herra profeetoista, jotka profetoivat minun
nimessäni, vaikka minä en ole heitä lähettänyt, ja sanovat, ettei miekka eikä nälkä
tule tähän maahan: Nuo profeetat kuolevat miekkaan ja nälkään, 16 ja kansa, jolle
he profetoivat, heitetään virumaan Jerusalemin kaduille nälkään ja miekkaan
kuolleina. Kukaan ei hautaa heitä eikä heidän vaimojaan, poikiaan tai tyttäriään.
Minä vuodatan heidän päälleen heidän oman pahuutensa."

Profeetan esirukous kansan puolesta

17 "**S**ano heille näin:
Minun silmistäni vuotavat kyyneleet
yötä päivää lakkaamatta,
sillä neitsyttä, tytärtäni, kansaani, on raskaasti ruhjottu,
lyöty hyvin pahasti.
18 Jos lähden kedolle,
näen miekan kaatamia,
jos tulen kaupunkiin,
näen nälkään nääntyviä.
Niin profeetat kuin papitkin kiertävät maata
eivätkä tiedä mitä tehdä."
19 **O**letko sinä, Herra, hylännyt Juudan kokonaan,
inhoaako sielusi Siionia?
Miksi olet lyönyt meitä niin,
ettemme voi parantua?
Rauhaa toivotaan,
mutta mitään hyvää ei tule,
paranemisen aikaa,
mutta sen sijaan koittaakin kauhu!
20 Herra, me tunnemme jumalattomuutemme

ja isiemme pahat teot.
Me olemme tehneet syntiä sinua vastaan.
21 Nimesi tähden, älä hylkää!
Älä anna häväistä kunniasi valtaistuinta!
Muista liittoasi meidän kanssamme, älä riko sitä.
22 Voisiko kansojen turhista jumalista yksikään antaa sadetta,
tai taivasko antaa sadekuuroja –
etkö se ole sinä, Herra,
meidän Jumalamme, jota me odotamme.
Sinä olet tehnyt kaiken tämän.

Tuomio on peruuttamaton

15 1 **H**erra sanoi minulle: "Vaikka Mooses ja Samuel seisoisivat minun edessäni, ei sieluni taipuisi tämän kansan puoleen. Aja se pois minun kasvojeni edestä; heidän on lähdettävä! 2 Kun he kysyvät sinulta: 'Minne meidän on lähdettävä?' niin vastaa heille:
Näin sanoo Herra:
Joka on kuoleman oma, se kuolemaan,
joka miekan, se miekkaan,
joka nälän, se nälkään,
joka vankeuden, se vankeuteen!
3 **M**inä asetan heille neljänlaiset rankaisijat, sanoo Herra: miekan surmaamaan, koirat raahaamaan sekä taivaan linnut ja maan eläimet syömään ja raatelemaan.
4 Minä teen heistä kauhistuksen aiheen kaikille valtakunnille maan päällä Manassen, Juudan kuninkaan Hiskian pojan, tähden, kaiken sen tähden, mitä hän teki Jerusalemissa.
5 **K**uka säälii sinua, Jerusalem,
kuka sinua surkuttelee,
kuka poikkeaa kysymään,
kuinka sinä voit?
6 Sinä olet hylännyt minut,
sanoo Herra,
olet kääntynyt pois.
Niinpä minä ojennan käteni sinua vastaan
ja hävitän sinut.
Olen väsynyt armahtamaan.
7 Minä seulon heitä viskaushangolla
maan kaupunkien porteilla.
Minä teen kansani lapsettomaksi, minä tuhoan sen,
sillä he eivät ole palanneet omilta teiltään.
8 Heidän leskiään on oleva

enemmän kuin meren hiekkaa.
Minä tuon heidän nuorukaistensa äitien kimppuun
hävittäjän keskellä päivää,
saatan äkkiä lankeamaan heidän päälleen
tuskan ja kauhun.
9 Seitsemän pojan synnyttäjä menehtyy
ja huokaisee henkensä pois.
Hänen aurinkonsa laski, kun vielä on päivä,
hän joutui häpeään ja häväistyksi.
Sen, mitä kansasta jää jäljelle,
minä annan miekalle alttiiksi
heidän vihollistensa edessä,
sanoo Herra."

Jeremian valitus ja Herran vastaus

10 **V**oi minua, äitini, kun synnytit minut
mieheksi, jolla on riita ja tora koko maan kanssa!
En ole lainaksi antanut enkä lainaksi ottanut,
mutta silti kaikki kiroavat minua.
11 **H**erra sanoi:
"Totisesti, minä vapautan sinut, ja sinun käy hyvin!
Totisesti, minä panen sinun vihollisesi pyytämään sinua avukseen
onnettomuuden ja ahdingon aikana.
12 **M**urtuuko rauta, pohjoisesta tuotu rauta, tai vaski?
13 Rikkautesi ja aarteesi, Juuda,
minä annan vapaasti ryöstettäviksi
kaikkien sinun syntiesi tähden
kaikkia rajojasi myöten.
14 Minä teen sinusta vihollistesi orjan
maassa, jota et tunne,
sillä minun vihani tuli on syttynyt
ja se leimuaa teitä vastaan."
15 **H**erra, sinä tiedät kaiken.
Muista minua, pidä minusta huoli
ja kosta puolestani vainoojilleni!
Ole pitkämielinen äläkä tempaa minua pois.
Tiedäthän, kuinka minä kannan häväistystä sinun tähtesi.
16 Sinun sanasi löytyivät, ja minä söin ne.
Sanoistasi tuli minulle riemu ja sydämeni ilo,
sillä minut on otettu sinun nimiisi,
Herra, sotajoukkojen Jumala.

17 Minä en ole istunut iloitsemassa ilakoivien seurassa.
Sinun kätesi tähden minä olen istunut yksinäni,
sinä olet täyttänyt minut kiivaudella.
18 Miksi kipuni kestää ainiaan
ja haavani on paha eikä tahdo parantua?
Onko sinusta tullut minulle kuin ehtyvä puro,
kuin lähde, jossa vesi ei pysy?
19 **S**en tähden, näin sanoo Herra:
"Jos sinä käännyt, niin minä annan sinun kääntyä
ja sinä saat palvella minua.
Jos tuot esiin jaloa, et arvotonta,
niin sinä saat olla minun suunani,
ja he kääntyvät sinun puoleesi,
mutta sinä et joudu kääntymään heidän puoleensa.
20 Minä teen sinusta lujan vaskimuurin tätä kansaa vastaan.
He sotivat sinua vastaan
mutta eivät voita sinua,
sillä minä olen sinun kanssasi.
Minä pelastan ja vapautan sinut, sanoo Herra.
21 Minä pelastan sinut pahojen käsistä
ja lunastan sinut väkivaltaisten kourista."

Profeetan on katkaistava yhteytensä kansaan

16 1 **M**inulle tuli tämä Herran sana: 2 "Älä ota itsellesi vaimoa, älköönkä sinulle syntykö poikia tai tyttäriä tässä paikassa. 3 Sillä näin sanoo Herra tässä maassa syntyvistä pojista ja tyttäristä ja heidän äideistään, jotka heidät synnyttävät, sekä heidän isistään, jotka siittävät heidät: 4 He kuolevat tuskallisen kuoleman, heille ei pidetä valittajaisia eikä heitä haudata – heistä tulee lantaa maan pinnalle. He tuhoutuvat miekkaan ja nälkään, ja heidän ruumiistaan tulee taivaan lintujen ja maan eläinten ruokaa.
5 **N**äin sanoo Herra: Älä mene surutaloon, älä valittajaisiin äläkä ota osaa heidän suruunsa, sillä minä otan pois tältä kansalta rauhani, sanoo Herra, armoni ja laupeuteni. 6 Sekä suuret että pienet kuolevat tässä maassa. Heitä ei haudata, heille ei pidetä valittajaisia, eikä kukaan viiltele ihoaan tai ajele päätään paljaaksi heidän vuokseen. 7 Kukaan ei murra sureville leipää lohduttaakseen heitä, eikä heille anneta juotavaksi lohdutusmaljaa heidän isänsä ja äitinsä kuoleman tähden.
8 **Ä**lä mene pitotaloon istumaan heidän seurassaan, syömään ja juomaan, 9 sillä näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Minä lopetan tästä paikasta teidän silmienne nähden ja teidän päivinänne riemun ja ilon äänet, sulhasen äänen ja morsiamen äänen."

Kansa joutuu pakkosiirtolaisuuteen

10 "**K**un sinä ilmoitat tälle kansalle kaiken tämän, he kysyvät sinulta: 'Minkä vuoksi
Herra uhkaa meitä kaikella tällä suurella onnettomuudella? Minkä rikoksen ja
minkä synnin olemme tehneet Herraa, meidän Jumalaamme, vastaan?' 11 Sano
silloin heille: 'Sen vuoksi, että teidän isänne hylkäsivät minut, sanoo Herra, ja
seurasivat muita jumalia. He palvelivat ja kumarsivat niitä, mutta hylkäsivät minut
eivätkä noudattaneet minun opetustani. 12 Ja te olette tehneet vielä enemmän
pahaa kuin isänne. Nytkin jokainen teistä vaeltaa pahan sydämensä
paatumuksessa eikä tottele minua. 13 Siksi minä heitän teidät pois tästä maasta
maahan, jota te ette tunne eivätkä teidän isänne tunteneet. Siellä te palvelette
muita jumalia yötä päivää, sillä minä en anna teille armoa.'"

Kalastajat ja metsästäjät

14 "**S**en tähden Herra sanoo: Katso, päivät tulevat, jolloin ei enää sanota: 'Niin totta
kuin Herra elää, hän, joka johdatti israelilaiset Egyptin maasta', 15 vaan sanotaan:
'Niin totta kuin Herra elää, hän, joka johdatti israelilaiset pohjoisesta maasta ja
kaikista muista maista, joihin hän oli heidät karkottanut.' Sillä minä tuon heidät
takaisin heidän omaan maahansa, jonka minä annoin heidän isilleen.
16 **K**atso, minä lähetän monta kalastajaa, sanoo Herra, kalastamaan heitä. Sen
jälkeen minä lähetän monta metsästäjää metsästämään heitä kaikilta vuorilta,
kaikilta kukkuloilta ja kallioiden rotkoista. 17 Sillä minun silmäni näkevät kaikki
heidän tiensä. Ne eivät ole minulta salassa, eikä heidän pahuutensa ole piilossa
minun silmiltäni. 18 Ennen kuin tuon kansani takaisin, minä kostan kaksinkertaisesti
heidän pahuutensa ja syntinsä, koska he ovat saastuttaneet minun maani
iljetystensä raadoilla ja täyttäneet minun perintöosani inhotuksillaan."

Ihminen ei voi tehdä jumalia

19 **H**erra, minun voimani ja turvani,
pakopaikkani hädän päivänä!
Sinun luoksesi tulevat kansat
maan ääristä ja sanovat:
"Pelkkää petosta saivat isämme perinnökseen,
turhia jumalia, joista ei ole mitään apua.
20 Tekeekö ihminen itselleen jumalia?
Eivät ne jumalia ole!"
21 "**S**en tähden, katso, minä annan heidän tuntea,
tällä kertaa annan heidän tuntea,
käteni voiman ja suuruuteni,
ja niin he tulevat tietämään,
että minun nimeni on Herra."

Juudan synti saa tuomionsa

17 1 "**J**uudan synti on kirjoitettu rautapiirtimellä
ja kaiverrettu timanttikärjellä
heidän sydäntensä tauluun
ja heidän alttariensa sarviin.
2 Heidän lapsensakin muistavat
heidän alttarinsa ja asera-paalunsa
lehtevien puiden vieressä,
korkeilla kukkuloilla.
3 Vuoreni, joka on kedolla,
ja kaikki sinun rikkautesi ja aarteesi
minä annan ryöstettäviksi,
myös uhrikukkulasi kaikkialla alueellasi,
synnin tähden.
4 Sinun on luovuttava perintöosastasi,
jonka minä olen sinulle antanut,
ja minä teen sinusta vihollistesi orjan
maassa, jota et tunne,
sillä te olette sytyttäneet vihani tulen,
ja se palaa ikuisesti."

Kirous ja siunaus

5 **N**äin sanoo Herra:
"Kirottu se mies, joka turvaa ihmisiin,
luottaa lihan käsivarteen,
jonka sydän luopuu Herrasta.
6 Hän on kuin alaston puu arolla,
ei hän näe mitään hyvää tulevan.
Hänen on asuttava helteen polttamalla aavikolla,
asumattomassa suolamaassa.
7 Siunattu se mies, joka luottaa Herraan
ja jonka turvana on Herra.
8 Hän on kuin veden partaalle istutettu puu,
joka levittää juurensa puroon asti.
Ei se pelästy helteen tuloa,
sen lehdet pysyvät vihreinä.
Kuivanakaan vuonna ei sillä ole hätää,
se ei lakkaa tekemästä hedelmää.
9 **S**ydän on petollisempi kaikkea muuta
ja parantumattoman paha;

kuka sen tuntee?
10 Minä, Herra, tutkin sydämet
ja koettelen sisimmät
antaakseni jokaiselle palkan hänen vaelluksensa mukaan,
hänen tekojensa hedelmän mukaan.
11 **K**uin peltopyy, joka hautoo, mitä ei ole muninut,
on se, joka hankkii rikkautta vääryydellä.
Päiviensä puolivälissä hänen on se jätettävä,
ja hänen loppunsa on houkan loppu."
12 **K**unnian valtaistuin, korkein ikiajoista asti,
meidän pyhäkkömme paikka!
13 Herra, sinä Israelin toivo!
Kaikki, jotka sinut hylkäävät, joutuvat häpeään.
"Jotka lähtevät luotani pois, ne kirjoitetaan tomuun,
sillä he ovat hylänneet Herran, elävän veden lähteen."

Jeremian paimentehtävä

14 **P**aranna minut, Herra, niin minä parannun,
pelasta minut, niin minä pelastun,
sillä sinä olet ylistykseni aihe.
15 Hehän sanovat minulle:
"Missä on Herran sana? Toteutukoon se!"
16 Mutta minä en ole pakoillut paimenen tehtävää.
Sinua olen seurannut, en ole toivonut turmion päivää.
Sinä tiedät, mitä huuliltani on lähtenyt,
se on sinun kasvojesi edessä.
17 Älä saata minua kauhistumaan!
Sinä olet turvani onnettomuuden päivänä.
18 Joutukoot vainoojani häpeään,
mutta älä anna minun joutua häpeään.
Joutukoot he kauhun valtaan,
mutta älä anna minun joutua kauhun valtaan.
Tuota heille onnettomuuden päivä
ja murskaa heidät perin pohjin.

Pyhittäkää sapatti

19 **H**erra sanoi minulle näin: "Mene seisomaan Kansanportille, josta Juudan kuninkaat kulkevat sisään ja ulos. Käy myös kaikilla muilla Jerusalemin porteilla 20 ja sano ihmisille: Kuulkaa Herran sana, te Juudan kuninkaat, koko Juuda ja kaikki Jerusalemin asukkaat, jotka kuljette näistä porteista. 21 Näin sanoo Herra: Varokaa, ettette kanna sapattina mitään kantamusta ettekä tuo mitään sisään Jerusalemin

porteista. 22 Älkää myöskään viekö sapattina mitään kantamusta ulos taloistanne
älkääkä tehkö mitään työtä, vaan pyhittäkää sapatti, niin kuin minä käskin teidän
isienne tehdä. 23 He eivät kuitenkaan kuunnelleet minua eivätkä kallistaneet
korvaansa minun puheelleni vaan olivat uppiniskaisia. He eivät kuunnelleet
eivätkä ottaneet ojennuksesta opikseen.
24 **H**erra sanoo: Jos te todella kuuntelette minua, niin ettette tuo mitään
kantamusta tämän kaupungin porteista sapattina, vaan pyhitätte sapatin ettekä
tee silloin mitään työtä, 25 niin tämän kaupungin porteista tulee vielä sisälle
vaunuilla ja hevosilla ajaen kuninkaita, jotka istuvat Daavidin valtaistuimella, ja
heidän ruhtinaitaan. Juudan miehet ja Jerusalemin asukkaat tulevat, ja tämä
kaupunki on oleva asuttu ikuisesti. 26 Silloin tullaan Juudan kaupungeista ja
Jerusalemin ympäristöstä, Benjaminin maasta ja alankomaasta, vuoristosta ja
Etelämaasta ja tuodaan polttouhreja, teurasuhreja, ruokauhreja ja suitsutusuhreja
sekä kiitosuhreja Herran huoneeseen. 27 Mutta jos te ette kuuntele minua ettekä
pyhitä sapattia vaan kuljette sapattina Jerusalemin porteista kantaen taakkoja,
niin minä sytytän sen portit tuleen. Tuli kuluttaa Jerusalemin palatsit, eikä se
sammu."

Jeremia savenvalajan talossa

18 1 **H**erralta tuli Jeremialle tämä sana: 2 "Nouse ja mene alas savenvalajan taloon,
sillä siellä minä annan sinun kuulla sanani."
3 **M**inä menin alas savenvalajan taloon, jossa tämä teki työtä pyöränsä ääressä.
4 Jos astia, jota savenvalaja teki, meni pilalle hänen käsissään, niin savenvalaja teki
siitä uudelleen toisen astian, sellaisen kuin hän näki parhaaksi tehdä.
5 **S**illoin minulle tuli tämä Herran sana: 6 "Enkö minä voi tehdä teille, te Israelin
huone, niin kuin tuo savenvalaja tekee, sanoo Herra. Katso, te olette minun
kädessäni niin kuin savi savenvalajan kädessä, te Israelin huone. 7 Joskus minä
uhkaan temmata pois, hajottaa ja hävittää kansan ja valtakunnan, 8 mutta jos tuo
kansa kääntyy pois pahuudestaan, jonka tähden minä sitä uhkasin, niin minä
kadun onnettomuutta, jonka ajattelin tuottaa sille. 9 Joskus minä taas lupaan
rakentaa ja istuttaa kansan ja valtakunnan, 10 mutta jos se tekee sitä, mikä on
pahaa minun silmissäni, eikä kuuntele minun ääntäni, niin minä kadun sitä hyvää,
mitä olin sanonut tekeväni sille.
11 **S**ano siis nyt Juudan miehille ja Jerusalemin asukkaille: Näin sanoo Herra: Katso,
minä valmistan teille onnettomuutta, minulla on suunnitelmia teitä vastaan.
Kääntykää siis kukin pois pahalta tieltänne ja parantakaa vaelluksenne ja
tekonne." 12 Mutta he vastasivat: "Turha toivo! Me vaellamme omien ajatustemme
mukaan ja kukin meistä toimii oman pahan sydämensä paatumuksen mukaan."
13 **S**en tähden, näin sanoo Herra:
"Kysykää kansojen keskuudessa,
kuka on kuullut tällaisesta?

Hyvin kauhistavia tekoja
on tehnyt neitsyt Israel.
14 Häviääkö aukealta kalliolta Libanonin lumi?
Ehtyvätkö kaukaa tulevat vedet,
kylminä virtaavat?
15 Mutta minun kansani on unohtanut minut,
he polttavat suitsuketta turhille jumalille.
Ne ovat saaneet heidät kompuroimaan teillään,
ikivanhoilla poluilla;
he kulkevat syrjäpolkuja,
raivaamatonta tietä.
16 Näin he tekevät maansa autioksi,
ikuiseksi ivan vihellyksen aiheeksi.
Jokainen, joka kulkee sen kautta,
tyrmistyy ja pudistaa päätään.
17 Kuin itätuuli minä heidät hajotan vihollisen edessä.
Selkäni minä näytän heille, en kasvojani,
heidän onnettomuutensa päivänä."

Profeetta pyytää kostoa vainoojilleen

18 **J**otkut sanoivat: "Tulkaa, pitäkäämme neuvoa Jeremiaa vastaan, sillä ei katoa opetus papilta, ei neuvo viisaalta eikä sana profeetalta. Tulkaa, lyödään hänet sanoilla. Ei kuunnella ollenkaan hänen puheitaan!"
19 **K**uuntele sinä, Herra, minua
ja kuule, mitä vastustajani puhuvat.
20 Palkitaanko hyvä pahalla?
Hehän ovat kaivaneet kuopan surmatakseen minut.
Muista, kuinka minä olen seisonut sinun edessäsi
ja puhunut hyvää heidän puolestaan,
että vihasi kääntyisi heistä pois.
21 Jätä siis heidän lapsensa nääntymään nälkään
ja anna heidät miekan ruuaksi.
Tulkoot heidän vaimonsa
lapsettomiksi ja leskiksi,
miehet kuolkoot ruttoon,
ja nuorukaiset surmatkoon sodassa miekka.
22 Kuulukoon heidän taloistaan avunhuuto,
kun sinä äkkiä tuot heidän kimppuunsa rosvojoukon.
He ovat kaivaneet kuopan pyydystääkseen minut
ja virittäneet salaa tielleni ansoja.
23 Sinä, Herra, tiedät,

kuinka he pitävät neuvoa tappaakseen minut.
Älä anna anteeksi heidän rikostaan
äläkä pyyhi pois heidän syntiään kasvojesi edestä.
Kaatukoot he sinun kasvojesi edessä –
tee tämä heille vihasi aikana.

Saviruukku särjetään Ben-Hinnomin laaksossa

19 1 **H**erra sanoi näin: "Mene, osta ruukku savenvalajalta, ota mukaasi kansan ja
pappien vanhimpia 2 ja lähde Ben-Hinnomin laaksoon, joka on Sirpaleportin
edustalla. Julista siellä sanat, jotka minä sinulle puhun.
3 **S**ano: Kuulkaa Herran sana, te Juudan kuninkaat ja Jerusalemin asukkaat: Näin
sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Katso, minä tuotan tälle paikalle sellaisen
onnettomuuden, että jokaisen korvat soivat, joka siitä kuulee. 4 Tämä tapahtuu,
koska he ovat hylänneet minut. He ovat saastuttaneet tämän paikan ja polttaneet
täällä uhreja muille jumalille, joita eivät he, eivät heidän isänsä eivätkä Juudan
kuninkaat ole tunteneet. He ovat täyttäneet tämän paikan viattomien verellä. 5 He
ovat rakentaneet Baalin uhrikukkuloita ja polttaneet lapsiaan polttouhreina
Baalille. Sellaisesta minä en ole antanut käskyä enkä puhunut, eikä se ole tullut
mieleenikään.
6 **S**en tähden, katso, päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin tätä paikkaa ei enää sanota
Toofetiksi eikä Ben-Hinnomin laaksoksi vaan Murhalaaksoksi. 7 Minä teen tyhjäksi
Juudan ja Jerusalemin asukkaiden suunnitelmat tässä paikassa ja annan heidän
kaatua miekkaan vihollistensa edessä. Minä annan heidän joutua niiden käsiin,
jotka tavoittelevat heidän henkeään, ja heidän ruumiinsa minä annan ruuaksi
taivaan linnuille ja maan eläimille. 8 Minä teen tämän kaupungin autioksi, ivan
vihellyksen aiheeksi. Jokainen, joka kulkee sen ohi, tyrmistyy ja viheltää kaikkien
sen vitsausten tähden. 9 Minä panen heidät syömään poikiensa ja tyttäriensä lihaa.
He syövät toinen toisensa lihaa ollessaan piiritettyinä ja ahdingossa, kun heidän
vihollisensa, jotka tavoittelevat heidän henkeään, ahdistavat heitä.
10 **S**ärje ruukku niiden miesten nähden, jotka ovat tulleet kanssasi, 11 ja sano heille:
Näin sanoo Herra Sebaot: Näin minä särjen tämän kansan ja tämän kaupungin. Ne
särjetään niin kuin savenvalajan astia, jota ei enää voi korjata. Toofetiin
haudataan, kun muualla ei ole tilaa haudata. 12 Näin minä teen tälle paikalle ja sen
asukkaille, sanoo Herra: minä teen tästä kaupungista Toofetin kaltaisen.
13 Jerusalemin taloista ja Juudan kuninkaiden taloista tulee Toofetin kaltaisia –
saastaisia tulee kaikista taloista, joiden katoilla on uhrattu suitsuketta kaikelle
taivaan joukolle ja vuodatettu juomauhreja muille jumalille."

Jeremia joutuu jalkapuuhun

14 **P**alattuaan Toofetista, jonne Herra oli lähettänyt hänet profetoimaan, Jeremia
asettui seisomaan Herran huoneen esipihaan ja sanoi kaikelle kansalle: 15 "Näin

sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Katso, minä tuotan tälle kaupungille ja kaikille sen tytärkaupungeille kaiken onnettomuuden, jolla minä olen sitä uhannut, koska he ovat olleet uppiniskaisia eivätkä ole kuunnelleet minun sanojani."

20 1 **P**appi Pashur, Immerin poika, Herran temppelin ylivalvoja, kuuli Jeremian profetoivan nämä sanat. 2 Silloin Pashur löi profeetta Jeremiaa ja pani hänet jalkapuuhun, joka oli Herran temppeliin kuuluvassa Benjaminin yläportissa. 3 Kun Pashur seuraavana päivänä päästi Jeremian jalkapuusta, Jeremia sanoi hänelle: "Herra ei enää kutsu sinua nimellä Pashur vaan nimellä Maagor-Missaabib. 4 Sillä näin sanoo Herra: 'Katso, minä teen sinut kauhun aiheeksi sekä itsellesi että kaikille ystävillesi. He kaatuvat vihollistensa miekkaan sinun silmiesi nähden. Koko Juudan minä annan Baabelin kuninkaan käsiin, ja hän vie heidät Baabeliin pakkosiirtolaisuuteen ja surmaa heitä miekalla. 5 Minä annan heidän vihollistensa käsiin kaikki tämän kaupungin rikkaudet: kaiken, mistä se on nähnyt vaivaa, kaikki sen kalleudet ja kaikki Juudan kuninkaiden aarteet. Ne ryöstetään ja viedään Baabeliin. 6 Ja sinä, Pashur, ja kaikki talosi asukkaat, te vaellatte vankeuteen. Baabeliin sinä menet ja sinne sinä kuolet. Sinne haudataan sinut ja kaikki ystäväsi, joille olet profetoinut valhetta.'"

Jeremia valittaa kutsumustaan

7 "**S**inä olet taivutellut minua, Herra, ja minä olen taipunut.
Sinä olet tarttunut minuun ja olet voittanut.
Minä olen ollut naurun aiheena kaiket päivät,
kaikki pilkkaavat minua.
8 Niin usein kuin minä puhun, minun täytyy huutaa,
kuuluttaa väkivaltaa ja sortoa.
Herran sana on tullut minulle häväistykseksi
ja pilkaksi pitkin päivää."
9 Niinpä minä sanoin: "En tahdo muistella häntä
enkä enää puhua hänen nimessään."
Mutta sisälläni oli kuin polttava tuli
suljettuna minun luihini.
Väsyksiin asti minä koetin sitä pidättää,
mutta en voinut.
10 Minä olen kuullut monien parjaavan:
"Kauhua kaikkialla!"
"Ilmoittakaa siitä, annetaan hänet ilmi!"
Kaikki ystävänikin tarkkaavat, milloin kompastuisin.
"Ehkä hän antaa viekoitella itsensä,
ja niin me voitamme hänet
ja voimme kostaa hänelle."

11 **M**utta Herra on minun kanssani kuin väkevä sankari.
Sen tähden vainoojani kompastuvat eivätkä mahda mitään.
Suuren häpeän he saavat osakseen,
koska heillä ei ole ymmärrystä,
ikuisen pilkan, joka ei unohdu.
12 Herra Sebaot, sinä joka tutkit vanhurskaan
ja näet sisimmän ja sydämen,
salli minun nähdä, että kostat heille,
sillä sinulle minä olen uskonut asiani.
13 Laulakaa Herralle,
ylistäkää Herraa,
sillä hän pelastaa köyhän
pahantekijöiden käsistä.

Jeremia kiroaa syntymäpäivänsä

14 **K**irottu olkoon se päivä,
jona minä synnyin,
päivä, jona äitini minut synnytti,
älköön se olko siunattu!
15 Kirottu olkoon se mies,
joka toi ilosanoman isälleni sanoen:
"Sinulle on syntynyt poikalapsi."
Hän tuotti isälleni suuren ilon.
16 Käyköön sen miehen niin kuin niiden kaupunkien,
jotka Herra kukisti armoa antamatta.
Kuulkoon hän avunhuudon aamulla
ja sotahuudon keskipäivällä,
17 koska ei surmannut minua kohtuun.
Silloin äitini olisi ollut hautani
ja hänen raskautensa olisi kestänyt ikuisesti.
18 Miksi olen tullut ulos kohdusta
näkemään tuskaa ja vaivaa?
Minun päiväni päättyvät häpeässä.

Profetia Jerusalemin tuhosta

21 1 **S**ana, joka tuli Jeremialle Herralta, kun kuningas Sidkia lähetti hänen luokseen Pashurin, Malkian pojan, ja pappi Sefanjan, Maasejan pojan, sanomaan: 2 "Kysy puolestamme neuvoa Herralta, sillä Nebukadressar, Baabelin kuningas, sotii meitä vastaan. Ehkäpä Herra tekee meille ihmeen, kaikkien muiden ihmeittensä vertaisen, niin että vihollinen lähtee pois meidän kimpustamme." 3 Jeremia vastasi heille: "Sanokaa Sidkialle:

4 **N**äin sanoo Herra, Israelin Jumala: Katso, minä käännän teitä itseänne vastaan
teidän käsissänne olevat sota-aseet, joilla te taistelette muurin ulkopuolella teitä
piirittäviä Baabelin kuningasta ja kaldealaisia vastaan, ja kokoan ne tämän
kaupungin keskelle. 5 Minä itse sodin teitä vastaan ojennetulla kädellä ja
voimallisella käsivarrella, vihassa, kiivaudessa ja suuressa suuttumuksessa. 6 Minä
lyön vitsauksella tämän kaupungin asukkaita, ihmisiä ja eläimiä, ja he kuolevat
kauheaan ruttoon. 7 Sen jälkeen, sanoo Herra, minä luovutan Juudan kuninkaan
Sidkian, hänen palvelijansa sekä kansan, joka on tähän kaupunkiin jäänyt jäljelle
rutolta, miekalta ja nälältä, Nebukadressarin, Baabelin kuninkaan, käsiin. He
joutuvat vihollistensa käsiin, niiden, jotka tavoittelevat heidän henkeään.
Nebukadressar surmaa heidät miekalla; hän ei säästä heitä, ei sääli eikä armahda.
8 **S**inun on sanottava tälle kansalle: Näin sanoo Herra: Minä asetan nyt teidän
eteenne elämän tien ja kuoleman tien. 9 Jokainen, joka jää tähän kaupunkiin,
kuolee miekkaan, nälkään tai ruttoon. Mutta se, joka lähtee ulos ja antautuu teitä
piirittäville kaldealaisille, saa elää ja pitää henkensä saaliinaan, 10 sillä minä olen
kääntänyt kasvoni tätä kaupunkia kohti sen onnettomuudeksi, ei onneksi, sanoo
Herra. Se annetaan Baabelin kuninkaan käsiin, ja hän polttaa sen."

Varoitus Juudan kuningashuoneelle

11 "**S**ano Juudan kuningashuoneelle: Kuulkaa Herran sana:
12 Daavidin huone! Näin sanoo Herra:
Tuomitkaa joka aamu oikeudenmukaisesti
ja pelastakaa ryöstetty sortajan kädestä.
Muutoin minun vihani syttyy kuin tuli
ja palaa teidän tekojenne pahuuden tähden,
eikä kukaan voi sitä sammuttaa.
13 Katso, minä käyn sinun kimppuusi,
sinä laakson asujatar,
sinä tasangon kalliolinna,
sanoo Herra.
Tehän sanotte: 'Kuka voi hyökätä meitä vastaan,
kuka tunkeutua asuntoihimme?'
14 Minä rankaisen teitä
teidän tekojenne hedelmän mukaan,
sanoo Herra.
Minä sytytän tuleen kaupunkinne metsän,
ja tuli polttaa kaiken sen ympäriltä."

22 1 **N**äin sanoo Herra: "Mene Juudan kuninkaanlinnaan ja julista siellä tämä sana:
2 Kuulkaa Herran sana, sinä Juudan kuningas, joka istut Daavidin valtaistuimella, ja
sinun palvelijasi ja kansasi, jotka kuljette näistä porteista! 3 Näin sanoo Herra:
Tehkää, mitä oikeus ja vanhurskaus vaatii, ja pelastakaa ryöstetty sortajan käsistä.

Älkää tehkö vääryyttä ja väkivaltaa muukalaiselle, orvolle tai leskelle älkääkä vuodattako tässä paikassa viatonta verta. 4 Sillä jos te todella teette tämän sanan mukaan, niin tämän linnan porteista tulee vaunuilla ja hevosilla ajaen kuninkaita, jotka istuvat Daavidin valtaistuimella, kuninkaita, joilla on mukanaan palvelijansa ja kansansa. 5 Mutta jos te ette kuule näitä sanoja, niin minä vannon itseni kautta, sanoo Herra, että tästä linnasta tulee raunio.
6 **N**äin sanoo Herra Juudan kuningashuoneesta:
Vaikka sinä olisit minulle kuin Gilead,
kuin Libanonin huippu,
niin minä totisesti teen sinusta autiomaan,
teen kaupunkisi asumattomiksi.
7 Minä vihin tuhoojat sinua vastaan,
miehet ja heidän aseensa.
He hakkaavat maahan sinun valiosetrisi
ja heittävät ne tuleen.
8 **M**onet kansat kulkevat silloin tämän kaupungin ohi ja kysyvät toisiltaan: 'Miksi Herra on tehnyt näin tälle suurelle kaupungille?'
9 Siihen vastataan: 'Siksi, että he hylkäsivät Herran, Jumalansa, liiton, palvoivat muita jumalia ja palvelivat niitä.'"

Profetia Sallumista

10 "**Ä**lkää itkekö kuollutta, älkää häntä surko.
Itkekää häntä, jonka täytyy lähteä pois,
sillä hän ei saa enää palata
eikä nähdä synnyinmaataan.
11 **S**illä näin sanoo Herra Sallumista, Joosian pojasta, Juudan kuninkaasta, joka tuli kuninkaaksi isänsä Joosian sijaan ja joka on lähtenyt pois tästä paikasta: Hän ei enää palaa tänne, 12 vaan hän kuolee siellä, minne hänet on viety vangiksi. Tätä maata hän ei enää näe."

Profetia Joojakimista

13 "**V**oi sitä, joka ei rakenna taloaan vanhurskauden mukaan
eikä yläsaliaan oikeutta noudattaen,
joka teettää työtä ilmaiseksi lähimmäisellään
eikä anna hänelle hänen palkkaansa.
14 Hän sanoo:
'Minä rakennan itselleni tilavan talon
ja avarat yläsalit.'
Hän hakkauttaa taloon ikkunat,
laudoittaa sen setripuulla
ja maalauttaa punavärillä.

15 Siksikö sinä olet kuningas,
että sinulla on into setripuuhun?
Eikö isäsikin syönyt ja juonut,
ja kuitenkin hän toimi oikein ja vanhurskaasti?
Silloin hänen kävi hyvin.
16 Hän hankki oikeuden kurjalle ja köyhälle,
ja silloin kaikki oli hyvin.
Eikö juuri tämä ole minun tuntemistani,
sanoo Herra?
17 Mutta sinun silmäsi ja sydämesi
tavoittelevat vain väärää voittoa,
viattoman veren vuodattamista,
väkivallan ja sorron harjoittamista.
18 **S**en tähden, näin sanoo Herra Juudan kuninkaasta Joojakimista, Joosian pojasta:
Hänen vuokseen ei valiteta:
'Voi veljeni! Voi sisareni!'
Hänen takiaan ei valiteta:
'Voi herraamme, voi hänen loistoaan!'
19 Hänet haudataan niin kuin aasi,
raahataan pois ja viskataan
Jerusalemin porttien tuolle puolen."

Jerusalem ei tahtonut kuulla Herran ääntä

20 "**N**ouse Libanonille ja huuda,
korota äänesi Baasanissa,
huuda Abarimin vuorilta,
sillä kaikki sinun rakastajasi on murskattu.
21 Minä puhuin sinulle menestyksesi päivinä,
mutta sinä vastasit: 'En tahdo kuulla.'
Tämä on ollut sinun tapasi nuoruudestasi asti,
sinä et ole kuunnellut minun ääntäni.
22 Tuuli kaitsee kaikkia sinun paimeniasi,
ja rakastajiesi on mentävä vankeuteen.
Silloin sinä joudut häpeän ja pilkan alaiseksi
kaiken pahuutesi tähden.
23 Sinä, joka asut Libanonilla,
olet rakentanut pesäsi setripuihin:
kuinka voihkitkaan, kun sinulle tulevat tuskat
kuin synnyttäjän kouristukset!"

Profetia Konjasta

24 "**N**iin totta kuin minä elän, sanoo Herra: vaikka sinä, Konja, Joojakimin poika,
Juudan kuningas, olisit sinettisormus minun oikeassa kädessäni, minä repäisisin
sinut siitäkin irti. 25 Minä annan sinut niiden käsiin, jotka tavoittelevat henkeäsi ja
joiden vuoksi olet kauhuissasi: Nebukadressarin, Baabelin kuninkaan, ja
kaldealaisten käsiin. 26 Minä heitän sinut ja äitisi, joka on sinut synnyttänyt, toiseen
maahan, jossa te ette ole syntyneet, ja sinne te kuolette. 27 Siihen maahan, jonne
teidän sielunne ikävöi, te ette enää voi palata.
28 **O**nko tämä mies, Konja,
halveksittu, rikottu astia,
kenellekään kelpaamaton kapine?
Miksi hänet ja hänen jälkeläisensä on heitetty pois,
viskattu maahan, jota he eivät tunne?
29 **M**aa, maa, maa!
Kuule Herran sana!
30 Näin sanoo Herra:
Merkitkää tämä mies lapsettomaksi,
mieheksi, joka ei menesty koko elinaikanaan.
Ei myöskään kukaan hänen jälkeläisistään menesty,
niin että istuisi Daavidin valtaistuimella
ja hallitsisi vielä Juudaa."

Pahat paimenet ovat hajottaneet lauman

23 1 "**V**oi paimenia, jotka tuhoavat ja ajavat hajalle minun laitumeni lampaat,
sanoo Herra.
2 **S**en tähden, näin sanoo Herra, Israelin Jumala, paimenista, jotka kaitsevat minun
kansaani: Te olette hajottaneet minun laumani, karkottaneet lampaat pois ettekä
ole pitäneet niistä huolta. Katso, minä pidän huolen teidän pahojen tekojenne
rankaisemisesta, sanoo Herra.
3 **M**inä kokoan laumani jäännöksen kaikista maista, joihin olen lampaani
karkottanut. Minä tuon ne takaisin laitumelleen, ja niistä tulee hedelmällisiä, ja ne
lisääntyvät. 4 Minä herätän heille paimenia, jotka kaitsevat heitä. He eivät enää
pelkää eivätkä ole kauhuissaan, eikä yhtäkään heistä puutu, sanoo Herra."

Daavidin vanhurskas vesa

5 "**K**atso, päivät tulevat, sanoo Herra,
jolloin minä herätän Daavidille vanhurskaan vesan.
Hän hallitsee kuninkaana ja menestyy,
hän toteuttaa oikeuden ja vanhurskauden maassa.
6 Hänen päivinään Juuda pelastuu ja Israel asuu turvassa.

Ja tämä on hänen nimensä, jolla häntä kutsutaan:
'Herra, meidän vanhurskautemme'.
7 **S**en tähden Herra sanoo: Katso, päivät tulevat, jolloin ei enää sanota: 'Niin totta kuin Herra elää, hän, joka toi israelilaiset pois Egyptin maasta', 8 vaan: 'Niin totta kuin Herra elää, hän, joka johdatti Israelin heimon jälkeläiset tänne pohjoisesta maasta ja kaikista muista maista, joihin oli heidät karkottanut.' Silloin he saavat jälleen asua omassa maassaan."

Väärät profeetat eksyttävät kansaa

9 **P**rofeetoista:
"Sydämeni on murtunut rinnassani,
kaikki luuni vapisevat.
Minä olen kuin juopunut,
kuin mies, jonka viini on voittanut,
Herran vuoksi
ja hänen pyhien sanojensa vuoksi.
10 Maa on täynnä avionrikkojia,
se murehtii kirouksen tähden,
erämaan laitumet kuivuvat.
Kaikki he rientävät pahantekoon,
heidän voimanaan on vääryys.
11 He ovat jumalattomia, niin profeetta kuin pappikin.
Omasta huoneestanikin minä olen löytänyt heidän pahuuttaan,
sanoo Herra.
12 Sen tähden heidän tiensä on heille
kuin liukas polku.
Pimeässä he suistuvat
ja kaatuvat polullaan,
koska minä tuotan heille onnettomuuden
heidän rangaistuksensa vuotena,
sanoo Herra.
13 **S**amarian profeetoissa
minä näin turmelusta:
he ennustivat Baalin nimessä
ja eksyttivät kansani Israelin.
14 Jerusalemin profeettojen joukossa
minä näin kauhistavia tekoja:
aviorikosta ja valheessa vaeltamista.
He vahvistavat pahantekijöiden käsiä,
ettei kukaan kääntyisi pois pahuudestaan.
Kaikki he ovat minulle kuin sodomalaisia

ja kaupungin asukkaat kuin gomorralaisia.
15 Sen tähden, näin sanoo Herra Sebaot näistä profeetoista:
Katso, minä syötän heille koiruohoa
ja juotan heille myrkkyvettä,
sillä Jerusalemin profeetoista
on jumalattomuus levinnyt koko maahan.
16 **N**äin sanoo Herra Sebaot:
Älkää kuunnelko, mitä puhuvat nuo profeetat,
jotka profetoivat teille
ja täyttävät teidät turhilla toiveilla.
Oman sydämensä näkyjä he puhuvat,
eivät he profetoi Herran käskystä.
17 He hokevat halveksijoilleni: 'Herra on puhunut:
Teillä on oleva rauha!'
Kaikille, jotka vaeltavat paatunein sydämin, he sanovat:
'Ei teitä kohtaa onnettomuus.'
18 Mutta kuka on ollut mukana Herran neuvottelussa,
nähnyt ja kuullut hänen sanansa?
Kuka on tarkkaan kuunnellut hänen sanojaan
ja ymmärtänyt ne?
19 **K**atso, Herran kiivas myrsky puhkeaa,
pyörremyrsky riehuu jumalattomien pään päällä.
20 Herran viha ei asetu,
ennen kuin hän on täysin toteuttanut
sydämensä ajatukset.
Aikojen lopulla te sen hyvin ymmärrätte.
21 **M**inä en ole lähettänyt noita profeettoja,
mutta silti he juoksevat;
minä en ole puhunut heille,
mutta silti he profetoivat.
22 Jos he olisivat olleet mukana minun neuvottelussani,
he julistaisivat minun sanani kansalleni
ja saisivat sen palaamaan pahalta tieltään
ja pahoista teoistaan.
23 Olenko minä Jumala vain läheltä,
sanoo Herra,
enkö ole Jumala myös kaukaa?
24 Voisiko joku piiloutua sellaiseen piiloon,
etten minä häntä näkisi?
sanoo Herra.
Enkö minä täytä taivasta ja maata?
sanoo Herra.

25 **M**inä olen kuullut, mitä julistavat nuo profeetat, jotka profetoivat minun
nimessäni valhetta sanoen: 'Olen nähnyt unta, olen nähnyt unta!' 26 Kuinka kauan?
Mitä on mielessä noilla profeetoilla, jotka profetoivat valhetta ja oman sydämensä
petosta? 27 Aikovatko he unillaan, joita he kertovat toisilleen, saada kansani
unohtamaan minun nimeni? Niinhän heidän isänsä unohtivat minun nimeni Baalin
tähden. 28 Se profeetta, jolla on uni, kertokoon unensa, mutta se, jolla on minun
sanani, puhukoon sanani uskollisesti.
Mitä tekemistä akanoilla on jyvien seassa?
sanoo Herra.
29 Eikö minun sanani ole kuin tuli,
sanoo Herra,
ja kuin moukari, joka murskaa kallion?
30 **S**en tähden, sanoo Herra, minä olen niitä profeettoja vastaan, jotka varastavat
minun sanani toinen toiseltaan. 31 Katso, minä olen niitä profeettoja vastaan,
sanoo Herra, jotka ottavat sanan omalta kieleltään ja nimittävät sitä Herran
sanaksi. 32 Minä olen niitä vastaan, jotka profetoivat valheunien perusteella,
kertovat niistä ja eksyttävät minun kansaani valheillaan ja kerskumisellaan. Minä
en ole heitä lähettänyt enkä käskenyt, eikä heistä ole mitään apua tälle kansalle,
sanoo Herra."

Herran taakka

33 "**K**un tämä kansa tai profeetta tai pappi kysyy sinulta: 'Mikä on Herran taakka',
niin sano heille: 'Mikä taakka? Minä heitän teidät pois, sanoo Herra.' 34 Jos
profeetta, pappi tai joku kansasta sanoo: 'Herran taakka', minä vaadin hänet ja
hänen perheensä siitä tilille.
35 **P**uhukaa keskenänne ja kysykää toisiltanne näin: 'Mitä Herra on vastannut?' tai
'Mitä Herra on puhunut?' 36 Mutta älkää enää mainitko Herran taakkaa, sillä
jokaiselle tulee taakaksi hänen oma sanansa. Tehän vääntelette elävän Jumalan,
meidän Jumalamme, Herran Sebaotin, sanoja.
37 **N**äin teidän tulee kysyä profeetalta: 'Mitä Herra on sinulle vastannut ja mitä
Herra on puhunut?' 38 Mutta jos te vielä puhutte Herran taakasta, niin Herra sanoo
näin: Koska te käytätte tätä sanaa: 'Herran taakka', vaikka minä olen lähettänyt
teidän luoksenne tämän sanoman: 'Älkää sanoko: Herran taakka', 39 niin minä
unohdan teidät kokonaan ja heitän kasvojeni edestä pois teidät ja tämän
kaupungin, jonka minä annoin teille ja teidän isillenne. 40 Minä annan tulla teidän
päällenne ikuisen häpeän ja ikuisen pilkan, joka ei unohdu."

Kaksi viikunakoria

24 1 **S**en jälkeen, kun Baabelin kuningas Nebukadressar oli vienyt Jerusalemista
pakkosiirtolaisuuteen Baabeliin Juudan kuninkaan Jekonjan, Joojakimin pojan, ja

Juudan päämiehet sekä sepät ja lukkosepät, Herra näytti minulle näyn: Kaksi viikunakoria oli asetettu Herran temppelin edustalle.
2 **T**oisessa korissa oli oikein hyviä viikunoita, kuin varhaisviikunoita, mutta toisessa korissa oli kovin huonoja viikunoita, niin huonoja, ettei niitä voinut syödä. 3 Herra sanoi minulle: "Mitä sinä näet, Jeremia?" Minä vastasin: "Viikunoita. Hyvät viikunat ovat oikein hyviä, mutta huonot ovat hyvin huonoja, niin huonoja, ettei niitä voi syödä."
4 **S**illoin minulle tuli tämä Herran sana: 5 "Näin sanoo Herra, Israelin Jumala: Näiden hyvien viikunoiden kaltaisina minä pidän Juudan pakkosiirtolaisia, jotka minä lähetin tästä paikasta kaldealaisten maahan heidän hyväkseen. 6 Minä olen kiinnittänyt katseeni heihin heidän parhaakseen, ja minä tuon heidät takaisin tähän maahan. Minä rakennan heidät enkä hajota, minä istutan heidät enkä revi pois. 7 Minä annan heille sellaisen sydämen, että he tuntevat minut, sillä minä olen Herra. He ovat minun kansani ja minä olen heidän Jumalansa, sillä he palaavat minun luokseni kaikesta sydämestään.
8 **M**utta niin kuin tehdään huonoille viikunoille, joita ei niiden huonouden takia voi syödä, niin minä, sanoo Herra, teen Juudan kuninkaalle Sidkialle, hänen ruhtinailleen ja Jerusalemin jäännökselle, niille, jotka ovat jääneet jäljelle tähän maahan, ja niille, jotka asuvat Egyptin maassa. 9 Minä teen heidät kauhun aiheeksi ja onnettomuudeksi kaikille valtakunnille maan päällä, minä teen heidän nimensä häväistykseksi ja sananparreksi, irvailun aiheeksi ja kiroukseksi kaikissa paikoissa, minne minä heidät karkotan. 10 Minä lähetän heidän kimppuunsa miekan, nälän ja ruton, kunnes he ovat kokonaan hävinneet siitä maasta, jonka minä olen antanut heille ja heidän isilleen."

Seitsemänkymmentä vuotta kestävä pakkosiirtolaisuus

25 1 **K**oko Juudan kansaa koskeva sana, joka tuli Jeremialle Juudan kuninkaan Joojakimin, Joosian pojan, neljäntenä vuotena eli Nebukadressarin, Baabelin kuninkaan, ensimmäisenä vuotena. 2 Profeetta Jeremia puhui sanansa koko Juudan kansalle ja kaikille Jerusalemin asukkaille. Hän sanoi:
3 "**J**uudan kuninkaan Joosian, Aamonin pojan, kolmannestatoista vuodesta alkaen tähän päivään saakka – kaksikymmentäkolme vuotta – on minulle tullut Herran sana, ja minä olen puhunut teille varhaisesta alkaen, mutta te ette ole kuunnelleet. 4 Herra on varhaisista ajoista alkaen lähettänyt teidän luoksenne kaikki palvelijansa, profeetat, mutta te ette ole kuunnelleet heitä ettekä kallistaneet korvaanne heidän puheelleen. 5 He sanoivat: 'Kääntykää jokainen pahalta tieltänne ja pahoista teoistanne, niin saatte asua maassa, jonka Herra on antanut teille ja teidän isillenne ikuisiksi ajoiksi. 6 Älkää seuratko muita jumalia, älkää palvelko ja palvoko niitä. Älkää vihoittako minua teoillanne, etten minä tuottaisi teille onnettomuutta.' 7 Te ette kuitenkaan kuunnelleet minua, sanoo Herra, vaan vihoititte minut teoillanne omaksi onnettomuudeksenne.

8 **S**en tähden, näin sanoo Herra Sebaot: Koska te ette ole kuunnelleet minun
sanojani, 9 minä lähetän noutamaan kaikki pohjoisen heimot, sanoo Herra, ja
palvelijani Nebukadressarin, Baabelin kuninkaan, ja tuon heidät tämän maan ja
sen asukkaiden kimppuun ja kaikkien näiden ympärillä olevien kansojen
kimppuun. Minä vihin nämä maat tuhon omiksi ja teen niistä autioita, ivan
vihellyksen aiheita ja ikuisia raunioita. 10 Minä hävitän niiden keskeltä riemun ja
ilon äänet, sulhasen äänen ja morsiamen äänen, käsikivien äänen ja lampun valon.
11 Koko tästä alueesta tulee raunioitunut ja autio, ja nämä kansat joutuvat
palvelemaan Baabelin kuningasta seitsemänkymmentä vuotta.
12 **M**utta kun seitsemänkymmentä vuotta on täyttynyt, minä kostan Baabelin
kuninkaalle ja hänen kansalleen heidän pahuutensa, sanoo Herra. Myös
kaldealaisten maata minä rankaisen ja teen siitä ikuisesti aution. 13 Minä toteutan
kaikki sanani sitä maata vastaan – kaiken, mitä tähän kirjaan on siitä kirjoitettu,
kaiken, mitä Jeremia on profetoinut kaikkia niitä kansoja vastaan. 14 Nekin joutuvat
näet palvelemaan monia kansoja ja suuria kuninkaita, ja minä maksan heille
heidän töittensä ja heidän kättensä tekojen mukaan."

Jeremia juottaa kansoille Herran vihan maljan

15 **N**äin sanoi minulle Herra, Israelin Jumala: "Ota kädestäni tämä vihan viinin malja
ja juota siitä kaikki kansat, joiden luo minä sinut lähetän.
16 Kun ne juovat siitä, ne alkavat horjua ja ovat kuin mielettömiä miekan edessä,
jonka minä lähetän niiden keskuuteen."
17 **N**iin minä otin maljan Herran kädestä ja juotin kaikkia kansoja, joiden luokse
Herra minut lähetti: 18 Jerusalemia ja Juudan kaupunkeja kuninkaineen ja
ruhtinaineen tehdäkseni niistä raunioita, kauhun, ivan vihellyksen ja kirouksen
aiheita, sellaisia kuin ne ovat tänä päivänä; 19 Egyptin kuningasta, faraota, ja hänen
palvelijoitaan ja ruhtinaitaan sekä koko hänen kansaansa; 20 kaikkea sekakansaa,
kaikkia Uusin maan kuninkaita, kaikkia filistealaisten maan kuninkaita, Askelonia,
Gassaa, Ekronia ja asdodilaisten jäännöstä; 21 Edomia, Mooabia ja ammonilaisia;
22 kaikkia Tyyron ja Siidonin kuninkaita sekä meren tuolla puolen olevan
rantamaan kuninkaita; 23 Dedania, Teemaa ja Buusia ja kaikkia, jotka leikkaavat
hiuksensa ohimoilta; 24 kaikkia Arabian kuninkaita ja kaikkia autiomaassa asuvan
sekakansan kuninkaita; 25 kaikkia Simrin kuninkaita ja kaikkia Eelamin kuninkaita ja
kaikkia Meedian kuninkaita; 26 kaikkia pohjoisen kuninkaita, lähellä ja kaukana
asuvia, toista toisensa jälkeen – kaikkia valtakuntia maan päällä. Näiden jälkeen
on myös Seesakin kuninkaan juotava.
27 **S**ano heille: Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Juokaa ja juopukaa,
oksentakaa ja kaatukaa älkääkä enää nousko sen miekan vuoksi, jonka minä
lähetän teidän keskellenne. 28 Mutta jos he kieltäytyvät ottamasta maljaa sinun
kädestäsi ja juomasta siitä, niin sano heille: Näin sanoo Herra Sebaot: Kyllä teidän
on juotava siitä, 29 sillä jos minä aloitan onnettomuuden tuottamisen kaupungista,

joka on pyhitetty minun nimelleni, miten te voisitte jäädä rankaisematta? Te ette
jää rankaisematta, sillä minä kutsun miekan kaikkia maan asukkaita vastaan,
sanoo Herra Sebaot.
30 **J**a sinä, profetoi heille kaikki nämä sanat ja sano heille:
Herra ärjyy korkeudesta,
antaa äänensä kaikua pyhästä asunnostaan.
Hän ärjyy jylisten yli laitumensa,
huutaa kaikille maan asukkaille
kuin viinikuurnan polkijat.
31 Pauhu kiirii maan ääriin asti,
sillä Herralla on riita kansojen kanssa,
hän käy oikeutta kaiken lihan kanssa.
Jumalattomat hän antaa miekan surmattaviksi,
sanoo Herra.
32 Näin sanoo Herra Sebaot:
Katso, onnettomuus kulkee kansasta kansaan,
raju myrsky nousee
maan perimmäisiltä ääriltä.
33 **H**erran surmaamia on oleva sinä päivänä maan äärestä toiseen ääreen. Ei heille
pidetä valittajaisia, ei heitä korjata pois eikä haudata; heistä tulee lantaa maan
pinnalle.
34 **P**arkukaa, paimenet, ja huutakaa,
kieriskelkää tomussa, te lauman valtiaat,
sillä on tullut aika teidän joutua teurastettaviksi.
Te kaadutte ja hajoatte pirstaleiksi kuin kallisarvoinen astia.
35 Kadonnut on pakopaikka paimenilta,
pelastus lauman valtiailta.
36 Kuulkaa! Paimenet huutavat,
lauman valtiaat valittavat,
sillä Herra hävittää heidän laitumensa.
37 Heidän rauhaisat niittynsä ovat tuhoutuneet
Herran vihan hehkusta.
38 Hän on lähtenyt tiheiköstään kuin nuori leijona.
Totisesti, heidän maansa on tullut autioksi
sortajan vihan hehkusta,
Herran vihan hehkusta."

Jeremia puhuu temppelissä

26 1 **J**oojakimin, Joosian pojan, Juudan kuninkaan, hallitusajan alussa tuli Herralta
tämä sana:

2 "**N**äin sanoo Herra: Asetu seisomaan Herran temppelin esipihalle ja puhu kaikkia
niitä Juudan kaupunkeja vastaan, joista tullaan Herran temppeliin häntä
palvomaan. Puhu kaikki nämä sanat, jotka minä olen käskenyt sinun sanoa heille.
Älä jätä pois sanaakaan. 3 Ehkäpä he kuuntelevat sinua ja palaavat itse kukin pois
pahalta tieltään. Silloin minä kadun sitä onnettomuutta, jonka olen aikonut heille
tuottaa heidän pahojen tekojensa tähden.
4 **S**ano heille: Näin sanoo Herra: Ellette kuuntele minua ja vaella minun opetukseni
mukaan, jonka minä olen teille antanut, 5 ettekä kuuntele palvelijoitteni sanoja,
profeettojen, joita minä olen lähettänyt teidän luoksenne varhaisista ajoista
alkaen yhä uudelleen, vaikka ette ole kuunnelleet heitä, 6 niin minä teen tälle
temppelille, niin kuin tein Siilolle, ja tästä kaupungista minä teen kiroussanan
kaikille maan kansoille."

"Kuolemantuomio tälle miehelle!"

7 **P**apit, profeetat ja koko kansa kuulivat Jeremian puhuvan nämä sanat Herran
temppelissä. 8 Kun Jeremia oli puhunut loppuun kaiken, minkä Herra oli käskenyt
hänen puhua kaikelle kansalle, papit, profeetat ja kansa ottivat hänet kiinni ja
sanoivat: "Sinun on totisesti kuoltava! 9 Miksi olet profetoinut Herran nimessä,
että tälle temppelille käy niin kuin Siilolle, ja tästä kaupungista tulee rauniopaikka,
jossa ei ole asukkaita?" Ja koko kansa kokoontui Jeremian ympärille Herran
temppelissä.
10 **K**un Juudan ruhtinaat kuulivat tästä, he menivät kuninkaanlinnasta Herran
temppeliin ja istuutuivat Herran temppelin uudelle portille. 11 Papit ja profeetat
sanoivat ruhtinaille ja kaikelle kansalle: "Kuolemantuomio tälle miehelle! Hän on
profetoinut tätä kaupunkia vastaan, niin kuin olette omin korvin kuulleet."
12 **M**utta Jeremia sanoi kaikille ruhtinaille ja koko kansalle: "Herra on lähettänyt
minut profetoimaan tälle temppelille ja tälle kaupungille kaikki ne sanat, jotka te
olette kuulleet. 13 Parantakaa siis nyt vaelluksenne ja tekonne ja kuunnelkaa
Herran, teidän Jumalanne, ääntä, niin Herra katuu onnettomuutta, jolla hän on
teitä uhannut. 14 Mitä minuun tulee, minä olen teidän käsissänne. Tehkää minulle
niin kuin katsotte hyväksi ja oikeaksi. 15 Mutta se tietäkää, että jos surmaatte
minut, te saatatte viattoman veren päällenne ja tämän kaupungin ja sen
asukkaiden päälle, sillä Herra on todellakin lähettänyt minut teidän luoksenne
puhumaan kaikki nämä sanat."

”Ei kuolemantuomiota tälle miehelle!"

16 **S**illoin ruhtinaat ja kaikki kansa sanoivat papeille ja profeetoille: "Ei kuoleman-
tuomiota tälle miehelle! Hän on puhunut meille Herran, meidän Jumalamme,
nimessä."
17 **M**yös muutamat miehet maan vanhimmista nousivat ja sanoivat koko kansan-
joukolle näin:

18 "Mooresetilainen Miika profetoi Juudan kuninkaan Hiskian päivinä ja sanoi koko
Juudan kansalle: Näin sanoo Herra Sebaot:
'Siion kynnetään pelloksi,
Jerusalemista tulee kiviraunio
ja temppelivuoresta metsäinen kukkula.'
19 Surmasivatko Juudan kuningas Hiskia ja koko Juuda hänet silloin? Eikö Hiskia
pelännyt Herraa ja pyrkinyt lepyttämään Herraa, ja niin Herra katui onnettomuut-
ta, jolla oli heitä uhannut? Me sen sijaan olemme tuottamassa itsellemme suuren
onnettomuuden."

Kuningas Joojakim surmauttaa profeetta Uurian

20 Oli toinenkin mies, joka profetoi Herran nimessä: Uuria, Semajan poika, Kirjat-
Jearimista. Hän profetoi tätä kaupunkia ja tätä maata vastaan aivan samalla tavoin
kuin Jeremia. 21 Kun kuningas Joojakim, kaikki hänen soturinsa ja kaikki ruhtinaat
kuulivat hänen sanansa, kuningas etsi häntä tappaakseen. Siitä kuultuaan Uuria
peloissaan lähti pakoon ja meni Egyptiin. 22 Kuningas Joojakim lähetti kuitenkin
Egyptiin Elnatanin, Akborin pojan, muutamien miesten kanssa. 23 Nämä toivat
Uurian Egyptistä ja veivät hänet kuningas Joojakimin eteen. Tämä surmautti hänet
miekalla ja heitätti hänen ruumiinsa tavallisen kansan hautaan.
24 Mutta Ahikamin, Saafanin pojan, käsi oli Jeremian suojana, niin ettei häntä
jätetty kansan käsiin surmattavaksi.

Kaikkien on alistuttava Baabelin kuninkaan ikeen alle

27 1 Juudan kuninkaan Joojakimin, Joosian pojan, hallituskauden alussa tuli
Jeremialle Herralta tämä sana.
2 Näin sanoi Herra minulle: "Tee itsellesi ikeitä ja niihin siteet ja pane ikeet
kaulaasi. 3 Lähetä ne sitten Edomin kuninkaalle, Mooabin kuninkaalle,
ammonilaisten kuninkaalle, Tyyron kuninkaalle ja Siidonin kuninkaalle niiden
lähettiläiden mukana, jotka ovat tulleet Jerusalemiin Sidkian, Juudan kuninkaan,
luo. 4 Käske heidän mennä herrojensa luo ja sanoa heille: Näin sanoo Herra
Sebaot, Israelin Jumala:
5 Minä olen tehnyt maan sekä maan päällä olevat ihmiset ja eläimet suurella
voimallani ja ojennetulla käsivarrellani, ja minä annan ne, kenelle hyväksi näen.
6 Nyt minä annan kaikki nämä maat palvelijani Nebukadnessarin, Baabelin
kuninkaan, valtaan. Myös villieläimet minä annan hänelle, hänen palvelijoikseen.
7 Kaikki kansat palvelevat häntä ja hänen poikaansa ja pojanpoikaansa, kunnes
hänenkin maansa aika tulee ja monet kansat ja suuret kuninkaat alistavat sen
palvelukseensa.
8 Sitä kansaa ja valtakuntaa, joka ei tahdo palvella Nebukadnessaria, Baabelin
kuningasta, eikä ottaa niskaansa Baabelin kuninkaan iestä, sitä kansaa minä
rankaisen miekalla, nälällä ja rutolla, sanoo Herra, kunnes minä teen siitä lopun

hänen kauttaan. 9 Ja te, älkää kuunnelko profeettojanne tai ennustelijoitanne,
unennäkijöitänne, tietäjiänne tai noitianne, jotka sanovat teille, että te ette joudu
palvelemaan Baabelin kuningasta, 10 sillä he profetoivat teille valhetta. Jos uskotte
heitä, te joudutte kauas pois omasta maastanne; minä karkotan teidät, ja te
tuhoudutte. 11 Mutta sen kansan, joka ottaa niskaansa Baabelin kuninkaan ikeen ja
palvelee häntä, minä annan jäädä omaan maahansa, sanoo Herra. Siellä se saa
asua ja viljellä maataan."

Älkää kuunnelko valheprofeettoja

12 **M**inä puhuin myös Juudan kuninkaalle Sidkialle nämä samat asiat ja sanoin:
Ottakaa niskaanne Baabelin kuninkaan ies ja palvelkaa häntä ja hänen kansaansa,
niin te saatte elää. 13 Miksi sinä ja sinun kansasi kuolisitte miekkaan, nälkään ja
ruttoon, niin kuin Herra on puhunut siitä kansasta, joka ei tahdo palvella Baabelin
kuningasta? 14 Älkää kuunnelko niitä profeettoja, jotka sanovat teille, että te ette
joudu palvelemaan Baabelin kuningasta, sillä he profetoivat teille valhetta. 15 "En
minä ole heitä lähettänyt", sanoo Herra, "vaan he profetoivat minun nimessäni
valhetta, jotta minä karkottaisin teidät ja te tuhoutuisitte, te ja nuo profeetat,
jotka teille profetoivat."
16 **M**inä sanoin papeille ja koko tälle kansalle: Näin sanoo Herra: Älkää kuunnelko
noita profeettojanne, jotka profetoivat teille, että Herran temppelin esineet
tuodaan aivan pian takaisin Baabelista. He profetoivat teille valhetta. 17 Älkää
kuunnelko heitä vaan palvelkaa Baabelin kuningasta, niin te saatte elää. Miksi
tästä kaupungista pitäisi tulla rauniopaikka? 18 Jos he ovat profeettoja ja jos heillä
on Herran sana, niin rukoilkoot Herraa Sebaotia, etteivät Baabeliin joutuisi nekin
esineet, jotka vielä ovat jäljellä Herran temppelissä, Juudan kuninkaan linnassa ja
Jerusalemissa.

Loputkin temppelin esineet viedään Baabeliin

19 **S**illä näin sanoo Herra Sebaot pylväistä, merestä, jalustoista ja muista esineistä,
jotka vielä ovat jäljellä tässä kaupungissa 20 ja joita Nebukadnessar, Baabelin
kuningas, ei ottanut mukaansa, kun hän vei Jekonjan, Joojakimin pojan, Juudan
kuninkaan, sekä kaikki Juudan ja Jerusalemin ylimykset Jerusalemista
pakkosiirtolaisuuteen Baabeliin. 21 Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala,
esineistä, jotka vielä ovat jäljellä Herran temppelissä, Juudan kuninkaan linnassa
ja muualla Jerusalemissa: 22 "Ne viedään Baabeliin, ja sinne ne jäävät siihen
päivään asti, jona minä kiinnitän huomioni niihin, sanoo Herra, ja annan tuoda ne
takaisin tähän paikkaan."

Väärä profeetta Hananja

28 1 **S**inä vuonna, Sidkian, Juudan kuninkaan, hallituskauden alkupuolella, neljännen vuoden viidennessä kuussa, profeetta Hananja, Assurin poika, joka oli kotoisin Gibeonista, sanoi minulle Herran temppelissä pappien ja kaiken kansan katsellessa:
2 "**N**äin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Minä särjen Baabelin kuninkaan ikeen. 3 Vielä kaksi vuotta, niin minä tuon takaisin tähän paikkaan kaikki Herran temppelin esineet, jotka Baabelin kuningas Nebukadnessar otti täältä ja vei Baabeliin. 4 Minä tuon takaisin tähän paikkaan myös Jekonjan, Joojakimin pojan, Juudan kuninkaan, ja kaikki Juudan pakkosiirtolaiset, jotka joutuivat Baabeliin, sanoo Herra, sillä minä särjen Baabelin kuninkaan ikeen."
5 **P**rofeetta Jeremia vastasi profeetta Hananjalle pappien ja kaiken Herran temppelissä seisovan kansan edessä. 6 Profeetta Jeremia sanoi: "Aamen, tehköön Herra niin! Toteuttakoon Herra sanasi, jotka olet profetoinut, ja tuokoon Herran temppelin esineet ja kaikki pakkosiirtolaiset takaisin Baabelista tähän paikkaan. 7 Kuule kuitenkin tämä sana, jonka minä puhun sinun ja kaiken kansan kuullen. 8 Profeetat, jotka ovat olleet ennen minua ja sinua varhaisista ajoista alkaen, ovat profetoineet monille maille ja suurille valtakunnille sotaa, onnettomuutta ja ruttoa. 9 Profeetta, joka profetoi rauhaa, tunnetaan todellakin Herran lähettämäksi profeetaksi siitä, että hänen sanansa toteutuu."
10 **S**illoin profeetta Hananja otti ikeen profeetta Jeremian kaulasta ja särki sen. 11 Koko kansan läsnä ollessa Hananja sanoi: "Näin sanoo Herra: Tällä tavoin minä särjen Nebukadnessarin, Baabelin kuninkaan, ikeen kaikkien kansojen kaulasta, ennen kuin kaksi vuotta on kulunut." Silloin profeetta Jeremia lähti pois.

Jeremia julistaa tuomion Hananjalle

12 **M**utta sen jälkeen kun profeetta Hananja oli särkenyt ikeen profeetta Jeremian kaulasta, Jeremialle tuli tämä Herran sana: 13 "Mene ja sano Hananjalle: Näin sanoo Herra: Puisen ikeen sinä olet särkenyt mutta tehnyt sen sijaan rautaisen ikeen. 14 Sillä näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Minä olen pannut rautaisen ikeen kaikkien näiden kansojen niskaan, jotta ne palvelisivat Nebukadnessaria, Baabelin kuningasta, ja ne palvelevatkin häntä. Myös villieläimet minä olen antanut hänen valtaansa."
15 **P**rofeetta Jeremia sanoi vielä profeetta Hananjalle: "Kuule, Hananja! Ei Herra ole sinua lähettänyt, vaan sinä olet saanut tämän kansan turvaamaan valheeseen. 16 Sen tähden, näin sanoo Herra: Katso, minä poistan sinut maan päältä. Tänä vuonna sinä kuolet, sillä sinä olet julistanut luopumusta Herrasta." 17 Ja profeetta Hananja kuoli sinä vuonna, seitsemännessä kuussa.

Jeremian kirje pakkosiirtolaisille

29 1 **T**ässä on sen kirjeen teksti, jonka profeetta Jeremia lähetti Jerusalemista vielä
jäljellä oleville pakkosiirtolaisten vanhimmille sekä papeille, profeetoille ja kaikelle
kansalle, jotka Nebukadnessar oli vienyt Jerusalemista pakkosiirtolaisuuteen
Baabeliin. 2 Hän kirjoitti kirjeen sen jälkeen, kun kuningas Jekonja ja kuninkaan äiti,
hoviherrat, Juudan ja Jerusalemin ruhtinaat sekä sepät ja lukkosepät olivat
joutuneet lähtemään Jerusalemista. 3 Jeremia antoi kirjeen Elasan, Saafanin pojan,
ja Gemarjan, Hilkian pojan, mukaan, kun Sidkia, Juudan kuningas, lähetti heidät
Nebukadressarin, Baabelin kuninkaan, luo Baabeliin. Kirje kuului näin:
4 "**N**äin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala, kaikille pakkosiirtolaisille, jotka hän
on vienyt Jerusalemista pakkosiirtolaisuuteen Baabeliin: 5 Rakentakaa taloja ja
asettukaa niihin asumaan, istuttakaa puutarhoja ja syökää niiden hedelmiä.
6 Ottakaa itsellenne vaimot ja siittäkää poikia ja tyttäriä. Ottakaa vaimot myös
pojillenne ja naittakaa tyttärenne, ja synnyttäköötmyös nämä poikia ja tyttäriä.
Lisääntykää siellä älkääkä vähentykö. 7 Tavoitelkaa sen kaupungin parasta, johon
minä olen teidät siirtänyt, ja rukoilkaa sen puolesta Herraa, sillä sen hyvinvointi
koituu teidänkin hyvinvoinniksenne.
8 **S**illä näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Älkää antako profeettojenne ja
ennustajienne, joita teillä on keskuudessanne, pettää itseänne älkääkä kuunnelko
unia, joita he näkevät, 9 sillä valheita he teille profetoivat minun nimessäni. Minä
en ole lähettänyt heitä, sanoo Herra."

Herra antaa tulevaisuuden ja toivon

10 "**N**äin sanoo Herra: Vasta kun ne seitsemänkymmentä Baabelin vuotta ovat
kuluneet, minä katson teidän puoleenne. Minä toteutan teille antamani hyvän
lupauksen ja tuon teidät takaisin tähän paikkaan, 11 sillä minä tunnen ajatukseni,
joita minulla on teitä kohtaan, sanoo Herra. Ne ovat rauhan eivätkä tuhon
ajatuksia – minä annan teille tulevaisuuden ja toivon. 12 Silloin te huudatte minua
avuksenne, tulette minun luokseni ja rukoilette minua, ja minä kuulen teitä.
13 Silloin te etsitte minua ja löydätte minut, kun etsitte minua kaikesta
sydämestänne. 14 Minä annan teidän löytää itseni, sanoo Herra, ja minä käännän
teidän kohtalonne ja kokoan teidät kaikkien kansojen keskuudesta ja kaikista
paikoista, joihin olen teidät karkottanut, sanoo Herra. Minä tuon teidät takaisin
tähän paikkaan, josta minä vein teidät pakkosiirtolaisuuteen.
15 **T**e sanotte: 'Herra on herättänyt meille profeettoja Baabelissa.' 16 Mutta Herra
sanoo kuninkaasta, joka istuu Daavidin valtaistuimella, ja kaikesta tässä
kaupungissa asuvasta kansasta, teidän veljistänne, jotka eivät joutuneet teidän
kanssanne pakkosiirtolaisuuteen, 17 Herra Sebaot sanoo näin: Minä lähetän heidän
keskuuteensa miekan, nälän ja ruton. Minä teen heistä kuin mädäntyneitä
viikunoita, jotka ovat niin huonoja, ettei niitä voi syödä. 18 Minä ajan heitä takaa

miekalla, nälällä ja rutolla. Minä teen heistä kauhistuksen kaikille valtakunnille maan päällä, kirouksen ja tyrmistyksen aiheen, ivan vihellyksen ja häväistyksen kohteen kaikkien kansojen keskuudessa, minne minä heidät karkotan. 19 Tämä tapahtuu siksi, etteivät he kuunnelleet minun sanojani, sanoo Herra, kun minä lähetin heidän luokseen palvelijoitani profeettoja varhaisista ajoista alkaen. Te ette ole kuunnelleet, sanoo Herra. 20 Mutta te, kaikki pakkosiirtolaiset, jotka minä olen lähettänyt Jerusalemista Baabeliin, kuulkaa Herran sana."

Väärät profeetat Ahab ja Sidkia

21 "**N**äin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala, Ahabista, Koolajan pojasta, ja Sidkiasta, Maasejan pojasta, jotka profetoivat teille valhetta minun nimessäni: Katso, minä annan heidät Nebukadressarin, Baabelin kuninkaan, käsiin, ja hän surmaa heidät teidän nähtenne. 22 Kaikki Juudan pakkosiirtolaiset, jotka ovat Baabelissa, ottavat heidän nimensä kiroussanaksi ja sanovat: 'Herra tehköön sinulle niin kuin Sidkialle ja Ahabille, jotka Baabelin kuningas kärvensi tulessa', 23 sillä he ovat tehneet Israelissa häpeällisiä tekoja. He ovat tehneet aviorikoksen lähimmäistensä vaimojen kanssa ja puhuneet valheellisesti minun nimessäni sellaista, mitä minä en ole käskenyt heidän puhua. Minä tiedän sen ja olen sen todistaja, sanoo Herra."

Jeremia julistaa tuomion Semajalle

24 "**P**uhu nehelamilaiselle Semajalle: 25 Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Sinä olet lähettänyt kaikelle Jerusalemissa asuvalle kansalle ja myös pappi Sefanjalle, Maasejan pojalle, ja muille papeille omissa nimissäsi kirjeitä. Sefanjalle olet sanonut: 26 'Herra on asettanut sinut papiksi pappi Joojadan sijaan, jotta Herran temppelissä olisi järjestyksen valvojia kaikkien hullujen ja ennustajien varalle, niin että panisit sellaiset jalkapuuhun ja kaularautaan. 27 Miksi et siis ole nuhdellut anatotilaista Jeremiaa, joka profetoi teille? 28 Niinpä hän on saattanut lähettää meille Baabeliin tämän sanan: 'Tämä kestää vielä kauan. Rakentakaa taloja ja asettukaa niihin asumaan, istuttakaa puutarhoja ja syökää niiden hedelmiä.'"
29 **P**appi Sefanja luki tämän kirjeen profeetta Jeremialle. 30 Silloin Jeremialle tuli tämä Herran sana: 31 "Lähetä kaikille pakkosiirtolaisille tämä viesti: Näin sanoo Herra nehelamilaisesta Semajasta: Semaja on profetoinut teille, vaikka minä en ole lähettänyt häntä. Hän on saanut teidät turvaamaan valheeseen. 32 Sen tähden, näin sanoo Herra: Katso, minä rankaisen nehelamilaista Semajaa ja hänen jälkeläisiään. Yksikään heistä ei tule asumaan tämän kansan keskuudessa eikä näkemään sitä hyvää, jonka minä teen kansalleni, sanoo Herra, sillä hän on julistanut luopumusta Herrasta."

Pelastus ahdistuksen jälkeen

30 1 **S**ana, joka tuli Jeremialle Herralta, kuului näin: 2 "Näin sanoo Herra, Israelin
Jumala: Kirjoita kirjaan kaikki sanat, jotka minä olen sinulle puhunut. 3 Sillä katso,
päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin minä käännän kansani Israelin ja Juudan
kohtalon, sanoo Herra. Minä tuon heidät takaisin siihen maahan, jonka olen
antanut heidän isilleen, ja he ottavat sen jälleen omakseen."
4 **N**ämä sanat Herra puhui Israelista ja Juudasta:
5 "Näin sanoo Herra:
Olemme kuulleet vavisuttavan huudon,
kauhua, ei rauhaa!
6 Kyselkää ja tutkikaa,
voiko mies synnyttää?
Miksi sitten näen kaikkien miesten
pitelevän lanteitaan kuin synnyttäjä?
Kaikkien kasvot ovat kalvenneet?
7 Voi! Suuri on se päivä,
ei ole toista sen kaltaista.
Se on Jaakobille ahdistuksen aika,
mutta hän pelastuu siitä.
8 **S**inä päivänä tapahtuu, sanoo Herra Sebaot, että minä särjen vihollisen ikeen
sinun niskastasi ja katkaisen siteesi, eivätkä muukalaiset enää orjuuta sinua.
9 Silloin israelilaiset palvelevat Herraa, Jumalaansa, ja Daavidia, kuningastaan,
jonka minä heille herätän.
10 **Ä**lä siis pelkää, palvelijani Jaakob,
sanoo Herra,
älä ole kauhuissasi, Israel,
sillä minä pelastan sinut kaukaa
ja sinun jälkeläisesi vankeutensa maasta.
Jaakob saa palata ja elää rauhassa,
huolettomana kenenkään pelottelematta.
11 Minä olen sinun kanssasi,
sanoo Herra,
ja pelastan sinut.
Totisesti, minä teen lopun kaikista kansoista,
joiden sekaan olen sinut hajottanut,
mutta sinusta minä en loppua tee.
Silti en jätä sinua rankaisematta
vaan kuritan sinua oikeudenmukaisesti.
12 **N**äin sanoo Herra:
Parantumaton on vammasi,
kipeä on saamasi isku.

13 Ei kukaan aja sinun asiaasi,
haavaasi ei paranneta,
se ei kasva umpeen.
14 Kaikki rakkaat ystäväsi ovat sinut unohtaneet,
eivät he sinua kaipaa.
Kuin vihollista minä olen sinua lyönyt,
kurittanut ankarasti,
koska syyllisyytesi on suuri
ja syntisi monilukuiset.
15 Miksi huudat vammaasi
ja kipusi parantumattomuutta?
Suuren syyllisyytesi ja syntiesi paljouden vuoksi
minä olen tehnyt sinulle näin.
16 Myös kaikki sinun syöjäsi syödään,
ja kaikki ahdistajasi, jokainen heistä kulkee vankeuteen.
Sinun ryöstäjäsi joutuvat itse ryöstetyiksi,
ja kaikki saalistajasi minä annan saaliiksi.
17 Minä kasvatan umpeen sinun haavasi,
minä parannan sinun vammasi,
sanoo Herra,
koska sinua, Siion, kutsutaan hylätyksi,
sellaiseksi, jota kukaan ei kaipaa.
18 **N**äin sanoo Herra:
Katso, minä asetan ennalleen Jaakobin majat
ja armahdan hänen asuinsijojaan.
Kaupunki rakennetaan kummulleen,
ja palatsi on oleva oikealla paikallaan.
19 Sieltä kaikuu kiitos ja iloitsevien ääni.
Minä teen heidät monilukuisiksi,
eivätkä he vähene,
minä korotan heidät kunniaan,
eivät he jää mitättömiksi.
20 Silloin heidän poikansa ovat niin kuin muinoin,
ja heidän seurakuntansa pysyy vahvana minun edessäni.
Minä rankaisen kaikkia heidän sortajiaan.
21 Heidän valtiaansa nousee heidän omasta joukostaan,
heidän hallitsijansa tulee heidän keskuudestaan.
Minä tuon hänet lähelleni, ja hän saa astua eteeni.
Sillä kuka muuten antaisi henkensä alttiiksi
lähestyäkseen minua? sanoo Herra.
22 Ja niin te olette minun kansani,
ja minä olen teidän Jumalanne."

23 **K**atso, Herran vihan myrsky puhkeaa,
pyörremyrsky vyöryy
kohti jumalattomien päätä.
24 Eikä Herran hehkuva viha väisty,
ennen kuin hän on toteuttanut ja täyttänyt
sydämensä suunnitelmat.
Aikojen lopulla te sen ymmärrätte.

Herra uudistaa Israelin

31 1 "**S**iihen aikaan, sanoo Herra, Minä olen kaikkien Israelin heimojen Jumala, ja
he ovat minun kansani.
2 **N**äin sanoo Herra:
Autiomaassa löysi armon
miekalta säästynyt kansa.
Minä menen saattamaan Israelin rauhaan.
3 Kaukaa ilmestyi minulle Herra ja sanoi:
Ikuisella rakkaudella minä olen sinua rakastanut,
sen tähden olen vetänyt sinua puoleeni armosta.
4 Minä rakennan sinut jälleen,
sinä tulet rakennetuksi, neitsyt Israel.
Sinä koristelet jälleen rumpusi
ja lähdet karkeloon iloitsevien kanssa.
5 Sinä istutat jälleen viinitarhoja Samarian vuorille;
istuttajat saavat myös korjata hedelmät.
6 Tulee päivä, jolloin vartijat huutavat Efraimin vuorella:
'Nouskaa, lähdetään Siioniin
Herran, meidän Jumalamme, luo'.
7 **N**äin sanoo Herra:
Kohottakaa riemuhuuto Jaakobista,
iloitkaa ja riemuitkaa hänestä, joka on kansojen pää!
Kuuluttakaa, ylistäkää ja sanokaa:
'Pelasta, Herra, kansasi, Israelin jäännös.'
8 Katso, minä tuon heidät pohjoisesta maasta,
kokoan heidät maan perimmäisiltä ääriltä.
Heidän joukossaan on sokeita ja rampoja,
raskaana olevia ja synnyttäjiä.
Suurena joukkona he palaavat tänne.
9 Itkien he tulevat,
ja minä johdatan heitä, kun he kulkevat rukoillen.
Minä vien heidät vesivirroille
tasaista tietä, jolla he eivät kompastu,

sillä minä olen Israelin isä
ja Efraim on minun esikoiseni.
10 **K**uulkaa Herran sana, te kansat,
kuuluttakaa kaukaisilla saarilla ja sanokaa:
'Hän, joka hajotti Israelin, kokoaa sen jälleen,
hän vartioi sitä kuin paimen laumaansa.'
11 Sillä Herra on ostanut vapaaksi Jaakobin
ja lunastanut hänet sen vallasta,
joka on häntä vahvempi.
12 He tulevat ja kohottavat riemuhuudon Siionin kukkulalla.
Virtanaan he tulevat Herran hyvyyden luo,
viljan, viinin ja öljyn luo,
lampaiden, vuohien ja nautakarjan luo.
Silloin heidän sielunsa on kuin runsaasti kasteltu puutarha,
eivätkä he enää näänny.
13 Silloin neitsyt iloitsee karkeloiden
ja nuorukaiset yhdessä vanhusten kanssa.
Minä muutan heidän surunsa riemuksi
ja annan heille murheen sijaan lohdutuksen ja ilon.
14 Minä virvoitan pappien sielut runsaudella,
ja kansani ravitaan minun hyvyydelläni,
sanoo Herra.
15 **N**äin sanoo Herra:
Kuule, Raamasta kuuluu valitus,
katkera itku.
Raakel itkee lapsiaan
eikä lohdutuksesta huoli,
surussaan lastensa tähden,
sillä heitä ei enää ole.
16 **N**äin sanoo Herra:
Pidätä äänesi itkusta
ja silmäsi kyyneleistä,
sillä työstäsi tulee palkka,
sanoo Herra,
ja lapsesi saavat palata vihollisen maasta.
17 Sinulla on tulevaisuuden toivo,
sanoo Herra,
ja lapsesi palaavat omalle alueelleen.
18 **M**inä olen kyllä kuullut
Efraimin valituksen:
'Sinä olet kurittanut minua,
olen saanut kuritusta kuin opettamaton mullikka.

Tuo minut takaisin, niin minä palaan,
sillä sinä olet Herra, minun Jumalani.
19 Totisesti, käännyttyäni minä kaduin,
ja päästyäni ymmärrykseen
minä löin lanteisiini.
Minä häpesin, minä jouduin häpeään,
ja olen kantanut häväistystä nuoruudestani asti.'
20 Eikö Efraim ole minun kallis poikani,
minun lempilapseni?
Vaikka minä puhunkin häntä vastaan,
minä kuitenkin muistan häntä.
Siksi sisimpäni väräjää hänen vuokseen;
minä totisesti armahdan häntä,
sanoo Herra.
21 **P**ystytä itsellesi kivimerkkejä,
aseta itsellesi tienviittoja,
paina mieleesi tie,
polku, jota olet kulkenut.
Palaa, neitsyt Israel,
palaa näihin kaupunkeihisi.
22 Kuinka kauan sinä kuljeksit sinne tänne,
sinä luopiotytär?
Nyt Herra luo maahan uutta:
nainen piirittää miestä.
23 **N**äin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Kun minä käännän heidän kohtalonsa, niin vielä kerran sanotaan Juudan maassa ja sen kaupungeissa näin: 'Herra siunatkoon sinua, sinä vanhurskauden asuinsija, sinä pyhä vuori!' 24 Juudan maassa ja kaikissa sen kaupungeissa asutaan. Siellä on peltomiehiä ja laumoineen vaeltavia paimenia. 25 Minä virvoitan väsyneen sielun, ja jokaisen nääntyvän sielun minä täytän voimalla."
26 **S**iihen minä heräsin. Olin nähnyt unen, joka miellytti minua.
27 **K**atso, päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin minä kylvän Israelin maahan ja Juudan maahan ihmisen siementä ja karjan siementä. 28 Ja niin kuin minä olen valvonut, että heidät revitään ja hajotetaan, hävitetään ja tuhotaan heidän onnettomuudekseen, niin minä valvon, että heidät rakennetaan ja istutetaan, sanoo Herra.
29 **N**iinä päivinä ei enää sanota:
'Isät söivät raakoja rypäleitä,
lasten hampaat vioittuivat',
30 vaan jokaisen on kuoltava oman syntinsä tähden. Jokaiselta ihmiseltä, joka syö raakoja rypäleitä, vioittuvat hänen omat hampaansa."

Uusi liitto

31 "**K**atso, päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin minä teen Israelin heimon ja Juudan
heimon kanssa uuden liiton. 32 En tee sellaista liittoa kuin se, jonka tein heidän
isiensä kanssa silloin, kun tartuin heidän käteensä viedäkseni heidät pois Egyptin
maasta. Sen liiton he rikkoivat, vaikka minä olin ottanut heidät omikseni, sanoo
Herra.
33 **M**utta se liitto, jonka minä teen Israelin huoneen kanssa tulevina päivinä, sanoo
Herra, on tällainen: Minä panen opetukseni heidän sisimpäänsä ja kirjoitan sen
heidän sydämeensä. Niin minä olen heidän Jumalansa, ja he ovat minun kansani.
34 Silloin kukaan ei enää opeta lähimmäistään eikä veli veljeään sanoen: 'Tuntekaa
Herra.' Kaikki pienimmästä suurimpaan tuntevat minut, sanoo Herra, sillä minä
annan anteeksi heidän rikoksensa enkä enää muista heidän syntejään.
35 **N**äin sanoo Herra,
joka on pannut auringon valaisemaan päivää,
kuun ja tähdet lakiensa mukaan valaisemaan yötä,
hän, joka saa meren liikkeelle, niin että sen aallot pauhaavat –
Herra Sebaot on hänen nimensä:
36 Vain jos nämä lait väistyvät kasvojeni edestä,
sanoo Herra,
lakkaa myös Israelin siemen
olemasta kansa minun edessäni ainiaan.
37 Näin sanoo Herra:
Vain jos voidaan mitata taivaat ylhäältä
ja tutkia maan perustukset alhaalta,
silloin myös minä hylkään koko Israelin siemenen
kaiken sen tähden, mitä he ovat tehneet,
sanoo Herra.
38 **K**atso, päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin Herran kaupunki rakennetaan
uudelleen Hananelintornista Kulmaporttiin asti. 39 Sieltä mittanuora kulkee
suoraan Gaarebinkukkulalle ja kiertää sieltä Gooaan. 40 Koko laakso ruumiineen ja
tuhkineen ja kaikki penkereet Kidroninpuroon ja Hevosportin kulmaan asti idässä
ovat silloin Herralle pyhitettyjä. Kaupunkia ei enää koskaan hajoteta eikä tuhota."

Jerusalemia piiritetään

32 1 **T**ämä sana tuli Herralta Juudan kuninkaan Sidkian kymmenentenä
hallitusvuotena, joka oli Nebukadressarin kahdeksastoista vuosi. 2 Baabelin
kuninkaan sotajoukko piiritti silloin Jerusalemia, ja profeetta Jeremia oli suljettuna
Juudan kuninkaanlinnan päävartion pihaan. 3 Juudan kuningas Sidkia oli sulkenut
hänet sinne sanoen: "Miksi sinä profetoit tällä tavoin: 'Näin sanoo Herra: Katso,
minä annan tämän kaupungin Baabelin kuninkaan käsiin, ja hän valloittaa sen.

4 Juudan kuningas Sidkia ei pääse pakoon kaldealaisten käsistä, vaan hän joutuu
Baabelin kuninkaan käsiin. Hän joutuu puhumaan tämän kanssa kasvokkain ja
näkee hänet silmästä silmään. 5 Sidkia viedään Baabeliin, ja sinne hän jää, kunnes
minä katson hänen puoleensa, sanoo Herra. Kun te taistelette kaldealaisia
vastaan, teillä ei ole menestystä.'"

Jeremia ostaa pellon Anatotissa

6 **J**eremia kertoi: "Minulle tuli tämä Herran sana: 7 'Sinun luoksesi tulee Hanamel,
setäsi Sallumin poika, ja hän sanoo: Osta minun peltoni, joka on Anatotissa, sillä
sinulla on lunastusoikeus, niin että voit ostaa sen.' 8 Setäni poika Hanamel tulikin
Herran sanan mukaan luokseni päävartion pihaan ja sanoi minulle: 'Ostaisitko
peltoni, joka on Anatotissa, Benjaminin maassa, sillä sinulla on siihen perintö- ja
lunastusoikeus? Osta se itsellesi.' Silloin minä tiesin, että tämä sana tuli Herralta.
9 **N**iin minä ostin serkultani Hanamelilta tuon Anatotissa olevan pellon. Minä
punnitsin hänelle rahat, seitsemäntoista sekeliä hopeaa, 10 kirjoitin kauppakirjan,
sinetöin sen, hankin todistajat ja punnitsin rahat vaa'alla. 11 Sitten minä otin
sinetöidyn kauppakirjan, joka sisälsi sopimuksen ja määräykset, sekä avoimen
asiakirjan. 12 Annoin kauppakirjan Baarukille, Neerian, Mahsejan pojan, pojalle
serkkuni Hanamelin ja todistajien nähden, jotka olivat allekirjoittaneet
kauppakirjan, ja kaikkien juutalaisten nähden, jotka istuivat päävartion pihassa.
13 Heidän nähtensä minä annoin Baarukille tämän käskyn: 14 'Näin sanoo Herra
Sebaot, Israelin Jumala: Ota nämä asiakirjat, sekä sinetöity että avoin kauppakirja,
ja pane ne saviastiaan, että ne säilyisivät kauan aikaa, 15 sillä näin sanoo Herra
Sebaot, Israelin Jumala: Tässä maassa ostetaan vielä taloja ja peltoja ja
viinitarhoja.'"

Jeremian rukous

16 "**A**nnettuani kauppakirjan Baarukille, Neerian pojalle, minä rukoilin Herraa näillä
sanoilla: 17 'Oi, Herra, Herra, sinä, joka olet tehnyt taivaan ja maan suurella
voimallasi ja ojennetulla käsivarrellasi! Sinulle ei mikään ole mahdotonta. 18 Sinä
teet laupeuden tuhansille, mutta kostat isien pahat teot heidän lapsilleen, jotka
tulevat heidän jälkeensä, sinä suuri ja voimallinen Jumala, jonka nimi on Herra
Sebaot. 19 Sinä olet suuri ajatuksissasi, ja mahtava teoissasi. Sinun silmäsi ovat
avoinna näkemään kaikki ihmisten tiet, antaaksesi jokaiselle palkan hänen
vaelluksensa ja hänen tekojensa hedelmän mukaan. 20 Sinä olet tehnyt
tunnustekoja ja ihmeitä Egyptin maassa ja myös Israelissa ja muiden kansojen
keskuudessa tähän päivään asti. Näin sinä olet tehnyt itsellesi sellaisen nimen kuin
se tänä päivänä on. 21 Sinä veit kansasi Israelin pois Egyptin maasta tunnusteoilla ja
ihmeillä, väkevällä kädellä ja ojennetulla käsivarrella. Sinä herätit suurta pelkoa.
22 Sinä annoit heille tämän maan, jonka olit valalla vannoen luvannut antaa heidän
isilleen, maan, joka vuotaa maitoa ja hunajaa.

23 **M**utta kun he olivat tulleet ja ottaneet sen omakseen, he eivät kuunnelleet sinun
ääntäsi eivätkä vaeltaneet sinun lakisi mukaan. He eivät tehneet mitään siitä, mitä
sinä olit käskenyt heidän tehdä. Niinpä sinä annoit kaiken tämän onnettomuuden
kohdata heitä. 24 Katso, piiritysvallit ulottuvat kaupunkiin asti, ja se valloitetaan. Se
joutuu miekan, nälän ja ruton vuoksi kaldealaisten valtaan, jotka sotivat sitä
vastaan. Se, mitä sinä olet puhunut, on tapahtunut – sinä näet sen! 25 Kuitenkin
sinä, Herra, Herra, sanot minulle: Osta rahalla itsellesi pelto ja hanki todistajat –
vaikka kaupunki joutuu kaldealaisten käsiin.'"

Herra antaa Jerusalemin Baabelin kuninkaan käsiin

26 **S**illoin Jeremialle tuli tämä Herran sana:
27 "**K**atso, minä olen Herra, kaiken lihan Jumala! Onko minulle mikään mahdo-
tonta? 28 Sen tähden, näin sanoo Herra: Katso, minä annan tämän kaupungin
kaldealaisten käsiin ja Nebukadressarin, Baabelin kuninkaan, käsiin, ja hän
valloittaa sen. 29 Kaldealaiset, jotka sotivat tätä kaupunkia vastaan, tulevat ja
sytyttävät sen tuleen ja polttavat, myös ne talot, joiden katoilla ihmiset ovat
polttaneet uhreja Baalille ja vuodattaneet juomauhreja vieraille jumalille ja niin
vihastuttaneet minut. 30 Sillä Israelin ja Juudan miehet ovat tehneet hamasta
nuoruudestaan ainoastaan sitä, mikä on pahaa minun silmissäni. He ovat
pelkästään vihastuttaneet minua kättensä teoilla, sanoo Herra.
31 **T**ämä kaupunki on herättänyt minussa vihaa ja kiivautta siitä päivästä lähtien,
jona se rakennettiin, tähän päivään asti. Minä poistan sen kasvojeni edestä
32 kaiken sen pahan tähden, mitä Israelin ja Juudan miehet – Juudan ja Jerusalemin
asukkaat kuninkaineen ja ruhtinaineen, pappeineen ja profeettoineen – ovat
tehneet ja millä he ovat vihastuttaneet minut. 33 He ovat kääntäneet minuun päin
selkänsä, eivät kasvojaan. Vaikka minä olen opettanut heitä varhaisista ajoista
alkaen, he eivät ole kuunnelleet eivätkä ottaneet opetusta varteen. 34 He ovat
asettaneet iljetyksiään minun nimelleni pyhitettyyn huoneeseen ja saastuttaneet
sen. 35 He ovat rakentaneet Baalille uhrikukkuloita Ben-Hinnomin laaksoon
uhratakseen poikiaan ja tyttäriään Molokille. Sellaisesta minä en ole antanut heille
käskyä, eikä se ole tullut mieleenikään. Tällaisia iljettäviä tekoja he tekivät ja
saivat Juudan tekemään syntiä."

Herra kääntää kansansa kohtalon

36 "**S**en vuoksi Herra, Israelin Jumala sanoo nyt näin tästä kaupungista, jonka te
sanotte joutuvan Baabelin kuninkaan käsiin miekan, nälän ja ruton lyömänä:
37 Katso, minä kokoan heidät jälleen kaikista maista, joihin minä heidät karkotin
vihassani, kiivaudessani ja suuressa suuttumuksessani. Minä annan heidän palata
tähän paikkaan, ja he saavat asua turvassa. 38 Silloin he ovat minun kansani ja minä
olen heidän Jumalansa 39 ja minä annan heille yhden sydämen ja yhden tien, niin
että he pelkäävät minua aina. Silloin heidän ja heidän lastensa käy hyvin. 40 Minä

teen heidän kanssaan ikuisen liiton: minä en hylkää heitä enkä lakkaa tekemästä
heille hyvää. Pelkoni minä annan heidän sydämiinsä, niin etteivät he luovu
minusta. 41 Silloin minä iloitsen heistä ja siitä, että teen heille hyvää. Minä totisesti
istutan heidät tähän maahan koko sydämestäni ja koko sielustani.
42 **S**illä näin sanoo Herra: Niin kuin olen tuottanut tälle kansalle kaiken tämän
suuren onnettomuuden, niin minä myös annan heille kaiken sen hyvän, minkä
minä heille lupaan. 43 Vielä ostetaan peltoja tässä maassa, josta te sanotte: 'Se on
autio, vailla ihmisiä ja eläimiä, se on annettu kaldealaisten haltuun.' 44 Peltoja
ostetaan rahalla ja kauppakirjoja kirjoitetaan ja sinetöidään ja niille hankitaan
todistajia Benjaminin maassa, Jerusalemin ympäristössä ja Juudan kaupungeissa
sekä vuoriston, alankomaan ja Etelämaan kaupungeissa, sillä minä käännän niiden
kohtalon, sanoo Herra."

Israelin ihana tulevaisuus

33 1 **H**erran sana tuli Jeremialle vielä toisen kerran hänen ollessaan suljettuna
päävartion pihaan, ja se kuului näin:
2 "**N**äin sanoo Herra, joka sen tekee, Herra, joka sen luo ja toteuttaa – Herra on
hänen nimensä: 3 Huuda minua avuksesi, niin minä vastaan sinulle ja ilmoitan
sinulle suuria ja salattuja asioita, joita et ole tiennyt. 4 Sillä näin sanoo Herra,
Israelin Jumala, tämän kaupungin taloista ja Juudan kuninkaiden linnoista, jotka
hajotetaan piiritysvallien ja miekan voimalla, 5 ja niistä, jotka ovat tulleet
taistelemaan kaldealaisia vastaan: talot tulevat täyteen niiden ihmisten ruumiita,
jotka minä surmaan vihassani ja kiivaudessani. Kaiken heidän pahuutensa tähden
minä olen kätkenyt kasvoni tältä kaupungilta. 6 **K**uitenkin minä annan sen
haavojen kasvaa umpeen ja parantua. Minä parannan heidät ja avaan heille
rauhan ja totuuden runsauden. 7 Minä käännän Juudan ja Israelin kohtalon ja
rakennan ne entiselleen. 8 Minä puhdistan heidät kaikista pahoista teoista, joilla
he ovat tehneet syntiä minua vastaan, ja annan anteeksi kaikki heidän pahat
tekonsa, joilla he ovat tehneet syntiä ja rikkoneet minua vastaan. 9 Tämä kaupunki
on oleva minulle kunniaksi ja iloksi, ylistykseksi ja kirkkaudeksi kaikkien maan
kansojen edessä. Kun ne kuulevat kaikesta hyvästä, mitä minä sille teen, ne
pelkäävät ja vapisevat kaiken hyvinvoinnin ja menestyksen vuoksi, jonka minä sille
suon.
10 **N**äin sanoo Herra: Vielä kerran tässä paikassa, jonka te sanotte olevan raunioina,
vailla ihmisiä ja eläimiä, – Juudan kaupungeissa ja Jerusalemin autioilla kaduilla,
joissa ei ole asukkaita, ei ihmisiä eikä eläimiä – 11 kuullaan riemun ääni ja ilon ääni,
sulhasen ääni ja morsiamen ääni. Silloin tuodaan Herran huoneeseen kiitosuhreja
ja sanotaan: 'Kiittäkää Herraa Sebaotia, sillä Herra on hyvä ja hänen armonsa
pysyy ikuisesti.' Minä käännän tämän maan kohtalon ja palautan sen entiselleen,
sanoo Herra.

12 **N**äin sanoo Herra Sebaot: Vielä kerran on tässä paikassa, joka nyt on rauniona,
vailla ihmisiä ja eläimiä, ja kaikkien muidenkin kaupunkien ympärillä laitumia,
joilla paimenet lepuuttavat lampaitaan. 13 Vielä kerran kulkee lampaita laskijan ohi
vuoriston kaupungeissa, alankomaan ja Etelämaan kaupungeissa, Benjaminin
maassa, Jerusalemin ympäristössä ja Juudan kaupungeissa, sanoo Herra."

Daavidin vanhurskas vesa

14 "**K**atso, päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin minä toteutan sen hyvän sanan,
jonka olen puhunut Israelin heimolle ja Juudan heimolle. 15 Niinä päivinä ja siihen
aikaan minä kasvatan Daavidille vanhurskauden vesan, ja hän toteuttaa oikeuden
ja vanhurskauden maassa. 16 Niinä päivinä Juuda pelastuu ja Jerusalem saa asua
turvassa. Tämä on se nimi, jolla häntä kutsutaan: 'Herra, meidän vanhurskau-
temme', 17 sillä näin sanoo Herra: Daavidilta ei koskaan puutu jälkeläistä, joka istuu
Israelin huoneen valtaistuimella. 18 Ei myöskään leeviläisten pappien suvusta puutu
koskaan miestä, joka uhraa minun edessäni polttouhreja, sytyttää ruokauhreja
sekä toimittaa teurasuhrin joka päivä."

Herra ei riko liittoaan

19 **J**eremialle tuli tämä Herran sana:
20 "**N**äin sanoo Herra: Jos te voitte rikkoa minun liittoni päivän ja yön kanssa, niin
etteivät päivä ja yö enää tule ajallaan, 21 vasta silloin rikkoutuu liittoni palvelijani
Daavidin kanssa, niin ettei hänellä enää ole poikaa, joka hallitsisi kuninkaana
hänen valtaistuimellaan. Vasta silloin rikkoutuu liittoni myös palvelijoitteni,
leeviläisten pappien, kanssa. 22 Minä teen palvelijani Daavidin jälkeläiset ja minulle
palvelusta toimittavat leeviläiset yhtä monilukuisiksi kuin taivaan joukot, joita ei
voi laskea, tai kuin meren hiekka, jota ei voi mitata."
23 **J**eremialle tuli tämä Herran sana:
24 "**E**tkö ole huomannut, mitä tämä kansa puhuu: 'Ne kaksi sukua–, jotka Herra
valitsi, hän on hylännyt.' He halveksivat minun kansaani eivätkä enää pidä sitä
edes kansana. 25 Näin sanoo Herra: Vasta sitten jos liittoni päivän ja yön kanssa ei
enää ole voimassa ja jos en ole säätänyt taivaan ja maan lakeja, 26 vasta silloin
minä hylkään Jaakobin siemenen ja palvelijani Daavidin jälkeläiset enkä valitse
heistä Abrahamin, Iisakin ja Jaakobin jälkeläisten hallitsijoita. Totisesti, minä
käännän heidän kohtalonsa ja armahdan heitä."

Jeremia ilmoittaa Sidkian kohtalon

34 1 **K**un Baabelin kuningas Nebukadressar, koko hänen sotajoukkonsa ja kaikki
hänen alaisuudessaan olevat valtakunnat ja kansat sotivat Jerusalemia ja kaikkia
sen tytärkaupunkeja vastaan, tuli Jeremialle Herralta tämä sana:

2 "**N**äin sanoo Herra, Israelin Jumala: Mene ja sano Sidkialle, Juudan kuninkaalle:
Näin sanoo Herra: Katso, minä annan tämän kaupungin Baabelin kuninkaan käsiin,
ja hän polttaa sen. 3 Sinä et pääse häntä pakoon, vaan sinut otetaan kiinni ja
annetaan hänen käsiinsä. Sinä joudut katsomaan Baabelin kuningasta silmästä
silmään ja puhumaan kasvotusten hänen kanssaan. Baabeliin sinun on mentävä.
4 Mutta kuule Herran sana, Sidkia, Juudan kuningas! Herra sanoo sinusta näin: Sinä
et kuole miekkaan. 5 Sinä saat kuolla rauhassa, ja sinulle poltetaan suitsuketta niin
kuin sinun isillesi, aikaisemmille kuninkaille, jotka olivat ennen sinua, ja sinua
valitetaan: 'Voi, herra!' Tämän minä olen puhunut, sanoo Herra."
6 **P**rofeetta Jeremia puhui kaikki nämä sanat Jerusalemissa Juudan kuninkaalle
Sidkialle, 7 samaan aikaan kun Baabelin kuninkaan sotajoukko taisteli Jerusalemia
ja kaikkia vielä jäljellä olevia Juudan kaupunkeja vastaan, Laakista ja Asekaa
vastaan. Nämä olivat jäljellä Juudan linnoitetuista kaupungeista.

Orjien vapautus ja uusi orjuus

8 **S**ana, joka tuli Jeremialle Herralta sen jälkeen, kun kuningas Sidkia oli tehnyt
sopimuksen koko kansan kanssa Jerusalemissa siitä, että julistettaisiin vapautus
9 ja jokainen päästäisi vapaiksi orjansa ja orjattarensa, heprealaiset miehet ja
heprealaiset naiset, eivätkä enää pitäisi heitä orjinaan, eivät ketään juutalaisista
veljistään.
10 **K**aikki ruhtinaat ja kansa, jotka olivat tehneet tämän sopimuksen, suostuivat
siihen, että jokainen päästäisi vapaaksi orjansa ja orjattarensa eikä enää pitäisi
heitä orjinaan. He tottelivat ja päästivät orjat menemään. 11 Myöhemmin he
kuitenkin muuttivat mielensä, ottivat takaisin vapaiksi päästämänsä orjat ja
orjattaret, ja pakottivat heidät jälleen orjikseen ja orjattarikseen.
12 **S**illoin Jeremialle tuli Herralta tämä sana:
13 "**N**äin sanoo Herra, Israelin Jumala: Kun minä vein teidän isänne pois Egyptin
maasta, orjuuden pesästä, minä tein liiton heidän kanssaan ja sanoin: 14 'Joka
seitsemäs vuosi jokaisen teistä tulee päästää vapaaksi heprealainen veljensä, joka
on myynyt itsensä teille. Kun hän on palvellut sinua kuusi vuotta, päästä hänet
luotasi vapaaksi.' Teidän isänne eivät kuitenkaan kuunnelleet minua eivätkä
kallistaneet korvaansa minun puheelleni. 15 Nyt te käännyitte ja teitte oikein minun
silmissäni julistamalla kukin vapautuksen lähimmäiselleen, ja te teitte liiton minun
edessäni temppelissä, joka on pyhitetty minun nimelleni. 16 Sitten te kuitenkin
jälleen häpäisitte minun nimeni: jokainen teistä otti takaisin orjansa ja
orjattarensa, jotka te olitte päästäneet menemään vapaina minne halusivat, ja
pakotitte heidät olemaan orjinanne ja orjattarinanne.
17 **S**en tähden, näin sanoo Herra: Te ette ole totelleet minua, niin että olisitte
julistaneet vapautuksen kukin veljelleen ja lähimmäiselleen. Nyt minä julistan
teille vapautuksen, sanoo Herra: miekkaan, ruttoon ja nälkään. Minä teen teistä
kauhun aiheen kaikille maan valtakunnille. 18 Minä luovutan miehet, jotka ovat

rikkoneet minun liittoni eivätkä ole tehneet sen liiton sanojen mukaan, jonka he tekivät minun edessäni halkaisten kahtia vasikan ja kulkien sen puolikkaiden välitse. 19 Juudan ja Jerusalemin ruhtinaat, hoviherrat ja papit sekä kaiken maan kansan, jotka kulkivat vasikan puolikkaiden välitse, 20 heidät minä luovutan vihollistensa käsiin, niiden käsiin, jotka tavoittelevat heidän henkeään, ja heidän ruumiinsa joutuvat taivaan lintujen ja maan eläinten ruuaksi. 21 Myös Juudan kuninkaan Sidkian ja hänen ruhtinaansa minä annan heidän vihollistensa käsiin, niiden käsiin, jotka tavoittelevat heidän henkeään. Minä annan heidät Baabelin kuninkaan sotajoukon käsiin, joka on jo lähtenyt pois teidän kimpustanne. 22 Katso, minä annan käskyn, sanoo Herra, ja tuon heidät takaisin tämän kaupungin luo sotimaan sitä vastaan, ja he valloittavat ja polttavat sen. Minä teen Juudan kaupungeista niin autioita, ettei niissä ole ainoatakaan asukasta."

Reekabilaiset esikuvana

35 1 **S**ana, joka tuli Jeremialle Herralta Juudan kuninkaan Joojakimin, Joosian pojan, päivinä: 2 "Mene reekabilaisten luo, puhu heille ja tuo heidät Herran temppeliin, johonkin sen sivuhuoneista, ja tarjoa heille viiniä juotavaksi."
3 **N**iin minä hain Jaasanjan, Jeremian pojan, Habassinjan pojanpojan sekä hänen veljensä ja kaikki hänen poikansa ja kaikki muutkin reekabilaiset. 4 Minä vein heidät Herran temppeliin, Jumalan miehen Haananin, Jigdaljan pojan, poikien huoneeseen, joka on päämiesten huoneen vieressä, ovenvartija Maasejan, Sallumin pojan, huoneen yläpuolella. 5 Minä asetin reekabilaisten eteen täysiä viiniruukkuja ja maljoja ja sanoin heille: "Juokaa viiniä."
6 **M**utta he vastasivat: "Me emme juo viiniä, sillä meidän isämme Joonadab, Reekabin poika, on antanut meille käskyn: 'Älkää koskaan juoko viiniä, te ja teidän jälkeläisenne. 7 Älkää myöskään rakentako taloja, älkää kylväkö siementä älkääkä istuttako viinitarhoja; älköön teillä olko sellaisia. Asukaa sen sijaan teltoissa koko elinaikanne, että eläisitte kauan siinä maassa, jossa asutte muukalaisina.' 8 Me olemme kuuliaisia isällemme Joonadabille, Reekabin pojalle, kaikessa, mitä hän on käskenyt meidän tehdä. Me emme juo viiniä koko elinaikanamme, emme me eivätkä vaimomme, poikamme tai tyttäremme. 9 Me emme myöskään rakenna asunnoiksemme taloja, eikä meillä ole viinitarhoja eikä peltoja, emmekä me kylvä viljaa. 10 Me asumme teltoissa ja olemme kuuliaisia isällemme Joonadabille kaikessa, mitä hän on käskenyt meidän tehdä. 11 Mutta kun Nebukadressar, Baabelin kuningas, hyökkäsi maahan, me sanoimme: 'Tulkaa, menkäämme Jerusalemiin kaldealaisten ja aramilaisten sotajoukkoja pakoon.' Niin me asetuimme asumaan Jerusalemiin."
12 **S**illoin Jeremialle tuli tämä Herran sana:
13 "**N**äin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Mene ja sano Juudan miehille ja Jerusalemin asukkaille: Ettekö vihdoinkin ota opiksenne ja kuuntele minun sanojani? sanoo Herra. 14 Joonadabin, Reekabin pojan sanoja, joilla hän kielsi

poikiaan juomasta viiniä, kyllä noudatetaan. Hänen jälkeläisensä eivät ole juoneet viiniä tähän päivään asti, sillä he ovat kuuliaisia isänsä käskylle. Mutta minua te ette ole kuunnelleet, vaikka minä olen puhunut teille varhaisista ajoista alkaen.
15 Minä olen varhaisista ajoista alkaen lähettänyt luoksenne kaikki palvelijani,
profeetat, sanomaan: 'Palatkaa kukin pahalta tieltänne ja tehkää hyviä tekoja.
Älkää seuratko muita jumalia älkääkä palvelko niitä, niin te saatte asua siinä
maassa, jonka minä olen antanut teille ja teidän isillenne.' Mutta te ette ole
kallistaneet korvaanne minun puheelleni ettekä kuunnelleet minua. 16 Joonadabin,
Reekabin pojan, jälkeläiset ovat kyllä täyttäneet isänsä käskyn, jonka hän heille
antoi, mutta tämä kansa ei ole kuunnellut minua. 17 Sen tähden, näin sanoo Herra,
sotajoukkojen Jumala, Israelin Jumala: Nyt minä annan Juudaa ja kaikkia
Jerusalemin asukkaita kohdata kaiken sen onnettomuuden, jolla minä olen heitä
uhannut, koska he eivät kuunnelleet, kun minä puhuin heille, eivätkä vastanneet,
kun minä kutsuin heitä."
18 **M**utta reekabilaisten suvulle Jeremia sanoi: "Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin
Jumala: Koska te olette olleet kuuliaisia isänne Joonadabin käskylle, noudattaneet
kaikkia hänen ohjeitaan ja tehneet aivan niin kuin hän on teitä käskenyt, 19 sen
tähden, näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Joonadabin, Reekabin pojan,
suvusta ei koskaan puutu miestä, joka on minun palveluksessani–."

Baaruk kirjoittaa Jeremian sanat kirjakääröön

36 1 **J**uudan kuninkaan Joojakimin, Joosian pojan, neljäntenä vuotena tuli
Jeremialle Herralta tämä sana:
2 "**O**ta kirjakäärö ja kirjoita siihen kaikki sanat, jotka minä olen puhunut sinulle
Israelista, Juudasta ja kaikista muista kansoista siitä päivästä lähtien, jona minä
aloin puhua sinulle, Joosian päivistä aina tähän päivään saakka. 3 Ehkäpä Juudan
heimo, jokainen heistä, kääntyy pois pahalta tieltään, kun he kuulevat kaikesta
siitä onnettomuudesta, jonka minä aion heille tuottaa. Silloin minä annan anteeksi
heidän pahat tekonsa ja syntinsä."
4 **J**eremia kutsui Baarukin, Neerian pojan, ja Baaruk kirjoitti kirjakääröön hänen
sanelunsa mukaan kaikki ne sanat, jotka Herra oli hänelle puhunut. 5 Sitten
Jeremia antoi Baarukille käskyn sanoen: "Minut on estetty, en voi mennä Herran
temppeliin. 6 Mene sinä ja lue koko kansan kuullen Herran temppelissä
paastopäivänä Herran sanat kirjakääröstä, johon olet kirjoittanut ne minun
saneluni mukaan. Sinun on luettava ne koko Juudalle, kaikille, jotka ovat tulleet
tänne kaupungeistaan. 7 Ehkäpä he lankeavat maahan anomaan armoa Herran
edessä ja kääntyvät kukin pahalta tieltään, sillä suuri on Herran viha ja kiivaus,
jolla Herra on uhannut tätä kansaa."
8 **B**aaruk, Neerian poika, teki aivan niin kuin profeetta Jeremia oli häntä käskenyt.
Hän luki kirjasta Herran sanat Herran temppelissä. 9 Juudan kuninkaan Joojakimin,
Joosian pojan, viidennen vuoden yhdeksännessä kuussa oli julistettu paasto

Herran edessä kaikille Jerusalemin asukkaille ja kaikelle Juudan kaupungeista
Jerusalemiin tulleelle kansalle. 10 Silloin Baaruk luki kirjasta Jeremian sanat kaiken
kansan kuunnellessa Herran temppelin ylemmässä esipihassa, kirjuri Gemarjan,
Saafanin pojan, huoneen kohdalla Herran temppelin uuden portin ovella.
11 **K**un Miika, Saafanin pojan Gemarjan poika, oli kuullut kaikki Herran sanat, jotka
luettiin kirjasta, 12 hän meni alas kuninkaanlinnaan, kirjurin huoneeseen. Siellä
istuivat kaikki päämiehet, kirjuri Elisama, Delaja, Semajan poika, Elnatan, Akborin
poika, Gemarja, Saafanin poika, Sidkia, Hananjan poika, ja kaikki muut päämiehet.
13 Miika kertoi heille kaiken, mitä oli kuullut Baarukin lukevan kirjasta kansan
kuunnellessa.
14 **S**illoin kaikki päämiehet lähettivät Baarukin luokse Jehudin, Netanjan pojan.
Netanja oli Selemjan poika ja tämä Kuusin poika. Päämiehet käskivät sanoa: "Ota
mukaasi kirjakäärö, josta luit kansalle, ja tule tänne." Niin Baaruk, Neerian poika,
otti kirjakäärön käteensä ja meni heidän luokseen. 15 He sanoivat hänelle: "Istu ja
lue se, niin me kuuntelemme." Silloin Baaruk luki sen heille. 16 Kuultuaan kaiken he
katsoivat toisiinsa peloissaan ja sanoivat Baarukille: "Meidän täytyy ilmoittaa
kaikki nämä asiat kuninkaalle." 17 He sanoivat vielä Baarukille: "Kerrothan meille,
kuinka sinä kirjoitit kaikki nämä sanat hänen suustaan." 18 Baaruk vastasi: "Hän itse
saneli minulle kaikki nämä sanat, ja minä kirjoitin ne musteella tähän kääröön."
19 Silloin päämiehet sanoivat Baarukille: "Menkää ja piiloutukaa, sinä ja Jeremia,
niin ettei kukaan saa tietää, missä te olette!" 20 Päämiehet menivät kuninkaan luo
esipihaan mutta jättivät kirjakäärön kirjuri Elisaman haltuun hänen huoneeseensa.
Sitten he ilmoittivat kuninkaalle koko asian.

Joojakim polttaa kirjakäärön

21 **S**illoin kuningas lähetti Jehudin hakemaan kirjakääröä, ja tämä haki sen kirjuri
Elisaman huoneesta. Jehudi luki sen kuninkaan ja kaikkien hänen ympärillään
seisovien päämiesten kuunnellessa. 22 Kuningas istui talvipalatsissa, ja hänen
edessään olevassa hiilipannussa paloi tuli, koska oli yhdeksäs kuukausi. 23 Aina kun
Jehudi oli lukenut kolme tai neljä palstaa, kuningas leikkasi ne irti kirjurinveitsellä
ja viskasi tuleen, joka oli hiilipannussa, kunnes koko kirjakäärö oli palanut
hiilipannun tulessa. 24 Mutta ei kuningas eikä kukaan hänen palvelijoistaan, jotka
kuulivat kaikki nämä asiat, pelästynyt eikä reväissyt vaatteitaan. 25 Kuningas ei
myöskään kuunnellut, vaikka Elnatan, Delaja ja Gemarja pyysivät häneltä
hartaasti, ettei hän polttaisi kirjakääröä. 26 Sitten hän käski kuninkaanpojan
Jerahmeelin ja Serajan, Asrielin pojan ja Selemjan, Abdeelin pojan, ottaa kiinni
kirjuri Baarukin ja profeetta Jeremian, mutta Herra kätki heidät.

Uusi, ankarampi kirjakäärö

27 **K**un kuningas oli polttanut kirjakäärön – sanat, jotka Baaruk oli kirjoittanut
Jeremian sanelun mukaan – tuli Jeremialle tämä Herran sana: 28 "**O**ta itsellesi

toinen kirjakäärö ja kirjoita siihen kaikki sanat, jotka olivat edellisessä kirjakäärössä, jonka Juudan kuningas Joojakim poltti. 29 Sano sitten Juudan kuninkaalle Joojakimille: Näin sanoo Herra: Sinä olet polttanut tämän kirjakäärön ja sanonut: 'Miksi olet kirjoittanut siihen näin: Baabelin kuningas tulee ja hävittää tämän maan ja sen ihmiset ja eläimet?' 30 Sen tähden, näin sanoo Herra Juudan kuninkaasta Joojakimista: Hänellä ei tule olemaan jälkeläistä, joka istuisi Daavidin valtaistuimella. Hänen ruumiinsa viskataan virumaan päivän helteessä ja yön kylmyydessä. 31 Minä rankaisen häntä ja hänen jälkeläisiään ja palvelijoitaan heidän pahoista teoistaan. Minä tuotan heille sekä Jerusalemin asukkaille ja Juudan miehille kaiken sen onnettomuuden, jolla minä olen heitä uhannut eivätkä he ole kuunnelleet."
32 **S**itten Jeremia otti uuden kirjakäärön ja antoi sen kirjuri Baarukille, Neerian pojalle. Tämä kirjoitti siihen Jeremian sanelun mukaan kaiken, mitä oli ollut Juudan kuninkaan Joojakimin polttamassa kirjassa, ja vielä paljon muitakin samankaltaisia asioita.

Jeremia varoittaa Sidkiaa

37 1 **S**idkia, Joosian poika, tuli kuninkaaksi Konjan, Joojakimin pojan, sijaan, kun Baabelin kuningas Nebukadressar asetti hänet kuninkaaksi Juudan maahan. 2 Mutta ei hän, eivät hänen palvelijansa eikä maan kansa totelleet Herran sanoja, jotka hän puhui profeetta Jeremian kautta. 3 Kuningas Sidkia lähetti kuitenkin Juukalin, Selemjan pojan, ja pappi Sefanjan, Maasejan pojan, profeetta Jeremian luo ja käski sanoa: "Rukoile meidän puolestamme Herraa, meidän Jumalaamme." 4 Jeremia sai siihen aikaan liikkua vapaasti kansan keskellä, sillä häntä ei ollut vielä pantu vankeuteen.
5 **F**araon sotajoukko oli lähtenyt liikkeelle Egyptistä. Kun kaldealaiset, jotka piirittivät Jerusalemia, saivat tiedon siitä, he lähtivät pois Jerusalemin kimpusta. 6 Silloin profeetta Jeremialle tuli tämä Herran sana:
7 "**N**äin sanoo Herra, Israelin Jumala: Sanokaa Juudan kuninkaalle, joka on lähettänyt teidät luokseni kysymään minulta neuvoa: Katso, faraon sotajoukko, joka on lähtenyt teidän avuksenne, palaa takaisin maahansa Egyptiin. 8 Sitten kaldealaiset palaavat sotimaan tätä kaupunkia vastaan, ja he valloittavat ja polttavat sen. 9 Näin sanoo Herra: Älkää pettäkö itseänne sanoen: 'Kyllä kaldealaiset lähtevät pois meidän kimpustamme.' Eivät he lähde. 10 Vaikka te voittaisitte koko teitä vastaan sotivan kaldealaisten sotajoukon ja heistä jäisi jäljelle vain muutama haavoittunut mies, jokainen heistäkin lähtisi liikkeelle teltastaan ja he polttaisivat tämän kaupungin."

Jeremia joutuu vankeuteen

11 **K**un kaldealaisten sotajoukko oli faraon sotajoukon vuoksi lähtenyt pois Jerusalemia piirittämästä, 12 Jeremia yritti lähteä Jerusalemista ja mennä

Benjaminin maahan ottaakseen osaa perinnönjakoon sikäläisen kansan
keskuudessa. 13 Kun hän tuli Benjamininportille, siellä oleva vartiopäällikkö,
nimeltään Jiiria, Hananjan pojan Selemjan poika, pysäytti profeetta Jeremian ja
sanoi: "Sinä aiot mennä kaldealaisten puolelle!" 14 Jeremia vastasi: "Se on vale! En
minä aio mennä kaldealaisten puolelle." Mutta Jiiria ei kuunnellut Jeremiaa vaan
otti hänet kiinni ja vei päälliköiden luo. 15 He vihastuivat Jeremiaan, löivät häntä ja
panivat hänet vankeuteen kirjuri Joonatanin taloon, sillä he olivat tehneet siitä
vankilan. 16 Näin Jeremia joutui vankiluolan selliin ja jäi sinne kauaksi aikaa.

Jeremian vankeutta lievennetään

17 **S**itten kuningas Sidkia lähetti hakemaan Jeremian. Kuningas kysyi häneltä salaa
linnassaan: "Onko sinulla sanaa Herralta?" Jeremia vastasi: "On." Hän jatkoi:
"Sinut annetaan Baabelin kuninkaan käsiin!" 18 Jeremia sanoi vielä kuningas
Sidkialle: "Mitä syntiä minä olen tehnyt sinua, sinun palvelijoitasi tai tätä kansaa
vastaan, kun te olette panneet minut vankilaan? 19 Missä ovat nyt teidän
profeettanne, jotka profetoivat teille, ettei Baabelin kuningas hyökkää teidän eikä
tämän maan kimppuun? 20 Jospa nyt kuuntelisit, herrani, kuningas, ja sallisit
pyyntöni langeta eteesi! Älä lähetä minua takaisin kirjuri Joonatanin taloon, etten
kuolisi siellä."
21 **S**illoin kuningas Sidkia käski pitää Jeremiaa vangittuna päävartion pihassa, ja
hänelle annettiin leipä päivässä Leipurienkadulta, kunnes kaikki leipä oli loppunut
kaupungista. Niin Jeremia jäi päävartion pihaan.

Jeremia heitetään vesisäiliöön

38 1 **S**efatja, Mattanin poika, Gedalja, Pashurin poika, Juukal, Selemjan poika, ja
Pashur, Malkian poika, kuulivat Jeremian sanovan kaikelle kansalle:
2 "**N**äin sanoo Herra: Joka jää tähän kaupunkiin, se kuolee miekkaan, nälkään tai
ruttoon, mutta joka menee kaldealaisten luo, saa elää ja pitää henkensä
saaliinaan. 3 Näin sanoo Herra: Tämä kaupunki joutuu Baabelin kuninkaan
sotajoukon käsiin, ja se valloitetaan."
4 **S**illoin päämiehet sanoivat kuninkaalle: "Tämä mies on surmattava, sillä kun hän
puhuu tuolla tavoin, hän saa herpoamaan tässä kaupungissa vielä jäljellä olevien
sotilaiden ja koko muun kansan kädet. Tämä mies ei tavoittele tämän kansan
menestystä vaan onnettomuutta." 5 Kuningas Sidkia vastasi: "Hän on teidän
käsissänne; eihän kuningas teille mitään voi." 6 Silloin he ottivat Jeremian ja
heittivät hänet Malkian, kuninkaan pojan, vesisäiliöön, joka oli vankilan pihassa.
He laskivat Jeremian köysillä alas. Säiliössä ei ollut silloin vettä vaan pelkkää liejua,
ja Jeremia vajosi liejuun.

Jeremia vedetään ylös vesisäiliöstä

7 **O**llessaan kuninkaanlinnassa kuusilainen hoviherra Ebed-Melek sai kuulla, että
miehet olivat panneet Jeremian vesisäiliöön. Kuningas istui silloin
Benjamininportilla. 8 Ebed-Melek lähti kuninkaanlinnasta ja puhui kuninkaalle:
9 "Herrani, kuningas! Nuo miehet ovat tehneet pahoin kaikessa, mitä ovat tehneet
profeetta Jeremialle, jonka he ovat heittäneet vesisäiliöön. Siellä hän kuolee
nälkään, eihän kaupungissakaan enää ole leipää."
10 **S**illoin kuningas antoi kuusilaiselle Ebed-Melekille tämän käskyn: "Ota täältä
mukaasi kolmekymmentä miestä ja nosta profeetta Jeremia säiliöstä, ennen kuin
hän kuolee." 11 Ebed-Melek otti miehet mukaansa ja meni kuninkaanlinnan
aarrekammion alla olevaan varastoon, otti sieltä rikkinäisiä ja kuluneita
vaateriepuja ja laski ne köysillä Jeremialle vesisäiliöön. 12 Kuusilainen Ebed-Melek
sanoi Jeremialle: "Pane nämä kuluneet vaaterievut kainaloihisi köysien alle."
Jeremia teki niin. 13 Miehet vetivät hänet köysillä ylös ja nostivat vesisäiliöstä.
Jeremia jäi päävartion pihaan.

Sidkia kysyy salaa Jeremialta neuvoa

14 **K**uningas Sidkia lähetti hakemaan profeetta Jeremian luokseen Herran
temppelin kolmanteen sisäänkäyntiin. Kuningas sanoi Jeremialle: "Minä kysyn
sinulta yhtä asiaa. Älä salaa minulta mitään." 15 Jeremia vastasi Sidkialle: "Jos minä
ilmoitan sinulle jotakin, sinä surmautat minut, ja jos annan sinulle neuvon, sinä et
kuuntele minua." 16 Kuningas Sidkia vannoi kahden kesken Jeremialle: "Niin totta
kuin Herra elää, joka on antanut meille tämän elämän, minä en sinua surmauta
enkä anna sinua niiden miesten käsiin, jotka tavoittelevat henkeäsi."
17 **S**illoin Jeremia sanoi Sidkialle: "Näin sanoo Herra, sotajoukkojen Jumala, Israelin
Jumala: Jos sinä menet Baabelin kuninkaan sotapäälliköiden luo, sinun henkesi
säilyy eikä tätä kaupunkia polteta. Sinä ja perheesi saatte elää. 18 Mutta ellet mene
Baabelin kuninkaan sotapäälliköiden luo, tämä kaupunki annetaan kaldealaisten
käsiin ja he polttavat sen. Sinäkään et pääse heiltä pakoon."
19 **K**uningas Sidkia sanoi Jeremialle: "Minä pelkään, että minut annetaan
kaldealaisten puolelle menneiden juutalaisten käsiin ja he pitävät minua
pilkkanaan." 20 Jeremia vastasi: "Ei anneta. Kuuntele vain Herran ääntä, kuuntele,
mitä minä sinulle puhun, niin sinun käy hyvin ja henkesi säilyy. 21 Mutta jos
kieltäydyt lähtemästä, niin tämän on Herra minulle näyttänyt:
22 **K**aikki naiset, jotka ovat jäljellä Juudan kuninkaan linnassa, viedään Baabelin
kuninkaan päälliköiden luo, ja silloin he sanovat:
'He ovat vietelleet sinut
ja päässeet sinusta voitolle,
nuo sinun liittolaisesi.
Kun jalkasi vajosivat liejuun,
he vetäytyivät pois.'

23 **K**aikki vaimosi ja lapsesi viedään kaldealaisten luo, etkä sinäkään pääse
kaldealaisia pakoon, vaan Baabelin kuninkaan käsi tarttuu sinuun. Sinun syystäsi
tämä kaupunki poltetaan."
24 **S**illoin Sidkia sanoi Jeremialle: "Älköön kukaan saako tietää näistä asioista,
muuten sinä kuolet. 25 Mutta jos ruhtinaat saavat kuulla, että minä olen puhunut
sinun kanssasi, he tulevat ehkä luoksesi ja sanovat sinulle: 'Ilmoita meille, mitä
olet puhunut kuninkaalle ja mitä kuningas on puhunut sinulle. Älä salaa meiltä
mitään, tai me surmaamme sinut.' 26 Sano heille silloin: 'Minä anoin kuninkaalta
armoa, ettei hän lähettäisi minua takaisin Joonatanin taloon, kuolemaan sinne.'"
27 **K**aikki ruhtinaat tulivat Jeremian luo ja kysyivät häneltä asiasta, ja hän vastasi
heille aivan niin kuin kuningas oli käskenyt hänen puhua. Niin he vaikenivat ja
jättivät hänet rauhaan, sillä mitään ei ollut tullut heidän tietoonsa. 28 Jeremia jäi
päävartion pihaan siihen päivään asti, jona Jerusalem valloitettiin.

JERUSALEM VALLOITETAAN, 39

Sidkia vangitaan ja sokaistaan

39 1 **J**uudan kuninkaan Sidkian yhdeksännen hallitusvuoden kymmenennessä
kuussa Baabelin kuningas Nebukadressar hyökkäsi kaikkine sotajoukkoineen
Jerusalemin kimppuun ja saartoi sen. 2 Kaupunki vallattiin Sidkian yhdentenätoista
vuotena, sen neljännen kuun yhdeksäntenä päivänä. 3 Silloin kaikki Baabelin
kuninkaan päämiehet tulivat ja istuutuivat Keskiporttiin: Neergal-Sareser, Samgar-
Nebo, hoviherrojen päällikkö Sarsekim, tietäjien päällikkö Neergal-Sareser ja
kaikki muut Baabelin kuninkaan päämiehet.
4 **K**un Sidkia, Juudan kuningas, ja kaikki sotilaat näkivät heidät, he pakenivat. He
lähtivät yöllä kaupungista kuninkaan puutarhan kautta muurien välisestä portista
kohti aromaata. 5 Mutta kaldealaisten sotajoukko ajoi heitä takaa ja saavutti
Sidkian Jerikon aroilla. Kaldealaiset ottivat hänet kiinni ja veivät hänet Riblaan,
Hamatin maahan, Baabelin kuninkaan Nebukadressarin eteen, ja tämä julisti
hänelle tuomion. 6 Baabelin kuningas teurastutti Sidkian pojat Riblassa hänen
silmiensä edessä. Myös kaikki Juudan ylimykset Baabelin kuningas teurastutti.
7 Hän antoi sokaista Sidkian silmät ja kahlita hänet vaskikahleisiin viedäkseen
hänet Baabeliin.
8 **K**aldealaiset polttivat kuninkaanlinnan ja kansan talot ja hajottivat Jerusalemin
muurit. 9 Kaupungissa jäljellä olevan kansan sekä ne, jotka olivat menneet
kaldealaisten puolelle, kaikki, jotka olivat jäljellä kansasta, Nebusaradan,
henkivartijoiden päällikkö, vei pakkosiirtolaisuuteen Baabeliin. 10 Kansan
köyhimmät, ne, jotka eivät omistaneet mitään, henkivartijoiden päällikkö
Nebusaradan jätti Juudan maahan ja antoi heille sinä päivänä viinitarhoja ja
peltoja.

Jeremia vapautetaan

11 **B**aabelin kuningas Nebukadressar oli antanut Nebusaradanille, henkivartijoiden
päällikölle, Jeremiasta tämän käskyn: 12 "Käske noutaa Jeremia ja pidä hänestä
hyvää huolta. Älä tee hänelle mitään pahaa, vaan tee hänelle aivan niin kuin hän
itse sinulle sanoo."
13 **S**illoin Nebusaradan, henkivartijoiden päällikkö, Nebusasban, hoviherrojen
päällikkö, Neergal-Sareser, tietäjien päällikkö, ja kaikki muut Baabelin kuninkaan
päämiehet lähettivät 14 noutamaan Jeremian päävartion pihasta. He antoivat
hänet Gedaljan, Ahikamin pojan, Saafanin pojanpojan, huostaan, että tämä veisi
hänet kotiin. Niin Jeremia jäi kansan keskuuteen.

Herran lupaus Ebed-Melekille

15 **J**eremialle oli tullut tämä Herran sana, kun hän oli ollut suljettuna päävartion
pihaan: 16 "Mene ja sano kuusilaiselle– Ebed-Melekille: Näin sanoo Herra Sebaot,
Israelin Jumala: Katso, minä toteutan sanani tämän kaupungin onnettomuudeksi
eikä onneksi. Minun sanani toteutuvat silmiesi edessä sinä päivänä. 17 Mutta sinut
minä pelastan sinä päivänä, sanoo Herra. Sinä et joudu niiden miesten käsiin, joita
sinä pelkäät, 18 sillä minä pelastan sinut etkä sinä kaadu miekkaan. Sinä saat pitää
henkesi saaliinasi, koska turvasit minuun, sanoo Herra."

JERUSALEMIN VALLOITUKSEN JÄLKEEN, 40 – 45

Jeremia siirtyy Mispaan

40 1 **S**ana, joka tuli Jeremialle Herralta sen jälkeen, kun henkivartijoiden päällikkö
Nebusaradan oli päästänyt hänet lähtemään Raamasta. Hän oli ollut kahleilla
sidottuna kaikkien Baabeliin vietävien Jerusalemin ja Juudan pakkosiirtolaisten
joukossa, mutta Nebusaradan otti hänet sieltä pois.
2 **H**enkivartijoiden päällikkö otti Jeremian erilleen ja sanoi hänelle: "Herra, sinun
Jumalasi, uhkasi tätä paikkaa tällaisella onnettomuudella. 3 Herra on nyt antanut
onnettomuuden tulla ja on tehnyt niin kuin hän on puhunut, sillä te olette tehneet
syntiä Herraa vastaan ettekä ole kuunnelleet hänen ääntään. Siksi tämä on
tapahtunut teille. 4 Nyt minä päästän sinut kahleista, jotka ovat käsissäsi. Jos näet
hyväksi tulla minun kanssani Baabeliin, niin tule, ja minä pidän sinusta huolen.
Mutta jos et näe hyväksi tulla kanssani Baabeliin, älä tule. Koko maa on edessäsi;
mene, minne näet hyväksi ja oikeaksi mennä."
5 **K**un Jeremia ei heti lähtenyt, Nebusaradan sanoi: "Mene Gedaljan, Ahikamin
pojan, Saafanin pojanpojan, luo. Hänet Baabelin kuningas on asettanut Juudan
kaupunkien käskynhaltijaksi. Jää hänen luokseen kansan keskuuteen tai mene,
minne vain näet oikeaksi mennä." Henkivartijoiden päällikkö antoi hänelle evästä

ja lahjoja ja päästi hänet menemään. 6 Jeremia saapui Gedaljan, Ahikamin pojan,
luo Mispaan ja jäi asumaan maahan jääneen kansan keskuuteen.

Gedalja Juudan käskynhaltijana

7 **K**aikki maaseudulla olevat sotaväen päälliköt ja heidän miehensä kuulivat, että
Baabelin kuningas oli asettanut Gedaljan, Ahikamin pojan, käskynhaltijaksi
maahan ja jättänyt hänen haltuunsa miehet, vaimot ja lapset, ne maan köyhät,
joita ei ollut siirretty Baabeliin. 8 Silloin päälliköt – Ismael, Netanjan poika,
Joohanan ja Joonatan, Kaareahin pojat, Seraja, Tanhumetin poika, netofalaisen
Eefain pojat ja Jesanja, maakatilaisen poika – tulivat miehineen Gedaljan luo
Mispaan. 9 Gedalja, Saafanin pojan Ahikamin poika, vakuutti heille ja heidän
miehilleen näin: "Älkää pelätkö palvella kaldealaisia. Jääkää maahan asumaan ja
palvelkaa Baabelin kuningasta, niin teidän käy hyvin. 10 Minä itse asun Mispassa
palvellakseni kaldealaisia, jotka tulevat meidän luoksemme. Ja te, kootkaa viiniä,
hedelmiä ja öljyä, varastoikaa ne astioihinne ja asukaa kaupungeissanne, jotka
olette ottaneet haltuunne."
11 **M**yös kaikki Mooabissa, ammonilaisten keskuudessa ja Edomissa sekä kaikissa
muissa maissa asuvat juutalaiset saivat kuulla, että Baabelin kuningas oli jättänyt
Juudaan jäännöksen ja asettanut sille käskynhaltijaksi Gedaljan, Ahikamin pojan,
Saafanin pojanpojan. 12 Silloin kaikki nämä juutalaiset palasivat Juudan maahan
kaikista paikoista, joihin heidät oli karkotettu. He tulivat Gedaljan luo Mispaan. He
korjasivat hyvin suuren viini- ja hedelmäsadon.
13 **J**oohanan, Kaareahin poika, ja kaikki muut maaseudulla olevat sotaväen päälliköt
tulivat Gedaljan luo Mispaan 14 ja sanoivat hänelle: "Tiedätkö sinä, että
ammonilaisten kuningas Baalis on lähettänyt Ismaelin, Netanjan pojan, lyömään
sinut kuoliaaksi?" Mutta Gedalja, Ahikamin poika, ei uskonut heitä. 15 Silloin
Joohanan, Kaareahin poika, sanoi Gedaljalle Mispassa salaa näin: "Minäpä menen
ja lyön kuoliaaksi Ismaelin, Netanjan pojan, kenenkään tietämättä. Miksi hän saisi
lyödä sinut kuoliaaksi, niin että kaikki juutalaiset, jotka ovat kokoontuneet sinun
luoksesi, hajaantuvat ja Juudan kansan jäännös tuhoutuu?" 16 Mutta Gedalja,
Ahikamin poika, vastasi Joohananille, Kaareahin pojalle: "Älä tee sitä, sillä sinä
puhut valhetta Ismaelista."

Gedaljan murha

41 1 **S**eitsemännessä kuussa tuli Ismael, Elisaman pojan Netanjan poika, joka oli
kuninkaallista sukua ja kuninkaan lähimpiä miehiä, Gedaljan, Ahikamin pojan, luo
Mispaan mukanaan kymmenen miestä. Siellä he aterioivat yhdessä. 2 Sitten
Ismael, Netanjan poika, ja hänen kanssaan tulleet kymmenen miestä nousivat ja
surmasivat miekalla Gedaljan, Saafanin pojan Ahikamin pojan. Näin Ismael
surmasi miehen, jonka Baabelin kuningas oli asettanut käskynhaltijaksi maahan.

3 Ismael surmasi myös kaikki juutalaiset, jotka olivat Gedaljan luona Mispassa, sekä
kaldealaiset sotilaat, jotka sieltä tavattiin.
4 **G**edaljan surmaamisen jälkeisenä päivänä, kun kukaan ei vielä sitä tiennyt, 5 tuli
Sikemistä, Siilosta ja Samariasta kahdeksankymmentä miestä parrat leikattuina,
vaatteet reväistyinä ja iho viilleltynä. Heillä oli mukanaan ruokauhreja ja
suitsuketta vietäväksi Herran temppeliin. 6 Ismael, Netanjan poika, lähti Mispasta
heitä vastaan ja itki koko ajan kulkiessaan. Kun hän kohtasi heidät, hän sanoi
heille: "Tulkaa Gedaljan, Ahikamin pojan, luo." 7 Mutta kun he olivat tulleet
keskelle kaupunkia, Ismael, Netanjan poika, ja miehet, jotka olivat hänen
kanssaan, tappoivat heidät ja heittivät vesisäiliöön. 8 Mutta heidän joukossaan oli
kymmenen miestä, jotka sanoivat Ismaelille: "Älä surmaa meitä, sillä meillä on
kedolla kätkössä vehnää, ohraa, öljyä ja hunajaa." Niin hän jätti heidät eloon eikä
surmannut heitä heidän veljiensä kanssa.
9 **V**esisäiliö oli kuningas Aasan teettämä Israelin kuninkaan Baesan hyökkäyksen
varalta. Siihen vesisäiliöön Ismael heitti niiden miesten ruumiit, jotka hän oli
surmannut samoin kuin Gedaljan. Ismael, Netanjan poika, täytti vesisäiliön
surmatuilla.

Ismael pakenee ammonilaisten luo

10 **S**itten Ismael otti vangiksi kaikki, jotka olivat kansasta jäljellä Mispassa,
kuninkaan tyttäret ja kaiken Mispaan jäljelle jääneen väen, jonka käskynhaltijaksi
Nebusaradan, henkivartijoiden päällikkö, oli asettanut Gedaljan, Ahikamin pojan.
Heidät Ismael, Netanjan poika, otti vangiksi ja lähti kulkemaan ammonilaisten luo.
11 **K**un Joohanan, Kaareahin poika, ja kaikki sotaväen päälliköt, jotka olivat hänen
kanssaan, saivat kuulla kaikesta pahasta, mitä Ismael, Netanjan poika, oli tehnyt,
12 he ottivat kaikki miehensä ja lähtivät taistelemaan Ismaelia, Netanjan poikaa,
vastaan. He tavoittivat hänet Gibeonissa olevan suuren vesilammikon luona. 13 Kun
kaikki väki, joka oli Ismaelin mukana, näki Joohananin, Kaareahin pojan ja hänen
kanssaan olevat sotaväen päälliköt, he ilahtuivat, 14 ja koko väki, jonka Ismael oli
ottanut Mispasta vangiksi, kääntyi takaisin ja meni Joohananin, Kaareahin pojan,
puolelle. 15 Mutta Ismael, Netanjan poika, pääsi kahdeksan miehen kanssa
Joohananilta pakoon ja meni ammonilaisten luo.

Mispan asukkaat aikovat paeta Egyptiin

16 **J**oohanan, Kaareahin poika, ja kaikki sotaväen päälliköt, jotka olivat hänen
kanssaan, ottivat haltuunsa kaiken jäljelle jääneen väen. Joukossa oli miehiä,
sotilaita, naisia ja lapsia ja hoviherroja, jotka Ismael, Netanjan poika, oli vienyt
Mispasta murhattuaan Gedaljan, Ahikamin pojan. Heidät Joohanan toi takaisin
Gibeonista. 17 He menivät Geerut-Kimhamiin, joka on lähellä Beetlehemiä. Sieltä
he aikoivat lähteä Egyptiin 18 kaldealaisia pakoon. He pelkäsivät näitä, koska

Ismael, Netanjan poika, oli murhannut Gedaljan, Ahikamin pojan, jonka Baabelin kuningas oli asettanut maan käskynhaltijaksi.

Jeremialta kysytään neuvoa

42 1 **S**illoin astuivat esiin Joohanan, Kaareahin poika, Jesanja, Hoosajan poika, ja kaikki muut sotaväen päälliköt sekä kaikki kansa pienimmästä suurimpaan 2 ja sanoivat profeetta Jeremialle: "Saakoon pyyntömme langeta sinun eteesi, ja rukoile Herraa, Jumalaasi, meidän puolestamme, kaikkien jäljellä olevien puolesta. Onhan meitä lukuisasta kansasta jäänyt jäljelle vain vähän, niin kuin omin silmin näet. 3 Ilmoittakoon Herra, sinun Jumalasi, meille tien, jota meidän on kuljettava ja mitä meidän on tehtävä."
4 **P**rofeetta Jeremia vastasi heille: "Olen kuullut pyyntönne. Kyllä minä rukoilen Herraa, teidän Jumalaanne, niin kuin te pyydätte, ja kaiken, mitä Herra vastaa, minä ilmoitan teille. En salaa teiltä mitään." 5 He sanoivat Jeremialle: "Olkoon Herra varma ja luotettava todistaja meitä vastaan, ellemme tee aivan sen sanan mukaan, jonka Herra, sinun Jumalasi, lähettää meille sinun kauttasi. 6 Olkoonpa sana sitten hyvä tai paha, me kuuntelemme Herran, meidän Jumalamme, ääntä, hänen, jonka luokse me sinut lähetämme, että meidän kävisi hyvin, kun kuuntelemme Herran, meidän Jumalamme, ääntä."

Jeremia varoittaa kansaa menemästä Egyptiin

7 **K**ymmenen päivän kuluttua tuli Herran sana Jeremialle. 8 Hän kutsui silloin luokseen Joohananin, Kaareahin pojan ja kaikki sotaväen päälliköt, jotka olivat hänen kanssaan, sekä koko kansan pienimmästä suurimpaan.
9 **H**än sanoi heille: "Näin sanoo Herra, Israelin Jumala, jonka luokse te lähetitte minut, jotta minä veisin teidän rukouksenne hänen eteensä: 10 Jos te jäätte asumaan tähän maahan, minä rakennan teidät enkä hajota, istutan teidät enkä revi pois, sillä minä kadun onnettomuutta, jonka olen tuottanut teille. 11 Älkää pelätkö Baabelin kuningasta; nythän te pelkäätte häntä. Älkää pelätkö häntä, sanoo Herra, sillä minä olen teidän kanssanne pelastaakseni teidät ja vapauttaakseni teidät hänen käsistään. 12 Minä osoitan teille laupeutta, niin että hän armahtaa teitä ja antaa teidän palata omaan maahanne.
13 **M**utta jos te sanotte: 'Me emme jää tähän maahan' ettekä kuuntele Herran, teidän Jumalanne, ääntä 14 vaan sanotte: 'Ei, me lähdemme Egyptin maahan, jossa meidän ei tarvitse nähdä sotaa, ei kuulla pasuunan ääntä eikä kärsiä leivän nälkää – siellä me tahdomme asua', 15 niin kuulkaa nyt Herran sana, te Juudan jäännös: Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Jos te todella suuntaatte kulkunne Egyptiä kohti ja menette sinne asumaan muukalaisina, 16 niin miekka, jota te pelkäätte, saavuttaa teidät sielläkin, Egyptin maassa, ja nälkä, josta te olette huolissanne, seuraa kintereillänne Egyptiin, ja sinne te kuolette. 17 Jokainen, joka suuntaa kulkunsa Egyptiä kohti asuakseen siellä muukalaisena, kuolee miekkaan,

nälkään tai ruttoon. Ainoakaan ei pääse pakoon eikä pelastu siitä onnettomuudesta, jonka minä heille tuotan.
18 **S**illä näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Niin kuin minun vihani ja kiivauteni vuodatettiin Jerusalemin asukkaiden päälle, niin minun kiivauteni vuotaa teidän päällenne, jos te menette Egyptiin. Silloin teistä tulee kirous ja kauhistus ja nimestänne kiroussana ja häväistys, ettekä te enää saa nähdä tätä paikkaa. 19 Herra on puhunut teille, te Juudan jäännös, ja sanonut: 'Älkää menkö Egyptiin.'
Tietäkää siis varmasti, että minä olen tänä päivänä varoittanut teitä. 20 Te petitte itseänne, kun lähetitte minut Herran, teidän Jumalanne, luo ja sanoitte: 'Rukoile puolestamme Herraa, Jumalaamme, niin me teemme kaiken, mitä Herra, meidän Jumalamme, sanoo ja minkä sinä meille ilmoitat.' 21 Minä olen sen tänä päivänä teille ilmoittanut, mutta te ette ole kuunnelleet Herran, teidän Jumalanne, ääntä, ette mitään siitä, mitä hän on lähettänyt minut teille puhumaan. 22 Tietäkää siis nyt varmasti, että te kuolette miekkaan, nälkään ja ruttoon siinä paikassa, jonne te haluatte mennä asumaan muukalaisina."

Kansa lähtee Egyptiin

43 1 **K**un Jeremia oli puhunut koko kansalle kaikki ne sanat, jotka Herra, heidän Jumalansa, oli lähettänyt hänet puhumaan heille, 2 Asarja, Hoosajan poika, ja Joohanan, Kaareahin poika, ja kaikki muut julkeat miehet sanoivat Jeremialle: "Sinä puhut valhetta! Ei Herra, meidän Jumalamme, ole lähettänyt sinua sanomaan: 'Älkää menkö Egyptiin muukalaisina asumaan.' 3 Baaruk, Neerian poika yllyttää sinut meitä vastaan, että joutuisimme kaldealaisten käsiin tapettaviksi tai että meidät vietäisiin pakkosiirtolaisuuteen Baabeliin."
4 **J**oohanan, Kaareahin poika ja kaikki sotapäälliköt ja koko kansa eivät kuunnelleet Herran ääntä, niin että olisivat jääneet Juudan maahan asumaan. 5 Sen sijaan Joohanan, Kaareahin poika, ja kaikki sotaväen päälliköt ottivat mukaansa Juudan koko jäännöksen, joka oli palannut asumaan Juudan maahan kaikkien kansakuntien keskuudesta, jonne heidät oli karkotettu. 6 Joukossa oli miehiä, naisia ja lapsia, kuninkaantyttäret ja kaikki väki, jonka Nebusaradan, henkivartijoiden päällikkö, oli jättänyt Gedaljan, Ahikamin pojan, Saafanin pojanpojan, huostaan. Mukaan otettiin myös profeetta Jeremia ja Baaruk, Neerian poika. 7 Näin kansa ei kuunnellut Herran ääntä vaan lähti Egyptin maahan ja saapui Tahpanheeseen.

Jeremia profetoi Egyptin tuhon

8 **T**ahpanheessa Jeremialle tuli tämä Herran sana:
9 "**O**ta suuria kiviä ja kätke ne Juudan miesten nähden muurilaastiin tiilikiveykseen, joka on faraon linnan oven edustalla Tahpanheessa. 10 Sano heille: Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Katso, minä lähetän noutamaan palvelijani

Nebukadressarin, Baabelin kuninkaan, ja asetan hänen valtaistuimensa näiden kivien päälle, jotka minä olen käskenyt kätkeä, ja hän levittää valtaistuinkatoksensa niiden yli. 11 Hän tulee ja lyö Egyptin maata: joka on ruton oma, se kuolee ruttoon, joka vankeuden, se joutuu vankeuteen, joka miekan, se kaatuu miekkaan! 12 Minä sytytän tuleen Egyptin jumalien temppelit. Nebukadressar polttaa jumalankuvat tai vie ne vankeuteen. Hän kietoo ylleen Egyptin maan niin kuin paimen kietoutuu vaatteeseensa, ja lähtee sieltä rauhassa. 13 Hän murskaa patsaat Beet-Semeksessä, joka on Egyptin maassa, ja Egyptin jumalien temppelit hän polttaa."

Jeremia julistaa tuomion Egyptiin lähteneelle kansalle

44 1 **J**eremialle tuli tämä sana kaikista Egyptin maassa olevista juutalaisista, jotka asuivat Migdolissa, Tahpanheessa, Noofissa ja Patroksen alueella:
2 "**N**äin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Te olette nähneet kaiken sen onnettomuuden, jonka minä olen tuottanut Jerusalemille ja kaikille Juudan kaupungeille. Nehän ovat nyt raunioina, eikä niissä ole yhtään asukasta. 3 Näin on tapahtunut, koska niiden asukkaat tekivät pahaa ja vihoittivat minut suitsuttamalla muille jumalille ja palvelemalla jumalia, joita he eivät tunteneet, joita teidän isänne eivät tunteneet ja joita tekään ette tunne. 4 Varhaisista ajoista alkaen minä olen lähettänyt luoksenne palvelijoitani, profeettoja, sanomaan: 'Älkää tehkö näitä iljettäviä tekoja, joita minä vihaan.' 5 Mutta he eivät ole kuunnelleet minua eivätkä kallistaneet korvaansa minun puheelleni, niin että olisivat kääntyneet pois pahuudestaan ja lakanneet suitsuttamasta muille jumalille. 6 Sen tähden minä annoin kiivauteni ja vihani vuotaa heidän ylleen, ja se liekehti Juudan kaupungeissa ja Jerusalemin kaduilla, ja kaupungeista tuli autioita rauniopaikkoja, sellaisia kuin ne tänä päivänä ovat.
7 **N**äin sanoo nyt Herra, sotajoukkojen Jumala, Israelin Jumala: Miksi te tuotatte itsellenne suuren onnettomuuden ja hävitätte Juudasta miehet ja naiset, lapset ja imeväiset, niin ettei teistä jää jäännöstäkään? 8 Te vihoitatte minut teoillanne, suitsuttamalla muille jumalille Egyptin maassa, jonne te olette menneet asumaan muukalaisina. Näin te tuotatte itsellenne tuhon ja teistä tulee kirouksen ja häväistyksen aihe kaikissa maan kansoissa. 9 Oletteko unohtaneet isienne pahat teot, Juudan kuninkaiden ja heidän vaimojensa pahat teot sekä omat ja vaimojenne pahat teot, jotka te israelilaiset olette tehneet Juudan maassa ja Jerusalemin kaduilla? 10 Tähän päivään mennessä te ette ole nöyrtyneet. Te ette pelkää minua ettekä vaella minun lakini ja käskyjeni mukaan, jotka minä olen antanut teille ja teidän isillenne.
11 **S**en tähden, näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Katso, minä käännän kasvoni teitä vastaan teidän onnettomuudeksenne ja tuhotakseni Juudan kokonaan. 12 Minä tempaan pois Juudan jäännöksen, joka suuntasi kulkunsa kohti Egyptin maata mennäkseen asumaan siellä muukalaisena. He kaikki tuhoutuvat

Egyptin maassa, he kaatuvat miekkaan ja kuolevat nälkään. Pienimmästä suurimpaan he kuolevat miekkaan tai nälkään, ja heistä tulee kirous ja kauhistus ja heidän nimestään kiroussana ja häväistys. 13 Minä rankaisen Egyptin maassa asuvia juutalaisia miekalla, nälällä ja rutolla, niin kuin minä rankaisin Jerusalemia. 14 Juudan jäännöksestä ei kukaan pelastu, eikä ketään jää jäljelle niistä, jotka ovat menneet Egyptin maahan asuakseen siellä muukalaisina. He eivät saa palata Juudan maahan, jonne he ikävöivät päästä jälleen asumaan. He eivät palaa sinne, paitsi muutamat pakolaiset."

Kansa palvelee epäjumalia

15 **S**illoin kaikki miehet, jotka tiesivät vaimojensa suitsuttavan muille jumalille, ja kaikki naiset, jotka seisoivat paikalla suurena joukkona, ja koko Juudan kansa, joka asui Patroksessa, Egyptin maassa, vastasi Jeremialle näin: 16 "Me emme kuuntele sinua siinä, mitä sinä nyt olet meille Herran nimessä puhunut, 17 vaan teemme kaiken, mitä olemme suullamme luvanneet – suitsutamme taivaan kuningattarelle ja vuodatamme hänelle juomauhreja. Niinhän me ja meidän isämme olemme ennenkin tehneet, samoin kuninkaamme ja ruhtinaamme Juudan kaupungeissa ja Jerusalemin kaduilla. Silloin meillä oli leipää kylliksi ja meidän oli hyvä olla, eikä meidän tarvinnut nähdä onnettomuutta. 18 Mutta siitä asti, kun me lakkasimme polttamasta suitsuketta taivaan kuningattarelle ja vuodattamasta hänelle juomauhreja, meillä on ollut puutetta kaikesta, ja me tuhoudumme miekkaan ja nälkään."
19 **N**aiset sanoivat: "Kun me poltamme suitsuketta taivaan kuningattarelle ja vuodatamme hänelle juomauhreja, teemmekö niin miestemme tietämättä. Leivommeko miestemme tietämättä hänelle hänen kuvansa muotoisia uhrikakkuja ja vuodatamme hänelle juomauhreja?"
20 **S**illoin Jeremia sanoi kaikelle kansalle, miehille ja naisille, jotka olivat näin hänelle vastanneet: 21 "Eikö Herra muistaisi ja pitäisi mielessään sitä suitsukkeen polttoa, jota te itse, teidän isänne, kuninkaanne, ruhtinaanne ja maan kansa olette harjoittaneet Juudan kaupungeissa ja Jerusalemin kaduilla? 22 Herra ei voinut enää kärsiä niitä pahoja ja iljettäviä tekoja, joita te teitte, ja niin teidän maastanne tuli raunioalue, kauhistus ja kiroussana, autio ja asumaton niin kuin se tänä päivänä on. 23 Onnettomuus, jonka te näette tänä päivänä, on kohdannut teitä, koska te poltitte suitsuketta epäjumalille ja teitte syntiä Herraa vastaan ettekä kuunnelleet Herran ääntä, niin että olisitte vaeltaneet hänen lakinsa, käskyjensä ja säädöksiensä mukaan."

Herra antaa Egyptin Baabelin kuninkaan käsiin

24 **J**eremia sanoi vielä koko kansalle ja kaikille naisille: "Kuule Herran sana, koko Juuda, joka olet Egyptin maassa! 25 Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Te ja teidän vaimonne olette suullanne luvanneet ja käsillänne toteuttaneet sen, mitä

sanoitte: 'Me pidämme varmasti lupauksemme, jonka olemme tehneet taivaan kuningattarelle. Me poltamme hänelle suitsuketta ja vuodatamme hänelle juomauhreja.' Täyttäkää toki lupauksenne ja pankaa ne täytäntöön!
26 **K**uulkaa sen tähden Herran sana, koko Juudan kansa, te, jotka asutte Egyptin maassa! Katso, minä vannon suuren nimeni kautta, sanoo Herra: Koko Egyptin maassa ei ole pian ainoatakaan Juudan miestä, joka voisi lausua minun nimeni ja sanoa: 'Niin totta kuin Herra, Herra, elää.' 27 Katso, minä valvon tuottaakseni heille onnettomuuden, en menestystä. Jokainen Juudan mies Egyptin maassa tuhoutuu miekkaan tai nälkään, kunnes heistä on tullut loppu. 28 Vain muutama miekasta pelastunut palaa Egyptin maasta Juudan maahan. Koko Juudan jäännös, ne, jotka tulivat Egyptin maahan asuakseen siellä muukalaisina, tulee tietämään, kumman sana toteutuu, minun vai heidän.
29 **J**a tämä on teille merkkinä, sanoo Herra: minä rankaisen teitä tässä paikassa, jotta te tietäisitte, että minun sanani teitä vastaan toteutuvat teille onnettomuudeksi. 30 Näin sanoo Herra: Katso, minä annan farao Hofran, Egyptin kuninkaan, hänen vihollistensa käsiin, niiden käsiin, jotka tavoittelevat hänen henkeään, niin kuin minä annoin Juudan kuninkaan Sidkian Baabelin kuninkaan Nebukadressarin käsiin. Tämä oli hänen vihollisensa ja tavoitteli hänen henkeään."

Herran lupaus Baarukille

45 1 **S**ana, jonka profeetta Jeremia puhui Baarukille, Neerian pojalle, kun tämä oli kirjoittanut nämä sanat kirjaan Jeremian sanelun mukaan Juudan kuninkaan Joojakimin, Joosian pojan, neljäntenä vuotena, kuului näin:
2 "**N**äin sanoo Herra, Israelin Jumala, sinusta, Baaruk: 3 Sinä sanot: 'Voi minua! Herra on lisännyt tuskaa kipuuni. Minä olen uupunut huokaamisesta enkä ole löytänyt lepoa.' 4 Herra sanoi: Sano Baarukille: Näin sanoo Herra: Katso, minkä olen rakentanut, sen minä hajotan, ja minkä olen istuttanut, sen minä revin irti. Tämä koskee koko maata. 5 Sinä pyydät itsellesi suuria. Älä pyydä! Sillä katso, minä tuotan onnettomuuden kaikelle lihalle, sanoo Herra. Mutta sinun minä annan pitää henkesi saaliinasi joka paikassa, minne menetkin."

TUOMION SANOJA ERI KANSOILLE, 46 – 51

Egypti kukistuu Karkemiin taistelussa

46 1 **H**erran sana, joka tuli profeetta Jeremialle kansoja vastaan.
2 **E**gyptille: Ennustus farao Nekon, Egyptin kuninkaan, sotajoukkoa vastaan, joka oli Eufratvirran rannalla Karkemiissa ja jonka Nebukadressar, Baabelin kuningas, voitti Juudan kuninkaan Joojakimin, Joosian pojan, neljäntenä vuotena:
3 "**V**arustautukaa pienin ja suurin kilvin
ja käykää taisteluun!

4 Valjastakaa hevoset,
nouskaa ratsujen selkään,
käykää esiin kypärät päässä!
Kiillottakaa keihäät
ja pukekaa yllenne haarniskat!
5 **M**utta miksi näen,
että he kauhistuvat ja perääntyvät!
Heidän sankarinsa sortuvat,
he syöksyvät pakoon taakseen katsomatta.
Kauhua on kaikkialla,
sanoo Herra.
6 Älköön nopea pääskö pakoon,
älköön sankari pelastuko.
Pohjoisessa Eufratvirran rannalla
he sortuvat ja kaatuvat.
7 **K**uka on tuo,
joka nousee kuin Niilinvirta,
kuin kuohuvien vesien virrat?
8 Egypti nousee kuin Niilinvirta,
kuin kuohuvien vesien virrat.
Se sanoo: 'Minä nousen ja peitän maan,
hävitän kaupungin ja sen asukkaat.'
9 Hyökätkää, hevoset,
ajakaa hurjasti, vaunut!
Lähteköötsankarit liikkeelle,
kuusilaiset ja puutilaiset kilpineen
ja luudilaiset jousimiehet, jousella ampujat!
10 Tuo päivä on Herran, Herran Sebaotin, päivä,
koston päivä, jona hän kostaa vihollisilleen.
Miekka syö kyllikseen
ja juopuu heidän verestään,
kun Herralla, Herralla Sebaotilla, on uhrijuhla
pohjoisessa maassa Eufratvirran varrella.
11 **M**ene Gileadiin, hae balsamia,
sinä neitsyt, tytär Egypti!
Turhaan sinä hankit paljon lääkkeitä,
haavasi ei kasva umpeen.
12 Kansat kuulevat sinun häpeästäsi,
ja valitushuutosi täyttää maan,
sillä sankari kompastuu sankariin,
yhdessä he kaatuvat molemmat."

Egypti joutuu Baabelin kuninkaan käsiin

13 **S**ana, jonka Herra puhui profeetta Jeremialle siitä, että kuningas Nebukadressar
tulisi valloittamaan Egyptin maan:
14 "**J**ulistakaa Egyptissä ja kuuluttakaa Migdolissa,
kuuluttakaa Noofissa ja Tahpanheessa!
Sanokaa: 'Asetu asemiin, valmistaudu,
miekka syö jo sinun ympäriltäsi.'
15 Miksi väkevät sankarisi makaavat maassa?
He eivät pysyneet pystyssä,
sillä Herra sysäsi heidät kumoon.
16 Hän sai monet sortumaan,
ja he kaatuivat toinen toisensa päälle.
Toiset sanoivat:
'Nouse, palatkaamme kansamme luo
ja synnyinmaahamme
sortajan miekkaa pakoon.'
17 Siellä huudetaan: 'Farao, Egyptin kuningas
on pelkkää pauhua;
hän on antanut aikansa mennä ohi.'
18 Niin totta kuin minä elän, sanoo Kuningas,
Herra Sebaot on hänen nimensä;
hän tulee, hän, joka on vuorten joukossa kuin Taabor,
kuin merestä kohoava Karmel.
19 Tee itsellesi varusteet pakkosiirtolaisuutta varten,
sinä valtiatar, tytär Egypti,
sillä Noofista tulee autio,
se hävitetään, sinne ei asukkaita jää.
20 **E**gypti on kaunis hieho,
mutta pohjoisesta tulee paarma!
21 Myös sen palkkasoturit ovat kuin syöttövasikoita,
mutta hekin kääntyvät pakoon eivätkä pysähdy.
Heille on tullut heidän onnettomuutensa päivä,
heidän rangaistuksensa aika.
22 Egypti sähisee kuin käärme,
sillä sen kimppuun käyvät sotilaat kirveineen
kuin puiden hakkaajat.
23 He kaatavat siltä metsän,
sanoo Herra,
sen läpipääsemättömän,
sillä heitä on enemmän kuin heinäsirkkoja
eikä heidän määräänsä voi laskea.

24 Häpeään joutuu tytär Egypti,
se annetaan pohjoisen kansan käsiin.
25 **H**erra Sebaot, Israelin Jumala, sanoo: Katso, minä rankaisen Aamonia, joka on Noossa, samoin faraota ja Egyptiä, sen jumalia ja kuninkaita, sekä faraota että niitä, jotka häneen turvaavat. 26 Minä annan heidät niiden käsiin, jotka tavoittelevat heidän henkeään, Nebukadressarin, Baabelin kuninkaan, ja hänen palvelijoittensa käsiin. Mutta myöhemmin Egyptissä asutaan niin kuin muinaisina aikoina, sanoo Herra."

Herran lupaus Israelille

27 "**M**utta sinä, palvelijani Jaakob, älä pelkää,
älä ole kauhuissasi, Israel.
Sillä katso, minä pelastan sinut kaukaisesta maasta
ja sinun jälkeläisesi vankeutensa maasta.
Jaakob saa palata ja elää rauhassa
ja turvassa kenenkään säikyttämättä.
28 Sinä palvelijani Jaakob, älä pelkää,
sanoo Herra,
sillä minä olen sinun kanssasi.
Minä teen lopun kaikista kansoista,
joiden sekaan olen sinut karkottanut,
mutta sinusta minä en loppua tee.
Silti en jätä sinua rankaisematta
vaan kuritan sinua oikeuden mukaan."

Tuho uhkaa filistealaisia

47 1 **H**erran sana filistealaisia vastaan. Se tuli profeetta Jeremialle ennen kuin farao valloitti Gassan.
2 "**N**äin sanoo Herra:
Katso, vedet nousevat pohjoisesta,
ja niistä tulee tulvavirta.
Ne tulvivat yli maan ja kaiken mitä siinä on,
yli kaupungin ja sen asukkaiden.
Ihmiset huutavat apua,
kaikki maan asukkaat vaikeroivat.
3 Kun kuuluu hänen oriittensa kavioiden töminä,
hänen vaunujensa jyrinä ja rattaittensa ryske,
isät eivät käänny auttamaan lapsiaan,
sillä heidän kätensä ovat hervottomat.
4 Tulee päivä, joka tuhoaa kaikki filistealaiset.
Tyyrolta ja Siidonilta häviävät

kaikki jäljelle jääneet auttajat.
Herra tuhoaa filistealaiset,
Kaftorin saarelta tulleiden jäännöksen.
5 **K**aljuus tulee Gassan osaksi,
Askelon on hävitetty –
se, mitä siitä oli jäljellä laaksossa.
Kuinka kauan vielä viiltelet ihoasi?
6 Voi, Herran miekka,
milloin vihdoin lepäät?
Mene takaisin tuppeesi,
taltu ja ole hiljaa.
7 Kuinka se voisi levätä,
kun Herra on sille käskyn antanut?
Askelonia ja meren rantaa kohti
hän on sen suunnannut."

Mooab hävitetään

48 1 **E**nnustus Mooabista: "Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala:
"**V**oi Neboa, sillä se on hävitetty!
Kirjataim on joutunut häpeään, se on valloitettu,
vuorilinna on joutunut häpeään, se on hajotettu.
2 Mennyt on Mooabin kunnia.
Hesbonissa hankitaan sille pahaa:
'Tulkaa, hävittäkäämme se kansojen joukosta.'
Myös sinä, Madmen, kukistut!
Miekka seuraa jo kintereilläsi.
3 **H**uuto kuuluu Hooronaimista:
tuho ja suuri hävitys!
4 Mooab on hävitetty,
sieltä kuuluu pienokaisten parku.
5 Luuhitin solatietä noustaan itkien,
Hooronaimin rinteeltä kuuluu tuskanhuuto
hävityksen tähden.
6 Paetkaa, pelastakaa henkenne
ja olkaa kuin katajat autiomaassa.
7 **K**oska sinä turvaat omiin saavutuksiisi ja aarteisiisi,
niin sinutkin valloitetaan.
Kemos joutuu pakkosiirtolaisuuteen
yhdessä pappiensa ja ruhtinaittensa kanssa.
8 Hävittäjä tulee jokaiseen kaupunkiin,
yksikään kaupunki ei pelastu.

Laakso joutuu tuhon omaksi,
ja tasanko hävitetään,
niin kuin Herra on sanonut.
9 Antakaa Mooabille siivet,
sillä lentämällä sen on lähdettävä.
Sen kaupungit tulevat autioiksi,
niihin ei jää yhtäkään asukasta.
10 **K**irottu on se, joka tekee veltosti Herran työn,
kirottu se, joka pidättää miekkansa verestä."

Huolettoman Mooabin turmio

11 "**M**ooab on elänyt huolettomana nuoruudestaan asti
ja levännyt rauhassa sakkansa päällä.
Sitä ei ole tyhjennetty astiasta astiaan,
eikä se ole joutunut pakkosiirtolaisuuteen.
Sen tähden siihen on jäänyt sen oma maku,
eikä sen haju ole muuttunut.
12 **T**ietäkää siis, että päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin minä lähetän Mooabille viininlaskijat. He tyhjentävät sen astiat ja rikkovat sen viiniruukut.
13 Mooab saa häpeän Kemoksesta, niin kuin Israelin heimo sai häpeän Beetelistä, johon se turvasi.
14 **M**iksi te sanotte:
'Me olemme sankareita ja väkeviä sotureita'?
15 Mooab hävitetään,
sen kaupunkeihin hyökätään,
sen valionuorukaiset vaipuvat teurastettaviksi,
sanoo kuningas, jonka nimi on Herra Sebaot.
16 Lähellä on Mooabin tuho, se tulee,
sen onnettomuus kiiruhtaa.
17 Ottakaa osaa sen suruun,
kaikki sen naapurit,
kaikki, jotka tunnette sen nimen.
Sanokaa: 'Kuinka onkaan särkynyt mahtava valtikka,
loistava hallitsijansauva!'
18 **A**stu alas kunniastasi ja istu aavikolle,
sinä tytär Diibonin asukas,
sillä Mooabin hävittäjä hyökkää sinun kimppuusi
ja tuhoaa linnoituksesi.
19 Seiso tiellä ja tähystele,
Aroerin asukas,
tiedustele pakolaisilta ja pelastuneilta ja kysy:

'Mitä on tapahtunut?'
20 Häpeään on joutunut Mooab, sillä se on murskattu.
Valittakaa ja huutakaa,
julistakaa Arnonin äyräillä,
että Mooab on hävitetty.
21 **T**uomio on tullut tasankomaalle: Hoolonille, Jahasille ja Meefaatille, 22 Diibonille,
Nebolle ja Beet-Diblataimille, 23 Kirjataimille, Beet-Gaamulille ja Beet-Meonille,
24 Kerijotille, Bosralle ja kaikille Mooabin maan kaupungeille, kaukana ja lähellä
oleville."

Mooab on ylpeillyt Herraa vastaan

25 "**K**atkaistu on Mooabin sarvi, ja hänen käsivartensa on murskattu, sanoo Herra.
26 **J**uottakaa hänet juovuksiin, sillä hän on mahtaillut Herraa vastaan. Rypeköön
Mooab omassa oksennuksessaan ja joutukoon hänkin naurunalaiseksi. 27 Eikö
Israel ollut sinulle naurun aihe? Tavattiinko hänet varkaiden joukosta? Silti sinä
pudistelit päätäsi, milloin vain puhuit hänestä.
28 **J**ättäkää kaupungit ja asukaa kallioilla,
te Mooabin asukkaat!
Olkaa kuin kyyhkyset,
jotka tekevät pesänsä kuilun partaalle.
29 **M**e olemme kuulleet Mooabin ylpeilyn,
tuon hyvin korskean,
hänen mahtailunsa, ylpeilynsä ja kopeilunsa
ja hänen sydämensä pöyhkeyden.
30 **M**inä tunnen hänen vihansa ja väärät puheensa, sanoo Herra. Väärin he ovat
tehneet.
31 **S**iksi minä vaikeroin Mooabin tähden,
koko Mooabin tähden minä huudan tuskasta,
Kiir-Hereksen miesten tähden minä huokailen.
32 Enemmän kuin Jaeseria minä itken sinua,
sinä Sibman viiniköynnös.
Sinun versosi ylittivät meren,
ulottuivat Jaeserin mereen asti.
Hedelmän- ja viininkorjuusi keskelle
on hyökännyt hävittäjä.
33 Ilo ja riemu on korjattu pois
hedelmätarhoista ja koko Mooabin maasta;
viinikuurnien viinistä minä olen tehnyt lopun.
Enää ei poljeta ilohuudoin viinikuurnaa –
ilohuuto ei enää ole ilohuuto.

34 **H**esbonin avunhuuto kuuluu Elaleen ja Jahasiin asti, ääni kuuluu Sooarista
Hooronaimiin ja Eglat-Selisijjaan asti, sillä Nimrimin vedet ehtyvät ja maasta tulee
autio.35 Minä hävitän Mooabista kukkuloilla jumalilleen uhraajat ja suitsuttajat,
sanoo Herra.
36 **S**iksi minun sydämeni valittaa Mooabin tähden kuin huilu, sydämeni valittaa Kiir-
Hereksen miesten tähden kuin huilu, koska heidän hankkimansa varallisuus on
kadonnut. 37 Kaikki päät on ajeltu paljaiksi, kaikki parrat leikattu, kaikkien kädet on
viileskelty, ja lanteilla on säkki. 38 Kaikilta Mooabin katoilta ja toreilta kuuluu
pelkkää valitusta, sillä minä olen murskannut Mooabin kuin kelpaamattoman
astian, sanoo Herra. 39 Kuinka se onkaan murskattu! Valittakaa! Kuinka Mooab
onkaan kääntynyt selin häpeissään! Mooabista on tullut naurun ja kauhistelun
aihe kaikille sen ympärillä asuville kansoille."

Mooab hävitetään kansojen joukosta

40 "**N**äin sanoo Herra:
Katso, kotkan kaltainen liitää ja levittää siipensä Mooabin yli.
41 Kerijot valloitetaan ja linnoitukset kukistetaan.
Sinä päivänä on Mooabin sankarien sydän
kuin synnytystuskissa olevan naisen sydän.
42 Mooab hävitetään, eikä se enää ole kansa,
sillä se on ylpeillyt Herraa vastaan.
43 **K**auhu, kuoppa ja ansa ovat edessäsi,
sinä Mooabin asukas,
sanoo Herra.
44 Joka pakenee kauhua,
se putoaa kuoppaan,
ja joka kuopasta nousee,
se jää ansaan.
Minä annan tulla Mooabille hänen rangaistuksensa vuoden,
sanoo Herra.
45 **H**esbonin varjossa seisovat pakolaiset voimattomina,
sillä tuli lähti Hesbonista,
liekki Siihonin vaiheilta.
Se poltti Mooabin ohimot
ja meluisan kansan päälaen.
46 Voi sinua, Mooab!
Hukkunut on Kemoksen kansa.
Sinun poikasi on otettu vangeiksi,
tyttäresi viety vankeuteen.
47 **M**utta aikojen lopulla minä käännän Mooabin kohtalon, sanoo Herra."
Tähän asti Mooabin tuomiosta.

Ammonilaisten tuho

49 1 **E**nnustus ammonilaisista:
Näin sanoo Herra:
"Eikö Israelilla ole lapsia,
eikö hänellä ole perillistä?
Miksi sitten Malkam on perinyt Gaadin
ja hänen kansansa asettunut asumaan sen kaupunkeihin?
2 Sen tähden, katso, päivät tulevat, sanoo Herra,
jolloin minä nostan sotahuudon ammonilaisten Rabbaa vastaan.
Siitä tulee autio rauniokumpu,
ja sen tytärkaupungit sytytetään tuleen.
Silloin Israel perii perijänsä,
sanoo Herra.
3 **V**alita, Hesbon, sillä Ai on hävitetty!
Huutakaa, Rabban tyttäret,
vyöttäytykää säkkeihin, pitäkää valittajaiset
ja harhailkaa ympäriinsä lammastarhoissa.
Joutuuhan Malkam pakkosiirtolaisuuteen
ja hänen kanssaan hänen pappinsa ja ruhtinaansa.
4 **M**iksi kerskaat laaksoistasi,
laaksosi yltäkylläisyydestä,
sinä luopiotytär?
Hän luottaa aarteisiinsa ja sanoo:
'Kuka voisi käydä kimppuuni?'
5 Katso, minä tuotan sinulle kauhua joka taholta,
sanoo Herra, Herra Sebaot,
ja teidät karkotetaan kuka minnekin,
eikä ole ketään, joka kokoaisi pakenevat.
6 **M**utta sen jälkeen minä käännän ammonilaisten kohtalon, sanoo Herra."

Edomin viisaus loppuu

7 **E**nnustus Edomista:
"**N**äin sanoo Herra Sebaot:
Eikö Teemanissa enää ole viisautta?
Ymmärtäviltä on loppunut neuvo,
heidän viisautensa on haihtunut.
8 Paetkaa, kääntykää pois, piiloutukaa syvälle,
te Dedanin asukkaat,
sillä minä tuotan onnettomuuden Eesaulle,
hänen rangaistuksensa ajan.

9 Jos viininkorjaajat tulevat luoksesi,
eivätkö he jätä jälkikorjuuta?
Jos varkaat tulevat yöllä,
he tekevät tuhoaan vain tarpeensa mukaan.
10 Mutta minä olen riistänyt Eesaun paljaaksi,
olen paljastanut hänen kätköpaikkansa,
eikä hän voi piiloutua.
Hänen lapsensa, veljensä ja naapurinsa hävitetään,
niin ettei häntä enää ole.
11 Jätä orposi minun elätettävikseni,
sinun leskesi turvatkoot minuun.
12 **S**illä näin sanoo Herra: Katso, niidenkin, joita ei ole tuomittu juomaan siitä maljasta, täytyy siitä juoda. Sinäkö siis jäisit rankaisematta? Sinä et jää rankaisematta, vaan sinun täytyy juoda. 13 Herra sanoo: Minä olen vannonut itseni kautta, että Bosrasta tulee autio paikka, häpeän, tyrmistyksen ja kirouksen aihe, ja kaikista sen ympäristökaupungeista tulee ikuisia raunioita."

Herra kutsuu kansat Edomia vastaan

14 **M**inä olen kuullut sanoman Herralta,
ja kansojen keskelle on lähetetty sanansaattaja:
"Kokoontukaa ja hyökätkää Edomia vastaan,
nouskaa ja lähtekää sotaan.
15 Katso, minä teen sinut kansojen joukossa vähäiseksi,
ihmisten halveksimaksi.
16 Herättämäsi pelko ja sydämesi julkeus
ovat sinut pettäneet,
sinut, joka asut kallionrotkoissa,
pidät hallussasi korkeita kukkuloita.
Vaikka tekisit pesäsi korkealle kuin kotka,
sieltäkin minä syöksisin sinut alas,
sanoo Herra.
17 **E**domista tulee autio. Jokainen, joka kulkee sen ohi, tyrmistyy ja viheltää kaikkien sen vitsausten tähden. 18 Niin kuin oli silloin, kun Sodoma ja Gomorra naapurikaupunkeineen hävitettiin, ei sielläkään kukaan asu, ei yksikään ihminen oleskele, sanoo Herra.
19 **N**iin kuin leijona, joka hyökkää
Jordanin rantatiheiköstä
lakastumattomalle laitumelle,
minä karkotan äkisti heidät maastaan
ja asetan sinne kaitsijaksi hänet,
joka on valittu.

Sillä kuka on minun vertaiseni,
ja kuka vetää minut tilille?
Kuka on se paimen,
joka seisoo minun edessäni?
20 **K**uulkaa siis Herran suunnitelma,
jonka hän on suunnitellut Edomia varten,
ja hänen ajatuksensa,
jotka hän on ajatellut Teemanin asukkaista:
Totisesti, nuo lauman vähäiset raahataan pois,
totisesti, niiden laidun tulee autioksi.
21 Heidän sortumisensa pauhusta vapisee maa,
valitushuuto kuuluu Kaislamerelle asti.
22 Katso, kotkan kaltainen nousee ja liitää
ja levittää siipensä Bosraa kohti.
Sinä päivänä Edomin sankarien sydän on
kuin synnytystuskissa olevan naisen sydän."

Tuho kohtaa Damaskoa

23 **D**amaskoa koskeva ennustus:
"**H**amat ja Arpad joutuvat häpeään,
sillä he kuulevat pahan sanoman.
Heidän voimansa raukeaa –
levottomuus kuin meressä,
joka ei voi tyyntyä!
24 Damasko herpaantuu, kääntyy pakoon,
sen on vallannut kauhu.
Sitä kouristaa ahdistus ja tuska
kuin synnyttävää naista.
25 Kuinka hylätty onkaan tuo ylistetty kaupunki,
minun iloni kaupunki!
26 **S**en tähden sen nuorukaiset kaatuvat kuolleina kaduille,
ja kaikki sen soturit saavat surmansa sinä päivänä,
sanoo Herra Sebaot.
27 Minä sytytän tuleen Damaskon muurit,
tuli kuluttaa Benhadadin palatsit."

Tuomio Keedarille ja Haasorille

28 **E**nnustus Keedarista ja Haasorin valtakunnista, jotka Nebukadressar, Baabelin kuningas, kukisti:
"**N**äin sanoo Herra:
Nouskaa! Hyökätkää Keedariin

ja hävittäkää idän miehet.
29 Heidän telttansa ja laumansa ryöstetään,
telttakankaat ja kaikki tavarat,
heidän kamelinsa viedään heiltä.
Heistä huudetaan: 'Kauhua kaikkialla!'
30 Lähtekää pakoon, paetkaa nopeasti,
piiloutukaa syvälle,
te Haasorin asukkaat, sanoo Herra.
Nebukadressar, Baabelin kuningas,
on pitänyt neuvoa teitä vastaan,
hän on tehnyt teitä vastaan suunnitelman.
31 Nouskaa, sanoo Herra, käykää kansan kimppuun,
joka asuu rauhassa ja luottavaisena.
Sillä ei ole portteja eikä salpoja,
se asuu erillään.
32 Heidän kamelinsa joutuvat ryöstösaaliiksi,
heidän suuret karjalaumansa ryöstetään.
Minä hajotan heidät kaikkiin tuuliin,
nuo, jotka leikkaavat hiuksensa ohimoilta.
Joka suunnalta minä tuotan heille onnettomuuden,
sanoo Herra.
33 **H**aasorista tulee sakaalien asuinpaikka,
ikuisesti autio.
Siellä ei asu kukaan,
yksikään ihminen ei siellä oleskele."

Eelam hajotetaan kaikkien kansojen sekaan

34 **H**erran sana, joka koskee Eelamia ja joka tuli profeetta Jeremialle Juudan kuninkaan Sidkian hallituskauden alussa:
35 "**N**äin sanoo Herra Sebaot:
Minä särjen Eelamin jousen,
heidän mahtinsa perustan.
36 Minä tuon Eelamia vastaan neljä tuulta
taivaan neljältä ääreltä
ja hajotan heidät kaikkiin näihin tuuliin.
Ei ole yhtäkään kansaa,
jonka keskuuteen ei tulisi Eelamin karkotettuja.
37 Minä saatan eelamilaiset kauhistumaan vihollistensa edessä,
niiden edessä, jotka tavoittelevat heidän henkeään.
Minä tuotan heille onnettomuuden
palavassa vihassani, sanoo Herra,

ja lähetän heidän jälkeensä miekan,
kunnes olen tehnyt heistä lopun.
38 Minä asetan valtaistuimeni Eelamiin
ja hävitän sieltä kuninkaan ja ruhtinaat,
sanoo Herra.
39 **M**utta aikojen lopulla minä käännän Eelamin kohtalon, sanoo Herra."

Baabel valloitetaan

50 1 **S**ana, jonka Herra puhui profeetta Jeremian kautta Baabelista, kaldealaisten maasta:
2 "**J**ulistakaa ja kuuluttakaa kansojen keskuudessa,
nostakaa lippu ja kuuluttakaa,
älkää salailko.
Sanokaa: 'Baabel on valloitettu,
Beel on joutunut häpeään,
Merodak on murskattu.
Baabelin jumalankuvat ovat joutuneet häpeään,
sen epäjumalat on murskattu.
3 Baabelin kimppuun käy kansa pohjoisesta ja tekee maasta aution. Sinne ei jää yhtään asukasta, niin ihmiset kuin eläimetkin pakenevat pois.'"

Herra tuo kansansa pois Baabelista

4 "**N**iinä päivinä ja siihen aikaan, sanoo Herra, israelilaiset tulevat yhdessä Juudan kansan kanssa. He kulkevat itkien lakkaamatta ja etsivät Herraa, Jumalaansa.
5 Siionia he kysyvät, sinne he suuntaavat kulkunsa: 'Tulkaa, liittykäämme Herran kanssa iankaikkiseen liittoon, joka ei unohdu!'
6 **E**ksyneitten lampaiden lauma oli minun kansani.
Heidän paimenensa olivat johtaneet heidät harhaan
eksyttäville vuorille.
He kulkivat vuorelta kukkulalle,
unohtivat lepopaikkansa.
7 Kaikki, jotka heitä tapasivat, kalvoivat heitä,
heidän ahdistajansa sanoivat:
'Emme tule syyllisiksi’.
He olivat tehneet syntiä Herraa vastaan,
Herraa, joka on vanhurskauden asumus ja heidän isiensä toivo.'
8 **P**aetkaa Baabelista,
lähtekää pois kaldealaisten maasta,
kulkekaa kuin johtokauriit lauman edellä."

Baabel joutuu ryöstettäväksi

9 "**K**atso, minä herätän ja tuon Baabelia vastaan
suurten kansojen joukot pohjoisesta maasta.
Ne järjestäytyvät rintamaan sitä vastaan,
sieltä päin se valloitetaan.
Heidän nuolensa ovat kuin taitava soturi,
joka ei palaa tyhjin toimin.
10 Kaldea joutuu ryöstetyksi,
kaikki sen ryöstäjät saavat kyllikseen saalista,
sanoo Herra.
11 **I**loitkaa vain, riemuitkaa vain,
te minun perintöosani riistäjät,
hypelkää kuin vasikat niityllä
ja hirnukaa kuin oriit!
12 Äitinne joutuu suureen häpeään,
synnyttäjänne saa hävetä.
Katso, kansoista vihoviimeinen,
autiomaa, kuiva aavikko!
13 Herran vihan tähden siitä tulee asumaton,
se on oleva aivan autio.
Jokainen Baabelin kautta kulkeva tyrmistyy
ja viheltää kaikkien sen vitsausten vuoksi.
14 **K**äykää rintamaan Baabelia vastaan sen ympärille,
kaikki te jousen jännittäjät.
Ampukaa sitä, älkää säästäkö nuolia,
sillä se on tehnyt syntiä Herraa vastaan.
15 Nostakaa sotahuuto sitä vastaan joka taholta!
Se antautuu, sen tornit kaatuvat
ja sen muurit sortuvat,
sillä tämä on Herran kosto; kostakaa sille,
tehkää sille niin kuin se itse on tehnyt.
16 Hävittäkää Baabelista kylväjät
ja ne, jotka tarttuvat sirppiin korjuuaikana.
Kukin kääntyy oman kansansa luo,
pakenee omaan maahansa
sortajan miekkaa pakoon."

Herra antaa kansalleen anteeksi

17 "**I**srael on kuin laumasta eksynyt lammas, jonka leijonat ovat ajaneet eksyksiin. Assurin kuningas söi sitä ensin, ja nyt viimeksi Nebukadressar, Baabelin kuningas, kalusi sen luut.

18 **S**en tähden Herra Sebaot, Israelin Jumala, sanoo näin: Katso, minä rankaisen
Baabelin kuningasta ja hänen maataan, niin kuin minä rankaisin Assurin
kuningasta. 19 Minä tuon Israelin takaisin omille laidunmailleen. Se saa käydä
laitumella Karmelilla ja Baasanissa ja syödä kyllikseen Efraimin vuorilla ja
Gileadissa.
20 **N**iinä päivinä ja siihen aikaan, sanoo Herra, etsitään Israelin rikosta, mutta sitä ei
enää ole, ja Juudan syntiä, mutta sitä ei löydetä, sillä minä annan anteeksi niille,
jotka minä jätän jäljelle."

Ylpeä Baabel uhitteli Herraa vastaan

21 **M**erataimin maata vastaan:
"Käy sen kimppuun
ja Pekodin asukkaiden kimppuun.
Hävitä heidät, vihi heidät tuhon omiksi,
aja heitä takaa, sanoo Herra.
Tee aivan niin kuin minä olen sinua käskenyt.
22 Maassa on sodan melske,
suuri hävitys!
23 **K**uinka onkaan särjetty ja rikottu vasara,
joka löi koko maanpiiriä!
Kuinka onkaan Baabelista tullut
tyrmistyksen aihe kansojen seassa!
24 Minä viritin sinulle ansan,
ja sinä jäit kiinni, Baabel,
ennen kuin huomasitkaan.
Sinut tavattiin ja otettiin kiinni,
sillä sinä olit noussut taisteluun Herraa vastaan.
25 **H**erra avasi varastonsa
ja toi esiin vihansa aseet.
Herralla, Herralla Sebaotilla, on tehtävänä työ
kaldealaisten maassa.
26 Tulkaa sen kimppuun maan ääriltä,
avatkaa sen aitat!
Heittäkää kaikki läjiin kuin lyhteet,
vihkikää se tuhon omaksi.
Siitä ei saa jäädä mitään jäljelle.
27 Hävittäkää kaikki sen härät,
menkööt ne teurastettaviksi.
Voi Baabelin asukkaita,
sillä heidän päivänsä on tullut,
heidän rangaistuksensa aika.

28 Kuulkaa!
Pakenevia ja pelastuneita Baabelin maasta!
He tulevat kertomaan Siionissa
Herran, meidän Jumalamme, kostosta,
hänen temppelinsä hävityksen kostosta.
29 **K**utsukaa Baabelia vastaan ampujat,
kaikki jousimiehet!
Leiriytykää sen ympärille,
älköön kukaan pääskö pakoon.
Maksakaa sille sen tekojen mukaan,
tehkää sille aivan niin kuin se on tehnyt,
sillä se on uhitellut Herraa,
Israelin Pyhää vastaan.
30 **S**en tähden nuorukaiset kaatuvat Baabelin kaduille
ja kaikki sen soturit saavat surmansa sinä päivänä,
sanoo Herra.
31 **K**atso, minä olen sinua vastaan, sinä julkea,
sanoo Herra, Herra Sebaot.
Sinun päiväsi on tullut,
sinun rangaistuksesi aika.
32 Tuo julkea kompastuu ja kaatuu,
eikä hänellä ole nostajaa.
Minä sytytän hänen kaupunkinsa tuleen,
joka tuhoaa kaiken hänen ympäriltään."

Herra Sebaot on Israelin lunastaja

33 "**N**äin sanoo Herra Sebaot:
Sorrettu on Israel, niin myös Juuda.
Kaikki heidän vangitsijansa pitävät heistä kiinni
eivätkä tahdo päästää heitä vapaiksi.
34 Mutta heidän lunastajansa on väkevä,
Herra Sebaot on hänen nimensä.
Hän ajaa heidän asiansa
antaakseen rauhan heidän maalleen
mutta Baabelin asukkaille rauhattomuuden."

Baabel jää autioksi

35 "**M**iekka kaldealaisia vastaan,
sanoo Herra,
ja Baabelin asukkaita vastaan,
sen ruhtinaita ja viisaita vastaan!

36 Miekka tyhjänpuhujia vastaan,
ja heistä tulee typeryksiä!
Miekka sen sankareita vastaan,
ja he kauhistuvat!
37 Miekka sen hevosia ja vaunuja vastaan
ja kaikkea sen sekakansaa vastaan,
ja heistä tulee naisia!
Miekka sen aarteita vastaan,
ja ne ryöstetään!
38 Helle sen vesiä vastaan, ja ne kuivuvat,
sillä se on veistettyjen jumalankuvien maa
ja hirmuisista jumalistaan he mielettöminä kerskailevat.
39 Sen tähden siellä asuvat autiomaan eläimet,
sakaalit ja strutsit.
Ikinä ei siellä ihminen asu,
se jää asumattomaksi polvesta polveen.
40 Niin kuin oli silloin,
kun Jumala hävitti Sodoman ja Gomorran ja niiden naapurit,
sanoo Herra,
niin ei Baabelissakaan enää asu kukaan,
ei oleskele yksikään ihminen."

Pohjoinen kansa hyökkää Baabelin kimppuun

41 "**K**atso, kansa tulee pohjoisesta,
suuri kansa,
monet kuninkaat nousevat
maan perimmäisiltä ääriltä.
42 He käyttävät jousta ja keihästä,
he ovat julmia ja armottomia.
Heidän äänensä on kuin meren pauhu.
He ratsastavat hevosilla
järjestäytyneinä kuin soturit taisteluun
sinua vastaan, tytär Baabel.
43 Baabelin kuningas on kuullut sanoman heistä,
ja hänen kätensä ovat hervonneet.
Hänet on vallannut ahdistus,
tuska kuin synnyttävän naisen.
44 **N**iin kuin leijona, joka hyökkää Jordanin tiheiköstä lakastumattomalle laitumelle, minä karkotan heidät äkisti ja asetan kaitsijaksi hänet, joka on valittu. Sillä kuka on minun vertaiseni ja kuka vetää minut tilille? Kuka on se paimen, joka voi seisoa minun edessäni?

45 **K**uulkaa siis Herran suunnitelma, jonka hän on suunnitellut Baabelia varten, ja
hänen ajatuksensa, jotka hän on ajatellut kaldealaisten maasta: Totisesti, nuo
lauman vähäiset raahataan pois, totisesti, niiden laidun tulee autioksi. 46 Huuto
kuuluu: 'Baabel on valloitettu', ja maa vapisee. Kansojen keskuudesta kuuluu
parku."

Herra kostaa Baabelille

51 1 "**N**äin sanoo Herra:
Katso, minä herätän Baabelia vastaan,
Leeb-Kaamain asukkaita vastaan,
tuhoa tuottavan tuulen.
2 Minä lähetän Baabeliin viljan viskaajat,
jotka viskaavat Baabelin hajalleen
ja tyhjentävät maan.
He käyvät sitä vastaan joka taholta
onnettomuuden päivänä.
3 Älköön jousimies jännittäkö joustaan,
älköön rehvastelko rintahaarniskassaan.
Älkää säälikö sen nuorukaisia,
vihkikää tuhon omaksi koko sen sotajoukko.
4 **S**urmattuja kaatuu kaldealaisten maassa
lävistettyinä sen kaduille.
5 Mutta Israel ja Juuda eivät ole leskiä,
Jumalansa, Herran Sebaotin, hylkäämiä,
vaikka heidän maansa on täynnä syyllisyyttä
Israelin Pyhän edessä.
6 **P**aetkaa Baabelista,
jokainen paetkoon henkensä edestä,
ettette tuhoutuisi sen syntien vuoksi.
Tämä on Herran koston aika;
hän maksaa Baabelille sen ansion mukaan."

Baabel – Herran juovuttava malja

7 "**B**aabel oli Herran kädessä kultainen malja,
joka juovutti koko maan.
Kansat joivat sen viiniä,
sen tähden niistä tuli mielettömiä.
8 Hetkessä Baabel kaatui ja murskaantui –
valittakaa hänen vuokseen!
Hakekaa hänen kipuunsa balsamia,
ehkä hän paranee."

9 Me olemme parantaneet Baabelia,
mutta hän ei ole parantunut.
Jättäkää hänet, mennään pois,
kukin omaan maahansa,
sillä hänen tuomionsa ulottuu taivaaseen,
kohoaa pilviin asti.
10 **H**erra on tuonut julki meidän vanhurskautemme.
Tulkaa, julistakaamme Siionissa,
mitä Herra, meidän Jumalamme, on tehnyt!
11 **T**eroittakaa nuolet,
täyttäkää viinet!
Herra on herättänyt Meedian kuninkaiden hengen,
sillä hänen suunnitelmansa Baabelia vastaan on,
että se hävitetään.
Se on Herran kosto,
hänen temppelinsä hävityksen kosto.
12 Kohottakaa lippu Baabelin muureja vastaan,
vahvistakaa vartiosto,
asettakaa vartijat ja väijyjät paikoilleen.
Sillä Herra on suunnitellut ja myös tekee sen,
mitä hän on puhunut Baabelin asukkaita vastaan.
13 Sinä, joka asut suurten vetten äärellä suurine aarteinesi,
sinun loppusi on tullut,
väärän voittosi mitta on täyttynyt.
14 Herra Sebaot on vannonut itsensä kautta:
'Totisesti, minä täytän sinut ihmisillä kuin heinäsirkoilla,
ja he nostavat voitonhuudon sinua vastaan.'"

Herran voiman ja viisauden ylistys

15 **H**erra on tehnyt maan voimallaan,
valmistanut maanpiirin viisaudellaan
ja levittänyt taivaat taidollaan.
16 Kun hän antaa äänensä kuulua,
vedet satavat kohisten taivaalta.
Hän nostaa pilvet maan ääristä,
tekee salamoillaan sateen
ja tuo tuulen varastoistaan.
17 Mutta jokainen ihminen on älytön, tietoa vailla.
Jokainen kultaseppä saa häpeän jumalankuvistaan,
sillä hänen valamansa kuvat ovat petosta,
ei niissä ole henkeä.

18 Ne ovat tyhjänpäiväisiä, naurettavia tekeleitä.
Ne tuhotaan, kun niiden rangaistuksen aika tulee.
19 Niiden kaltainen ei ole hän, joka on Jaakobin osa.
Hän on luonut kaiken, myös perintöheimonsa.
Herra Sebaot on hänen nimensä.

Baabel – Herran tuomion vasara

20 "**S**inä olit minun vasarani, Baabel,
minun sota-aseeni.
Minä murskasin sinulla kansoja,
tuhosin valtakuntia.
21 Minä murskasin sinulla hevosen ja ratsastajan,
murskasin vaunut ja ajajan.
22 Minä murskasin sinulla miehen ja naisen,
murskasin vanhan ja nuoren,
murskasin nuorukaisen ja neitosen.
23 Minä murskasin sinulla paimenen ja hänen laumansa,
murskasin peltomiehen ja hänen juhtaparinsa.
Minä murskasin sinulla käskynhaltijat ja maaherrat."

Herra kostaa Baabelille Siionin hävityksen

24 "**M**inä maksan Baabelille ja kaikille Kaldean asukkaille teidän silmienne edessä,
sanoo Herra, kaiken pahan, minkä he ovat tehneet Siionille.
25 Minä käyn sinun kimppuusi, sinä hävityksen vuori,
joka hävitit koko maan,
sanoo Herra.
Minä ojennan käteni sinua kohti ja vieritän sinut alas kalliolta.
Minä teen sinusta poltetun vuoren.
26 Ei sinusta enää oteta kulmakiveä eikä perustuskiveä,
vaan sinusta tulee ikuisesti autio,
sanoo Herra.
27 **N**ostakaa lippu maassa,
puhaltakaa pasuunaan kansojen keskellä,
vihkikää kansat Baabelia vastaan.
Kutsukaa sitä vastaan Araratin, Minnin ja Askenasin valtakunnat,
asettakaa päällikkö sitä vastaan,
antakaa tulla hevosia kuin pörheitä heinäsirkantoukkia.
28 Vihkikää kansat sotaan sitä vastaan,
Meedian kuninkaat ja sen käskynhaltijat,
kaikki sen päämiehet ja koko sen vallassa oleva maa.
29 Maa vapisee ja vääntelehtii tuskasta,

sillä Herran suunnitelma Baabelia vastaan toteutuu:
hän tekee Baabelin maasta asumattoman aavikon.
30 **B**aabelin sankarit ovat lakanneet taistelemasta,
he istuvat linnoituksissaan.
Heidän voimansa on rauennut,
he ovat muuttuneet naisiksi.
Baabelin asuinpaikat on poltettu,
sen porttien salvat rikottu.
31 Lähetti juoksee lähettiä vastaan,
sanansaattaja sanansaattajaa vastaan.
Baabelin kuninkaalle ilmoitetaan,
että hänen kaupunkinsa on kokonaan valloitettu.
32 Sen kahlauspaikat on vallattu
ja ruovikot poltettu;
soturit ovat kauhuissaan.
33 **S**illä näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala:
Tytär Baabel on kuin puimatanner, jota poljetaan.
Vielä vähän aikaa, niin elonaika tulee."
34 **S**iion sanoo:
"Nebukadressar, Baabelin kuningas, on syönyt minut suihinsa
ja saattanut minut sekasortoon,
pannut minut syrjään kuin tyhjän astian.
Hän on niellyt minut kuin lohikäärme,
täyttänyt vatsansa herkuillani ja sysännyt minut pois."
35 "Kärsimäni väkivalta ja raadeltu lihani tulkoon Baabelin päälle",
sanoo Siionin asukas.
"Vereni tulkoon Kaldean asukkaiden päälle",
sanoo Jerusalem.
36 **S**en tähden, näin sanoo Herra:
"Katso, minä ajan sinun asiasi
ja kostan sinun puolestasi.
Minä kuivaan hänen merensä
ja ehdytän hänen lähteensä.
37 Baabel muuttuu kiviröykkiöiksi,
sakaalien asuinpaikaksi,
tyrmistyksen ja ivan vihellyksen aiheeksi,
kun siellä ei ole yhtään asukasta.
38 **K**aldealaiset karjuvat yhdessä kuin nuoret leijonat,
murisevat kuin leijonien pennut.
39 Kun he ovat kiihkeimmillään,
minä laitan heille juomingit
ja juovutan heidät niin, että he riemastuvat.

Sitten he nukkuvat ikuiseen uneen
eivätkä herää, sanoo Herra.
40 Minä vien heidät teurastettaviksi kuin karitsat,
kuin pässit ja pukit."

Herra kostaa Baabelin epäjumalille

41 "**K**uinka onkaan Seesak kukistunut,
vallattu se, jota koko maa ylisti!
Kuinka onkaan Baabelista tullut
tyrmistyksen aihe kansojen keskuudessa!
42 Meri nousi Baabelin yli,
Baabel peittyi aaltojen pauhuun.
43 Sen kaupungeista on tullut autioita,
kuivaa maata ja aroa,
maata, jossa ei asu kukaan
eikä kulje yksikään ihminen.
44 **M**inä rankaisen Beeliä Baabelissa
ja vedän ulos hänen kidastaan, mitä hän on niellyt.
Kansat eivät enää virtaa hänen luokseen,
ja Baabelin muurikin on kaatunut.
45 Lähde pois sen keskeltä, minun kansani!
Paetkoon jokainen henkensä edestä
Herran palavan vihan vuoksi,
46 ettei sydämenne raukeaisi
ettekä pelästyisi sanomaa, joka kuullaan maassa.
Tänä vuonna tulee tämä sanoma ja seuraavana vuonna tuo sanoma, kun maassa on väkivaltaa ja hallitsija nousee hallitsijaa vastaan.
47 **S**en tähden, katso, päivät tulevat,
jolloin minä vaadin tilille Baabelin jumalankuvat.
Koko sen maa joutuu häpeään,
ja kaikkialla makaa sen kaatuneita.
48 Silloin huutavat riemusta Baabelin vuoksi
taivas ja maa ja kaikki, mitä niissä on.
Pohjoisesta tulevat sen hävittäjät,
sanoo Herra.
49 **M**yös Baabelin on sorruttava
Israelin surmattujen vuoksi,
koska Baabelin vuoksi
kaikkialla maassa makaa surmattuja.
50 Te miekalta pelastuneet,
menkää, älkää pysähtykö!

Muistakaa Herraa kaukanakin,
ja olkoon Jerusalem sydämellänne.
51 Me häpeämme, sillä meidän täytyy kuulla pilkkaa.
Häpeä peittää meidän kasvomme,
sillä muukalaiset ovat tunkeutuneet
Herran huoneen pyhiin paikkoihin.
52 Sen tähden, katso, päivät tulevat,
sanoo Herra,
jolloin minä vaadin tilille Baabelin jumalankuvat.
Kaikkialla maassa voihkivat haavoittuneet.
53 **V**aikka Baabel astuisi ylös taivaaseen,
vaikka se linnoittautuisi tavoittamattomiin korkeuksiin,
sittenkin sille tulisivat minulta hävittäjät,
sanoo Herra.
54 **B**aabelista kuuluu huuto,
kaldealaisten maassa on suuri hävitys,
55 sillä Herra hävittää Baabelin
ja lopettaa sieltä suuren melskeen.
Baabel pauhasi kuin suuret meren aallot,
sen kohina oli suuri.
56 Hävittäjä käy Baabelin kimppuun,
sen sankarit vangitaan,
heidän jousensa murretaan,
sillä Herra on Jumala, joka kostaa,
hän maksaa täydellä mitalla.
57 **M**inä juovutan sen ruhtinaat ja viisaat,
sen käskynhaltijat, päämiehet ja sankarit.
He nukkuvat ikuiseen uneen eivätkä enää herää,
sanoo Kuningas, jonka nimi on Herra Sebaot.
58 **N**äin sanoo Herra Sebaot:
Laajan Baabelin muuri hajotetaan maan tasalle
ja sen korkeat portit sytytetään tuleen.
Kansat näkevät vaivaa tyhjän tähden,
kansakunnat väsyttävät itsensä tulen hyväksi."

Jeremian profetia luetaan Baabelissa

59 **A**sia, jonka profeetta Jeremia käski Serajan, Neerian pojan, Mahsejan pojanpojan, toimittaa, kun tämä lähti Sidkian, Juudan kuninkaan, kanssa Baabeliin hänen neljäntenä hallitusvuotenaan. Seraja oli majoituspäällikkö.
60 **J**eremia kirjoitti kaikesta onnettomuudesta, joka kohtaisi Baabelia, kirjaan kaikki nämä sanat, jotka on kirjoitettu Baabelia vastaan. 61 Jeremia sanoi Serajalle: "Kun

tulet Baabeliin, niin katso, että luet siellä ääneen kaikki nämä sanat 62 ja sano
sitten: 'Herra, sinä olet ilmoittanut hävittäväsi tämän paikan niin perusteellisesti,
ettei tänne jää yhtään asukasta, ei ihmistä eikä eläintä, vaan siitä tulee ikuinen
autiomaa.' 63 Kun olet lukenut tämän kirjan loppuun, sido siihen kivi ja viskaa se
Eufratiin. 64 Sano sitten: 'Näin uppoaa Baabel eikä enää nouse sen onnettomuuden
vuoksi, jonka minä sille tuotan. Heidän voimansa raukeaa.'"
Tähän päättyvät Jeremian sanat.

JEREMIAN AJAN HISTORIAA, 52

Sidkia Juudan kuninkaana

52 1 **S**idkia oli kahdenkymmenenyhden vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja
hän hallitsi Jerusalemissa yksitoista vuotta. Hänen äitinsä oli nimeltään Hamutal,
Jeremian tytär Libnasta. 2 Sidkia teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä, aivan niin
kuin Joojakim oli tehnyt. 3 Herran vihan tähden Jerusalemille ja Juudalle kävi niin
kuin kävi, ja viimein Herra heitti heidät pois kasvojensa edestä. Sidkia nousi
kapinaan Baabelin kuningasta vastaan.

Jerusalemin valloitus ja Sidkian kohtalo

4 **S**idkian yhdeksännen hallitusvuoden kymmenennessä kuussa, kuukauden
kymmenentenä päivänä, Baabelin kuningas Nebukadnessar hyökkäsi koko
sotajoukollaan Jerusalemia vastaan. He leiriytyivät kaupungin ulkopuolelle ja
rakensivat piiritysvallin sen ympärille. 5 Kaupunki oli piiritettynä kuningas Sidkian
yhdenteentoista vuoteen asti.
6 **N**eljännen kuun yhdeksäntenä päivänä, kun nälänhätä kaupungissa oli käynyt
ankaraksi eikä maan kansalla enää ollut ruokaa, 7 kaupungin muuriin murrettiin
aukko. Kaikki sotilaat pakenivat ja lähtivät yöllä ulos kaupungista muurien välitse
vievää porttitietä, joka on kuninkaan puutarhan puolella, ja menivät Jordanin
tasangolle päin. Kaldealaiset olivat kaupungin ympärillä. 8 Kaldealaisten sotajoukko
ajoi kuningasta takaa, ja he saavuttivat Sidkian Jerikon aroilla. Koko hänen
sotaväkensä oli hajaantunut ja jättänyt hänet.
9 **K**aldealaiset ottivat kuninkaan kiinni ja veivät hänet Baabelin kuninkaan eteen
Riblaan, joka on Hamatin maassa, ja tämä julisti hänelle tuomion. 10 Baabelin
kuningas teurastutti Sidkian pojat hänen silmiensä edessä. Hän teurastutti
Riblassa myös kaikki Juudan ruhtinaat. 11 Hän käski sokaista Sidkian silmät, kytkeä
hänet vaskikahleisiin ja viedä hänet Baabeliin. Siellä Baabelin kuningas heitti hänet
vankilaan, jossa hän oli kuolinpäiväänsä asti.

Temppelin hävitys ja Juudan pakkosiirtolaisuus

12 **B**aabelin kuninkaan Nebukadnessarin yhdeksännentoista hallitusvuoden
viidennessä kuussa, kuukauden kymmenentenä päivänä, tuli Nebusaradan,
henkivartijoiden päällikkö, joka palveli Baabelin kuningasta, Jerusalemiin. 13 Hän
poltti Herran temppelin, kuninkaanlinnan ja kaikki Jerusalemin talot. Kaikki suuret
rakennukset hän poltti. 14 Kaldealaisten sotajoukko, joka henkivartijoiden
päälliköllä oli mukanaan, repi maahan kaikki Jerusalemin ympärillä olevat muurit.
15 Osan kaupunkiin jäljelle jääneestä köyhästä kansasta, jäljellä olevat käsityöläiset
sekä Baabelin kuninkaan puolelle menneen väen Nebusaradan, henkivartijoiden
päällikkö, vei pakkosiirtolaisuuteen. 16 Mutta osan maan köyhistä Nebusaradan,
henkivartijoiden päällikkö, jätti jäljelle viinitarhureiksi ja maanviljelijöiksi.
17 **K**aldealaiset särkivät Herran temppelin vaskipylväät, altaiden jalustat ja
vaskimeren, ja veivät kaiken niiden vasken Baabeliin. 18 He ottivat myös padat,
lapiot, veitset, maljat, kupit ja muut vaskiesineet, joita oli käytetty jumalan-
palveluksessa. 19 Henkivartijoiden päällikkö otti myös vadit, hiilipannut, maljat,
kattilat, lampunjalat, kupit ja kulhot, jotka olivat kokonaan kultaa tai hopeaa.
20 Hän otti myös kaksi pylvästä, vaskimeren, kaksitoista vaskihärkää, jotka olivat
sen alla, sekä altaiden jalustat, jotka Salomo oli teettänyt Herran temppeliin.
Näiden esineiden vaski ei ollut punnittavissa. 21 Kummankin pylvään korkeus oli
kahdeksantoista kyynärää, ja kahdentoista kyynärän pituinen nauha ulottui niiden
ympäri. Pylvään seinämän vahvuus oli neljä sormenleveyttä; pylväs oli ontto.
22 Pylvään päässä oli vaskinen pylväskruunu. Kummankin kruunun korkeus oli viisi
kyynärää, ja sen ympärillä oli ristikkokoriste ja granaattiomenia, kaikki vaskea.
Myös toisessa pylväässä oli samanlainen pylväskruunu ja ristikkokoriste sekä
granaattiomenat. 23 Pylvään päässä ristikkokoristeen päällä oli ympäriinsä sata
granaattiomenaa, joista yhdeksänkymmentäkuusi riippui koristeen ulkopuolella.
24 **H**enkivartijoiden päällikkö otti kiinni ylipappi Serajan, häntä lähimmän papin
Sefanjan sekä kolme ovenvartijaa. 25 Kaupungista hän otti kiinni erään hoviherran,
joka oli sotaväen tarkastaja, ja kuninkaan seitsemän lähintä miestä, jotka tavattiin
kaupungista, sekä sotaväen päällikön kirjurin, joka värväsi kansaa sotapalve-
lukseen, ja maan kansasta kuusikymmentä miestä, jotka tavattiin kaupungista.
26 Nämä henkivartijoiden päällikkö Nebusaradan otti kiinni ja vei heidät Baabelin
kuninkaan eteen Riblaan. 27 Baabelin kuningas surmautti heidät Riblassa, Hamatin
maassa. Näin Juuda vietiin maastaan pakkosiirtolaisuuteen.
28 **T**ämä on sen väen määrä, jonka Nebukadressar vei seitsemäntenä hallitus-
vuotenaan pakkosiirtolaisuuteen: 3.023 juutalaista. 29 Nebukadressarin kahdeksan-
tenatoista vuotena Jerusalemista vietiin pakkosiirtolaisuuteen 832 henkeä.
30 Nebukadressarin kahdentenakymmenentenäkolmantena vuotena henkivarti-
joiden päällikkö Nebusaradan vei pakkosiirtolaisuuteen 745 juutalaista. Kaikkiaan
pakkosiirtolaisuuteen vietyjä oli 4.600 henkeä.

Kuningas Joojakin armahdetaan

31 **K**un oli kulunut kolmekymmentäseitsemän vuotta siitä, kun Juudan kuningas
Joojakin oli viety pakkosiirtolaisuuteen, Evil-Merodak, Baabelin kuningas, armahti
Juudan kuninkaan Joojakinin ja päästi hänet pois vankilasta. Tämä tapahtui
samana vuonna, jona Evil-Merodak tuli kuninkaaksi, sen kahdennentoista kuun
kahdentenakymmenentenäviidentenä päivänä. 32 Hän puhutteli Joojakinia ystäväl-
lisesti ja antoi hänen istua arvokkaammalla paikalla kuin muut kuninkaat, jotka
olivat hänen luonaan Baabelissa. 33 Joojakin sai vaihtaa pois vanginpuvun, ja hän
aterioi aina Baabelin kuninkaan luona, niin kauan kuin eli. 34 Hän sai Baabelin
kuninkaalta elatuksensa joka päivä koko elämänsä ajan, kuolinpäiväänsä asti.

VALITUSVIRRET

Jerusalemin kurjuus ja murhe

1 1 **K**uinka istuukaan yksinään
tuo väkirikas kaupunki!
Lesken kaltaiseksi on tullut
tuo suuri kansojen joukossa.
Maakuntien ruhtinatar
on joutunut pakkotyöhön.
2 **K**atkerasti hän itkee yössä
kyyneleet poskillaan.
Ei hänelle löydy lohduttajaa
kaikkien hänen rakastajiensa joukosta.
Kaikki ystävät ovat hänet pettäneet,
heistä on tullut hänen vihollisiaan.
3 **J**uuda on joutunut pakkosiirtolaisuuteen
kurjuuden ja raskaan raadannan jälkeen;
se asuu kansojen seassa
eikä löydä lepopaikkaa.
Kaikki sen vainoojat saavuttivat sen
ahdistuksien keskellä.
4 **S**iionin tiet surevat,
sillä juhlille tulijoita ei ole.
Kaikki hänen porttinsa ovat autioina,
hänen pappinsa huokailevat,
hänen neitsyensä ovat murheissaan.
Siionilla on katkera mieli.
5 **S**iionin ahdistajista on tullut valtiaita,
hänen vihollisensa menestyvät,
sillä Herra on antanut Siionille murhetta
hänen rikkomustensa paljouden tähden.
Hänen pienet lapsensa kulkivat vankeuteen
ahdistajien ajamina.
6 **T**ytär Siion on menettänyt kaiken loistonsa.
Hänen ruhtinaansa ovat kuin peurat,
jotka eivät löydä laidunta.
He kulkevat voimattomina vainoojaa paeten.
7 **J**erusalem muistelee
kurjuutensa ja kodittomuutensa päivinä
kaikkea kallisarvoista,

mitä hänellä oli muinaisina aikoina.
Mutta kun hänen kansansa sortui ahdistajan käsiin,
hänellä ei ollut auttajaa.
Ahdistajat katselivat nauraen hänen tuhoaan.
8 **J**erusalem on tehnyt raskaasti syntiä,
sen tähden hänestä on tullut saastainen.
Kaikki, jotka häntä kunnioittivat, halveksivat häntä,
kun näkevät hänen alastomuutensa.
Itsekin hän huokaa ja kääntyy pois.
9 **S**aastaisuus näkyy hänen helmoissaan.
Hän ei ajatellut tulevaisuuttaan.
Siksi hän sortui järkyttävästi,
eikä hänellä ole lohduttajaa.
Katso, Herra, minun kurjuuttani,
sillä vihollinen ylvästelee!
10 **V**ihollinen ojensi kätensä
kaikkia kaupungin kalleuksia kohti.
Jerusalem näki, kuinka pakanat
tunkeutuivat pyhäkköön,
ne, joista sinä olit antanut käskyn,
etteivät he saa tulla sinun seurakuntaasi.
11 **K**aikki sen kansa huokaa etsiessään leipää.
He ovat vaihtaneet kalleutensa ruokaan
pysyäkseen elossa.
Herra, katso ja näe,
kuinka halveksittu minusta on tullut!
12 **E**ikö tämä liikuta teitä, kaikki te ohikulkijat?
Katsokaa ja nähkää:
onko kipua, sellaista kuin minun kipuni,
joka on pantu kannettavakseni,
jolla Herra on murehduttanut minua
palavan vihansa päivänä?
13 **K**orkeudesta hän lähetti tulen,
joka ankarasti kuritti luitani.
Hän viritti verkon jaloilleni
ja pani minut perääntymään.
Hän teki minusta aution,
ainaisesti sairaan.
14 **M**inun rikokseni on sidottu ikeeksi,
hänen kätensä punoi ne yhteen,
ja ies pantiin minun niskaani;
hän sai voimani raukeamaan.

Herra antoi minut niiden käsiin,
joita vastaan olen voimaton.
15 **H**erra peräti hylkäsi
kaikki uljaat urhot keskelläni.
Hän määräsi ajan minua vastaan
murskatakseen valiosoturini.
Herra polki viinikuurnan neitsyelle,
tytär Juudalle.

Profeetta itkee hävitettyä Jerusalemia

16 **K**aikkea tätä minä itken,
silmäni, silmäni vuotavat vettä.
Kaukana on minusta lohduttaja,
joka virvoittaisi sieluani.
Lapseni ovat tyrmistyneet,
sillä vihollinen on päässyt voitolle.
17 **S**iion levittää kätensä,
kukaan ei lohduta häntä.
Herra on käskenyt Jaakobia vastaan
ahdistajat joka taholta.
Jerusalemista on tullut saastainen heidän keskellään.
18 **H**erra on tehnyt oikein,
sillä minä olen kapinoinut hänen sanaansa vastaan.
Kuulkaa, kaikki kansat,
ja katsokaa minun tuskaani!
Neitsyeni ja nuorukaiseni
ovat joutuneet vankeuteen.
19 **M**inä kutsuin rakastajiani,
mutta he pettivät minut.
Pappini ja vanhimpani kuolivat kaupungissa,
kun he etsivät itselleen ruokaa
pysyäkseen hengissä.
20 **K**atso, Herra, minulla on ahdistus,
sisimpäni kuohuu!
Sydäntäni kouristaa rinnassani,
sillä minä olen ollut hyvin kapinallinen.
Ulkona minulta riisti lapset miekka,
sisällä rutto.
21 **I**hmiset ovat kuulleet, kuinka minä huokailen,
minulla ei ole lohduttajaa.
Kaikki viholliseni ovat kuulleet onnettomuudestani,

ja he iloitsevat, kun sinä teit tämän.
Sinä annoit tulla päivän, jonka olit ilmoittanut.
Käyköön heidän samoin kuin minun!
22 Tulkoon heidän kaikki pahuutensa sinun eteesi,
ja kohtele heitä samalla tavoin
kuin olet kohdellut minua
kaikkien rikosteni tähden.
Minun huokaukseni ovat monet,
ja sydämeni on sairas.

Jumalan tuomio kohtasi tytär Siionia

2 1 Kuinka onkaan Herra vihassaan
peittänyt pilveen tytär Siionin!
Hän heitti taivaasta maahan Israelin kunnian
eikä muistanut jalkojensa astinlautaa
vihansa päivänä.
2 Herra on säälimättä hävittänyt
kaikki Jaakobin asuinpaikat,
hän on vihassaan hajottanut
tytär Juudan linnoitukset.
Hän on maahan painanut ja häpäissyt
valtakunnan ja sen ruhtinaat.
3 Hän on hakannut hehkuvassa vihassaan poikki
Israelin sarven kokonaan.
Hän veti pois oikean kätensä,
kun vihollinen hyökkäsi.
Hän poltti Jaakobia kuin liekehtivä tuli,
joka syö kaiken ympäriltään.
4 Hän jännitti jousensa kuin vihollinen,
seisoi oikea käsi koholla
kuin vihamies ja tappoi kaiken,
mihin silmä oli ihastunut.
Hän vuodatti vihansa kuin tulen
tytär Siionin majaan.
5 Herrasta on tullut kuin vihollinen.
Hän on hävittänyt Israelin:
hän on hävittänyt kaikki sen palatsit,
tuhonnut sen linnoitukset
ja antanut tytär Juudalle
paljon surua ja murhetta.
6 Hän on runnellut asumuksensa kuin puutarhamajan,

hävittänyt juhliensa paikan.
Herra on saattanut Siionissa unohduksiin
juhla-ajat ja sapatit,
vihansa vimmassa hän piti halpana
kuninkaat ja papit.
7 **H**erra on hylännyt alttarinsa,
jättänyt pyhäkkönsä
ja luovuttanut vihollisen valtaan
Siionin palatsien muurit.
Viholliset nostivat huudon Herran huoneessa,
riemuhuudon kuin juhlapäivänä.
8 **H**erra oli päättänyt tuhota
tytär Siionin muurit.
Hän jännitti mittanuoran
eikä vetänyt kättään pois hävittämästä.
Hän saattoi murheeseen linnoitukset ja muurit,
yhdessä ne nääntyivät.
9 **S**iionin portit ovat vajonneet maahan,
hän hävitti ja särki sen salvat.
Sen kuningas ja ruhtinaat ovat joutuneet kansojen sekaan,
opetusta ei ole,
eivätkä profeetat saa näkyjä Herralta.
10 **Ä**äneti istuvat maassa tytär Siionin vanhimmat.
He ovat heittäneet tomua päänsä päälle
ja vyöttäneet säkit ylleen.
Jerusalemin neitsyet ovat painaneet päänsä maahan.
11 **S**ilmäni ovat riutuneet itkusta,
sisimpäni kuohuu.
Maksani on maahan vuodatettu
tyttären, minun kansani, sortumisen tähden,
sillä lapset ja imeväiset nääntyvät kaupungin kaduilla.
12 **Ä**ideiltään he kysyvät:
"Missä on leipää ja viiniä?"
He nääntyvät kuin sodassa kaatuneet
kaupungin kaduilla,
heittävät henkensä äitiensä sylissä.
13 **K**uinka puhuisin sinulle, mihin vertaisin sinua,
tytär Jerusalem?
Mihin vertaisin sinua voidakseni lohduttaa sinua,
neitsyt, tytär Siion,
sillä suuri kuin meri on sinun sortumisesi?
Kuka voi sinut parantaa?

14 **P**rofeettasi ovat sinulle nähneet
petollisia, äiteliä näkyjä.
Sinun syntiäsi he eivät ole paljastaneet
kääntääkseen sinun kohtalosi.
Ei, he ovat nähneet sinulle
petollisia, eksyttäviä näkyjä.
15 **K**äsiään lyövät yhteen sinun vuoksesi kaikki tien kulkijat,
he viheltävät ja nyökyttävät päätään tytär Jerusalemille:
"Tämäkö on kaupunki,
jota sanottiin täydellisen kauniiksi,
koko maan iloksi?"
16 **S**uu ammollaan huutavat sinua vastaan kaikki sinun vihollisesi,
he viheltävät, kiristelevät hampaitaan ja sanovat:
"Me olemme sinut hävittäneet!
Juuri tätä päivää odotimme,
nyt olemme saaneet sen nähdä!"
17 **H**erra on tehnyt sen, mitä oli aikonut,
hän on toteuttanut sanansa,
jonka hän oli ilmoittanut muinaisina päivinä.
Hän on hävittänyt säälimättä,
saattanut viholliset iloitsemaan vuoksesi
ja kohottanut ahdistajiesi sarven.
18 **I**hmisten sydämet huutavat Herran puoleen.
Tytär Siionin muuri!
Anna kyyneltesi virtana vuotaa päivät ja yöt,
älä suo itsellesi lepoa,
älköön silmäteräsi ummistuko.
19 **N**ouse, huuda ja valita yöllä,
kun vartiohetket alkavat.
Vuodata sydämesi kuin vesi Herran kasvojen eteen!
Kohota kätesi hänen puoleensa
pienten lastesi elämän puolesta,
jotka nääntyvät nälkään kaikkien katujen kulmissa.
20 **K**atso, Herra, ja näe, kenelle olet tämän tehnyt!
Onko vaimojen syötävä oman ruumiinsa hedelmät,
hellästi hoitamansa pienet lapset?
Pitääkö pappien ja profeettojen
joutua murhatuiksi Herran pyhäkössä?
21 **K**aduilla maassa makaa nuorukaisia ja vanhuksia.
Minun neitsyeni ja nuorukaiseni ovat kaatuneet miekkaan.
Sinä olet surmannut vihasi päivänä,
teurastanut säälimättä.

22 **S**inä kutsuit kuin juhlan viettoon
joka taholta ne, joita kauhistuin.
Ei jäänyt jäljelle Herran vihan päivänä,
ei pelastunutta, ei pakoon päässyttä.
Niistä, joita olin hellästi hoitanut ja kasvattanut,
viholliseni teki lopun.

Kurjuutta nähnyt mies

3 1 **M**inä olen mies, joka on nähnyt kurjuutta
Herran vihan vitsan alla.
2 Minut hän on johdattanut ja kuljettanut
pimeyteen eikä valkeuteen.
3 Minua vastaan hän kääntää yhä uudelleen
kätensä kaiken päivää.
4 **H**än on riuduttanut lihani ja nahkani,
murskannut minun luuni.
5 Hän on rakentanut varustuksia minua vastaan
ja piirittänyt minut myrkyllä ja vaivalla.
6 Pimeyteen hän on pannut minut asumaan
kuin aikoja sitten kuolleet.
7 **H**än on sulkenut minut muurin sisään, enkä pääse ulos,
hän on pannut minut raskaisiin vaskikahleisiin.
8 Vaikka minä huudan ja valitan,
hän sulkee korvansa rukoukseltani.
9 Hän on sulkenut tieni hakatuilla kivillä,
tehnyt polkuni mutkaisiksi.
10 **V**aaniva karhu hän on minulle,
piilossa väijyvä leijona.
11 Hän on johtanut tieni harhaan
ja repinyt minut säpäleiksi,
hän on jättänyt minut hylätyksi.
12 Hän jännitti jousensa ja asetti minut
nuoltensa maalitauluksi.
13 **H**än ampui munuaisiini nuolensa,
viinensä lapset.
14 Minusta on tullut koko kansani naurunaihe,
heidän ainainen laulunsa.
15 Hän on ravinnut minua katkerilla yrteillä,
juottanut minua koiruoholla.
16 **H**än on pannut hampaani jauhamaan soraa,
painanut minut tuhkaan.

17 Minun sieluni on hylätty ja rauhaton,
olen unohtanut onnellisen elämän.
18 Minä sanoin: Mennyt on minun kunniani
ja kaikki, mitä odotin Herralta.
19 **M**uista kurjuuttani ja kodittomuuttani,
koiruohoa ja myrkkyä.
20 Sinä kyllä muistat,
että sieluni on painunut maahan.
21 Tämän minä painan sydämeeni,
sen tähden minä toivon.

Herran armo ei ole loppunut

22 **H**erran armoa on, ettemme ole täysin tuhoutuneet,
sillä hänen laupeutensa ei ole loppunut.
23 Se on joka aamu uusi,
ja suuri on hänen uskollisuutensa.
24 Minun sieluni sanoo: "Herra on osani,
sen tähden minä panen toivoni häneen."
25 **H**erra on hyvä häntä odottaville,
jokaiselle, joka häntä etsii.
26 Hyvä on hiljaisuudessa toivoa
pelastusta Herralta.
27 Miehelle on hyväksi, että hän kantaa
iestä nuoruudessaan.
28 **I**stukoon hän yksin ja hiljaa,
kun ies on pantu hänen osakseen.
29 Painakoon hän suunsa tomuun,
ehkä on vielä toivoa.
30 Kääntäköön hän posken sille, joka häntä lyö,
saakoon hän yllin kyllin häväistystä.
31 **M**utta Herra ei hylkää iäksi.
32 Jos hän on tehnyt murheelliseksi,
hän myös armahtaa suuressa uskollisuudessaan.
33 Ei hän sydämensä halusta ihmistä vaivaa
eikä tuota hänelle tuskaa.
34 **K**un jalkojen alle poljetaan
kaikki maan vangit,
35 kun vääristetään miehen oikeutta
Korkeimman kasvojen edessä,
36 tehdään vääryyttä ihmiselle hänen riita-asiassaan,
eikö Herra sitä näkisi?

37 **K**uka voi sanoa jotakin, niin että se toteutuu,
ellei se ole Herran käsky?
38 Eikö Korkeimman suusta lähde
paha ja hyvä!
39 Miksi ihminen valittaa eläessään,
mies syntiensä palkkaa?

Kehotus palata Herran luo

40 **T**utkikaamme teitämme, tarkastelkaamme niitä
ja palatkaamme Herran luo.
41 Kohottakaamme sydämemme ja kätemme
taivaan Jumalan puoleen.
42 Me olemme luopuneet ja kapinoineet.
Sinä et ole antanut anteeksi.
43 **S**inä verhouduit vihaasi ja ajoit meitä takaa,
surmasit säälimättä.
44 Sinä olet verhoutunut pilveen,
rukoukset eivät pääse läpi.
45 Sinä teit meistä roskatunkion,
hylkytavaraa kansojen sekaan.
46 **S**uu ammollaan huutavat meitä vastaan
kaikki meidän vihollisemme.
47 Osaksemme on tullut kauhu ja kuoppa,
tuho ja sortuminen.
48 Vesipurot juoksevat silmistäni
tyttären, minun kansani, sortumisen tähden.
49 **S**ilmäni vuotavat lakkaamatta,
taukoamatta,
50 kunnes Herra katsoo
ja näkee taivaasta.
51 Silmäni tuottavat tuskaa sielulleni
kaikkien kaupunkini tyttärien tähden.
52 **K**iihkeästi metsästivät minua kuin lintua,
viholliseni ilman syytä.
53 He tahtoivat tuhota kuoppaan elämäni
ja heittivät päälleni kiviä.
54 Vedet tulvivat pääni yli,
luulin olevani tuhon oma.
55 **M**inä huusin sinun nimeäsi, Herra,
kuopan syvyyksistä:
56 "Älä peitä korvaasi avunhuudoltani,

anna minun hengähtää!"
Sinä kuulit huutoni,
57 sinä lähestyit, kun huusin sinua,
ja sanoit: "Älä pelkää."
58 **H**erra, sinä ajat sieluni asian,
sinä lunastat elämäni.
59 Sinä olet nähnyt kärsimäni sorron, Herra,
hanki minulle oikeus.
60 Sinä olet nähnyt kaiken heidän kostonhimonsa,
kaikki heidän juonensa minua vastaan.
61 **S**inä olet kuullut, Herra, kuinka he häpäisevät minua,
olet kuullut kaikki heidän juonensa minua vastaan.
62 Vastustajieni puheet ja ajatukset
ovat minua vastaan kaiken aikaa.
63 Katso, istuvatpa he tai nousevat,
minä olen aina heidän laulunsa aihe.
64 **H**erra, maksa heille palkka
heidän kättensä tekojen mukaan.
65 Pane peite heidän sydämelleen,
kohdatkoon heitä sinun kirouksesi.
66 Aja heitä takaa vihassasi ja hävitä heidät
Herran taivaan alta.

Rangaistus tuli synnin tähden

4 1 **K**uinka onkaan kulta tummunut,
hieno kulta muuttunut!
Pyhät kivet on viskelty
kaikkien katujen kulmiin.
2 **S**iionin kalliit pojat,
puhtaimman kullan arvoisiksi punnitut!
Kuinka heitä nyt pidetään saviastioiden arvoisina,
savenvalajan kätten tekojen!
3 **S**akaalitkin tarjoavat nisiään
ja imettävät pentujaan,
mutta minun kansani tyttäristä on tullut julmia
kuin autiomaan strutsit.
4 **I**meväisen kieli tarttuu
kitalakeen janon vuoksi.
Pienet lapset pyytävät leipää,
eikä ole ketään, joka sitä heille antaisi.
5 **J**otka ennen söivät herkkuja,

nääntyvät nyt kaduilla.
Jotka ennen pukeutuivat purppuraan,
syleilevät nyt tunkioita.
6 **M**inun kansani syntivelka on kasvanut
suuremmaksi kuin Sodoman synti.
Sodoma tuhoutui hetkessä,
ihmiskäden koskematta.
7 **S**iionin ruhtinaat olivat puhtaampia kuin lumi,
valkoisempia kuin maito,
heidän ihonsa oli rusottavampi kuin korallit,
heidän hahmonsa oli kuin safiiri.
8 **N**yt he näyttävät nokeakin mustemmilta,
heitä ei voi tuntea kaduilla.
Heidän nahkansa on rypyssä luiden päällä,
se on kuivaa kuin puu.
9 **M**iekan kaatamien osa on parempi
kuin nälän kaatamien,
jotka menehtyvät kuin lävistetyt
vailla pellon antimia.
10 **A**rmeliaat naiset keittivät omin käsin lapsensa.
Niistä tuli heille ruokaa
minun kansani sortuessa.
11 **H**erra on pannut täytäntöön kiivautensa,
vuodattanut palavan vihansa.
Hän on sytyttänyt Siionin tuleen,
tuli on kuluttanut sen perustukset.
12 **E**ivät olisi uskoneet maan kuninkaat,
ei kukaan maanpiirin asukkaista,
että ahdistaja ja vihollinen pääsisi sisään
Jerusalemin porteista.
13 **N**äin on käynyt
Siionin profeettojen syntien tähden,
sen pappien pahojen tekojen tähden.
He ovat vuodattaneet siellä vanhurskaiden verta.
14 **N**yt he harhailevat kaduilla sokeina,
veren tahrimina,
heidän vaatteisiinsa ei voi koskea.
15 **H**eistä huudetaan: "Väistykää! Saastainen!
Väistykää, väistykää, älkää koskeko!"
He pakenevat ja harhailevat.
Kansojen keskuudessa sanotaan:
"Eivät he enää saa asua täällä."

16 **H**erra itse on hajottanut heidät,
hän ei enää katso heihin.
Papeista ei välitetty,
vanhimpia ei armahdettu.
17 **Y**hä edelleen, raukeavin silmin,
me odotimme turhaan apua.
Tähystyspaikastamme me tähyilimme kansaa,
josta ei ollut pelastajaksi.
18 **A**skeleitamme vaanittiin,
niin ettemme voineet kulkea kaduillamme.
Loppumme lähestyi, päivämme täyttyivät –
loppumme oli tullut.
19 **V**ainoojamme olivat nopeampia
kuin kotkat taivaalla.
He ajoivat meitä takaa vuorilla,
väijyivät meitä autiomaassa.
20 **M**eidän elämämme henki, Herran voideltu,
joutui vangiksi heidän kuoppiinsa.
Hänestä me olimme sanoneet:
"Hänen suojassaan me elämme kansojen keskellä."
21 **I**loitse vain ja riemuitse, tytär Edom,
sinä Uusin maan asujatar!
Myös sinun kohdallesi tulee malja,
sinä juovut ja paljastat itsesi.
22 **S**inun syntivelkasi on poissa, tytär Siion,
Herra ei enää vie sinua pakkosiirtolaisuuteen.
Mutta sinua, tytär Edom, hän rankaisee syntivelkasi tähden,
hän paljastaa sinun syntisi.

Profeetta rukoilee kansansa puolesta

5 1 **M**uista, Herra, mitä meille on tapahtunut!
Katso ja näe meidän häväistyksemme!
2 **P**erintöosamme on siirtynyt vieraille,
talomme muukalaisille.
3 **M**eistä on tullut orpoja, isättömiä,
äitimme ovat kuin leskiä.
4 **O**man juomavetemme me ostamme rahalla,
omat puumme me saamme, kun maksamme hinnan.
5 **V**ainoojat ovat niskassamme.
Olemme uupuneita, mutta meille ei suoda lepoa.
6 **E**gyptille me annamme kättä

ja Assurille saadaksemme leipää kylliksi.
7 **I**sämme tekivät syntiä, eikä heitä enää ole,
mutta me kannamme heidän syntivelkaansa.
8 **O**rjat hallitsevat meitä, eikä ole ketään,
joka tempaisi meidät pois heidän käsistään.
9 **H**enkemme kaupalla me noudamme leipämme
autiomaasta uhkaavan miekan vuoksi.
10 **I**homme kuumottaa kuin uuni
nälän polttеiden vuoksi.
11 **N**aisia raiskataan Siionissa,
neitsyitä Juudan kaupungeissa.
12 **R**uhtinaita hirtetään,
vanhimpia ei kunnioiteta.
13 **N**uorukaiset kantavat myllynkiviä,
pojat kompastelevat puutaakkojen alla.
14 **P**oissa ovat vanhukset porteilta,
nuorukaiset kielisoittimiensa äärestä.
15 **P**oissa on ilo sydämistämme,
karkelomme on kääntynyt murheeksi.
16 **K**ruunu on pudonnut päästämme.
Voi meitä, sillä me olemme tehneet syntiä!
17 **T**ämän vuoksi sydämemme on sairas,
näiden tähden silmämme ovat pimenneet,
18 **S**iionin vuoren tähden, joka on autiona,
jolla ketut juoksentelevat.
19 **S**inä, Herra, hallitset ikuisesti,
sinun valtaistuimesi pysyy polvesta polveen.
20 **M**iksi unohdat meidät ainiaaksi,
hylkäät meidät ikiajoiksi?
21 **T**uo meidät takaisin luoksesi, Herra, niin me palaamme,
uudista päivämme muinaiselleen.
22 **V**ai oletko meidät peräti hylännyt,
vihastunut meihin ylen määrin?

HESEKIELIN KIRJA

HERRAN KIRKKAUS ILMESTYY, 1 – 3

PROFEETAN KUTSUMUS, 1 – 3

Hesekiel näkee Jumalan kirkkauden

1 1 **K**olmantenakymmenentenä vuotena neljännessä kuussa, kuukauden
viidentenä päivänä, kun olin pakkosiirtolaisten joukossa Kebarjoen varrella,
taivaat aukenivat, ja minä näin Jumalan näkyjä.
2 **K**uukauden viidentenä päivänä, kuningas Joojakinin pakkosiirtolaisuuden
viidentenä vuotena, 3 Jumalan sana tuli pappi Hesekielille, Buusin pojalle, Kaldean
maassa olevan Kebarjoen varrella. Hänen päälleen tuli siellä Herran käsi.
4 **M**inä näin, kuinka pohjoisesta tuli myrsky, suuri pilvi ja välkehtivä tuli. Pilveä
ympäröi kirkkaus, ja tulen keskeltä näkyi jotakin hehkuvan metallin kaltaista.
5 Keskellä hehkua näkyivät neljän olennon hahmot, ja ne näyttivät tällaisilta: Niillä
oli ihmisen hahmo, 6 mutta kullakin niistä oli neljät kasvot ja kullakin neljä
siipeä. 7 Niiden jalat olivat suorat ja niiden jalkaterät kuin vasikan sorkat, ja ne
välkkyivät kuin kiillotettu vaski. 8 Niillä oli ihmiskädet siipiensä alla neljällä puolella;
kaikilla neljällä oli kasvot ja siivet joka puolella. 9 Niiden siivet koskettivat toisiaan.
Olennot eivät kääntyneet kulkiessaan, ne kulkivat kukin suoraan eteenpäin.
10 Niillä oli kasvot kuin ihmisellä, mutta oikealla puolen kaikilla neljällä oli leijonan
kasvot, vasemmalla puolen härän kasvot, ja niillä neljällä oli myös kotkan kasvot.
11 Sellaiset olivat niiden kasvot. Niiden siivet olivat levällään ylöspäin. Kullakin oli
kaksi siipeä, jotka koskettivat toisen olennon siipeä, ja kaksi, joilla ne peittivät
vartalonsa. 12 Kukin niistä kulki suoraan eteenpäin. Minne henki johti kulkemaan,
sinne ne kulkivat. Kulkiessaan ne eivät kääntyneet.
13 **O**lennot näyttivät tulisilta, palavilta hiililtä. Olentojen välissä liikkui jotakin
tulisoihtujen kaltaista. Tuli loisti kirkkaasti, ja siitä lähti salamoita. 14 Olennot
kiitivät edestakaisin ja näyttivät salamanleimauksilta.
15 **K**un katselin olentoja, minä näin, että olentojen vierellä maassa oli yksi pyörä
jokaiseen neljään suuntaan. 16 Pyörät olivat näöltään ja rakenteeltaan krysoliitin
kaltaisia, ja kaikki neljä olivat samanmuotoiset. Ne näyttivät rakenteeltaan
sellaisilta kuin pyörän sisällä olisi ollut toinen pyörä. 17 Kun ne kulkivat, ne voivat
liikkua neljään eri suuntaan, eivätkä ne kääntyneet kulkiessaan. 18 Pyörien kehät
olivat korkeat ja pelottavat, ja kaikki neljä kehää olivat joka puolelta täynnä silmiä.
19 Kun olennot kulkivat, pyörät kulkivat niiden mukana, ja kun olennot kohosivat
maasta, kohosivat myös pyörät. 20 Minne henki ohjasi kulkemaan, sinne olennot
kulkivat – minne vain henki johti kulkemaan. Pyörät kohosivat niiden mukana, sillä
olentojen henki oli pyörissä. 21 Kun olennot kulkivat, kulkivat pyörätkin, ja kun ne

seisahtuivat, seisahtuivat pyörätkin. Kun olennot kohosivat ylös maasta, kohosivat pyörät niiden mukana, sillä olentojen henki oli pyörissä.
22 **O**lentojen päiden yllä näytti olevan taivaanavaruus kuin pelottavaa jääkristallia,
joka kaartui päiden yläpuolella. 23 Taivaanavaruuden alla olentojen siivet olivat
suorina, toinen siipi toista kohti. Kullakin oli myös kaksi siipeä, jotka peittivät sen
ruumista yhtäältä, ja kaksi, jotka peittivät sitä toisaalta. 24 Kun olennot kulkivat,
minä kuulin niiden siipien äänen kuin suurten vetten kohinan, kuin Kaikkivaltiaan
jylinän. Meteli oli kuin sotajoukon pauhua. Kun ne seisahtuivat, ne laskivat
siipensä alas. 25 Avaruudesta niiden päitten yläpuolelta kuului ääni. Seisahtuessaan
ne laskivat siipensä alas. 26 Avaruudessa niiden päitten yläpuolella oli ikään kuin
valtaistuin, näöltään kuin safiiria, ja tällä korkealla olevan valtaistuimen kaltaisella
istui ihmisen näköinen hahmo.
27 **M**inä näin ikään kuin hehkuvaa, tulenhohtoista metallia. Istujaa ympäröi kehä
ylöspäin siitä, mikä näytti hänen lanteiltaan. Alaspäin siitä, mikä näytti hänen
lanteiltaan, minä näin kuin tulta, jonka ympärillä oli kirkas hohde. 28 Tuo kirkas
hohde oli näöltään kuin kaari, joka on pilvissä sadepäivänä – sellaiselta näytti
Herran kirkkaus. Kun minä sen näin, heittäydyin kasvoilleni. Silloin kuulin äänen
puhuvan.

Herra kutsuu Hesekielin profeetaksi

2 1 **H**än sanoi minulle: "Ihmislapsi, nouse jaloillesi, niin minä puhun sinulle." 2 Kun
hän puhui minulle, minuun tuli Henki, joka nosti minut jaloilleni, ja minä kuulin
hänen puhuvan minulle.
3 **H**än sanoi minulle: "Ihmislapsi, minä lähetän sinut israelilaisten luo, kapinallisen
kansan, joka on kapinoinut minua vastaan. He ja heidän isänsä ovat rikkoneet
minua vastaan aina tähän päivään asti, 4 ja heidän lapsillaan on kovat kasvot ja
paatunut sydän. Heidän luokseen minä sinut lähetän, ja sinun on sanottava heille:
'Näin sanoo Herra, Herra.' 5 Kuulkoot tai olkoot kuulematta – hehän ovat
kapinallinen heimo. He tulevat kuitenkin tietämään, että heidän keskellään on
ollut profeetta. 6 Mutta sinä, ihmislapsi, älä pelkää heitä, älä pelkää heidän
sanojaan. Edessäsi on tosin ohdakkeita ja orjantappuroita, ja sinä asut skorpionien
seassa, mutta älä pelkää heidän sanojaan äläkä säiky heitä, vaikka he ovat
kapinallinen heimo. 7 Puhu heille minun sanani, kuulkoot tai olkoot kuulematta –
kapinallisiahan he ovat. 8 Mutta sinä, ihmislapsi, kuule, mitä minä puhun sinulle.
Älä ole kapinallinen niin kuin tuo kapinallinen heimo. Avaa suusi ja syö, mitä minä
sinulle annan."
9 **M**inä katsoin ja näin käden, joka ojentui minua kohti, ja kädessä oli kirjakäärö.
10 Se levitettiin minun eteeni, ja se oli kirjoitettu täyteen sisältä ja päältä. Siihen oli
kirjoitettu valitusvirsiä, huokauksia ja voi-huutoja.

Hesekiel syö kirjakäärön

3 1 **H**än sanoi minulle: "Ihmislapsi, syö, mitä tässä on. Syö tämä kirjakäärö ja mene
puhumaan Israelin heimolle." 2 Silloin minä avasin suuni, ja hän antoi minulle
syötäväksi tuon kirjakäärön. 3 Hän sanoi minulle: "Ihmislapsi, ravitse vatsasi ja
täytä sisimpäsi tästä kirjakääröstä, jonka minä sinulle annan." Niin minä söin, ja se
maistui suussani makealta kuin hunaja.
4 **V**ielä hän sanoi minulle: "Ihmislapsi, mene nyt Israelin heimon luo ja puhu heille
minun sanani. 5 Sinua ei lähetetä kansan luo, jolla on outo kieli ja vaikea puhetapa,
vaan Israelin heimon luo. 6 Ei sinua lähetetä monien kansojen luo, joilla on outo
kieli ja vaikea puhetapa, jota et ymmärrä. Totisesti, jos lähettäisin sinut niiden luo,
ne kuulisivat sinua. 7 Mutta Israelin heimo ei tahdo kuulla sinua, koska se ei tahdo
kuulla minua. Koko Israelin heimolla on kova otsa ja paatunut sydän. 8 Katso, minä
teen sinun kasvosi yhtä koviksi kuin heidän kasvonsa ja sinun otsasi yhtä kovaksi
kuin heidän otsansa. 9 Timantin kaltaiseksi, kiveäkin kovemmaksi, minä teen sinun
otsasi. Älä pelkää äläkä säiky heitä, vaikka he ovatkin kapinallinen heimo."
10 **H**än sanoi minulle: "Ihmislapsi, kuuntele tarkoin ja kätke sydämeesi jokainen
sanani, jonka minä sinulle puhun. 11 Mene pakkosiirtolaisten luo, oman kansasi luo.
Sano heille: 'Näin sanoo Herra, Herra' – kuulkoot tai olkoot kuulematta."
12 **H**enki nosti minut, ja minä kuulin takaani kovan, jylisevän äänen: "Kiitetty olkoon
Herran kirkkaus siinä, missä se on!" 13 Olentojen siivistä lähti voimakas ääni niiden
osuessa toisiinsa, ja olentojen rinnalla jyrisivät pyörät; oli kova jylinä. 14 Henki nosti
minut taas ja vei mukanaan. Minä kuljin murheellisena henkeni kiivaudessa, ja
Herran käsi oli väkevänä päälläni. 15 Minä saavuin Tel-Aabibiin Kebarjoen varrella
asuvien pakkosiirtolaisten luo ja istuin siellä heidän keskellään tyrmistyneenä
seitsemän päivää.

Profeetan vastuu

16 **S**eitsemän päivän kuluttua minulle tuli tämä Herran sana:
17 "**I**hmislapsi, minä olen asettanut sinut Israelin heimon vartijaksi. Kun kuulet
sanan suustani, sinun on varoitettava heitä minun puolestani. 18 Jos minä sanon
jumalattomalle: 'Sinun on totisesti kuoltava', mutta sinä et varoita häntä etkä
puhu varoittaaksesi jumalatonta hänen pahasta vaelluksestaan pelastaaksesi
hänen henkensä, jumalaton kuolee synneissään, mutta sinut minä vaadin tilille
hänen verestään. 19 Mutta jos sinä varoitat jumalatonta eikä hän silti käänny
jumalattomuudestaan eikä pahasta vaelluksestaan, hän kyllä kuolee synneissään,
mutta sinä olet pelastanut henkesi.
20 **J**os vanhurskas kääntyy pois vanhurskaudestaan tekemään vääryyttä ja minä
panen hänen eteensä kompastuskiven, hän kuolee synneissään, jos sinä et ole
häntä varoittanut. Silloin ei enää muisteta hänen harjoittamaansa vanhurskautta,
mutta sinut minä vaadin tilille hänen verestään. 21 Mutta jos sinä varoitat

vanhurskasta, ettei hän tekisi syntiä, ja hän ei tee enää syntiä, hän saa elää. Hän
otti varoituksesta opikseen, ja sinä olet pelastanut henkesi."
22 **H**erran käsi tuli siellä minun päälleni, ja hän sanoi minulle: "Nouse ja lähde
laaksoon, niin minä puhun sinulle siellä." 23 Niin minä nousin ja lähdin laaksoon.
Siellä minä näin Herran kirkkauden, samanlaisen kirkkauden, jonka olin nähnyt
Kebarjoen varrella, ja minä heittäydyin kasvoilleni.
24 **S**illoin minuun tuli Henki, joka nosti minut jaloilleni. Hän puhui minulle ja sanoi:
"Mene ja sulkeudu sisälle taloosi. 25 Ihmislapsi! Sinut pannaan köysiin, sinut
sidotaan niillä, niin ettet voi lähteä ulos heidän keskuuteensa. 26 Kielesi minä annan
juuttua kitalakeesi, niin että sinä tulet mykäksi etkä voi olla heidän nuhtelijansa.
He ovat kapinallinen heimo. 27 Mutta kun minä taas puhun sinulle, minä avaan
sinun suusi, ja sinun on sanottava heille: 'Näin sanoo Herra, Herra.' Joka kuulee, se
kuulkoon, ja joka ei kuule, se olkoon kuulematta – ovathan he kapinallinen
heimo."

HERRAN KIRKKAUS POISTUU JERUSALEMISTA, 4 – 39

TUOMION JULISTUS JUUDALLE, 4 – 24

Ennustus Jerusalemin piirityksestä

4 1 "**J**a sinä, ihmislapsi, ota tiilikivi ja aseta se eteesi. Kaiverra siihen Jerusalemin
kaupunki 2 ja pane se saarroksiin. Rakenna sen ympärille piiritysvarustus, luo sitä
vastaan valli ja aseta sen ympärille sotajoukkoja ja muurinmurtajia. 3 Ota sitten
rautainen leivinlevy ja aseta se rautamuuriksi itsesi ja kaupungin väliin. Suuntaa
kasvosi piiritykseen joutunutta kaupunkia kohti ja piiritä sitä. Tämä on merkki
Israelin heimolle.
4 **M**akaa vasemmalla kyljelläsi ja aseta sen päälle Israelin heimon syntivelka. Yhtä
monta päivää kuin sinä makaat sillä kyljellä, sinä kannat heidän syntivelkaansa.
5 Minä olen asettanut Israelin heimon syntivelan sinun kannettavaksesi yhtä
moneksi päiväksi kuin on heidän syntivelkansa vuosia: kolmesataayhdeksän-
kymmentä. 6 Kun nuo päivät ovat kuluneet, sinun on käytävä uudelleen makuulle,
nyt oikealle kyljellesi, ja kannettava Juudan heimon syntivelkaa neljäkymmentä
päivää. Minä olen määrännyt sinulle päivän vuotta kohti.
7 **S**uuntaa kasvosi ja paljastettu käsivartesi piiritettyä Jerusalemia kohti ja profetoi
sitä vastaan. 8 Minä sidon sinut köysillä, etkä sinä voi kääntyä toiselle kyljellesi,
ennen kuin piirityspäiväsi ovat kuluneet loppuun."

Piiritetyn kaupungin ahdinko

9 "**H**anki itsellesi vehnää, ohraa, papuja, linssejä, hirssiä ja spelttivehnää. Pane ne
samaan astiaan ja tee niistä itsellesi leipää. Sinun on syötävä sitä yhtä monta
päivää kuin makaat kyljelläsi: kolmesataayhdeksänkymmentä päivää. 10 Sinun on

syötävä ruokasi painon mukaan: kaksikymmentä sekeliä päivässä. Syö se määräaikoina. 11 Myös vettä sinun on juotava mitan mukaan: kuudennes hiinmittaa. Sinun on juotava määräaikoina. 12 Ohraleipää sinun on syötävä ja paistettava se ihmissonnalla heidän nähtensä."
13 **H**erra sanoi: "Näin joutuvat israelilaiset syömään leipänsä saastaisena niiden kansojen keskuudessa, joihin minä heidät karkotan."
14 **M**utta minä sanoin: "Voi Herra, Herra! Enhän minä ole koskaan saastuttanut itseäni. En ole syönyt raatoa tai kuoliaaksi raadeltua nuoruudestani tähän asti, eikä mitään saastaista lihaa ole päässyt suuhuni." 15 Hän sanoi minulle: "Minä annan sinulle ihmissonnan sijaan karjanlannan. Paista leipäsi sillä."
16 **H**än sanoi vielä minulle: "Ihmislapsi, minä murran leivän tuen Jerusalemista. He syövät leipää painon mukaan ja huolissaan ja juovat vettä mitan mukaan ja kauhuissaan. 17 Näin he joutuvat leivän ja veden puutteeseen; kaikki he ovat kauhuissaan ja riutuvat syntivelkansa tähden."

Vertauskuva Jerusalemin tuhosta

5 1 "**S**inä ihmislapsi, hanki itsellesi terävä miekka. Käytä sitä partaveitsenä, leikkaa sillä hiuksesi ja partasi, ota sitten vaaka ja jaa ne. 2 Polta niistä kolmannes tulessa keskellä kaupunkia, kun piirityspäivät ovat päättyneet. Ota sitten toinen kolmannes ja lyö sitä miekalla kaupungin ympärillä. Hajota loput tuuleen, ja minä ajan niitä takaa paljastetulla miekalla. 3 Ota kuitenkin pieni määrä karvoja ja sido ne helmukseesi. 4 Ota vielä niistäkin osa, viskaa se tuleen ja polta se. Siitä lähtee tuli koko Israelin heimoon."

Nälkä, rutto ja miekka

5 **N**äin sanoo Herra, Herra: "Tämä on Jerusalem; kansojen keskelle minä olen sen asettanut , ja niiden maat ovat sen ympärillä. 6 Kuitenkin se on vastustanut minun säädöksiäni jumalattomammin kuin pakanakansat ja lakejani pahemmin kuin sitä ympäröivät maat. He ovat hylänneet minun säädökseni eivätkä ole vaeltaneet lakieni mukaan.
7 **S**en tähden, näin sanoo Herra, Herra: Te olette raivonneet minua vastaan pahemmin kuin ympärillänne olevat kansat, ette ole vaeltaneet minun lakieni mukaan ettekä noudattaneet minun säädöksiäni. Ette ole noudattaneet edes ympärillänne asuvien kansojen säädöksiä. 8 Sen tähden, näin sanoo Herra, Herra: Katso, minäkin käyn sinua vastaan, Jerusalem, ja panen tuomiot täytäntöön keskuudessasi kansojen nähden. 9 Kaikkien iljettävien tekojesi tähden minä teen sinulle sellaista, mitä en ole ennen tehnyt enkä vastakaan tee. 10 Niinpä isät tulevat syömään lapsiaan keskuudessasi, ja lapset syövät isiään. Minä panen tuomiosi täytäntöön ja hajotan jäännöksesi kaikkiin tuuliin.
11 **S**en tähden, niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, Herra: Totisesti, koska olet saastuttanut pyhäkköni kaikilla iljetyksilläsi ja kaikilla kauhistuksillasi, minä teen

sinusta vähälukuisen. Minä en sääli enkä armahda. 12 Kolmannes sinusta kuolee ruttoon ja nääntyy nälkään, kolmannes kaatuu ympärilläsi riehuvaan miekkaan, ja kolmanneksen minä hajotan kaikkiin tuuliin ja ajan sitä takaa paljastetulla miekalla. 13 Silloin minun vihani täyttyy, minä tyydytän heissä kiivauteni ja minä saan hyvityksen. He tulevat tietämään, että minä, Herra, olen puhunut kiivaudessani, kun minä panen vihani täytäntöön heissä.
14 **M**inä teen sinusta rauniokasan ja pilkan aiheen kansoille, jotka asuvat ympärilläsi. Kaikki ohikulkijat töllistelevät sinua. 15 Ympärilläsi asuvat kansat häpäisevät ja herjaavat sinua. Sinä olet heille varoitus ja kauhun aihe, kun minä panen toimeen sinun tuomiosi vihassani ja kiivaudessani ankarilla rangaistuksilla. Minä, Herra, olen puhunut.
16 **M**inä lähetän teidän kimppuunne nälän pahat nuolet tekemään tuhojaan. Minä lähetän ne tuhoamaan teitä ja teen nälänhätänne entistä pahemmaksi ja murran teiltä leivän tuen. 17 Minä lähetän teidän kimppuunne nälänhädän ja pahoja petoja, jotka riistävät teiltä lapset. Keskuudessanne kulkee rutto ja vuotaa veri, ja minä tuon miekan teidän kimppuunne. Minä, Herra, olen puhunut."

Israelin vuorille julistetaan tuomio

6 1 **M**inulle tuli tämä Herran sana: 2 "Ihmislapsi, suuntaa kasvosi Israelin vuoria kohti, profetoi niille 3 ja sano: Israelin vuoret, kuulkaa Herran, Herran, sana. Näin sanoo Herra, Herra, vuorille ja kukkuloille, rotkoille ja laaksoille: Katso, minä tuon miekan teidän kimppuunne ja hävitän uhrikukkulanne. 4 Teidän alttarinne autioituvat, teidän auringonpatsaanne murskataan, ja teidän itsenne minä annan kaatua surmattuina jumalankuvienne eteen. 5 Minä jätän israelilaisten ruumiit lojumaan heidän jumalankuviensa eteen ja hajotan heidän luunsa heidän alttariensa ympärille. 6 Kaikissa asuinpaikoissanne kaupungit raunioituvat ja uhrikukkulat autioituvat. Teidän alttarinne autioituvat raunioiksi, ja teidän jumalankuvanne murskataan ja hävitetään, auringonpatsaanne hakataan maahan ja kaikki tekeleenne hävitetään olemattomiin. 7 Keskuudessanne kaatuu kansaa miekan lävistämänä, ja te tulette tietämään, että minä olen Herra.
8 **M**inä jätän kuitenkin jäännöksen: teistä on oleva jäljellä kansojen seassa miekalta pelastuneita sen jälkeen, kun teidät on hajotettu eri maihin. 9 Ne teistä, jotka ovat pelastuneet miekalta, muistavat minut niiden kansojen keskuudessa, joihin heidät on viety vangeiksi. He muistavat, kuinka murtunut minä olin heidän haureellisen sydämensä vuoksi, koska se kääntyi pois minun luotani ja koska heidän silmänsä kääntyivät haureellisina heidän jumalankuviensa puoleen. Silloin he inhoavat itseään pahojen tekojensa tähden, joita he ovat tehneet kaikissa iljettävissä menoissaan. 10 Silloin he tulevat tietämään, että minä olen Herra ja etten minä ole turhaan uhannut tuottaa heille tätä onnettomuutta.
11 **N**äin sanoo Herra, Herra: Lyö käsiäsi yhteen, polje jalkaasi ja sano: 'Voi!' kaikista israelilaisten pahoista ja iljettävistä teoista. He kaatuvat miekkaan, nälkään ja

ruttoon. 12 Kaukana asuva kuolee ruttoon, lähellä asuva kaatuu miekkaan, ja se,
joka on jäänyt jäljelle ja säilynyt, kuolee nälkään. Minä tyhjennän heihin kaiken
vihani. 13 Te tulette tietämään, että minä olen Herra, kun surmansa saaneita makaa
heidän jumalankuviensa seassa alttarien ympärillä kaikilla korkeilla kukkuloilla,
kaikilla vuorten huipuilla, jokaisen lehtevän puun ja jokaisen tuuhean tammen
alla, paikoissa, joissa he ovat tarjonneet suloista tuoksua kaikille jumalankuvilleen.
14 Minä ojennan käteni heitä vastaan ja teen maasta aution ja hävitetyn kaikkialla,
missä he asuvat, autiomaasta aina Riblaan asti. Ja he tulevat tietämään, että minä
olen Herra."

Israelin maalle tulee loppu

7 1 **M**inulle tuli tämä Herran sana:
2 "**S**inä ihmislapsi!
Näin sanoo Herra, Herra, Israelin maalle:
Loppu! Tulee loppu maan neljälle äärelle.
3 Nyt sinulle tulee loppu,
minä päästän vihani valloilleen sinua vastaan.
Minä tuomitsen sinut vaelluksesi mukaan
ja teen sinulle kaikkien iljetystesi mukaan.
4 Sinä et saa sääliä silmissäni,
minä en armahda sinua.
Minä teen sinulle vaelluksesi mukaan,
iljettävät tekosi tulevat keskellesi.
Te tulette tietämään, että minä olen Herra.
5 **N**äin sanoo Herra, Herra:
Katso, tulee onnettomuus, erityinen onnettomuus!
6 Loppu on tullut, tullut on loppu!
Se on noussut kimppuusi – siinä se on!
7 Kehä on kiertynyt umpeen
sinun kohdallasi, maan asukas!
On tullut aika,
lähellä on se päivä –
hämminki, ei ilohuutoa vuorilta.
8 Aivan pian minä vuodatan vihani päällesi,
tyhjennän sinuun suuttumukseni
ja tuomitsen sinut vaelluksesi mukaan.
Minä annan kaikkien iljettävien tekojesi kohdata sinua.
9 Minä en sääli enkä armahda.
Minä teen sinulle vaelluksesi mukaan,
iljettävät tekosi tulevat keskellesi.
Te tulette tietämään, että minä, Herra, teitä lyön.

10 **N**yt on se päivä,
nyt se on tullut.
Kehä on kiertynyt umpeen,
vitsa kukkii,
julkeus versoo.
11 Väkivalta on noussut vitsaksi jumalattomuudelle.
Mitään ei jää jäljelle heistä,
heidän meluisista joukoistaan.
Poissa on heidän loistonsa.
12 Se aika on tullut,
se päivä on joutunut,
älköön ostaja iloitko,
älköön myyjä murehtiko.
Viha kohtaa koko sitä joukkoa.
13 Myyjä ei enää palaa myymälleen maalle,
vaikka olisikin elävien joukossa,
sillä näky koskee koko sitä joukkoa,
ei se raukea.
Ei kukaan, joka pysyy synnissään,
voi varjella henkeään.
14 **T**orviin puhalletaan, kaikki varustetaan,
mutta yhtään sotaan lähtijää ei ole,
sillä minun vihani kohtaa koko sitä joukkoa.
15 Ulkona on miekka,
sisällä rutto ja nälkä.
Joka on kedolla, kuolee miekkaan;
joka on kaupungissa,
sen syövät nälkä ja rutto.
16 Ne heistä, jotka pelastuvat,
pakenevat vuorille kuin laaksojen kyyhkyset.
Kaikki he valittavat,
jokainen syntejään.
17 **K**aikki kädet herpoavat,
kaikki polvet ovat kuin vettä.
18 He kääriytyvät säkkeihin,
kauhu valtaa heidät.
Kaikkien kasvoilla on häpeä,
kaikki ovat ajaneet päänsä paljaaksi.
19 Hopeansa he viskaavat kaduille,
heidän kultansa käy saastaiseksi.
Ei heidän kultansa ja hopeansa
voi heitä pelastaa Herran vihan päivänä.

Eivät he voi tyydyttää niillä nälkäänsä
eivätkä täyttää vatsaansa,
sillä ne ovat saaneet heidät lankeamaan syntiin.
20 Korujensa loistolla he ylpeilivät,
kullasta he tekivät inhottavat, iljettävät kuvansa.
Sen tähden minä teen ne heille saastaksi.
21 Minä annan sen muukalaisten ryöstösaaliiksi,
maan jumalattomien saaliiksi,
ja he häpäisevät sen.
22 **M**inä käännän kasvoni heistä pois,
ja minun aarteeni häväistään:
väkivaltaiset tulevat ja häpäisevät sen.
23 Valmista kahleketjut,
sillä maa on täynnä verivelkaa,
ja kaupunki on täyttynyt väkivallasta.
24 Minä tuon kansoista pahimmat,
ja ne ottavat omikseen teidän talonne.
Minä teen lopun mahtavien ylpeilystä,
ja heidän pyhät paikkansa häpäistään.
25 **K**un tulee ahdinko,
he etsivät rauhaa, mutta sitä ei ole.
26 Tuho tulee tuhon jälkeen,
viesti viestin perään.
Profeetalta pyydetään näkyä;
papilta katoaa opetus ja vanhimmilta neuvo.
27 Kuningas murehtii, päämies pukeutuu kauhuun,
maan kansan kädet vapisevat pelosta.
Minä teen heille heidän vaelluksensa mukaan
ja tuomitsen heidät niin kuin he ovat tuominneet.
He tulevat tietämään, että minä olen Herra."

Epäjumalanpalvelus Herran temppelissä

8 1 **K**uudentena vuotena, kuudennessa kuussa, kuukauden viidentenä päivänä minä istuin talossani ja Juudan vanhimmat istuivat edessäni. Silloin Herran, Herran, käsi laskeutui siellä minun päälleni, 2 ja minä näin kuin tulisen ihmishahmon. Alaspäin siitä, mikä näytti sen lanteilta, leimusi tuli, ja siitä ylöspäin näkyi kuin hehkuvan metallin hohto. 3 Hän ojensi ikään kuin käden, otti kiinni hiuksistani ja nosti minut hengessä maan ja taivaan välille. Hän vei minut Jumalan näyissä Jerusalemiin, pohjoiseen päin olevalle sisemmän esipihan portille, sinne, missä on patsas, joka herättää kiivauden.

4 **J**a katso, siellä oli Israelin Jumalan kirkkaus, samanlainen kuin se, jonka olin
nähnyt laaksossa. 5 Hän sanoi minulle: "Ihmislapsi, käännä katseesi pohjoista
kohti." Minä käänsin katseeni pohjoista kohti ja näin alttariportista pohjoiseen
päin olevassa sisäänkäynnissä tuon kiivautta herättävän patsaan. 6 Hän kysyi
minulta: "Ihmislapsi, näetkö sinä, mitä he tekevät? Israelin heimo tekee täällä
hyvin iljettäviä tekoja, että minä väistyisin kauas pyhäköstäni. Sinä saat nähdä
vielä muitakin hyvin iljettäviä tekoja."
7 **S**itten hän vei minut esipihan ovelle, ja minä huomasin, että seinässä oli reikä.
8 Hän sanoi minulle: "Ihmislapsi, kaivaudu läpi seinän." Minä kaivauduin seinän
läpi ja näin, että siinä oli ovi. 9 Hän sanoi minulle vielä: "Mene katsomaan niitä
pahoja ja iljettäviä tekoja, joita he täällä tekevät." 10 Minä menin ja katselin. Näin,
että kaikkialle seinään oli kaiverrettu kaikenlaisten iljettävien maassa matelevien
ja nelijalkaisten eläinten kuvia sekä kaikkia Israelin heimon jumalankuvia. 11 Niiden
edessä seisoi seitsemänkymmentä miestä Israelin heimon vanhimmista. Miesten
keskellä seisoi Jaasanja, Saafanin poika, ja jokaisella oli kädessään suitsutusastia,
ja niistä kohosi suitsutuspilven tuoksu.
12 **H**än sanoi minulle: "Ihmislapsi, olet kai nähnyt, mitä Israelin heimon vanhimmat
tekevät pimeässä, jokainen omassa kuvakammiossaan? Hehän sanovat: 'Ei Herra
meitä näe; Herra on hylännyt tämän maan.'" 13 Hän sanoi minulle: "Sinä saat
nähdä vielä muitakin hyvin iljettäviä tekoja, joita he tekevät."
14 **J**a hän vei minut Herran huoneen pohjoista kohden olevalle portille, ja minä näin
siellä naisia istumassa ja itkemässä Tammusta. 15 Hän sanoi minulle: "Näitkö,
ihmislapsi? Sinä saat nähdä vieläkin iljettävämpiä tekoja kuin nämä."
16 **H**än vei minut Herran huoneen sisemmälle esipihalle. Siellä, Herran temppelin
ovella, eteisen ja alttarin välillä, oli noin kaksikymmentäviisi miestä. Heidän
selkänsä olivat Herran temppeliin päin ja kasvonsa itään päin, ja he kumartuivat
maahan itää kohden ja palvoivat aurinkoa. 17 Hän sanoi minulle: "Näitkö,
ihmislapsi? Eikö Juudan heimolle riitä se, että he tekevät näitä iljetyksiä, joita
täällä on tehty? Hehän ovat täyttäneet maan väkivallalla ja vihoittaneet minut yhä
uudestaan? Katso, nyt he vievät viiniköynnöksen lehvää nenänsä eteen! 18 Siksi
minäkin annan vihalleni vallan, en sääli enkä armahda. Vaikka he huutaisivat
minua suureen ääneen, minä en heitä kuule."

Epäjumalanpalvelijat surmataan

9 1 **S**itten minä kuulin, kun hän huusi kovalla äänellä: "Tulkaa, te, jotka on
määrätty rankaisemaan kaupunkia, kullakin olkoon tuhoaseensa kädessään!"
2 Silloin minä näin kuuden miehen tulevan pohjoiseen johtavan Yläportin kautta.
Kullakin heistä oli kädessään hävitysase, mutta yksi mies heidän joukossaan oli
pukeutunut pellavavaatteisiin, ja hänellä oli vyöllään kirjurin välineet. He tulivat ja
asettuivat seisomaan vaskialttarin ääreen.

3 **M**utta Israelin Jumalan kirkkaus, joka oli ollut kerubin yllä, oli siirtynyt sieltä
huoneen ovelle. Herra kutsui pellavapukuista miestä, jolla oli kirjurin välineet
vyöllään, 4 ja sanoi hänelle: "Kulje läpi kaupungin, läpi Jerusalemin, ja tee merkki
niiden miesten otsaan, jotka huokaavat ja valittavat kaikkia iljettäviä tekoja, joita
tehdään sen muurien sisällä." 5 Toisille miehille kuulin hänen sanovan: "Kulkekaa
kaupungin läpi hänen jäljessään ja surmatkaa. Älkää säälikö älkääkä armahtako
ketään. 6 Tappakaa tyystin vanhukset ja nuorukaiset, neitoset, lapset ja naiset,
mutta älkää koskeko kehenkään, jossa on merkki. Aloittakaa minun pyhäköstäni."
Niin he aloittivat miehistä, jotka olivat temppelin edessä, kansan vanhimmista.
7 Hän sanoi heille: "Saastuttakaa temppeli ja täyttäkää esipihat surmatuilla.
Lähtekää liikkeelle!" Niin miehet lähtivät ja surmasivat kaupungin kansaa.
8 **M**utta kun minä heidän surmatessaan olin jäänyt yksin jäljelle, minä heittäydyin
kasvoilleni ja huusin: "Voi Herra, Herra! Hävitätkö sinä Israelin koko jäännöksen,
kun vuodatat vihasi Jerusalemin päälle?" 9 Niin hän sanoi minulle: "Israelin ja
Juudan heimon syntivelka on suunnattoman suuri. Maa on kokonaan veren
tahraama, ja kaupunki on täynnä vääryyttä. Hehän sanovat: 'Herra on hylännyt
tämän maan; ei Herra mitään näe.' 10 Niinpä minäkään en sääli enkä armahda.
Minä annan heidän vaelluksensa tulla heidän itsensä päälle." 11 Silloin
pellavapukuinen mies, jolla oli vyöllään kirjurin välineet, ilmoitti: "Minä olen
tehnyt niin kuin sinä minua käskit."

Herran kirkkaus poistuu temppelistä

10 1 **S**itten minä näin, että taivaanavaruudessa, kerubien pään päällä, oli
valtaistuimen kaltainen, näöltään kuin safiirikiveä. 2 Pellavapukuiselle miehelle
sanottiin: "Mene kerubin alle pyörien väliin, täytä kourasi kerubien välissä olevilla
tulisilla hiilillä ja sirottele ne kaupungin päälle." Ja minä näin miehen lähtevän.
3 **K**erubit seisoivat temppelin oikealla puolella miehen tullessa niiden luo. Pilvi
peitti sisemmän esipihan, 4 ja Herran kirkkaus siirtyi kerubien yltä temppelin
ovelle. Pilvi täytti temppelin, ja esipiha tuli täyteen Herran kirkkauden loistetta.
5 Kerubien siipien ääni kuului ulompaan esipihaan asti. Se oli kuin Kaikkivaltiaan
Jumalan ääni, kun hän puhuu.
6 **H**erra käski pellavapukuista miestä: "Ota tulta pyörien välistä, kerubien keskeltä."
Niin tämä meni ja seisahtui pyörän luo. 7 Yksi kerubeista ojensi kätensä kerubien
välitse niiden keskellä olevaan tuleen, otti tulta ja antoi pellavapukuisen kouriin.
Tämä otti tulen ja lähti pois. 8 Silloin tuli kerubien siipien alta näkyviin ikään kuin
ihmiskäsi.
9 **M**inä näin, että kerubien vierellä oli neljä pyörää, yksi pyörä kunkin kerubin
kohdalla. Pyörät olivat näöltään kuin krysoliittikiveä. 10 Kaikki neljä näyttivät
samanlaisilta, ikään kuin pyörän sisässä olisi ollut toinen pyörä. 11 Kulkiessaan ne
liikkuivat neljään suuntaan eivätkä kääntyneet. Mitä paikkaa kohti päät olivat
kääntyneet, sinne ne kulkivat. Ne eivät kääntyneet kulkiessaan.

12 **K**erubien koko ruumis, selkä ja kädet ja myös siivet ja pyörät olivat kauttaaltaan
täynnä silmiä – 13 niiden neljän pyöriä minä kuulin kutsuttavan rattaiksi. 14 Kullakin
kerubilla oli neljät kasvot. Yhdet kasvot olivat kerubin kasvot, toiset kasvot
ihmisen kasvot, kolmannet leijonan kasvot ja neljännet kotkan kasvot. 15 Sitten
kerubit kohosivat. Ne olivat samat olennot, jotka olin nähnyt Kebarjoen varrella.
16 Kun kerubit kulkivat, pyörät kulkivat niiden mukana, ja kun kerubit nostivat
siipensä kohotakseen ylös maasta, eivät myöskään pyörät jääneet pois niiden
viereltä. 17 Kun ne seisahtuivat, seisahtuivat pyörätkin, ja kun ne kohosivat, pyörät
kohosivat niiden mukana, sillä pyörissä oli elämän henki.
18 **S**itten Herran kirkkaus lähti temppelin ovelta ja asettui kerubien ylle.
19 Lähtiessään kerubit nostivat siipensä ja kohosivat maasta silmieni edessä. Pyörät
kohosivat niiden kanssa, ja ne seisahtuivat Herran temppelin itäisen portin ovelle.
Niiden yläpuolella oli Israelin Jumalan kirkkaus. 20 Ne olivat samat olennot, jotka
olin nähnyt Israelin Jumalan alla Kebarjoen varrella. Minä tulin tietämään, että ne
olivat kerubeja. 21 Kullakin neljällä oli neljät kasvot ja neljä siipeä, ja siipien alla oli
ikään kuin ihmiskädet. 22 Niiden kasvot olivat hahmoltaan samanlaiset kuin ne,
jotka olin nähnyt Kebarjoen varrella. Sellaisilta ne näyttivät, ja sellaisia ne olivat.
Kukin niistä kulki suoraan eteenpäin.

Tuomio Israelin päämiehille

11 1 **S**itten Henki nosti minut ja vei Herran huoneen itäiselle, itään johtavalle,
portille. Portinaukossa näin kaksikymmentäviisi miestä, ja heidän keskellään minä
näin kansan ruhtinaat Jaasanjan, Assurin pojan, ja Pelatjan, Benajan pojan. 2 Herra
sanoi minulle: "Ihmislapsi, nämä miehet tekevät turmiollisia suunnitelmia ja
antavat huonoja neuvoja tässä kaupungissa. 3 He sanovat: 'Lähiaikoina ei kannata
rakentaa taloja: tämä kaupunki on pata, me olemme liha.' 4 Profetoi siis heistä,
ihmislapsi, profetoi."
5 **S**illoin Herran Henki laskeutui päälleni ja käski minun sanoa: "Näin sanoo Herra:
Tällä tavoin te olette puhuneet, Israelin heimo, ja minä tiedän, mitä teidän
mielessänne liikkuu. 6 Paljon on teidän surmaamianne tässä kaupungissa, te olette
täyttäneet sen kadut ruumiilla. 7 Sen tähden, näin sanoo Herra, Herra: Ne, jotka te
olette heittäneet sen kaduille surmattuina, ovat liha, ja kaupunki on pata, mutta
teidät minä vien sieltä pois. 8 Miekkaa te pelkäätte, ja miekan minä tuon teidän
kimppuunne, sanoo Herra, Herra. 9 Minä vien teidät pois tästä kaupungista ja
annan teidät muukalaisten käsiin. Minä panen toimeen tuomiot teidän
keskuudessanne. 10 Miekkaan te kaadutte; Israelin rajalla minä teidät tuomitsen. Ja
te tulette tietämään, että minä olen Herra. 11 Tämä paikka ei tule olemaan teille
patana ettekä te siinä lihana. Israelin rajalla minä teidät tuomitsen, 12 ja te tulette
tietämään, että minä olen Herra. Te ette ole vaeltaneet minun lakieni mukaan
ettekä ole noudattaneet minun säädöksiäni vaan olette noudattaneet
ympärillänne olevien kansojen säädöksiä."

13 **K**un minä profetoin, niin Pelatja, Benajan poika, kuoli. Silloin minä lankesin kasvoilleni ja huusin kovalla äänellä: "Voi Herra, Herra! Teetkö sinä kokonaan lopun Israelin jäännöksestä?"

Kivisydän ja lihasydän

14 **S**itten minulle tuli tämä Herran sana: 15 "Ihmislapsi, sinun veljistäsi, sukulaisistasi ja koko Israelin heimosta Jerusalemin asukkaat sanovat: 'He ovat kaukana Herrasta! Meille tämä maa on annettu perinnöksi!' 16 Sano siis: Näin sanoo Herra, Herra: Koska minä olen vienyt heidät kauas kansojen sekaan ja hajottanut heidät muihin maihin, minä olen ollut heille vähän aikaa pyhäkkönä niissä maissa, joihin he ovat joutuneet. 17 Sano sen tähden: Näin sanoo Herra, Herra: Minä kokoan teidät kansojen seasta ja kerään teidät maista, joihin teidät on hajotettu, ja annan teille Israelin maan.
18 **S**illoin israelilaiset tulevat sinne ja poistavat maasta kaikki sen iljetykset ja kaikki sen kauhistukset. 19 Minä annan heille yhden sydämen, ja uuden hengen minä annan heidän sisimpäänsä. Minä poistan kivisydämen heidän rinnastaan ja annan heille lihasydämen, 20 niin että he vaeltavat minun lakieni mukaan, noudattavat minun säädöksiäni ja toimivat niiden mukaan. Silloin heistä tulee minun kansani, ja minä olen heidän Jumalansa. 21 Mutta joiden sydän seuraa heidän iljetyksiään ja kauhistuksiaan, niiden vaelluksen minä annan tulla heidän itsensä päälle, sanoo Herra, Herra."

Herran kirkkaus poistuu Jerusalemista

22 **S**itten kerubit nostivat siipensä, ja pyörät nousivat niiden mukana, ja Israelin Jumalan kirkkaus oli niiden yläpuolella. 23 Herran kirkkaus kohosi ylös, pois kaupungin keskeltä, ja asettui vuorelle, joka on kaupungin itäpuolella. 24 Mutta minut Henki nosti ja vei näyssä, Jumalan Hengessä, Kaldeaan pakkosiirtolaisten luo. Sitten näky, jota katselin, otettiin minulta pois. 25 Minä kerroin pakkosiirtolaisille kaiken, mitä Herra oli minulle näyttänyt.

Profeetta on ennusmerkki Israelille

12 1 **M**inulle tuli tämä Herran sana: 2 "Ihmislapsi, sinä asut kapinallisen heimon keskellä. Heillä on silmät nähdä, mutta eivät he näe, heillä on korvat kuulla, mutta eivät he kuule, koska he ovat kapinallinen heimo. 3 Ihmislapsi, sinun on pakattava tavarasi pakkosiirtolaisuutta varten ja mentävä päiväsaikaan heidän nähtensä pakkosiirtolaisen tavoin omalta paikkakunnaltasi toiselle paikkakunnalle. Ehkäpä he ymmärtävät sen, vaikka ovatkin kapinallinen heimo. 4 Vie tavarasi ulos päiväsaikaan heidän nähtensä, niin kuin pakkosiirtolaiset vievät tavaransa, mutta sinun on lähdettävä vasta illalla, ikään kuin lähtisit pakkosiirtolaisuuteen heidän nähtensä. 5 Murra seinään aukko heidän nähtensä ja vie tavarasi siitä ulos. 6 Nosta

ne harteillesi heidän nähtensä ja vie ne ulos pimeässä. Peitä kasvosi, niin ettet näe maata. Minä teen sinusta ennusmerkin Israelin heimolle."
7 **M**inä tein niin kuin minua oli käsketty: Vein päiväsaikaan tavarani ulos, niin kuin pakkosiirtolaiset vievät tavaransa. Illalla mursin käsin seinään aukon, vein pimeässä tavarani ulos ja nostin ne harteilleni heidän nähtensä.
8 **A**amulla minulle tuli tämä Herran sana: 9 "Ihmislapsi, eivätkö israelilaiset, tuo kapinallinen heimo, ole kysyneet sinulta, mitä sinä teet? 10 Sano heille: Näin sanoo Herra, Herra: Tämä ennustus koskee ruhtinasta, joka on Jerusalemissa, ja kaikkea siellä olevaa Israelin heimoa. 11 Sano: Minä olen ennusmerkkinä teille. Niin kuin minä tein, niin heillekin tehdään: heidän on mentävä vankeina pakkosiirtolaisuuteen. 12 Ruhtinas, joka on heidän keskuudessaan, nostaa tavaransa hartioilleen ja lähtee pimeässä ulos. He murtavat aukon seinään viedäkseen tavaransa siitä ulos. Ruhtinas peittää kasvonsa, niin ettei hän voi nähdä silmillään maata.
13 **M**inä levitän verkkoni hänen ylitseen, niin että hän takertuu pyydykseeni. Sitten minä vien hänet Baabeliin, kaldealaisten maahan, mutta hän ei saa sitä nähdä, ja sinne hän kuolee. 14 Minä hajotan hänen ympäriltään kaikkiin tuuliin kaikki hänen avustajansa ja koko hänen sotajoukkonsa, ja lähetän paljastetun miekan heidän jälkeensä. 15 He tulevat tietämään, että minä olen Herra, kun minä hajotan heidät kansojen sekaan ja sirottelen heidät eri maihin. 16 Mutta muutamia heistä minä jätän jäljelle. Heidät minä pelastan miekalta, nälältä ja rutolta, että he kertoisivat kaikista iljetyksistään kansojen seassa, minne ovatkin joutuneet. Ja he tulevat tietämään, että minä olen Herra."

Herran sana toteutuu

17 **S**itten minulle tuli tämä Herran sana: 18 "Ihmislapsi, syö leipäsi vavisten ja juo juomasi väristen ja huolissasi. 19 Sano maan kansalle: Näin sanoo Herra, Herra, Jerusalemin asukkaista Israelin maassa: He tulevat syömään leipänsä huolissaan ja juomaan juomansa kauhuissaan. Maa tulee autioksi kaikesta, mitä siinä on, kaikkien sen asukkaiden väkivaltaisuuksien tähden. 20 Asutut kaupungit raunioituvat, ja maasta tulee autio. Silloin te tiedätte, että minä olen Herra."
21 **M**inulle tuli tämä Herran sana: 22 "Ihmislapsi, mitä tarkoittaa tämä teidän sananlaskunne Israelin maasta: 'Aika venyy pitkälle, ja kaikki näyt raukeavat tyhjiin'? 23 Sen tähden sano heille: 'Näin sanoo Herra, Herra: Minä teen lopun tästä sananlaskusta, eikä sitä enää lausuta Israelissa.' Sano heille päinvastoin: 'Lähellä on se aika ja kaikkien näkyjen täyttymys.' 24 Sillä petollisia näkyjä tai lipevää ennustelua ei ole enää oleva Israelin heimon keskuudessa. 25 Mutta se, minkä minä, Herra, puhun, sen minä puhun, ja se toteutuu eikä enää viivy. Totisesti, minä puhun ja minä myös toteutan sanani teidän aikananne, te kapinallinen heimo, sanoo Herra, Herra."

26 **V**ielä minulle tuli tämä Herran sana: 27 "Ihmislapsi, kuule, mitä Israelin heimo
sanoo: 'Näyt, joita hän näkee, niihin on paljon päiviä; hän profetoi kaukaisista
ajoista.' 28 Niinpä sano heille: Näin sanoo Herra, Herra: Ei viivy enää yhdenkään
sanani toteutuminen. Jokainen sana, jonka minä puhun, toteutuu, sanoo Herra,
Herra."

Sana valheprofeettoja vastaan

13 1 **M**inulle tuli tämä Herran sana: 2 "Ihmislapsi, profetoi Israelin profeettoja
vastaan ja sano niille, jotka profetoivat oman sydämensä voimasta: Kuulkaa
Herran sana. 3 Näin sanoo Herra, Herra: Voi mielettömiä profeettoja, jotka
seuraavat omaa henkeään ilman, että ovat nähneet mitään! 4 Sinun profeetoistasi,
Israel, on tullut kuin raunioiden kettuja.
5 **T**e ette ole nousseet muureille korjaamaan aukkoja Israelin huoneen ympäriltä,
että se kestäisi sodassa Herran päivänä. 6 Profeetat ovat nähneet petollisia näkyjä.
He ennustavat valhetta sanoessaan: 'Näin sanoo Herra', vaikka Herra ei ole heitä
lähettänyt. Kuitenkin he odottavat, että hän toteuttaisi heidän sanansa.
7 **E**ttekö olekin nähneet petollisia näkyjä ja lausuneet valheellisia ennustuksia, kun
olette sanoneet: 'Näin sanoo Herra', vaikka minä en ole puhunut?
8 **S**en tähden, näin sanoo Herra, Herra: Koska te olette puhuneet petollisesti ja
nähneet valhenäkyjä, niin tietäkää, että minä itse käyn teitä vastaan, sanoo Herra,
Herra. 9 Minun käteni on niitä profeettoja vastaan, jotka näkevät petollisia näkyjä
ja ennustavat valhetta. He eivät saa tulla minun kansani neuvonpitoon, eikä
heidän nimiään kirjoiteta Israelin heimon kirjaan. He eivät saa tulla Israelin
maahan, ja te tulette tietämään, että minä olen Herra, Herra.
10 **N**äin tapahtuu siksi, että he johtavat minun kansani harhaan lupaamalla rauhaa,
vaikka rauhaa ei ole. Kansa rakentaa seinän, ja he valkaisevat sen kalkilla. 11 Sano
noille kalkilla valkaisijoille, että se kaatuu. Tulee kaatosade, raekivet syöksyvät
maahan, myrskytuuli puhkeaa, 12 ja seinä kaatuu! Eikö teiltä silloin kysytä: 'Missä
nyt on laasti, jonka te olette sivelleet?'
13 **S**en tähden, näin sanoo Herra, Herra: Minä saatan kiivaudessani myrskytuulen
puhkeamaan, vihassani kaatosateen lankeamaan ja vimmassani raekivet
syöksymään, niin että tuosta kaikesta tulee loppu. 14 Minä hajotan seinän, jonka te
valkaisitte kalkilla, ja syöksen sen maahan, niin että sen perustus paljastuu ja se
sortuu. Teillekin tulee samalla loppu, ja te tulette tietämään, että minä olen Herra.
15 Minä tyydytän kiivauteni tuhoamalla seinän ja ne, jotka sen kalkilla valkaisivat.
Minä sanon teille: Ei ole enää seinää eikä sen valkaisijoita, 16 Israelin profeettoja,
jotka profetoivat Jerusalemille ja näkivät sille rauhan näkyjä, vaikka rauhaa ei ollut
tulossa, sanoo Herra, Herra."

Profetia taikurinaisia vastaan

17 "Ja sinä, ihmislapsi, käännä kasvosi kansasi tyttäriä vastaan, jotka profetoivat
oman sydämensä voimasta. Profetoi heistä 18 ja sano: Näin sanoo Herra, Herra: Voi
naisia, jotka punovat taikasiteitä kaikkiin ranteisiin ja tekevät huntuja
kaikenkokoisten ihmisten päähän pyydystääkseen sieluja! Tehän pyydystätte
minun kansani sieluja, mutta annatte toisten sielujen jäädä eloon omaksi
eduksenne. 19 Te häpäisette minut kansani edessä muutamista kourallisista ohraa
ja leipäpalasista. Te saatatte kuolemaan sieluja, joiden ei tulisi kuolla, ja jätätte
eloon sieluja, jotka eivät saisi elää, kun valehtelette minun kansalleni, joka
kuuntelee valheita.
20 Sen tähden näin sanoo Herra, Herra: Minä käyn käsiksi teidän taikasiteisiinne.
Niillä te olette pyydystäneet sieluja kuin lintuja, mutta minä revin ne teidän
käsivarsistanne ja päästän vapaiksi ne sielut, jotka te olette pyydystäneet niin kuin
lintuja pyydystetään. 21 Minä revin teidän huntunne ja vapautan kansani teidän
käsistänne, eivätkä he enää joudu teidän saaliiksenne. Silloin te tulette tietämään,
että minä olen Herra.
22 Te olette valheilla murehduttaneet vanhurskaan sydämen, vaikka minä en ole
murehduttanut häntä. Te olette vahvistaneet jumalattoman käsiä, ettei hän
kääntyisi pahalta tieltään ja saisi elää. 23 Sen tähden te ette enää saa nähdä turhia
näkyjänne ettekä esittää ennustelujanne. Minä vapautan kansani teidän
käsistänne, ja te tulette tietämään, että minä olen Herra."

Vastaus Israelin vanhimmille

14 1 Minun luokseni tuli miehiä Israelin vanhinten joukosta, ja he istuivat eteeni.
2 Silloin minulle tuli tämä Herran sana: 3 "Ihmislapsi, nämä miehet ovat asettaneet
jumalankuvansa sydämeensä ja panneet kasvojensa eteen sen, mikä saa heidät
lankeamaan syntiin. Antaisinko minä todella heidän kysyä itseltäni neuvoa?
4 Puhuttele siis heitä ja sano: Näin sanoo Herra, Herra: Minä, Herra, annan kyllä
vastauksen jokaiselle israelilaiselle, joka asettaa jumalankuvansa sydämeensä ja
panee kasvojensa eteen sen, mikä saa hänet lankeamaan syntiin, ja menee sitten
profeetan luo. Hänelle minä, Herra, annan vastauksen hänen jumalankuviensa
paljouden mukaan. 5 Minä tartun Israelin heimoa sydämestä, koska he kaikki ovat
kääntyneet minusta pois jumalankuviensa puoleen.
6 Sano siis Israelin heimolle: Näin sanoo Herra, Herra: Kääntykää, kääntäkää
kasvonne pois jumalankuvistanne ja kaikista iljetyksistänne. 7 Sillä kuka ikinä,
israelilainen tai Israelissa asuva muukalainen, luopuu minusta, asettaa
jumalankuvansa sydämeensä ja panee kasvojensa eteen sen, mikä saa hänet
lankeamaan syntiin, ja sitten menee profeetan luo kysymään itselleen neuvoa
minulta, niin minä, Herra, itse annan hänelle vastauksen. 8 Minä suuntaan kasvoni

sitä miestä vastaan, teen hänestä varoittavan esimerkin ja sananlaskun ja poistan hänet kansani keskuudesta. Silloin te tulette tietämään, että minä olen Herra.
9 Jos profeetta antaa vietellä itsensä ja sanoo sanankin, minä, Herra, olen sallinut
sen profeetan tulla vietellyksi. Minä ojennan käteni häntä vastaan ja hävitän
hänet kansani Israelin keskuudesta. 10 Heidän on kannettava oma syntinsä, niin
kysyjän kuin profeetankin, 11 etteivät israelilaiset enää eksyisi seuraamasta minua
eivätkä enää saastuttaisi itseään kaikilla rikkomuksillaan vaan he olisivat minun
kansani ja minä olen heidän Jumalansa, sanoo Herra, Herra."

Nooa, Daniel ja Job

12 Minulle tuli tämä Herran sana: 13 "Ihmislapsi! Kun maa tekee syntiä minua
vastaan olemalla uskoton, minä ojennan sitä vastaan käteni, murran siltä leivän
tuen ja lähetän maahan nälän hävittääkseni siitä ihmiset ja eläimet. 14 Jos siellä
olisivat silloin nämä kolme miestä, Nooa, Daniel ja Job, niin he pelastaisivat
vanhurskaudellaan vain oman henkensä, sanoo Herra, Herra.
15 Jos minä annan pahojen petojen kulkea maan halki, niin että ne surmaavat
lapset ja maa tulee autioksi eikä kukaan voi kulkea siellä petojen tähden, 16 eivät
nämä kolme miestä sen keskellä voisi, niin totta kuin minä elän, sanoo Herra,
Herra, pelastaa poikiaan eivätkä tyttäriään. Ainoastaan he itse pelastuisivat, mutta
maa tulisi autioksi.
17 Tai jos minä toisin miekan sen maan kimppuun ja sanoisin: 'Miekka, kulje halki
maan!' ja niin hävittäisin siitä ihmiset ja eläimet, 18 ja sen keskellä olisivat silloin
nämä kolme miestä, he eivät voisi, niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, Herra,
pelastaa poikiaan eivätkä tyttäriään, vaan ainoastaan he itse pelastuisivat.
19 Tai jos minä lähettäisin ruton tähän maahan ja vuodattaisin vihani sen päälle
surmaten ja hävittäen siitä ihmiset ja eläimet 20 ja Nooa, Daniel ja Job olisivat
silloin sen keskellä, he eivät voisi, niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, Herra,
pelastaa poikiaan eivätkä tyttäriään. Ainoastaan oman henkensä he pelastaisivat
vanhurskaudellaan.
21 Totisesti, näin sanoo Herra, Herra: Entä sitten, kun minä lähetän Jerusalemiin
neljä pahaa tuomiotani: miekan, nälän, pahat pedot ja ruton hävittämään siitä
ihmiset ja eläimet? 22 Kuitenkin jää jäljelle poikia ja tyttäriä, jotka kuljetetaan pois.
He tulevat teidän luoksenne, ja te näette heidän vaelluksensa ja tekonsa ja saatte
lohdutuksen siitä onnettomuudesta, jonka minä olen tuottanut Jerusalemille –
kaikesta, minkä olen sille tuottanut. 23 He ovat teille lohdutukseksi, kun te näette
heidän vaelluksensa ja tekonsa. Silloin te tulette tietämään, etten minä syyttä ole
tehnyt kaikkea sitä, minkä olen Jerusalemille tehnyt, sanoo Herra, Herra."

Israel on hyödytön viiniköynnös

15 1 Sitten minulle tuli tämä Herran sana: 2 "Ihmislapsi, miten viiniköynnös olisi
parempi kuin kaikki muut puut? Sehän on köynnös metsän puiden joukossa.

3 Otetaanko siitä puuta, josta tehdään tarve-esine? Otetaanko siitä edes vaarnaa,
johon ripustetaan kaikenlaisia esineitä? 4 Katso, se annetaan tulen ruuaksi. Sen
molemmat päät on tuli polttanut, ja keskeltä se on kärventynyt. Onko siitä enää
mihinkään käyttöön? 5 Jos siitä ei voinut tehdä tarve-esineitä, kun se oli ehyt, niin
vielä vähemmän sitä voidaan käyttää nyt, kun tuli on polttanut sen ja se on
kärventynyt.
6 **S**en tähden, näin sanoo Herra, Herra: Niin kuin viiniköynnöksen, jonka minä olen
antanut tulen ruuaksi metsän puiden mukana, minä annan tulen ruuaksi myös
Jerusalemin asukkaat. 7 Minä käännän kasvoni heitä vastaan: tulesta he ovat
päässeet, mutta tulen ruuaksi he joutuvat. Te tulette tietämään, että minä olen
Herra, kun minä suuntaan kasvoni heitä vastaan 8 ja teen maan autioksi, koska he
ovat olleet uskottomia, sanoo Herra, Herra."

Jerusalemin alkuperä ja kauneus

16 1 **M**inulle tuli tämä Herran sana: 2 "Ihmislapsi, tee Jerusalemille tiettäväksi sen
iljetykset. 3 Sano: Näin sanoo Herra, Herra, Jerusalemille: Sinä olet alkuperältäsi ja
syntyisin kanaanilaisten maasta, isäsi oli amorilainen ja äitisi heettiläinen. 4 Sinun
alkuvaiheesi olivat tällaiset: Kun sinä synnyit, sinulta ei leikattu napanuoraa eikä
sinua pesty vedellä puhtaaksi, sinua ei hierottu suolalla eikä sinua käärityt
kapaloihin. 5 Ei kukaan säälinyt sinua sen vertaa, että olisi armeliaisuudesta tehnyt
sinulle mitään näistä. Sen sijaan sinut pantiin heitteille kedolle; niin halpana sinua
pidettiin sinä päivänä, jona synnyit.
6 **M**inä kuljin ohitsesi ja näin sinut sätkyttelemässä verissäsi. Silloin sanoin sinulle:
'Sinä saat elää.' Niin minä sanoin sinulle, kun olit verissäsi: 'Sinä saat elää.' 7 Minä
tein sinut monilukuiseksi kuin kedon kasvit, ja sinä kasvoit ja tulit suureksi. Sinusta
tuli kuin kaunein koru, rintasi paisuivat ja hiuksesi kasvoivat. Kuitenkin sinä olit
vielä alaston ja paljas.
8 **M**inä kuljin taas ohitsesi ja näin, että sinä olit iässä, joka on lemmen aikaa. Minä
levitin viittani liepeen päällesi ja peitin häpysi. Minä vannoin sinulle valan ja kävin
kanssasi liittoon, sanoo Herra, Herra. Niin sinusta tuli minun omani. 9 Minä pesin
sinut vedellä, huuhtelin sinut verestäsi ja voitelin sinut öljyllä.
10 **M**inä puin sinut kirjailtuihin vaatteisiin, panin jalkoihisi merilehmännahkaiset
kengät, kiedoin sinut hienoon pellavaan ja peitin sinut silkkiin. 11 Minä kaunistin
sinua koruilla, panin ranteisiisi rannerenkaat ja kaulaasi kaulakorun. 12 Nenääsi
minä panin nenärenkaan, korviisi korvarenkaat ja päähäsi kauniin kruunun. 13 Näin
yllesi puettiin kulta ja hopeakorut, ja vaatteesi olivat hienoa pellavaa, silkkiä ja
kirjailtua kangasta. Sinä käytit ravinnoksesi hienoja vehnäjauhoja, hunajaa ja öljyä.
Sinusta tuli sanomattoman kaunis, ja sinä pääsit kuninkaalliseen arvoon. 14 Nimesi
tuli tunnetuksi kansojen keskuudessa kauneutesi vuoksi, sillä se oli täydellinen sen
loiston vuoksi, jonka minä puin sinun yllesi, sanoo Herra, Herra."

Jerusalem lankeaa haureuteen

15 **M**utta sinä luotit kauneuteesi ja aloit harjoittaa haureutta maineesi turvin. Sinä
vuodatit haureuttasi ohikulkijoille, jokainen sai siitä osansa. 16 Sinä otit vaatteitasi,
teit itsellesi monenkirjavia uhrikukkuloita ja harjoitit haureutta vaatteittesi päällä.
Sellaista ei ole ennen tapahtunut eikä tule tapahtumaan. 17 Sinä otit ihania
korujasi, minun kultaani ja hopeaani, jota minä olin antanut sinulle, teit itsellesi
miehenkuvia ja harjoitit haureutta niiden kanssa. 18 Sinä otit kirjailtuja vaatteitasi ja
verhosit kuvat niillä, sinä panit niiden eteen minun öljyni ja suitsukkeeni. 19 Ruuan,
jonka minä sinulle annoin ja jolla minä sinua ruokin, hienot vehnäjauhot, öljyn ja
hunajan, sinä panit kuvien eteen suloiseksi tuoksuksi. Näin tapahtui, sanoo Herra,
Herra.
20 **S**inä otit poikasi ja tyttäresi, jotka olit minulle synnyttänyt, ja teurastit heidät
kuvien ruuaksi. Oliko haureutesi liian vähäistä, 21 niin että sinun piti vielä teurastaa
minun poikani, panna heidät kulkemaan tulen läpi uhrina niille? 22 Harjoittaessasi
kaikkia iljetyksiäsi ja haureuttasi sinä unohdit lapsuutesi päivät, jolloin olit alaston
ja paljas ja sätkyttelit verissäsi.
23 **V**oi, voi sinua, sanoo Herra, Herra! Kaikkien pahojen tekojesi lisäksi 24 sinä
rakensit itsellesi korokkeita ja teit itsellesi kumpuja kaikille toreille. 25 Sinä rakensit
kumpusi jokaiseen kadunkulmaan ja saastutit kauneutesi; sinä levitit reitesi
jokaiselle ohikulkijalle ja harjoitit yhä enemmän haureuttasi. 26 Sinä harjoitit
haureutta naapuriesi, suurijäsenisten egyptiläisten kanssa, ja lisäsit haureuttasi
yhä enemmän ja niin vihoitit minut.
27 **S**illoin minä ojensin käteni sinua vastaan, tein määräosasi pieneksi ja annoin
sinut alttiiksi vihollistesi, filistealaisten tyttärien, mielivallalle. Jopa heidän
mielestään sinun irstas elämäsi oli häpeällistä. 28 Sinä harjoitit haureutta myös
assurilaisten kanssa, kun olit niin kyltymätön. Vaikka harjoitit haureutta heidän
kanssaan, et tyytynyt siihenkään 29 vaan harjoitit yhä enemmän haureutta, myös
kauppiaitten maassa, Kaldeassa, mutta et saanut siitäkään kylliksesi.
30 **K**uinka himokas olikaan sydämesi, kun teit tämän kaiken, niin kuin tekee itse
pääportto, sanoo Herra, Herra. 31 Sinä rakensit korokkeesi kaikkiin kadunkulmiin ja
teit kumpusi kaikille toreille. Sinä et kuitenkaan ollut muiden porttojen kaltainen,
koska pidit halpana portonpalkkaa. 32 Sinä avionrikkojavaimo, joka miehesi sijaan
otat vieraita! 33 Kaikille portoille annetaan lahja, mutta sinä annoit lahjoja kaikille
rakastajillesi, lahjoit haureudessasi heitä tulemaan luoksesi joka taholta.
34 Haureudessasi toimit päinvastoin kuin muut naiset: sinun perässäsi ei juostu
haureuteen eikä sinulle maksettu portonpalkkaa, vaan sinä itse maksoit
rakastajillesi. Näin se oli päinvastoin.
35 **K**uule siis Herran sana, sinä portto!"

Rietas portto saa tuomion

36 "**N**äin sanoo Herra, Herra: Sinä olet tuhlannut rahasi ja olet haureudessasi
paljastanut häpysi kaikille rakastajillesi ja kaikille iljettäville jumalankuvillesi, ja
sinä olet antanut niille uhriksi lastesi veren. 37 Tiedä siis, että minä kokoan kaikki
rakastajasi, jotka olivat sinulle mieleen, kaikki, joita sinä rakastit ja myös kaikki,
joita aloit vihata. Heidät minä kokoan sinua vastaan joka taholta ja paljastan heille
häpysi, niin että he näkevät koko alastomuutesi. 38 Minä tuomitsen sinut niin kuin
tuomitaan naiset, jotka ovat tehneet aviorikoksen ja murhan. Minä annan sinun
veresi vuotaa vihassa ja kiivaudessa. 39 Minä annan sinut heidän käsiinsä. He
hajottavat korokkeesi ja repivät hajalle kumpusi, riisuvat vaatteesi, ottavat korusi
ja jättävät sinut paljaaksi ja alastomaksi. 40 He nostattavat kansanjoukon sinua
vastaan ja kivittävät sinut. He hakkaavat sinut kappaleiksi miekoillaan, 41 polttavat
talosi ja panevat toimeen tuomiosi monien naisten nähden. Minä teen lopun
sinun portonelämästäsi, etkä sinä enää maksa portonpalkkoja. 42 Minä tyydytän
vihani sinussa, mutta sen jälkeen minun kiivauteni kääntyy sinusta pois. Silloin
minä tyynnyn enkä enää ole vihastunut. 43 Minä annan vaelluksesi seurausten
kohdata sinua, koska et muistanut nuoruutesi päiviä vaan ärsytit minua kaikella
tällä, sanoo Herra, Herra. Etkö muka ole harjoittanut riettautta kaikkien
iljettävyyksiesi lisäksi?
44 **J**okainen, joka käyttää sananlaskuja, sanoo sinusta: 'Millainen äiti, sellainen
tytär.' 45 Sinä olet äitisi tytär: hän inhosi miestään ja lapsiaan. Sinä olet sisartesi
sisar: he inhosivat miehiään ja lapsiaan. Äitinne oli heettiläinen ja isänne
amorilainen."

Samarian ja Sodoman synnit

46 "**I**sompi sisaresi on Samaria, joka asuu tyttärineen sinusta pohjoiseen, ja
pienempi sisaresi on Sodoma, joka asuu tyttärineen sinusta etelään. 47 Sinä et
ainoastaan vaeltanut heidän teitään ja tehnyt samanlaisia iljettäviä tekoja kuin he;
pian olit jo kaikilla teilläsi kelvottomampi kuin he. 48 Niin totta kuin minä elän,
sanoo Herra, Herra: totisesti, sisaresi Sodoma tyttärineen ei ole tehnyt yhtä
pahoin kuin sinä tyttärinesi olet tehnyt. 49 Tämä oli sisaresi Sodoman synti: ylpeys,
leivän yltäkylläisyys ja huoleton lepo hänellä ja hänen tyttärillään, mutta kurjan ja
köyhän käteen hän ei tarttunut auttaakseen häntä. 50 He ylpeilivät ja tekivät
iljettäviä tekoja minun edessäni. Kun minä sen näin, minä pyyhkäisin heidät pois.
51 Samaria ei kuitenkaan ole tehnyt puoleksikaan niin paljon syntiä kuin sinä. Sinä
olet tehnyt iljettäviä tekoja paljon enemmän kuin sisaresi ja olet saanut heidät
näyttämään vanhurskailta kaikkien iljettävien tekojesi vuoksi. 52 Kanna siis sinäkin
häpeäsi, koska olet synneilläsi hankkinut moisen hyvityksen sisarellesi. Onhan
sinusta tullut iljettävämpi kuin he, ja niin he ovat vanhurskaampia kuin sinä.
Häpeä sinäkin ja kanna häpeääsi, olethan saanut sisaresi näyttämään
vanhurskailta.

53 **M**inä käännän heidän kohtalonsa, Sodoman ja hänen tyttäriensä kohtalon sekä
Samarian ja hänen tyttäriensä kohtalon. Minä käännän myös sinun kohtalosi
heidän keskellään, 54 että saisit kantaa häpeääsi, hävetä kaiken sen vuoksi, mitä
teit, kun sait heidät tuntemaan lohdutusta.
55 **S**isaresi Sodoma tyttärineen palaa entiselleen, ja Samaria tyttärineen palaa
entiselleen. Myös sinä tyttärinesi palaat entisellesi. 56 Eikö sisaresi Sodoma ollutkin
huhupuheena suussasi sinun ylpeytesi aikana, 57 ennen kuin oma pahuutesi
paljastui, kun jouduit Aramin tyttärien ja kaikkien heidän ympärillään asuvien
filistealaisten tyttärien häväistäväksi? He pilkkaavat sinua joka taholta, 58 ja joudut
kantamaan riettautesi ja iljettävien tekojesi seuraukset, sanoo Herra."

Jerusalem joutuu häpeään

59 "**S**illä näin sanoo Herra, Herra: Minä olen tehnyt sinulle tekojesi mukaan: sinä
halveksit valaa ja rikoit liiton. 60 Kuitenkin minä muistan liittoni, jonka tein kanssasi
nuoruutesi päivinä, ja minä pidän sen voimassa ikuisena liittona. 61 Silloin sinä
muistat vaelluksesi ja sinä häpeät, kun otat vastaan vanhemmat sisaresi ja myös
nuoremmat. Heidät minä annan sinulle tyttäriksi, mutta en sinun uskollisuutesi
vuoksi. 62 Minä itse pidän sinun kanssasi tekemäni liiton voimassa, ja sinä tulet
tietämään, että minä olen Herra. 63 Niin sinä muistat ja häpeät, etkä voi avata
suutasi häpeäsi tähden, kun minä annan sinulle anteeksi kaiken mitä olet tehnyt,
sanoo Herra, Herra."

Kaksi kotkaa, setripuu ja viiniköynnös

17 1 **M**inulle tuli tämä Herran sana:
2 "Ihmislapsi, esitä arvoitus ja lausu vertaus Israelin heimolle.
3 Sano: Näin sanoo Herra, Herra:
Suuri kotka,
suurisiipinen ja pitkäsulkainen,
runsashöyheninen ja monivärinen,
tuli Libanonille ja otti latvuksen setripuusta.
4 Se taittoi siitä latvaverson,
vei sen kauppiaiden maahan,
asetti sen kauppamiesten kaupunkiin.
5 Sitten se otti siitä maasta taimen
ja istutti sen peltoon,
vei taimen runsaan veden ääreen,
asetti sen kasvamaan kuin paju.
6 Taimi kasvoi, ja siitä tuli viiniköynnös,
laajalle versova, matalakasvuinen.
Sen oksat kääntyivät kotkaan päin
ja juuret sen alle.

Siitä tuli viiniköynnös,
se haaroittui ja työnsi oksia.
7 **T**uli toinen suuri kotka,
suurisiipinen ja runsashöyheninen.
Viiniköynnös käänsi nyt juurensa sitä kohti
ja oksansa kasvamaan siihen päin
saadakseen sieltä enemmän vettä
kuin siitä palstasta, johon se oli istutettu.
8 Hyvään peltoon,
runsaan veden ääreen,
se oli istutettu,
että se tekisi oksia,
kantaisi hedelmää
ja siitä tulisi jalo viiniköynnös.
9 **S**ano: Näin sanoo Herra, Herra:
Menestyyköhän se?
Eikö sen juuria katkota
ja sen hedelmiä revitä irti,
niin että kaikki sen versomat lehdet kuivuvat?
Ei tarvita suurta voimaa eikä paljoa väkeä
sen nostamiseksi juuriltaan.
10 Istutettu se on, mutta menestyykö se?
Eiköhän se kuivu kokonaan,
kun itätuuli puhaltaa siihen?
Se kuivuu penkereeseen, jossa se versoi."

Baabel, Jerusalem ja Egypti

11 **M**inulle tuli tämä Herran sana: 12 "Sano kapinalliselle heimolle: 'Ettekö ymmärrä, mitä tämä merkitsee?' Sano heille: Baabelin kuningas tuli Jerusalemiin, otti sen kuninkaan ja ruhtinaat ja vei heidät luokseen Baabeliin. 13 Hän otti kuninkaallisesta suvusta yhden miehen, teki hänen kanssaan liiton ja vannotti hänellä valan, mutta muut maan mahtimiehet hän vei mukanaan, 14 että valtakunta jäisi vähäpätöiseksi eikä vahvistuisi ja että se pitäisi liittonsa voimassa. 15 Mutta tuo mies kapinoi Baabelin kuningasta vastaan ja lähetti lähettiläänsä Egyptiin saadakseen hevosia ja paljon sotaväkeä. Menestyyköhän se, joka tällaista tekee, pelastuuko hän? Pelastuuko se, joka rikkoo liiton?
16 **N**iin totta kuin minä elän, sanoo Herra, Herra: hänen on totisesti kuoltava Baabelissa, sen kuninkaan luona, joka asetti hänet kuninkaaksi ja jolle vannomaansa valaa hän on halveksinut ja jonka liiton hän on rikkonut. 17 Eikä faraosta, hänen suuresta sotajoukostaan ja paljosta väestään, ole hänelle apua sodassa, kun luodaan piiritysvalli ja rakennetaan saartovarusteet suurten

joukkojen tuhoamiseksi. 18 Tuo mies halveksi valaa ja rikkoi liiton. Hän teki kaiken
tämän, vaikka oli lyönyt kättä. Ei hän pelastu.
19 **S**en tähden, näin sanoo Herra, Herra: Niin totta kuin minä elän, minä annan
rangaistuksen kohdata häntä, koska hän halveksi valaani ja rikkoi liittoni. 20 Minä
levitän verkkoni hänen ylitseen, ja hän takertuu minun pyydykseeni. Minä vien
hänet Baabeliin ja käyn siellä oikeutta hänen kanssaan uskottomuuden vuoksi,
jota hän on osoittanut minua kohtaan. 21 Kaikki hänen sotajoukoistaan paenneet
kaatuvat miekkaan, ja jäljelle jääneet hajaantuvat kaikkiin tuuliin. Silloin te tulette
tietämään, että minä, Herra, olen puhunut."

Herra istuttaa setripuun latvuksen

22 "**N**äin sanoo Herra, Herra: Minä itse otan sen korkean setripuun latvuksesta
ylimmän hennon verson ja istutan sen korkealle ja jyrkälle vuorelle. 23 Israelin
korkeille vuorille minä sen istutan, ja se tekee oksia ja kantaa hedelmää; siitä tulee
mahtava setri. Sen alla oleilevat kaikki linnut, kaikki siivekkäät, pesivät sen oksien
varjossa. 24 Kaikki metsän puut tulevat tietämään, että minä olen Herra, joka teen
korkean puun matalaksi ja matalan puun korkeaksi, tuoreen puun kuivaksi ja
kuivan puun kukoistavaksi. Minä, Herra, olen puhunut, ja toteutan sen."

Jokainen joutuu vastuuseen omista teoistaan

18 1 **M**inulle tuli tämä Herran sana: 2 "Mitä te oikein tarkoitatte, kun käytätte
Israelin maassa tätä sananlaskua: 'Isät söivät raakoja rypäleitä, lasten hampaat
vioittuivat'?
3 **N**iin totta kuin minä elän, sanoo Herra, Herra, enää ette saa lausua tätä
sananlaskua Israelissa. 4 Kaikki sielut kuuluvat minulle, niin isän sielu kuin pojankin
– ne ovat minun. Jokaisen sielun, joka tekee syntiä, on kuoltava.
5 **V**anhurskas mies toimii oikein ja vanhurskaasti. 6 Hän ei syö uhrivuorilla, ei katso
Israelin heimon jumalankuvien puoleen, ei saastuta lähimmäisensä vaimoa, ei
yhdy kuukautistilassa olevaan naiseen, 7 ei sorra ketään vaan antaa takaisin velan
pantin, ei ryöstä eikä riistä. Hän tarjoaa leivästään nälkäiselle ja antaa vaatetta
alastoman verhoksi. 8 Hän ei lainaa korkoa vastaan eikä ota voittoa vaan pitää
kätensä erossa vääryydestä ja antaa miesten kiistassa oikean tuomion. 9 Hän
vaeltaa minun lakieni mukaan, noudattaa säädöksiäni ja tekee sitä, mikä on
oikein. Hän on vanhurskas, hän saa totisesti elää, sanoo Herra, Herra.
10 **M**utta hänelle voi syntyä poika, joka on väkivaltainen, vuodattaa verta ja tekee
jotakin näistä asioista, 11 joita hän itse ei ole tehnyt. Jos poika syö uhrivuorilla,
saastuttaa lähimmäisensä vaimon, 12 sortaa kurjaa ja köyhää, ryöstää ja riistää, ei
anna takaisin velan panttia, katsoo jumalankuvien puoleen, tekee iljettäviä tekoja,
13 lainaa korkoa vastaan ja ottaa voittoa, saisiko hän elää? Hän ei saa elää: hän on
tehnyt kaikkia näitä iljettäviä tekoja. Hänet on surmattava, hänen verensä tulee
hänen itsensä päälle.

14 **H**änelle taas saattaa syntyä poika, joka näkee kaikki isänsä tekemät synnit, hän
näkee ne, mutta ei tee niiden mukaan: 15 Hän ei syö uhrivuorilla, ei katso Israelin
heimon jumalankuvien puoleen, ei saastuta lähimmäisensä vaimoa, 16 ei sorra
toista, ei ota panttia, ei ryöstä eikä riistä. Hän jakaa leivästään nälkäiselle, antaa
vaatetta alastoman verhoksi, 17 ei sorra kurjaa, ei ota korkoa eikä voittoa vaan
tekee minun säädösteni mukaan ja vaeltaa käskyjeni mukaan. Hänen ei tarvitse
kuolla isänsä syyllisyyden vuoksi, hän saa totisesti elää. 18 Hänen isänsä harjoitti
väkivaltaa, riisti ja ryösti veljeltään ja teki kansansa keskuudessa sellaista, mikä ei
ole hyvää. Sen tähden hänen oli kuoltava syyllisyytensä vuoksi.
19 **T**e kysytte: 'Miksi pojan ei tarvitse kantaa isän syyllisyyttä?' Kun poika on
toiminut oikeuden ja vanhurskauden mukaan, noudattanut kaikkia minun säädök-
siäni ja tehnyt niiden mukaan, hän totisesti saa elää. 20 Mutta sen, joka tekee
syntiä, on kuoltava. Poika ei kanna isän syyllisyyttä eikä isä pojan syyllisyyttä.
Vanhurskas saa vanhurskautensa mukaan, jumalaton jumalattomuutensa
mukaan.
21 **J**os jumalaton kääntyy kaikista synneistään, joita hän on tehnyt, ja noudattaa
kaikkia minun säädöksiäni ja tekee sitä, mikä on oikein ja vanhurskasta, hän
totisesti saa elää eikä hänen tarvitse kuolla. 22 Yhtäkään hänen tekemistään
synneistä ei enää muisteta. Hän saa elää vanhurskautensa tähden, jota hän on
noudattanut. 23 Olisiko minulle mieleen jumalattoman kuolema, sanoo Herra,
Herra? Eikö ennemmin se, että hän kääntyy teiltään ja saa elää?"

Herran tiet ovat oikeat, syntisten tiet ovat väärät

24 "**J**os vanhurskas luopuu vanhurskaudestaan ja tekee vääryyttä, samoja iljettäviä
tekoja, joita jumalaton tekee, saisiko hän elää, vaikka tekee niin? Yhtäkään hänen
vanhurskaista teoistaan, joita hän on tehnyt, ei silloin muisteta, ja hänen on
kuoltava uskottomuutensa tähden ja syntinsä tähden, jota hän on harjoittanut.
25 **M**utta te sanotte: 'Herran tie ei ole oikea.' Kuulkaahan, te Israelin heimo!
Minunko tieni ei olisi oikea? Eikö ole niin, että teidän omat tienne eivät ole oikeat!
26 Jos vanhurskas luopuu vanhurskaudestaan ja tekee vääryyttä, hänen on sen
tähden kuoltava. Tekemänsä vääryyden tähden hänen on kuoltava. 27 Ja jos
jumalaton kääntyy harjoittamastaan jumalattomuudesta ja toimii oikein ja
vanhurskaasti, hän pelastaa sielunsa. 28 Koska hän ymmärsi kääntyä kaikista
synneistään, joita oli tehnyt, hän totisesti saa elää eikä hänen tarvitse kuolla.
29 Mutta Israelin heimo sanoo: 'Herran tie ei ole oikea.' Minunko tieni eivät olisi
oikeat, te Israelin heimo? Eikö ole niin, että teidän omat tienne eivät ole oikeat!
30 Niinpä minä tuomitsen teidät, te Israelin heimo, itse kunkin hänen vaelluksensa
mukaan, sanoo Herra, Herra. Kääntykää, palatkaa kaikista synneistänne, ettei
syyllisyys saisi teitä kompastumaan. 31 Heittäkää pois päältänne kaikki rikoksenne,
joita olette tehneet, ja hankkikaa itsellenne uusi sydän ja uusi henki. Minkä

tähden te kuolisitte, Israelin heimo! 32 Ei minulle ole mieleen ihmisen kuolema, sanoo Herra, Herra. Kääntykää, niin te saatte elää!"

Valitusvirsi Israelin ruhtinaista

19 1 "**J**a sinä, laula Israelin ruhtinaista valitusvirsi 2 näillä sanoilla:
'**M**ikä naarasleijona äitisi olikaan leijonien joukossa!
Se makasi nuorten leijonien keskellä,
kasvatti pentujaan.
3 Se sai suureksi yhden pennuistaan:
siitä tuli nuori leijona,
se oppi raatelemaan saalista,
se söi ihmisiä.
4 Kansat kuulivat siitä:
se pyydystettiin niiden kuoppaan
ja vietiin koukuista taluttaen Egyptin maahan.
5 **K**un emo näki, että aikaa kului
ja toivo katosi,
se otti toisen pennuistaan
ja kasvatti siitä nuoren leijonan.
6 Se käyskenteli leijonien keskellä,
siitä tuli nuori leijona,
se oppi raatelemaan saalista,
se söi ihmisiä.
7 Se hävitti heidän palatsinsa
ja raunioitti heidän kaupunkinsa.
Maa ja kaikki, mitä siinä on,
kauhistui sen karjuntaa.
8 Sen kimppuun hyökkäsivät kansat kaikkialta maakunnista,
ne levittivät sen yli verkkonsa.
Se jäi kiinni niiden pyyntikuoppaan.
9 Se pantiin koukkuihin ja kaularautoihin
ja vietiin Baabelin kuninkaan eteen.
Se vietiin linnoituksiin,
ettei sen ääni enää kuuluisi Israelin vuorille.
10 **Ä**itisi oli kuin köynnös viinitarhassa,
veden ääreen istutettu.
Siitä tuli hedelmää kantava ja tuuheaoksainen
runsaan veden voimasta.
11 Siihen tuli vahvoja oksia hallitsijoiden valtikoiksi.
Sen runko kohosi korkealle tiheän lehvistön keskellä,
ja se näkyi kauas korkeana ja runsasoksaisena.

12 Mutta vihaisesti se temmattiin juuriltaan
ja viskattiin maahan,
itätuuli kuivatti sen hedelmät.
Sen vahvat oksat taitettiin pois,
ja ne kuivettuivat,
tuli kulutti ne.
13 **N**yt se on istutettu autiomaahan,
kuivaan ja janoiseen maahan.
14 Sen valtaoksasta on lähtenyt tuli,
joka on kuluttanut puun hedelmät,
eikä siinä enää ole vahvaa oksaa
hallitsijan valtikaksi.'"
Valitusvirsi tämä oli, ja valitusvirsi siitä on tullut.

Herra vei Israelin pois Egyptistä oman nimensä tähden

20 1 **S**eitsemännen vuoden viidennessä kuussa, kuukauden kymmenentenä päivänä, tuli miehiä Juudan vanhinten joukosta kysymään neuvoa Herralta. Kun he istuivat minun eteeni, 2 minulle tuli tämä Herran sana:
3 "**I**hmislapsi, puhu Israelin vanhimmille ja sano heille: Näin sanoo Herra, Herra: Tuletteko te kysymään minulta neuvoa? Niin totta kuin minä elän, minä en suostu antamaan teille neuvoa, sanoo Herra, Herra. 4 Etkö tuomitse heitä, ihmislapsi, etkö tuomitse? Tee heille tiettäviksi heidän isiensä iljettävät teot 5 ja sano heille: Näin sanoo Herra, Herra: Kun minä valitsin Israelin, minä vannoin kättä kohottaen valan Jaakobin heimon jälkeläisille. Minä tein itseni heille tunnetuksi Egyptin maassa ja sanoin heille kättä kohottaen: 'Minä olen Herra, teidän Jumalanne.' 6 Sinä päivänä minä lupasin heille kättä kohottaen, että vien heidät pois Egyptin maasta siihen maahan, jonka olin heitä varten etsinyt. Se vuotaa maitoa ja hunajaa; se on kaikista maista ihanin. 7 Minä sanoin heille: 'Heittäköön jokainen teistä pois iljetykset kasvojensa edestä, älkää saastuttako itseänne Egyptin jumalankuvilla. Minä olen Herra, teidän Jumalanne.'
8 **M**utta he kapinoivat minua vastaan eivätkä tahtoneet kuunnella minua. Kukaan heistä ei heittänyt pois iljetyksiään kasvojensa edestä eikä hylännyt Egyptin jumalankuvia. Silloin minä ajattelin vuodattaa kiivauteni heidän päälleen ja tyydyttää vihani heissä Egyptin maassa.
9 **M**utta sen mitä tein, minä tein oman nimeni tähden, ettei se tulisi häväistyksi kansojen nähden, joiden keskellä he olivat. Niiden nähden minä tein itseni heille tunnetuksi viemällä israelilaiset pois Egyptin maasta."

Israel niskoitteli Herraa vastaan autiomaassa

10 "**K**un olin vienyt heidät pois Egyptin maasta ja tuonut heidät autiomaahan,
11 minä annoin heille lakini ja ilmoitin heille säädökseni. Ihminen, joka niitä

noudattaa, elää niistä. 12 Minä annoin heille myös sapattini olemaan merkkinä
välillämme, minun ja heidän, ja muistuttamaan heille, että minä olen Herra, joka
pyhitän heidät.
13 **M**utta Israelin heimo kapinoi minua vastaan autiomaassa. He eivät vaeltaneet
minun lakieni mukaan vaan hylkäsivät säädökseni, joista ihminen elää, jos hän
noudattaa niitä. Myös minun sapattini he häpäisivät pahoin. Silloin minä ajattelin
vuodattaa kiivauteni heidän päälleen autiomaassa tehdäkseni heistä lopun.
14 Mutta minä tein, mitä tein, nimeni tähden, ettei se tulisi häväistyksi kansojen
nähden, joiden silmien edessä olin vienyt heidät pois Egyptistä. 15 Kuitenkin minä
vannoin heille autiomaassa kättä kohottaen, etten vie heitä siihen maahan, jonka
olin antanut heille, maahan, joka vuotaa maitoa ja hunajaa ja joka on ihanin
kaikista maista. 16 Näin tapahtui siksi, että he hylkäsivät minun säädökseni eivätkä
vaeltaneet lakieni mukaan vaan häpäisivät sapattini, sillä heidän sydämensä
seurasi heidän jumalankuviaan. 17 Silti minä säälin heitä enkä hävittänyt heitä enkä
tehnyt heistä loppua autiomaassa.
18 **M**inä sanoin siellä heidän lapsilleen: Älkää vaeltako isienne lakien mukaan
älkääkä noudattako heidän säädöksiään. Älkää saastuttako itseänne heidän
jumalankuvillaan. 19 Minä olen Herra, teidän Jumalanne. Vaeltakaa minun lakieni
mukaan ja noudattakaa minun säädöksiäni, tehkää niiden mukaan. 20 Pyhittäkää
minun sapattini. Olkoot ne merkkinä liitosta meidän välillämme, jotta tietäisitte,
että minä olen Herra, teidän Jumalanne.
21 **M**utta hekin kapinoivat minua vastaan: he eivät vaeltaneet minun lakieni
mukaan eivätkä noudattaneet säädöksiäni, niin että olisivat toimineet niiden
mukaan. Ihminen, joka noudattaa niitä, elää niistä. He häpäisivät sapattini. Silloin
minä ajattelin vuodattaa kiivauteni heidän päälleen ja tyydyttää vihani heissä
autiomaassa. 22 Mutta minä vedin käteni takaisin ja tein, mitä tein, nimeni tähden,
ettei se tulisi häväistyksi kansojen nähden, joiden silmien edessä olin vienyt heidät
pois Egyptistä. 23 Kuitenkin minä vannoin heille kättä kohottaen autiomaassa, että
minä hajotan heidät kansojen joukkoon ja sirottelen heidät muihin maihin, 24 koska
he eivät tehneet säädöksieni mukaan vaan hylkäsivät lakini, häpäisivät sapattini ja
kiinnittivät katseensa isiensä jumalankuviin. 25 Niinpä minäkin annoin heille lakeja,
jotka eivät olleet hyviä, ja säädöksiä, joista he eivät voineet elää. 26 Minä annoin
heidän saastua uhrilahjoistaan, kun he panivat kulkemaan tulen läpi jokaisen
esikoisensa. Näin tein, jotta saattaisin heidät kauhun valtaan ja he tulisivat
tietämään, että minä olen Herra."

Israel oli Herralle uskoton luvatussa maassa

27 "**I**hmislapsi, puhu siis Israelin heimolle ja sano: Näin sanoo Herra, Herra: Tälläkin
tavoin isänne herjasivat minua ja osoittivat uskottomuutta minua kohtaan: 28 Kun
minä toin heidät maahan, jonka olin kättä kohottaen luvannut antaa heille, niin
missä vain he näkivät korkean kukkulan tai tuuhean puun, siinä he uhrasivat

teurasuhrinsa ja antoivat vihastuttavat uhrilahjansa. Siinä he polttivat sulotuoksuiset suitsukkeensa ja vuodattivat juomauhrinsa. 29 Minä kysyin heiltä: 'Mikä on se kukkula, jolle te menette?' Siksi sitä kutsutaan vielä tänäkin päivänä uhrikukkulaksi.
30 **S**ano siis Israelin heimolle: Näin sanoo Herra, Herra: Ettekö te saastuta itsenne isienne tavoin kulkemalla haureellisesti heidän iljetystensä jäljessä! 31 Kun tuotte lahjojanne ja panette lapsenne kulkemaan tulen läpi, te saastutatte itsenne kaikilla jumalankuvillanne vielä tänäkin päivänä. Pitäisikö minun suostua antamaan teille neuvoa, Israelin heimo? Niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, Herra, minä en anna teille neuvoa. 32 Sitä, mikä on tullut teidän mieleenne, ei suinkaan tapahdu. Tehän sanotte: 'Olkaamme kuin muut kansat, kuin muiden maiden heimot, jotka palvelevat puuta ja kiveä.'"

Herra käy oikeutta hajotetun kansansa kanssa

33 "**N**äin sanoo Herra, Herra: niin totta kuin minä elän, minä totisesti hallitsen teitä väkevällä kädellä ja ojennetulla käsivarrella ja vuodatan kiivauteni päällenne. 34 Minä vien teidät pois kansojen keskeltä ja kokoan teidät väkevällä kädellä ja ojennetulla käsivarrella maista, joihin teidät oli hajotettu, ja vuodatan kiivauteni. 35 Minä vien teidät kansojen autiomaahan, ja siellä minä käyn oikeutta kasvotusten teidän kanssanne. 36 Niin kuin minä kävin oikeutta isienne kanssa Egyptin autiomaassa, niin minä käyn oikeutta teidän kanssanne, sanoo Herra, Herra. 37 Minä panen teidät kulkemaan sauvan alitse ja saatan teidät liiton siteeseen. 38 Minä perkaan teistä pois ne, jotka kapinoivat minua vastaan ja luopuvat minusta. Minä vien heidät pois maasta, jossa he asuvat muukalaisina, mutta Israelin maahan he eivät pääse. Silloin te tulette tietämään, että minä olen Herra."

Herra tuo kansansa takaisin Israelin maahan oman nimensä tähden

39 "**M**utta te, Israelin heimo! Näin sanoo Herra, Herra: Menkää vain palvelemaan kukin omia jumalankuvianne! Lopulta te kuitenkin olette minulle kuuliaisia ettekä enää häpäise minun pyhää nimeäni lahjoillanne ja jumalankuvillanne.
40 **N**äin sanoo Herra, Herra: Koko Israelin heimo, joka asuu maassaan, palvelee minua Israelin korkeilla vuorilla, minun pyhällä vuorellani. Siellä minä olen heille suosiollinen ja siellä minä otan vastaan teidän lahjojanne ja ensisatonne antimia sekä kaikkia teidän pyhiä lahjojanne. 41 Niin kuin sulotuoksuiseen uhriin minä miellyn teihin, kun olen vienyt teidät pois kansojen keskeltä ja koonnut teidät maista, joihin teidät oli hajotettu. Minä osoitan teissä pyhyyteni kansojen silmien edessä. 42 Te tulette tietämään, että minä olen Herra, kun minä tuon teidät Israelin maahan, siihen maahan, jonka minä kättä kohottaen lupasin antaa teidän isillenne. 43 Siellä te muistatte vaelluksenne ja kaikki tekonne, joilla olette itsenne saastuttaneet. Te inhoatte itseänne kaikkien pahojen tekojenne tähden, joita olette tehneet, 44 ja te tulette tietämään, että minä olen Herra, kun minä teen

teille sen, minkä teen, oman nimeni tähden. En tee teille pahan vaelluksenne ja kelvottomien tekojenne mukaan, te Israelin heimo, sanoo Herra, Herra."

Jumalan tuomioita verrataan metsäpaloon

21 1 **M**inulle tuli tämä Herran sana: 2 "Ihmislapsi, käännä kasvosi etelää kohti, saarnaa etelää vastaan ja profetoi Etelämaan metsää vastaan. 3 Sano Etelämaan metsälle: Kuule Herran sana. Näin sanoo Herra, Herra: Katso, minä sytytän sinut tuleen, joka kuluttaa kaikki tuoreet ja kuivat puusi. Leimuava liekki ei sammu, ja se kärventää kaikkien kasvot etelästä pohjoiseen asti. 4 Kaikki liha saa nähdä, että minä, Herra, olen sen sytyttänyt, eikä se sammu."
5 **M**inä sanoin: "Voi Herra, Herra! He sanovat minusta: 'Hänhän puhuu pelkkiä vertauksia!'"

Herran miekka

6 **M**inulle tuli tämä Herran sana: 7 "Ihmislapsi, käännä kasvosi Jerusalemia kohti, saarnaa pyhäkköä vastaan ja profetoi Israelin maata vastaan. 8 Sano Israelin maalle: Näin sanoo Herra: Katso, minä käyn sinua vastaan ja vedän miekkani tupestaan hävittääkseni sinusta sekä vanhurskaat että jumalattomat. 9 Minun miekkani lähtee tupestaan kaiken lihan kimppuun, etelästä pohjoiseen asti, niin että hävitän sinusta vanhurskaan ja jumalattoman. 10 Silloin kaikki liha tulee tietämään, että minä, Herra, olen vetänyt miekkani tupestaan, eikä se enää palaa takaisin.
11 **M**utta sinä, ihmislapsi, huokaile! Huokaile heidän nähtensä katkerasti, murtunein sydämin. 12 Kun he kysyvät sinulta, minkä tähden sinä huokailet, niin sano: 'Sanoman tähden: se saapuu, ja kaikkien sydämet raukeavat, kaikkien kädet herpoavat, kaikki tyrmistyvät ja kaikkien polvet muuttuvat kuin vedeksi. Huomatkaa, se tulee, se tapahtuu, sanoo Herra, Herra.'"
13 **J**a minulle tuli tämä Herran sana:
14 "Ihmislapsi, profetoi: Näin sanoo Herra:
Miekka, miekka on teroitettu
ja myös hiottu kirkkaaksi.
15 Teurastusta varten se on teroitettu,
salamoivaksi se on hiottu.
Voisimmeko iloita?
Se halveksii poikani valtikkaa,
kaikkea, mikä on puuta.
16 **S**e on annettu hiottavaksi,
käteen otettavaksi.
Se miekka on teroitettu,
se on hiottu kirkkaaksi
annettavaksi tappajan käteen.

17 Huuda ja valita, ihmislapsi,
sillä tämä kohtaa minun kansaani,
se kohtaa kaikkia Israelin ruhtinaita.
Heidät on annettu alttiiksi miekalle yhdessä kansani kanssa.
Lyö siis valittaen lanteitasi,
18 sillä koetus tulee.
Entä jos se halveksii valtikkaakin?
Sitä ei enää ole, sanoo Herra, Herra.
19 **M**utta sinä, ihmislapsi, profetoi
ja lyö käsiäsi yhteen!
Tulkoon miekasta kaksi miekkaa, tulkoon kolme!
Se on miekka, joka kaataa ja surmaa,
suuri surmamiekka tunkeutuu heihin.
20 Menehtyköön sydän pelkoon,
olkoon kompastuksia paljon.
Kaikille heidän porteilleen
olen asettanut miekan välkkymään.
Voi, se on tehty salamoivaksi,
hiottu teurastusta varten!
21 Lyö terävästi oikealle, suuntaa vasemmalle,
mihin vain teräsi käännetään.
22 Myös minä lyön käsiäni yhteen
ja tyydytän kiivauteni.
Minä, Herra, olen puhunut."

Baabelin kuninkaan miekka

23 **M**inulle tuli tämä Herran sana: 24 "Sinä, ihmislapsi! Piirrä kaksi tietä Baabelin kuninkaan miekan tulla. Lähtekööt molemmat samasta maasta. Tee tienviitta, tee se kaupunkiin vievän tien alkupäähän. 25 Piirrä tie, jota pitkin miekka tulee ammonilaisten Rabbaa vastaan, sekä Juudaan, linnoitettua Jerusalemia vastaan.
26 **B**aabelin kuningas on seisahtunut tienhaaraan, kahden tien risteykseen tekemään taikojaan. Hän ravistelee nuolia, kysyy kotijumalilta, tarkastelee maksaa. 27 Hänen oikeaan käteensä osuu Jerusalemin arpa: muurinmurtajia pannaan asemiin, suut avataan karjumaan, sotahuuto kohotetaan, porteille pannaan muurinmurtajia, luodaan piiritysvalli, rakennetaan saartovarusteet. 28 Jerusalemin asukkaiden mielestä tämä on turhaa taikomista – heillähän on valojen valat. Mutta Herra tuo heidän syntivelkansa ilmi, niin että he joutuvat kiinni.
29 **S**en tähden, näin sanoo Herra, Herra: Te olette saaneet minut muistamaan syntivelkanne, kun rikkomuksenne ovat tulleet julki ja syntinne ovat näkyneet kaikissa teoissanne. Teidät otetaan käsin kiinni, koska te olette muistuttaneet

minua niistä. 30 Ja sinä, Israelin ruhtinas, sinä saastainen ja jumalaton, jonka päivä
on tullut! Syntivelka on silloin täynnä. 31 Näin sanoo Herra, Herra: Ota pois
turbaani, nosta kruunu päästäsi! Tämä ei jatku entisellään! Alhainen korotetaan,
korkea alennetaan. 32 Raunioiksi, raunioiksi, raunioiksi minä teen tämän maan.
Tämäkään ei tapahdu, ennen kuin tulee hän, jolla on oikeus. Hänen valtaansa
minä annan maan."

Tuomion sanoma ammonilaisille

33 "**J**a sinä, ihmislapsi, profetoi ja sano: Näin sanoo Herra, Herra, ammonilaisia ja
heidän herjauksiaan vastaan: Miekka, miekka on paljastettu, hiottu teurastamaan,
täyttämään tehtävänsä, iskemään kuin salama! 34 Sinulle nähdään petollisia näkyjä
ja ennustellaan valhetta siitä, että sinä saat muka tallata kuolettavasti haavoitet-
tujen jumalattomien niskaa, joiden päivä tulee, kun syntivelka on täyttynyt. 35 Pane
miekka takaisin tuppeensa. Paikassa, jossa sinut on luotu, maassa, josta olet
lähtöisin, minä sinut tuomitsen. 36 Minä vuodatan kiivauteni sinun päällesi,
puhallan sinuun vihani tulta ja annan sinut raakalaisten käsiin, jotka ovat taitavia
tuhotyössä. 37 Sinut annetaan tulen ruuaksi, veresi vuotaa keskellä maata. Sinua ei
enää muisteta, sillä minä, Herra, olen puhunut."

Jerusalem, verivelkojen kaupunki

22 1 **M**inulle tuli tämä Herran sana: 2 "Ihmislapsi, etkö tuomitse, etkö tuomitse
verenvuodattajien kaupunkia? Tee sille tiettäviksi kaikki sen iljettävät teot. 3 Sano:
Näin sanoo Herra, Herra: Sinä kaupunki, jonka muurien sisällä on vuodatettu verta
ja jonka määräaika on sen vuoksi tullut, sinä olet tehnyt itsellesi jumalankuvia ja
niin tullut saastaiseksi. 4 Verestä, jota olet vuodattanut, sinä olet tullut syylliseksi
ja jumalankuvistasi, jotka olet tehnyt, sinä olet saastunut. Sinä olet jouduttanut
tuomiosi päivää ja tullut vuosiesi päähän. Niinpä minä olen antanut sinut kansojen
häväistäväksi ja kaikkien maitten pilkattavaksi. 5 Lähellä ja kaukana asuvat
pilkkaavat sinua, jonka nimi on tahraantunut, ja jossa on paljon hämminkiä.
6 **I**sraelin ruhtinaat sinussa luottavat kukin käsivartensa voimaan ja vuodattavat
verta. 7 Isää ja äitiä sinussa halveksitaan, muukalaista sinussa sorretaan, orvolle ja
leskelle tehdään sinussa vääryyttä. 8 Sinä halveksit sitä, mikä on minulle pyhitettyä,
ja minun sapattini sinä häpäiset. 9 Sinussa on niitä, jotka panettelevat
vuodattaakseen verta. Uhrivuorilla syödään ja irstautta harjoitetaan. 10 Sinussa,
Jerusalem, häpäistään isän aviovuode ja tehdään väkivaltaa naiselle, joka on
saastainen kuukautistensa tähden. 11 Mies tekee iljettäviä tekoja lähimmäisensä
vaimon kanssa, toinen häpäisee irstaudessaan miniänsä, joku makaa väkisin
sisarensa, isänsä tyttären. 12 Sinussa otetaan lahjuksia ja sitten vuodatetaan
viatonta verta. Sinä otat korkoa ja voittoa, kun kiskot sitä vääryydellä
lähimmäiseltäsi, mutta minut sinä unohdat, sanoo Herra, Herra.

13 **K**uule siis, kuinka minä lyön käteni siihen, että olet hankkinut väärää voittoa ja
muuriesi sisällä vuodattanut verta! 14 Kestääköhän rohkeutesi, pysyvätköhän kätesi
lujina niinä päivinä, joina minä vaadin sinut tilille? Minä, Herra, olen puhunut, ja
minä toteutan sen. 15 Minä hajotan sinut kansojen sekaan ja sirotan sinut muihin
maihin. Minä poistan sinusta kaiken saastaisuutesi. 16 Sinusta on tullut saastainen
kansojen silmissä, ja sinä tulet tietämään, että minä olen Herra."

Jerusalem saa tuomionsa

17 **M**inulle tuli tämä Herran sana: 18 "Ihmislapsi, Israelin heimosta on minun
silmissäni tullut kuonaa. Kaikista heistä on tullut hopean kuonaa: vaskea, tinaa,
rautaa ja lyijyä. 19 Sen tähden, näin sanoo Herra, Herra: Koska teistä kaikista on
tullut kuonaa, niin katso, minä kokoan teidät keskelle Jerusalemia. 20 Niin kuin
hopea, vaski, rauta, lyijy ja tina kootaan ahjon sisälle, jotta niihin lietsottaisiin tulta
ja ne sulatettaisiin, niin minä kokoan teidät vihassani ja kiivaudessani, asetan
ahjoon ja sulatan. 21 Minä kerään teidät ja lietson teihin vihani tulta, ja te sulatte
Jerusalemissa. 22 Niin kuin hopea sulatetaan ahjossa, niin teidät sulatetaan Jerusa-
lemissa. Silloin te tulette tietämään, että minä, Herra, olen vuodattanut kiivauteni
teidän ylitsenne."

Papit, profeetat ja päämiehet ovat luopuneet Herrasta

23 **M**inulle tuli tämä Herran sana: 24 "Ihmislapsi, sano Israelille: Sinä olet maa, jota ei
ole puhdistettu, joka ei ole saanut sadetta vihan päivänä. 25 Profeettojen salaliitto
sen keskellä on kuin karjuva, saalista raateleva leijona: he tuhoavat ihmisiä,
ottavat aarteet ja kalleudet ja tekevät maassa suureksi leskien luvun. 26 Sen papit
tekevät väkivaltaa minun lailleni ja häpäisevät sen, mikä on minulle pyhitettyä. He
eivät tee erotusta pyhän ja maallisen välillä eivätkä ilmoita, mikä on saastaista ja
mikä puhdasta; he sulkevat silmänsä sapattieni rikkomiselta. Näin minä olen tullut
häväistyksi heidän keskuudessaan. 27 Israelin ruhtinaat ovat sen keskellä kuin
raatelevat sudet, jotka vuodattavat verta. He tappavat ihmisiä saadakseen väärää
voittoa. 28 Sen profeetat valkaisevat kalkilla kaiken, he näkevät valheellisia näkyjä
ja ennustelevat kansalle valheita sanoen: 'Näin sanoo Herra, Herra', vaikka Herra
ei ole puhunut. 29 Maan kansa harjoittaa sortoa, ryöstää ja riistää. He tekevät
vääryyttä kurjalle ja köyhälle ja sortavat muukalaista oikeudesta välittämättä.
30 **M**inä olen etsinyt heidän joukostaan miestä, joka korjaisi muurin ja seisoisi
muurinaukossa minun edessäni maan puolesta, ettei se tuhoutuisi. Sellaista
miestä en ole löytänyt. 31 Sen tähden minä vuodatan kiivauteni heidän päälleen,
tuhoan heidät vihani tulella ja maksan heille heidän vaelluksensa mukaan, sanoo
Herra, Herra."

Iljettävät sisarukset Ohola ja Oholiba

23 1 **M**inulle tuli tämä Herran sana: 2 "Ihmislapsi, oli kaksi naista, saman äidin
tyttäriä. 3 Nuoruudessaan he harjoittivat haureutta Egyptissä. Siellä heidän rinto-
jaan puristeltiin ja heidän neitseellisiä nisiään likisteltiin. 4 Heistä vanhemman nimi
oli Ohola ja hänen sisarensa nimi Oholiba. Heistä tuli minun omiani, ja he
synnyttivät poikia ja tyttäriä. Nimi Ohola tarkoittaa Samariaa ja Oholiba Jerusa-
lemia.
5 **M**utta Ohola harjoitti haureutta, vaikka oli minun omani, ja himoitsi rakastajiaan,
naapureitaan assurilaisia. 6 He pukeutuivat purppuraan, nuo käskynhaltijat ja
hallitusmiehet, komeita nuoria miehiä kaikki. He ajoivat vaunuilla ja hevosilla.
7 Ohola harjoitti haureuttaan heidän kanssaan – kaikkien Assurin valiomiesten
kanssa. Kaikkien jumalankuvien kanssa, joita hän himoitsi, hän saastutti itsensä.
8 Ei hän myöskään jättänyt pois Egyptin-aikaista haureuttaan, sillä egyptiläiset
olivat maanneet hänen kanssaan hänen nuoruudessaan, likistelleet hänen
neitseellisiä nisiään ja vuodattaneet hänen päälleen haureuttaan. 9 Sen tähden
minä annoin hänet rakastajiensa käsiin, Assurin poikien, joita hän oli himoinnut.
10 He paljastivat hänen alastomuutensa, ottivat vangeiksi hänen poikansa ja
tyttärensä, tappoivat hänet itsensä miekalla ja panivat hänen tuomionsa
täytäntöön. Näin hänestä tuli varoittava esimerkki muille naisille.
11 **V**aikka hänen sisarensa Oholiba näki tämän, hän oli himossaan vieläkin irstaampi
kuin sisarensa ja haureudessaan vieläkin riettaampi. 12 Oholiba himoitsi
naapureitaan Assurin poikia, käskynhaltijoita ja hallitusmiehiä, jotka upeasti
pukeutuneina ratsastivat ja ajoivat vaunuilla, kaikki komeita nuoria miehiä. 13 Minä
näin, että hän oli saastuttanut itsensä. Molemmat sisarukset kulkivat samaa tietä,
14 mutta Oholiba meni vielä pitemmälle haureudessaan. Hän näki seinään
helakanpunaisella värillä piirrettyjä kuvia kaldealaisista miehistä, 15 joiden kupeilla
oli vyö ja päässä muhkea päähine. Kaikki olivat päälliköiden näköisiä, sellaisia kuin
ovat Baabelin miehet, joiden synnyinmaa on Kaldea. 16 Hän alkoi heidät nähtyään
himoita heitä ja lähetti sanansaattajia heidän luokseen Kaldeaan. 17 Baabelin
miehet tulivat, makasivat ja rakastelivat hänen kanssaan ja saastuttivat hänet
haureudellaan. Näin hän saastui heistä mutta kääntyi sitten inhoten pois heidän
luotaan. 18 Näin hän paljasti haureellisuutensa. Kun hän paljasti häpynsä, minä
käännyin inhoten pois hänestä, niin kuin olin kääntynyt inhoten pois hänen
sisarestaan. 19 Oholiba harjoitti yhä enemmän haureutta. Hän muisti nuoruutensa
päivät, jolloin hän oli harjoittanut haureutta Egyptin maassa, 20 ja hän himoitsi
egyptiläisiä rakastajiaan, joiden elin oli kuin aasilla ja vuoto kuin oriilla.
21 **S**inä muistit nuoruutesi irstauden, kun egyptiläiset likistelivat nisiäsi nuorten
rintojesi vuoksi. 22 Sen tähden, Oholiba, näin sanoo Herra, Herra: Katso, minä
kiihotan rakastajasi hyökkäämään kimppuusi, nuo, joiden luota sinä käännyit
inhoten pois, ja tuon heidät kimppuusi joka taholta: 23 Baabelin miehet ja kaikki
kaldealaiset, Pekodin, Sooan ja Kooan ja heidän kanssaan kaikki Assurin miehet.

He ovat kaikki komeita nuoria miehiä, käskynhaltijoita ja hallitusmiehiä, päälliköitä
ja maineikkaita miehiä, jotka ratsastavat ja ajavat vaunuilla. 24 He hyökkäävät
kimppuusi mukanaan paljon vaunuja, rattaita ja sotureita monesta kansasta
varustautuneina suurin ja pienin kilvin. Kypärät päässä he asettuvat rintamaan
sinua vastaan joka taholta, ja minä annan heille tuomiovallan. He tuomitsevat
sinut säädöstensä mukaan. 25 Minä tyydytän sinussa kiivauteni, ja vihoissaan he
kohtelevat sinua julmasti: nenän ja korvat he leikkaavat sinulta pois, ja sinun
jälkeläisesi kaatuvat miekkaan. He ottavat poikasi ja tyttäresi, ja mitä sinulta jää
jäljelle, sen kuluttaa tuli. 26 He riisuvat sinulta vaatteesi ja ottavat korusi. 27 Näin
minä teen lopun sinun irstaudestasi ja Egyptissä harjoittamastasi haureudesta,
etkä sinä enää kaipaa niitä etkä muistele Egyptiä.
28 **S**illä näin sanoo Herra, Herra: Minä annan sinut niiden käsiin, joita vihaat, niiden
käsiin, joiden luota olet kääntynyt inhoten pois. 29 He kohtelevat sinua viha-
mielisesti, ottavat kaiken, mistä olet nähnyt vaivaa, ja jättävät sinut alastomaksi ja
paljaaksi. Silloin paljastuu häpeällinen haureellisuutesi, irstautesi ja riettautesi.
30 Näin sinulle tehdään sen tähden, että sinä seurasit haureellisesti pakanakansoja
ja siten saastuit niiden jumalankuvista. 31 Sisaresi tietä sinä vaelsit, ja hänen
maljansa minä annoin sinun käteesi.
32 **N**äin sanoo Herra, Herra:
Sisaresi maljan sinä juot,
syvän ja laajan,
siihen mahtuu paljon naurua ja pilkkaa.
33 Sinä tulet täyteen juopumusta ja murhetta.
Kauhun ja hävityksen malja
on sisaresi Samarian malja.
34 Sen sinä juot, juot pohjasakkoja myöten,
sen sirpaleita sinä kaluat ja revit niillä rintasi.
Sillä minä olen puhunut, sanoo Herra, Herra.
35 **S**en tähden, näin sanoo Herra, Herra: Koska sinä olet unohtanut minut ja
heittänyt minut selkäsi taakse, niin kanna myös irstautesi ja haureutesi palkka."

Ohola ja Oholiba tuomitaan

36 **H**erra sanoi minulle: "Ihmislapsi, etkö tuomitse Oholaa ja Oholibaa? Ilmoita
heille heidän iljettävät tekonsa, 37 sillä he ovat avionrikkojia ja heidän käsissään on
verta. He ovat tehneet aviorikoksen jumalankuviensa kanssa ja myös polttaneet
niiden ruuaksi lapsiaan, jotka he olivat synnyttäneet minulle. 38 Vielä tämänkin he
ovat minulle tehneet: samana päivänä he ovat saastuttaneet pyhäkköni ja
häpäisseet sapattini. 39 Teurastettuaan lapsiaan jumalankuvilleen he tulivat vielä
samana päivänä minun pyhäkkööni ja niin häpäisivät sen. Näin he ovat tehneet
minun huoneeni sisällä. 40 Vieläpä he lähettivät kutsun miehille, jotka asuivat

kaukana. Kun sana oli lähetetty, he tulivat, nuo, joita varten sinä peseydyit, maalasit silmäluomesi ja koruillasi koristauduit.
41 **S**itten sinä, Oholiba, istuit komealle vuoteelle, jonka vieressä oli katettu pöytä. Sille sinä olit pannut minun suitsukkeeni ja öljyni. 42 Kuului huolettoman joukon melua. Kansanjoukosta tulleiden miesten lisäksi tuotiin autiomaasta juoppoja. He panivat noiden naisten käsiin rannerenkaat ja päähän kauniit kruunut. 43 Minä sanoin: 'Tuolle kuihtuneelleko kelpaa aviorikos? Vieläkö hänenkin kanssaan harjoitetaan haureutta?' Ja hänkin? 44 Hänen luokseen tultiin niin kuin tullaan porttonaisen luo. Niin tultiin noiden irstaiden naisten, Oholan ja Oholiban, luo.
45 **V**anhurskaat miehet tuomitsevat heidät sen mukaan, mitä on säädetty avionrikkojanaisista, ja sen mukaan, mitä on säädetty verenvuodattajanaisista. He ovat tehneet aviorikoksen, ja heidän käsissään on verta. 46 Sillä näin sanoo Herra, Herra: Tuotakoon heitä vastaan kansanjoukko ja saatettakoon heidät kauhun valtaan ja ryöstäjien armoille. 47 Kansanjoukko kivittäköön heidät ja tehköön heistä lopun miekoillaan. Heidän poikansa ja tyttärensä tapettakoon ja heidän talonsa poltettakoon. 48 Minä lopetan maasta irstauden, ja kaikki naiset ottavat siitä opikseen, etteivät harjoita sellaista irstautta kuin te. 49 He maksavat teille irstautenne mukaan, ja te saatte kantaa seuraukset synnistänne ja jumalankuvienne palvelemisesta. Silloin te tulette tietämään, että minä olen Herra, Herra."

Vertaus ruostuneesta padasta

24 1 **Y**hdeksännen vuoden kymmenennessä kuussa, kuukauden kymmenentenä päivänä, minulle tuli tämä Herran sana: 2 "Ihmislapsi, kirjoita muistiin tämän päivän nimi, juuri tämän päivän. Baabelin kuningas hyökkää Jerusalemia vastaan juuri tänä päivänä. 3 Lausu tälle kapinalliselle heimolle tämä vertaus:
Näin sanoo Herra, Herra:
'Pane pata liedelle, pane,
ja kaada siihen vettä.
4 Kokoa siihen lihankappaleita,
kaikkia hyviä kappaleita,
reittä ja lapaa.
Täytä pata parhailla luilla,
5 ota ne valiolampaista.
Lado halkoja padan alle
ja anna sen kiehua kiehumistaan,
kunnes luutkin kypsyvät siinä.'
6 **N**äin sanoo Herra, Herra: Voi verenvuodattajien kaupunkia, pataa, joka on ruostunut ja josta sen ruoste ei ole lähtenyt! Tyhjennä se kappale kappaleelta; ei sille ole arpaosaa langennut. 7 Sen keskellä on verta. Se on jättänyt veren paljaalle kalliolle eikä ole vuodattanut sitä maahan mullan peittoon. 8 Nostattaakseni

kiivauden ja toteuttaakseni koston minä olen jättänyt sen vuodattaman veren paljaalle kalliolle, ettei se peittyisi.
9 **S**en tähden, näin sanoo Herra, Herra: Voi verenvuodattajien kaupunkia! Niinpä minäkin suurennan roviota: 10 lisää puita, pane tuli palamaan, keitetään liha loppuun, sekoitetaan mausteet, annetaan luiden palaa karrelle. 11 Sitten annetaan padan olla tyhjänä hiiliensä päällä, niin että se kuumenee, sen vaski hehkuu ja saasta sulaa siitä ja sen ruosteesta tulee loppu. 12 Väsyksiin asti on nähty vaivaa, mutta sen paljo ruoste ei ole siitä lähtenyt. Tuleen sen ruoste! 13 Minä tahdoin puhdistaa sinut irstautesi saastaisuudesta, mutta koska sinä et ole puhdistunut saastaisuudestasi, sinä et enää puhdistu, ennen kuin minä olen tyydyttänyt kiivauteni sinussa. 14 Minä, Herra, olen puhunut, ja niin tapahtuu. Minä toteutan sen; minä en hellitä, en säästä enkä kadu. Sinut tuomitaan vaelluksesi ja tekojesi mukaan, sanoo Herra, Herra."

Profeetan murhe ennusmerkkinä

15 **M**inulle tuli tämä Herran sana: 16 "Ihmislapsi, minä otan äkkikuolemalla sinulta pois silmiesi ihastuksen, mutta älä murehdi, älä itke äläkä anna kyyneltesi vuotaa. 17 Huokaile hiljaa, mutta älä pane toimeen vainajan valittajaisia. Kiedo päähine päähäsi ja pane kengät jalkaasi. Älä peitä partaasi äläkä syö lohduttajien tuomaa ruokaa."
18 **A**amulla minä puhuin tämän kansalle. Illalla vaimoni kuoli, ja seuraavana aamuna minä tein niin kuin minua oli käsketty. 19 Silloin kansa sanoi minulle: "Etkö ilmoita meille, mitä nämä asiat, joita teet, merkitsevät meille?"
20 **M**inä vastasin heille, että minulle oli tullut tämä Herran sana:
21 "**S**ano Israelin heimolle: Näin sanoo Herra, Herra: Katso, minä häpäisen pyhäkköni, joka on teidän luja turvanne ja ylpeytenne, silmienne ihastus ja sielujenne kaipaus. Poikanne ja tyttärenne, jotka teidän oli jätettävä, kaatuvat miekkaan." 22 Silloin te teette niin kuin minä olen tehnyt: ette peitä partaanne ettekä syö lohduttajien tuomaa ruokaa. 23 Te pidätte silloin päähineen päässänne ja kengät jalassanne; ette te murehdi ettekä itke. Kuitenkin te riudutte syntivelkanne tähden ja voihkitte toinen toisellenne. 24 Hesekielistä on tullut teille ennusmerkki: aivan niin kuin hän on tehnyt, niin tekin teette. Kun ennustus toteutuu, te ymmärrätte, että minä olen Herra, Herra.
25 **S**inä, ihmislapsi! Kun minä otan heiltä pois heidän varustuksensa ja riistän heiltä heidän ihanan ilonsa, heidän silmiensä ihastuksen ja sielujensa kaipauksen, heidän poikansa ja tyttärensä, 26 sinä päivänä tulee pakolainen luoksesi kertomaan siitä. 27 Sinä päivänä sinun suusi avautuu puhumaan pakolaiselle, ja sinä puhut jälleen etkä enää ole mykkänä. Sinä olet heille ennusmerkkinä, ja he tulevat tietämään, että minä olen Herra."

TUOMION JULISTUSTA PAKANAKANSOILLE, 25 – 32

Tuomio ammonilaisille

25 1 **M**inulle tuli tämä Herran sana: 2 "Ihmislapsi, suuntaa kasvosi ammonilaisia
kohti ja profetoi heitä vastaan. 3 Sano ammonilaisten maalle: Kuulkaa Herran,
Herran sana, näin sanoo Herra, Herra: Koska sinä sanoit: 'Kas niin!', kun minun
pyhäkköni häväistiin, kun Israelin maa hävitettiin ja Juudan heimo joutui pakko-
siirtolaisuuteen, 4 minä annan sinut idän miesten perintömaaksi. He pystyttävät
sinuun leirinsä ja asettuvat asumaan sinuun. He syövät sinun hedelmäsi ja juovat
sinun maitosi. 5 Minä teen Rabbasta kamelien laitumen ja ammonilaisten maasta
lammaslaumojen lepopaikan. Silloin te tulette tietämään, että minä olen Herra.
6 **S**illä näin sanoo Herra, Herra: Koska sinä taputit käsiä, poljit jalkaa ja ilakoit, ja
halveksit koko sielustasi Israelin maata, 7 minä ojennan käteni sinua vastaan ja
annan sinut kansojen ryöstettäväksi. Minä hävitän sinut kansojen joukosta, pyyhin
sinut pois maitten joukosta ja tuhoan sinut. Silloin sinä tulet tietämään, että minä
olen Herra."

Tuomio Mooabille

8 "**N**äin sanoo Herra, Herra: Mooab ja Seir ovat sanoneet: 'Katsokaa, Juudan heimo
on aivan samanlainen kuin kaikki muutkin kansat!' 9 Niinpä minä teen Mooabin
harjanteen tyhjäksi kaupungeista, kaikista sen alueen kaupungeista, jotka ovat
maan kaunistus – Beet-Jesimot, Baal-Meon ja Kirjataim. 10 Minä annan sen ja
ammonilaisten maan idän miesten perinnöksi, ettei ammonilaisia enää
muistettaisi kansojen keskuudessa. 11 Mooabissa minä panen toimeen tuomiot, ja
he tulevat tietämään, että minä olen Herra."

Tuomio Edomille

12 "**N**äin sanoo Herra, Herra: Kostaessaan Juudan heimolle Edom teki pahoin ja veti
kostaessaan päälleen suuren syyllisyyden. 13 Sen tähden, näin sanoo Herra, Herra:
Minä ojennan käteni Edomia vastaan ja hävitän siitä ihmiset ja eläimet.
Teemanista lähtien Dedaniin asti minä raunioitan sen. Miekkaan he kaatuvat.
14 Kostoni, joka kohtaa Edomia, minä annan kansani Israelin käteen. He kohtelevat
Edomia minun vihani ja kiivauteni mukaan, ja Edom saa tuntea minun kostoni,
sanoo Herra, Herra."

Tuomio filistealaisille

15 "**N**äin sanoo Herra, Herra: Filistealaiset ovat toimineet kostonhimoisesti.
Halveksunta sielussaan he ovat ikimuistoisen vihansa ajamina kostaneet julmasti
ja tahtoneet tuhota. 16 Sen tähden, näin sanoo Herra, Herra: Katso, minä ojennan
käteni filistealaisia vastaan ja hävitän kreetit. Minä tuhoan ne, jotka ovat jäljellä

meren rannikolla. 17 Minä panen toimeen heidän keskuudessaan ankaran koston ja
rankaisen heitä kiivaudessani. Kun minun kostoni kohtaa heitä, he tulevat
tietämään, että minä olen Herra."

Tuomio Tyyrolle

26 1 **Y**hdentenätoista vuotena, ensimmäisen kuukauden ensimmäisenä päivänä,
minulle tuli tämä Herran sana: 2 "Ihmislapsi, Tyyro sanoi Jerusalemista: 'Kas niin!
Kansojen ovi on murrettu, se on auki minulle. Jerusalem on raunioina, mutta minä
olen täynnä väkeä.'
3 **S**en tähden, näin sanoo Herra, Herra: Katso, minä käyn sinua vastaan, Tyyro.
Minä nostan monet kansat sinua vastaan niin kuin meri nostaa aaltonsa. 4 Ne
tuhoavat Tyyron muurit ja hajottavat sen tornit. Minä lakaisen siitä pois sen
tomutkin ja teen sen paljaaksi kallioksi. 5 Siitä tulee verkkojen kuivauspaikka
keskelle merta, sillä minä olen puhunut, sanoo Herra, Herra. Se joutuu kansojen
ryöstettäväksi. 6 Sen mantereella olevien tytärkaupunkien asukkaat surmataan
miekalla, ja he tulevat tietämään, että minä olen Herra.
7 **S**illä näin sanoo Herra, Herra: Katso, minä tuon pohjoisesta Tyyron kimppuun
Nebukadressarin, Baabelin kuninkaan, kuninkaiden kuninkaan, hänen hevosensa
ja vaununsa, ratsumiehensä ja koko hänen suuren sotajoukkonsa. 8 Mantereella
olevien tytärkaupunkiesi asukkaat hän surmaa miekalla ja rakentaa sinua vastaan
piiritysvarusteet, luo sinua vastaan vallin ja nostaa sinua vastaan kilpensä. 9 Hän
suuntaa muurinmurtajansa iskut muureihisi ja aseillaan hajottaa tornisi. 10 Hänen
hevostensa paljous peittää sinut pölyyn, ja muurisi vapisevat ratsujen, pyörien ja
vaunujen ryskeestä, kun hän tulee porteistasi sisälle niin kuin valloitettuun
kaupunkiin tullaan. 11 Hänen hevostensa kaviot tallaavat kaikkia katujasi; hän
surmaa miekalla kansasi, ja sinun mahtavat patsaasi kaatuvat maahan. 12 He saavat
saaliikseen rikkautesi ja ryöstävät kauppatavarasi. He repivät muurisi maahan ja
hajottavat kauniit talosi. He heittävät sinusta mereen kivet, puut ja mullan.
13 **M**inä lopetan laulujesi pauhinan, eikä lyyrojesi soittoa enää kuulla. 14 Minä teen
sinusta paljaan kallion; sinusta tulee verkkojen kuivauspaikka. Sinua ei enää
rakenneta, sillä minä, Herra, olen puhunut, sanoo Herra, Herra.
15 **N**äin sanoo Herra, Herra, Tyyrolle: Eivätkö saaret vapise sinun sortumisesi
pauhusta, kun haavoitetut voihkivat ja verilöyly on käynnissä sinun keskelläsi?
16 Kaikki meren ruhtinaat astuvat alas valtaistuimiltaan, heittävät pois viittansa ja
riisuvat kirjaillut vaatteensa. Kauhun valtaamina he istuvat maahan ja vapisevat
joka hetki tyrmistyneinä sinun tähtesi. 17 He virittävät vuoksesi valitusvirren ja
sanovat sinusta:
'**K**uinka oletkaan tuhoutunut, sinä merten valtiatar,
sinä ylistetty kaupunki,
joka olit mahtava merillä.
Asukkaasi levittivät kauhuaan

kaikkien rannikoilla asuvien keskuuteen.
18 Nyt rannikot vapisevat
sinun sortumisesi päivänä,
meren saaret säikähtivät lähtöäsi.'
19 **S**illä näin sanoo Herra, Herra: Minä teen sinusta rauniokaupungin, samanlaisen kuin kaupungit, joissa ei enää asuta, kun minä annan syvyyden vyöryä ylitsesi ja paljot vedet peittävät sinut. 20 Minä syöksen sinut hautaan vaipuneiden joukkoon alas muinaisen kansan luo ja panen sinut asumaan maan syvyyksissä kuin ikiaikojen rauniot hautaan vaipuneiden joukossa, eikä sinussa enää koskaan asuta. Mutta elävien maan minä kaunistan. 21 Minä teen sinusta kauhun aiheen, eikä sinua sitten enää ole. Jos sinua etsitään, sinua ei enää koskaan löydy, sanoo Herra, Herra."

Valitusvirsi Tyyrosta

27 1 **M**inulle tuli tämä Herran sana: 2 "Ihmislapsi, viritä valitusvirsi Tyyrosta! 3 Sano Tyyrolle, joka asuu meren porteilla ja käy kauppaa monilla saarilla asuvien kansojen kanssa: Näin sanoo Herra, Herra:
Tyyro, sinä sanot: 'Minä
olen kauneuden täydellisyys!'
4 Keskellä merta on sinun alueesi,
rakentajasi tekivät sinusta täydellisen kauniin.
5 Senirin sypressistä he tekivät kaikki lautasi,
Libanonilta he ottivat setrin tehdäkseen sinulle maston.
6 Baasanin tammista he tekivät airosi,
kantesi he tekivät norsunluusta
ja kittiläisten saarten hopeakuusesta.
7 Kirjailtua Egyptin pellavaa olivat sinun purjeesi,
ne olivat sinulla lippuina.
Elisasaarten sinipunaista ja helakanpunaista kangasta oli katoksesi.
8 Siidonin ja Arvadin asukkaita sinulla oli soutajina.
Omat viisaasi, Tyyro, olivat sinussa,
he olivat laivureinasi.
9 Gebalin vanhimmat ja viisaat olivat sinussa vuotokohtien korjaajina,
kaikki merellä olevat laivat merimiehineen olivat sinussa
vaihtamassa tavaroitaan sinun tavaroilhisi.
10 Persia, Luud ja Puut olivat sotajoukossasi, sinun sotureinasi.
He ripustivat sinuun kypäriä ja kilpiä,
ne olivat koristeinasi.
11 **M**uureillasi olivat arvadilaiset ja muu sotajoukkosi ja torneissasi gammadilaiset. He ripustivat kilpensä kaikkialle muureillesi; ne tekivät kauneudestasi täydellisen.
12 Tarsis osti kauppatavaroitasi, koska sillä oli kaikkea rikkautta: hopealla, raudalla,

tinalla ja lyijyllä he ostivat sinun tavarasi. 13 Jaavan, Tuubal ja Mesek kävivät
kauppaa sinun kanssasi. He maksoivat kauppatavarasi orjilla ja vaskiesineillä.
14 Toogarman heimo antoi tavaroittesi vastineeksi hevosia, sotaratsuja ja muuleja.
15 Myös dedanilaiset kävivät kanssasi kauppaa, ja monien saarten kauppiaat olivat
alaisiasi ja toivat maksuna tavaroistasi norsunluuta ja eebenpuuta. 16 Tuotteittesi
runsauden vuoksi myös Aram kävi kauppaa kanssasi. Se maksoi tavarasi
turkooseilla, punapurppuralla, kirjaillulla kankaalla, pellavakankaalla, koralleilla ja
rubiineilla.
17 **K**anssasi kävivät kauppaa myös Juuda ja Israelin maa. He antoivat tavaroistasi
vaihdossa Minnitin vehnää, leivoksia, hunajaa, öljyä ja balsamia. 18 Damasko kävi
kauppaa kanssasi Helbonin viinillä ja Saharin villoilla monien tuotteittesi ja suurten
rikkauksiesi vuoksi. 19 Daanilaiset ja Ussalin jaavanilaiset antoivat sinulle
kauppatavaroittesi vastineeksi taottua rautaa, kassiaa ja kalmoruokoa. 20 Dedan
kävi kauppaa kanssasi satulaloimilla. 21 Arabia ja kaikki Keedarin ruhtinaat olivat
läheisiä kauppakumppaneitasi. He kävivät kauppaa kanssasi lampailla, pässeillä ja
vuohipukeilla. 22 Saban ja Raman kauppiaat kävivät hekin kauppaa kanssasi. He
maksoivat kauppatavarasi kaikkein parhaimmilla tuoksuaineilla sekä kaikenlaisilla
jalokivillä ja kullalla. 23 Haaran, Kanne ja Eden ja myös Saban kauppiaat ja Assur ja
Kilmad kävivät kauppaa kanssasi. 24 He toivat markkinoillesi kaupaksi kauniita
vaatteita, sinipunaisia ja kirjailtuja viittoja ja värikkäitä mattoja ja lujia, punottuja
köysiä.
25 **T**arsiin laivat kuljettivat tavaroitasi,
ja sinä tulit täyteen, hyvin painavaksi,
keskellä merta.
26 Soutajat veivät sinut suurille vesille,
itätuuli rikkoi sinut merten aavoilla.
27 **R**ikkautesi, kauppatavarasi, merimiehesi ja laivurisi, vuotokohtiesi korjaajat,
tavaranvälittäjäsi, kaikki sotilaasi ja koko väenpaljous, joka sinussa on, vajoavat
meren syvyyksiin sinä päivänä, jona sinä kukistut.
28 **L**aivuriesi huudon voimasta vapisevat rannikot.
29 Laivoistaan laskeutuvat kaikki, jotka käyttävät airoja,
kaikki merimiehet ja merten laivurit astuvat maihin.
30 He huutavat sinun vuoksesi kovalla äänellä
ja parkuvat katkerasti,
heittävät tomua päänsä päälle ja kieriskelevät tuhkassa.
31 He ajelevat sinun tähtesi päänsä kaljuksi
ja kääriytyvät säkkeihin.
He itkevät sinua katkeralla mielellä,
haikeasti valittaen.
32 He virittävät sinusta itkuvirren,
valittaen he laulavat sinusta:
'Kuka oli Tyyron vertainen,

joka nyt on tuhottuna keskellä merta?'
33 **K**un tavarasi saapuivat meriltä,
sinä tyydytit monien kansojen toiveet.
Rikkauksiesi ja kauppatavaroittesi runsaudella
sinä teit rikkaiksi maan kuninkaat.
34 Nyt olet meren aaltojen hajottama vetten syvyyksissä.
Mukanasi sinne vajosivat kauppatavarasi ja koko väkesi.
35 Kaikki saarten asukkaat tyrmistyvät sinun vuoksesi.
Heidän kuninkaansa ovat kauhuissaan,
vavistus on heidän kasvoillaan.
36 Kauppiaat kansojen joukossa viheltävät sinulle.
Sinusta on tullut kauhun aihe,
sinua ei enää ole, ikiaikoihin asti."

Tyyron ruhtinaan tuomio

28 1 **M**inulle tuli tämä Herran sana: 2 "Ihmislapsi, sano Tyyron ruhtinaalle: Näin sanoo Herra, Herra:
Sinun sydämesi on ylpistynyt ja sinä sanot: 'Minä olen jumala, minä istun jumalien istuimella merten keskellä.' Sinä olet kuitenkin vain ihminen, et jumala, vaikka pidätkin viisauttasi Jumalan viisauden vertaisena. 3 Viisaampi sinä oletkin kuin Daniel, eikä mikään salaisuus ole sinulle liian vaikea. 4 Viisautesi ja ymmärryksesi avulla olet saanut itsellesi omaisuutta, olet hankkinut kultaa ja hopeaa aarreaittoihisi. 5 Suuressa viisaudessasi olet kaupankäynnillä kartuttanut omaisuuttasi, ja sydämesi on ylpistynyt rikkautesi vuoksi.
6 **S**en tähden, näin sanoo Herra, Herra: Koska sinä pidät itseäsi Jumalan vertaisena, 7 minä tuon sinun kimppuusi muukalaiset, kansoista julmimmat. He vetävät miekkansa tupestaan sinun loistavaa viisauttasi vastaan ja häpäisevät ihanuutesi. 8 He syöksevät sinut kuoppaan, ja sinä kuolet niin kuin kuolivat ne, jotka makaavat surmattuina merten syvyyksissä.
9 **V**ieläkö sanot surmaajasi edessä, tappajiesi käsissä: 'Minä olen jumala'? Ihminen sinä vain olet, et jumala. 10 Sinä kuolet kuin ympärileikkaamattomat, muukalaisten käsissä, sillä minä olen puhunut, sanoo Herra, Herra."

Valitusvirsi Tyyron kuninkaasta

11 **M**inulle tuli tämä Herran sana: 12 "Ihmislapsi, viritä valitusvirsi Tyyron kuninkaasta. Sano hänelle: Näin sanoo Herra, Herra: Sinä olet sopusuhtaisuuden sinetti, täynnä viisautta, täydellisen kaunis. 13 Sinä olit Eedenissä, Jumalan puutarhassa. Kaikenlaiset jalokivet olivat koristeinasi. Karneolia, topaasia, kalsedonia, krysoliittia, onyksia, berylliä, safiiria, rubiinia ja smaragdia sekä kultaa olivat upotus- ja kaiverrustyöt sinussa. Ne valmistettiin sinä päivänä, jona sinut luotiin. 14 Sinä olit sädehtivä, suojeleva kerubi, ja minä asetin sinut Jumalan pyhälle

vuorelle; sinä käyskentelit tulisten kivien keskellä. 15 Vaelluksessasi sinä olit
nuhteeton luomisesi päivästä siihen asti, kunnes sinussa havaittiin vääryys.
16 **P**aljosta kaupankäynnistäsi sisimpäsi tuli täyteen väkivaltaa, ja sinä teit syntiä.
Niin minä syöksin sinut häväistynä alas Jumalan vuorelta ja karkotin sinut,
suojeleva kerubi, pois tulisten kivien keskeltä. 17 Sinun sydämesi ylpistyi kauneutesi
vuoksi, ja viisautesi turmeltui loistosi tähden. Minä viskasin sinut maahan
kuninkaiden eteen, jätin sinut heidän katseltavakseen. 18 Paljoilla synneilläsi,
tekemällä vääryyttä kaupoissasi, sinä olet häväissyt pyhäkkösi. Niinpä minä annoin
tulen syttyä sinun keskelläsi, ja se poltti sinut. Minä tein sinut tuhkaksi maahan
kaikkien nähden, jotka sinua katselivat. 19 Kaikki tuttavasi kansojen keskuudessa
ovat tyrmistyneet sinun tähtesi. Sinusta on tullut kauhun aihe, eikä sinua enää ole
ikiaikoihin asti."

Tuomio Siidonille, lupaus Israelille

20 **M**inulle tuli tämä Herran sana: 21 "Ihmislapsi, suuntaa kasvosi Siidonia kohti,
profetoi sitä vastaan 22 ja sano: Näin sanoo Herra, Herra:
Katso, minä käyn sinua vastaan, Siidon! Minä näytän kunniani keskuudessasi, ja
kansasi tulee tietämään, että minä olen Herra, kun minä panen sen keskellä
toimeen tuomiot ja näytän pyhyyteni. 23 Minä lähetän ruton ja verta Siidonin
kaduille. Kaatuneita viruu sen keskellä, kun miekka käy sen kimppuun joka
taholta. Kaikki tulevat tietämään, että minä olen Herra. 24 Silloin ei yksikään Israelin
naapureista, jotka ovat heitä halveksineet, enää ole heille pistävä orjantappura
eikä repivä piikkipensas. He tulevat tietämään, että minä olen Herra, Herra.
25 **N**äin sanoo Herra, Herra: Kun minä kokoan Israelin heimon kansoista, joiden
sekaan se on hajotettu, minä näytän pyhyyteni heissä kansojen nähden. Silloin he
saavat asua maassaan, jonka minä annoin palvelijalleni Jaakobille. 26 He saavat
turvallisesti asua siinä, rakentaa taloja ja istuttaa viinitarhoja. Turvallisesti he
asuvat, kun minä olen pannut toimeen tuomiot kaikkien heitä halveksineiden
naapurien keskuudessa, ja he tulevat tietämään, että minä olen Herra, heidän
Jumalansa."

Farao on ylpeä krokotiili

29 1 **K**ymmenentenä vuotena, kymmenennen kuukauden kahdentenatoista
päivänä minulle tuli tämä Herran sana: 2 "Ihmislapsi, suuntaa kasvosi kohti faraota,
Egyptin kuningasta, ja profetoi häntä ja koko Egyptiä vastaan.
3 Sano: Näin sanoo Herra, Herra:
Katso, minä käyn sinua vastaan, farao,
Egyptin kuningas,
sinä suuri krokotiili,
joka makaat Niilissä ja sanot:
'Niilinvirta on minun,

minä olen sen itselleni tehnyt.'
4 Minä panen koukut sinun leukoihisi,
tartutan virtojesi kalat sinun suomuihisi
ja nostan sinut ylös virtojesi keskeltä kaikkine kaloinesi,
jotka ovat tarttuneet suomuihisi.
5 Minä viskaan sinut autiomaahan
ja myös kaikki sinun virtojesi kalat,
ja sinä jäät maahan lojumaan;
sinua ei oteta talteen eikä korjata pois.
Metsän pedoille ja taivaan linnuille
minä annan sinut ruuaksi.
6 **K**aikki Egyptin asukkaat tulevat tietämään,
että minä olen Herra.
Sinä olet kuin ruokosauva Israelin heimolle:
7 kun he tarttuvat sinuun, sinä katkeat
ja revit rikki kaikkien heidän olkapäänsä;
kun he nojaavat sinuun, sinä murrut
ja teet jäykiksi kaikkien heidän lanteensa.
8 **S**en tähden, näin sanoo Herra, Herra: Katso, minä tuon miekan sinun kimppuusi ja hävitän sinusta ihmiset ja eläimet. 9 Egyptiläiset tulevat tietämään, että minä olen Herra, kun Egyptin maasta tulee autio ja raunioitunut. Onhan farao sanonut: 'Niilinvirta on minun, ja minä olen sen tehnyt'.
10 **S**en tähden, katso, minä käyn sinun ja virtojesi kimppuun. Minä teen Egyptin maan raunioiksi, kuivaksi ja autioksi maaksi, Migdolista aina Seveneen ja Kuusin rajalle saakka. 11 Ei kulje siellä enää ihmisen jalka, ei kulje siellä eläimen jalka. Siellä ei asuta neljäänkymmeneen vuoteen. 12 Minä teen Egyptin autioksi autioiden maiden joukkoon; sen kaupungit ovat neljäkymmentä vuotta autioita rauniokaupunkien joukossa. Minä hajotan egyptiläiset kansojen sekaan ja sirottelen heidät muihin maihin.
13 **M**utta näin sanoo Herra, Herra: Neljänkymmenen vuoden kuluttua minä kokoan egyptiläiset kansoista, joiden sekaan heidät oli hajotettu. 14 Minä käännän Egyptin kohtalon ja tuon heidät takaisin Patroksen maahan, heidän synnyinmaahansa. Siellä he tulevat olemaan vähäisenä valtakuntana. 15 Heidän valtakuntansa on oleva valtakunnista vähäisin, eikä se enää korota itseään kansakuntien yläpuolelle. Minä teen heistä niin vähälukuisen kansan, etteivät he enää herroina hallitse kansoja. 16 Egypti ei kelpaa enää turvaksi Israelin heimolle, vaan se muistuttaa Israelia synnistä, jonka se teki kääntyessään Egyptin puoleen. Silloin he tulevat tietämään, että minä olen Herra, Herra."

Nebukadressar valloittaa Egyptin

17 **K**ahdentenakymmenentenäseitsemäntenä vuotena, ensimmäisen kuun ensimmäisenä päivänä minulle tuli tämä Herran sana: 18 "Ihmislapsi, Baabelin kuningas Nebukadressar on teettänyt joukoillaan suuren työn Tyyron vuoksi. Kaikkien päät ovat kaljuuntuneet ja olkapäät hiertyneet, mutta hän ja hänen joukkonsa eivät ole saaneet palkkaa työstä, jota he ovat tehneet Tyyroa vastaan. 19 Sen tähden, näin sanoo Herra, Herra: Katso, minä annan Baabelin kuninkaalle Nebukadressarille Egyptin maan. Hän vie mukanaan sen rikkaudet, ottaa saaliikseen, mitä sieltä voi saada, ja ryöstää, mitä sieltä voi ryöstää. Siinä on hänen sotajoukkojensa saama palkka. 20 Palkaksi, jonka toivossa hän on tehnyt työtä, minä annan hänelle Egyptin maan. Minun puolestani hän on sitä tehnyt, sanoo Herra, Herra. 21 Sinä päivänä minä annan kasvaa Israelin heimolle sarven, ja sinulle minä annan voiman avata suusi heidän keskellään. Ja he tulevat tietämään, että minä olen Herra."

Herran päivä kohtaa Egyptin

30 1 **M**inulle tuli tämä Herran sana: 2 "Ihmislapsi, profetoi ja sano:
Näin sanoo Herra, Herra:
Valittakaa: 'Voi sitä päivää,
3 sillä se on lähellä, Herran päivä on lähellä!
Se on oleva pilvinen päivä, pakanakansojen tuomion aika.
4 Miekka saapuu Egyptiin,
Kuusilla on tuska,
kun surmattuja kaatuu Egyptissä.
Sieltä viedään pois sen rikkaudet,
ja sen perustukset revitään hajalle.
5 Kuus, Puut ja Luud sekä kaikki sekakansa,
ja Kuub ja liittolaismaan miehet
kaatuvat miekkaan heidän kanssaan.
6 Näin sanoo Herra:
Egyptin tukijat kaatuvat,
ja sen korskea mahti painuu maahan.
Migdolista aina Seveneen asti
he siellä kaatuvat miekkaan,
sanoo Herra, Herra.
7 **E**gyptistä tulee autio autioituneiden maiden joukkoon, ja sen kaupungeista tulee raunioita raunioituneiden kaupunkien joukkoon. 8 Ihmiset tulevat tietämään, että minä olen Herra, kun minä sytytän Egyptin tuleen ja kaikki sen auttajat murtuvat.
9 Sinä päivänä lähtee minun tahdostani laivoilla lähettiläitä, jotka saattavat

huolettoman Kuusin kauhun valtaan. Kuusilaiset joutuvat tuskan valtaan Egyptin tuhon päivänä. Se päivä tulee pian."

Tuomio Egyptille

10 "**N**äin sanoo Herra, Herra: Minä teen lopun Egyptin meluavista joukoista
Baabelin kuninkaan Nebukadressarin avulla. 11 Hän ja hänen väkensä, kansoista
julmimmat, tuodaan hävittämään maata. He vetävät miekkansa tupesta Egyptiä
vastaan ja täyttävät maan surmatuilla. 12 Minä kuivatan virrat ja luovutan maan
pahojen käsiin. Minä teen koko maan autioksi muukalaisten avulla. Minä, Herra,
olen puhunut.
13 **N**äin sanoo Herra, Herra: Minä tuhoan jumalankuvat ja hävitän epäjumalat
Noofista ja ruhtinaat Egyptistä, eikä niitä sitten enää ole. Minä saatan Egyptin
maan pelon valtaan. 14 Minä teen Patroksen autioksi, sytytän Sooanin tuleen ja
panen toimeen tuomiot Noossa. 15 Minä vuodatan kiivauteni Siiniin, Egyptin
linnoitukseen, hävitän Noon meluavat joukot 16 ja sytytän Egyptin tuleen. Siin kierii
tuskissaan, Noon muurit murretaan, ja Noofin kimpussa on ahdistajia päivästä
päivään. 17 Aavenin ja Piivesetin nuorukaiset kaatuvat miekkaan, ja naiset menevät
vankeuteen. 18 Tehafnehesissa pimenee päivä, kun minä särjen siellä Egyptin
ikeen, ja siellä tulee loppu sen korskeasta mahdista. Sen peittää pilvi, ja sen
tyttäret viedään vankeuteen. 19 Näin minä panen tuomiot täytäntöön Egyptissä, ja
egyptiläiset tulevat tietämään, että minä olen Herra."

Baabelin kuningas murskaa Egyptin

20 **Y**hdentenätoista vuotena, ensimmäisen kuun seitsemäntenä päivänä, minulle
tuli tämä Herran sana: 21 "Ihmislapsi, minä olen murskannut faraon, Egyptin
kuninkaan, käsivarren. Katso, sitä ei ole sidottu, että se tervehtyisi, eikä sitä ole
lastoitettu, että se sidottuna vahvistuisi ja voisi tarttua miekkaan.
22 **S**en tähden, näin sanoo Herra, Herra: Katso, minä käyn faraota, Egyptin
kuningasta vastaan. Minä murskaan häneltä käsivarret, sekä terveen että jo
murskatun, ja pudotan miekan hänen kädestään. 23 Minä hajotan egyptiläiset
kansojen sekaan ja sirottelen heidät muihin maihin. 24 Minä vahvistan Baabelin
kuninkaan käsivarret ja annan miekkani hänen käteensä. Faraon käsivarret minä
sen sijaan murskaan, ja hän voihkii Baabelin kuninkaan edessä haavoittuneena.
25 Baabelin kuninkaan kädet minä vahvistan, mutta faraon kädet vaipuvat alas.
Ihmiset tulevat tietämään, että minä olen Herra, kun minä annan miekkani
Baabelin kuninkaan käteen ja hän ojentaa sen Egyptin maata vastaan. 26 Minä
hajotan egyptiläiset kansojen sekaan ja sirottelen heidät muihin maihin. He
tulevat tietämään, että minä olen Herra."

Faraon kukistuminen

31 1 **Y**hdentenätoista vuotena, kolmannen kuun ensimmäisenä päivänä, minulle
tuli tämä Herran sana: 2 "Ihmislapsi, sano Egyptin kuninkaalle faraolle ja hänen
meluavalle joukolleen:
Kenen kaltainen sinä olet suuruudessasi?
3 Katsohan Assuria,
se oli kuin Libanonin setri,
kaunisoksainen ja laajalti varjoa antava,
korkea kasvultaan,
pilvien keskelle ulottui sen latva.
4 Vedet olivat sen kasvattaneet suureksi,
korkeaksi oli sen tehnyt syvyys,
jonka virrat kulkivat kaikkialla sen kasvupaikassa
ja jonka ojat saavuttivat kaikki metsän puut.
5 Sen tähden siitä tuli korkein kaikista metsän puista.
Siihen tuli paljon lehviä,
sen oksat kasvoivat pitkiksi
ja venyivät laajalle veden runsaudesta.
6 Sen lehvillä pesivät kaikki taivaan linnut,
sen oksien alla synnyttivät kaikki metsän eläimet,
ja sen varjossa asuivat kaikki suuret kansat.
7 Se oli kaunis suuruudessaan pitkine oksineen,
ulottuivathan sen juuret runsaisiin vesiin asti.
8 Setrit eivät voineet peittää sitä Jumalan puutarhassa,
sypressien lehvät eivät olleet sen lehvien veroiset
eivätkä plataanien oksat niin kuin sen oksat.
Yksikään puu Jumalan puutarhassa
ei ollut kauneudessa sen veroinen.
9 Minä tein sen kauniiksi ja runsasoksaiseksi;
sitä kadehtivat kaikki Eedenin puut Jumalan puutarhassa.
10 **S**en tähden, näin sanoo Herra, Herra: Koska se kasvoi korkeaksi, työnsi latvansa
pilvien keskelle ja ylpistyi korkeudestaan, 11 minä annoin sen kansoista
mahtavimman käsiin, joka tekee sille sen jumalattomuuden mukaan. Minä olen
sysännyt sen pois.
12 **M**uukalaiset, kansoista julmimmat, hakkasivat sen poikki ja jättivät paikkaansa.
Sen oksat kaatuivat vuorille ja kaikkiin laaksoihin, ja sen haarat katkeilivat kaikkiin
maan virtoihin. Kaikki maan kansat lähtivät pois sen varjosta ja hylkäsivät sen.
13 Sen kaatuneella rungolla majailevat kaikki taivaan linnut, ja sen haarojen luona
oleskelevat kaikki metsän eläimet.
14 **N**äin tapahtui, ettei yksikään puu kasvaisi vetten äärellä niin korkeaksi eikä
työntäisi latvaansa pilvien keskelle. Eivät mahtavimmatkaan niistä, ei yksikään

vettä juova puu, pysy korkeudessaan, sillä ne kaikki on määrätty kuoleman valtaan, maan syvyyksiin, hautaan vaipuneitten ihmisten pariin.
15 **N**äin sanoo Herra, Herra: Sinä päivänä, jona tuo puu astui alas tuonelaan, minä sain aikaan murhetta. Minä peitin puun vuoksi syvyyden, estin virrat juoksemasta, ja suuret vedet pysähtyivät. Minä puin Libanonin mustiin sen sortumisen vuoksi; sen puun vuoksi kaikki metsän puut nääntyivät. 16 Minä panin kansat vapisemaan sen kaatumisen ryskeestä, kun syöksin sen alas tuonelaan, hautaan vaipuneitten pariin. Silloin saivat lohdutuksen maan syvyyksissä kaikki Eedenin puut, Libanonin valiot ja parhaat puut, kaikki, jotka juovat vettä. 17 Nekin olivat vaipuneet sen puun kanssa tuonelaan, miekalla surmattujen pariin, samoin sen liittolaiset, jotka olivat asuneet sen varjossa kansojen keskellä.
18 **M**ikä Eedenin puista olisi sinun vertaisesi kunniassa ja suuruudessa? Kuitenkin sinut on syösty Eedenin puiden kanssa alas maan syvyyksiin. Sinä makaat ympärileikkaamattomien keskellä, miekalla surmattujen parissa. Näin käy faraolle ja koko hänen meluavalle joukolleen, sanoo Herra, Herra."

Valitusvirsi faraosta

32 1 **K**ahdentenatoista vuotena, kahdennentoista kuun ensimmäisenä päivänä, minulle tuli tämä Herran sana: 2 "Ihmislapsi, viritä valitusvirsi faraosta, Egyptin kuninkaasta. Sano hänelle:
Sinä olet kuin nuori leijona kansojen joukossa,
olet kuin merten lohikäärme:
sinä kuohutit virtojasi,
sekoitit ne jaloillasi ja samensit ne.
3 Näin sanoo Herra, Herra:
Minä levitän verkkoni sinun ylitsesi.
Monien kansojen joukko tekee sen,
ja ne vetävät sinut verkollani ylös.
4 Minä viskaan sinut maalle ja heitän sinut kedolle.
Minä tuon kaikki taivaan linnut pesimään sinun päällesi
ja annan kaikkien maan eläinten syödä lihaasi kyllikseen.
5 Minä jätän lihasi vuorille
ja täytän laaksot sillä, mitä sinusta on jäljellä.
6 Minä kastelen verellä, joka sinusta valuu,
maan vuorille asti,
ja jokiuomat täyttyvät siitä.
7 **L**oistosi sammuessa minä peitän taivaan
ja pimennän sen tähdet.
Auringon minä peitän pilvillä,
eikä kuu anna valoaan.
8 Kaikki taivaan loistavat valot minä pimennän sinun vuoksesi

ja peitän maasi pimeyteen,
sanoo Herra, Herra.
9 **M**onet kansat minä murehdutan, kun teen sortumisesi tunnetuksi kansojen
keskuudessa, maissa, joita sinä et ole tuntenut. 10 Minä tyrmistytän sinun vuoksesi
monet kansat, ja heidän kuninkaansa vapisevat pelosta sinun tähtesi, kun minä
heilutan miekkaani heidän kasvojensa edessä. Sinun sortumisesi päivänä he
vapisevat ja pelkäävät joka hetki, kukin henkensä puolesta.
11 **S**illä näin sanoo Herra, Herra:
Baabelin kuninkaan miekka tulee sinua kohti,
12 sankarien miekoilla minä kaadan sinun monilukuiset joukkosi.
Nuo kaikki, kansoista julmimmat,
hävittävät Egyptin loiston,
ja koko sen meluisa joukko tuhotaan.
13 Minä hävitän kaiken sen karjan paljojen vetten ääriltä.
Vesiä eivät enää sotke ihmisten jalat eivätkä karjan sorkat.
14 Minä annan Egyptin vesien muuttua selkeiksi
ja panen sen virrat juoksemaan kuin öljy,
sanoo Herra, Herra.
15 Kun minä teen Egyptin maan autioksi,
kun maa tulee autioksi kaikesta, mikä sen täytti,
ja kun minä surmaan kaikki sen asukkaat,
ihmiset tulevat tietämään, että minä olen Herra.
16 **T**ämä on valitusvirsi, ja valitusvirtenä sitä lauletaan. Kansojen tyttäret virittävät
sen Egyptistä ja koko sen meluisasta joukosta, sanoo Herra, Herra."

Egypti syöstään tuonelaan

17 **K**ahdentenatoista vuotena, ensimmäisen kuun viidentenätoista päivänä, minulle
tuli tämä Herran sana: 18 "Ihmislapsi, valita Egyptin suurta kansaa ja hautaa se
mahtavien kansojen tyttärien joukkoon maan syvyyksiin, hautaan vaipuneiden
pariin.
19 **L**uuletko olevasi muita ihanampi? Astu alas
ja tee vuoteesi ympärileikkaamattomien pariin!
20 **H**e ovat kaatuneet miekalla surmattujen joukkoon.
Egypti on annettu alttiiksi miekalle, se on temmattu pois kaikkine joukkoineen.
21 Sankareista mahtavimmat puhuvat tuonelassa
faraolle ja hänen auttajilleen:
'Alas vaipuneina makaavat ympärileikkaamattomat
miekalla surmattuina.'
22 **S**iellä on Assur kaikkine joukkoineen,
joiden haudat ovat sen ympärillä.
Kaikki ovat surmattuja, miekan kaatamia.

23 Hänen hautansa on syvyyden perimmäisillä äärillä,
ja hänen väkensä lepää sen haudan ympärillä.
Heidät kaikki on surmattu,
miekkaan he ovat kaatuneet,
nuo, jotka herättivät kauhua elävien maassa.
24 **S**iellä on Eelam, ja koko hänen meluisa joukkonsa
lepää hänen hautansa ympärillä.
Heidät kaikki on surmattu,
miekkaan he ovat kaatuneet,
nuo, jotka ympärileikkaamattomina astuivat alas maan syvyyksiin.
He herättivät kauhua elävien maassa,
mutta nyt he saavat kantaa häpeänsä
hautaan vaipuneitten parissa.
25 **S**urmattujen keskeltä on annettu makuusija Eelamille
ja koko hänen meluisalle joukolleen.
Hänen väkensä haudat ovat hänen ympärillään.
Kaikki he ovat ympärileikkaamattomia,
miekan surmaamia.
He herättivät kauhua elävien maassa,
mutta nyt he saavat kantaa häpeänsä
hautaan vaipuneitten parissa.
Surmattujen keskelle hänet on syösty.
26 **S**iellä ovat Mesek ja Tuubal kaikkine meluisine joukkoineen.
Heidän väkensä haudat ovat heidän ympärillään.
He ovat kaikki ympärileikkaamattomia,
miekalla surmattuja,
sillä he herättivät kauhua elävien maassa.
27 He eivät makaa niiden sankarien joukossa,
jotka kaatuivat ympärileikkaamattomina
ja jotka ovat astuneet alas tuonelaan sota-aseet mukanaan
ja joiden miekat on pantu heidän päänsä alle.
Heidän syntivelkansa on heidän luittensa päällä,
sillä näiden sankarien kauhu oli elävien maassa.
28 **Y**mpärileikkaamattomien joukossa sinutkin murskataan, ja sinä joudut makaamaan miekalla surmattujen joukossa. 29 Siellä on Edom, sen kuninkaat ja kaikki sen ruhtinaat, jotka sankaruudestaan huolimatta joutuivat miekalla surmattujen pariin. He makaavat ympärileikkaamattomien ja hautaan vaipuneitten parissa.
30 **S**iellä ovat kaikki pohjoisen maan valtiaat ja kaikki siidonilaiset, jotka pelottavuudestaan huolimatta ovat joutuneet alas surmattujen joukkoon. Sankaruudestaan huolimatta he ovat joutuneet häpeään. He makaavat

ympärileikkaamattomina miekalla surmattujen seassa ja saavat kantaa häpeäänsä hautaan vaipuneitten kanssa.
31 **F**arao saa nähdä heidät ja saa lohdutuksen meluisan joukkonsa tuhosta. Miekkaan ovat kaatuneet farao ja koko hänen joukkonsa, sanoo Herra, Herra.
32 Minä annoin hänen herättää kauhua elävien maassa, mutta nyt farao on saanut koko meluisan joukkonsa kanssa makuusijan ympärileikkaamattomien seassa, miekalla surmattujen joukossa, sanoo Herra, Herra."

PELASTUKSEN JULISTUSTA, 33 – 39

Profeetan vastuu

33 1 **M**inulle tuli tämä Herran sana: 2 "Ihmislapsi, puhu maanmiehillesi näin:
Jos minä annan miekan tulla maan kimppuun ja sen maan kansa on ottanut keskuudestaan yhden miehen ja asettanut hänet vartiomieheksi, 3 ja hän näkee miekan tulevan maan kimppuun, hän puhaltaa pasuunaan ja varoittaa kansaa.
4 Jos joku kuulee pasuunan äänen mutta ei välitä varoituksesta ja miekka tulee ja surmaa hänet, hänen verensä tulee hänen oman päänsä päälle. 5 Hän kuuli kyllä pasuunan äänen mutta ei välittänyt varoituksesta; hänen verensä tulee hänen itsensä päälle. Jos hän olisi välittänyt varoituksesta, hän olisi pelastanut sielunsa.
6 **M**utta jos vartiomies näkee miekan tulevan eikä puhalla pasuunaan, kansa ei saa varoitusta. Jos miekka silloin surmaa jonkun heistä ja tämä kuolee synneissään, minä vaadin vartiomiehen tilille hänen verestään.
7 **S**inut, ihmislapsi, minä olen asettanut vartiomieheksi Israelin heimolle. Kun kuulet sanan minun suustani, sinun on varoitettava heitä minun puolestani. 8 Jos minä sanon jumalattomalle: 'Jumalaton, sinun on kuoltava', mutta sinä et puhu hänelle ja varoita häntä hänen tiestään, tuo jumalaton kuolee synnissään, mutta minä vaadin sinut vastuuseen hänen verestään. 9 Mutta jos sinä varoitat jumalatonta hänen tiestään ja kehotat häntä kääntymään siltä pois mutta hän ei käänny, hän kuolee synnissään, mutta sinä olet pelastanut sielusi."

Kukin tuomitaan tekojensa mukaan

10 "**I**hmislapsi, sinun on sanottava Israelin heimolle: Te sanotte näin: 'Rikoksemme ja syntimme ovat päällämme, ja me riudumme niiden tähden. Kuinka voimme pysyä elossa?' 11 Sano heille: Niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, Herra, minä en tahdo jumalattoman kuolemaa vaan sitä, että jumalaton kääntyy tieltään ja saa elää. Kääntykää, palatkaa pahoilta teiltänne! Minkä tähden teidän pitäisi kuolla, te Israelin heimo?
12 **I**hmislapsi, sinun on sanottava kansallesi: Vanhurskasta ei pelasta hänen vanhurskautensa sinä päivänä, jona hän tekee syntiä, ja jumalatonta ei suista turmioon hänen jumalattomuutensa sinä päivänä, jona hän kääntyy pois jumalattomuudestaan. Vanhurskas ei voi elää vanhurskautensa turvin, silloin kun

hän tekee syntiä. 13 Jos minä sanon vanhurskaalle, että hän totisesti saa elää,
mutta hän tekeekin vääryyttä luottaen vanhurskauteensa, hänen vanhurskauttaan
ei lainkaan muisteta. Hänen on kuoltava tekemänsä vääryyden vuoksi. 14 Ja jos
sanon jumalattomalle, että hänen on totisesti kuoltava, mutta hän kääntyykin
synnistään ja tekee sitä, mikä on oikein ja vanhurskasta – 15 jos tuo jumalaton
antaa ottamansa pantin takaisin, korvaa, mitä on ryöstänyt ja vaeltaa elämän
käskyjen mukaan eikä tee vääryyttä, hän saa totisesti elää, eikä hänen tarvitse
kuolla. 16 Yhtäkään hänen tekemistään synneistä ei enää muisteta. Hän on tehnyt
sitä, mikä on oikein ja vanhurskasta, hän saa totisesti elää.
17 **M**aanmiehesi kuitenkin sanovat: 'Ei Herran tie ole oikea.' Heidän omat tiensä
eivät ole oikeat. 18 Jos vanhurskas kääntyy pois vanhurskaudestaan ja tekee
vääryyttä, hänen on kuoltava sen tähden. 19 Jos taas jumalaton kääntyy pois
jumalattomuudestaan ja tekee sitä, mikä on oikein ja vanhurskasta, hän saa elää.
20 Kuitenkin te sanotte: 'Herran tie ei ole oikea.' Mutta minä tuomitsen teidät, te
Israelin heimo, jokaisen teittensä mukaan."

Jerusalem on valloitettu

21 **P**akkosiirtolaisuutemme kahdentenatoista vuotena, kymmenennen kuun
viidentenä päivänä luokseni tuli pakolainen Jerusalemista ja sanoi: "Kaupunki on
valloitettu." 22 Herran käsi oli tullut päälleni jo illalla, ja hän avasi suuni, ennen kuin
pakolainen aamulla tuli luokseni. Minun suuni avattiin, enkä enää ollut mykkänä.

Herra tekee Israelin autioksi

23 **S**illoin minulle tuli tämä Herran sana:
24 "**I**hmislapsi, nuo, jotka asuvat raunioiden keskellä Israelin maassa, sanovat näin:
'Abraham peri maan, vaikka hän oli yksin. Meitä on paljon, meille maa on annettu
perinnöksi.' 25 Sano sen tähden heille: Näin sanoo Herra, Herra: Te syötte lihaa
verineen, nostatte katseenne jumalankuvienne puoleen ja vuodatatte viatonta
verta. Tekö saisitte periä maan? 26 Te turvaatte miekkaanne, teette iljettäviä tekoja
ja saastutatte toistenne vaimot. Tekö saisitte periä maan?
27 **N**äin on sinun heille sanottava: Näin sanoo Herra, Herra: Niin totta kuin minä
elän, ne, jotka asuvat kaupunkien raunioissa, kaatuvat miekkaan, ja ne, jotka
asuvat maalla, minä annan petoeläinten ruuaksi, ja ne, jotka ovat vuorilinnoissa ja
luolissa, kuolevat ruttoon. 28 Minä teen maasta aution ja hävitetyn, ja sen ylpeästä
uhmasta tulee loppu. Israelin vuorista tulee niin autioita, ettei niillä kulje kukaan.
29 Kaikki tulevat tietämään, että minä olen Herra, kun minä teen maasta aution ja
hävitetyn kaikkien heidän harjoittamiensa iljettävien tekojen tähden.
30 **M**aanmiehesi puhuvat seinänvierustoilla ja talojen ovilla keskenään sinusta,
ihmislapsi, ja sanovat toisilleen näin: 'Tulkaahan kuulemaan, millainen sana on
tullut Herralta.' 31 He tulevat sinun luoksesi niin kuin kansan on tapana ja istuvat
edessäsi minun kansanani. He kuuntelevat sanojasi mutta eivät tee niiden

mukaan, sillä he osoittavat rakkautta suullaan, mutta heidän sydämensä ahnehtii väärää voittoa. 32 Sinä olet heille kuin rakkauslaulu, kauniisti laulettu ja hyvin soitettu. He kyllä kuuntelevat sanojasi mutta eivät tee niiden mukaan. 33 Mutta kun sanasi toteutuu – ja varmasti se toteutuu – he tulevat tietämään, että heidän keskuudessaan on ollut profeetta."

Israelin kelvottomat paimenet

34 1 **M**inulle tuli tämä Herran sana: 2 "Ihmislapsi, profetoi Israelin paimenia vastaan! Profetoi paimenille, sano heille: Näin sanoo Herra, Herra: Voi Israelin paimenia, koska he ovat pitäneet huolta vain itsestään! Eikö paimenten olisi pidettävä huolta lampaista? 3 Rasvat te olette syöneet ja villat pukeneet päällenne. Lihavat lampaat te olette teurastaneet, mutta laumasta te ette ole pitäneet huolta. 4 Heikkoja te ette ole vahvistaneet, sairaita te ette ole hoitaneet, loukkaantuneita te ette ole sitoneet, eksyneitä te ette ole hakeneet takaisin, kadonneita te ette ole etsineet. Tylysti te olette kohdelleet lampaita ja väkivaltaisesti. 5 Niinpä ne ovat joutuneet hajalle paimenen puuttuessa ja päätyneet kaikkien villipetojen ruuaksi. Hajallaan ne ovat. 6 Minun lampaani harhailevat kaikilla vuorilla ja kaikilla korkeilla kukkuloilla. Minun lampaani ovat hajaantuneet kaikkialle maahan, eikä kukaan niitä kysele, kukaan ei niitä etsi.
7 **S**en tähden, paimenet, kuulkaa Herran sana! 8 Niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, Herra, eivätkö minun lampaani ole ryöstettävinä ja kaikkien villipetojen syötävinä sen vuoksi, ettei niillä ole paimenta? Minun paimeneni eivät etsi minun lampaitani vaan paimentavat vain itseään eivätkä minun lampaitani? 9 Kuulkaa siis Herran sana, paimenet! 10 Näin sanoo Herra, Herra: Katso, minä käyn paimenten kimppuun ja vaadin lampaani pois heidän käsistään. Minä teen lopun heidän kaitsemisestaan, eivätkä nuo paimenet enää kaitse niitä. Minä pelastan lampaani heidän suustaan, eivätkä ne enää ole heidän syötävinään."

Herra itse kaitsee laumaansa

11 "**N**äin sanoo Herra, Herra: Katso, minä itse etsin lampaani ja pidän niistä huolta. 12 Niin kuin paimen pitää huolta laumastaan, kun hän on lauman keskellä ja lampaat ovat hajaantuneet hänen luotaan, niin minäkin pidän huolen lampaistani ja pelastan ne kaikkialta, minne ne ovat hajaantuneet pilvisenä ja pimeänä päivänä. 13 Minä haen ne kansojen seasta, kokoan ne muista maista ja tuon ne omaan maahansa. Minä paimennan niitä Israelin vuorilla ja purolaaksoissa ja kaikissa maan asutuissa paikoissa. 14 Hyvillä laitumilla minä niitä kaitsen. Israelin korkeilla vuorilla niillä on laitumensa. Siellä ne saavat levätä hyvällä laitumella, ja niillä on rehevä laidunmaa Israelin vuorilla. 15 Minä itse kaitsen lampaitani ja vien ne lepäämään, sanoo Herra, Herra. 16 Kadonneet minä etsin, eksyneet minä tuon takaisin, loukkaantuneet minä sidon ja heikkoja vahvistan, mutta lihavat ja vahvat minä hävitän. Minä paimennan laumaani oikeuden mukaan."

Herra tuomitsee lampaidensa välillä

17 "**J**a te, lampaani, näin sanoo Herra, Herra: Katso, minä tuomitsen lampaan ja
lampaan välillä ja myös pässien ja pukkien välillä. 18 Onko teistä niin pieni asia olla
hyvällä laitumella, että te vielä tallaatte jaloillanne loput laitumestanne? Tehän
saatte juoda kirkasta vettä, miksi vielä sotkette jaloillanne loput siitä? 19 Onko
minun lampaitteni syötävä laitumella, jota teidän jalkanne ovat tallanneet, ja
juotava vettä, jonka teidän jalkanne ovat sotkeneet?"
20 "**S**en tähden Herra, Herra sanoo laumalle näin: Minä itse tuomitsen lihavien ja
laihojen lampaiden välillä. 21 Koska te olette sysineet kyljillänne ja hartioillanne
kaikkia heikkoja ja puskeneet niitä sarvillanne, kunnes olette saaneet ne ajetuiksi
ulos, hajalleen, 22 minä pelastan lampaani eivätkä ne enää jää ryöstettäviksi. Minä
tuomitsen lampaan ja lampaan välillä."

Herra herättää Daavidin paimeneksi

23 "**M**inä herätän heille yhden paimenen, ja hän, palvelijani Daavid, kaitsee heitä.
Hänestä tulee heidän paimenensa. 24 Silloin minä olen Herra, heidän Jumalansa, ja
palvelijani Daavid on ruhtinas heidän keskellään. Minä, Herra, olen puhunut.
25 **S**illoin minä teen heidän kanssaan rauhan liiton ja hävitän maasta petoeläimet,
niin että minun lampaani saavat asua turvallisesti autiomaassa ja nukkua metsissä.
26 Minä annan siunauksen heille ja kaikelle, mitä kukkulani ympärillä on, ja annan
sateiden tulla ajallaan. Ne ovat siunauksen sateita. 27 Kedon puut kantavat
hedelmänsä, maa antaa satonsa, ja minun lampaani saavat olla turvassa omassa
maassaan. Kun minä särjen heidän ikeensä ja pelastan heidät heidän
orjuuttajiensa käsistä, he tulevat tietämään, että minä olen Herra. 28 Silloin he eivät
enää ole kansojen ryöstettävinä eivätkä maan pedot syö heitä, vaan he saavat
asua turvassa, eikä kukaan pelottele heitä. 29 Minä kasvatan heille istutuksen, josta
tulee maineikas. Kukaan ei enää menehdy nälkään siinä maassa, eikä heidän
tarvitse enää kärsiä kansojen pilkkaa. 30 Silloin he tietävät, että minä, Herra, heidän
Jumalansa, olen heidän kanssaan ja että he, Israelin heimo, ovat minun kansani,
sanoo Herra, Herra.
31 **T**e ihmiset olette minun lampaitani, lampaita laitumellani. Minä olen teidän
Jumalanne, sanoo Herra, Herra."

Tuomio Seirin vuorelle ja Edomille

35 1 **M**inulle tuli tämä Herran sana: 2 "Ihmislapsi, suuntaa kasvosi Seirin vuorta
kohti ja profetoi sitä vastaan. 3 Sano sille: Näin sanoo Herra, Herra:
Katso, minä käyn sinua vastaan, Seirin vuori.
Minä ojennan käteni sinua vastaan
ja teen sinusta aution ja hävitetyn.
4 **S**inun kaupungeistasi minä teen raunioita,

sinusta tulee autio.
Sinä tulet tietämään, että minä olen Herra.
5 **K**oska sinä olet pitänyt ikuista vihaa ja luovutit israelilaisia miekalla tapettaviksi
heidän onnettomuutensa aikana, jolloin syntivelka tuli täyttymykseensä, 6 sen
tähden, niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, Herra, minä vuodatan sinun veresi,
ja veri vainoaa sinua. Totisesti, vereen saakka olet vihannut, ja veri vainoaa sinua.
7 Minä teen Seirin vuoresta tyhjän ja aution. Minä hävitän sieltä menijät ja tulijat.
8 Minä täytän Seirin vuoret surmatuilla. Sinun kukkuloillasi, laaksoissasi ja kaikissa
puronotkoissasi makaa miekalla surmattuja. 9 Minä teen sinusta ainaisesti aution,
ja sinun kaupunkisi jäävät asumattomiksi. Te tulette tietämään, että minä olen
Herra.
10 **S**inä sanoit niistä kahdesta maasta ja kahdesta kansasta: 'Ne ovat minun, me
otamme sen maan omaksemme', vaikka Herra oli siellä. 11 Sen tähden Herra, Herra
sanoo: Niin totta kuin minä elän, minä teen sinulle kiukkusi ja kiivautesi mukaan –
teen niin kuin sinä olet vihasi ajamana tehnyt heille. Kun minä tuomitsen sinut,
minä tulen tunnetuksi noiden kansojen keskuudessa. 12 Silloin sinä tulet tietämään,
että minä olen Herra. Minä olen kuullut kaiken, mitä olet halveksien puhunut
Israelin vuoria vastaan ja sanonut: 'Ne ovat autioina, ne on annettu meidän
valtaamme.'13 Te olette ylvästelleet suullanne minua vastaan ja puhuneet
röyhkeästi minua vastaan. Minä olen kuullut kaiken.
14 **N**äin sanoo Herra, Herra: Kun minä teen sinut autioksi, koko maa iloitsee 15 niin
kuin sinä iloitsit Israelin heimon perintöosan autioitumisesta. Minä teen samoin
sinulle: sinusta, Seirin vuori, tulee autio, samoin koko Edomista. Ja edomilaiset
tulevat tietämään, että minä olen Herra."

Lupaus Israelin vuorille

36 1 "**J**a sinä, ihmislapsi, profetoi Israelin vuorille ja sano: Israelin vuoret, kuulkaa
Herran sana! 2 Näin sanoo Herra, Herra:
Vihollinen on sanonut teistä: 'Kas niin! Ikiaikaisista kukkuloista on tullut meidän
omaisuuttamme!'
3 **P**rofetoi siis ja sano: Näin sanoo Herra, Herra: Koska teitä on joka taholta
hävitetty ja ahdistettu, niin että teistä on tullut toisten kansojen omaisuutta ja te
olette joutuneet pahojen kielten ja ihmisten panettelun kohteiksi, 4 niin kuulkaa
Herran, Herran sana, te Israelin vuoret! Näin sanoo Herra, Herra, vuorille ja
kukkuloille, puronotkoille ja laaksoille, autioille raunioille ja hylätyille
kaupungeille, jotka ovat joutuneet ryöstettäviksi ja muiden, ympärillä asuvien,
kansojen pilkattaviksi:
5 **T**otisesti, näin sanoo Herra, Herra: palavassa kiivaudessani minä puhun koko
Edomia vastaan ja muita kansoja vastaan, jotka ovat kaikesta sydämestään iloiten
ja täynnä halveksuntaa ottaneet omakseen minun maani karkottaakseen siitä
ihmiset ja ryöstääkseen sen.

6 **S**en tähden profetoi Israelin maasta ja sano sen vuorille, kukkuloille,
puronotkoille ja laaksoille: Näin sanoo Herra, Herra: Katso, minä olen puhunut
kiivaudessani ja vihassani, koska te olette saaneet kantaa kansojen pilkkaa. 7 Sen
tähden, näin sanoo Herra, Herra: Minä kohotan käteni ja vannon: totisesti, teidän
ympärillänne olevat pakanakansat joutuvat itse kantamaan oman pilkkansa.
8 **M**utta te, Israelin vuoret, kasvatatte oksia ja kannatte hedelmää kansalleni
Israelille, sillä se on jo tulossa, aivan lähellä. 9 Katso, minä tulen teidän luoksenne
ja käännyn teidän puoleenne. Silloin teitä viljellään ja teihin kylvetään. 10 Minä
tuon paljon ihmisiä, koko Israelin heimon, teidän rinteillenne; kaupungit
asutetaan ja rauniot rakennetaan. 11 Minä tuon teidän rinteillenne runsaasti
ihmisiä ja karjaa, ja ne lisääntyvät ja ovat hedelmällisiä. Minä teen teidät asutuiksi
niin kuin muinoin. Minä teen teille hyvää vielä enemmän kuin entisinä aikoina, ja
te tulette tietämään, että minä olen Herra. 12 Minä tuon ihmiset, kansani Israelin,
kulkemaan teidän rinteillänne. He saavat periä sinut, sinusta tulee heidän
perintöosansa, etkä sinä enää tee heistä lapsettomia.
13 **N**äin sanoo Herra, Herra: Sinun sanotaan syövän ihmisiä ja tekevän oman
kansasi lapsettomaksi. 14 Sen tähden, enää et syö ihmisiä etkä riistä lapsia omalta
kansaltasi, sanoo Herra, Herra. 15 Minä en enää anna sinun kuulla kansojen pilkkaa,
eikä sinun tarvitse enää kärsiä kansojen herjauksia. Sinä et myöskään enää tee
omaa kansaasi lapsettomaksi, sanoo Herra, Herra."

Uusi sydän ja uusi henki

16 **M**inulle tuli tämä Herran sana: 17 "Ihmislapsi, kun Israelin heimo asui maassaan,
he saastuttivat sen vaelluksellaan ja teoillaan. Heidän vaelluksensa oli minun
edessäni saastaista kuin kuukautisveri. 18 Niinpä minä vuodatin kiivauteni heidän
päälleen heidän Israelin maassa vuodattamansa veren tähden ja heidän
jumalankuviensa tähden, joilla he olivat saastuttaneet maan. 19 Minä hajotin
heidät kansojen sekaan, he joutuivat hajalleen muihin maihin. Minä tuomitsin
heidät vaelluksensa ja tekojensa mukaan. 20 Näin he joutuivat kansojen sekaan, ja
minne he tulivatkin, he häpäisivät minun pyhän nimeni, kun heistä sanottiin:
'Nämä ovat Herran kansaa, kuitenkin he ovat joutuneet pois hänen maastaan.'
21 Mutta minun tuli sääli pyhää nimeäni, jonka Israelin heimo häpäisi kansojen
keskuudessa kaikkialla, minne se tuli.
22 **S**ano siis Israelin heimolle: Näin sanoo Herra, Herra: Sitä, minkä teen, minä en
tee teidän tähtenne, Israelin heimo, vaan pyhän nimeni tähden, jonka te olette
häväisseet kansojen seassa, minne olettekin tulleet. 23 Minä pyhitän suuren
nimeni, jota on häväisty kansojen keskuudessa; te olette sen häväisseet heidän
keskuudessaan. Kun minä osoitan teissä pyhyyteni kansojen nähden, ne tulevat
tietämään, että minä olen Herra, sanoo Herra, Herra.
24 **M**inä otan teidät pois kansojen seasta ja kokoan teidät kaikista maista. Minä
tuon teidät omaan maahanne 25 ja vihmon teidän päällenne puhdasta vettä, niin

että te puhdistutte. Minä puhdistan teidät kaikista saastaisuuksistanne ja kaikista jumalankuvistanne. 26 Minä annan teille uuden sydämen, ja uuden hengen minä annan sisimpäänne. Minä otan kivisydämen pois teidän sisältänne ja annan teille lihasydämen. 27 Ja Henkeni minä annan teidän sisimpäänne ja vaikutan sen, että te vaellatte minun lakieni mukaan, noudatatte minun säädöksiäni ja toimitte niiden mukaan. 28 Silloin te saatte asua maassa, jonka minä annoin teidän isillenne, ja te olette minun kansani ja minä olen teidän Jumalanne 29 ja minä pelastan teidät kaikista saastaisuuksistanne. Silloin minä kutsun esiin viljan ja annan sen kasvaa runsaana, enkä anna teidän nähdä nälkää. 30 Minä teen puiden hedelmän ja pellon sadon runsaaksi, ettette enää joutuisi kärsimään kansojen herjausta nälän vuoksi.
31 **S**illoin te muistatte pahan vaelluksenne ja tekonne, jotka eivät olleet hyviä, ja te inhoatte itseänne syntienne ja iljettävien tekojenne tähden. 32 Minä en tee tätä teidän tähtenne, sanoo Herra, Herra, tietäkää se. Hävetkää, tuntekaa häpeää vaelluksenne tähden, te Israelin heimo."

Israelille tuleva siunaus

33 "**N**äin sanoo Herra, Herra: Kun minä puhdistan teidät kaikista pahoista teoistanne, minä asutan teidät kaupunkeihin, ja rauniot rakennetaan jälleen. 34 Silloin autioitunut maa viljellään, eikä se enää ole autiona jokaisen ohikulkijan katseltavana. 35 Silloin sanotaan: 'Tämä maa, joka oli autiona, on muuttunut kuin Eedenin puutarhaksi, ja rauniokaupungit, autiot ja maahan revityt, ovat nyt linnoitettuja ja asuttuja.' 36 Silloin kansat, jotka ovat jäljellä teidän ympärillänne, tulevat tietämään, että minä, Herra, rakennan jälleen sen, joka on ollut raunioina, ja istutan kasveja autioon maahan. Minä, Herra, olen puhunut, ja minä sen teen.
37 **N**äin sanoo Herra, Herra: Vielä tätäkin minä annan Israelin heimon anoa minulta, että tekisin heille: Minä lisään heille ihmisiä kuin lammaslaumaa. 38 Niin kuin Jerusalem on juhla-aikoina täynnä uhrattavien lampaiden laumoja, niin täyttyvät raunioina olevat kaupungit ihmislaumoista. Ja niin he tulevat tietämään, että minä olen Herra."

Kuolleet luut

37 1 **H**erran käsi tuli minun päälleni ja vei minut pois Hengessä ja laski minut keskelle laaksoa, joka oli täynnä luita. 2 Hän kuljetti minua kaikkialla niiden ympärillä ja minä näin, että niitä oli hyvin paljon pitkin laaksoa ja että ne olivat hyvin kuivia.
3 **H**än kysyi minulta: "Ihmislapsi, voiko näistä luista tulla eläviä?" Minä vastasin: "Herra, Herra, sinä sen tiedät." 4 Hän sanoi minulle: "Profetoi näistä luista ja sano niille: Kuivat luut, kuulkaa Herran sana! 5 Näin sanoo Herra, Herra, näille luille: Katso, minä annan teihin tulla hengen, ja teistä tulee eläviä. 6 Minä kasvatan teihin jänteet ja lihan, peitän teidät nahalla ja annan teihin hengen. Niin teistä tulee eläviä, ja te tulette tietämään, että minä olen Herra."

7 **M**inä profetoin niin kuin minua oli käsketty. Kun profetoin, kuului ääntä, kuului
kolinaa, ja luut lähenivät toisiaan. 8 Minä katselin niitä ja näin, kuinka niihin kasvoi
jänteet ja liha, ja niiden päälle tuli nahka. Niissä ei kuitenkaan ollut vielä henkeä.
9 **H**erra sanoi minulle: "Profetoi hengestä. Ihmislapsi, profetoi ja sano hengelle:
Näin sanoo Herra, Herra: Tule, henki, neljältä tuulelta ja puhalla näihin
surmattuihin, että he heräisivät eloon." 10 Minä profetoin niin kuin hän oli minua
käskenyt. Silloin surmattuihin tuli henki; he heräsivät eloon ja nousivat jaloilleen.
Heitä oli hyvin suuri joukko.
11 **H**erra sanoi minulle: "Ihmislapsi, nämä luut ovat koko Israelin heimo. He
sanovat: 'Meidän luumme ovat kuivettuneet, toivomme on mennyt, ja me
olemme hukassa.' 12 Sen tähden profetoi ja sano heille: Näin sanoo Herra, Herra:
Katso, minä avaan hautanne ja nostan teidät, kansani, ylös haudoistanne ja tuon
teidät Israelin maahan. 13 Te tulette tietämään, että minä olen Herra, kun minä
avaan hautanne ja nostan teidät, minun kansani, ylös haudoistanne. 14 Minä panen
teihin Henkeni, ja te heräätte eloon. Minä sijoitan teidät omaan maahanne, ja te
tulette tietämään, että minä, Herra, olen puhunut ja toteuttanut sanani, sanoo
Herra."

Kaksi sauvaa – Juuda ja Israel

15 **M**inulle tuli tämä Herran sana: 16 "Sinä, ihmislapsi, ota sauva ja kirjoita siihen:
'Juudalle ja häneen liittyneille israelilaisille.' Ota sitten toinen sauva ja kirjoita
siihen: 'Joosefille; Efraimin ja koko häneen liittyneen Israelin huoneen sauva.' 17 Vie
ne sitten lähelle toisiaan ikään kuin yhdeksi sauvaksi, niin että niistä tulee
kädessäsi yhtenäinen. 18 Kun sitten maanmiehesi pyytävät sinua kertomaan heille,
mitä tarkoitat sauvoilla, 19 niin sano heille: 'Näin sanoo Herra, Herra: Katso, minä
otan Efraimin kädessä olevan Joosefin sauvan, ja häneen liittyneet Israelin heimot,
ja asetan sen yhteen Juudan sauvan kanssa. Minä teen niistä yhden sauvan, ja
niistä tulee kädessäni yhtenäinen.'
20 **O**lkoot sauvat, joihin olet kirjoittanut, kädessäsi heidän nähtensä, 21 ja puhu
heille: Näin sanoo Herra, Herra: Katso, minä otan israelilaiset pois kansojen
keskeltä, minne he ovatkin joutuneet. Minä kokoan heidät kaikkialta ja tuon
heidät omaan maahansa. 22 Minä teen heistä yhden kansan siinä maassa, Israelin
vuorilla, ja yksi kuningas hallitsee heitä kaikkia. Silloin he eivät enää ole kahtena
kansana eivätkä enää jakaannu kahdeksi valtakunnaksi. 23 He eivät enää saastuta
itseään jumalankuvillaan ja iljetyksillään eivätkä millään rikkomuksillaan. Minä
vapautan heidät kaikista asuinpaikoista, joissa he ovat tehneet syntiä, ja minä
puhdistan heidät. Heistä tulee minun kansani, ja minä olen heidän Jumalansa.
24 **P**alvelijani Daavid on heidän kuninkaansa, ja heillä kaikilla on yksi paimen. Silloin
he vaeltavat minun säädösteni mukaan, noudattavat minun lakejani ja toimivat
niiden mukaan. 25 He saavat asua maassa, jonka minä annoin palvelijalleni
Jaakobille ja jossa teidän isänne asuivat. He saavat asua siellä ikuisesti, he ja

heidän lapsensa ja lastensa lapset. Minun palvelijani Daavid on oleva ikuisesti heidän ruhtinaansa.
26 **M**inä teen heidän kanssaan rauhan liiton; se on ikuinen liitto heidän kanssaan. Minä juurrutan heidät sinne ja teen heistä monilukuisen kansan. Minä asetan pyhäkköni heidän keskuuteensa ainaiseksi. 27 Minun asumukseni on oleva heidän luonaan. Minä olen heidän Jumalansa, ja he ovat minun kansani. 28 Kansat tulevat tietämään, että minä olen Herra, joka pyhitän Israelin kansan, kun minun pyhäkköni on sen keskellä ikuisesti."

Googin sota

38 1 **M**inulle tuli tämä Herran sana: 2 "Ihmislapsi, suuntaa kasvosi kohti Maagogin maata. Ennusta Googia, Roosin, Mesekin ja Tuubalin ruhtinasta vastaan 3 ja sano: Näin sanoo Herra, Herra:
Katso, minä käyn sinua vastaan, Goog, Roosin, Mesekin ja Tuubalin ruhtinas. 4 Minä käännän sinut ympäri, panen koukut sinun leukoihisi ja tuon sinut ulos maastasi, sinut ja koko sotaväkesi, hevoset ja ratsumiehet, suuren joukon suurine ja pienine kilpineen, kaikki komeasti pukeutuneita, kaikki miekkamiehiä. 5 Persia, Kuus ja Puut ovat heidän kanssaan, kaikilla kilvet ja kypärät, 6 Goomer ja kaikki sen joukot, Toogarman heimo pohjan periltä ja kaikki sen joukot – mukanasi on monia kansoja.
7 **O**le valmis ja varustaudu, sinä ja kaikki sinun joukkosi, jotka ovat kokoontuneet luoksesi, ja ole sinä heidän päällikkönsä. 8 Pitkien aikojen perästä sinä saat määräyksen, vuosien lopulla sinun on mentävä maahan, joka on toipunut miekan jäljiltä, ja kansan luo, joka on koottu monien kansojen seasta. Sinun on mentävä Israelin vuorille, jotka kauan aikaa ovat olleet rauniomaana. Se kansa on tuotu pois kansojen seasta ja kaikki asuvat siellä turvallisesti. 9 Sinä hyökkäät kuin rajuilma, tulet kuin pilvi, joka peittää maan. Sinä hyökkäät kaikkine joukkoinesi, ja mukanasi on monia kansoja.
10 **N**äin sanoo Herra, Herra: Sinä päivänä mieleesi tulee eräitä asioita ja sinä mietit pahan juonen. 11 Sinä sanot: Minä hyökkään suojattomaan maahan, käyn rauhallisten, luottavaisina asuvien ihmisten kimppuun – he kaikki asuvat muureja vailla, ilman salpoja ja portteja. 12 Sinä aiot saada saalista, ryöstää ryöstettävää, ojentaa kätesi raunioita kohti, jotka on asutettu uudelleen, kansaa kohti, joka on koottu kansojen keskeltä. Se on hankkinut karjaa ja omaisuutta ja asuu maan navassa. 13 Saba, Dedan ja Tarsiin kauppiaat sekä kaikki heidän nuoret leijonansa kyselevät sinulta: 'Oletko menossa saamaan saalista? Oletko koonnut joukkosi ryöstämään ryöstettävää, viemään mukanasi hopeaa ja kultaa, ottamaan karjaa ja omaisuutta, ryöstämään suurta saalista?'
14 **S**en tähden profetoi, ihmislapsi, ja sano Googille: Näin sanoo Herra, Herra: Kun sinä saat tietää, että minun kansani Israel asuu luottavaisena, 15 sinä lähdet liikkeelle asuinpaikastasi perimmäisestä pohjolasta mukanasi monia kansoja.

Kaikki ratsastavat hevosilla; se on suuri joukko, lukuisa sotaväki. 16 Sinä hyökkäät
minun kansani Israelin kimppuun kuin pilvi, joka peittää maan. Päivien lopulla
tämä tapahtuu, ja minä tuon sinut maahani, että kansat tulisivat tuntemaan
minut, kun minä osoitan pyhyyteni sinussa, Goog, niiden nähden.
17 **N**äin sanoo Herra, Herra: Etkö sinä ole se, josta minä muinaisina päivinä puhuin
palvelijoitteni, Israelin profeettojen, kautta? He profetoivat tuohon aikaan
vuosikausia siitä, että sinut tuodaan minun kansani kimppuun. 18 Mutta sinä
päivänä, jona Goog saapuu Israelin maahan, sanoo Herra, Herra, nousee minun
vihani hehku. 19 Kiivaudessani, palavassa vihassani, minä vannon: Totisesti, sinä
päivänä tulee suuri maanjäristys Israelin maahan. 20 Silloin vapisevat minun
edessäni meren kalat, taivaan linnut ja kedon eläimet ja kaikki, jotka matelevat
maassa, ja myös kaikki ihmiset maan päällä. Silloin vuoret luhistuvat ja
vuorenpengermät sortuvat, myös kaikki muurit sortuvat maahan. 21 Minä kutsun
kaikille vuorilleni miekan Googia vastaan, sanoo Herra, Herra. Toisen miekka on
oleva toista vastaan. 22 Minä käyn oikeutta hänen kanssaan rutolla ja
verenvuodatuksella. Rankkasadetta, raekiviä, tulta ja tulikiveä minä annan sataa
hänen ja hänen joukkojensa päälle sekä niiden monien kansojen päälle, jotka ovat
hänen kanssaan. 23 Näin minä osoitan suuruuteni ja pyhyyteni sekä ilmoitan itseni
monien kansojen silmien edessä, ja ne tulevat tietämään, että minä olen Herra."

Googin joukkojen tuho

39 1 "**I**hmislapsi, sinun on ennustettava Googia vastaan ja sanottava: Näin sanoo
Herra, Herra: Katso, minä käyn sinua vastaan, Goog, Roosin, Mesekin ja Tuubalin
ruhtinas. 2 Minä käännän sinut ympäri, kuljetan sinua, tuon sinut perimmäisestä
pohjolasta ja vien sinut Israelin vuorille. 3 Siellä minä lyön jousesi vasemmasta
kädestäsi ja pudotan nuolesi oikeasta kädestäsi. 4 Israelin vuorille sinä kaadut,
samoin kaikki joukkosi ja mukanasi olevat kansat. Minä annan sinut ruuaksi
petolinnuille ja kaikille siivekkäille sekä kedon eläimille. 5 Kentälle sinä kaadut, sillä
minä olen puhunut, sanoo Herra, Herra.
6 **M**inä lähetän tulen Maagogiin ja rannikolla turvassa asuvien keskuuteen, ja he
tulevat tietämään, että minä olen Herra. 7 Pyhän nimeni minä teen tunnetuksi
kansani Israelin keskuudessa, enkä enää salli sitä häväistävän. Silloin kansat
tulevat tietämään, että minä olen Herra, Israelin Pyhä. 8 Tämä käy toteen ja
tapahtuu sinä päivänä, josta minä olen puhunut, sanoo Herra, Herra.
9 **I**sraelin kaupunkien asukkaat lähtevät porttien ulkopuolelle ja polttavat aseita:
pieniä ja suuria kilpiä, jousia, nuolia, nuijia ja keihäitä. He käyttävät niitä
polttopuina seitsemän vuotta. 10 He eivät kanna puita kedolta eivätkä hakkaa niitä
metsistä vaan polttavat aseita. He saalistavat saalistajiltaan ja ryöstävät
ryöstäjiltään, sanoo Herra, Herra.
11 **S**inä päivänä minä annan Googille hautapaikan Israelista, Kulkijoidenlaakson,
joka on merestä itään päin. Se sulkee tien noilta kulkijoilta. Sinne haudataan Goog

ja koko hänen meluava joukkonsa, ja sille annetaan nimeksi "Googin meluavan joukon laakso". 12 Israelin heimo hautaa heitä seitsemän kuukautta puhdistaakseen maan. 13 Maan koko kansa on hautaamassa heitä ja saa siitä mainetta sinä päivänä, jona minä näytän kunniani, sanoo Herra, Herra.
14 **S**itten asetetaan vakinaiset miehet, jotka kulkevat pitkin maata ja hautaavat vielä hautaamatta jääneet noista kulkijoista ja näin puhdistavat maan. Seitsemän kuukauden kuluttua he tutkivat tarkoin maan. 15 Hautaajat vaeltavat kautta maan, ja kun joku heistä näkee ihmisen luut, hän pystyttää niiden viereen kivimerkin. Se on paikallaan, kunnes hautaajat vievät luut Googin meluavan joukon laaksoon. 16 Onpa eräällä kaupungillakin nimenä Hamona. Näin he puhdistavat maan.
17 **N**äin sanoo Herra, Herra: Sinä ihmislapsi, sano linnuille, kaikille siivekkäille, ja kaikille kedon eläimille: Kokoontukaa, tulkaa joka taholta teurasuhrilleni, jonka minä teurastan teitä varten, suurelle teurasuhrille Israelin vuorille. Syökää lihaa ja juokaa verta. 18 Syökää sankarien lihaa ja juokaa maan ruhtinaitten verta – pässejä, lampaita, vuohia ja härkiä, Baasanissa lihotettuja kaikki. 19 Syökää itsenne kylläisiksi rasvasta ja juokaa itsenne juovuksiin verestä, teurasuhrista, jonka minä teitä varten teurastan. 20 Tulkaa kylläisiksi minun pöydässäni ratsuista ja vaunuhevosista, sankareista ja kaikenlaisista sotureista, sanoo Herra, Herra.
21 **M**inä osoitan kunniani kansojen keskuudessa, ja kaikki kansat saavat nähdä minun tuomioni, jonka minä panen toimeen, ja käteni, jonka minä käännän heitä vastaan. 22 Mutta Israelin heimo tulee tietämään, että siitä päivästä lähtien minä, Herra, olen heidän Jumalansa. 23 Kansat tulevat tietämään, että Israelin heimo joutui pakkosiirtolaisuuteen syntivelkansa tähden. Israelilaiset olivat olleet uskottomat minulle, ja minä kätkin heiltä kasvoni. Minä annoin heidät vihollistensa käsiin, ja he kaatuivat kaikki miekkaan. 24 Minä tein heille heidän saastaisuutensa ja rikkomustensa mukaan ja kätkin kasvoni heiltä."

Israel saa asua turvallisesti omassa maassaan

25 "**S**en tähden, näin sanoo Herra, Herra: Nyt minä käännän Jaakobin kohtalon ja armahdan koko Israelin heimoa. Minä kiivailen pyhän nimeni puolesta. 26 He saavat unohtaa häpeänsä ja kaiken uskottomuutensa, jota he ovat osoittaneet minua kohtaan, asuessaan maassaan turvallisesti, kenenkään pelottelematta. 27 Minä osoitan heissä pyhyyteni monien kansojen nähden, kun minä tuon heidät takaisin kansojen seasta ja kokoan heidät heidän vihamiestensä maista. 28 He tulevat tietämään, että minä olen Herra, heidän Jumalansa, kun minä kokoan heidät omaan maahansa pakkosiirtolaisuudesta, johon olin karkottanut heidät kansojen luo, enkä jätä sinne ainoatakaan heistä. 29 Minä en myöskään enää kätke heiltä kasvojani, sillä minä vuodatan Henkeni Israelin heimon päälle, sanoo Herra, Herra."

HERRAN KUNNIA PALAA JERUSALEMIIN, 40 – 48

UUSI TEMPPELI, 40 – 46

Temppelin muurit, portit ja esipihat

40 1 **P**akkosiirtolaisuutemme kahdentenakymmenentenä viidentenä vuotena,
vuoden ensimmäisen kuukauden kymmenentenä päivänä, sinä päivänä, jolloin oli
kulunut neljätoista vuotta Jerusalemin valloituksesta, Herran käsi tuli minun
päälleni. Hän vei minut 2 Jumalan näyissä Israelin maahan ja laski minut hyvin
korkealle vuorelle, jonka etelärinteellä oli kaupungin kaltainen rakennelma.
3 **H**än vei minut sinne, ja minä näin vaskenhohtoisen miehen. Miehellä oli
kädessään pellavanuora ja mittaruoko, ja hän seisoi portilla. 4 Mies puhui minulle:
"Ihmislapsi, katso silmilläsi, kuule korvillasi ja paina mieleesi kaikki, mitä minä
näytän sinulle, sillä sinut on tuotu tänne sitä varten, että se näytettäisiin sinulle.
Ilmoita Israelin heimolle kaikki, mitä näet."
5 **M**inä näin temppelin ja sitä joka puolelta ympäröivän muurin. Miehen kädessä oli
kuusikyynäräinen mittaruoko. Kyynärä oli kämmenenleveyden verran tavallista
kyynärää pitempi. Hän mittasi rakennuksen: leveys oli yksi ruoko ja korkeus yksi
ruoko.
6 **S**itten hän meni itää kohden johtavalle portille, nousi ylös sen portaita ja mittasi
portin kynnyksen: se oli yhden ruo'on levyinen. Toinen kynnys oli myös yhden
ruo'on levyinen. 7 Portin sivuhuoneet olivat yhden ruo'on pituiset ja yhden ruo'on
levyiset, ja sivuhuoneiden väliä oli viisi kyynärää. Portin kynnys porttieteisen
laidassa, sisäpuolella, oli yhden ruo'on levyinen. 8 Mies mittasi porttieteisen
sisäpuolelta: yksi ruo'on mitta. 9 Hän mittasi porttieteisen: kahdeksan kyynärää, ja
sen pylväät: kaksi kyynärää. Porttieteinen oli muurin sisäpuolella. 10 Itään päin
johtavan portin sivuhuoneita oli kolme kummallakin puolella. Kaikki kolme olivat
samankokoisia, ja niiden seinäpylväät kummallakin puolella olivat samankokoiset.
11 **H**än mittasi myös porttiaukon leveyden: kymmenen kyynärää, ja porttikäytävän
pituuden: kolmetoista kyynärää. 12 Sivuhuoneiden edessä oli kyynärän korkuinen
aitaus, samanlainen portin kummallakin puolella. Kukin sivuhuone oli kuusi
kyynärää pitkä ja kuusi leveä. 13 Hän mittasi portin, yhden sivuhuoneen katosta
toisen kattoon asti: ovien väliä oli kaksikymmentäviisi kyynärää, ja ne olivat
vastakkain. 14 Sitten hän mittasi seinäpylväät: kuusikymmentä kyynärää.
Seinäpylväiden edessä, portin ympärillä, oli esipiha. 15 Portin sisäänkäynnin edestä
sisäportin eteiseen oli viisikymmentä kyynärää. 16 Sivuhuoneissa ja seinäpylväiden
välissä oli ympäriinsä suljettavia ikkuna-aukkoja, samoin eteisissä. Ikkuna-aukot
avartuivat sisäänpäin, ja pylväissä oli palmukoristeita.
17 **S**itten hän vei minut ulompaan esipihaan, ja siellä oli huoneita ympäri esipihan ja
kiveys. Huoneita oli kolmekymmentä, ja ne olivat kiveyksen laidassa. 18 Kiveys
ulottui porttien sivuseinämiin niiden koko pituudelta. Tämä oli alempi kiveys.

19 Mies mittasi matkan ulkoa alemman portin edestä sisemmän esipihan edustalle:
sata kyynärää itään ja pohjoiseen.
20 **S**itten hän mittasi pohjoiseen päin olevan ja ulompaan esipihaan vievän portin
pituuden ja leveyden. 21 Siinä oli kolme sivuhuonetta kummallakin puolella, ja sen
seinäpylväät ja eteinen olivat saman mittaiset kuin ensimmäisessä portissa. Sen
pituus oli viisikymmentä kyynärää ja leveys kaksikymmentäviisi kyynärää. 22 Sen
ikkuna-aukot, eteinen ja palmukoristeet olivat samankokoisia kuin itää kohden
olevan portin vastaavat. Sinne, portin eteiseen, johti seitsemän porrasta.
23 Sisemmällä esipihalla oli portti sekä pohjoiseen että itään johtavaa porttia
vastapäätä. Mies mittasi matkan portilta portille: sata kyynärää.
24 **S**itten hän kuljetti minua etelään päin, ja minä näin etelään johtavan portin. Hän
mittasi sen seinäpylväät ja eteisen: ne olivat samankokoiset kuin nuo toiset.
25 Portissa ja sen eteisessä oli ympäriinsä samanlaisia ikkuna-aukkoja kuin toisissa
porteissa. Portin pituus oli viisikymmentä kyynärää ja leveys kaksikymmentäviisi
kyynärää. 26 Siihen johti seitsemän porrasta, ja niistä eteenpäin oli portin eteinen.
Siinä, sen seinäpylväissä, oli palmukoristeita, yksi kummallakin puolella.
27 Sisemmässä esipihassa oli portti etelää kohti. Mies mittasi etelään johtavien
ulko- ja sisäporttien välin: sata kyynärää.
28 **S**itten hän vei minut eteläportin kautta sisempään esipihaan ja mittasi
eteläportin; se oli samankokoinen kuin toiset portit. 29 Sen sivuhuoneet,
seinäpylväät ja eteinen olivat samankokoisia kuin nuo toiset, ja siinä ja sen
eteisessä oli ympäriinsä ikkuna-aukkoja. Portin pituus oli viisikymmentä kyynärää
ja leveys kaksikymmentäviisi kyynärää. 30 Eteiset olivat kaikkialla pituudeltaan
kaksikymmentäviisi kyynärää ja leveydeltään viisi kyynärää. 31 Eteläportin eteinen
oli ulompaan esipihaan päin, ja sen seinäpylväissä oli palmukoristeita. Sen
portaissa oli kahdeksan askelmaa.
32 **S**itten mies vei minut itää kohti sisempään esipihaan. Hän mittasi portin; se oli
samankokoinen kuin toisetkin. 33 Sen sivuhuoneet, seinäpylväät ja eteinen olivat
samankokoiset kuin nuo toiset. Portissa ja sen eteisessä oli ympäriinsä ikkuna-
aukkoja. Portin pituus oli viisikymmentä kyynärää ja leveys kaksikymmentäviisi
kyynärää. 34 Portin eteinen oli ulompaan esipihaan päin, ja sen seinäpylväissä oli
palmukoristeita kummallakin puolella. Sen portaissa oli kahdeksan askelmaa.
35 **S**itten mies vei minut pohjoisportille. Hän mittasi portin; se oli samankokoinen
kuin toisetkin. 36 Siinä oli myös sivuhuoneet, seinäpylväät ja eteinen. Portissa oli
ikkuna-aukkoja ympäriinsä. Portin pituus oli viisikymmentä kyynärää ja leveys
kaksikymmentäviisi kyynärää. 37 Portin eteinen oli ulompaan esipihaan päin, ja sen
seinäpylväissä oli palmukoristeita kummallakin puolella. Sen portaissa oli
kahdeksan askelmaa.
38 **P**orteissa oli huone, jossa huuhdottiin polttouhri. Sen ovi oli seinäpylväiden
välissä. 39 Porttieteisessä oli kummallakin puolella kaksi pöytää polttouhrin,
syntiuhrin ja vikauhrin teurastamista varten. 40 Pohjoisenpuoleisella ulkosivulla,
portin ovelle noustaessa, oli kaksi pöytää. Myös porttieteisen toisella sivulla oli

kaksi pöytää. 41 Portin kummankin puolen sivuilla oli neljä pöytää, yhteensä
kahdeksan pöytää, joilla uhrit teurastettiin. 42 Polttouhria varten oli neljä
hakatuista kivistä tehtyä pöytää, jotka olivat puolentoista kyynärän pituisia,
puolentoista kyynärän levyisiä ja yhden kyynärän korkuisia. Niillä pidettiin
välineitä, joilla teurastettiin polttouhri ja teurasuhri. 43 Kämmenenleveyden pituisia
koukkuja oli kiinnitetty ympäri huonetta, mutta uhriliha pantiin pöydille.
44 **S**isemmän portin ulkopuolella oli kaksi laulajien huonetta sisemmässä
esipihassa. Toinen huone oli pohjoisen portin sivulla, ja sen etupuoli oli etelää
kohden. Toinen oli eteläisen portin sivulla, ja sen etupuoli oli pohjoista kohden.
45 Mies puhui minulle: "Tämä huone, jonka etupuoli on etelää kohden, on
temppelipalvelusta toimittavia pappeja varten. 46 Se huone, jonka etupuoli on
pohjoista kohden, on alttaripalvelusta toimittavia pappeja varten. He ovat
Saadokin jälkeläisiä, niitä leeviläisiä, jotka saavat lähestyä Herraa palvellakseen
häntä."
47 **M**ies mittasi esipihan: sen pituus oli sata kyynärää ja leveys sata kyynärää.
Esipiha oli neliön muotoinen, ja alttari oli temppelin edustalla. 48 Sitten hän vei
minut temppelin eteiseen ja mittasi eteisen kummallakin puolella olevat pylväät:
viisi kyynärää, ja portin kummankin puoliskon leveyden: kolme kyynärää. 49 Eteisen
leveys oli kaksikymmentä kyynärää ja pituus yksitoista kyynärää. Sinne johti
kymmenen porrasta. Seinäpylväiden luona oli erilliset pylväät, yksi kummallakin
puolella.

Temppelin esipiha ja kaikkeinpyhin

41 1 **S**itten mies vei minut temppelisaliin ja mittasi ovipylväät. Ne olivat kuusi
kyynärää paksut kummallakin puolella, yhtä paksut kuin ilmestysmajan leveys.
2 Ovi oli kymmenen kyynärää leveä, ja sen molemmin puolin oli viiden kyynärän
mittaiset sivuseinät. Mies mittasi temppelisalin: se oli neljäkymmentä kyynärää
pitkä ja kaksikymmentä kyynärää leveä.
3 **S**itten hän meni perimmäiseen huoneeseen ja mittasi oven sivupylväät, kaksi
kyynärää, ja ovenpielet, kuusi kyynärää. Oviaukon leveys oli seitsemän kyynärää.
4 Sitten mies mittasi itse huoneen ja sai sen pituudeksi kaksikymmentä kyynärää ja
leveydeksi temppelisalin puoleiselta seinältä mitattuna myös kaksikymmentä
kyynärää. Mies sanoi minulle: "Tämä on kaikkeinpyhin."

Temppelin sivuhuoneet

5 **S**itten hän mittasi temppelin seinän: kuusi kyynärää, ja temppeliä ympäröivien
sivuhuoneiden leveyden: neljä kyynärää. 6 Sivuhuoneita oli kolmessa kerroksessa,
yhteensä kolmekymmentä. Ne tulivat kunkin sivuhuoneen kohdalla olevan
temppelin seinän sisään, niin että ne pysyivät siinä kiinni, mutta niitä ei ollut
kiinnitetty temppelin seinään. 7 Sivuhuoneet olivat kerros kerrokselta sitä
leveämpiä, mitä ylempänä ne olivat. Huoneet kiersivät temppeliä yhä ylemmäksi

ja levenivät ylhäällä. Alimmasta kerroksesta noustiin ylimpään keskikerroksen kautta.
8 Minä näin, että temppelin ympärillä oli koroke. Sivuhuoneiden perustusten
korkeus oli täysi ruo'on mitta, kuusi kyynärää, reunustaan asti. 9 Sivuhuoneiden
ulkoseinän paksuus oli viisi kyynärää. Avoin tila temppelin sivuhuonerakennuksen
10 ja piharakennuksien välillä oli joka puolella kaksikymmentä kyynärää leveä.
11 Sivuhuoneista avoimeen tilaan johti kaksi ovea, yksi pohjoiseen ja toinen
etelään. Avoimen tilan muurin paksuus oli joka puolella viisi kyynärää. 12 Rakennus,
joka oli erillisen alueen laidassa lännen puoleisella sivulla, oli seitsemänkymmentä
kyynärää leveä. Rakennuksen seinän paksuus oli kaikkialla viisi kyynärää, ja sen
pituus oli yhdeksänkymmentä kyynärää.

Temppelisali

13 Mies mittasi temppelin: sen pituus oli sata kyynärää. Hän mittasi myös erillisellä
alueella olevan rakennuksen seinineen: se oli sata kyynärää pitkä. 14 Temppelin
etupuolen ja erillisen alueen leveys itään päin oli sata kyynärää.
15 Sitten mies mittasi sen rakennuksen pituuden, joka oli erillisen alueen
takareunassa, ja sen holvikäytävät kummaltakin puolelta. Rakennuksen pituus oli
sata kyynärää. Sisempi temppelisali, esipihan eteiset, 16 kynnykset, suljettavat
ikkuna-aukot ja holvikäytävät kolmessa kerroksessa ympäriinsä kynnyksen
kohdalla, olivat kauttaaltaan laudoitetut maasta ikkuna-aukkoihin asti. Ikkuna-
aukot olivat peitetyt. 17 Ovien yläpuolelle, sisempään temppeliin ja ulos asti, sisä-
ja ulkopuolelle, oli koko seinän laajuudelta säännöllisin välein 18 tehty kerubeja ja
palmuja; kahden kerubin välissä oli aina palmu. Kullakin kerubilla oli kahdet
kasvot, 19 toiseen palmuun päin ihmisen kasvot ja toiseen nuoren leijonan kasvot.
Näitä kuvia oli tehty kaikkialle temppeliin. 20 Kerubeja ja palmuja oli tehty lattiasta
alkaen oviaukkojen yläpuolelle asti, samoin temppelisalin seinille.
21 Temppelisalin ovipylväät olivat nelikulmaiset. Mutta pyhimmän edessä oli
22 ikään kuin puinen alttari, kolme kyynärää korkea ja kaksi kyynärää pitkä. Siinä oli
nurkkaukset, ja sen jalusta ja sivut olivat puuta. Mies sanoi minulle: "Tämä on
pöytä, joka on Herran edessä."
23 Temppelisalissa ja pyhimmässä oli ovet, 24 joissa oli kaksi kääntyvää oven-
puoliskoa. Kummassakin ovessa oli kaksi ovenpuoliskoa. 25 Näihin temppelisalin
oviin oli tehty kerubeja ja palmuja, samanlaisia kuin oli tehty seiniin. Ulkona,
eteisen edessä, oli puinen katos. 26 Eteisen sivuseinissä oli kummallakin puolella
suljettavat ikkuna-aukot ja palmuja, samoin temppelin sivuhuoneissa ja
katoksissa.

Pappien huoneet

42 1 Sitten mies vei minut pohjoisen puolella olevaan ulompaan esipihaan. Hän
vei minut huoneeseen, joka oli vastapäätä erillistä aluetta ja pohjoisen puolella

olevaa rakennusta. 2 Pohjoiseen päin johtava ovi oli sata kyynärää pitkän
rakennuksen sivulla. Rakennuksen leveys oli viisikymmentä kyynärää. 3 Vastapäätä
kahdenkymmenen kyynärän pituista sisemmän esipihan osaa ja ulomman
esipihan kiveystä oli kolmessa kerroksessa holvikäytävä kummallakin puolella.
4 Huoneiden editse kulki kymmenen kyynärää leveä ja sata kyynärää pitkä käytävä
sisempään esipihaan. Huoneiden ovet olivat pohjoiseen päin. 5 Ylimmät huoneet
olivat kapeimmat, sillä käytävät ottivat niiltä tilaa enemmän kuin rakennuksen
alimmilta ja keskimmäisiltä huoneilta. 6 Huoneet olivat kolmessa kerroksessa. Kun
niissä ei ollut pylväitä kuten esipihoissa, ylimmät kerrokset olivat kapeampia kuin
alimmat ja keskimmäiset.
7 **H**uoneiden kohdalla oli muuri, joka kulki huoneiden suuntaisena niiden editse
ulomman esipihan suuntaan. Sen pituus oli viisikymmentä kyynärää. 8 Ulomman
esipihan suunnalla olevien huoneiden pituus oli näet viisikymmentä kyynärää.
Temppelin puoleisella sivulla se oli sata kyynärää. 9 Näiden huoneiden alaosassa oli
sisäänkäynti idästä, ulomman esipihan suunnalta.
10 **H**uoneita oli myös esipihaa ympäröivän kivimuurin leveällä sivulla, idän puolella,
erillisen alueen ja rakennuksen edustalla. 11 Niiden editse kulki käytävä. Huoneet
olivat samanlaisia kuin ne, jotka olivat pohjoisempana, yhtä pitkiä ja leveitä.
Samanlaisia olivat myös sisäänkäynnit, järjestelyt ja oviaukot. 12 Käytävän päässä
oleva ovi oli samanlainen kuin niiden huoneiden ovet, jotka olivat kohti etelää.
Sinne tultaessa käytävä kulki sillä puolella olevan kivimuurin viertä itää kohden.
13 **M**ies sanoi minulle: "Pohjoispuolen huoneet ja eteläpuolen huoneet, jotka ovat
erillisen alueen edustalla, ovat pyhiä huoneita, joissa papit, jotka lähestyvät
Herraa, syövät sitä, mikä on pyhistä pyhintä. Sinne he vievät sen, mikä on pyhistä
pyhintä, ruokauhrin, syntiuhrin ja vikauhrin, sillä se paikka on pyhä. 14 Kun papit
ovat menneet sisälle pyhäkköön, he eivät saa lähteä pyhäköstä ulos esipihaan,
ennen kuin ovat jättäneet sinne vaatteensa, joissa he toimittavat virkaansa, sillä
ne ovat pyhät. Heidän on pukeuduttava toisiin vaatteisiin, ja vasta sitten he voivat
mennä kansan pariin."

Temppelin muuri

15 **K**un mies oli saanut temppelin sisäosan kokonaan mitatuksi, hän vei minut ulos
sille portille, joka oli itää kohti. Sitten hän mittasi koko temppelialueen. 16 Hän
mittasi mittaruo'olla itäisen sivun: yhteensä viisisataa ruo'on mittaa. 17 Hän mittasi
pohjoisen sivun: viisisataa ruo'on mittaa. 18 Mies mittasi eteläisen sivun: viisisataa
ruo'on mittaa. 19 Sitten hän kääntyi länteen ja mittasi läntisen sivun: viisisataa
ruo'on mittaa. 20 Hän mittasi alueen neljältä ilmansuunnalta. Sen ympärillä oli
muuri, viisisataa ruo'onmittaa pitkä ja viisisataa leveä. Se erotti pyhän alueen
maallisesta.

Herran kunnia tulee temppeliin

43 1 **S**itten mies kuljetti minut portille, joka vei itää kohden. 2 Siellä minä näin
Israelin Jumalan kirkkauden tulevan idästä. Sen ääni oli kuin suurten vetten
kohina, ja maa tuli valoisaksi hänen kirkkaudestaan. 3 Näky, jonka näin, oli
samanlainen kuin se näky, jonka olin nähnyt silloin, kun kaupunki hävitettiin, ja
samanlainen kuin se näky, jonka olin nähnyt Kebarjoen varrella. Minä heittäydyin
kasvoilleni.
4 **H**erran kirkkaus meni sisään siitä temppeliin portista, joka oli itää kohti, 5 ja Henki
nosti minut ja vei sisempään esipihaan, ja siellä minä näin, että Herran kirkkaus
täytti temppelin.

Temppelin laki

6 **M**iehen seisoessa yhä vierelläni kuulin, että temppelistä puhuttiin minulle.
7 Minulle sanottiin: "Ihmislapsi, tämä on minun valtaistuimeni paikka ja jalka-
pohjieni sija. Täällä minä asun israelilaisten keskellä ikuisesti. Ei Israelin heimo
eivätkä sen kuninkaat enää saastuta minun pyhää nimeäni haureudellaan,
kuninkaittensa ruumiilla eivätkä uhrikukkuloillaan. 8 He asettivat oman kynnyksen-
sä minun kynnykseni viereen, ovenpielensä minun ovenpieleni rinnalle, niin että
vain seinä oli minun ja heidän välillään. He saastuttivat minun pyhän nimeni
iljettävillä teoillaan, ja minä tein heistä lopun vihassani. 9 Nyt he vievät haureu-
tensa ja kuninkaittensa ruumiit kauas minusta, ja niin minä asun aina heidän
keskellään.
10 **I**hmislapsi, kerro Israelin heimolle tästä temppelistä, että he häpeäisivät
syntejään. Mitatkoot sen mittasuhteet! 11 Jos he häpeävät kaikkea, mitä ovat
tehneet, niin anna heille tiedoksi, piirrä ja kirjoita heidän nähtensä, temppelin
muoto ja sisustus, uloskäynnit, sisäänkäynnit, kaikki muodot, kaikki säädökset ja
kaikki lait. Kirjoita ne heidän nähtäväkseen, että he pitäisivät mielessään koko sen
mallin ja kaikki säädökset ja tekisivät niiden mukaan. 12 Tämä on laki temppelistä:
sen koko alue vuoren laella on kauttaaltaan pyhistä pyhin. Katso, tämä on
temppelin laki."

Alttari

13 **N**ämä olivat alttarin mitat kyynärissä, kun kyynärään luetaan tavallinen kyynärä
ja kämmenenleveys: sen jalusta oli kyynärän korkuinen ja kyynärän levyinen. Koko
laidan ympäri ulottuva reunus oli yhden vaaksan korkuinen. Tämä oli alttarin
jalusta. 14 Alempi välireuna oli kaksi kyynärää korkeammalla maassa olevaa
jalustaa, ja sen leveys oli yksi kyynärä. Suurempi välireuna oli neljä kyynärää
korkeammalla kuin pienempi, ja sen leveys oli yksi kyynärä. 15 Alttarin tulisija oli
neljän kyynärän korkuinen, ja siitä ylöspäin kohosi neljä sarvea. 16 Tulisijan pituus
oli kaksitoista kyynärää ja leveys kaksitoista. Sen neljä sivua muodostivat neliön.

17 Välireunan pituus oli neljätoista ja leveys neljätoista kyynärää; kaikki neljä sivua
olivat yhtä pitkät. Sitä ympäröivä reunus oli puoli kyynärää, ja sen jalusta oli
kyynärän mittainen joka puolelta. Alttarin portaat olivat itäpuolella.

Alttarin vihkiminen

18 Mies sanoi minulle: "Ihmislapsi, näin sanoo Herra, Herra: Nämä ovat alttaria
koskevat lait. Kun se on saatu valmiiksi, niin että sen päällä voidaan uhrata
polttouhri ja pirskottaa sen päälle verta, 19 anna leeviläisille papeille syntiuhria
varten mullikka, Saadokin jälkeläisille, jotka saavat tulla lähelleni palvelemaan
minua, sanoo Herra, Herra. 20 Ota sen verta ja sivele alttarin neljään sarveen,
välireunan neljään kulmaan ja ympäri reunusta. Näin sinun on puhdistettava se ja
toimitettava sille sovitus. 21 Ota sitten syntiuhrimullikka ja polta se säädetyssä
paikassa temppelialueella pyhäkön ulkopuolella.
22 Toisena päivänä sinun on uhrattava virheetön pukki syntiuhriksi, että alttari
puhdistettaisiin samoin kuin se puhdistettiin mullikalla. 23 Suoritettuasi loppuun
puhdistuksen sinun on uhrattava virheetön mullikka ja virheetön pässi. 24 Tuo ne
Herran eteen, ja papit heittäköötniiden päälle suolaa ja uhratkoot ne
polttouhriksi Herralle.
25 Seitsemän päivän ajan sinun on uhrattava joka päivä syntiuhripukki sekä
virheetön mullikka ja virheetön pässi. 26 Alttarin sovitus, puhdistus ja vihkiminen
toimitetaan seitsemän päivän aikana. 27 Noiden päivien kuluttua, kahdeksantena
päivänä ja siitä eteenpäin, papit uhratkoot alttarilla polttouhrejaan ja
yhteysuhrejaan. Silloin minä olen teille suosiollinen, sanoo Herra, Herra."

Suljettu itäportti

44 1 Sitten mies vei minut takaisin pyhäkön ulommalle portille, joka johtaa itään,
mutta se oli suljettu. 2 Herra sanoi minulle: "Tämä portti pysyy suljettuna. Sitä ei
avata, eikä kukaan saa kulkea sen kautta, sillä Herra, Israelin Jumala, on kulkenut
siitä sisälle, ja se suljettiin. 3 Vain ruhtinas saa istua siellä aterioimassa Herran
edessä, koska hän on ruhtinas. Hänen tulee mennä sisään porttieteisen kautta ja
lähteä ulos samaa tietä."

Leeviläisten synnit ja rangaistus

4 Sitten mies vei minut pohjoisportin kautta temppelin edustalle. Minä näin, että
Herran kirkkaus täytti Herran temppelin. Silloin minä heittäydyin kasvoilleni, 5 ja
Herra sanoi minulle: "Ihmislapsi, paina mieleesi, mitä näet silmilläsi ja kuulet
korvillasi – kaikki, mitä minä sinulle puhun kaikista Herran temppelin säädöksistä
ja kaikista sen laeista. Paina mieleesi temppelin sisäänkäynti ja jokainen pyhäkön
uloskäytävä.

6 **S**ano kapinalliselle Israelin heimolle: Näin sanoo Herra, Herra: Jo riittävät kaikki
teidän iljettävät tekonne, te Israelin heimo! 7 Te olette tuoneet muukalaisia,
sydämeltään ja ruumiiltaan ympärileikkaamattomia, minun pyhäkköön ja annatte
heidän olla siellä. Kun te uhraatte minun leipääni, rasvaa ja verta, he saastuttavat
läsnäolollaan minun temppelini. Näin te olette rikkoneet minun liittoni kaikkien
muiden tekemienne iljettävyyksien lisäksi. 8 Te ette ole itse pitäneet huolta
pyhäkköni tehtävistä, vaan olette panneet heidät hoitamaan puolestanne minun
pyhäkössäni suoritettavat tehtävät. 9 Näin sanoo Herra, Herra: Yksikään muukalai-
nen, sydämeltään ja ruumiiltaan ympärileikkaamaton, ei saa tulla minun pyhäk-
kööni, ei yksikään niistä muukalaisista, jotka asuvat israelilaisten keskuudessa.
10 **L**eeviläisetkin, jotka menivät kauas luotani, silloin kun israelilaiset kulkivat
harhaan hyläten minut ja seuraten jumalankuviaan, joutuvat kantamaan syntinsä,
11 mutta he saavat palvella minun pyhäkössäni. Heidän on valvottava temppelin
portteja ja toimitettava temppelipalvelusta. Heidän on teurastettava polttouhrit ja
teurasuhrit kansan puolesta ja oltava valmiina kansan edessä sitä palvelemassa.
12 Koska he ovat palvelleet kansaa sen jumalankuvien edessä ja olleet Israelin
heimolle kompastuksena syntiin, sen tähden minä vannoin heistä kättä kohottaen,
että heidän on kannettava syntinsä, sanoo Herra, Herra. 13 He eivät saa lähestyä
minua hoitamaan pappeutta edessäni, eivätkä he saa lähestyä mitään minulle
pyhitettyä, mitään pyhistä pyhintä. Heidän on kannettava häpeänsä ja iljettävät
tekonsa, joita he ovat tehneet. 14 Kuitenkin minä teen heistä temppelissä
suoritettavien palvelustehtävien hoitajia, kaikenlaisten töiden, joita siellä
tehdään.

Saadokin jälkeläiset saavat toimia pappeina

15 **M**utta leeviläiset papit, Saadokin jälkeläiset, jotka hoitivat minun pyhäkössäni
suoritettavat tehtävät silloinkin, kun israelilaiset kulkivat harhaan luotani, saavat
lähestyä minua ja palvella minua. He seisovat edessäni uhraamassa minulle rasvaa
ja verta, sanoo Herra, Herra. 16 He saavat tulla pyhäkköön ja lähestyä minun
pöytääni, palvella minua ja hoitaa minulle suoritettavat tehtävät.
17 **T**ullessaan sisemmän esipihan porteille heidän on pukeuduttava pellava-
vaatteisiin. He eivät saa pitää yllään villavaatteita toimittaessaan virkaansa
sisemmän esipihan porteissa ja sisällä temppelissä. 18 Heillä tulee olla pellavaiset
juhlapäähineet päässään ja pellavahousut lanteillaan. Älköötkä he panko
vyötäisilleen mitään hiostavaa. 19 Kun he sitten lähtevät ulompaan esipihaan,
ulompaan esipihaan kansan luo, heidän on riisuttava vaatteensa, joihin
pukeutuneina he toimittivat palvelusta, ja jätettävä ne pyhäkön sivuhuoneisiin.
Sitten heidän on pukeuduttava toisiin vaatteisiin, etteivät pyhittäisi kansaa
vaatteillaan.
20 **Ä**lköötkä he ajattako hiuksiaan kokonaan pois älköötkä myöskään antako tukkansa
kasvaa valtoimenaan. Heidän on leikattava hiuksensa. 21 Kukaan papeista ei saa

juoda viiniä silloin, kun hänen on mentävä sisempään esipihaan. 22 Vaimokseen he
eivät saa ottaa leskeä tai hylättyä, vaan heidän on otettava neitsyt Israelin heimon
jälkeläisistä tai papin leski.
23 **H**eidän tulee opettaa kansalleni ero pyhän ja maallisen välillä ja antaa sille
tiedoksi, mikä on saastaista ja mikä puhdasta. 24 Riita-asiassa pappien tulee toimia
tuomareina ja jakaa oikeutta minun säädösteni mukaan. Noudattakoot he minun
opetuksiani ja lakejani kaikkien juhlieni suhteen ja pyhittäköot minun sapattini.
25 **P**apit eivät saa mennä kuolleen ihmisen luo, etteivät saastuisi. He saavat saastua
ainoastaan isästään tai äidistään, pojastaan, tyttärestään, veljestään tai
sisarestaan, jos tämä on ollut naimaton. 26 Kun pappi on puhdistautunut,
laskettakoon hänelle vielä seitsemän päivää, 27 ja sinä päivänä, jona hän tulee
pyhäkköön, sisempään esipihaan, toimittamaan virkaansa pyhäkössä, hänen tulee
uhrata syntiuhrinsa, sanoo Herra, Herra.
28 **M**itä pappien perintöosaan tulee, niin minä olen heidän perintöosansa. Teidän ei
tule antaa heille maaomaisuutta Israelissa: minä olen heidän maaomaisuutensa.
29 He saavat syödä ruokauhrit, syntiuhrit ja vikauhrit, ja heille kuuluu kaikki, mikä
Israelissa on pyhitettyä. 30 Paras osa kaikesta ensisadosta ja kaikki annit, kaiken-
laatuiset, mitä tahansa antinne ovatkin, kuuluvat papeille. Teidän tulee antaa
satojenne ensimmäiset leipomukset papille, että siunaukseni lepäisi kotienne yllä.
31 Papit eivät saa syödä itsestään kuollutta tai kuoliaaksi raadeltua eläintä, olipa se
sitten lintu tai muu eläin."

Maan jakaminen

45 1 "**K**un arvotte maata perintöosiksi, erottakaa siitä Herralle anti, pyhä osa,
25.000 kyynärää pitkä ja 20.000 leveä. Olkoon se alue kauttaaltaan pyhä. 2 Siitä
tulee pyhäkölle neliön muotoinen alue, viisisataa kertaa viisisataa, ja neliön
ympäriltä viisikymmentä kyynärää avointa tilaa joka suuntaan. 3 Mitatusta
alueesta teidän on erotettava 25.000 kyynärää pitkä ja 10.000 leveä osa. Siihen
tulee pyhäkkö, kaikkein pyhin paikka. 4 Tämä on pyhä osa maasta, ja se kuuluu
pyhäkössä palveleville papeille, niille, jotka lähestyvät palvelemaan Herraa. Se on
alue, jonne he rakentavat talonsa, ja se on pyhä paikka pyhäkköä varten.
5 **A**lue, jonka pituus on 25.000 kyynärää ja leveys 10.000, kuuluu maaomaisuutena
leeviläisille, jotka palvelevat pyhäkössä. Tällä alueella olkoot heidän asuin-
kaupunkinsa. 6 Kaupungin maa-alueeksi antakaa 5.000 kyynärää leveä ja 25.000
pitkä alue pyhän antimaan viereltä. Se kuuluu koko Israelin heimolle.
7 **R**uhtinaalle kuuluu molemmilta puolin pyhää antimaata ja kaupungin maata,
pyhän alueen sivusta ja kaupungin maan sivusta, lännen puolelta länteen päin ja
idän puolelta itään päin, yhtä pitkä maa-alue kuin on yhden heimon osuuden
pituus länsirajasta itärajaan. 8 Se olkoon hänen maansa, maaomaisuutensa
Israelissa, etteivät ruhtinaani enää sortaisi minun kansaani vaan antaisivat Israelin
heimon pitää maansa, kunkin heimon oman osansa."

Määräyksiä ruhtinaille

9 "**N**äin sanoo Herra, Herra: Jo riittää, te Israelin ruhtinaat! Heittäkää pois väkivalta
ja sorto ja noudattakaa oikeutta ja vanhurskautta. Lakatkaa karkottamasta
kansaani mailtaan, sanoo Herra, Herra.
10 **O**lkoon teillä oikeat punnukset, oikea eefa-mitta ja oikea bat-mitta. 11 Eefa ja bat
olkoot yhtä suuret. Bat vetää kymmenesosan hoomeria ja eefa kymmenesosan
hoomeria; niiden tilavuus määräytyy hoomerin mukaan. 12 Sekelissä olkoon teillä
kaksikymmentä geeraa ja minassa kaksikymmentä sekeliä, kaksikymmentäviisi
sekeliä ja viisitoista sekeliä.
13 **T**ämä on anti, joka teidän on annettava: kuudennes eefa-mittaa hoomerista
vehnää ja kuudennes eefa-mittaa hoomerista ohraa. 14 Antina annettavan öljyn
määrä yhtä koor-mittaa kohti on kymmenesosa bat-mittaa. Koor on kymmenen
bat-mittaa eli yksi hoomer; hoomer on kymmenen batia. 15 Pikkukarjasta, Israelin
runsasvetisiltä laitumilta, on annettava yksi lammas jokaista kahtasataa kohti
ruokauhriksi, polttouhriksi ja yhteysuhriksi, että kansalle voitaisiin toimittaa
sovitus, sanoo Herra, Herra. 16 Maan koko kansa on velvollinen antamaan tämän
annin Israelin ruhtinaalle. 17 Ruhtinas on velvollinen uhraamaan polttouhrin,
ruokauhrin ja juomauhrin juhlina, uuden kuun päivinä ja sapatteina, kaikkina
Israelin heimon juhla-aikoina. Uhratkoon hän syntiuhrin, ruokauhrin, polttouhrin
ja yhteysuhrin toimittaakseen sovituksen Israelin heimolle."

Pääsiäisen ja lehtimajanjuhlan uhrit

18 "**N**äin sanoo Herra, Herra: Ota ensimmäisessä kuussa, kuukauden ensimmäisenä
päivänä, virheetön mullikka ja puhdista pyhäkkö. 19 Pappi ottakoon syntiuhrin
verta ja sivelköön sitä temppelin ovenpieliin ja alttarin välireunan neljään kulmaan
sekä sisemmän esipihan portin pieliin. 20 Tee samoin kuukauden seitsemäntenä
päivänä sen varalta, että joku olisi vahingossa tai tietämättömyydestä tehnyt
syntiä. Näin te toimitatte temppelin sovituksen.
21 **E**nsimmäisen kuun neljäntenätoista päivänä teillä alkaa pääsiäinen, seitsen-
päiväinen juhla. Silloin syötäköön happamatonta leipää. 22 Sinä päivänä ruhtinas
uhratkoon omasta puolestaan ja koko maan kansan puolesta mullikan synti-
uhriksi. 23 Seitsenpäiväisen juhlan jokaisena päivänä hänen on uhrattava poltto-
uhriksi Herralle seitsemän virheetöntä mullikkaa ja seitsemän virheetöntä pässiä
ja syntiuhriksi pukki joka päivä. 24 Ruokauhriksi hänen tulee uhrata eefa-mitta
jauhoja mullikkaa ja eefa-mitta jauhoja pässiä kohti sekä hiin-mitta öljyä eefaa
kohti.
25 **S**eitsemännen kuun viidentenätoista päivänä ja siitä alkavan juhlan seitsemänä
päivänä hän uhratkoon samanlaisen syntiuhrin, polttouhrin ja ruokauhrin sekä
saman määrän öljyä."

Ruhtinaan uhrit

46 1 "**N**äin sanoo Herra, Herra: Sisemmän esipihan portti, joka johtaa itään, olkoon kuutena työpäivänä suljettu, mutta sapatinpäivänä se on avattava. Samoin se on avattava uudenkuun päivänä. 2 Ruhtinas saapukoon porttieteisen kautta ulkoa ja jääköön seisomaan portinpieleen. Pappien uhratessa hänen polttouhriaan ja yhteysuhriaan hän itse palvokoon Herraa porttiaukossa ja menköön sitten ulos. Porttia ei kuitenkaan saa sulkea ennen iltaa. 3 Maan kansan tulee palvoa Herraa hänen edessään saman portin sisäänkäynnissä sapatteina ja uudenkuun päivinä.
4 **R**uhtinaan on uhrattava Herralle sapatinpäivänä polttouhriksi kuusi virheetöntä karitsaa ja virheetön pässi. 5 Ruokauhrina on pässin osalta eefa-mitta jauhoja pässiä kohti, mutta karitsoiden osalta se, mitä ruhtinas tahtoo antaa, sekä jauhoihin hiin-mitta öljyä eefaa kohti.
6 **U**udenkuunpäivänä ruhtinas uhratkoon mullikan, kuusi karitsaa ja pässin. Niiden on oltava virheettömiä. 7 Hänen tulee uhrata ruokauhrina eefa-mitallinen jauhoja mullikkaa ja pässiä kohti, mutta karitsoita kohti se, mitä hän saa hankituksi, sekä öljyä hiin-mitta eefaa kohti.
8 **K**un ruhtinas saapuu, hänen on tultava sisään porttieteisen kautta ja lähdettävä ulos samaa tietä. 9 Maan kansan tullessa juhlina Herran eteen on sen, joka tulee palvomaan Herraa pohjoisportin kautta, mentävä ulos eteläportin kautta, ja sen, joka tulee eteläportin kautta, on mentävä ulos pohjoisportin kautta. Kukaan ei saa palata sen portin kautta, josta tuli, vaan jokainen lähteköön ulos vastakkaisesta portista. 10 Ruhtinaan pitää tulla sisään kansan mukana ja lähteä ulos kansan lähtiessä.
11 **J**uhlina ja juhla-aikoina uhrattava ruokauhri on eefa-mitallinen jauhoja mullikkaa ja pässiä kohti. Karitsoita kohti annettakoon se, mitä kukin tahtoo antaa, sekä hiin-mitta öljyä eefaa kohti. 12 Kun ruhtinas uhraa Herralle vapaaehtoisen uhrin, joko polttouhrin tai yhteysuhrin, hänelle on avattava idänpuoleinen portti. Hänen on uhrattava polttouhrinsa ja yhteysuhrinsa samalla tavoin kuin hän tekee sapatinpäivänä. Sitten hän lähteköön ulos, ja hänen mentyään portti suljettakoon.
13 **U**hraa joka päivä vuoden vanha virheetön karitsa polttouhriksi Herralle. Uhraa se aamu aamulta. 14 Uhraa lisäksi joka aamu ruokauhriksi kuudennes eefa-mitallista jauhoja karitsaa kohti sekä kolmannes hiin-mittaa öljyä hienojen vehnäjauhojen kostuttamiseksi. Tämä on Herralle uhrattavaa ruokauhria koskeva ikuinen, pysyvä säädös. 15 Uhratkaa siis aamu aamulta karitsa, ruokauhri ja öljy jokapäiväisenä polttouhrina."

Ruhtinaan perintöosa

16 "**N**äin sanoo Herra, Herra: Kun ruhtinas antaa lahjan jollekin pojistaan, se on tämän perintöosa ja jää pojan perintönä hänen pojilleen heidän perittynä maa-omaisuutenaan. 17 Jos hän sen sijaan antaa perintöosastaan lahjan jollekin

palvelijoistaan, se kuuluu palvelijalle vapautusvuoteen saakka mutta palaa sitten ruhtinaalle. Hänen perintömaansa jää pysyvästi vain hänen pojilleen. 18 Ruhtinas ei saa ottaa itselleen kansan perintöosia eikä häätää ihmisiä pois heidän perintömailtaan. Antakoon hän pojilleen perintöosat omasta maaomaisuudestaan, ettei kansani joutuisi hajalleen, pois perintömailtaan."

Uhrien keittopaikka

19 **S**itten mies vei minut sisään portin sivussa olevasta sisäänkäynnistä niiden pohjoisen puolella olevien huoneiden luo, jotka oli pyhitetty pappien käyttöön. Hän vei minut erääseen paikkaan alueen länsireunalle. 20 Mies sanoi minulle: "Tämä on paikka, jossa papit keittävät vikauhrin ja syntiuhrin ja leipovat ruokauhrin. Niitä ei viedä ulompaan esipihaan, ettei kansa tulisi pyhitetyksi."
21 **S**itten hän vei minut ulompaan esipihaan ja kuljetti minut esipihan neljän nurkkauksen kautta. Esipihan jokaisessa nurkkauksessa oli piha. 22 Esipihan neljässä nurkkauksessa oli suljetut pihat, neljänkymmenen kyynärän pituiset ja kolmenkymmenen levyiset. Nämä neljä nurkkapihaa olivat yhtä suuret. 23 Niiden jokaisen ympärillä oli kivikehä, ja kivikehään oli tehty ympäriinsä keittoliesiä. 24 Mies sanoi minulle: "Nämä ovat keittiötiloja, joissa temppelipalvelijat keittävät kansan teurasuhrit."

ISRAELIN MAA, 47 – 48

Temppelistä kumpuaa kaksoisvirta

47 1 **S**itten hän vei minut takaisin temppelin ovelle, ja minä näin, että temppelin kynnyksen alta kumpusi vettä itään päin. Temppelin etusivu oli näet itää kohti. Vesi juoksi temppelin oikeanpuoleisen sivun alitse ja sitten eteenpäin alttarin eteläpuolitse. 2 Hän vei minut ulos pohjoisportin kautta ja kuljetti minut ulkokautta idänpuoleiselle ulkoportille. Siellä näin veden virtaavan oikeanpuoleisen sivun suunnalta.
3 **M**ies lähti itää kohti mittanuora kädessään ja mittasi tuhat kyynärää. Hän vei minut veden poikki, ja vettä oli nilkkoihin asti. 4 Hän mittasi toiset tuhat kyynärää ja vei minut veden poikki. Vettä oli polviin asti. Hän mittasi vielä tuhat kyynärää ja vei minut veden poikki. Vettä oli lanteisiin asti. 5 Hän mittasi vielä tuhat kyynärää, ja virran vesi nousi niin, etten voinut mennä yli. Se nousi uimavedeksi, virraksi, jonka poikki ei voinut kahlata.
6 **M**ies kysyi minulta: "Näetkö, ihmislapsi?" Sitten hän kuljetti minut takaisin pitkin virran rantaa. 7 Tullessani takaisin näin, että virran molemmilla rannoilla kasvoi hyvin paljon puita.
8 **M**ies sanoi minulle: "Nämä vedet juoksevat itäiselle alueelle, virtaavat alas tasangolle ja päätyvät mereen. Kun ne saavuttavat meren, sen vesi paranee. 9 Kaikkialla, minne tämä kaksoisvirta tulee, virkoavat eloon kaikki elolliset, kaikki,

jotka liikkuvat, ja kaloja on oleva hyvin paljon. Kun nämä vedet tulevat mereen, sen vesi paranee ja kaikki virkoaa eloon joka paikassa, minne virta tulee. 10 Virran rannalla seisoo kalastajia, ja Een-Gedistä Een-Eglaimiin asti on verkkoja kuivumassa. Siellä on oleva kaikenlaisia kaloja, kuin suuren meren kaloja, hyvin paljon. 11 Siellä olevat rämeet ja lätäköt eivät kuitenkaan parane. Ne jätetään suolan valtaan.
12 **M**utta virran varrella, sen molemmilla rannoilla, kasvaa kaikenlaisia hedelmäpuita. Niiden lehdet eivät lakastu eivätkä niiden hedelmät lopu. Ne kantavat joka kuukausi tuoreet hedelmät, sillä virran vedet juoksevat pyhäköstä. Puiden hedelmiä käytetään ruuaksi ja niiden lehtiä lääkkeeksi."

Israelille jaettavan maan rajat

13 "**N**äin sanoo Herra, Herra: Nämä ovat sen maan rajat, joka teidän on jaettava perintöosiksi Israelin kahdelletoista heimolle; Joosefin heimolle on annettava kaksi osaa. 14 Te saatte maasta perintöosan, jokainen heimo yhtä suuren, sillä minä lupasin kättä kohottaen antaa sen teidän isillenne. Niin tästä maasta tuli teidän perintöosanne.
15 **T**ämä on maan pohjoisraja: Suuresta merestä Hetlonin tietä Sedadiin asti, 16 sieltä Hamatiin, Beerotaan, Sibraimiin, joka on Damaskon alueen ja Hamatin alueen välissä, ja Haaser-Hattiikoniin, joka on Hauranin rajalla. 17 Raja kulkee siis merestä Hasar-Eenoniin, Damaskon rajalle. Damaskon alue jää pohjoiseen ja samoin Hamatin alue. Tämä on pohjoisraja.
18 **I**täpuolella merkitkää raja kulkemaan Hauranin ja Damaskon välistä sekä Gileadin ja Israelin maan välistä, Jordania pitkin, itäiseen mereen. Tämä on itäpuoli. 19 Eteläpuolella raja kulkee Taamarista Meriba-Kaadeksen vesiin, joenuomaan ja Suureenmereen. Tämä on eteläraja. 20 Länsipuolella rajana on Suurimeri eteläisen rajan päästä sinne asti, mistä mennään Hamatiin. Tämä on länsiraja.
21 **J**akakaa tämä maa keskenänne, Israelin heimojen kesken. 22 Arpokaa se perintöosiksi itsellenne ja muukalaisille, jotka asuvat keskuudessanne ja ovat synnyttäneet lapsia keskuudessanne. Pitäkää heitä samanarvoisina kuin maassa syntyneitä israelilaisia, ja saakoot he teidän kanssanne arvalla perintöosan Israelin heimojen keskuudessa. 23 Minkä heimon alueella muukalainen asuu, siitä antakaa hänelle perintöosa, sanoo Herra, Herra."

Säädöksiä maan jakamisesta

48 1 "**N**ämä ovat heimojen perintöosat ja nimet: Daanin osuus on pohjoispäässä, raja kulkee pitkin Hetlonin tietä siihen asti, mistä mennään Hamatiin, ja siitä Hasar-Eenaniin. Damaskon alue jää pohjoiseen Hamatin viereen. Tämä tulee Daanille idästä länteen asti: Daan, yksi osuus. 2 Daanin alueen vieressä, idästä länteen asti: Asser, yksi osuus. 3 Asserin alueen vieressä, idästä länteen asti:

Naftali, yksi osuus. 4 Naftalin alueen vieressä, idästä länteen asti: Manasse, yksi osuus. 5 Manassen alueen vieressä, idästä länteen asti: Efraim, yksi osuus. 6 Efraimin alueen vieressä, idästä länteen asti: Ruuben, yksi osuus. 7 Ruubenin alueen vieressä, idästä länteen asti: Juuda, yksi osuus.
8 Juudan alueen vieressä, idästä länteen asti, on alue, joka teidän on erotettava uhrilahjaksi. Sen leveys on 25.000 kyynärää ja pituus sama kuin yhden heimon osuuden, idästä länteen asti, ja pyhäkkö on sen keskellä. 9 Alue, jonka te annatte Herralle anniksi, olkoon 25.000 kyynärää pitkä ja 20.000 leveä.
10 Pyhä antimaa kuuluu seuraaville: Papeille tulee alue, joka on pohjoisesta 25.000 kyynärää pitkä, lännestä 10.000 kyynärää leveä, idästä 10.000 kyynärää leveä ja etelästä 25.000 kyynärää pitkä. Sen keskellä olkoon Herran pyhäkkö. 11 Tämä alue tulee papeille, pyhitetyille Saadokin jälkeläisille, jotka ovat pitäneet huolta minun määräysteni täyttämisestä eivätkä ole harhautuneet niin kuin leeviläiset harhautuivat yhdessä israelilaisten kanssa. 12 Se kuuluu heille pyhistä pyhimpänä osana anniksi annettua aluetta. Se on leeviläisten alueen vieressä.
13 Leeviläisten alue, joka on pappien alueen vieressä, on 25.000 kyynärää pitkä ja 10.000 leveä. Koko pituus on 25.000 kyynärää ja leveys 10.000. 14 He eivät saa myydä eivätkä vaihtaa siitä mitään, ettei maan paras osa joutuisi vieraiden käsiin, sillä se on pyhitetty Herralle.
15 Muu alue, joka on 5.000 kyynärää leveä ja 20.000 pitkä, ei ole pyhä. Se on kaupungin asumuksia ja laidunmaata varten, ja kaupunki on sen keskellä. 16 Nämä ovat kaupungin mitat: pohjoissivu 4.500 kyynärää, eteläsivu 4.500, itäsivu 4.500 ja länsisivu 4.500 kyynärää. 17 Kaupungilla olkoon laidunmaata 250 kyynärää pohjoiseen päin, 250 etelään päin, 250 itään päin ja 250 länteen päin. 18 Pyhän antimaan vierelle jää sekä itään että länteen alue, jonka leveys on 10.000 kyynärää. Näiden pyhän antimaan vierellä olevien alueiden sato käytettäköön kaupungin työmiesten ruuaksi, 19 ja kaupungin työmiehet kaikista Israelin heimoista viljelköot sitä. 20 Koko antimaa on 25.000 kyynärää pitkä ja 25.000 leveä. Teidän on erotettava alueestanne neliönmuotoinen pyhä antimaa sekä kaupungin maaomaisuus.
21 Muu maa kuuluu ruhtinaalle: molemmin puolin pyhää antimaata ja kaupungin maaomaisuutta 25.000 kyynärää pyhän alueen sivusta itärajaan sekä 25.000 kyynärää länsirajaan asti, heimojen osuuksien rinnalla. Pyhä antimaa ja temppeli ovat sen keskellä. 22 Juudan ja Benjaminin alueiden välissä oleva alue kuuluu ruhtinaalle lukuun ottamatta leeviläisten perintömaata ja kaupungin maata, jotka ovat ruhtinaalle tulevan maan keskellä.
23 Muidenkin heimojen alueet ulottuvat idästä länteen asti. Benjaminille yksi osuus. 24 Benjaminin alueen vieressä, idästä länteen asti: Simeon, yksi osuus. 25 Simeonin alueen vieressä, idästä länteen asti: Isaskar, yksi osuus. 26 Isaskarin alueen vieressä, idästä länteen asti: Sebulon, yksi osuus. 27 Sebulonin alueen vieressä, idästä länteen asti: Gaad, yksi osuus. 28 Gaadin alueen raja kulkee etelän puolella Taamarista Meribat-Kaadeksen vesiin, joenuomaan ja Suureenmereen.

29 Tämä on se maa, joka teidän on jaettava arvalla perintöosiksi Israelin heimoille,
ja nämä ovat heidän osuutensa, sanoo Herra, Herra."

Jerusalemin portit ja sen uusi nimi

30 "**N**ämä ovat kaupungin uloskäynnit: pohjoisella sivulla, jonka pituus on 4.500
kyynärää, 31 on niistä kolme: Ruubenin portti yksi, Juudan portti toinen ja Leevin
portti kolmas. Kaupungin portit on nimetty Israelin heimojen mukaan. 32 Itäsivun
pituus on 4.500 kyynärää, ja portteja on kolme: Joosefin portti yksi, Benjaminin
portti toinen ja Daanin portti kolmas. 33 Eteläsivun pituus on 4.500 kyynärää, ja
portteja on kolme: Simeonin portti yksi, Isaskarin portti toinen ja Sebulonin portti
kolmas. 34 Länsisivun mitta on 4.500 kyynärää, ja portteja on kolme: Gaadin portti
yksi, Asserin portti toinen ja Naftalin portti kolmas. 35 Kaupungin ympärysmitta on
kahdeksantoistatuhatta kyynärää.
Kaupungin nimi on tästä päivästä lähtien 'Herra on täällä'."

DANIELIN KIRJA

DANIELIN HISTORIA, 1 – 6

Danielin kasvatus Baabelissa

1 1 **J**uudan kuninkaan Joojakimin kolmantena hallitusvuotena tuli Baabelin
kuningas Nebukadnessar Jerusalemin edustalle ja piiritti sitä. 2 Herra antoi hänen
käsiinsä Juudan kuninkaan Joojakimin sekä osan Jumalan huoneen esineistä.
Nebukadnessar vei esineet Sinearin maahan ja sijoitti ne jumalansa huoneen
aarrekammioon.
3 **K**uningas käski eunukkiensa päällikön Aspenaan valita israelilaisia poikia, jotka
olivat kuninkaallisesta suvusta tai ylimysperheistä, 4 nuorukaisia, joissa ei ollut
mitään vammaa ja jotka olivat ulkonäöltään kauniita, jotka kykenivät käsittämään
kaikkea viisautta, olivat terävä-älyisiä ja nopeita oppimaan ja jotka olisivat
kelvollisia palvelemaan kuninkaan hovissa. Heille tuli opettaa kaldealaisten
kirjoitusta ja kieltä. 5 Kuningas määräsi annettavaksi heille jokapäiväiseksi
ravinnoksi ruokaa kuninkaan pöydästä ja viiniä, jota hän itse joi. Heitä oli
kasvatettava kolme vuotta, ja niiden kuluttua heidän tuli astua kuninkaan
palvelukseen.
6 **H**eidän joukossaan olivat Juudan heimosta Daniel, Hananja, Miisael ja Asarja.
7 Eunukkien päällikkö antoi heille uudet nimet: Danielille hän antoi nimen
Beeltesassar, Hananjalle Sadrak, Miisaelille Meesak ja Asarjalle Abednego.
8 **M**utta Daniel päätti lujasti olla saastuttamatta itseään kuninkaan pöydän ruualla
ja viinillä, jota kuningas joi, ja anoi eunukkien päälliköltä, ettei hänen tarvitsisi
saastuttaa itseään. 9 Jumala salli Danielin päästä eunukkien päällikön armoihin ja
suosioon. 10 Eunukkien päällikkö sanoi kuitenkin Danielille: “Minä pelkään
herraani, kuningasta, joka on määrännyt teidän ruokanne ja juomanne. Jos hän
huomaa teidän kasvonne kalpeammiksi kuin muiden ikäistenne nuorukaisten, niin
te saatatte minun pääni vaaraan kuninkaan edessä.”
11 **S**illoin Daniel sanoi valvojalle, jonka eunukkien päällikkö oli määrännyt pitämään
huolta Danielista, Hananjasta, Miisaelista ja Asarjasta: 12 “Koettele palvelijoitasi
kymmenen päivää. Annettakoon meille kasvisruokaa syödäksemme ja vettä
juodaksemme. 13 Sitten tarkastettakoon sinun läsnäollessasi, miltä me näytämme
ja miltä näyttävät ne nuorukaiset, jotka syövät kuninkaan pöydän ruokaa. Tee
sitten palvelijoillesi sen mukaan, mitä silloin havaitset.” 14 Valvoja suostui tähän ja
pani heidät koetteelle kymmeneksi päiväksi.
15 **K**ymmenen päivän kuluttua he näyttivät kauniimmilta ja terveemmiltä kuin
yksikään niistä nuorukaisista, jotka söivät kuninkaan pöydän ruokaa. 16 Niinpä
valvoja jätti heiltä pois kuninkaan pöydän ruuan ja heidän juotavakseen määrätyn
viinin ja antoi heille kasvisruokaa. 17 Näille neljälle nuorukaiselle Jumala antoi

kyvyn käsittää kaikkia kirjoituksia ja kaikkea viisautta. Daniel ymmärsi myös
kaikenlaiset näyt ja unet.
18 **K**un sitten ne päivät olivat tulleet täyteen, joiden kuluttua kuningas oli käskenyt
tuoda nuorukaiset esille, vei eunukkien päällikkö heidät Nebukadnessarin eteen.
19 Keskustellessaan heidän kanssaan kuningas huomasi, ettei heidän joukossaan
ollut ketään Danielin, Hananjan, Miisaelin ja Asarjan vertaista. Niin he pääsivät
kuninkaan palvelukseen.
20 **K**aikissa viisautta ja ymmärrystä vaativissa asioissa, joita kuningas heiltä kyseli,
hän havaitsi heidät kymmenen kertaa etevämmiksi kuin kaikki tietäjät ja manaajat
koko hänen valtakunnassaan. 21 Daniel oli hovissa kuningas Kooreksen ensimmäi-
seen vuoteen asti.

Nebukadnessarin uni suuresta kuvapatsaasta

2 1 **T**oisena hallitusvuotenaan Nebukadnessar näki unia, joista hänen mielensä tuli
niin levottomaksi, ettei hän enää saanut unta. 2 Silloin kuningas käski kutsua
tietäjät, manaajat, noidat ja kaldealaiset, jotta he ilmoittaisivat kuninkaalle hänen
unensa. He tulivat ja asettuivat kuninkaan eteen. 3 Kuningas sanoi heille: “Minä
olen nähnyt unen, ja mieleni on levoton, kunnes saan tietää sen unen.” 4 Silloin
kaldealaiset puhuivat kuninkaalle aramean kielellä:
“**K**uningas eläköön ikuisesti! Kerro uni palvelijoillesi, niin me ilmoitamme sen
selityksen.” 5 Kuningas vastasi kaldealaisille: “Tämä minun sanani on peruutta-
maton: Ellette ilmoita minulle unta ja sen selitystä, teidät hakataan kappaleiksi ja
teidän taloistanne tehdään soraläjiä. 6 Mutta jos ilmoitatte unen ja sen selityksen,
te saatte minulta lahjoja, palkintoja ja suuren kunnian. Ilmoittakaa siis minulle uni
ja sen selitys.” 7 He vastasivat toistamiseen: “Kuningas kertokoon unen palvelijoil-
leen, niin me ilmoitamme sen selityksen.”
8 **K**uningas vastasi: “Minä huomaan selvästi, että te vain koetatte voittaa aikaa,
koska näette peruuttamattomaksi tämän minun sanani. 9 Ellette ilmoita minulle
unta, teillä on edessänne vain tuo yksi tuomio. Te olette sopineet keskenänne,
että puhutte minun edessäni valheellista ja kavalaa puhetta siinä toivossa, että
aika muuttuu. Kertokaa siis minulle uni – silloin minä tiedän, että te osaatte
ilmoittaa myös sen selityksen.” 10 Kaldealaiset vastasivat kuninkaan edessä ja
sanoivat: “Ei ole maan kamaralla ihmistä, joka kykenisi ilmoittamaan kuninkaan
asian. Eikä yksikään suuri ja mahtava kuningas ole koskaan vaatinut tällaista asiaa
keneltäkään tietäjältä, manaajalta tai kaldealaiselta. 11 Asia, jota kuningas vaatii,
on vaikea, eikä ole ketään, joka voisi ilmoittaa sen kuninkaalle paitsi jumalat,
joiden asuinsija ei ole ihmisten keskuudessa.”
12 **T**ämän kuultuaan kuningas suuttui, julmistui kovin ja käski surmata kaikki
Baabelin viisaat.

Daniel selittää unen

13 **K**un käsky oli annettu, että viisaat joutuvat tapettaviksi, myös Danielia ja hänen
tovereitaan etsittiin tapettaviksi. 14 Silloin Daniel puhui neuvokkaasti ja taitavasti
Arjokille, kuninkaan henkivartijoiden päällikölle, joka oli lähtenyt tappamaan
Baabelin viisaita. 15 Hän sanoi Arjokille, kuninkaan päällikölle: “Miksi kuningas on
antanut niin ankaran käskyn?” Silloin Arjok kertoi asian Danielille. 16 Niin Daniel
meni sisälle palatsiin ja pyysi kuningasta antamaan hänelle aikaa, jotta hän voisi
ilmoittaa kuninkaalle selityksen. 17 Sitten Daniel meni kotiinsa ja kertoi asian
tovereilleen Hananjalle, Miisaelille ja Asarjalle 18 ja kehotti heitä rukoilemaan
armoa taivaan Jumalalta tämän salatun asian vuoksi, etteivät Daniel ja hänen
toverinsa joutuisi surmattaviksi muiden Baabelin viisaiden kanssa.
19 **S**illoin salaisuus ilmoitettiin Danielille yöllisessä näyssä. Niin Daniel ylisti taivaan
Jumalaa 20 näin sanoen:
“**O**lkoon Jumalan nimi ylistetty
ikuisuudesta ikuisuuteen,
sillä hänen on viisaus ja voima.
21 Hän muuttaa ajat ja määrähetket,
hän syöksee kuninkaat vallasta
ja nostaa kuninkaat valtaan,
hän antaa viisaille viisauden
ja ymmärtäväisille ymmärryksen.
22 Hän paljastaa syvät ja salatut asiat,
hän tietää, mitä on pimeydessä,
ja valkeus asuu hänen luonaan.
23 Sinua, minun isieni Jumala, minä kiitän ja ylistän
siitä, että olet antanut minulle viisauden ja voiman
ja että nyt ilmoitit minulle sen, mitä me sinulta rukoilimme,
ja annoit meidän tietää kuninkaan asian.”
24 **N**iin ollen Daniel meni Arjokin luo, jonka kuningas oli määrännyt surmaamaan
Baabelin viisaat. Daniel meni ja sanoi Arjokille näin: “Älä surmaa Baabelin viisaita,
vaan vie minut kuninkaan eteen, niin minä ilmoitan kuninkaalle selityksen.”
25 Silloin Arjok vei kiireesti Danielin kuninkaan eteen ja sanoi: “Minä olen löytänyt
Juudan pakkosiirtolaisten joukosta miehen, joka ilmoittaa kuninkaalle selityksen”.
26 Kuningas kysyi Danielilta, jonka nimenä oli Beeltesassar: “Pystytkö sinä
ilmoittamaan minulle unen, jonka minä näin, ja sen selityksen?” 27 Daniel vastasi
kuninkaalle: “Salaisuutta, jonka kuningas tahtoo tietää, eivät viisaat, manaajat,
tietäjät eivätkä tähtienselittäjät kykene ilmoittamaan kuninkaalle. 28 Mutta
taivaassa on Jumala, joka paljastaa salaisuudet ja ilmoittaa kuningas Nebukad-
nessarille, mitä tapahtuu aikojen lopussa. Tämä on sinun unesi ja pääsi näky,
jonka näit vuoteessasi.

29 **K**un sinä, kuningas, olit vuoteessasi, mieleesi nousi ajatus, mitä tämän jälkeen
tapahtuu. Hän, joka paljastaa salaisuudet, ilmoitti sinulle, mitä tapahtuu tulevai-
suudessa. 30 Tämä salaisuus on paljastettu minulle, ei oman viisauteni voimasta,
ikään kuin minulla olisi sitä sen enempää kuin kenelläkään muulla ihmisellä, vaan
siitä syystä, että selitys ilmoitettaisiin kuninkaalle ja sinä ymmärtäisit sydämesi
ajatukset.
31 **S**inä katselit unessasi, kuningas, ja näit ison kuvapatsaan. Tuo kuvapatsas oli
suuri ja sen kirkkaus suunnaton. Se seisoi sinun edessäsi, ja se oli pelottavan
näköinen. 32 Patsaan pää oli puhdasta kultaa, rinta ja käsivarret hopeaa, vatsa ja
lanteet vaskea. 33 Sen sääret olivat rautaa, jalkaterät osaksi rautaa, osaksi savea.
34 Sitä katsellessasi irtautui kivilohkare – ei ihmiskäden voimasta – ja iski kuva-
patsasta jalkoihin, jotka olivat rautaa ja savea, ja murskasi ne. 35 Silloin murskaan-
tuivat yhdellä kertaa rauta, savi, vaski, hopea ja kulta, ja niille kävi kuin akanoille
kesäisillä puimatantereilla: tuuli vei ne, eikä niistä löydetty jälkeäkään. Mutta
kivestä, joka oli murskannut kuvapatsaan, tuli suuri vuori, ja se täytti koko maan.
36 Tämä oli se uni, ja nyt sanomme kuninkaalle sen selityksen.
37 **S**inä, kuningas, olet kuninkaiden kuningas, jolle taivaan Jumala on antanut
valtakunnan, vallan, voiman ja kunnian. 38 Sinun valtaasi hän on antanut ihmiset,
missä ikinä heitä asuukin, kedon eläimet ja taivaan linnut. Hän on asettanut sinut
kaikkien niiden valtiaaksi – sinä olet se kultainen pää. 39 Mutta sinun jälkeesi
nousee toinen valtakunta, joka on vähäisempi kuin sinun, ja sitten kolmas
valtakunta, joka on vaskea ja joka hallitsee koko maata. 40 Vielä tulee neljäs
valtakunta, luja kuin rauta. Niin kuin rauta musertaa ja särkee kaiken, niin kuin
rauta murskaa, niin sekin musertaa ja murskaa nuo kaikki muut. 41 Se, että näit
jalkaterien ja varpaiden olevan osaksi savenvalajan savea ja osaksi rautaa,
merkitsee, että se on jakautunut valtakunta. Kuitenkin siinä on raudan lujuutta,
niin kuin sinä näit rautaa ruukkusaven seassa. 42 Se, että jalkojen varpaat olivat
osaksi rautaa ja osaksi savea, merkitsee, että se valtakunta on osittain luja ja
osittain hauras. 43 Ja se, että näit ruukkusaven seassa rautaa, merkitsee, että vaikka
ne sekaantuvat toisiinsa ihmissiemenellä, ne eivät liity lujasti toisiinsa, niin kuin ei
rautakaan sekaannu saveen.
44 **M**utta noiden kuninkaiden päivinä taivaan Jumala pystyttää valtakunnan, joka on
ikuisesti kukistumaton, eikä sitä valtakuntaa luovuteta millekään muulle kansalle.
Se murskaa kaikki nuo muut valtakunnat ja tekee niistä lopun, mutta se itse pysyy
ikuisesti, 45 niin kuin sinä näit, että kivilohkare irtautui vuoresta – ei ihmiskäden
voimasta – ja murskasi raudan, vasken, saven, hopean ja kullan. Suuri Jumala on
ilmoittanut kuninkaalle, mitä tämän jälkeen tapahtuu. Tämä uni on tosi ja sen
selitys luotettava.”

Daniel palkitaan

46 **S**illoin kuningas Nebukadnessar heittäytyi kasvoilleen maahan, osoitti kunnioitusta Danielille ja käski uhrata hänelle ruokauhria ja suitsutusta. 47 Kuningas tunnusti Danielille: “Totta on, että teidän Jumalanne on jumalien Jumala ja kuningasten Herra, salaisuuksien paljastaja, sillä sinä olet pystynyt paljastamaan tämän salaisuuden.”
48 **S**itten kuningas ylensi Danielin korkeaan arvoon, antoi hänelle paljon kallisarvoisia lahjoja ja koko Baabelin maakunnan hallittavaksi ja asetti hänet kaikkien Baabelin viisaiden ylimmäksi päämieheksi. 49 Danielin pyynnöstä kuningas asetti Sadrakin, Meesakin ja Abednegon hoitamaan Baabelin maakunnan hallintoa, mutta Daniel itse pysyi kuninkaan hovissa.

Nebukadnessarin kultainen kuvapatsas

3 1 **K**uningas Nebukadnessar teetti kultaisen kuvapatsaan, jonka korkeus oli kuusikymmentä kyynärää ja leveys kuusi kyynärää. Hän pystytti sen Duuran tasangolle Baabelin maakuntaan. 2 Sitten kuningas Nebukadnessar lähetti kutsumaan koolle satraapit, käskynhaltijat, maaherrat, neuvonantajat, aarteistonhoitajat, tuomarit, poliisipäälliköt ja kaikki muut maakuntien virkamiehet, että he tulisivat kuningas Nebukadnessar oli pystyttämän kuvapatsaan vihkiäisjuhlaan. 3 Silloin kokoontuivat satraapit, käskynhaltijat, maaherrat, neuvonantajat, aarteistonhoitajat, tuomarit, poliisipäälliköt ja kaikki muut maakuntien virkamiehet kuningas Nebukadnessarin pystyttämän kuvapatsaan vihkiäisiin. He asettuivat sen kuvapatsaan eteen, jonka Nebukadnessar oli pystyttänyt.
4 **K**uuluttaja huusi kovalla äänellä: “Teille, kansat, kansakunnat ja kielet, julistetaan: 5 Heti kun te kuulette torven, huilun, sitran, harpun, psalterionin, säkkipillin ja kaikkien muiden soittimien äänen, heittäytykää maahan ja kumartakaa kultaista kuvapatsasta, jonka kuningas Nebukadnessar on pystyttänyt. 6 Se, joka ei heittäydy maahan ja kumarra, heitetään sillä hetkellä tuliseen pätsiin.” 7 Sen vuoksi siinä silmänräpäyksessä, kun kaikki kansanjoukot kuulivat torven, huilun, sitran, harpun, psalterionin, säkkipillin ja kaikkien muiden soittimien äänen, heittäytyivät ihmiset kaikista kansoista, kansakunnista ja kielistä maahan ja kumarsivat kultaista kuvapatsasta, jonka kuningas Nebukadnessar oli pystyttänyt.

Danielin kolme toveria tulisessa pätsissä

8 **S**iinä samassa astui kaldealaisia miehiä esiin syyttämään juutalaisia. 9 He sanoivat kuningas Nebukadnessarille: “Kuningas eläköön ikuisesti! 10 Sinä, kuningas, olet antanut käskyn, että jokaisen, joka kuulee torven, huilun, sitran, harpun, psalterionin, säkkipillin ja kaikkien muiden soittimien äänen, on heittäydyttävä maahan ja kumarrettava kultaista kuvapatsasta, 11 ja että se, joka ei heittäydy maahan ja kumarra, heitetään tuliseen pätsiin. 12 Täällä on juutalaisia miehiä, jotka

sinä olet asettanut hoitamaan Baabelin maakunnan hallintoa: Sadrak, Meesak ja Abednego. Nämä miehet eivät välitä sinun käskystäsi, kuningas. He eivät palvele sinun jumaliasi eivätkä kumarra kultaista kuvapatsasta, jonka sinä olet pystyttänyt.”
13 **S**illoin Nebukadnessar vihan vimmassa käski tuoda Sadrakin, Meesakin ja Abednegon. Kun nämä miehet oli tuotu kuninkaan eteen, 14 Nebukadnessar sanoi heille: “Aivanko tarkoituksella te, Sadrak, Meesak ja Abednego, ette tahdo palvella minun jumaliani ettekä kumartaa kultaista kuvapatsasta, jonka minä olen pystyttänyt? 15 Jos te nyt siinä silmänräpäyksessä, kun kuulette torven, huilun, sitran, harpun, psalterionin, säkkipillin ja kaikkien muiden soittimien äänen, olette valmiit heittäytymään maahan ja kumartamaan kuvapatsasta, jonka minä olen teettänyt, niin hyvä! Mutta ellette kumarra, teidät heitetään heti paikalla tuliseen pätsiin. Ja kuka on se jumala, joka pelastaa teidät minun käsistäni?”
16 **S**adrak, Meesak ja Abednego vastasivat kuninkaalle: “Nebukadnessar! Ei ole meidän tarpeellista vastata sinulle tähän sanaakaan. 17 Jos käy niin kuin sanoit, voi meidän Jumalamme, jota me palvelemme, pelastaa meidät tulisesta pätsistä. Ja hän pelastaa myös sinun kädestäsi, kuningas. 18 Ja vaikka ei pelastaisikaan, niin tulkoon sinulle tiettäväksi, kuningas, että me emme palvele sinun jumaliasi emmekä kumarra kultaista kuvapatsasta, jonka sinä olet pystyttänyt.”
19 **S**illoin Nebukadnessar tuli täyteen vihaa Sadrakia, Meesakia ja Abednegoa kohtaan, ja hänen kasvojensa muoto muuttui. Hän antoi käskyn, että pätsi oli kuumennettava seitsemän kertaa kuumemmaksi kuin tavallisesti, 20 ja että hänen sotajoukkonsa vahvimpien miesten piti sitoa Sadrak, Meesak ja Abednego ja heittää heidät tuliseen pätsiin. 21 Niin heidät sidottiin takkeineen, housuineen, päähineineen ja muine vaatteineen ja heitettiin tuliseen pätsiin. 22 Koskapa nyt kuninkaan sana oli niin ankara ja pätsi oli kuumennettu perin kuumaksi, tappoi tulen liekki ne miehet, jotka veivät ylös Sadrakin, Meesakin ja Abednegon. 23 Mutta nämä kolme miestä, Sadrak, Meesak ja Abednego, suistuivat sidottuina tuliseen pätsiin.
24 **S**amassa kuningas Nebukadnessar hämmästyi, nousi kiireesti seisomaan ja sanoi neuvonantajilleen: “Emmekö me heittäneet kolme miestä sidottuina tuleen?” He vastasivat kuninkaalle: “Aivan varmasti, kuningas!” 25 Kuningas sanoi: “Mutta kun minä näen neljä miestä kävelevän vapaina tulessa, eivätkä he ole vahingoittuneet. Se neljäs on näöltään kuin jumalan poika.”
26 **S**itten Nebukadnessar lähestyi tulisen pätsin oviaukkoa ja huusi: “Sadrak, Meesak ja Abednego, te korkeimman Jumalan palvelijat, astukaa ulos ja tulkaa tänne!” Sadrak, Meesak ja Abednego astuivat ulos tulesta. 27 Satraapit, käskynhaltijat, maaherrat ja kuninkaan neuvonantajat kokoontuivat ja näkivät, ettei tuli ollut voinut tehdä mitään näiden miesten ruumiille. Heidän hiuksensa ja partansa eivät olleet kärventyneet eivätkä heidän vaatteensa vioittuneet, eikä heissä tuntunut tulen käryäkään.

Nebukadnessar tunnustaa Jumalan valtasuuruuden

28 **S**illoin Nebukadnessar puhkesi puhumaan: “Kiitetty olkoon Sadrakin, Meesakin
ja Abednegon Jumala, joka lähetti enkelinsä ja pelasti palvelijansa, jotka turvasivat
häneen. He torjuivat kuninkaan käskyn ja antoivat ennemmin ruumiinsa alttiiksi
kuin palvelivat ja kumarsivat muuta jumalaa kuin omaa Jumalaansa. 29 Minä annan
tämän käskyn: Jokainen – olkoon hän mitä kansaa, kansakuntaa tai kieltä tahansa
– joka puhuu kevytmielisesti Sadrakin, Meesakin ja Abednegon Jumalasta,
hakattakoon kappaleiksi, ja hänen talostaan tehtäköön soraläjä. Näin siksi, että ei
ole muuta jumalaa, joka voi pelastaa niin kuin tämä.” 30 Sitten kuningas asetti
Sadrakin, Meesakin ja Abednegon entistä suurempaan valtaan Baabelin maa-
kunnassa.

Nebukadnessarin julistus kansoille

31 “**K**uningas Nebukadnessar kaikille kansoille, kansakunnille ja kielille, jotka asuvat
kaiken maan päällä: suuri olkoon teidän rauhanne!
32 Olen nähnyt hyväksi ilmoittaa ne tunnusteot ja ihmeet, jotka korkein Jumala on
minun nähteni tehnyt.
33 Kuinka suuret ovatkaan hänen tunnustekonsa
ja kuinka voimalliset hänen ihmeensä!
Hänen valtakuntansa on iankaikkinen valtakunta
ja hänen valtansa pysyy sukupolvesta sukupolveen.”

Nebukadnessarin uni suuresta puusta

4 1 “**M**inä Nebukadnessar elin huolettomana hovissani ja elinvoimaisena
palatsissani. 2 Minä näin unen, ja se kauhistutti minua. Unikuvat, joita minulla oli
vuoteessani, minun pääni näyt, pelästyttivät minut. 3 Niin minä annoin käskyn
tuoda eteeni kaikki Baabelin viisaat, jotta he ilmoittaisivat minulle unen selityksen.
4 Silloin tulivat tietäjät, manaajat, kaldealaiset ja tähtienselittäjät. Minä kerroin
heille unen, mutta he eivät voineet ilmoittaa minulle sen selitystä. 5 Mutta viimein
tuli eteeni Daniel, jonka nimenä on Beeltesassar minun jumalani nimen mukaisesti
ja jossa on pyhien jumalien henki. Hänelle minä kerroin unen:
6 ‘**B**eeltesassar, sinä tietäjien päämies! Minä tiedän, että sinussa on pyhien
jumalien henki eikä mikään salaisuus ole sinulle selittämätön. Nämä ovat
uninäkyni, jotka näin, kerro sinä niiden selitys. 7 Nämä olivat pääni näyt, jotka
vuoteessani näin:
Katso, keskellä maata oli puu,
ja se oli hyvin korkea.
8 Puu kasvoi ja vahvistui,
sen latva ulottui taivaaseen
ja se näkyi kaikkialle maan ääriin asti.

9 Sen lehvät olivat kauniit ja hedelmät runsaat,
siinä oli ravintoa kaikille.
Sen alta etsivät varjoa kedon eläimet,
ja sen oksilla pesivät taivaan linnut.
Kaikki liha sai siitä ravintonsa.
10 **M**inä näin pääni näyissä,
joita minulla oli vuoteessani:
katso, pyhä valvojaenkeli laskeutui alas taivaasta.
11 Hän huusi voimakkaalla äänellä:
hakatkaa puu poikki ja karsikaa sen oksat,
riipikää sen lehvät ja heitelkää hajalle sen hedelmät.
Paetkoot eläimet sen alta ja linnut sen oksilta.
12 Mutta sen kanto juurineen jättäkää maahan,
rauta- ja vaskikahleissa kedon ruohikkoon.
Taivaan kasteesta hän kastukoon,
ja eläinten kanssa hän saakoon osansa maan ruohosta.
13 Hänen sydämensä muutetaan,
niin ettei se enää ole ihmisen sydän,
ja hänelle annetaan eläimen sydän.
Näin vierähtäköön häneltä seitsemän aikaa.
14 **T**ämä on säädetty valvojaenkelien päätöksellä,
ja näin ovat tästä asiasta pyhät enkelit sanoneet,
jotta elävät tietäisivät,
että Korkein hallitsee ihmisten valtakuntaa
ja antaa sen kenelle tahtoo –
hän voi nostaa valtaan vaikka ihmisistä halvimman.’
15 **T**ämän unen minä, kuningas Nebukadnessar, olen nähnyt. Ja sinä, Beeltesassar, kerro sen selitys, siksi että yksikään valtakuntani viisaista ei pysty ilmoittamaan minulle sen selitystä. Mutta sinä pystyt, sillä sinussa on pyhien jumalien henki.”

Daniel selittää unen

16 **S**illoin Daniel, jonka nimenä oli Beeltesassar, hämmentyi hetkeksi, ja hänen ajatuksensa pelästyttivät häntä. Kuningas sanoi: “Beeltesassar, älköön uni ja sen selitys pelästyttäkö sinua.” Beeltesassar vastasi: “Herrani, koskekoon uni vihollisiasi ja sen selitys vastustajiasi. 17 Puu, jonka sinä näit ja joka kasvoi ja vahvistui, niin että sen latva ulottui taivaaseen ja se näkyi kaikkialle maan päällä, 18 jonka lehvät olivat kauniit ja hedelmät runsaat ja jossa oli ravintoa kaikille, jonka alla asustivat kedon eläimet ja jonka oksilla majailivat taivaan linnut, 19 se puu olet sinä, kuningas! Sinä olet kasvanut ja vahvistunut, sinun mahtisi on kasvanut ja ulottuu taivaaseen asti ja sinun valtasi maan ääriin.

20 **S**e että kuningas näki pyhän valvojaenkelin laskeutuvan alas taivaasta ja
sanovan: ‘Hakatkaa puu poikki ja hävittäkää se, mutta jättäkää sen kanto
juurineen maahan, rauta- ja vaskikahleissa kedon ruohikkoon, taivaan kasteesta
hän kastukoon, ja yhdessä kedon eläinten kanssa olkoon hänen osansa, kunnes
häneltä on vierähtänyt seitsemän aikaa’, 21 sen selitys, kuningas, ja Korkeimman
päätös, joka koskee herraani, kuningasta, on tämä: 22 Sinut ajetaan pois ihmisten
joukosta, ja kedon eläinten parissa on asuinpaikkasi oleva. Sinä joudut syömään
ruohoa niin kuin härät, ja sinä kastut taivaan kasteesta. Niin sinulta vierähtää
seitsemän aikaa, kunnes tulet tietämään, että Korkein hallitsee ihmisten
valtakuntaa ja antaa sen, kenelle hän tahtoo.
23 **S**e, että puun kanto juurineen käskettiin jättää maahan, tarkoittaa, että sinun
valtakuntasi säilytetään sinua varten, ja sinä saat sen, niin pian kuin olet oppinut
tietämään, että valta on taivaan. 24 Sen vuoksi, kuningas, olkoon neuvoni sinulle
mieluisa: karkoita synnit itsestäsi tekemällä hyvää ja pahat tekosi armahtamalla
köyhiä. Ehkäpä silloin hyvinvointisi jatkuu.”

Uni käy toteen

25 **K**aikki tämä kohtasi kuningas Nebukadnessaria. 26 Kaksitoista kuukautta
myöhemmin, kun kuningas oli kävelemässä kuninkaallisen palatsinsa katolla
Baabelissa, 27 hän puhkesi puhumaan: “Eikö tämä ole se suuri Baabel, jonka minä
väkevällä voimallani olen rakentanut kuninkaalliseksi asuinsijaksi, valtasuuruuteni
kunniaksi!” 28 Sana oli vielä kuninkaan suussa, kun taivaasta kuului ääni: “Sinulle,
kuningas Nebukadnessar, julistetaan: Sinun valtakuntasi on otettu sinulta pois.
29 Sinut ajetaan pois ihmisten joukosta, ja kedon eläinten parissa on sinun asuin-
paikkasi oleva. Sinä joudut syömään ruohoa niin kuin härät. Niin sinulta vierähtää
seitsemän aikaa, kunnes tulet tietämään, että Korkein hallitsee ihmisten
valtakuntaa ja antaa sen, kenelle hän tahtoo.” 30 Sillä hetkellä tuo sanoma toteutui
Nebukadnessarille. Hänet ajettiin pois ihmisten joukosta, hän söi ruohoa kuin
härät, ja hänen ruumiinsa kastui taivaan kasteesta. Lopulta hänen hiuksensa olivat
kasvaneet sellaisiksi kuin kotkan sulat ja hänen kyntensä kuin lintujen kynnet.
31 “**M**utta sen ajan kuluttua minä, Nebukadnessar, nostin silmäni taivasta kohti, ja
minun ymmärrykseni palasi. Minä kiitin Korkeinta, minä ylistin ja kunnioitin häntä,
joka elää ikuisesti:
‘**H**änen valtansa on iankaikkinen valta
ja hänen valtakuntansa pysyy sukupolvesta sukupolveen.
32 Kaikki maan asukkaat ovat tyhjän veroiset.
Tahtonsa mukaan hän tekee taivaan joukoille ja maan asukkaille,
eikä ole ketään, joka pidättäisi hänen kättään
ja sanoisi hänelle: Mitä sinä teet?’

33 **S**iihen aikaan palasi minun ymmärrykseni, ja palasi myös valtasuuruuteni ja
loistoni valtakuntani kunniaksi. Neuvonantajani ja ylimykseni etsivät minut, minun
kuninkuuteni palautettiin ennalleen, ja valtani lisääntyi entisestään.
34 **N**yt minä, Nebukadnessar, kiitän, ylistän ja kunnioitan taivaan kuningasta, sillä
kaikki hänen työnsä ovat totuudenmukaiset ja hänen tiensä oikeudenmukaiset.
Hän pystyy nöyryyttämään ne, jotka vaeltavat ylpeydessä.”

Beelsassarin pidot

5 1 **K**uningas Beelsassar laittoi suuret pidot tuhannelle ylimykselleen, ja hän joi
viiniä näiden tuhannen edessä. 2 Viinin humalluttamana Beelsassar käski tuoda ne
kulta- ja hopea-astiat, jotka hänen isänsä Nebukadnessar oli ottanut Jerusalemin
temppelistä, jotta kuningas ja hänen ylimyksensä, vaimonsa ja sivuvaimonsa
joisivat niistä. 3 Silloin tuotiin ne kulta-astiat, jotka oli otettu Jerusalemin
temppelistä, Jumalan huoneesta, ja kuningas ja hänen ylimyksensä, vaimonsa ja
sivuvaimonsa joivat niistä. 4 He joivat viiniä ja ylistivät kultaisia ja hopeisia,
vaskisia, rautaisia, puisia ja kivisiä jumalia.

Seinälle ilmestyy kirjoitus

5 **Y**htäkkiä tulivat näkyviin ihmiskäden sormet, ja ne kirjoittivat kuninkaan palatsin
kalkitulle seinälle vastapäätä lampunjalkaa. Kuningas näki käden, joka kirjoitti.
6 Silloin kuninkaan kasvot kalpenivat, ja hänen ajatuksensa pelästyttivät hänet.
Hänen lanteittensa nivelet herposivat, ja hänen polvensa tutisivat. 7 Kuningas
huusi kovalla äänellä ja käski tuoda manaajat, kaldealaiset ja tähtienselittäjät.
Kuningas julisti Baabelin viisaille: “Kuka ikinä voi lukea tämän kirjoituksen ja
ilmoittaa minulle sen selityksen, hänet puetaan purppuraan, hänen kaulaansa
pannaan kultakäädyt, ja hänestä tulee kolmanneksi mahtavin mies valta-
kunnassa.”
8 **S**illoin kaikki kuninkaan viisaat tulivat paikalle, mutta he eivät pystyneet
lukemaan kirjoitusta eivätkä ilmoittamaan kuninkaalle sen selitystä. 9 Nyt kuningas
Beelsassar pelästyi pahanpäiväisesti, ja hänen kasvonsa kalpenivat entisestään.
Myös hänen ylimyksensä tyrmistyivät. 10 Kuninkaan äiti tuli kuninkaan ja hänen
ylimystensä puheen vuoksi pitosaliin. Kuninkaan äiti sanoi: “Eläköön kuningas
ikuisesti! Älköötajatuksesi pelästyttäkö sinua, älköötkä kasvosi kalvetko. 11 Sinun
valtakunnassasi on mies, jossa on pyhien jumalien henki ja jolla isäsi päivinä
havaittiin olevan valaistuneisuus ja ymmärrys sekä sellainen viisaus kuin on
jumalilla. Isäsi, kuningas Nebukadnessar, asetti hänet tietäjien, manaajien,
kaldealaisten ja tähtienselittäjien päämieheksi. Näin teki sinun isäsi, kuningas,
12 sen vuoksi, että hänessä – Danielissa, jolle kuningas antoi nimen Beeltesassar –
oli havaittu olevan erityinen henki, ymmärrys ja taito selittää unia, tulkita
arvoituksia ja ratkaista ongelmia. Kutsuttakoon nyt Daniel, niin hän ilmoittaa
selityksen.”

Daniel selittää kirjoituksen

13 **S**illoin Daniel tuotiin kuninkaan eteen. Kuningas kysyi Danielilta: “Sinäkö olet
Daniel, niitä juutalaisia pakkosiirtolaisia, jotka kuningas, minun isäni, toi tänne
Juudasta? 14 Minä olen kuullut sinusta, että sinussa on jumalien henki ja että
sinussa on havaittu valaistuneisuus, ymmärrys ja erinomainen viisaus. 15 Minun
eteeni on nyt tuotu viisaat ja manaajat, jotta he lukisivat tämän kirjoituksen ja
antaisivat tiedokseni sen selityksen, mutta he eivät ole pystyneet ilmoittamaan
mitään selitystä koko asialle. 16 Minä olen kuullut, että sinä pystyt selittämään unia
ja ratkaisemaan ongelmia. Jos nyt pystyt lukemaan kirjoituksen ja antamaan
tiedokseni sen selityksen, niin sinut puetaan purppuraan, kultakäädyt pannaan
kaulaasi, ja sinusta tulee kolmanneksi mahtavin mies valtakunnassa.”
17 **S**illoin Daniel vastasi kuninkaalle: “Lahjasi pidä itse, ja palkintosi anna toisille.
Mutta kirjoituksen minä luen kuninkaalle ja annan hänelle tiedoksi sen selityksen.
18 Sinä kuningas! Korkein Jumala antoi isällesi Nebukadnessarille kuninkuuden,
mahtavuuden, kunnian ja valtasuuruuden. 19 Ja sen mahtavuuden vuoksi, jonka
Jumala oli hänelle antanut, kaikki kansat, kansakunnat ja kielet vapisivat ja
pelkäsivät hänen edessään. Hän tappoi kenet tahtoi ja jätti henkiin kenet tahtoi,
hän ylensi kenet tahtoi ja alensi kenet tahtoi. 20 Mutta kun hänen sydämensä
ylpistyi ja hänen henkensä vahvistui ylimieliseksi, hänet syöstiin kuninkaalliselta
valtaistuimeltaan, ja hänen kunniansa otettiin häneltä pois. 21 Hänet ajettiin pois
ihmisten joukosta, ja hänen sydämensä muuttui eläinten sydämen kaltaiseksi.
Hänen asuinpaikkansa oli villiaasien parissa, hän joutui syömään ruohoa niin kuin
härät, ja hänen ruumiinsa kastui taivaan kasteesta, kunnes hän oppi tietämään,
että korkein Jumala hallitsee ihmisten valtakuntaa ja asettaa sen päämieheksi,
kenet tahtoo.
22 **M**utta sinä, hänen poikansa Beelsassar, et ole nöyryyttänyt sydäntäsi, vaikka
tiesit kaiken tämän, 23 vaan sinä olet noussut taivaan Herraa vastaan. Hänen
huoneensa astiat on tuotu eteesi. Sinä ja sinun ylimyksesi, vaimosi ja sivuvaimosi
olette juoneet niistä viiniä, ja sinä olet ylistänyt hopeisia ja kultaisia, vaskisia ja
rautaisia, puisia ja kivisiä jumalia, jotka eivät näe, eivät kuule eivätkä tiedä mitään.
Mutta sitä Jumalaa, jonka kädessä on sinun henkesi ja kaikki sinun tiesi, sinä et ole
kunnioittanut. 24 Sen vuoksi on tuo käsi lähetetty hänen luotaan ja tuo kirjoitus
kirjoitettu.
25 **K**irjoitus, joka on tuonne kirjoitettu, on tämä: ‘Mene, mene, tekel, ufarsin.’ 26 Ja
tämä on sen selitys: mene merkitsee: Jumala on laskenut sinun valtakuntasi
päivien luvun ja tehnyt siitä lopun. 27 Tekel: sinut on vaa’alla punnittu ja kevyeksi
havaittu. 28 Ufarsin: sinun valtakuntasi on pirstottu ja annettu meedialaisille ja
persialaisille.”
29 **S**illoin Beelsassar antoi käskyn, että Daniel oli puettava purppuraan, hänen
kaulaansa oli pantava kultakäädyt ja oli kuulutettava, että hänestä tulee

kolmanneksi mahtavin mies valtakunnassa. 30 Samana yönä tapettiin Beelsassar,
kaldealaisten kuningas.

Salaliitto Danielia vastaan

6 1 **M**eedialainen Daarejaves sai haltuunsa valtakunnan ollessaan noin 62 vuoden
ikäinen.
2 **D**aarejaves näki hyväksi asettaa valtakuntansa hallintoon 120 satraappia, jotta
heitä olisi kaikkialla valtakunnassa. 3 Heidän yläpuolellaan oli kolme valvojaa, joista
Daniel oli yksi. Näille oli satraappien tehtävä toimistaan selvitys, ettei kuningas
kärsisi vahinkoa. 4 Mutta Daniel osoittautui etevämmäksi kuin muut valvojat ja
satraapit, sillä hänessä oli erityinen henki. Kuningas aikoikin asettaa hänet koko
valtakunnan johtoon.
5 **S**illoin toiset valvojat ja satraapit etsivät Danielia vastaan tekosyytä valtakunnan
hallinnossa. Mutta he eivät voineet löytää mitään tekosyytä eikä kavaluutta, sillä
Daniel oli luotettava eikä hänestä löytynyt mitään laiminlyöntiä eikä kavaluutta.
6 Silloin nuo miehet sanoivat: “Me emme löydä tuossa Danielissa mitään syytä –
ellemme löydä sitä hänen Jumalansa laista.” 7 Sen jälkeen nämä valvojat ja
satraapit riensivät joukolla kuninkaan luo ja sanoivat hänelle: “Kuningas
Daarejaves eläköön ikuisesti! 8 Kaikki kuninkaalliset valvojat, käskynhaltijat,
satraapit, neuvonantajat ja maaherrat ovat neuvotelleet keskenään, että olisi
annettava kuninkaallinen asetus ja vahvistettava kielto, että kuka ikinä 30 päivän
kuluessa rukoilee mitä tahansa yhdeltäkään jumalalta tai ihmiseltä, paitsi sinulta,
kuningas, se heitettäköön leijonien luolaan. 9 Nyt, kuningas! Säädä kielto ja kirjoita
määräys, jota meedialaisten ja persialaisten peruuttamattoman lain mukaan ei
voida muuttaa.” 10 Niinpä kuningas Daarejaves kirjoitti määräyksen ja kiellon.
11 **H**eti kun Daniel sai tietää, että määräys oli kirjoitettu, hän meni taloonsa, jonka
kattohuoneen ikkunat olivat avoinna Jerusalemiin päin. Kolmena hetkenä päivässä
hän polvistui, ja polvillaan hän rukoili ja kiitti Jumalaansa, aivan niin kuin hänellä
oli ennenkin ollut tapana tehdä. 12 Silloin nuo miehet ryntäsivät joukolla sinne ja
tapasivat Danielin rukoilemasta ja anomasta armoa Jumalansa edessä. 13 Sitten he
menivät kiireesti kuninkaan eteen ja muistuttivat kuninkaallisesta kiellosta: “Etkö
ole kirjoittanut kiellon, että kuka ikinä 30 päivän kuluessa rukoilee mitä tahansa
yhdeltäkään jumalalta tai ihmiseltä, paitsi sinulta, kuningas, se heitettäköön
leijonien luolaan?” Kuningas vastasi: “Kielto on luja, meedialaisten ja persialaisten
peruuttamattoman lain mukaan.” 14 Silloin he sanoivat kuninkaalle: “Daniel, joka
on Juudan pakkosiirtolaisia, ei välitä sinun käskystäsi, kuningas, eikä kiellosta,
jonka olet kirjoittanut, vaan kolmena hetkenä päivässä hän rukoilee rukouksensa.”

Daniel leijonien luolassa

15 **K**un kuningas kuuli tämän, asia tuntui hänestä hyvin pahalta, ja hän alkoi miettiä,
miten voisi pelastaa Danielin. Auringon laskuun asti hän vaivasi itseään löytääk-

seen keinon vapauttaa hänet. 16 Silloin ne miehet riensivät joukolla kuninkaan luo
ja sanoivat kuninkaalle: “Tiedä, kuningas, että meedialaisten ja persialaisten lain
mukaan mitään kuninkaan vahvistamaa kieltoa tai säädöstä ei saa muuttaa.”
17 Niin kuningas käski tuoda Danielin ja heittää hänet leijonien luolaan. Kuningas
sanoi Danielille: “Sinun Jumalasi, jota sinä lakkaamatta palvelet, pelastakoon
sinut.” 18 Luolan suulle tuotiin kivi. Kuningas sinetöi sen omalla ja ylimystensä
sineteillä, ettei mikään voisi muuttaa Danielin kohtaloa.
19 **S**en jälkeen kuningas meni palatsiinsa. Hän vietti yönsä paastoten eikä sallinut
tuoda eteensä mitään huvituksia, ja uni pakeni hänen silmistään. 20 Aamun
sarastaessa, heti kun oli valoisaa, kuningas nousi ja meni kiireesti leijonien
luolalle. 21 Lähestyessään luolaa hän huusi Danielia murheellisella äänellä.
Kuningas puhkesi puhumaan Danielille: “Daniel, elävän Jumalan palvelija, onko
sinun Jumalasi, jota sinä lakkaamatta palvelet, voinut pelastaa sinut leijonilta?”
22 Silloin Daniel vastasi kuninkaalle: “Kuningas eläköön ikuisesti! 23 Minun Jumalani
lähetti enkelinsä ja sulki leijonien kidat, eivätkä ne vahingoittaneet minua, sillä
minut on havaittu nuhteettomaksi hänen edessään, enkä minä ole tehnyt mitään
väärää sinuakaan vastaan, kuningas.” 24 Silloin kuningas ilahtui kovasti ja käski
vetää Danielin ylös luolasta. Kun Daniel oli vedetty ylös luolasta, ei hänessä
havaittu mitään vammaa, sillä hän oli luottanut Jumalaansa. 25 Kuningas käski
tuoda ne miehet, jotka olivat syyttäneet Danielia, ja heittää heidät lapsineen ja
vaimoineen leijonien luolaan. He eivät olleet vielä ehtineet luolan pohjalle, kun
leijonat jo hyökkäsivät heidän kimppuunsa ja murskasivat kaikki heidän luunsa.
26 **S**itten kuningas Daarejaves kirjoitti kaikille kansoille, kansakunnille ja kielille,
mitä koko maan päällä asuu: “Suuri olkoon teidän rauhanne! 27 Minä olen antanut
käskyn, että valtakuntani koko valtapiirissä vavisten pelättäköön Danielin Jumalaa.
Sillä hän on elävä Jumala
ja pysyy ikuisesti.
Hänen valtakuntansa ei häviä,
eikä hänen valtansa koskaan lopu.
28 Hän pelastaa ja vapauttaa,
hän tekee tunnustekoja ja ihmeitä
taivaassa ja maan päällä,
hän, joka pelasti Danielin leijonien kynsistä.”
29 **J**a tämä Daniel menestyi Daarejaveksen valtakunnassa sekä persialaisen
Kooreksen valtakunnassa.

DANIELIN NÄYT, 7 – 12

Näky neljästä pedosta ja Ihmisen Pojasta

7 1 **B**eelsassarin, Baabelin kuninkaan, ensimmäisenä hallitusvuotena Daniel näki
unen, päänsä näyn, vuoteessaan. Sitten hän kirjoitti unen pääkohdat muistiin.

2 Näin Daniel sanoi: Minä näin yöllä näyssäni, ja katso, taivaan neljä tuulta
kuohuttivat suurta merta. 3 Merestä nousi neljä suurta petoa, kaikki erilaisia.
4 **E**nsimmäinen oli kuin leijona, mutta sillä oli kotkan siivet. Minun katsellessani
siltä reväistiin siivet, ja se nostettiin maasta pystyyn ja pantiin seisomaan kahdelle
jalalle niin kuin ihminen, ja sille annettiin ihmisen sydän.
5 **J**a katso, oli toinen peto, karhun näköinen. Se nostettiin toiselle kyljelleen, ja sillä
oli suussa kolme kylkiluuta hampaiden välissä. Sille sanottiin: “Nouse ja syö paljon
lihaa.”
6 **T**ämän jälkeen näin kolmannen pedon, kuin pantterin, ja sen selässä oli neljä
linnunsiipeä. Sillä pedolla oli neljä päätä, ja sille annettiin valta.
7 **S**en jälkeen näin yöllisessä näyssäni neljännen pedon, pelottavan, hirmuisen ja
tavattoman voimakkaan. Sillä oli suuret rautaiset hampaat, ja se söi ja murskasi ja
tallasi tähteet jalkoihinsa. Se oli erilainen kuin kaikki edelliset pedot, ja sillä oli
kymmenen sarvea. 8 Tarkkaillessani sarvia huomasin, että niiden väliin puhkesi
vielä pieni sarvi, ja kolme edellisistä sarvista repäistiin pois sen tieltä. Ja katso, sillä
sarvella oli silmät kuin ihmisen silmät, ja suu, joka puhui suuria sanoja.
9 **M**inun sitä katsellessani
valtaistuimet asetettiin paikoilleen,
ja Ikiaikainen istuutui.
Hänen vaatteensa olivat valkeat kuin lumi
ja hänen päänsä hiukset kuin puhdas villa.
Hänen valtaistuimensa oli tulen liekkejä,
ja sen pyörät olivat palavaa tulta.
10 Tulivirta vyöryi,
se lähti hänen luotaan.
Tuhannen tuhatta palveli häntä,
ja kymmenen tuhatta kertaa kymmenen tuhatta
seisoi hänen edessään.
Oikeus istui tuomiolle,
ja kirjat avattiin.
11 **M**inä katselin edelleen ja näin, kuinka peto tapettiin niiden suurien sanojen
takia, joita sarvi puhui. Sen ruumis tuhottiin ja heitettiin tuleen palamaan.
12 Muiltakin pedoilta otettiin valta pois, mutta niiden sallittiin elää määrättyyn
aikaan ja hetkeen asti.
13 **M**inä näin yöllisessä näyssä,
ja katso, taivaan pilvissä tuli
Ihmisen Pojan kaltainen.
Hän saapui Ikiaikaisen luo,
ja hänet saatettiin Ikiaikaisen eteen.
14 Hänelle annettiin valta,
kunnia ja kuninkuus,
ja kaikki kansat, kansakunnat ja kielet

palvelivat häntä.
Hänen valtansa on iankaikkinen valta,
jolla ei ole loppua,
ja hänen valtakuntansa on valtakunta,
joka ei häviä.

Näky selitetään

15 **M**inä, Daniel, tunsin henkeni tulevan levottomaksi tämän vuoksi, ja minun
näkemäni näyt pelästyttivät minut. 16 Minä lähestyin yhtä siellä seisovista ja pyysin
häneltä varmaa tietoa kaikista näistä asioista. Hän vastasi minulle ja ilmoitti
minulle niiden selityksen:
17 “**N**uo suuret pedot, joita on neljä,
ovat neljä kuningasta, jotka nousevat maasta.
18 Mutta Korkeimman pyhät saavat valtakunnan
ja omistavat valtakunnan ikuisesti –
iankaikkisesta iankaikkiseen.”
19 **S**en jälkeen minä tahdoin saada varman tiedon neljännestä pedosta, joka oli
erilainen kuin kaikki muut, hyvin pelottava, ja jolla oli rautaiset hampaat ja
vaskiset kynnet ja joka söi ja murskasi ja tallasi tähteet jalkoihinsa. 20 Halusin tietää
myös pedon pään kymmenestä sarvesta sekä siitä sarvesta, joka puhkesi esiin ja
jonka tieltä kolme sarvea putosi. Sillä sarvella oli silmät ja suuria sanoja puhuva
suu ja se näytti suuremmalta kuin ne muut. 21 Minä näin sen sarven sotivan pyhiä
vastaan ja voittavan heidät, 22 siihen asti kunnes Ikiaikainen tuli ja oikeus annettiin
Korkeimman pyhille. Määrähetki joutui ja pyhät saivat omakseen valtakunnan.
23 **H**än vastasi näin:
“Neljäs peto on neljäs valtakunta,
joka syntyy maan päälle,
erilainen kuin kaikki muut valtakunnat.
Se syö koko maan,
tallaa ja murskaa sen.
24 Ne kymmenen sarvea
ovat kymmenen kuningasta,
jotka nousevat siitä valtakunnasta.
Heidän jälkeensä nousee vielä yksi,
ja hän on erilainen kuin edelliset.
Hän kukistaa kolme kuningasta.
25 Hän puhuu sanoja Korkeinta vastaan
ja tuhoaa Korkeimman pyhiä.
Hän pyrkii muuttamaan ajat ja lain,
ja ne annetaan hänen käteensä
ajaksi ja kahdeksi ajaksi ja puoleksi ajaksi.

26 Sitten oikeus istuu tuomiolle,
ja hänen valtansa otetaan pois
ja hävitetään ja tuhotaan lopullisesti.
27 Kuninkuus ja valta
ja valtakuntien mahti kaiken taivaan alla
annetaan Korkeimman pyhien kansalle.
Hänen valtakuntansa on iankaikkinen valtakunta,
ja kaikki vallat palvelevat ja tottelevat häntä.”
28 **T**ähän päättyy kertomus. Minua, Danielia, ajatukseni pelottivat suuresti, ja minun kasvoni kalpenivat, mutta minä kätkin asian sydämeeni.

Näky pässistä ja pukista

8 1 **K**uningas Beelsassarin kolmantena hallitusvuotena minä, Daniel, näin näyn, sen näyn lisäksi, jonka olin aikaisemmin nähnyt. 2 Katsellessani näkyäni minä olin Suusanin linnassa, Eelamin maakunnassa. Näyssä huomasin kuitenkin olevani Uulaijoen rannalla.
3 **K**un kohotin katseeni, minä näin, että joen rannalla seisoi pässi, jolla oli kaksi sarvea. Sarvet olivat korkeat, ja toinen oli toista korkeampi; ja korkeampi kohosi esiin myöhemmin. 4 Minä näin pässin puskevan länteen, pohjoiseen ja etelään. Yksikään eläin ei kestänyt sen edessä, eikä kukaan voinut pelastaa sen vallasta. Se teki, mitä tahtoi, ja tuli yhä mahtavammaksi.
5 **J**atkoin tarkkailemista ja huomasin, että lännen suunnalta tuli vuohipukki, joka kulki koko maan yli koskettamatta maata. Pukilla oli keskellä otsaa muhkea sarvi. 6 Se tuli sen kaksisarvisen pässin luo, jonka olin nähnyt seisovan joen rannalla, ja ryntäsi sen kimppuun vihansa vimmassa. 7 Minä näin, kuinka se pässin luo tultuaan kävi kiukuissaan sen kimppuun ja murskasi sen molemmat sarvet. Pässillä ei ollut voimaa kestää pukin edessä, vaan pukki heitti sen maahan ja tallasi sitä. Eikä ollut ketään, joka olisi voinut pelastaa pässin pukin vallasta. 8 Vuohipukista tuli hyvin mahtava, mutta kun se oli mahtavimmillaan, sen suuri sarvi särkyi. Tilalle kasvoi neljä muhkeaa sarvea, taivaan neljää tuulta kohti.
9 **Y**hdestä niistä puhkesi esiin sarvi, aluksi vähäinen, mutta se kasvoi suuresti etelään, itään ja Ihanaan maahan päin. 10 Se kasvoi taivaan sotajoukkoon asti ja pudotti maahan osan siitä sotajoukosta ja tähdistä ja tallasi niitä. 11 Se ylpeili sotajoukon ruhtinastakin vastaan, ja häneltä otettiin pois jokapäiväinen uhri, ja hänen pyhäkkönsä paikka kukistettiin. 12 Jokapäiväisen uhrin lisäksi myös sotajoukko annettiin rikollisesti sen valtaan. Se sarvi heitti totuuden maahan, ja se menestyi siinä, mitä se teki.
13 **S**itten minä kuulin yhden pyhän enkelin puhuvan, ja toinen pyhä enkeli kysyi siltä, joka puhui: “Kuinka pitkää aikaa tarkoittaa näky jokapäiväisestä uhrista ja kauhistavasta rikoksesta, siitä, että pyhäkkö ja sotajoukko luovutetaan tallatta-

vaksi?” 14 Hän sanoi minulle: “Kahtatuhatta kolmeasataa iltaa ja aamua. Sitten pyhäkkö asetetaan oikeaan asemaansa”.

Näky selitetään

15 **K**un minä, Daniel, olin nähnyt tämän näyn ja yritin ymmärtää sitä, niin yhtäkkiä edessäni seisoi miehen kaltainen olento. 16 Ja minä kuulin ihmisen äänen Uulain keskeltä, ja se huusi ja sanoi: “Gabriel, selitä näky tälle miehelle!” 17 Silloin hän tuli aivan lähelle sitä paikkaa, jossa seisoin. Hänen tullessaan minut valtasi pelko, ja minä heittäydyin kasvoilleni. Hän sanoi minulle: “Ihmislapsi, sinun tulee ymmärtää, että näky koskee lopun aikaa.” 18 Hänen puhuessaan minä vaivuin syvään uneen, kasvot maata vasten. Mutta hän tarttui minuun ja nosti minut seisomaan.
19 **S**itten hän sanoi: “Katso, minä ilmoitan sinulle, mitä tapahtuu vihan ajan lopussa, sillä lopun aikaa tämä tarkoittaa. 20 Kaksisarvinen pässi, jonka näit, tarkoittaa Meedian ja Persian kuninkaita. 21 Vuohipukki on Jaavanin kuningas, ja suuri sarvi, joka sillä oli keskellä otsaa, on ensimmäinen kuningas. 22 Särkynyt sarvi ja sen tilalle nousseet neljä sarvea tarkoittavat, että siitä kansasta nousee neljä valtakuntaa, ei kuitenkaan niin voimakasta kuin hän.
23 **K**un niiden valta on lopuillaan
ja luopiot ovat täyttäneet syntiensä mitan,
nousee röyhkeäkasvoinen kuningas,
joka taitava juonittelemaan.
24 Valtava on hänen voimansa,
vaikka se ei ole hänen omasta voimastaan,
ja ihmeen paljon hän saa aikaan hävitystä.
Hän menestyy siinä mitä tekee,
hän tuhoaa mahtavia ja pyhien kansaa.
25 Hänen oveluutensa tähden
onnistuu petos hänen kädessään.
Hän suunnittelee suuria sydämessään,
ja keskellä rauhaa hän tuhoaa monet.
Ruhtinaiden Ruhtinastakin vastaan hän nousee,
mutta ilman ihmiskättä hänet muserretaan.
26 **S**inulle annettu näky illoista ja aamuista on tosi.
Mutta sinun on lukittava näky,
sillä se koskee kaukaista aikaa.”
27 **M**inä, Daniel, olin uupunut ja sairastin jonkin aikaa. Sitten minä nousin ja aloitin jälleen työn kuninkaan palveluksessa. Minä olin hämmästyksissäni näyn vuoksi enkä ymmärtänyt sitä.

Danielin rukous Jerusalemin puolesta

9 1 **M**eedialaista sukua olevan Daarejaveksen, Ahasveroksen pojan, ensimmäisenä
vuotena – hänestä oli tullut kaldealaisten valtakunnan kuningas – 2 hänen
ensimmäisenä hallitusvuotenaan, minä, Daniel, huomasin kirjoituksista vuosien
luvun, josta profeetta Jeremialle oli tullut Herran sana. Sen mukaan Jerusalem oli
oleva raunioina seitsemänkymmentä vuotta. 3 Niin minä käänsin kasvoni Herran
Jumalan puoleen etsien häntä rukouksessa ja anomisessa, paastossa, säkissä ja
tuhkassa.
4 **M**inä rukoilin Herraa, Jumalaani, ja tunnustin hänelle: “Oi Herra, sinä suuri ja
pelättävä Jumala, joka pidät liiton ja pysyt armollisena niille, jotka rakastavat sinua
ja noudattavat sinun käskyjäsi. 5 Me olemme tehneet syntiä, olemme tehneet
väärin, olleet jumalattomia ja uppiniskaisia. Olemme poikenneet pois sinun
käskyistäsi ja säädöksistäsi. 6 Me emme ole kuulleet palvelijoitasi, profeettoja,
jotka puhuivat sinun nimessäsi kuninkaillemme, ruhtinaillemme ja isillemme,
maan kaikelle kansalle. 7 Sinun, Herra, on vanhurskaus, mutta meidän
kasvoillamme on tänä päivänä häpeä – niin Juudan miesten ja Jerusalemin
asukkaiden kuin koko Israelin, läheisten ja kaukaisten, kaikissa maissa, joihin sinä
olet heidät karkottanut heidän uskottomuutensa tähden, koska he ovat olleet
uskottomia sinulle. 8 Herra, meidän kasvoillamme on häpeä, meidän
kuninkaittemme, ruhtinaittemme ja isiemme kasvoilla, koska me olemme tehneet
syntiä sinua vastaan. 9 Herran, meidän Jumalamme, on armo ja anteeksiantamus,
vaikka me olemme kapinoineet häntä vastaan. 10 Me emme ole kuunnelleet
Herran, meidän Jumalamme, ääntä emmekä vaeltaneet hänen opetustensa
mukaan, jotka hän antoi meille palvelijoittensa, profeettojen, kautta. 11 Koko Israel
rikkoi sinun lakisi, poikkesi pois eikä kuullut sinun ääntäsi. Niin meidän päällemme
vuodatettiin se kirous ja vala, joka on kirjoitettu Mooseksen, Jumalan palvelijan,
lakiin. Me olemme todella tehneet syntiä Herraa vastaan. 12 Hän toteutti sanansa,
jonka hän on puhunut meitä ja meidän tuomareitamme vastaan, jotka jakoivat
meille oikeutta. Hän antoi tulla meidän päällemme niin suuren onnettomuuden,
ettei sellaista, mitä tapahtui Jerusalemissa, ole tapahtunut missään muualla koko
taivaan alla. 13 Koko tämä onnettomuus kohtasi meitä kuin se oli kirjoitettu
Mooseksen lakiin. Kuitenkaan me emme koettaneet lepyttää Herraa, meidän
Jumalaamme, niin että olisimme kääntyneet pois synneistämme ja ottaneet
opiksemme sinun totuudestasi. 14 Sen tähden Herra piti huolen siitä, että tämä
onnettomuus tuli meidän päällemme, sillä Herra, meidän Jumalamme, on
vanhurskas kaikissa teoissaan, jotka hän tekee, mutta me emme ole kuunnelleet
hänen ääntään.
15 **J**a nyt, Herra, meidän Jumalamme, joka toit kansasi pois Egyptin maasta
väkevällä kädellä ja teit itsellesi nimen, sellaisen kuin se on vielä tänäkin päivänä!
Me olemme tehneet syntiä ja olleet jumalattomia. 16 Herra, kaikkien
vanhurskaiden tekojesi mukaisesti kääntyköön sinun vihasi ja suuttumuksesi pois

sinun kaupungistasi Jerusalemista, sinun pyhältä vuoreltasi. Meidän syntiemme tähden ja meidän isiemme pahojen tekojen tähden on Jerusalem ja sinun kansasi joutunut kaikkien niiden häväistäväksi, jotka asuvat ympärillämme. 17 Ja nyt, meidän Jumalamme, kuule palvelijasi rukous ja hänen anomisensa ja valaise kasvosi pyhäkkösi yli, joka on autiona, Herran tähden. 18 Jumalani, kallista korvasi ja kuule, avaa silmäsi ja katso meidän hävitystämme ja sitä kaupunkia, joka on otettu sinun nimiisi, sillä me annamme rukoustemme langeta sinun eteesi, emme omaan vanhurskauteemme, vaan sinun suureen armoosi luottaen. 19 Herra, kuule, Herra, anna anteeksi! Kuuntele, Herra, ja toimi itsesi tähden, älä viivyttele, minun Jumalani, sillä sinun kaupunkisi on otettu sinun nimiisi, samoin sinun kansasi.”

Seitsemänkymmentä vuosiviikkoa

20 **M**inä puhuin vielä, rukoilin ja tunnustin syntini ja kansani Israelin synnit ja annoin rukoukseni langeta Herran, Jumalani, eteen minun Jumalani pyhän vuoren puolesta. 21 Minun vielä puhuessani rukouksessa tuli se mies, Gabriel, jonka olin aikaisemmin nähnyt näyssä, iltauhrin aikaan nopeasti kiitäen minun luokseni. 22 Hän opetti minua näillä sanoilla: “Daniel, minä olen nyt tullut johdattamaan sinua ymmärrykseen. 23 Kun aloit rukoilla, lähti sana liikkeelle, ja minä olen tullut sen ilmoittamaan sinulle, sillä sinä olet rakastettu. Kuuntele siis tarkkaavaisesti tätä sanaa ja ymmärrä näky.
24 **S**eitsemänkymmentä viikkoa on säädetty
sinun kansallesi ja pyhälle kaupungillesi.
Sitten loppuu lain rikkominen,
synnistä tehdään loppu
ja pahat teot sovitetaan.
Iankaikkinen vanhurskaus saatetaan voimaan,
näky ja profeetta vahvistetaan sinetillä
ja kaikkeinpyhin voidellaan.
25 Tiedä ja käsitä:
siitä ajasta, jolloin tuli sana,
että Jerusalem on jälleen rakennettava,
voideltuun, ruhtinaaseen, asti,
kuluu seitsemän viikkoa
ja kuusikymmentäkaksi viikkoa.
Kaupunki rakennetaan jälleen
toreineen ja vallihautoineen,
mutta keskellä ahtaita aikoja.
26 **K**uudenkymmenenkahden viikon kuluttua
voideltu tuhotaan, eikä häneltä jää mitään.
Kaupungin ja pyhäkön hävittää
hyökkäävän ruhtinaan väki,

mutta hän itse saa loppunsa tulvassa.
Loppuun asti on oleva sota:
hävitys on säädetty.
27 **H**än tekee lujan liiton monien kanssa
yhden viikon ajaksi.
Viikon puolessa välissä
hän lakkauttaa teurasuhrin ja ruokauhrin,
ja hävittäjä tulee iljetysten siivin.
Tämä loppuu vasta, kun säädetty tuomio vuodatetaan hävittäjän yli.”

Näky Hiddekel-virran rannalla

10 1 **P**ersian kuninkaan Kooreksen kolmantena hallitusvuotena ilmoitettiin sana
Danielille, jota kutsuttiin Beeltesassariksi. Se sana on tosi ja merkitsee suurta
vaivaa. Daniel ymmärsi sanan, ja hän käsitti näyn.
2 **N**iinä päivinä minä, Daniel, murehdin kolmen viikon päivät. 3 Herkullista ruokaa
en syönyt, suuhuni ei tullut liha eikä viini enkä voidellut itseäni öljyllä, ennen kuin
nuo kolmen viikon päivät olivat loppuun kuluneet.
4 **E**nsimmäisen kuun kahdentenakymmenentenäneljäntenä päivänä minä olin
suuren virran, Hiddekelin, rannalla. 5 Kun kohotin katseeni, näin miehen, joka oli
pukeutunut pellavavaatteisiin ja vyöttänyt kupeensa Uufaan kullalla. 6 Hänen
ruumiinsa oli krysoliitin kaltainen, hänen kasvonsa olivat kuin salaman leimahdus,
hänen silmänsä kuin tulisoihdut, hänen käsivartensa ja jalkansa kuin kiiltävän
vasken välke. Hänen sanojensa ääni oli kuin kansanjoukon pauhina.
7 **V**ain minä, Daniel, näin tämän näyn. Miehet, jotka olivat kanssani, eivät sitä
nähneet, mutta suuri kauhu valtasi heidät, ja he pakenivat ja piiloutuivat. 8 Niin
minä jäin yksin. Kun minä näin tämän suuren näyn, minulta meni kaikki voima,
minun komea muotoni muuttui kaamean näköiseksi, eikä minussa ollut voimaa
mihinkään. 9 Minä kuulin hänen sanojensa äänen. Kuullessani hänen sanojensa
äänen minä vaivuin syvään uneen, kasvot maata vasten. 10 Yhtäkkiä minua kosketti
käsi ja ravisti minut hereille, polvieni ja käsieni varaan. 11 Hän sanoi minulle:
“Daniel, sinä rakastettu mies, kuuntele tarkoin sanoja, jotka minä sinulle puhun.
Nouse seisomaan, sillä minut on nyt lähetetty sinun luoksesi.” Hänen puhuessaan
minulle näitä sanoja minä nousin vavisten seisomaan.
12 **S**itten hän sanoi minulle: “Älä pelkää, Daniel, sillä sinun sanasi on kuultu
ensimmäisestä päivästä lähtien, jona sinä taivutit sydämesi ymmärrykseen ja
nöyryyteen Jumalasi edessä. Sinun sanojesi tähden minä olen tullut. 13 Persian
valtakunnan enkeliruhtinas seisoi vastustamassa minua kaksikymmentäyksi
päivää, mutta sitten Miikael, yksi ensimmäisistä enkeliruhtinaista, tuli avukseni,
sillä minä olin jäänyt yksin sinne, Persian kuningaiden luo. 14 Nyt olen tullut
selittämään sinulle, mitä sinun kansallesi tapahtuu päivien lopulla, sillä niitä päiviä
koskee vielä tämäkin näky.”

15 **K**un hän puhui minulle näin, minä käänsin mykistyneenä kasvoni maata kohti.
16 Silloin eräs ihmisen kaltainen kosketti huuliani. Minä avasin suuni ja sanoin sille,
joka seisoi edessäni: “Herrani, nähdessäni näyn minut valtasi tuska, ja minulta
meni kaikki voima. 17 Kuinka herrani palvelija, tällainen kuin minä, voisi puhua
sellaisen kanssa kuin herrani on? Eihän minussa ole enää voimaa, tuskin
henkeäkään.”
18 **S**illoin ihmisen kaltainen kosketti minua uudelleen ja vahvisti minua. 19 Hän sanoi:
“Älä pelkää, sinä rakastettu mies, rauha sinulle! Vahvistu! Vahvistu!” Kun hän
puhui minulle, minä vahvistuin ja sanoin: “Puhukoon herrani, sillä sinä olet
vahvistanut minua.”
20 **N**iin hän sanoi: “Tiedätkö, mitä varten minä olen tullut sinun luoksesi? Nyt minä
palaan sotimaan Persian enkeliruhtinasta vastaan, ja kun olen hänestä selvinnyt,
niin katso: tulee Jaavanin enkeliruhtinas. 21 Mutta minä ilmoitan sinulle, mitä on
kirjoitettu totuuden kirjaan. Ketään muuta ei ole tukemassa minua heitä vastaan
paitsi teidän enkeliruhtinaanne Miikael.”

Etelän kuningas ja Pohjoisen kuningas

11 1 “**M**eedialaisen Daarejaveksen ensimmäisenä hallitusvuotena minä olin häntä
vahvistamassa ja suojelemassa.
2 **N**yt minä ilmoitan sinulle totuuden: Katso, vielä nousee Persiassa kolme
kuningasta, ja neljäs rikastuu kaikkia muita rikkaammaksi. Kun hän on vahvistunut
rikkautensa avulla, hän panee liikkeelle kaiken voimansa Jaavanin valtakuntaa
vastaan. 3 Sitten nousee sankarikuningas, joka hallitsee suurella vallalla ja tekee,
mitä tahtoo. 4 Mutta kun hän on noussut valtaan, hänen valtakuntansa hajoaa ja
jakaantuu neljään taivaan tuuleen. Se ei siirry hänen jälkeläisilleen eikä ole
sellainen kuin hänen hallitessaan. Hänen valtakuntansa revitään hajalle, ja se
joutuu muille, eikä jää heille itselleen.
5 **E**telän kuningas vahvistuu, samoin yksi hänen ruhtinaistaan. Tämä vahvistuu
mahtavammaksi kuin kuningas, hän hallitsee ja hänen valtansa on suuri. 6 Vuosien
kuluttua he tekevät keskenään liiton, ja Etelän kuninkaan tytär menee Pohjoisen
kuninkaan luo
sopimuksen aikaansaamiseksi. Mutta häneltä menee hänen käsivartensa voima,
eikä kuningaskaan pysy, eikä hänen käsivartensa voima. Tytär annetaan alttiiksi,
samoin ne, jotka olivat hänet tuoneet, ja hänen isänsä ja se, joka häntä aikoinaan
tuki.
7 **S**itten nousee tyttären juurivesoista yksi Etelän kuninkaan sijaan. Hän hyökkää
sotajoukkoa vastaan, tulee Pohjoisen kuninkaan linnoitukseen, tekee heille
mielensä mukaan ja osoittaa voimansa. 8 Jopa heidän jumalansa ja valetut kuvansa
sekä kallisarvoiset astiansa, hopeat ja kullat, hän vie saaliinaan Egyptiin. Sitten hän
pysyy muutamia vuosia Pohjoisen kuninkaasta erillään.

9 **P**ohjoisen kuningas hyökkää Etelän kuninkaan valtakuntaan, mutta palaa takaisin
omaan maahansa.
10 **H**änen poikansa ryhtyvät sotaan ja kokoavat valtaisan sotajoukon. Se tulee kuin
kuohuva tulva, tulee toistamiseen ja tunkeutuu Etelän kuninkaan linnoitukseen
asti. 11 Silloin Etelän kuningas raivostuu ja lähtee sotimaan Pohjoisen kuningasta
vastaan. Tämä panee liikkeelle suuren sotajoukon, mutta se annetaan Etelän
kuninkaan käsiin. 12 Kun tuo joukko on raivattu pois, Etelän kuninkaan sydän
ylpistyy. Hän kaataa kymmeniätuhansia, mutta ei ole kyllin vahva, 13 sillä Pohjoisen
kuningas kokoaa jälleen sotajoukon, entistä suuremman, ja jonkin ajan,
muutaman vuoden kuluttua, hän hyökkää suurella sotavoimalla hyvin
varustautuneena.
14 **N**iinä aikoina monet nousevat Etelän kuningasta vastaan. Myös sinun oman
kansasi väkivaltaiset miehet nousevat toteuttaakseen näyn, mutta he sortuvat.
15 Pohjoisen kuningas tulee, luo vallin ja valloittaa varustetun kaupungin. Eivät
kestä Etelän sotajoukot, ei sen valioväki, eikä ole sillä voimaa pysyä pystyssä.
16 Hyökkääjä tekee sille mitä tahtoo, eikä kukaan voi kestää hänen edessään. Hän
asettuu Ihanaan maahan, ja tuho on hänen kädessään. 17 Hän aikoo ryhtyä
hyökkäämään valtakuntansa koko voimalla, mutta hänellä on mielessä
sopimuksen teko, ja hän saa sen aikaan. Hän antaa Etelän kuninkaalle yhden
tyttäristään tuottaakseen tuhon maalle. Hänen suunnitelmansa ei kuitenkaan
onnistu, eikä siitä ole hänelle etua. 18 Sitten hän kääntyy rantamaita vastaan ja
ottaa niistä monet valtaansa. Mutta muuan sotapäällikkö tekee lopun hänen
herjauksistaan ja maksaa hänelle takaisin hänen herjauksensa. 19 Silloin hän
kääntyy kohti oman maansa linnoituksia mutta kompastuu ja kaatuu, eikä häntä
enää ole.
20 **H**änen sijaansa nousee eräs, joka antaa veronkiskojan käydä läpi valtakunnan
ihanimman osan. Mutta muutamien päivien kuluttua hän tuhoutuu, ei kuitenkaan
vihan eikä sodan johdosta.
21 **H**änen sijaansa nousee halveksittu, jolle ei annettu kuninkaan arvoa. Hän tulee
keskellä rauhaa ja ottaa haltuunsa kuninkuuden liukaskielisesti. 22 Tulvana tulevat
sotajoukot huuhtoutuvat pois hänen edessään. Ne joutuvat tuhoon, niin myös
liiton ruhtinas. 23 Sen jälkeen kun hänen kanssaan liittoudutaan, hän harjoittaa
petosta. Hän lähtee liikkeelle ja saa ylivallan vähällä väellä. 24 Keskellä rauhaa hän
hyökkää maakunnan vauraimpiin seutuihin ja tekee, mitä eivät hänen isänsä
eivätkä hänen isiensä isät olleet tehneet. Ryöstösaalista ja tavaraa hän jakelee
omilleen, ja linnoituksia vastaan hän punoo juoniaan – määrättyyn aikaan asti.
25 **H**än panee liikkeelle voimansa ja rohkeutensa Etelän kuningasta vastaan
hyökäten suurella sotajoukolla. Myös Etelän kuningas lähtee sotaan varustautu-
neena hyvin suurella ja vahvalla sotajoukolla. Hän ei kuitenkaan kestä, sillä häntä
vastaan hankitaan juonia. 26 Ne, jotka syövät hänen pöydästään, tuhoavat hänet, ja
hänen sotajoukkonsa huuhtoutuu pois. Monet kaatuvat surmattuina. 27 Kummalla-
kin kuninkaalla on paha mielessään, samassa pöydässä he puhuvat valhetta

toisilleen. Juonet eivät kuitenkaan onnistu, sillä loppu tulee määräaikana. 28 Silloin
Pohjoisen kuningas palaa maahansa paljoine tavaroineen, paha mielessään pyhää
liittoa vastaan. Hän toteuttaa aikeensa ja palaa sitten maahansa.
29 **M**ääräaikana hän hyökkää jälleen Etelämaahan, mutta tällä viimeisellä kerralla ei
käy niin kuin kävi ensimmäisellä. 30 Kun häntä vastaan hyökkäävät kittiläisten
laivat, hän menettää rohkeutensa, kääntyy takaisin ja purkaa kiukkuaan pyhää
liittoa vastaan. Kotiin palattuaan hän suo huomiota niille, jotka hylkäävät pyhän
liiton. 31 Hänen lähettämänsä sotajoukot tulevat ja häpäisevät pyhäkön linnoituk-
sineen, lakkauttavat jokapäiväisen uhrin ja asettavat pyhäkköön hävityksen
iljetyksen. 32 Liiton rikkojat hän viettelee liukaskielisesti jumalattomuuteen, mutta
niiden joukko, jotka tuntevat Jumalansa, pysyy lujana ja tekee tehtävänsä.
33 Kansan keskuudessa ne, joilla on ymmärrystä, johdattavat monia ymmärrykseen,
mutta heitä sorretaan miekalla, tulella, vankeudella ja ryöstöllä – jonkin aikaa.
34 Mutta kun heitä sorretaan, heille annetaan vähän apua, ja monet liittyvät heihin
liehakoiden. 35 Jotkut ymmärtävistä kompastuvat, jotta heidän joukkonsa
koeteltaisiin, puhdistettaisiin ja kirkastettaisiin lopun ajaksi, sillä vielä on aikaa
määrähetkeen.
36 **T**uo kuningas tekee, mitä hän tahtoo. Hän korottaa itsensä kaikkien jumalien
yläpuolelle. Itse jumalien Jumalaa vastaan hän puhuu mahdottomia. Hän
menestyy, kunnes vihan aika on lopussa, sillä mikä on säädetty, se tapahtuu. 37 Hän
ei välitä isiensä jumalista, ei naisten lempijumalasta eikä mistään muustakaan
jumalasta, vaan korottaa itsensä kaikkien niiden yläpuolelle. 38 Linnoitusten
jumalaa hän sen sijaan kunnioittaa. Tätä jumalaa, jota hänen isänsä eivät
tunteneet, hän kunnioittaa kullalla ja hopealla, jalokivillä ja muilla kalleuksilla.
39 Vieraan jumalansa avulla hän hyökkää vahvojen linnoitusten kimppuun. Niille,
jotka tunnustavat hänet, hän osoittaa suurta kunniaa, asettaa heidät hallitsemaan
monia ja jakaa heille maata palkaksi.
40 **M**utta lopun aikana Etelän kuningas iskee yhteen hänen kanssaan. Pohjoisen
kuningas ryntää Etelän kuningasta vastaan vaunuin, ratsuin ja monilukuisin
laivoin, hyökkää hänen maihinsa ja vyöryy tulvana niiden yli. 41 Hän hyökkää myös
Ihanaan maahan, ja monet maat kukistuvat. Mutta nämä pelastuvat hänen
kädestään: Edom, Mooab ja ammonilaisten pääosa.
42 Hän ojentaa kätensä monia maita kohti; Egyptin maakaan ei tule säästymään.
43 Hän ottaa haltuunsa kulta- ja hopea-aarteet ja kaikki Egyptin kalleudet.
Libyalaiset ja kuusilaiset seuraavat hänen askeleitaan. 44 Mutta sanomat idästä ja
pohjoisesta pelästyttävät hänet, ja hän lähtee vihansa vimmassa tuhoamaan ja
perin pohjin hävittämään monia. 45 Hän pystyttää kuninkaallisen telttansa meren ja
pyhäkön ihanan vuoren välille. Mutta hänen loppunsa tulee, eikä hänellä ole
auttajaa.”

Ylösnousemus ja lopun aika

12 1 “**S**iihen aikaan nousee Miikael,
se suuri enkeliruhtinas,
joka seisoo sinun kansasi lasten suojana.
Se on oleva ahdistuksen aika,
jollaista ei ole ollut siitä alkaen, kun kansoja on ollut,
aina siihen aikaan asti.
Sinä aikana pelastetaan sinun kansasi,
jokainen, jonka nimi on kirjoitettu kirjaan.
2 Monet, jotka nukkuvat maan tomussa, heräävät,
toiset iankaikkiseen elämään,
toiset häpeään ja iankaikkiseen kauhistukseen.
3 Ymmärtäväiset loistavat,
niin kuin loistaa taivaankansi,
ja ne, jotka johdattavat monta vanhurskauteen,
niin kuin tähdet, aina ja iankaikkisesti.
4 **M**utta sinä, Daniel, lukitse nämä sanat
ja sinetöi tämä kirja lopun aikaan asti.
Monet tutkivat sitä, ja ymmärrys lisääntyy.”
5 **S**itten minä, Daniel, näin kaksi muuta miestä. Toinen seisoi virran tällä rannalla, toinen virran tuolla rannalla. 6 Toinen heistä sanoi pellavapukuiselle miehelle, joka oli virran vesien yläpuolella: “Kuinka kauan on vielä näiden ihmeellisten asioiden toteutumiseen?” 7 Silloin kuulin, kuinka pellavapukuinen mies, joka oli virran vesien yläpuolella, vannoi hänen kauttaan, joka elää iankaikkisesti. Hän nosti oikean ja vasemman kätensä taivasta kohti ja vannoi: “Vielä kuluu aika, kaksi aikaa ja puoli aikaa. Kun pyhän kansan voiman murtaminen on päättynyt, silloin tämä kaikki toteutuu.”
8 **M**inä kuulin, mutta en ymmärtänyt, joten kysyin: “Herrani, miten tämä kaikki päättyy?” 9 Niin hän sanoi: “Mene, Daniel, sillä nuo sanat pysyvät lukittuina ja sinetöityinä lopun aikaan asti. 10 Monet puhdistetaan, kirkastetaan ja koetellaan, mutta jumalattomat harjoittavat edelleen jumalattomuutta, eikä yksikään jumalaton käsitä tätä. Mutta viisaat ymmärtävät. 11 Siitä ajasta, jolloin jokapäiväinen uhri lakkautetaan ja hävityksen iljetys asetetaan paikoilleen, kuluu tuhat kaksisataayhdeksänkymmentä päivää. 12 Autuas se, joka odottaa ja saavuttaa tuhat kolmesataakolmekymmentäviisi päivää! 13 Mutta sinä, kulje tiesi loppuun asti! Lepää sitten ja nouse osaasi päivien lopulla.”

HOOSEAN KIRJA

Profeetan avioliitto vertauskuvana

1 1 **H**erran sana, joka tuli Hoosealle, Beerin pojalle, Juudan kuninkaiden Ussian,
Jootamin, Aahaksen ja Hiskian päivinä ja Israelin kuninkaan Jerobeamin, Jooaksen
pojan, päivinä.
2 **K**un Herra alkoi puhua Hoosealle, Herra sanoi hänelle: "Mene, hanki itsellesi
haureutta harjoittava vaimo ja haureudesta syntyneet lapset, sillä maa on totisesti
harjoittanut haureutta ja luopunut Herrasta." 3 Niin Hoosea otti vaimokseen
Goomerin, Diblaimin tyttären. Tämä tuli raskaaksi ja synnytti hänelle pojan. 4 Herra
sanoi Hoosealle: "Anna hänelle nimeksi Jisreel, sillä vain vähän aikaa vielä, niin
minä vaadin Jeehun suvun tilille Jisreelin veritöistä ja teen lopun Israelin heimon
kuningaskunnasta. 5 Sinä päivänä minä särjen Israelin jousen Jisreelin laaksossa."
6 **V**aimo tuli jälleen raskaaksi ja synnytti tyttären. Nyt Herra sanoi Hoosealle: "Anna
hänelle nimeksi Loo-Ruhama, sillä tästä lähtien en enää armahda Israelin heimoa,
niin että antaisin sille anteeksi. 7 Juudan heimoa minä armahdan, ja minä annan
heille pelastuksen Herrassa, heidän Jumalassaan. En minä pelasta heitä jousella,
miekalla enkä sodalla, en hevosilla enkä ratsumiehillä."
8 **K**un vaimo oli vieroittanut Loo-Ruhaman, hän tuli raskaaksi ja synnytti pojan. 9 Ja
Herra sanoi: "Anna hänelle nimeksi Loo-Ammi, sillä te ette ole minun kansani enkä
minä tahdo olla teidän Jumalanne."

2 1 "**I**sraelilaisten luku on oleva kuin meren hiekka.
Ei sitä voi mitata eikä laskea.
Sen sijaan että heille sanottiin: 'Te ette ole minun kansani',
heille sanotaan: 'Te elävän Jumalan lapset!'
2 Juudan miehet kokoontuvat yhteen Israelin miesten kanssa.
He asettavat itselleen yhteisen päämiehen
ja lähtevät liikkeelle maasta,
sillä suuri on Jisreelin päivä.
3 Sanokaa veljillenne: Ammi
ja sisarillenne: Ruhama."

Uskottoman Israelin kuritus

4 "**K**äykää oikeutta äitiänne vastaan, käykää oikeutta,
sillä ei hän ole minun vaimoni
enkä minä ole hänen miehensä.
Poistakoon hän haureutensa kasvoistaan
ja aviorikoksensa rintojensa välistä,
5 etten minä riisuisi häntä alasti

ja jättäisi häntä seisomaan yhtä paljaana
kuin syntymisensä päivänä,
etten tekisi hänestä autiomaan kaltaista,
saattaisi häntä kuivan maan kaltaiseksi
ja antaisi hänen kuolla janoon.
6 Ja hänen lapsiaan minä en armahda,
sillä he ovat haureudesta syntyneitä lapsia.
7 Onhan heidän äitinsä harjoittanut haureutta,
heidän synnyttäjänsä elänyt häpeällisesti.
Onhan hän sanonut: 'Minä kuljen
rakastajieni perässä.
He antavat minulle leipäni ja veteni,
villani ja pellavani,
öljyni ja juomani.'
8 **S**en tähden, katso, minä tukin
sinun tiesi orjantappuroilla.
Minä muuraan muurin hänen eteensä,
niin ettei hän löydä polkujaan.
9 Hän ajaa takaa rakastajiaan
mutta ei saavuta heitä,
etsii heitä mutta ei löydä.
Silloin hän sanoo: 'Minäpä lähden
ja palaan entisen mieheni luokse,
sillä parempi oli minun elämäni silloin kuin nyt.'
10 Hän ei ole tajunnut,
että minä olen hänelle antanut
viljan, viinin ja öljyn.
Olen antanut hänelle paljon hopeaa
ja kultaa, josta hän on tehnyt Baalin kuvia.
11 **S**en tähden minä otan takaisin
viljani ajallaan
ja viinini määräaikanaan.
Minä tempaan pois villani ja pellavani,
joiden piti peittää hänen alastomuutensa.
12 Sitten minä paljastan hänen häpynsä
hänen rakastajiensa silmien edessä,
eikä kukaan pelasta häntä minun kädestäni.
13 Minä teen lopun kaikesta hänen ilonpidostaan,
hänen juhlistaan, uusistakuistaan ja sapateistaan
ja kaikista hänen juhla-ajoistaan."
14 "Minä hävitän hänen viiniköynnöksensä ja viikunapuunsa,
joista hän on sanonut:

'Ne ovat minun palkkani,
rakastajani ovat ne minulle antaneet.'
Minä annan niiden metsittyä,
ja kedon eläimet nakertavat niitä.
15 Minä vaadin hänet tilille baalien päivistä,
joina hän poltti niille suitsutusta,
koristautui renkaisiinsa ja kaulaketjuihinsa
ja kulki rakastajiensa jäljessä
mutta unohti minut,
sanoo Herra."

Herra armahtaa ja kihlaa Israelin

16 "**S**en tähden,
katso, minä suostuttelen häntä,
vien hänet autiomaahan
ja puhun hänen sydämelleen.
17 Sieltä alkaen minä annan hänelle viinitarhansa
ja muutan Aakorin laakson toivon portiksi.
Hän vastaa siellä kutsuuni niin kuin nuoruutensa päivinä,
niin kuin sinä päivänä, jona hän lähti Egyptin maasta.
18 Sinä päivänä tapahtuu,
sanoo Herra,
että sinä kutsut minua mieheksesi
etkä enää baaliksesi.
19 Minä poistan baalien nimet hänen suustaan,
niiden nimiä ei enää mainita.
20 Sinä päivänä minä teen heidän hyväkseen liiton
kedon eläinten, taivaan lintujen ja maan matelijoiden kanssa.
Jousen, miekan ja sodan minä hävitän maasta
ja annan heidän asua turvassa.
21 **M**inä kihlaan sinut itselleni ikiajoiksi,
kihlaan sinut itselleni
vanhurskaudella ja oikeudella,
armolla ja laupeudella,
22 minä kihlaan sinut itselleni uskollisuudella,
ja sinä olet tunteva Herran.
23 Sinä päivänä tapahtuu,
että minä vastaan, sanoo Herra,
minä vastaan taivaalle,
ja se vastaa maalle,
24 ja maa vastaa antamalla viljaa

ja viiniä ja öljyä,
ja ne ovat vastaus Jisreelille.
25 Minä kylvän hänet itseäni varten tähän maahan.
Minä armahdan Loo-Ruhamaa
ja sanon Loo-Ammille: 'Sinä olet minun kansani',
ja hän vastaa: 'Minun Jumalani'."

Profeetta ja avionrikkojavaimo

3 1 **S**itten Herra sanoi minulle: "Mene vielä ja rakasta naista, jolla on toinen mies rakastajana ja joka rikkoo avion. Rakasta häntä niin kuin Herra rakastaa israelilaisia, vaikka nämä kääntyvät muiden jumalien puoleen ja rakastavat rypälekakkuja."
2 **N**iin minä hankin hänet omakseni viidellätoista sekelillä hopeaa sekä hoomer-mitalla ja leetek-mitalla ohria. 3 Ja minä sanoin hänelle: "Ole kauan aikaa minun luonani, älä harjoita haureutta äläkä ole muiden miesten kanssa. Minäkin teen samoin sinua kohtaan." 4 Sillä kauan aikaa saavat israelilaiset olla ilman kuningasta ja ruhtinasta, ilman uhreja ja patsaita, ilman kasukoita ja kotijumalia. 5 Sen jälkeen israelilaiset kääntyvät ja etsivät Herraa, Jumalaansa, ja Daavidia, kuningastaan. Vavisten he lähestyvät Herraa ja hänen hyvyyttään päivien lopulla.

Kansan ja pappien suuret synnit

4 1 "**K**uulkaa Herran sana, te israelilaiset,
sillä Herra käy oikeutta maan asukkaiden kanssa.
Ei ole uskollisuutta eikä laupeutta
eikä Jumalan tuntemista maassa.
2 Vannotaan väärin, valehdellaan ja murhataan,
varastetaan ja tehdään aviorikoksia
ja murtaudutaan taloihin.
Veriteko seuraa veritekoa.
3 Sen tähden maa murehtii,
ja kaikki sen asukkaat nääntyvät,
niin myös kedon eläimet ja taivaan linnut.
Kalatkin katoavat merestä.
4 **Ä**lköön vain kukaan nuhdelko,
älköön kukaan ojentako,
vaikka sinun kansasi kyllä riitelee pappien kanssa.
5 Sinä kompastut päivällä,
myös profeetta kompastuu kanssasi yöllä.
Sinun äitisi minä tuhoan.
6 Minun kansani tuhoutuu,

sillä se on vailla ymmärrystä.
Koska olet hylännyt ymmärryksen,
minäkin hylkään sinut, et saa enää olla pappinani.
Koska olet unohtanut Jumalasi lain,
minäkin unohdan sinun lapsesi.
7 Niin paljon kuin heitä onkin,
kaikki he ovat tehneet syntiä minua vastaan.
Minä muutan heidän kunniansa häpeäksi.
8 Minun kansani synnistä papit saavat ruokansa,
sen pahoja tekoja heidän sielunsa himoitsee.
9 **M**utta papin käy samoin kuin kansankin.
Minä vaadin hänet tilille vaelluksestaan
ja kostan hänelle hänen tekonsa.
10 He syövät mutta eivät tule kylläisiksi,
harjoittavat haureutta mutta eivät lisäänny,
sillä he ovat hylänneet Herran eivätkä hänestä välitä.
11 Haureus ja viini, rypäleen mehu, vievät järjen.
12 Minun kansani kysyy neuvoa puupökkelöltään,
ja sen sauva sille vastaa.
Haureuden henki on sen eksyttänyt,
haureudessaan se on luopunut Jumalastaan.
13 Vuorten huipuilla he uhraavat,
kukkuloilla he suitsuttavat,
tammen, poppelin ja rautatammen alla,
sillä niiden varjo on suloinen.
Sen tähden tyttäristänne tulee porttoja,
miniöistänne avionrikkojia.
14 En minä rankaise tyttäriänne siitä, että he ovat porttoja,
enkä miniöitänne siitä, että he ovat avionrikkojia,
sillä miehet itse poikkeavat syrjään porttojen kanssa,
uhraavat pyhäkköporttojen seurassa.
Ymmärtämätön kansa joutuu tuhoon.
15 **J**os sinä, Israel, harjoitatkin haureutta,
älköön Juuda syyllistykö samaan.
Älkää lähtekö Gilgaliin,
älkää menkö ylös Beet-Aaveniin
älkääkä vannoko: "Niin totta kuin Herra elää."
16 Kuin niskuri lehmä
on Israel niskoitellut.
Nyt Herra kaitsee heitä
kuin lammasta laajalla laitumella.
17 Efraim on liitossa jumalankuvien kanssa –

anna hänen olla.
18 Kun heidän humalansa on haihtunut,
he harjoittavat törkeää haureutta.
Efraimin johtajat rakastavat häpeällisiä asioita.
19 Tuuli kietoo Efraimin siivillään;
he saavat häpeän teurasuhreistaan."

Tuomio Israelin ja Juudan synneille

5 1 "**K**uulkaa tämä, te papit,
kuunnelkaa, Israelin heimo,
kuuntele tarkoin, kuningashuone:
teitä koskee tämä tuomio.
Sillä te olette olleet ansa Mispalle,
verkko, joka on levitetty Taaborinvuorelle.
2 Luopiot ovat syvälle vajonneet turmeluksen valtaan,
mutta minä kuritan heitä kaikkia.
3 Minä tunnen Efraimin,
eikä Israel voi kätkeytyä minulta.
Sinä olet nyt harjoittanut haureutta, Efraim,
Israel on saastuttanut itsensä.
4 Heidän tekonsa eivät salli
heidän kääntyä Jumalansa puoleen,
sillä haureuden henki on heidän sisimmässään
eivätkä he tunne Herraa.
5 Israelin ylpeys syyttää häntä vasten silmiä,
Israel ja Efraim kompastuvat syntivelkaansa.
Myös Juuda kompastuu heidän kanssaan.
6 Lampaineen ja nautoineen he tulevat etsimään Herraa
mutta eivät löydä häntä:
hän on vetäytynyt pois heidän luotaan.
7 He ovat olleet uskottomia Herralle
ja synnyttäneet vieraita lapsia.
Nyt uudenkuun juhla syö heidät
ja heidän tiluksensa.
8 **P**uhaltakaa pasuunaan Gibeassa,
vaskitorveen Raamassa,
nostakaa sotahuuto Beet-Aavenissa.
Vihollinen on kintereilläsi, Benjamin!
9 Efraimista tulee autio
kurituksen päivänä.
Israelin heimoja vastaan

minä ilmoitan totuuden.
10 Juudan ruhtinaista on tullut
rajan siirtäjien kaltaisia.
Minä vuodatan heidän päälleen
vihani kuin vedet.
11 Efraimia on sorrettu,
hänen oikeuttaan on loukattu,
sillä hän tahtoi vaeltaa
ihmisten käskyjen mukaan.
12 **M**inä olen Efraimille kuin kointoukka
ja Juudan heimolle kuin märkivä paise.
13 Efraim näki sairautensa
ja Juuda paiseensa.
Silloin Efraim meni Assuriin,
lähetti sanan sotaiselle kuninkaalle.
Mutta hän ei voinut tehdä teitä terveiksi
eikä parantaa teidän paiseitanne.
14 Minä olen Efraimille kuin leijona,
Juudan heimolle kuin nuori leijona.
Minä, minä raatelen ja lähden pois
ja vien mennessäni, eikä pelastajaa ole.
15 Minä palaan asumukseeni ja odotan,
kunnes he tuntevat syyllisyytensä
ja etsivät minun kasvojani.
Ahdistuksessaan he etsivät minua."

Kehotus kääntymykseen

6 1 **T**ulkaa, palatkaamme Herran luo!
Hän on raadellut meitä, mutta hän parantaa meidät,
hän on lyönyt meitä, mutta hän myös sitoo meidän haavamme.
2 Hän virvoittaa meidät eloon kahden päivän kuluttua,
kolmantena päivänä hän meidät herättää,
ja me saamme elää hänen edessään.
3 Tuntekaamme, pyrkikäämme tuntemaan Herra.
Hänen nousunsa on varma kuin aamunkoitto,
hän tulee meille kuin sade,
kuin kevätsade, joka kostuttaa maan.

Herra haluaa laupeutta eikä uhria

4 "**M**itä minun on tehtävä sinulle, Efraim,
mitä minun on tehtävä sinulle, Juuda,

kun teidän rakkautenne on kuin aamun pilvi,
kuin varhain haihtuva kaste?
5 Sen tähden olen antanut teille iskuja profeettojen kautta,
olen surmannut suuni sanoilla.
Sinun tuomiosi nousevat kuin aamun valo.
6 **S**illä laupeutta minä tahdon enkä uhria
ja Jumalan tuntemista enemmän kuin polttouhreja,
7 mutta he ovat Aadamin tavoin rikkoneet liiton.
Siinä he ovat olleet minulle uskottomia.
8 Gilead on pahantekijöiden kaupunki,
täynnä veren jälkiä.
9 Väijyvien rosvojen kaltainen
on pappien joukko.
He murhaavat Sikemin tiellä,
ilkitöitä he tekevät.
10 Israelin heimon keskuudessa minä olen nähnyt kauhistavia tekoja.
Sieltä löytyy Efraimin haureus,
Israel on itsensä saastuttanut.
11 Myös sinua, Juuda, odottaa sadonkorjuuaika,
kun minä käännän kansani kohtalon."

Efraimin ja Samarian rikokset

7 1 "**K**un minä parannan Israelin,
silloin tulevat julki Efraimin rikokset
ja Samarian pahat teot.
Petosta he harjoittavat,
varas tunkeutuu sisään,
rosvojoukko ryöstää ulkona.
2 Eivät he ajattele sydämessään,
että minä muistan kaiken heidän pahuutensa.
Nyt heidän tekonsa saartavat heitä,
ne ovat tulleet minun kasvojeni eteen.
3 **P**ahuudellaan he ilahduttavat kuningasta
ja valheillaan ruhtinaita.
4 Kaikki he ovat avionrikkojia,
he ovat kuin leipurin sytyttämä uuni.
Hän jättää tulen kohentamatta
taikinan alustamisesta sen happanemiseen asti.
5 Meidän kuninkaamme juhlapäivänä
ruhtinaat ovat sairaina viinin hehkusta.
Kuningas lyö kättä pilkkaajien kanssa.

6 Väijyessään he ovat saattaneet sydämensä kuumaksi kuin uuni.
Koko yön heidän vihansa nukkuu,
aamulla se palaa kuin liekehtivä tuli.
7 He ovat kaikki kuumia kuin uuni,
he syövät tuomarinsa.
Kaikki heidän kuninkaansa ovat sortuneet,
yksikään heistä ei ole minua avuksi huutanut.
8 **E**fraim on kansojen seassa,
hän sekaantuu sinne.
Efraimista on tullut kuin leipä,
jota ei ole käännetty.
9 Muukalaiset syövät hänen voimansa,
mutta hän ei sitä ymmärrä.
Hänen hiuksissaankin on jo harmaata,
mutta hän ei sitä huomaa.
10 Israelin ylpeys syyttää sitä vasten silmiä,
mutta se ei palaa Herran, Jumalansa, luo.
Kaikesta huolimatta he eivät etsi häntä.
11 Efraimista on tullut kuin kyyhkynen,
yksinkertainen ja vailla ymmärrystä.
Egyptiä he huutavat avuksi,
Assuriin he lähtevät.
12 He lähtevät matkaan,
mutta minä levitän verkkoni heidän päälleen
ja pudotan heidät alas kuin taivaan linnut.
Minä kuritan heitä, niin kuin on ilmoitettu heidän seurakunnalleen.
13 **V**oi heitä, sillä he ovat lähteneet minua pakoon!
Tuho heille, sillä he ovat luopuneet minusta!
Minä tahdoin lunastaa heidät,
mutta he puhuivat minulle valhetta.
14 Eivät he sydämestään huuda minun puoleeni
vaan vaikeroivat vuoteillaan.
Viljan ja viinin tähden he kokoontuvat,
mutta minusta he kääntyvät pois.
15 Minä olen heitä kurittanut.
Minä vahvistin heidän käsivartensa,
mutta minua vastaan he hautoivat pahaa.
16 He kääntyvät mutta eivät korkeutta kohti.
He ovat kuin veltto jousi.
Heidän ruhtinaansa kaatuvat miekkaan
kieltensä kiukkuisuuden tähden.
Tästä heitä pilkataan Egyptin maassa."

Israelin väärä jumalanpalvelus

8 1 "**N**osta pasuuna huulillesi!
Kotkan lailla Herran temppeliä vastaan!
He ovat rikkoneet minun liittoni,
luopuneet minun laistani.
2 Minun puoleeni he huutavat: 'Minun Jumalani!
Me tunnemme sinut, me olemme Israel.'
3 Israel on hylännyt hyvän;
vihollinen ajaa sitä takaa.
4 **H**e ovat asettaneet itselleen kuninkaita,
joita minä en tahtonut,
ruhtinaita, joista minä en tiennyt.
Hopeastaan ja kullastaan he ovat tehneet
itselleen jumalankuvia,
että tulisi tuho.
5 Sinun vasikkasi on hylätty, Samaria.
Minun vihani on syttynyt heitä vastaan.
Kuinka kauan he ovat kykenemättömiä puhdistautumaan?
6 Israelista vasikka on lähtöisin,
seppä sen on tehnyt.
Ei se ole Jumala;
pirstaleiksi hajoaa Samarian vasikka.
7 **S**illä tuulta he kylvävät
ja myrskyä leikkaavat.
Laiho ei kasva täyteen mittaan,
ei se tuota jauhoja.
Ja jos vähän tuottaakin,
kaiken nielevät muukalaiset.
8 Nielty on Israel.
Se on nyt kansojen seassa
kuin astia, josta kukaan ei välitä.
9 Assuriin he ovat kulkeneet –
villiaasi, joka kulkee yksinään.
Efraim ostelee lahjoilla rakastajia.
10 Ostelkoot vain kansojen seassa,
nyt minä heidät kokoan,
ja he alkavat käydä vähälukuisiksi
ruhtinaitten kuninkaan taakan alla.
11 **K**oska Efraim on rakentanut paljon alttareita
tehdäkseen syntiä,
ovat alttarit tulleetkin sille synniksi.

12 Vaikka kirjoittaisin hänelle lakejani tuhansittain,
vieraina niitä pidetään.
13 He tuovat lahjojaan minulle, teurasuhreja,
he uhraavat lihaa ja syövät sitä.
Ei Herra niihin mielly.
Hän muistaa nyt heidän rikoksensa
ja rankaisee heidän syntinsä.
Egyptiin heidän on palattava.
14 Israel on unohtanut tekijänsä
ja rakentanut palatseja,
Juuda on rakentanut paljon linnoitettuja kaupunkeja.
Mutta minä lähetän tulen niihin kaupunkeihin,
tuli kuluttaa nuo palatsit."

Rangaistuksen päivät tulevat

9 1 "**Ä**lä iloitse, Israel,
älä riemuitse niin kuin muut kansat,
sillä sinä olet haureudessa luopunut Jumalastasi.
Sinä olet rakastanut portonpalkkaa
kaikilla puimatantereilla.
2 Puimatanner ja viinikuurna eivät heitä elätä,
rypäleen mehu tuottaa heille pettymyksen.
3 Eivät he saa jäädä Herran maahan.
Efraimin on palattava Egyptiin,
Assurissa he syövät saastaista ruokaa.
4 Eivät he vuodata viiniä juomauhriksi Herralle,
heidän teurasuhrinsa eivät hänelle kelpaa.
Ne ovat heille kuin murheen leipää.
Kaikki, jotka sitä syövät, saastuttavat itsensä.
Leipänsä he syövät itse,
ei siitä tule mitään Herran huoneeseen.
5 Mitä te teette,
kun tulee juhla-aika,
Herran juhlapäivä?
6 Katso, he lähtevät hävitystä pakoon:
Egypti heidät kokoaa,
Moof heidät hautaa.
Nokkosten valtaan joutuvat heidän hopeakalleutensa,
ohdakkeita kasvaa heidän majoissaan.
7 **T**ilinteon päivät tulevat,
palkanmaksun päivät tulevat,

Israel saa tuntea sen.
Hulluksi tulee profeetta,
mielettömäksi hengen mies
sinun paljojen rikostesi
ja suuren vihamielisyytesi tähden.
8 Efraimin vartija on Jumalani asialla.
Kaikilla profeetan teillä on pyydystäjän ansa
ja hänen Jumalansa temppelissä vihamielisyys.
9 He ovat vajonneet syvälle turmelukseen
niin kuin Gibean päivinä.
Herra muistaa heidän rikoksensa,
rankaisee heidän syntinsä.
10 **K**uin rypäleet autiomaassa
oli Israel, kun minä sen löysin;
kuin viikunapuun ensihedelmät alullaan
olivat isänne, kun minä heidät näin.
He tulivat Baal-Peoriin,
vihkiytyivät Häpeälle,
ja heistä tuli iljettäviä,
tuon rakastettunsa kaltaisia.
11 **E**fraim – lintuna lentää pois sen loisto.
Ei synnyttämistä, ei raskautta, ei hedelmöitystä enää.
12 Ja vaikka he saisivatkin lapsensa isoiksi,
minä teen heidät lapsettomiksi, yhtäkään ei jää.
Totisesti, voi heitä,
kun minä käännyn heistä pois!
13 Olen nähnyt Efraimin Tyyron kaltaisena,
laidunmaalle istutettuna.
Kuitenkin täytyy Efraimin
viedä lapsensa surmaajan käsiin."
14 **A**nna heille, Herra –
mitä antaisitkaan?
Anna heille hedelmätön kohtu
ja kuihtuneet rinnat!
15 "**K**aikki heidän pahuutensa löytyy Gilgalista,
siellä minä aloin vihata heitä.
Heidän tekojensa pahuuden tähden
minä karkotan heidät huoneestani pois.
En minä enää rakasta heitä;
kaikki heidän ruhtinaansa ovat niskureita.
16 **E**fraim on hakattu maahan,
sen juuri on kuivettunut,

hedelmää se ei tuota.
Jos he synnyttävätkin,
minä annan kuolla heidän kohtunsa ihanimpien hedelmien.
17 Minun Jumalani hylkää heidät,
sillä he eivät ole totelleet häntä.
He joutuvat pakolaisiksi vieraiden kansojen sekaan."

Assur hävittää Israelin

10 1 "**I**srael oli rehevä viiniköynnös,
joka tuotti hedelmää.
Mitä runsaammin se tuotti hedelmää,
sitä enemmän se teki alttareita.
Mitä parempi sen maa oli,
sitä parempia patsaita se pystytti.
2 Heidän sydämensä oli jakaantunut;
nyt he saavat siitä kärsiä.
Herra särkee heidän alttarinsa,
hävittää heidän patsaansa.
3 **N**yt he sanovat:
'Ei meillä ole kuningasta,
sillä me emme ole pelänneet Herraa.
Ja mitä hyvää kuningas meille tekisi!'
4 He pitävät puheita,
vannovat väärin,
tekevät liittoja,
mutta tuomio versoo kuin koiruoho pellon vaosta.
5 **B**eet-Aavenin vasikoiden tähden pelkäävät Samarian asukkaat.
Vasikan tähden vaikeroi Samarian kansa,
ja vasikan tähden sen papit vapisevat,
Samarian kunnian tähden,
joka vaeltaa sieltä pois.
6 Vasikka viedään Assuriin
lahjaksi sotaiselle kuninkaalle.
Efraim saa häpeän,
Israel joutuu hankkeissaan häpeään.
7 Hukassa on Samaria kuninkaineen,
se on kuin katkennut oksa veden pinnalla.
8 Aavenin uhrikukkulat, Israelin synti, hävitetään,
orjantappuraa ja ohdaketta kasvaa heidän alttareillaan.
He sanovat vuorille: 'Peittäkää meidät',
ja kukkuloille: 'Kaatukaa meidän päällemme.'

9 **G**ibean päivistä asti sinä olet tehnyt syntiä, Israel.
Sinne he ovat pysähtyneet.
Eikö saavuttaisi heitä Gibeassa
sota vääryyden miehiä vastaan?
10 Omasta halustani minä heitä kuritan.
Heitä vastaan kokoontuvat kansat,
kun minä kytken heidät kiinni heidän kahteen rikokseensa.
11 **E**fraim on työhön totutettu hieho,
se pui mielellään.
Minä kuljin sen ohi
ja näin sen kauniin kaulan.
Minä valjastan Efraimin;
Juuda saa kyntää,
Jaakob äestää.
12 Kylväkää itsellenne vanhurskauden kylvö,
niin saatte korjata laupeuden satoa;
raivatkaa itsellenne uudispelto.
Nyt on aika etsiä Herraa,
kunnes hän tulee ja antaa teille
vanhurskauden sateen.
13 Te olette kyntäneet jumalattomuutta,
leikanneet vääryyttä
ja syöneet valheen hedelmiä.
Sinä olet luottanut omaan tiehesi,
sankariesi paljouteen.
14 Taistelun pauhu nousee sinun kansasi keskelle,
ja kaikki linnoituksesi hävitetään
niin kuin Salman hävitti sodan päivänä Beet-Arbelin.
Äiti ruhjotaan lastensa päälle.
15 Tämän tuottaa teille Beetel
ylettömän pahuutenne tähden.
Totisesti, aamunkoitossa tuhotaan Israelin kuningas."

Herra armahtaa vielä Israelia

11 1 "**K**un Israel oli nuori, minä rakastin sitä,
ja Egyptistä minä kutsuin poikani.
2 Kutsujat kutsuivat israelilaisia,
mutta nämä menivät pois heidän kasvojensa edestä,
uhrasivat baaleille
ja polttivat uhreja veistetyille kuville.
3 Minä opetin Efraimin kävelemään,

otin hänet käsivarsilleni.
Mutta he eivät ymmärtäneet,
että minä heidät paransin.
4 Ihmissiteillä minä heitä vedin,
rakkauden köysillä.
Minä ikään kuin nostin ikeen
heidän leukapieliltään,
kumarruin heidän puoleensa
ja syötin heitä.
5 **E**ivät he palaa Egyptin maalle,
mutta Assur on oleva heidän kuninkaansa,
koska he eivät ole tahtoneet kääntyä.
6 Miekka riehuu Efraimin kaupungeissa,
hävittää sen ennustajapapit
ja tekee tuhoa heidän hankkeittensa vuoksi.
7 Minun kansallani on taipumus kääntyä minusta pois.
Kun sitä kutsutaan korkeutta kohti,
ei yksikään heistä ylenny Herran puoleen.
8 **K**uinka voisin hylätä sinut, Efraim,
jättää sinut alttiiksi, Israel?
Kuinka hylkäisin sinut niin kuin Adman,
tekisin sinulle niin kuin Seboimille?
Minun sydämeni heltyy,
minun säälini herää.
9 En laske valloilleen vihani hehkua,
en enää hävitä Efraimia,
sillä minä olen Jumala enkä ihminen,
minä olen pyhä sinun keskelläsi;
en tule vihan vimmassa.
10 Herran jäljessä he vaeltavat.
Hän ärjyy kuin leijona –
niin, hän ärjyy,
ja vavisten tulevat lapset mereltä päin.
11 Vavisten he tulevat Egyptistä kuin linnut,
Assurin maasta kuin kyyhkyset,
ja minä saatan heidät asumaan kodeissaan,
sanoo Herra."

Israel aina on ollut vilpillinen

12 1 "**E**fraim on ympäröinyt minut valheella
ja Israelin huone vilpillä.

Juudakin on yhä uskoton Jumalalle,
Pyhälle, Uskolliselle.
2 Efraim tavoittelee tuulta,
ajaa kaiket päivät takaa itätuulta,
ja kartuttaa valhetta ja väkivaltaa.
Se tekee liiton Assurin kanssa
ja vie öljyä Egyptiin.
3 **H**erra käy oikeutta Juudan kanssa.
Hän rankaisee Jaakobia sen vaelluksen mukaan,
tekojen mukaan hän maksaa sille.
4 Äidin kohdussa Jaakob piti kiinni veljensä kantapäästä
ja miehuutensa voimassa taisteli Jumalan kanssa.
5 Hän taisteli enkelin kanssa ja voitti,
hän itki ja anoi armoa.
Beetelissä Jumala löysi hänet
ja puhui siellä hänen kanssaan.
6 **H**erra on sotajoukkojen Jumala,
hänet tunnetaan nimellä Herra.
7 Ja sinä Israel, palaa Jumalasi luo,
noudata laupeutta ja oikeutta
ja pane alati toivosi Jumalaasi.
8 **K**anaanin kädessä on petollinen vaaka,
vääryyden tekemistä hän rakastaa.
9 Efraim sanoo: 'Olenpa rikastunut,
olen hankkinut itselleni omaisuuden.
Mitkään vaivannäköni tulokset
eivät tuota minulle syyllisyyttä,
joka olisi syntiä.'
10 Mutta minä olen Herra, sinun Jumalasi,
aina Egyptin maasta lähtien olen ollut Jumalasi.
Minä saatan sinut vielä asumaan teltoissa
niin kuin juhlapäivinä.
11 Minä olen puhunut profeetoille
ja antanut heille paljon näkyjä.
Profeettojen kautta olen puhunut vertauksin.
12 **J**os Gilead on petosta ollutkin,
niin tyhjiin se häviääkin.
Gilgalissa on uhrattu härkiä,
niinpä heidän alttareistaan tulee kuin kiviröykkiöitä,
joita on pellon vakojen vierillä.
13 Jaakob pakeni Aramin kedoille,
Israel palveli naisen tähden,

naisen tähden hän paimensi.
14 Mutta profeetan kautta Herra vei Israelin ulos Egyptistä,
profeetta sitä paimensi.
15 Efraim on syvästi loukannut Herraa.
Hänen Herransa heittää hänen verivelkansa hänen päälleen
ja kääntää hänen herjauksensa häntä itseään kohti."

Tuomio Israelin ylpeydelle

13 1 "**M**illoin Efraim puhuikin, syntyi kauhu,
korkealle hän kohosi Israelissa.
Mutta hän tuli syylliseksi Baalin vuoksi,
ja hän kuoli.
2 Aina vain he tekevät syntiä,
valmistavat itselleen valettuja kuvia,
jumalankuvia hopeastaan ymmärryksensä mukaan,
taitavien mestarien tekemiä kaikki tyynni.
Niille he puhuvat,
ihmisiä teurastavat,
vasikoita suutelevat.
3 Sen tähden he ovat kuin aamuinen pilvi,
kuin varhain haihtuva kaste,
kuin akanat, joita tuuli lennättää puimatantereelta,
kuin ikkunaluukusta haihtuva savu
4 **M**utta minä olen Herra, sinun Jumalasi,
aina Egyptin maasta lähtien olen ollut Jumalasi.
Muuta Jumalaa sinä et tunne kuin minut,
eikä ole muuta pelastajaa kuin minä.
5 Minä tunsin sinut autiomaassa,
polttavan kuumassa maassa.
6 Heidän laitumensa olivat lihavat,
ja he tulivat kylläisiksi.
He tulivat kylläisiksi,
ja heidän sydämensä ylpistyi;
sen tähden he unohtivat minut.
7 Silloin minusta tuli heille kuin leijona,
kuin tien vierellä väijyvä pantteri.
8 Minä käyn heidän kimppuunsa kuin karhu,
jolta on riistetty pennut,
minä revin heidän sydänkalvonsa
ja syön heidät siinä paikassa kuin leijona.
Metsän pedot raatelevat heidät.

9 **S**e on sinun turmiosi, Israel,
että vastustat minua, auttajaasi.
10 Missä on nyt kuninkaasi,
että hän auttaisi sinua kaikissa kaupungeissasi,
ja tuomarisi, joista olet sanonut:
'Anna minulle kuningas ja ruhtinaat'?
11 Kuninkaan minä annan sinulle vihassani
ja otan pois suuttumuksessani.
12 **E**fraimin rikos on kääritty kokoon,
talteen on pantu hänen syntinsä.
13 Hänelle tulevat synnyttäjän tuskat.
Hän ei ole viisas lapsi,
hän ei ilmesty aikanaan kohdun suulle.
14 Tuonelan kädestä minä ostan heidät vapaiksi,
kuolemasta minä heidät lunastan.
Missä on sinun ruttosi, kuolema,
missä on pistimesi, tuonela?
Sääli on peitetty silmiltäni.
15 **V**aikka hän veljien joukossa kantaa hedelmää,
itätuuli lähtee liikkeelle,
autiomaasta nousee Herran tuuli.
Efraimin kaivo kuivuu
ja hänen lähteensä ehtyy.
Itätuuli ryöstää hänen aarteensa,
kaikki hänen kallisarvoiset esineensä."

Israelin kääntyminen ja armahdus

14 1 "**S**amaria kärsii syyllisyytensä vuoksi,
se on kapinoinut Jumalaansa vastaan.
Miekkaan he kaatuvat,
heidän pienet lapsensa murskataan,
ja heidän raskaina olevat vaimonsa viilletään halki.
2 **P**alaa Israel,
Herran, sinun Jumalasi luo,
sinä olet kompastunut rikoksiisi.
3 Ottakaa mukaanne sanoja
ja palatkaa Herran luo.
Sanokaa hänelle:
Anna anteeksi kaikki rikokset,
ota meidät armoihisi,
niin me uhraamme sinulle huultemme hedelmän.

4 Assur ei meitä auta,
hevosilla emme tahdo ratsastaa
emmekä enää sano: 'Meidän Jumalamme!'
omien kättemme teoille,
sillä sinussa saa orpo armon.
5 **M**inä parannan heidän luopumuksensa,
omasta halustani minä heitä rakastan,
sillä minun vihani on kääntynyt heistä pois.
6 Minä olen Israelille kuin aamun kaste.
Israel kukoistaa kuin lilja,
työntää juurensa syvälle kuin Libanonin puut.
7 Sen versot leviävät,
sen kauneus on oleva kuin öljypuun
ja sen tuoksu kuin Libanonin.
8 Jälleen sen varjossa asuvat kasvattavat viljaa
ja kukoistavat kuin viiniköynnös.
Sen maine on oleva kuin Libanonin viinin.
9 Efraim sanoo:
'Mitä minulla enää on tekemistä jumalankuvien kanssa?'
Minä, Herra, kuuntelen häntä,
minä katson hänen puoleensa,
minä, joka olen kuin viheriöivä sypressi.
Minusta on sinun hedelmäsi.
10 **K**uka on viisas ja ymmärtää nämä asiat?
Kenellä on niin paljon ymmärrystä, että käsittää ne?
Herran tiet ovat suorat:
vanhurskaat niillä vaeltavat,
mutta luopiot niillä kompastuvat."

JOOELIN KIRJA

Heinäsirkkavitsaus

1 1 **H**erran sana, joka tuli Jooelille, Petuelin pojalle:
2 **K**uulkaa tämä, te vanhimmat,
kuunnelkaa, kaikki maan asukkaat.
Onko tällaista tapahtunut teidän päivinänne
tai teidän isienne päivinä?
3 Kertokaa tämä lapsillenne,
lapsenne kertokoot sen lapsilleen
ja heidän lapsensa tulevalle polvelle.
4 Mitä kalvajasirkalta jäi, sen söi heinäsirkka,
mitä heinäsirkalta jäi, sen söi sirkan toukka,
mitä toukalta jäi, sen söi tuhosirkka.
5 **H**erätkää, juopuneet, ja itkekää!
Valittakaa, kaikki viininjuojat,
rypälemehun tähden,
se on riistetty teidän suustanne.
6 Minun maahani on hyökännyt kansa,
väkevä ja lukematon.
Sen hampaat ovat leijonan hampaat,
sillä on jalopeuran leukaluut.
7 Se on hävittänyt viiniköynnökseni,
ja repinyt viikunapuuni,
kuorinut ne paljaiksi ja heittänyt pois.
Niiden oksat ovat vaalenneet.
8 **V**alita kuin neitsyt, joka on vyöttäytynyt säkkiin
nuoruutensa sulhasen tähden.
9 **P**ois on viety ruokauhri ja juomauhri Herran huoneesta.
Murheissaan ovat papit,
Herran palvelijat.
10 Hävitetty on pelto,
maa murehtii,
sillä vilja on tuhottu,
viini kuivunut,
öljy ehtynyt.
11 Peltomiehet ovat joutuneet häpeään
vehnän ja ohran vuoksi,
sillä pellon sato on mennyt.
Viinitarhurit valittavat,

12 kun viiniköynnös on kuivettunut
ja viikunapuu lakastunut.
Granaattiomenapuu, myös taatelipalmu ja omenapuu,
kaikki kedon puut ovat kuivettuneet.
Kuivettunut on ilokin,
kaukana ihmisten ilmoilta.

Vyöttäytykää säkkiin

13 **V**yöttäytykää säkkiin, pitäkää valittajaiset, te papit,
vaikeroikaa, te, jotka palvelette alttarin äärellä.
Tulkaa, viettäkää yö säkkeihin puettuina,
te minun Jumalani palvelijat,
sillä poissa on Jumalanne huoneesta
ruokauhri ja juomauhri.
14 Julistakaa pyhä paasto,
kutsukaa koolle juhlakokous.
Kootkaa vanhimmat ja kaikki maan asukkaat
Herran, teidän Jumalanne, huoneeseen
ja huutakaa Herran puoleen.
15 **V**oi, mikä päivä!
Lähellä on Herran päivä,
se tulee kuin hävitys Kaikkivaltiaalta.
16 Eikö ole silmiemme nähden
meiltä riistetty ruoka,
ja Jumalamme huoneesta ilo ja riemu
17 Surkastuneet ovat siemenjyvät
multakokkareittensa alla.
Varastot ovat typötyhjiä,
aitat on purettu,
kun vilja on kuivettunut pelloille.
18 Kuinka huokaakaan karja!
Kuinka hädissään ovatkaan karjalaumat,
sillä niillä ei ole laidunta!
Myös lammaslaumat joutuvat tuhon omiksi.
19 **S**inua, Herra, minä huudan,
sillä tuli on kuluttanut autiomaan laitumet,
liekki on polttanut kaikki kedon puut.
20 Myös kedon eläimet ikävöivät sinua,
sillä vesipurot ovat kuivuneet
ja tuli on kuluttanut autiomaan laitumet.

Herran päivä on lähellä

2 1 **P**uhaltakaa pasuunaan Siionissa,
antakaa raikua minun pyhällä vuorellani.
Vaviskoot kaikki maan asukkaat,
sillä Herran päivä on tulossa, se on lähellä,
2 pimeyden ja synkeyden päivä,
pilvien ja sankan sumun päivä.
Vuorille levinneenä kuin aamurusko
on lukuisa ja väkevä kansa.
Sen vertaista ei ole ollut ikiajoista asti
eikä tämän jälkeen enää tule,
tulevien polvien aikoihin saakka.
3 Sen edellä käy kuluttava tuli,
sen jäljessä leimuaa liekki.
Kuin Eedenin puutarha on maa sen edessä,
sen jäljessä on autio aavikko,
ei ole ketään, joka siltä pelastuisi.
4 **H**evosilta ne näyttävät,
kuin ratsut ne juoksevat.
5 Rämisten kuin sotavaunut
ne hyppivät vuorten huipuilla,
rätisten kuin tulen liekki,
joka kuluttaa oljet.
Ne ovat kuin väkevä kansa,
taisteluun järjestäytynyt.
6 Niiden edessä kansat vapisevat,
kaikkien kasvot kalpenevat.
7 Ne ryntäävät kuin sankarit,
soturien lailla ne nousevat muurille.
Jokainen kulkee omaa tietään,
poikkeamatta polultaan.
8 Toinen toistaan ne eivät sysi,
jokainen kulkee omaa reittiään.
Heittoaseitten välistä ne syöksyvät
eivätkä pysähdy.
9 Kaupunkiin ne ryntäävät,
muurille juoksevat,
taloihin nousevat ikkunoiden kautta,
tulevat sisään kuin varkaat.
10 Niiden edessä maa vapisee
ja taivaat järkkyvät.

Aurinko ja kuu pimenevät,
tähdet menettävät loistonsa.
11 Herra antaa äänensä jylistä sotajoukkonsa edellä.
Hyvin suuri on hänen sotaväkensä,
väkevä hänen käskynsä täyttäjä.
Suuri on Herran päivä ja hyvin pelottava;
kuka voi sen kestää?

Reväiskää rikki sydämenne!

12 **M**utta vielä nytkin,
sanoo Herra,
palatkaa luokseni kaikesta sydämestänne,
paastoten, itkien ja valittaen.
13 Reväiskää rikki sydämenne,
älkää vaatteitanne,
palatkaa Herran, teidän Jumalanne, luo.
Hän on armahtava ja laupias,
pitkämielinen ja hyvin armollinen,
ja hän katuu tuottamaansa onnettomuutta.
14 Ehkä hän vielä katuu päätöstään
ja jättää jälkeensä siunauksen:
ruokauhrin ja juomauhrin
Herralle, teidän Jumalallenne.
15 **P**uhaltakaa pasuunaan Siionissa,
kuuluttakaa pyhä paasto,
kutsukaa koolle juhlakokous.
16 Kootkaa kansa,
pyhittäkää seurakunta,
tuokaa koolle vanhukset,
kootkaa lapset,
nekin, jotka imevät rintoja.
Lähteköön sulhanen huoneestaan
ja morsian kammiostaan.
17 Eteishallin ja alttarin välillä itkeköötpapit,
sanokoot Herran palvelijat:
"Sääli, Herra, kansaasi,
älä anna perintöosaasi häväistäväksi,
kansojen sananparreksi!
Miksi sanottaisiin kansojen seassa:
'Missä on heidän Jumalansa?'"

Herra siunaa jälleen kansaansa

18 **N**iin Herra kiivaili maansa puolesta
ja sääli kansaansa.
19 Herra vastasi kansalleen näin:
Katso, minä lähetän teille
viljaa, viiniä ja öljyä,
ja te tulette niistä kylläisiksi.
Enkä minä enää anna teidän joutua
häväistyiksi kansojen seassa.
20 Sen mikä pohjoisesta tulee,
minä karkotan teistä kauas
ja syöksen kuivaan ja autioon maahan,
sen alkupään itäiseen mereen
ja loppupään läntiseen mereen.
Ja siitä nousee löyhkä,
nousee mädän haju.
Sillä suuria se on yrittänyt.
21 **Ä**lä pelkää, viljelysmaa!
Iloitse ja riemuitse,
sillä Herra on tehnyt suuria.
22 Älkää pelätkö, kedon eläimet,
sillä autiomaan laitumet vihannoivat
ja puut kantavat hedelmänsä,
viikunapuu ja viiniköynnös antavat satonsa.
23 Ja te, Siionin lapset,
iloitkaa ja riemuitkaa Herrassa, teidän Jumalassanne,
sillä hän antaa teille syyssateen vanhurskauden mukaan,
vuodattaa teille sateen,
syyssateen ja kevätsateen niin kuin ennen.
24 Puimatantereet tulevat jyviä täyteen,
ja kuurna-altaat pursuavat viiniä ja öljyä.
25 **M**inä korvaan teille ne vuodentulot,
jotka söi heinäsirkka ja sirkantoukka,
tuhosirkka ja kalvajasirkka,
minun suuri sotajoukkoni,
jonka lähetin teitä vastaan.
26 Te syötte ja tulette kylläisiksi
ja ylistätte Herran, teidän Jumalanne, nimeä,
hänen, joka on tehnyt ihmeitä teitä kohtaan.
Minun kansani ei joudu häpeään enää milloinkaan.
27 Te tulette tietämään, että minä olen Israelin keskellä.

Minä olen Herra, teidän Jumalanne, eikä toista ole.
Minun kansani ei joudu häpeään enää milloinkaan.

Hengen vuodatus

3 1 **T**ämän jälkeen tapahtuu,
että minä vuodatan Henkeni kaiken lihan päälle.
Teidän poikanne ja tyttärenne ennustavat,
vanhuksenne uneksivat unia,
nuorukaisenne näkevät näkyjä.
2 Myös palvelijoiden ja palvelijattarien päälle
minä niinä päivinä vuodatan Henkeni.
3 Minä annan näkyä merkkejä taivaalla ja maan päällä,
verta, tulta ja savupatsaita.
4 Aurinko muuttuu pimeydeksi
ja kuu vereksi,
ennen kuin Herran päivä tulee,
se suuri ja pelottava.
5 Mutta jokainen, joka huutaa avuksi Herran nimeä, pelastuu.
Siionin vuorella ja Jerusalemissa on pelastuneiden joukko,
niin kuin Herra on sanonut.
Jäljelle jääneiden joukossa ovat ne,
jotka Herra kutsuu.

Pakanakansat tuomitaan Herran päivänä

4 1 **N**iinä päivinä ja siihen aikaan,
kun minä käännän Juudan ja Jerusalemin kohtalon,
2 minä kokoan kaikki kansat,
vien ne alas Joosafatin laaksoon
ja käyn siellä oikeutta niitä vastaan
kansani ja perintöosani Israelin tähden.
He ovat hajottaneet sen kansojen sekaan,
jakaneet minun maani
3 ja heittäneet kansastani arpaa.
He ovat antaneet pojan maksuksi portosta
ja myyneet tytön viinistä,
jonka ovat juoneet.
4 **M**itä te mahdatte minulle, Tyyro ja Siidon
ja kaikki filistealaisten alueet?
Tahdotteko te kostaa minulle, mitä olen tehnyt,
vai itse tehdä minulle pahaa?

Nopeasti, joutuisasti,
minä annan teidän tekojenne kohdata teitä itseänne.
5 Te olette ottaneet minun hopeani ja kultani,
vieneet ihanat kalleuteni palatseihinne.
6 Juudan ja Jerusalemin lapsia
te olette myyneet jaavanilaisille
saadaksenne heidät kauas omalta alueeltaan.
7 Katso, minä herätän heidät liikkeelle sieltä,
minne te olette heidät myyneet,
ja käännän tekonne teitä itseänne vastaan.
8 Minä myyn teidän poikianne ja tyttäriänne
Juudan poikien käsiin,
ja nämä myyvät heidät sabalaisille,
kaukaiselle kansalle.
Sillä Herra on puhunut.
9 **K**uuluttakaa tämä kansojen seassa,
julistakaa pyhä sota,
pankaa sankarit liikkeelle!
Tulkoot kaikki soturit
ja lähteköötkö hyökkäykseen!
10 Takokaa auranteränne miekoiksi
ja oksaveitsenne keihäiksi.
Heikko sanokoon:
"Minä olen sankari."
11 Pitäkää kiirettä, tulkaa,
kaikki kansat joka taholta,
kokoontukaa tänne.
Anna, Herra, sankariesi astua alas.
12 **L**ähteköötkö kansat liikkeelle
ja hyökätköötkö Joosafatin laaksoon,
sillä siellä minä, Herra, istun tuomitsemassa
kaikkia kansoja, joka taholta tulleita.
13 Lähettäkää sirppi,
sillä sato on kypsynyt.
Tulkaa tänne alas,
viinikuurna on täynnä
ja kuurna-altaat pursuavat ylitse,
sillä heidän pahuutensa on suuri.
14 Meluavia joukkoja,
meluavia joukkoja ratkaisun laaksossa!
Lähellä on Herran päivä ratkaisun laaksossa.
15 Aurinko ja kuu pimenevät,

ja tähdet menettävät loistonsa.
16 Herra ärjyy Siionista,
antaa äänensä kuulua Jerusalemista.
Taivaat ja maa järkkyvät,
mutta Herra on kansansa suoja,
Israelin lasten turvapaikka.

Jumalan valtakunnan siunaus

17 **T**e tulette tietämään,
että minä olen Herra, teidän Jumalanne,
joka asun Siionissa, pyhällä vuorellani.
Jerusalem on oleva pyhä,
eivätkä muukalaiset enää kulje sen läpi.
18 Sinä päivänä tapahtuu,
että vuoret valuvat rypälemehua,
ja kukkulat vuotavat maitoa.
Kaikissa Juudan puronuomissa virtaa vesi.
Herran huoneesta kumpuaa lähde,
se kastelee Akasialaakson.
19 Egyptistä tulee autio,
ja Edom muuttuu autioksi aavikoksi väkivallan tähden,
jota ne ovat tehneet Juudan asukkaille,
kun ovat vuodattaneet viatonta verta heidän maassaan.
20 Mutta Juuda pysyy asuttuna iäti
ja Jerusalem polvesta polveen.
21 Minä vapautan heidät verivelasta,
josta en ole heitä vapauttanut.
Herra on asuva Siionissa.

AAMOKSEN KIRJA

TUOMION JULISTUKSET, 1 – 6

Herra ärjyy

1 1 **A**amoksen, tekoalaisen lampaankasvattajan, sanat siitä, mitä hän näki näyssä
Israelista Ussian, Juudan kuninkaan, päivinä ja Jerobeamin, Jooaksen pojan,
Israelin kuninkaan, päivinä, kaksi vuotta ennen maanjäristystä. 2 Aamos sanoi:
Herra ärjyy Siionista,
antaa äänensä kuulua Jerusalemista.
Paimenten laitumet lakastuvat,
ja Karmelin laki kuivuu.

Damaskolle

3 **N**äin sanoo Herra:
Damaskon kolmen rikoksen,
neljänkin rikoksen tähden päätökseni pysyy.
Koska he ovat puineet Gileadin
rautaisilla puimaäkeillä,
4 minä lähetän tulen Hasaelin linnaan,
ja se kuluttaa Benhadadin palatsit.
5 Minä murran Damaskon porttien salvat,
hävitän asukkaat Bikat-Aavenista
ja valtikanpitäjät Beet-Edenistä.
Aramin kansa viedään pakkosiirtolaisuuteen Kiiriin,
sanoo Herra.

Gassalle

6 **N**äin sanoo Herra:
Gassan kolmen rikoksen,
neljänkin rikoksen tähden päätökseni pysyy.
Koska he ovat vieneet pakkosiirtolaisuuteen koko joukon kansaa
ja luovuttaneet heidät Edomille,
7 minä lähetän tulen Gassan muurille,
tuli kuluttaa sen palatsit.
8 Minä hävitän asukkaat Asdodista
ja valtikanpitäjät Askelonista.
Minä käännän käteni Ekronia vastaan,
ja filistealaisten jäännös joutuu tuhoon,
sanoo Herra, Herra.

Tyyrolle

9 **N**äin sanoo Herra:
Tyyron kolmen rikoksen,
neljänkin rikoksen tähden päätökseni pysyy.
Koska he ovat luovuttaneet koko joukon kansaa
pakkosiirtolaisina Edomille
eivätkä ole muistaneet veljien välistä liittoa,
10 minä lähetän tulen Tyyron muurille,
tuli kuluttaa sen palatsit.

Edomille

11 **N**äin sanoo Herra:
Edomin kolmen rikoksen,
neljänkin rikoksen tähden päätökseni pysyy.
Koska se on vainonnut miekalla veljeään
ja tukahduttanut kaiken säälin,
raadellut vihassaan lakkaamatta
ja säilyttänyt kiukkunsa ainaisesti,
12 minä lähetän tulen Teemaniin,
ja se kuluttaa Bosran palatsit.

Ammonilaisille

13 **N**äin sanoo Herra:
Ammonilaisten kolmen rikoksen,
neljänkin rikoksen tähden päätökseni pysyy.
Koska he ovat halkaisseet Gileadin raskaana olevat vaimot
laajentaessaan aluettaan,
14 minä sytytän tulen Rabban muurille.
Tuli kuluttaa sen palatsit
sotahuudon raikuessa taistelun päivänä,
myrskyn pauhatessa rajuilman päivänä.
15 Heidän kuninkaansa kulkee pakkosiirtolaisuuteen,
hän ja hänen ruhtinaansa yhdessä hänen kanssaan,
sanoo Herra.

Mooabille

2 1 **N**äin sanoo Herra:
Mooabin kolmen rikoksen,
neljänkin rikoksen tähden päätökseni pysyy.

Koska se on polttanut kalkiksi Edomin kuninkaan luut,
2 minä lähetän tulen Mooabiin,
tuli kuluttaa Kerijotin palatsit.
Mooab tuhoutuu taistelun melskeessä,
sotahuudon ja pasuunan pauhatessa.
3 Minä hävitän sen keskeltä tuomarin,
ja kaikki sen päämiehet minä tapan samalla kertaa,
sanoo Herra.

Juudalle

4 **N**äin sanoo Herra:
Juudan kolmen rikoksen,
neljänkin rikoksen tähden päätökseni pysyy.
He ovat hylänneet Herran opetuksen
eivätkä ole noudattaneet hänen säädöksiään.
Heidän valhejumalansa ovat eksyttäneet heidät,
niiden jäljessähän heidän isänsäkin kulkivat.
5 Niinpä minä lähetän tulen Juudaan,
ja tuli kuluttaa Jerusalemin palatsit.

Israelille

6 **N**äin sanoo Herra:
Israelin kolmen rikoksen,
neljänkin rikoksen tähden päätökseni pysyy.
He myyvät vanhurskaan rahasta
ja köyhän kenkäparista,
7 polkevat maan tomuun vähäosaisten pään
ja mutkistavat kurjien tien.
Poika ja isä käyvät saman naisen luona
ja häpäisevät näin minun pyhän nimeni.
8 Pantiksi otettujen vaatteiden päällä heitä lojuu
jokaisen alttarin ympärillä,
sakotettujen viiniä he juovat
jumalansa huoneessa.
9 **J**a kuitenkin minä hävitin heidän tieltään amorilaiset,
jotka olivat korkeita kuin setrit
ja vahvoja kuin tammet.
Minä hävitin amorilaisten hedelmän ylhäältä
ja juuret alhaalta.
10 Minä toin teidät pois Egyptin maasta
ja kuljetin teitä autiomaassa neljäkymmentä vuotta,

että saisitte omaksenne amorilaisten maan.
11 Minä herätin pojistanne profeettoja
ja nuorukaisistanne nasiireja.
Vai eikö näin ole, te israelilaiset?
sanoo Herra.
12 **M**utta te juotitte nasiireille viiniä,
ja profeettoja te kielsitte: "Älkää ennustako."
13 Katso, minä panen maan allanne huojumaan,
niin kuin huojuvat vaunut,
jotka ovat täynnä lyhteitä.
14 Silloin nopeakaan ei pääse pakoon,
väkevää ei auta hänen voimansa,
eikä sankari pelasta henkeään,
15 jousimies ei pysy pystyssä,
nopeajalkainen ei pelastu,
ratsumies ei pelasta henkeään.
16 Sankareista rohkeinkin
pakenee alasti sinä päivänä,
sanoo Herra.

Profeetan on puhuttava

3 1 **K**uulkaa sana, jonka Herra on puhunut teitä vastaan, te israelilaiset, koko sitä sukua vastaan, jonka minä olen johdattanut Egyptin maasta:
2 **A**inoastaan teidät minä olen valinnut
kaikista maan suvuista.
Sen vuoksi minä vaadin teidät tilille
kaikista pahoista teoistanne.
3 Kulkeeko kaksi yhdessä,
elleivät ole sopineet keskenään?
4 Ärjyykö leijona metsässä,
ellei sillä ole raadeltavaa?
Karjuuko nuori leijona luolassaan,
ellei se ole saanut saalista?
5 Jääkö lintu ansaan maassa,
ellei sille ole viritetty pyydystä?
Nouseeko ansa maasta,
ellei saalis ole siihen tarttunut?
6 Puhalletaanko pasuunaan kaupungissa,
niin ettei kansa säikähdä?
Tapahtuuko kaupungissa onnettomuutta,
jota Herra ei olisi saanut aikaan?

7 **S**illä Herra, Herra ei tee mitään ilmoittamatta salaisuuttaan palvelijoilleen profeetoille.
8 **L**eijona ärjyy,
kuka ei pelkäisi?
Herra, Herra puhuu,
kuka ei ennustaisi?

Samarian turmelus ja rangaistus

9 **K**uuluttakaa yli Asdodin palatsien
ja Egyptin maan palatsien ja sanokaa:
"Kokoontukaa Samarian vuorille
ja nähkää, miten suuria mellakoita on kaupungissa
ja mikä sorto sen muurien sisällä."
10 He eivät ymmärrä tehdä sitä, mikä on oikein,
sanoo Herra,
he kokoavat väkivaltaa ja sortoa palatseihinsa.
11 Sen tähden, näin sanoo Herra, Herra:
Vihollinen tulee maahan joka puolelta,
repii maahan sinun linnoituksesi,
ja sinun palatsisi ryöstetään.
12 **N**äin sanoo Herra:
Niin kuin paimen pelastaa leijonan kidasta
pari koipea tai palasen korvaa,
niin pelastuu israelilaisiakin –
heitä, jotka istuvat Samariassa sohvien kulmauksissa
ja damaskolaisilla leposijoilla.
13 Kuulkaa ja todistakaa Jaakobin heimoa vastaan,
sanoo Herra, Herra, sotajoukkojen Jumala:
14 Sinä päivänä, jona minä vaadin Israelin tilille rikoksistaan,
minä vaadin tilille myös Beetelin alttarit.
Alttarin sarvet hakataan irti,
ja ne putoavat maahan.
15 Minä lyön hajalle talviasunnot ja kesäasunnot,
norsunluutalot häviävät.
Talojen paljoudesta tulee loppu,
sanoo Herra.

Samarian ylhäiset naiset

4 1 **K**uulkaa tämä sana,
te Baasanin lehmät Samarian vuorella.
Te sorratte vähäosaisia

ja runtelette köyhiä
ja sanotte herroillenne:
"Tuokaa meille juotavaa."
2 Herra, Herra on vannonut pyhyytensä kautta:
Totisesti teille tulevat päivät,
jolloin teidät nostetaan pois koukuilla
ja viimeisetkin teistä kalakoukuilla.
3 Muurin halkeamista te lähdette ulos, kukin suorinta tietä,
ja teidät heitetään kohti Harmonia,
sanoo Herra.

Israel ei ole palannut Herran luo

4 **M**enkää Beeteliin ja tehkää syntiä,
Gilgaliin ja tehkää vielä enemmän syntiä.
Tuokaa aamulla teurasuhrinne,
kolmantena päivänä kymmenyksenne.
5 Uhratkaa hapanta kiitosuhriksi,
kuuluttakaa ja julistakaa vapaaehtoisia lahjoja,
sellaistahan te rakastatte,
te israelilaiset,
sanoo Herra, Herra.
6 **M**inä tein teidän hampaanne joutilaiksi
kaikissa kaupungeissanne
ja annoin leivän puutteen kaikkiin asuinpaikkoihinne.
Silti te ette palanneet minun luokseni,
sanoo Herra.
7 Minä pidätin teiltä sateen,
kun oli vielä kolme kuukautta elonkorjuuseen.
Toiselle kaupungille minä annoin sadetta,
mutta toiselle en antanut.
Toinen pelto sai sadetta,
mutta toinen, jolle ei satanut, kuivui.
8 Silloin kaksi, kolme kaupunkia hoippui yhteen kaupunkiin juomaan
mutta eivät saaneet vettä kyllikseen.
Silti te ette palanneet minun luokseni,
sanoo Herra.
9 Minä löin teitä nokitähkillä ja viljanruosteella.
Teidän lukuisat puutarhanne ja viinitarhanne,
viikunapuunne ja öljypuunne söi kalvajasirkka.
Silti te ette palanneet minun luokseni,
sanoo Herra.

10 Minä lähetin keskuuteenne ruton niin kuin Egyptiin.
Minä tapoin miekalla teidän nuoret miehenne,
ja ratsunne vietiin ryöstösaaliiksi.
Minä annoin löyhkän nousta sieraimiinne omista leireistänne.
Silti te ette palanneet minun luokseni,
sanoo Herra.
11 Minä panin toimeen hävityksen teidän keskuudessanne
niin kuin silloin, kun Jumala hävitti Sodoman ja Gomorran,
ja te olitte kuin tulesta temmattu kekäle.
Silti te ette palanneet minun luokseni,
sanoo Herra.
12 **S**en tähden minä teen sinulle vielä jotakin, Israel.
Koska minä sen sinulle teen,
niin valmistaudu, Israel, kohtaamaan Jumalaasi.
13 Sillä katso, hän, joka on muovannut vuoret ja luonut tuulen,
hän ilmoittaa ihmiselle, mitä hänellä on mielessään.
Hän tekee aamuruskon ja pimeyden
ja kulkee yli maan kukkuloiden.
Herra, sotajoukkojen Jumala, on hänen nimensä.

Itkuvirsi Israelista

5 1 **K**uulkaa tämä sana, itkuvirsi, jonka minä teistä viritän, te Israelin heimo!
2 **H**än on kaatunut eikä enää nouse,
neitsyt Israel.
Hän makaa tomuun syöstynä omassa maassaan,
eikä ole ketään, joka nostaisi hänet ylös.
3 Sillä näin sanoo Herra, Herra:
Israelin huoneen kaupunkiin,
josta lähti liikkeelle tuhat, jää jäljelle sata,
ja josta lähti sata, jää jäljelle kymmenen.
4 **N**äin sanoo Herra Israelin huoneelle:
Etsikää minua, niin te saatte elää.
5 Älkää etsikö Beeteliä,
älkää menkö Gilgaliin,
älkää vaeltako Beersebaan.
Sillä totisesti, Gilgal viedään pakkosiirtolaisuuteen,
ja Beetel joutuu tuhon omaksi.
6 Etsikää Herraa, niin te saatte elää.
Muutoin hän tunkeutuu tulena Joosefin huoneeseen
ja kuluttaa sen, eikä löydy sammuttajaa Beetelille.
7 Hehän muuttavat oikeuden koiruohoksi

ja heittävät vanhurskauden maahan.
8 **H**än on tehnyt Seulaset ja Kalevanmiekan,
hän muuttaa pilkkopimeän aamuksi
ja pimentää päivän yöksi.
Hän kutsuu kokoon meren vedet
ja vuodattaa ne maan pinnalle.
Herra on hänen nimensä.
9 Hän antaa tuhon välähtää väkevän yllä,
ja hävitys tulee linnoitettuun kaupunkiin.
10 **H**e vihaavat sitä, joka puolustaa oikeutta portissa,
totuuden puhujaa he hyljeksivät.
11 Te poljette vähäosaista
ja vaaditte häneltä viljaveroa.
Sen tähden käy näin:
te rakennatte taloja hakatusta kivestä,
mutta ette niissä asu,
te istutatte ihania viinitarhoja,
mutta ette juo niiden viiniä.
12 Minä tiedän, että teidän rikoksenne ovat monet
ja syntinne monilukuiset.
Te vainoatte vanhurskasta, otatte lahjuksia
ja väännätte portissa vääräksi köyhien asiat.
13 **S**en vuoksi viisas vaikenee tällaisena aikana,
sillä tämä aika on paha.
14 Pyrkikää hyvään, älkää pahaan,
että saisitte elää.
Silloin Herra, sotajoukkojen Jumala,
on oleva teidän kanssanne,
niin kuin te sanotte.
15 Vihatkaa pahaa ja rakastakaa hyvää,
saattakaa oikeus voimaan portissa.
Ehkäpä Herra, sotajoukkojen Jumala,
armahtaa Joosefin jäännöstä.
16 **S**illä näin sanoo Herra,
sotajoukkojen Jumala, Herra:
Kaikilta toreilta kuuluu valitus,
kaikilla kaduilla sanotaan: "Voi! Voi!"
Peltomiehiä kutsutaan surujuhlaan
ja itkuvirren taitajia valittajaisiin.
17 Kaikissa viinitarhoissa on valitus,
sillä minä kuljen sinun keskitsesi,
sanoo Herra.

Herran päivä

18 **V**oi teitä, jotka toivotte
Herran päivän tulemista.
Miksi te kaipaatte Herran päivää?
Se päivä tulee olemaan pimeys eikä valkeus.
19 Käy niin kuin silloin,
kun joku pakenee leijonaa
ja hänet kohtaa karhu
tai kun joku kotiin tullessaan nojaa kätensä seinään
ja häntä pistää käärme.
20 Eikö Herran päivä ole pimeys eikä valkeus,
eikö se ole synkeys, jossa ei valoa ole?

Pakkosiirtolaisuus ennustetaan

21 **M**inä vihaan, minä halveksin teidän juhlianne
enkä mielly teidän juhlakokouksiinne.
22 Vaikka te tuotte minulle polttouhrejanne
ja ruokauhrejanne, ne eivät minulle kelpaa,
en edes katsahda yhteysuhreihinne, syöttövasikkoihin.
23 Vie pois minun edestäni virsiesi pauhu,
en tahdo kuulla harppujesi soittoa.
24 Mutta oikeus virratkoon kuin vesi
ja vanhurskaus kuin ehtymätön puro.
25 **T**oitteko te minulle teurasuhreja ja ruokauhreja
autiomaassa neljänäkymmenenä vuotena,
te Israelin huone?
26 Ei, te olette kantaneet kuningastanne Sikkutia
ja Kijjunin kuvianne,
tähtijumalaanne, jonka itsellenne teitte.
27 **S**en tähden minä vien teidät pakkosiirtolaisuuteen
tuolle puolen Damaskon,
sanoo Herra,
jonka nimi on Sotajoukkojen Jumala.

Tuomio Siionin huolettomille ja itsevarmoille

6 1 **V**oi huolettomia Siionissa,
itsevarmoja Samarian vuorella,
kansoista ensimmäisen ylimyksiä,
joiden puoleen Israelin heimo kääntyy!
2 Menkää Kalneen ja katsokaa,

kulkekaa sieltä suureen Hamatiin
ja alas filistealaisten Gatiin.
Ovatko ne parempia kuin nämä valtakunnat,
onko niiden alue suurempi kuin teidän alueenne?
3 Voi teitä,
jotka työnnätte kauas pahan päivän
mutta vedätte luoksenne väkivallan,
valtaistuimella istumaan!
4 Te makaatte norsunluusohvilla
ja lojutte leposijoillanne.
Te syötte karitsoita laumasta
ja juottovasikoita karsinasta.
5 Te näppäilette harpun kieliä
ja sommittelette soittimia kuin mikäkin Daavid.
6 Te juotte viiniä maljoista
ja voitelette itseänne parhaalla öljyllä,
mutta ette murehdi Joosefin sortumista.
7 Sen vuoksi heidän on nyt mentävä pakkosiirtolaisuuteen
pakkosiirtolaisten etunenässä.
Silloin lakkaavat lojujien ilohuudot.
8 **H**erra, Herra, on vannonut itsensä kautta,
sanoo Herra, sotajoukkojen Jumala:
Minä inhoan Jaakobin ylpeyttä
ja vihaan hänen palatsejaan.
Minä jätän kaupungin kaikkineen hylätyksi.
9 Jos silloin johonkin taloon on jäänyt kymmenen miestä,
niin hekin kuolevat.
10 Jos kuolleen omainen, polttaja, joka tulee korjaamaan ruumiin ja viemään luut pois talosta, kysyy siltä, joka on talon perimmäisessä sopessa: "Onko luonasi vielä joku?", ja tämä vastaa: "Ei ole," niin toinen sanoo: "Hiljaa!", sillä Herran nimeä ei pidä mainita.
11 **S**illä katso, Herra antaa käskyn:
Suuri talo lyödään raunioiksi
ja pieni talo pirstaleiksi.
12 Juoksevatko hevoset kallionseinää,
kynnetäänkö sitä härillä?
Mutta te muutatte oikeuden myrkyksi
ja vanhurskauden hedelmän koiruohoksi,
13 te, jotka iloitsette Loo-daavarista
ja sanotte: "Emmekö omalla voimallamme
valloittaneet Karnaimia?"
14 Mutta minä nostatan teitä vastaan,

te Israelin heimo,
sanoo Herra, sotajoukkojen Jumala,
kansan, joka ahdistaa teitä
sieltä, mistä käännytään Hamatiin,
aina Pajupurolle saakka.

VIISI NÄKYÄ, 7 – 9

Heinäsirkat

7 1 **T**ämän näytti minulle Herra, Herra: Katso, hän loi heinäsirkkoja, kun odelma-
heinä alkoi nousta kuninkaan heinänkorjuun jälkeen. 2 Kun sirkat olivat syöneet
kaikki maan kasvit, minä sanoin: "Herra, Herra, anna anteeksi. Kuinka Jaakob voi
kestää, sillä hän on vähäinen?" 3 Niin Herra perui sen. "Näin ei tule tapahtumaan",
Herra sanoi.

Tuli

4 **T**ämän näytti minulle Herra, Herra: Katso, Herra, Herra, kutsui tulen panemaan
toimeen tuomiota. Se kulutti suuren syvyyden, ja se kulutti peltomaan. 5 Niin minä
sanoin: "Herra, Herra, lakkaa jo. Kuinka Jaakob voi kestää, sillä hän on vähäinen."
6 Niin Herra perui sen. "Ei tämäkään tapahdu", sanoi Herra, Herra.

Luotilanka

7 **H**erra näytti minulle tämän: Katso, Herra seisoi luotisuoran muurin päällä
kädessään luotilanka. 8 Ja Herra sanoi minulle: "Mitä sinä näet, Aamos?" Minä
vastasin: "Luotilangan." Niin Herra sanoi minulle: "Katso, minä olen laskenut
luotilangan kansani Israelin keskelle. Minä en enää säästä sitä, vaan 9 Iisakin uhri-
kukkuloista tulee autioita ja Israelin pyhäköistä raunioita. Minä nousen miekka
kädessä Jerobeamin huonetta vastaan."

Aamos karkotetaan Beetelistä

10 **S**illoin Amasja, Beetelin pappi, lähetti Jerobeamille, Israelin kuninkaalle, sanan:
"Aamos on tehnyt salaliiton sinua vastaan Israelin heimon keskuudessa. Maa ei
kestä kaikkea, mitä hän puhuu. 11 Aamos on näet sanonut: 'Jerobeam kuolee
miekkaan, ja Israel viedään pakkosiirtolaisuuteen, pois omasta maastaan.'"
12 **S**itten Amasja sanoi Aamokselle: "Näkijä, mene tiehesi, pakene Juudan maahan,
syö leipäsi siellä ja ennusta siellä. 13 Mutta Beetelissä et enää saa ennustaa, sillä se
on kuninkaan pyhäkkö ja valtakunnan temppeli."
14 **N**iin Aamos vastasi Amasjalle: "En minä ole profeetta enkä profeetanoppilas
vaan karjankasvattaja ja metsäviikunoiden viljelijä. 15 Mutta Herra otti minut pikku-
karjan parista, ja Herra sanoi minulle: 'Mene ja ennusta kansaani Israelia vastaan.'

16 **K**uule siis nyt Herran sana: Sinä sanot: 'Älä ennusta Israelia vastaan äläkä
saarnaa Iisakin huonetta vastaan.'
17 **S**en tähden näin sanoo Herra:
Sinun vaimostasi tulee portto tähän kaupunkiin,
sinun poikasi ja tyttäresi kaatuvat miekkaan,
sinun maasi jaetaan mittanuoralla,
ja sinä itse kuolet saastaisessa maassa.
Totisesti, Israel viedään pakkosiirtolaisuuteen
pois omasta maastaan."

Hedelmäkori

8 1 **H**erra, Herra näytti minulle tämän: Katso, oli korillinen kesähedelmiä. 2 Ja hän
kysyi: "Mitä sinä näet, Aamos?" Minä vastasin: "Korillisen kesähedelmiä."Niin
Herra sanoi minulle:
"**L**oppu tulee kansalleni Israelille,
enää en sitä säästä.
3 Valitukseksi muuttuvat palatsin laulut sinä päivänä,
sanoo Herra, Herra.
Ruumiita on oleva paljon,
joka paikkaan heitettyjä.
Hiljaa!"

Rikkaiden ahneus ja rangaistus

4 **K**uulkaa tämä, te, jotka poljette puutteenalaisia ja tahdotte tuhota maan köyhät.
5 Te sanotte:
"Milloin päättyy uusikuu, että saamme myydä viljaa,
milloin sapatti, että saamme avata vilja-aitan,
pienentää eefa-mitan,
suurentaa sekelin
ja pettää väärällä vaa'alla?
6 Näin saamme ostaa vähäosaiset rahalla
ja köyhän kenkäparin hinnalla
ja myydä akanoita jyvinä."
7 **H**erra on vannonut Jaakobin kunnian kautta:
Totisesti, minä en ikinä unohda yhtäkään heidän teoistaan.
8 Eikö senkaltaisesta maa vapise
ja kaikki sen asukkaat murehdi?
Eikö se kaikkineen nouse kuin Niili,
tulvi ja alene kuin Egyptin virta?

Tuomion päivä

9 **S**inä päivänä tapahtuu,
sanoo Herra, Herra,
että minä annan auringon laskea sydänpäivällä
ja pimennän maan keskellä kirkasta päivää.
10 Minä muutan teidän juhlanne murheeksi
ja kaikki laulunne valitusvirsiksi.
Minä vyötän säkkipuvun kaikkien lanteille
ja teen kaljuksi jokaisen pään.
Minä aiheutan surun,
joka on kuin suru ainoasta pojasta.
Ja sen loppu on kuin katkeran päivän loppu.

Herran sanojen kuulemisen nälkä

11 **K**atso, päivät tulevat,
sanoo Herra, Herra,
jolloin minä lähetän maahan nälän –
en leivän nälkää
enkä veden janoa,
vaan Herran sanojen kuulemisen nälän.
12 Silloin ihmiset hoippuvat merestä mereen,
harhailevat pohjoisesta itään
etsien Herran sanaa,
mutta eivät löydä.
13 Sinä päivänä nääntyvät janoon
kauniit neitoset ja nuorukaiset,
14 nuo, jotka vannovat sen nimeen, joka on Samarian syntivelka.
He sanovat: "Niin totta kuin sinun jumalasi elää, Daan,
ja niin totta kuin elävät Beerseban menot!" –
He kaatuvat eivätkä enää nouse.

Näky Beetelin pyhäkön tuhosta

9 1 **M**inä näin Herran seisovan alttarin ääressä, ja hän sanoi:
Lyö pylväänpäihin, niin että kynnykset vapisevat,
lyö ne murskaksi kaikkien heidän päähänsä.
Loput minä surmaan miekalla,
yksikään heistä ei pääse pakoon
eikä yksikään pelastu.
2 Jos he murtautuvat tuonelaan,
sieltäkin minun käteni heidät tempaa.

Jos he nousevat taivaaseen,
sieltä minä syöksen heidät alas.
3 Jos he kätkeytyvät Karmelin laelle,
sieltäkin minä heidät etsin ja tuon pois.
Jos he piiloutuvat meren pohjaan silmieni edestä,
siellä minä käsken käärmeen pistää heitä.
4 Jos he kulkevat vankeuteen vihollistensa edellä,
minä käsken miekan tappaa heidät.
Minä kiinnitän katseeni heihin,
heidän onnettomuudekseen, en onnekseen.
5 **H**erra, Herra Sebaot, koskettaa maata,
niin että se sulaa
ja kaikki sen asukkaat murehtivat.
Se nousee kaikkineen kuin Niili
ja laskee kuin Egyptin virta.
6 Hän rakentaa yläsalinsa taivaisiin
ja vahvistaa holvinsa maan ylle,
hän kutsuu meren vedet
ja vuodattaa ne maan pinnalle.
Herra on hänen nimensä.
7 **E**ttekö te, israelilaiset,
ole minulle kuin kuusilaiset?
sanoo Herra.
Enkö minä johdattanut israelilaisia Egyptin maasta,
filistealaisia Kaftorista ja aramilaisia Kiiristä?
8 Katso, Herran, Herran, silmät
ovat syntistä valtakuntaa vastaan,
ja minä hävitän sen maan pinnalta.
Kuitenkaan en Jaakobin heimoa kokonaan hävitä,
sanoo Herra.
9 Sillä katso, minä käsken
ravistella Israelin heimoa kaikkien kansojen seassa,
niin kuin seulalla ravistellaan,
mutta yksikään kivi ei putoa maahan.
10 Miekkaan kuolevat kaikki minun kansani syntiset,
nuo, jotka sanovat: "Ei meitä saavuta,
ei meitä kohtaa onnettomuus."

Israelin uudistus

11 **S**inä päivänä minä pystytän jälleen
Daavidin sortuneen majan.

Minä muuraan umpeen sen halkeamat,
nostan entiselleen sen luhistuneet kohdat
ja rakennan sen sellaiseksi kuin se oli muinaisina päivinä.
12 Minun kansani saa omakseen Edomin jäännöksen
ja kaikki vieraat kansat, jotka otetaan minun nimiini,
sanoo Herra, joka tämän tekee.
13 **K**atso, päivät tulevat,
sanoo Herra,
jolloin kyntäjä tavoittaa leikkaajan
ja rypäleitten polkija siemenen kylväjän.
Silloin vuoret valuvat rypäleen mehua,
se virtaa kaikilta kukkuloilta.
14 Silloin minä käännän kansani Israelin kohtalon.
He rakentavat jälleen autiot kaupungit ja asuvat niissä,
he istuttavat viinitarhoja ja juovat niiden viiniä,
hankkivat itselleen puutarhoja ja syövät niiden hedelmiä.
15 Minä istutan heidät heidän omaan maahansa,
eikä heitä enää revitä irti maasta,
jonka minä olen heille antanut,
sanoo Herra, sinun Jumalasi.

OBADJAN KIRJA

Edomin ylpeys ja perikato

1 1 **O**badjan näky.
Näin sanoo Edomista Herra, Herra:
Me olemme kuulleet sanoman Herralta,
sanansaattaja on lähetetty kansojen keskuuteen:
"Nouskaa, nouskaamme sotaan sitä vastaan!"
2 **K**atso, vähäiseksi minä teen sinut kansojen joukossa,
sinusta tulee perin halveksittu.
3 Sinun sydämesi julkeus on pettänyt sinut,
joka asut kallion halkeamissa,
jonka asunto on korkeuksissa.
Sinä sanot sydämessäsi:
"Kuka voi syöstä minut maahan?"
4 Vaikka kohoaisit korkealle kuin kotka
ja tekisit pesäsi tähtien keskelle,
sieltäkin minä syöksisin sinut alas,
sanoo Herra.
5 **J**os varkaat tulisivat kimppuusi,
jos yölliset rosvot,
millaista tuhoa he tekisivätkään sinulle!
Mutta eivätkö he varastaisi vain sen, mitä tarvitsevat?
Jos viininkorjaajat tulisivat luoksesi,
eivätkö he jättäisi jälkikorjuuta?
6 Mutta kuinka onkaan Eesau tarkoin tutkittu,
hänen kätkönsä pengottu!
7 He ovat ajaneet sinut rajalle asti,
kaikki nuo liittolaisesi.
He ovat pettäneet ja voittaneet sinut,
nuo sinun ystäväsi.
Tarjoamasi leivän he ovat panneet ansaksi eteesi.
Ei ole hänessä ymmärrystä.
8 **T**otisesti, sinä päivänä,
sanoo Herra,
minä hävitän viisaat Edomista
ja ymmärryksen Eesaun vuorelta.
9 Sinun sankarisi, Teeman, kauhistuvat –
jotta viimeinenkin mies häviäisi Eesaun vuorelta,
kaikki tapetaan.

Jaakobin onnettomuus

10 **V**äkivallan tähden veljeäsi Jaakobia kohtaan
sinut peittää häpeä ja sinut hävitetään ikiajoiksi.
11 Sinä päivänä, jona seisoit sivussa,
päivänä, jona vierasmaalaiset veivät pois hänen rikkautensa,
kun muukalaiset tunkeutuivat sisään hänen porteistaan
ja heittivät arpaa Jerusalemista,
sinäkin olit kuin yksi heistä.
12 **Ä**lä katso iloiten veljesi päivää,
hänen onnettomuutensa päivää.
Älä ilku Juudan lapsia
heidän tuhonsa päivänä
äläkä levittele leukojasi
heidän ahdistuksensa päivänä.
13 Älä tunkeudu sisään minun kansani portista
heidän hätänsä päivänä.
Älä katsele iloiten, sinäkin, veljesi onnettomuutta
hänen hätänsä päivänä.
Älä ojenna kättäsi hänen omaisuuteensa
hänen hätänsä päivänä.
14 Älä seiso tienhaarassa
surmaamassa hänen pelastuneitaan.
Älä luovuta hänen eloon jääneitään
ahdingon päivänä.

Herran päivä tuo koston

15 **S**illä lähellä on Herran päivä kaikkia kansoja.
Niin kuin sinä olet tehnyt, niin sinulle tehdään;
sinun tekosi palaavat oman pääsi päälle.
16 Niin kuin te olette juoneet minun pyhällä vuorellani,
niin juovat kaikki kansat ainiaan.
He juovat ja latkivat
ja ovat ikään kuin heitä ei olisi ollutkaan.

Israelin riemuvoitto

17 **M**utta Siionin vuorella
ovat pelastuneet.
Se on oleva pyhä,
ja Jaakobin heimo perii perintönsä.
18 Jaakobin heimo on tuli

ja Joosefin heimo liekki,
mutta Eesaun heimo on kuin oljet.
Tulen liekki polttaa, nielee ne,
yksikään ei pääse pakoon Eesaun heimosta.
Sillä Herra on puhunut.
19 **E**telämaan asukkaat ottavat perinnökseen Eesaun vuoren, ja Alankomaan
asukkaat filistealaisten alueen. He ottavat perinnökseen Efraimin maan ja
Samarian maan, Benjaminin ja Gileadin. 20 Tästä israelilaisten joukosta pakko-
siirtolaisuuteen viedyt ottavat perinnökseen kanaanilaisten alueen Sarpatiin asti.
Ja Jerusalemin pakkosiirtolaiset, jotka ovat Sefaradissa, ottavat perinnökseen
Etelämaan kaupungit. 21 Pelastajat nousevat Siionin vuorelle tuomitsemaan Eesaun
vuorta.
Kuninkuus on oleva Herran.

JOONAN KIRJA

Joona pakenee Herran kutsua

1 1 **J**oonalle, Amittain pojalle, tuli tämä Herran sana: 2 "Nouse ja mene Niiniveen,
siihen suureen kaupunkiin, ja saarnaa sitä vastaan, koska sen pahuus on noussut
minun kasvojeni eteen." 3 Mutta Joona nousi paetakseen Herran kasvojen edestä
Tarsiiseen. Hän meni alas Jaafoon ja löysi laivan, joka oli lähdössä sinne.
Suoritettuaan laivamaksun hän astui laivaan mennäkseen siinä Tarsiiseen, pois
Herran kasvojen edestä.

Joona heitetään mereen

4 **M**utta Herra heitti merelle rajun tuulen, ja merellä nousi niin ankara myrsky, että
laiva uhkasi hajota. 5 Merimiehet alkoivat pelätä ja rupesivat itse kukin huutamaan
avuksi jumalaansa. Keventääkseen laivaa he heittivät mereen kaiken tavaran, mitä
laivassa oli. Mutta Joona oli mennyt alas laivan uumeniin ja käynyt makuulle ja
nukkui nyt sikeästi. 6 Laivan päällikkö meni hänen luokseen ja sanoi: "Mitä –
nukutko sinä? Nouse ja huuda avuksi jumalaasi. Ehkäpä se jumala välittää meistä,
niin ettemme huku."
7 **M**erimiehet sanoivat toisilleen: "Tulkaa, heitetään arpaa, että saamme tietää,
kenen vuoksi tämä onnettomuus on meille tullut." He heittivät arpaa, ja arpa osui
Joonaan. 8 Niin he sanoivat hänelle: "Kerrohan meille, kenen takia tämä
onnettomuus on meille tullut. Millä asioilla olet ja mistä tulet? Mistä maasta ja
kansasta sinä olet?" 9 Hän vastasi heille: "Minä olen heprealainen ja pelkään
Herraa, taivaan Jumalaa, joka on tehnyt meren ja kuivan maan."
10 **S**illoin miehet pelästyivät kovasti ja sanoivat hänelle: "Mitä oikein oletkaan
tehnyt?" Miehet näet tiesivät, että Joona pakeni Herran kasvoja, koska hän oli
kertonut sen heille. 11 He sanoivat hänelle: "Mitä meidän on tehtävä sinulle, että
meri tyyntyisi?" Meri näet myrskysi yhä raivokkaammin. 12 Joona vastasi heille:
"Ottakaa minut ja heittäkää mereen, niin meri tyyntyy teille. Minä tiedän, että
tämä ankara myrsky on kohdannut teitä minun vuokseni."
13 **M**iehet soutivat voimiensa takaa päästäkseen takaisin kuivalle maalle mutta
eivät onnistuneet, sillä myrsky yltyi yltymistään merellä. 14 He huusivat Herraa ja
sanoivat: "Voi, Herra, älä anna meidän hukkua tämän miehen hengen tähden. Älä
lue syyksemme viatonta verta, sillä sinä olet Herra ja sinä teet niin kuin itse
tahdot." 15 Sitten he ottivat Joonan ja heittivät hänet mereen, ja meri asettui
raivostaan. 16 Miehet pelkäsivät suuresti Herraa, uhrasivat Herralle teurasuhrin ja
tekivät lupauksia.

Joona rukoilee kalan vatsassa ja pelastuu

2 1 **M**utta Herra käski suuren kalan nielaista Joonan, ja Joona oli kalan vatsassa
kolme päivää ja kolme yötä. 2 Joona rukoili Herraa, Jumalaansa, kalan vatsassa 3 ja
sanoi:
"**M**inä huusin ahdistuksessani Herraa,
ja hän vastasi minulle.
Tuonelan kohdussa minä huusin apua,
ja sinä kuulit minun ääneni.
4 Sinä syöksit minut syvyyteen,
merten sydämeen,
ja virta ympäröi minut.
Kaikki sinun tyrskysi ja aaltosi vyöryivät ylitseni.
5 Minä ajattelin:
'Minut on karkotettu sinun silmiesi edestä.
Kuitenkin saan jälleen katsella sinun pyhää temppeliäsi.'
6 Vedet saartoivat minut sieluun saakka,
syvyys ympäröi minut,
kaislat kietoutuivat päähäni.
7 Minä vajosin alas vuorten perustuksiin asti,
maan salvat sulkeutuivat ylitseni ainiaaksi.
Mutta sinä nostit minut elävänä haudasta,
Herra, minun Jumalani.
8 Kun sieluni nääntyi minussa,
minä muistin Herraa.
Rukoukseni tuli luoksesi sinun pyhään temppeliisi.
9 Ne, jotka kunnioittavat turhia ja tyhjänpäiväisiä jumalia,
hylkäävät armon, jota heille tarjotaan.
10 Kiitosta laulaen minä tahdon uhrata sinulle.
Mitä olen luvannut, sen tahdon täyttää.
Pelastus tulee Herralta."
11 **S**itten Herra käski kalaa, ja se oksensi Joonan kuivalle maalle.

Joona julistaa Niinivessä

3 1 **J**oonalle tuli uudestaan Herran sana: 2 "Nouse ja mene Niiniveen, siihen
suureen kaupunkiin, ja julista sille se sanoma, jonka minä sinulle puhun."
3 **N**iin Joona nousi ja meni Niiniveen Herran sanan mukaan. Niinive oli suuri
kaupunki Jumalan edessä, laidasta laitaan kolme päivänmatkaa. 4 Joona alkoi
kulkea kaupungissa ensimmäistä päivänmatkaa ja julisti kulkiessaan: "Vielä
neljäkymmentä päivää, ja Niinive hävitetään."

Kansa katuu ja saa armon

5 **N**iiniven miehet uskoivat Jumalaan, kuuluttivat paaston ja pukeutuivat säkkeihin,
niin suuret kuin pienet. 6 Kun tieto tästä saavutti Niiniven kuninkaan, hän nousi
valtaistuimeltaan, riisui yltään viittansa, verhoutui säkkiin ja istuutui tuhkaan.
7 Sitten hän antoi kuuluttaa Niinivessä: "Kuninkaan ja hänen ylimystensä käsky
kuuluu: Älköön ihmiset älköötkä naudat, lampaat ja muut eläimet edes maistako
mitään ruokaa tai juoko vettä. Älköön eläimet käykö laitumella. 8 Olkoot ihmiset ja
eläimet säkkeihin puettuina ja huutakoot väkevästi Jumalan puoleen. Kääntyköön
he itse kukin pois pahalta tieltään ja hylätköön väkivallan, joka tahraa heidän
käsiään. 9 Kenties Jumala vielä katuu päätöstään ja kääntyy vihansa hehkusta, niin
ettemme tuhoudu."
10 **K**un Jumala näki heidän tekonsa, että he kääntyivät pois pahalta tieltään, Jumala
katui sitä pahaa, minkä hän oli sanonut tekevänsä heille, eikä toteuttanut sitä.

Joona suuttuu

4 1 **M**utta Joona pahastui tästä kovin ja suuttui. 2 Hän rukoili Herraa ja sanoi: "Voi,
Herra! Enkö minä sitä jo sanonut, kun olin vielä omassa maassani? Siksihän minä
kiirehdin pakenemaan Tarsiiseen. Minä näet tiesin, että sinä olet armahtavainen
ja laupias Jumala, pitkämielinen ja hyvin armollinen, ja että sinä kadut
suunnittelemaasi onnettomuutta. 3 Ja nyt, Herra, ota minun henkeni, sillä kuolema
on minulle parempi kuin elämä." 4 Herra vastasi: "Onko oikein, että suutut?"

Herra opettaa Joonaa

5 **S**itten Joona lähti kaupungista ja asettui kaupungin itäpuolelle. Hän teki sinne
itselleen lehtimajan ja kävi istumaan sen sisälle varjoon, kunnes näkisi, mitä
kaupungille tapahtuisi. 6 Herra Jumala antoi risiinipensaan kasvaa Joonan
yläpuolelle olemaan varjona hänen päänsä päällä ja vapauttamaan hänet hänen
mielipahastaan. Joona iloitsi suuresti risiinipensaasta. 7 Mutta seuraavana päivänä,
aamun sarastaessa, Jumala lähetti madon kalvamaan risiinipensasta, niin että se
kuivettui. 8 Auringon noustua Jumala lähetti polttavan itätuulen, ja aurinko paahtoi
Joonaa päähän, niin että hän oli nääntymäisillään. Silloin Joona toivotti itselleen
kuolemaa ja sanoi: "Parempi on minulle kuolema kuin elämä."
9 **M**utta Jumala sanoi Joonalle: "Onko oikein, että suutut risiinipensaan vuoksi?"
Joona vastasi: "Oikein on, että suutuin, vaikka kuolla pitäisi!" 10 Niin Herra sanoi:
"Sinä säälit risiinipensasta, josta et ole nähnyt vaivaa ja jota et ole kasvattanut,
joka yhden yön lapsena syntyi ja yhden yön lapsena kuoli. 11 Enkö minä sitten
säälisi Niiniveä, tuota suurta kaupunkia, jossa on enemmän kuin 120.000 ihmistä,
jotka eivät tiedä, kumpi käsi on oikea ja kumpi vasen, ja lisäksi siellä on paljon
eläimiä?"

MIIKAN KIRJA

Tuomio Samarialle ja Jerusalemille

1 1 **H**erran sana, joka tuli mooresetilaiselle Miikalle Jootamin, Aahaksen ja Hiskian,
Juudan kuninkaiden, päivinä. Tämän näyn hän näki Samariasta ja Jerusalemista.
2 **K**uulkaa, kaikki kansat,
kuuntele tarkoin maa ja kaikki, mitä sinussa on!
Olkoon Herra, Herra, todistaja teitä vastaan,
Herra pyhästä temppelistään.
3 Katso, Herra lähtee asumuksestaan,
astuu alas ja kulkee maan kukkuloiden yli.
4 Vuoret sulavat hänen allaan,
ja laaksot halkeavat kuin vaha tulen paahteessa.
Ne ovat kuin vedet,
jotka syöksyvät jyrkännettä alas.
5 Jaakobin rikoksen tähden tapahtuu tämä kaikki
ja Israelin heimon syntien tähden.
Mistä on peräisin Jaakobin rikos?
Eikö Samariasta!
Entä mistä Juudan uhrikukkulat?
Eivätkö Jerusalemista!
6 **M**inä teen Samarian kiviröykkiöksi kedolle,
viinitarhan istutusmaaksi.
Minä syöksen laaksoon sen kivet
ja paljastan sen perustukset.
7 Kaikki sen veistetyt kuvat särjetään,
kaikki sen portonpalkat poltetaan tulessa,
kaikki sen jumalankuvat minä hävitän.
Portonpalkoista se on ne koonnut,
ja portonpalkoiksi ne jälleen tulevat.
8 **T**ämän vuoksi tahdon valittaa ja vaikeroida,
kulkea avojaloin ja alastomana,
virittää valituslaulun kuin sakaalit,
suruhuudon kuin strutsit.
9 Sillä parantumaton on Samarian haava.
Se ulottuu Juudaan asti,
se tulee minun kansani porttiin,
aina Jerusalemiin asti.
10 Älkää ilmoittako sitä Gatissa,
älkää lainkaan itkekö.

Beet-Leafrassa minä kieriskelen tuhkassa.
11 Lähde matkaan, Saafirin asujatar,
alasti ja häväistynä!
Ei lähde liikkeelle Saananin asujatar.
Beet-Eeselin valitus riistää teiltä turvapaikan.'
12 Tuskaisesti odottaa hyvää Maarotin asujatar.
Mutta Herralta tulee onnettomuus
Jerusalemin portille.
13 Valjasta hevoset vaunujen eteen,
Laakiin asujatar.
Tytär Siionin synnin alku olet sinä,
sillä sinussa tavattiin Israelin rikokset.
14 Sen tähden sinä annat erojaislahjoja Mooreset-Gatille.
Aksibin talot tuottavat pettymyksen Israelin kuninkaille.
15 Minä tuon vieläkin perijän sinulle,
Maaresan asujatar.
Adullamiin asti kulkee Israelin kunnia.
16 Tytär Siion, leikkaa hiuksesi,
ajele pääsi kaljuksi lastesi tähden,
jotka olivat sinun ilosi.
Ajele pääsi laajalti kaljuksi kuin korppikotkalla,
sillä he kulkevat luotasi pakkosiirtolaisuuteen.

Voi-huuto ahneille sortajille

2 1 **V**oi niitä, jotka miettivät turmiota
ja valmistelevat pahaa vuoteillaan!
Aamun valjettua he sen toteuttavat,
sillä heillä on siihen valta.
2 He himoitsevat peltoja ja anastavat ne,
taloja ja ottavat ne haltuunsa.
He tekevät väkivaltaa miehelle ja hänen talolleen,
miehelle ja hänen perintöosalleen.
3 Sen tähden, näin sanoo Herra:
"Katso, minä mietin onnettomuutta tälle kansalle.
Siitä ette saa irti kaulaanne,
ettekä voi ylväästi astella.
Se on oleva paha aika.
4 **S**inä päivänä teistä viritetään pilkkalaulu,
sepitetään valitusvirsi,
jossa sanotaan:
'Meidät on perin hävitetty,

hän muuttaa kansani perintöosan.
Miksi hän ottaa sen minulta pois
ja jakaa peltomme luopioille?'
5 Sen tähden sinulla ei ole ketään,
joka heittäisi arpaa maaosuudesta
Herran seurakunnassa.
6 '**Ä**lkää saarnatko', he saarnaavat,
'ei sellaisista saa saarnata,
eikö jo lopu häpäiseminen?'
7 Onko tämä Jaakobin heimon puhetta?
Onko Herra äkkipikainen?
Tällaisiako ovat hänen tekonsa?
Eivätkö minun puheeni ole hyvät
sitä kohtaan, joka vaeltaa oikein?
8 Mutta aikoja sitten on minun kansani
toiminut kuin vihollinen.
Vaatteiden päältä te riistätte viitan
niiltä, jotka kulkevat luottavaisesti,
jotka ovat palanneet sodasta.
9 Minun kansani naiset te ajatte pois
kodeistaan, jotka ovat heidän ilonsa.
Heidän pieniltä lapsiltaan te riistätte
minun ihanuuteni ainiaaksi.
10 Nouskaa ja lähtekää pois!
Tässä ei ole leposijaa saastutuksen tähden,
joka on tuottanut turmion,
parantumattoman turmion.
11 Jos tulisi mies, joka tuulta tavoittelisi
ja petollisuudessaan valehtelisi:
"Minä saarnaan sinulle viinistä ja väkijuomasta",
siinä olisi saarnaaja tälle kansalle.

Herra kokoaa kansansa

12 **T**otisesti, minä kokoan sinut, Jaakob,
minä kerään tarkoin Israelin jäännöksen.
Minä saatan heidät yhteen kuin lampaat tarhaan,
kuin lauman laitumelleen,
on oleva ihmisten kohina.
13 Tien raivaaja käy heidän edellään.
He raivaavat tiensä,
kulkevat portille ja lähtevät siitä ulos.

Heidän kuninkaansa kulkee heidän edellään,
ja Herra on heidän johtajanaan."

Tuomio päämiesten ja profeettojen vääryydelle

3 1 **M**inä sanoin:
Kuulkaahan, Jaakobin päämiehet
ja Israelin heimon johtajat!
Eikö ole teidän asianne tuntea oikeus?
2 Te vihaatte hyvää
ja rakastatte pahaa,
raastatte ihmisiltä nahan päältä
ja lihan luista?
3 He syövät minun kansani lihan
ja nylkevät nahan heidän päältään,
murskaavat heidän luunsa,
paloittelevat heidät kuin pataan,
kuin lihan kattilaan.
4 Kerran he huutavat Herran puoleen,
mutta hän ei vastaa heille.
Silloin hän kätkee heiltä kasvonsa,
koska he ovat tehneet pahoja töitä.
5 **N**äin sanoo Herra profeetoista,
jotka eksyttävät minun kansaani,
jotka huutavat: "Rauha teille!",
kun heidän hampaissaan on purtavaa,
mutta julistavat pyhän sodan
sille, joka ei anna mitään heidän suuhunsa.
6 Tämän vuoksi teille tulee yö, vailla näkyjä,
teille tulee pimeys, vailla ennustelua.
Näiltä profeetoilta laskee aurinko,
ja päivä pimenee heiltä.
7 Näkijät joutuvat häpeään,
ennustelijoiden kasvot kalpenevat.
Kaikki he peittävät partansa,
sillä Jumalan vastausta ei tule.
8 Mutta minä olen täynnä voimaa,
Herran Henkeä, oikeutta ja väkevyyttä
ilmoittaakseni Jaakobille sen rikokset
ja Israelille sen synnit.
9 **K**uulkaa tämä, Jaakobin heimon päämiehet
ja Israelin heimon johtajat,

te, jotka inhoatte oikeutta
ja väännätte vääräksi kaiken, mikä on oikeaa,
10 te, jotka rakennatte Siionia veriteoilla
ja Jerusalemia vääryydellä.
11 Sen päämiehet jakavat oikeutta lahjuksia vastaan,
papit opettavat maksusta,
ja profeetat ennustavat rahasta.
Kuitenkin he turvautuvat Herraan sanoen:
"Eikö Herra ole meidän keskellämme?
Ei meille tule onnettomuutta."
12 Siitä syystä, teidän tähtenne,
Siion kynnetään pelloksi,
Jerusalemista tulee kiviraunio
ja temppelivuoresta metsäinen kukkula.

Tuleva rauhan valtakunta

4 1 **P**äivien lopulla Herran temppelin vuori
seisoo lujana ylimpänä vuorista,
korkeimpana kukkuloista,
ja kansat virtaavat sinne.
2 Monet kansat lähtevät liikkeelle sanoen:
"Tulkaa, nouskaamme Herran vuorelle,
Jaakobin Jumalan huoneeseen,
että hän opettaisi meille teitään
ja me vaeltaisimme hänen polkujaan.
Sillä Siionista lähtee opetus,
Jerusalemista Herran sana."
3 **H**än tuomitsee monien kansojen kesken,
hän säätää oikeutta väkeville kansoille,
kaukaisiin maihin saakka.
Ne takovat miekkansa auranteriksi
ja keihäänsä oksaveitsiksi.
Kansa ei nosta miekkaa kansaa vastaan,
eivätkä ne enää opettele sotaa.
4 Jokainen istuu oman viiniköynnöksensä alla
ja viikunapuunsa alla kenenkään säikyttämättä.
Sillä Herran Sebaotin suu on puhunut.
5 **K**aikki kansat vaeltavat
kukin oman jumalansa nimessä.
Me vaellamme Herran, Jumalamme, nimessä
aina ja ikuisesti.

6 **S**inä päivänä, sanoo Herra,
minä tahdon koota ontuvat
ja tuoda yhteen hajalle ajetut
ja ne, joille olin tuottanut onnettomuuden.
7 Minä teen ontuvista jäljelle jääneiden joukon
ja kauas viedyistä väkevän kansan.
Herra on oleva heidän kuninkaansa Siionin vuorella
nyt ja iankaikkisesti.
8 Ja sinä Karjatorni,
tytär Siionin kukkula!
Sinun luoksesi on tuleva,
on saapuva entinen valta,
tytär Jerusalemin kuninkuus.

Siion joutuu pakkosiirtolaisuuteen Baabeliin

9 **J**a nyt! Miksi huudat niin kovasti?
Eikö sinulla ole kuningasta,
onko sinulta kadonnut neuvonantaja,
kun tuska valtaa sinut kuin synnyttäjän?
10 Väänteleh di ja voihki, tytär Siion,
kuin synnyttäjä,
sillä nyt sinun on lähdettävä kaupungista,
asuttava kedolla ja mentävä Baabeliin asti.
Siellä sinut pelastetaan,
siellä Herra lunastaa sinut vihamiestesi käsistä.
11 **N**yt sinua vastaan kokoontuvat monet kansat sanoen:
"Saastutettakoon se!
Katselkoot silmämme Siionin häpeää!"
12 Mutta he eivät tunne Herran ajatuksia
eivätkä ymmärrä hänen suunnitelmaansa,
sillä hän kokoaa heidät kuin lyhteet puimatantereelle.
13 Nouse ja pui, tytär Siion,
sillä minä annan sinulle rautaiset sarvet,
minä annan vaskiset sorkat,
ja sinä murskaat monet kansat.
Minä vihin Herralle, tuhon omaksi, heidän väärän voittonsa,
kaiken maan Herralle heidän rikkautensa.
14 **N**yt kokoa joukkosi, sotajoukon tytär!
Meitä piiritetään,
he lyövät kepillä poskelle Israelin tuomaria.

Messias on lähtöisin Beetlehemistä

5 1 **M**utta sinä, Beetlehem Efrata,
joka olet vähäinen olemaan Juudan sukujen joukossa,
sinusta tulee minulle hän,
joka on oleva hallitsija Israelissa,
jonka alkuperä on muinaisuudesta,
iankaikkisista ajoista.
2 Sen tähden hän antaa heidät alttiiksi siihen aikaan asti,
jolloin synnyttäjä synnyttää.
Silloin jäljelle jääneet hänen veljistään
palaavat israelilaisten luo.
3 Hän astuu esiin ja kaitsee heitä Herran voimassa,
Herran, Jumalansa, nimen ylhäisessä voimassa.
He asuvat rauhassa, sillä hän on silloin suuri
aina maan ääriin saakka.
4 Ja hän on oleva rauha.
Jos Assur hyökkää maahamme,
jos se tunkeutuu palatseihimme,
me asetamme sitä vastaan seitsemän paimenta
ja kahdeksan kansanjohtajaa.
5 He kaitsevat miekalla Assurin maata,
Nimrodin maata sen omien porttien luona.
Hän pelastaa meidät Assurin vallasta,
jos se hyökkää meidän maahamme,
jos se astuu meidän alueellemme.
6 **J**aakobin jäännös on oleva monien kansojen keskellä
kuin kaste, joka tulee Herralta,
kuin sadekuuro ruohikolle.
Ei se viivy kenenkään vuoksi,
ei se odota ihmisiä.
7 Jaakobin jäännös kansojen joukossa,
monien kansojen keskellä,
on kuin leijona metsän eläinten joukossa,
kuin nuori leijona lammaslaumojen keskellä.
Jos se hyökkää ja tallaa maahan
ja raatelee, ei pelastajaa ole.
8 Kohotkoon kätesi vihollisiasi vastaan,
kaikki vihamiehesi joutukoot tuhoon.

Herra hävittää epäjumalanpalveluksen

9 **S**inä päivänä tapahtuu,
sanoo Herra,
että minä hävitän sinulta hevosesi
ja tuhoan sinun vaunusi.
10 Minä hävitän sinun maasi kaupungit
ja hajotan maahan kaikki linnoituksesi.
11 Minä hävitän taikakalut käsistäsi,
eikä sinulla enää ole ennustelijoita.
12 Minä hävitän sinun veistetyt kuvasi
ja sinun patsaasi,
etkä sinä enää kumarru palvomaan kättesi tekoa.
13 Minä revin juurineen asera-tarhat sinun keskeltäsi
ja tuhoan sinun kaupunkisi.
14 Vihassa, tulisessa vihassa, minä kostan
kansoille, jotka eivät minua kuulleet.

Herra käy oikeutta kansansa kanssa

6 1 **K**uulkaa, mitä Herra sanoo:
Nouse ja käy oikeutta vuorten kuullen,
kukkulat kuulkoot sinun äänesi.
2 Kuulkaa Herran oikeudenkäyntiä, te vuoret,
ikiaikaiset maan perustukset.
Sillä Herralla on riita-asia kansaansa vastaan,
Israelin kanssa hän käy oikeutta:
3 **M**inun kansani, mitä olen sinulle tehnyt,
millä olen sinut väsyttänyt; vastaa minulle!
4 Minä toin sinut pois Egyptin maasta,
orjuuden pesästä sinut lunastin.
Minä lähetin Mooseksen kulkemaan sinun edelläsi,
ja Aaronin ja Mirjamin.
5 Muista, kansani,
mitä oli mielessä Baalakilla, Mooabin kuninkaalla,
ja mitä Bileam, Beorin poika, hänelle vastasi.
Muista vaellustasi Sittimistä aina Gilgaliin asti,
että käsittäisit Herran vanhurskaat teot.

Mitä Herra vaatii ihmiseltä?

6 **M**itä otan mukaani, kun käyn Herran eteen,
kumarrun korkeuden Jumalan eteen?

Käynkö hänen eteensä polttouhreja tuoden,
vuoden vanhoja vasikoita?
7 Ovatko Herralle mieleen tuhannet pässit,
kymmenettuhannet öljyvirrat?
Annanko esikoisen rikoksestani,
ruumiini hedelmän sieluni syntiuhriksi?
8 **H**än on ilmoittanut sinulle, ihminen, mikä on hyvää.
Mitä muuta Herra sinulta vaatii,
kuin että teet sitä, mikä on oikein,
rakastat laupeutta
ja vaellat nöyrästi Jumalasi edessä?
9 **H**erran ääni huutaa kaupungille:
– se, jolla on ymmärrystä, pelkää sinun nimeäsi –
Totelkaa vitsaa ja häntä, joka on sen määrännyt.

Vääryys vie siunauksen

10 **V**ieläkö ovat jumalattoman talossa
vääryyden aarteet
ja vajaa, kirottu eefa-mitta?
11 Olisinko minä puhdas, jos minulla olisi väärä vaaka
ja kukkarossa petolliset punnukset?
12 Kaupungin rikkaat uhkuvat väkivaltaa,
sen asukkaat puhuvat valhetta,
kieli heidän suussaan on pelkkää petosta.
13 **N**iinpä minäkin lyön sinua sairaudella,
teen sinut autioksi syntiesi tähden.
14 Sinä syöt, mutta et tule kylläiseksi,
ja vatsassasi on tyhjyys.
Mitä otat talteen, sitä et voi varjella,
ja minkä varjelet, sen minä annan alttiiksi miekalle.
15 Sinä kylvät, mutta et leikkaa.
Sinä poljet oliiveja, mutta et voitele itseäsi öljyllä,
viinirypäleitä, mutta et juo viiniä.
16 Mutta Omrin säädöksiä noudatetaan
ja kaikkia Ahabin suvun tekoja jäljitellään.
Heidän neuvojensa mukaan te vaellatte.
Sen vuoksi minä teen sinut autioksi
ja jätän asukkaasi pilkattaviksi.
Te saatte kantaa kansani häväistyksen.

Vääryys vie sekasortoon

7 1 **V**oi minua,
sillä minun käy kuin hedelmänkorjuussa,
kuin viinisadon jälkikorjuussa:
ei ole rypälettä syödäkseni,
ei varhaisviikunaa, jota sieluni kaipaa.
2 Poissa ovat hurskaat maasta,
ei ole oikeamielistä ihmisten seassa.
Kaikki väijyvät verta,
pyydystävät verkolla toisiaan.
3 Pahantekoon kaksin käsin yhteiseksi hyödyksi!
Päämies vaatii ja tuomari tuomitsee maksusta –
mahtava puhuu julki sielunsa himon.
Näin he punovat juoniaan.
4 Paras heistä on kuin orjantappura,
oikeamielisin pahempi kuin okainen aita.
Tähystäjiesi ilmoittama koston päivä kohtaa sinua.
Silloin he joutuvat sekasortoon.
5 **Ä**lkää uskoko ystävää,
älkää luottako uskottuun.
Vaimolta, joka sylissäsi lepää,
vartioi suusi ovet.
6 Sillä poika halveksii isää,
tytär nousee äitiään vastaan,
miniä anoppiaan vastaan.
Ihmisen vihamiehiä ovat hänen perheensä jäsenet.

Langennut kansa saa armon

7 **M**utta minä kohotan katseeni Herraan,
odotan pelastukseni Jumalaa.
Minun Jumalani kuulee minua.
8 **Ä**lä iloitse minusta, viholliskansa!
Vaikka olen kaatunut, minä nousen.
Vaikka istun pimeydessä,
Herra on minun valoni.
9 Minä kannan nyt Herran vihaa,
sillä olen tehnyt syntiä häntä vastaan.
Mutta vielä hän ajaa minun asiani
ja hankkii minulle oikeuden.
Hän tuo minut ulos valoon;

minä saan nähdä hänen vanhurskautensa.
10 Viholliskansa saa sen nähdä,
ja häpeä peittää sen.
Sanoihan se minulle:
"Missä on Herra, sinun Jumalasi?"
Minun silmäni saavat katsella sitä,
kun se joutuu tallattavaksi
kuin katujen loka.
11 **T**ulee päivä, jolloin sinun muurisi rakennetaan;
sinä päivänä raja on kaukana.
12 Sinä päivänä tullaan luoksesi
Assurista ja Maasorin kaupungeista,
Maasorista aina Eufratvirtaan,
merestä mereen, vuoresta vuoreen.
13 Ja maa tulee autioksi asukkaittensa tähden,
heidän töittensä hedelmän vuoksi.
14 **K**aitse kansaasi sauvallasi,
perintölaumaasi,
joka asuu erillään metsässä,
keskellä Karmelia.
Käyköot he laitumella Baasanissa ja Gileadissa
niin kuin muinaisina päivinä.
15 **N**iin kuin lähtönne päivinä Egyptin maasta
minä annan teidän nähdä ihmeitä.
16 Sen näkevät kansat ja joutuvat häpeään
kaikessa väkevyydessään.
He panevat käden suulleen,
heidän korvansa tulevat kuuroiksi.
17 He nuolevat tomua kuin käärme,
kuin maan matelijat.
Vavisten he tulevat ulos varustuksistaan,
Herraa, meidän Jumalaamme,
he lähestyvät kauhuissaan,
he pelkäävät sinua.
18 **K**uka on Jumala, sellainen kuin sinä,
joka annat anteeksi pahat teot perintösi jäännökselle
ja jätät rankaisematta heidän rikoksensa?
Ei hän pidä vihaa iäti,
sillä hän haluaa olla armollinen.
19 Hän armahtaa meitä jälleen,
polkee maahan meidän pahat tekomme.
Sinä heität meren syvyyteen

kaikki heidän syntinsä.
20 Sinä osoitat Jaakobille uskollisuutta,
Abrahamille armoa,
niin kuin olet isillemme vannonut
muinaisista päivistä alkaen.

NAHUMIN KIRJA

Jumalan tuomio ja armo

1 1 **E**nnustus Niinivestä. Elkosilaisen Nahumin näyn kirja.
2 **H**erra on kiivas Jumala, hän on kostaja.
Herra kostaa, hän on täynnä vihaa.
Herra kostaa vihollisilleen
ja pitää vihaa vihamiehilleen.
3 Herra on pitkämielinen ja suuri voimassaan,
ei Herra jätä rankaisematta.
Myrskyssä ja rajuilmassa käy hänen tiensä,
pilvi on hänen jalkojensa tomu.
4 Hän nuhtelee merta ja kuivattaa sen,
hän antaa kaikkien virtojen ehtyä.
Baasan ja Karmel kuihtuvat,
myös Libanonin kukoistus kuihtuu.
5 Vuoret järkkyvät hänen edessään,
kukkulat sulavat.
Hänen kasvojensa voimasta kohoaa maa,
maanpiiri ja kaikki sen asukkaat.
6 Kuka voi seisoa hänen kiivautensa edessä
ja kuka kestää hänen vihansa hehkua?
Hänen vihastuksensa purkautuu kuin tuli,
kalliot halkeavat hänen edessään.
7 Hyvä on Herra,
turvapaikka ahdistuksen päivänä.
Hän tuntee ne, jotka häneen turvaavat,
8 mutta vyöryvällä tulvalla
hän tekee siitä paikasta lopun.
Vihamiehiään hän ahdistaa pimeydellä.

Tuomio Niinivelle, lupaus Juudalle

9 **M**itä te juonittelette Herraa vastaan?
Hän kyllä tekee teistä lopun;
ei nouse ahdistus kahta kertaa.
10 Sillä vaikka he olisivat yhteen kietoutuneita kuin orjantappurat
ja yhtä märkiä viinistä kuin heidän viininsä,
tuli syö heidät kokonaan kuin kuivat oljet.
11 Sinusta on lähtöisin se,
jolla on paha mielessä Herraa vastaan,

kelvoton neuvonantaja!
12 **N**äin sanoo Herra:
Kuinka voimakkaita ja monilukuisia he ovatkin,
heidät niitetään pois, ja he häviävät.
Mutta jos minä olenkin vaivannut sinua,
en minä sinua enää vaivaa.
13 Ja nyt,
minä murran hänen ikeensä sinun päältäsi
ja katkaisen sinun kahleesi.
14 **M**utta sinusta Herra on antanut käskyn:
Enää ei kasva nimellesi siementä.
Jumalasi huoneesta minä hävitän veistetyt ja valetut kuvat.
Minä hankin sinulle haudan,
sillä sinä olet rauennut tyhjiin.

Niiniven hävitys

2 1 **K**atso, jo ovat vuorilla ilosanoman tuojan jalat,
hänen, joka kuuluttaa rauhaa:
"Juhli, Juuda, juhliasi,
täytä lupauksesi,
sillä enää ei tuo kelvoton tule kimppuusi.
Hänet on kokonaan tuhottu."
2 **H**ajottaja hyökkää sinua vastaan, Niinive!
Vartioi varustuksia,
tähystä tietä,
vyötä kupeesi,
jännitä koko voimasi!
3 **H**erra palauttaa entiselleen Jaakobin suuruuden,
niin myös Israelin suuruuden,
vaikka ryöstäjät ovat niitä ryöstäneet
ja turmelleet niiden viiniköynnökset.
4 **H**änen sankariensa kilvet hohtavat punaisina,
soturit ovat purppurapukuiset.
Teräksen tulta säihkyvät sotavaunut
hänen varustautumisensa päivänä,
ja sypressikeihäät heiluvat.
5 Sotavaunut ajavat hurjasti kaduilla,
syöksyvät toreilla sinne ja tänne.
Ne ovat näöltään kuin soihdut,
ne kiitävät kuin salamat.
6 Hän muistaa ylimyksensä.

He kompastelevat kulkiessaan,
kiiruhtavat kaupungin muurille.
Suojakatos on pantu kuntoon,
7 virranpuoleiset portit on avattu.
Palatsi menehtyy pelkoon.
8 Päätös on tullut:
hänet on paljastettu ja viety pois.
Kaupungissa orjattaret huokailevat,
uikuttavat kuin kyyhkyset,
takovat rintaansa.
9 Niinive on ollut kuin veden täyttämä lammikko
päiviensä alusta alkaen,
mutta nyt vesi pakenee.
”Seis! Pysähtykää!”
Mutta yksikään ei käänny takaisin.
10 Ryöstäkää hopeaa, ryöstäkää kultaa!
Loppumattomat ovat aarteet,
runsain määrin kaikenlaisia kalleuksia.
11 Tyhjänä, typötyhjänä, hävitettynä!
Sydän raukeaa, polvet tutisevat,
kaikkien lanteet vapisevat,
kaikkien kasvot kalpenevat.
12 **M**issä on nyt leijonien makuusija,
nuorten leijonien riistamaa,
jossa leijona kuljeskeli naarasleijonineen
ja leijonanpentuineen kenenkään pelottelematta?
13 Leijona raateli, mitä sen pennut tarvitsivat,
ja surmasi naarasleijonilleen,
täytti luolansa saaliilla
ja asuinsijansa raatelemillaan.
14 Katso, minä käyn sinun kimppuusi,
sanoo Herra Sebaot.
Minä poltan sinun sotavaunusi, savuksi taivaalle,
nuoret leijonasi syö miekka.
Minä teen lopun maan päältä sinun raatelustasi,
enää ei kuulla sanansaattajiesi ääntä.

Verivelkojen kaupunki häpäistään

3 1 **V**oi veristä kaupunkia,
joka on täynnä valhetta,
tulvillaan väkivaltaa.

Ei taukoa raatelu!
2 Kuuntele!
Ruoskat läiskyvät,
pyörät ryskyvät,
hevoset kiitävät,
vaunut hyppivät,
3 ratsumiehet rynnäköivät,
miekat välkkyvät,
keihäät salamoivat.
Paljon on kaatuneita,
läjittäin raatoja,
loputtomiin ruumiita!
Ruumiisiin kompastellaan.
4 **T**ämä tapahtuu tuon porton suuren haureuden tähden,
ihanan ja suloisen, taitavan velhottaren,
joka myi kansakunnat haureudellaan,
sukukunnat velhouksillaan.
5 Katso, minä käyn sinun kimppuusi,
sanoo Herra Sebaot,
nostan vaatteesi liepeet kasvojesi yli
ja näytän kansoille alastomuutesi,
valtakunnille häpeäsi.
6 Minä viskaan saastaa sinun päällesi,
häpäisen sinut ja asetan sinut kaikkien katseltavaksi.
7 Kaikki, jotka näkevät sinut,
pakenevat luotasi sanoen:
"Hävitetty on Niinive!
Kuka sitä surkuttelisi?
Mistä etsisin sinulle lohduttajia?"

Niiniven tuho on lopullinen

8 **O**letko sinä parempi kuin Noo-Aamon,
joka istui hallitsijana virtojen varsilla
vetten ympäröimänä,
jolla oli virta varustuksena
ja virta muurina?
9 Kuus oli sen väkevyytenä
ja egyptiläiset, joilla ei ollut määrää.
Puut ja libyalaiset olivat sinun tukenasi.
10 Mutta myös Noo-Aamon kulki pakkosiirtolaisuuteen
vangiksi otettuna.

Sen pienet lapset murskattiin
kaikkien katujen kulmissa,
sen ylhäisistä miehistä heitettiin arpaa,
kaikki sen mahtimiehet pantiin kahleisiin.
11 **M**yös sinä olet juopuva,
sinä vaivut pimeyteen.
Myös sinä etsit suojaa
vihamiehen uhatessa.
12 Kaikki sinun linnoituksesi ovat viikunapuita,
joissa on varhaisviikunoita:
jos niitä ravistellaan,
viikunat putoavat syöjän suuhun.
13 Sotaväkesi on naisia sinun keskelläsi.
Selkoselällään ovat vihamiehillesi maasi portit.
Tuli on kuluttanut salpasi.
14 Ammenna vettä piirityksen varalta,
vahvista varustuksiasi.
Astu liejuun,
polje savea,
tartu tiilimuottiin.
15 Siinä sinut kuluttaa tuli,
miekka sinut tuhoaa.
Se syö sinut niin kuin syövät sirkantoukat,
vaikka lisääntyisit kuin sirkantoukat,
vaikka lisääntyisit heinäsirkkojen tavoin.
16 Taivaan tähtiä lukuisammiksi
sinä olet tehnyt kauppiaasi.
Heinäsirkkoina he ryöstävät ja lentävät pois.
17 Virkamiehesi ovat kuin heinäsirkat,
kirjurisi ovat kuin sirkkaparvi,
joka asettuu kiviaidalle kylmänä päivänä.
Auringon noustua ne lentävät pois,
eikä kukaan tiedä paikkaa, missä ne ovat.
18 **S**inun paimenesi ovat vaipuneet uneen,
Assurin kuningas,
ylimyksesi ovat nukahtaneet.
Sinun väkesi on hajaantunut vuorille,
eikä ole kuka heidät kokoaisi.
19 Ei ole lievitystä vammallesi,
parantumaton on sinun haavasi.
Kaikki, jotka sinusta kuulevat,
lyövät käsiään yhteen sinun vuoksesi.

Sillä ketä ei olisi kohdannut
sinun pahuutesi kaiken aikaa?

HABAKUKIN KIRJA

Profeetan valitus: miksi Jumala sallii vääryyden?

1 1 **S**anoma, jonka profeetta Habakuk sai näyssä.
2 **K**uinka kauan, Herra, minun täytyy huutaa apua,
etkä sinä kuule,
huutaa sinulle: "Väkivaltaa!"
etkä sinä pelasta?
3 Miksi annat minun nähdä vääryyttä?
Miksi katselet vaiti pahantekoa?
Edessäni on hävitystä ja väkivaltaa.
On syntynyt riita, on noussut vihanpito.
4 Sen tähden laki on heikko
eikä oikeus milloinkaan toteudu.
Jumalaton saartaa vanhurskasta,
sen tähden oikeus vääristyy.

Jumalan vastaus: kaldealaiset tulevat rankaisijoiksi

5 **K**atsokaa kansoja, katselkaa,
kauhistukaa ja ihmetelkää,
sillä minä teen teidän päivinänne teon,
jota ette uskoisi, jos siitä kerrottaisiin.
6 Sillä katso, minä panen liikkeelle kaldealaiset,
tuiman ja rajun kansan,
joka kulkee laajalti maassa
ja ottaa omakseen asuinsijat, jotka eivät sille kuulu.
7 Se on kauhea ja pelottava,
se määrää itse oikeutensa ja valtansa.
8 Panttereita nopeammat ovat sen hevoset,
ne ovat ärhäkämpiä kuin sudet illoin.
Sen ratsut kiitävät,
kaukaa tulevat sen ratsumiehet kiitäen kuin kotka,
joka syöksyy syömään saalistaan.
9 Sen koko joukko tulee väkivallan tekoon,
he kulkevat vääjäämättä eteenpäin.
He kokoavat vankeja kuin hiekkaa.
10 Kuninkaita se kansa pitää pilkkanaan,
ruhtinaat ovat sille naurun aihe.
Se nauraa kaikille linnoituksille,
kasaa maata valliksi ja valloittaa ne.

11 Sitten se kiitää tuulena ja jatkaa kulkuaan,
mutta joutuu syynalaiseksi, tuo,
jonka jumalana on oma voima.

Profeetan valitus: Herra, miksi sinä vaikenet?

12 **E**tkö sinä, Herra, ole ollut ikiajoista asti?
Minun pyhä Jumalani, me emme kuole.
Sinä, Herra, olet pannut tämän tuomioksi,
sinä, kallio, olet asettanut tämän kuritukseksi.
13 Sinun silmäsi ovat puhtaat,
sinä et voi katsoa pahaa,
et katsella vääryyttä.
Minkä tähden sinä katselet vaieten petollisia,
kun jumalaton nielee hurskaampansa?
14 Sinä teet ihmiset meren kalojen kaltaisiksi,
kuin matelijoiksi, joilla ei ole hallitsijaa.
15 Se kansa nostaa heidät kaikki ylös koukulla,
vetää heidät verkkoonsa
ja kokoaa heidät pyydykseensä.
Sen tähden se iloitsee ja riemuitsee.
16 Sen tähden se uhraa verkolleen
ja polttaa suitsuketta pyydykselleen.
Niiden ansiosta sen osuus on rasvainen
ja sen ruoka mehevää.
17 Saako se yhä tyhjentää verkkonsa,
surmata kansoja säälimättä?

Jumalan vastaus: vanhurskas elää uskostaan

2 1 **M**inä seison vartiopaikallani,
asetun torniin ja tähystän
nähdäkseni, mitä hän minulle puhuu,
minkälaisen vastauksen saan valitukseeni.
2 **H**erra vastasi minulle näillä sanoilla:
"Kirjoita näky ja piirrä se selvästi tauluihin,
niin että sen voi juostessakin lukea."
3 Näky odottaa vielä aikaansa,
mutta se rientää päämääräänsä eikä petä.
Jos se viipyy, odota sitä,
sillä varmasti se toteutuu eikä myöhästy.
4 Katso, tuon miehen sielu on paisunut, se ei ole vilpitön.
Mutta vanhurskas elää uskostaan.

Voi-huudot sortajille

5 **N**iin, viini on petollista.
Hän on röyhkeä mies,
mutta hän ei tule kestämään.
Hän kyllä levittää kitansa kuin tuonela
ja on kyltymätön kuin kuolema,
hän kokoaa omakseen kaikki kansat
ja haalii itselleen kaikki kansakunnat.
6 Mutta ne kaikki keksivät hänestä sananparren,
pilkallisen arvoituksen.
He sanovat: "Voi sitä,
joka hankkii paljon omaisuutta, joka ei hänelle kuulu
– kuinkahan pitkäksi aikaa –
ja kasaa itselleen pantteja!
7 Eivätkö äkkiä nouse sinun velkojasi,
eivätkö herää ne, jotka saavat sinut vapisemaan?
Sinä joudut heidän ryöstettäväkseen.
8 Niin kuin sinä ryöstit monia kansakuntia,
niin ryöstävät sinua kaikki jäljelle jääneet kansat
vuodatetun ihmisveren ja väkivallan tähden, joka on tehty maalle,
kaupungille ja kaikille sen asukkaille.
9 **V**oi sitä, joka kiskoo väärää voittoa oman talonsa hyväksi
tehdäkseen pesänsä korkealle,
pelastuakseen kovan onnen kourista!
10 Sinä olet hankkeillasi tuottanut häpeää huoneellesi,
kun tuhosit paljon kansoja,
ja niin olet tehnyt pahaa itsellesi.
11 Sillä kivi seinästä huutaa
ja hirsi katosta vastaa.
12 **V**oi sitä, joka rakentaa kaupungin veriteoin,
perustaa kaupungin vääryyttä käyttäen!
13 Katso, eikö tule Herralta Sebaotilta se,
että kansat näkevät vaivaa tulen hyväksi
ja kansakunnat väsyttävät itseään tyhjän vuoksi?
14 Maa on oleva täynnä Herran kunnian tuntemista,
niin kuin vedet peittävät meren.
15 **V**oi sinua, joka juotat lähimmäisesi,
sekoitat juomaan myrkkyäsi ja juovutat hänet
nähdäksesi hänen alastomuutensa.
16 Sinä saat kylliksesi häpeää, et kunniaa.
Juo sinäkin ja paljasta ympärileikkaamattomuutesi.

Sinunkin kohdallesi kiertyy Herran oikean käden malja,
kunniasi peittyy häpeään.
17 Sinut peittää Libanonille tekemäsi väkivalta,
samanlainen hävitys, jolla säikytit sen eläimet,
vuodatetun ihmisveren tähden
ja väkivallan tähden, jota on tehty maalle,
kaupungille ja kaikille sen asukkaille.
18 **M**itä hyötyä on veistetystä kuvasta,
siitä, että sen valmistaja veistää sen?
Onko hyötyä valetusta kuvasta,
valheen opettajasta,
vaikka sen valmistaja luottaa siihen.
Hän tekee mykkiä epäjumalia!
19 Voi sitä, joka sanoo puulle: 'Herää!'
ja mykälle kivelle: 'Nouse!'
Sellainenko opettaisi?
Katso, kullalla ja hopealla se on silattu,
mutta ei siinä mitään henkeä ole.
20 **H**erra on pyhässä temppelissään,
vaietkoon hänen edessään koko maa."

Profeetan rukous ja ylistys

3 1 **P**rofeetta Habakukin rukous valitusvirren tapaan.
2 **H**erra, minä olen kuullut sinulta sanoman,
ja minä pelkään, Herra.
Herätä tekosi eloon jo näinä vuosina,
tee se jo näinä vuosina tunnetuksi.
Vihastuessasi muista laupeuttasi.
3 Jumala tulee Teemanista,
Pyhä Paaranin vuorelta.
Sela.
Hänen loistonsa peittää taivaat,
hänen ylistystään on maa täynnä.
4 Hänen hohteensa on kuin auringon valo,
hänen käsistään lähtevät säteet.
Niihin kätkeytyy hänen voimansa.
5 Hänen edellään kulkee rutto,
polttava kuume tulee hänen jäljessään.
6 Hän pysähtyy mittaamaan maata,
hän katsoo, ja kansat vavahtavat.
Ikiaikaiset vuoret menevät murskaksi,

ikuiset kukkulat vaipuvat.
Hänen tiensä ovat iankaikkiset.
7 Onnettomuuden alla näen Kuusanin majat,
Midianin maan telttakankaat vapisevat.
8 **V**irtoihinko Herra on vihastunut?
Virtojako vihasi kohtaa,
merta suuttumuksesi,
kun ajat hevosillasi,
pelastuksesi vaunuilla?
9 Paljaaksi paljastettu on sinun jousesi,
valat, vitsat, sana.
Sela.
Virroilla sinä halkaiset maan.
10 Vuoret näkevät sinut ja vapisevat,
rankkasade valaa vettä,
syvyys antaa äänensä kuulua,
kohottaa kätensä korkealle.
11 Aurinko ja kuu pysyvät majassaan,
kun sinun loistavat nuolesi kiitävät,
sinun keihääsi salama hohtaa.
12 Suuttumuksessasi sinä marssit pitkin maata,
käyt puimaan kansoja vihassasi.
13 Sinä olet lähtenyt auttamaan kansaasi,
pelastamaan voideltuasi.
Sinä murskaat pään jumalattoman huoneesta,
paljastat perustukset kokonaan.
Sela.
14 Sinä lävistät heidän omilla keihäillään
pään heidän sotureiltaan,
jotka hyökkäävät myrskyn lailla karkottamaan minua.
Se on heidän nautintonsa,
niin kuin söisivät kurjaa salassa.
15 Sinä ajat hevosillasi meren halki
paljojen vetten kuohuessa.
16 **M**inä kuulin tämän, ja minun sisimpäni vapisee,
huuleni värisevät äänen pauhusta,
mätä menee luihini,
minä vapisen paikallani.
Minä odotan hiljaa ahdingon päivää,
sen tuloa kansalle, joka ahdistaa meitä.
17 Viikunapuu ei puhkea kukkaan,
eikä viiniköynnöksistä tule satoa,

öljypuun sato pettää,
pengerpellot eivät tuota syötävää.
Lampaat ovat kadonneet tarhasta,
eikä navetoissa ole karjaa.
18 **M**utta minä riemuitsen Herrassa,
iloitsen pelastukseni Jumalassa.
19 Herra, Herra on minun voimani.
Hän tekee jalkani peuran jalkojen kaltaisiksi
ja kuljettaa minua kukkuloillani.
Laulunjohtajalle. Minun kielisoittimillani.

SEFANJAN KIRJA

Herran vihan päivä on lähellä

1 1 **H**erran sana, joka tuli Sefanjalle Juudan kuninkaan Joosian, Aamonin pojan,
päivinä. Sefanja oli Kuusin poika, Kuusi oli Gedaljan, tämä Amarjan ja tämä Hiskian
poika.
2 **T**otisesti, minä poistan kaiken maan pinnalta,
sanoo Herra.
3 Minä poistan ihmiset ja eläimet,
minä poistan taivaan linnut ja meren kalat,
viettelykset ja jumalattomat.
Minä hävitän ihmiset maan pinnalta,
sanoo Herra.
4 **M**inä ojennan käteni Juudaa vastaan
ja kaikkia Jerusalemin asukkaita vastaan.
Minä hävitän tästä paikasta Baalin jäänteet,
epäjumalanpappien nimet ja myös Herran papit.
5 Minä hävitän ne, jotka palvovat katoilla taivaan joukkoa,
ja ne, jotka palvovat Herraa ja vannovat hänen kauttaan
mutta vannovat myös Milkomin kautta,
6 ja myös ne, jotka ovat luopuneet seuraamasta Herraa,
eivät etsi Herraa eivätkä häntä kysy.
7 **V**aiti Herran, Herran edessä!
Lähellä on Herran päivä.
Herra on valmistanut teurasuhrin
ja pyhittänyt kutsumansa.
8 Herran teurasuhrin päivänä minä vaadin tilille
ruhtinaat ja kuninkaanpojat
ja kaikki, jotka ovat pukeutuneet
vieraan maan vaatteisiin.
9 Minä vaadin sinä päivänä tilille
kaikki kynnyksen yli hyppääjät,
jotka täyttävät herransa huoneen väkivallalla ja petoksella.
10 **S**inä päivänä, sanoo Herra,
kuuluu huuto Kalaportilta
ja valitus toisesta kaupunginosasta.
Kukkuloilta kuuluu suuren hävityksen ryske.
11 Valittakaa, te Huhmaren asukkaat,
sillä tuhottu on kaikki kauppaa käyvä väki,
hävitetty kaikki hopean punnitsijat.

12 **S**iihen aikaan minä tutkin lampuilla Jerusalemin
ja vaadin tilille ne miehet,
jotka makaavat rauhassa pohjasakkansa päällä
ja sanovat sydämessään:
"Ei Herra tee hyvää eikä pahaa."
13 Heidän omaisuutensa ryöstetään,
ja heidän talonsa jäävät autioiksi.
He rakensivat taloja mutta eivät saa asua niissä.
He istuttivat viinitarhoja mutta eivät saa juoda niiden viiniä.
14 **L**ähellä on Herran suuri päivä!
Se on lähellä, se rientää nopeasti.
Kuule Herran päivän ääntä!
Silloin sankarit parkuvat surkeasti.
15 Se päivä on vihan päivä,
hädän ja ahdingon päivä,
tuhon ja hävityksen päivä,
pimeyden ja synkeyden päivä,
pilven ja sankan sumun päivä,
16 pasuunan ja sotahuudon päivä
varustettuja kaupunkeja ja korkeita muurintorneja vastaan.
17 Minä saatan ihmiset ahdinkoon,
niin että he kulkevat kuin sokeat,
sillä he ovat tehneet syntiä Herraa vastaan.
Heidän verensä vuodatetaan kuin tomu
ja heidän sisäelimensä kuin ulosteet.
18 Heidän hopeansa ja kultansa ei voi heitä pelastaa
Herran vihan päivänä.
Hänen kiivautensa tulesta palaa koko maa.
Lopun, äkkilopun,
hän tekee kaikista maan asukkaista.

Kehotus kääntymykseen

2 1 **K**okoontukaa, tulkaa koolle,
te häpeämätön kansa,
2 ennen kuin päätös on toteutunut –
päivä kiitää pois kuin akanat –
ennen kuin päällenne tulee Herran vihan hehku,
ennen kuin päällenne tulee Herran vihan päivä.
3 Etsikää Herraa,
kaikki maan nöyrät,
te, jotka toimitte hänen oikeutensa mukaan.

Etsikää vanhurskautta,
etsikää nöyryyttä,
ehkä saatte suojan Herran vihan päivänä.

Filistealaisia vastaan

4 **G**assa on oleva hylätty
ja Askelon autio,
Asdod ajetaan pois keskellä päivää
ja Ekron hävitetään perin pohjin.
5 Voi merenrannikon asukkaita, kreettien kansaa!
Tämä on Herran sana sinulle,
Kanaan, filistealaisten maa:
minä tuhoan sinut, jäät asukkaita vaille.
6 Meren rannikko on oleva laitumina,
siellä on paimenten vesikuoppia ja lammastarhoja.
7 Tuo seutu joutuu Juudan heimon jäännökselle.
Siellä he laiduntavat,
Askelonin taloihin he asettuvat iltaisin levolle.
Herra, heidän Jumalansa, pitää heistä huolen
ja kääntää heidän kohtalonsa.

Mooabia, ammonilaisia ja kuusilaisia vastaan

8 **M**inä olen kuullut Mooabin herjaukset
ja ammonilaisten pilkkapuheet,
joilla he ovat häväisseet minun kansaani
ja ylvästelleet sen aluetta vastaan.
9 Sen tähden, niin totta kuin minä elän,
sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala,
Mooab tulee Sodoman kaltaiseksi
ja ammonilaisten maa Gomorran kaltaiseksi,
nokkospehkojen maaksi,
suolakuopaksi,
autioksi iankaikkisesti.
Kansani jäännös ryöstää niitä,
ja kansakuntani jäljelle jääneet perivät ne.
10 Tämä tapahtuu heidän ylpeytensä vuoksi, siksi että he ovat herjanneet Herran Sebaotin kansaa ja ylvästelleet sitä vastaan.
11 Pelottava on Herra heille, sillä hän nujertaa kaikki maan jumalat. Kaikki kansojen saaret, kukin paikaltaan, kumartuvat hänen edessään.
12 **M**yös te kuusilaiset!
Teidätkin miekkani lävistää!

Assuria ja Niiniveä vastaan

13 **H**än ojentaa kätensä pohjoista kohti
ja tuhoaa Assurin.
Hän tekee Niinivestä aution,
kuivan kuin aavikko.
14 Sen keskellä makaa laumoja,
kaikkia villieläimiä joukoittain.
Pelikaani ja pöllö yöpyvät sen pylväänpäissä.
Laulun ääntä ikkuna-aukoissa!
Kynnyksellä on autius,
setrilaudoituksen hän on paljastunut.
15 Tämä on se ilakoiva kaupunki,
joka asui turvassa,
joka sanoi sydämessään:
"Minä eikä ketään muuta!"
Kuinka autio siitä onkaan tullut,
villieläinten makuupaikka!
Jokainen, joka kulkee siitä ohi,
viheltää ja heiluttaa kättään.

Jerusalemia vastaan

3 1 **V**oi kapinallista ja saastaista,
voi väkivaltaista kaupunkia!
2 Se ei kuunnellut puhetta,
ei ottanut ojennusta varteen.
Herraan se ei luottanut,
Jumalaansa se ei lähestynyt.
3 Kaupungin päämiehet sen muurien sisällä
ovat karjuvia leijonia.
Sen tuomarit ovat kuin sudet illalla,
he eivät säästä luutakaan aamuksi.
4 Sen profeetat ovat holtittomia,
petollisia miehiä.
Sen papit saastuttavat pyhän
ja tekevät laille väkivaltaa.
5 Herra on vanhurskas sen keskellä,
hän ei tee vääryyttä.
Joka aamu hän tuo valoon oikeutensa,
ei se jää tulematta.
Mutta väärintekijä ei tunne häpeää.

6 **M**inä olen hävittänyt vieraat kansat,
niiden muurinkulmat ovat autioina.
Minä olen tehnyt niiden kaduista autioita,
niillä ei ole kulkijaa.
Niiden kaupungit on hävitetty,
ei ole ihmistä,
ei asukasta.
7 Minä sanoin: Jos vain pelkäät minua
ja otat varteen ojennuksen,
niin sinun asumustasi, tytär Siion, ei hävitetä,
ei mitään siitä, mitä olen sinulle määrännyt.
Kaikki heidän tekonsa olivat kuitenkin pahoja varhaisesta alkaen.
8 Sen tähden, odottakaa minua, sanoo Herra,
odottakaa sitä päivää, jona minä nousen saaliille.
Päätökseni on koota kansat,
tuoda yhteen valtakunnat,
vuodattaakseni niiden päälle suuttumukseni,
kaiken vihani hehkun.
Minun kiivauteni tuli kuluttaa koko maan.

Jäännös pelastuu

9 **S**illoin minä muutan puhtaiksi kansojen huulet,
niin että ne kaikki huutavat avuksi Herran nimeä,
palvelevat häntä rinta rinnan.
10 Tuolta puolen Kuusin virtojen tuovat minun rukoilijani,
minun hajallaan asuva joukkoni,
minulle ruokauhreja.
11 Sinä päivänä sinun ei tarvitse hävetä
yhtäkään niistä teoista,
joilla olet rikkonut minua vastaan,
sillä silloin minä poistan sinun keskuudestasi
ylvästelevät ilakoitsijasi,
etkä sinä sitten enää ylpeile minun pyhällä vuorellani.
12 Mutta minä jätän jäljelle sinun keskuuteesi kansan,
joka on köyhä ja alhainen,
ja he turvautuvat Herran nimeen.
13 Israelin jäännös ei tee vääryyttä,
ei puhu valhetta,
heidän suussaan ei tavata petollista kieltä.
He käyvät laitumella ja lepäävät
kenenkään säikyttämättä.

Herra on kuningas Siionissa

14 **R**iemuitse, tytär Siion,
puhkea huutoon, Israel.
Iloitse ja riemuitse kaikesta sydämestäsi,
tytär Jerusalem.
15 Herra on poistanut sinun tuomiosi,
raivannut pois vihollisesi.
Herra, Israelin kuningas, on keskelläsi.
Ei sinun enää tarvitse pelätä onnettomuutta.
16 Sinä päivänä sanotaan Jerusalemille:
"Älä pelkää, Siion,
älköön kätesi hervotko.
17 Herra, sinun Jumalasi, on keskelläsi pelastava sankari.
Hän sinusta ilolla iloitsee,
hän on ääneti rakkaudessaan,
hän sinusta riemulla riemuitsee."
18 **N**e, jotka murehtivat kaukana juhlakokouksista,
ne minä kokoan; ovathan he sinusta.
Häväistys on taakkana heillä.
19 Katso, siihen aikaan minä vaadin tilille
kaikki sinun nöyryyttäjäsi.
Minä pelastan ontuvat,
karkotetut minä kokoan.
Minä teen heistä ylistettyjä ja maineikkaita
jokaisessa maassa, jossa he elivät häpeän alaisina.
20 Siihen aikaan minä tuon teidät takaisin,
siihen aikaan minä kokoan teidät.
Minä teen teidät maineikkaiksi ja ylistetyiksi
kaikkien maan kansojen keskuudessa,
kun minä käännän teidän kohtalonne silmienne nähden,
sanoo Herra.

HAGGAIN KIRJA

Kehotus temppelin rakentamiseen

1 1 **K**uningas Daarejaveksen toisen vuoden kuudennessa kuussa, kuukauden
ensimmäisenä päivänä, tuli tämä Herran sana profeetta Haggain kautta Juudan
käskynhaltijalle Serubbaabelille, Sealtielin pojalle, ja ylipappi Joosualle, Joosadakin
pojalle: 2 Näin sanoo Herra Sebaot: Tämä kansa sanoo: "Ei ole vielä tullut aika
rakentaa Herran huonetta." 3 Mutta profeetta Haggain kautta tuli tämä Herran
sana:
4 "**O**nko sitten aika teidän
asua paneloiduissa taloissanne,
kun tämä talo on raunioina?
5 Ja nyt, Herra Sebaot sanoo näin:
Tarkatkaa elämäänne!
6 Te kylvätte paljon mutta saatte vähän satoa.
Te syötte, mutta ette tule kylläisiksi,
te juotte, mutta janonne ei sammu,
te pukeudutte, mutta teidän ei tule lämmin.
Palkkatyöläinen panee työnsä palkan
rikkinäiseen kukkaroon.
7 Näin sanoo Herra Sebaot:
Tarkatkaa elämäänne!
8 Nouskaa vuorille,
tuokaa puita ja rakentakaa temppeli,
niin minä miellyn siihen ja näytän kunniani,
sanoo Herra.
9 **T**e luulette saavanne paljon mutta saatte vähän.
Te tuotte kotiin, mutta minä puhallan pois.
Minkä vuoksi? kysyy Herra Sebaot.
Minun huoneeni tähden; se on raunioina,
mutta te juoksette kukin oman huoneenne hyväksi.
10 Sen vuoksi taivas pidättää teiltä kasteen
ja maa pidättää satonsa.
11 Minä olen kutsunut kuivuuden maahan,
vuorille ja viljapelloille,
viini- ja oliivitarhoille,
ja kaikelle, mitä maa tuottaa.
Se vaivaa ihmisiä ja eläimiä
ja kaikkea kätten työtä."

Rakennustyö aloitetaan

12 **S**erubbaabel, Sealtielin poika, ja ylipappi Joosua, Joosadakin poika, ja koko
jäljellä oleva kansa kuuntelivat Herran, Jumalansa, ääntä ja profeetta Haggain
sanoja. Sitä varten Herra, heidän Jumalansa, oli hänet lähettänytkin. Ja kansa
pelkäsi Herraa. 13 Haggai, Herran sanansaattaja, sanoi Herran lähettämänä
kansalle: "Minä olen teidän kanssanne, sanoo Herra." 14 Ja Herra herätti Juudan
käskynhaltijan Serubbaabelin, Sealtielin pojan, hengen ja ylipappi Joosuan,
Joosadakin pojan, hengen ja koko muun kansan hengen. He tulivat koolle ja
alkoivat tehdä työtä Herran Sebaotin, heidän Jumalansa, temppelin
rakentamiseksi 15 kuudennen kuun kahdentenakymmenentenäneljäntenä päivänä,
kuningas Daarejaveksen toisena vuotena.

Uuden temppelin kunnia

2 1 **S**eitsemännessä kuussa, kuukauden kahdentenakymmenentenäyhdentenä
päivänä, tuli profeetta Haggain kautta tämä Herran sana:
2 "**S**ano Juudan käskynhaltijalle Serubbaabelille, Sealtielin pojalle, ja ylipappi
Joosualle, Joosadakin pojalle, ja muulle kansalle näin:
3 **K**uka teidän joukossanne on jäljellä niistä,
jotka näkivät tämän temppelin entisessä kunniassaan?
Miltä se näyttää teistä nyt?
Eikö se ole tyhjän veroinen teidän silmissänne?
4 Mutta nyt, ole luja, Serubbaabel,
sanoo Herra,
ole luja, Joosua, Joosadakin poika,
ylimmäinen pappi,
ja ole luja, maan koko kansa,
sanoo Herra.
Tehkää työtä, sillä minä olen teidän kanssanne,
sanoo Herra Sebaot.
5 Sen liiton sana, jonka minä tein teidän kanssanne Egyptistä lähtiessänne,
ja minun Henkeni pysyvät teidän keskellänne.
Älkää pelätkö.
6 **S**illä näin sanoo Herra Sebaot:
Vielä vähän aikaa,
ja minä järisytän taivaat ja maan,
meren ja mantereen.
7 Minä panen kaikki kansat vapisemaan.
Kaikkien kansojen kalleudet tulevat tänne,
ja minä täytän tämän huoneen kunnialla,
sanoo Herra Sebaot.

8 Minun on hopea ja minun on kulta,
sanoo Herra Sebaot.
9 Tämän temppelin myöhempi kunnia
on oleva suurempi kuin aikaisempi,
sanoo Herra Sebaot.
Tähän paikkaan minä annan rauhan,
sanoo Herra Sebaot."

Pyhyys ja saastaisuus

10 **Y**hdeksännen kuun kahdentenakymmenentenäneljäntenä päivänä, Daarejaveksen toisena vuotena, tuli profeetta Haggaille tämä Herran sana: 11 Näin sanoo Herra Sebaot: Pyydä papeilta opetusta, kysy heiltä:
12 "**J**os mies kantaa pyhää lihaa vaatteensa liepeessä ja koskettaa liepeellä leipää tai keittoa, viiniä tai öljyä tai mitä tahansa muuta ruokaa, tuleeko sekin pyhäksi?" Papit vastasivat: "Ei." 13 Haggai kysyi: "Jos joku kuolleesta saastunut koskettaa jotakin näistä, tuleeko ruoka saastaiseksi?" Papit vastasivat: "Tulee."
14 **S**illoin Haggai sanoi:
"Sellaisia ovat nämä ihmiset,
sellainen tämä kansa minun edessäni,
sanoo Herra.
Sellaisia ovat kaikki heidän kättensä työt
ja se, mitä he siellä uhraavat.
Saastaisia ne ovat."

Lupaus siunauksesta

15 **J**a nyt, pankaa merkille,
kuinka käy tästä päivästä eteenpäin.
Kun ei vielä ollut pantu kiveä kiven päälle Herran temppelissä,
16 mentiin kahdenkymmenen mitan viljakasalle,
mutta siellä oli vain kymmenen.
Ja mentiin viinikuurnalle ammentamaan viittäkymmentä mittaa;
siellä oli vain kaksikymmentä.
17 Minä löin teitä, kaikkia kättenne töitä,
nokitähkällä, viljanruosteella ja rakeilla,
mutta yksikään teistä ei palannut luokseni, sanoo Herra.
18 **P**ankaa merkille, kuinka käy tästä päivästä eteenpäin, yhdeksännen kuun kahdennestakymmenennestäneljännestä päivästä, Herran temppelin perustamispäivästä, lähtien. Pankaa merkille! 19 Onko aitassa enää siementä? Ja viiniköynnös, viikunapuu, granaattiomenapuu ja öljypuu, nekään eivät ole kantaneet hedelmää. Mutta tästä päivästä lähtien minä annan siunauksen.

Lupaus Serubbaabelille

20 **H**erran sana tuli toistamiseen Haggaille kuukauden kahdentenakymmenentenä-
neljäntenä päivänä. Se kuului näin:
21 **S**ano Juudan käskynhaltijalle Serubbaabelille:
"Minä panen järkkymään taivaat ja maan.
22 Minä kaadan kumoon kuningaskuntien valtaistuimet,
hävitän kansojen kuningaskuntien väkevyyden.
Minä kaadan kumoon vaunut ajajineen,
hevoset ja ratsastajat kaatuvat,
mies toisensa miekkaan.
23 **S**inä päivänä, sanoo Herra Sebaot, minä otan sinut, palvelijani Serubbaabel, Sealtielin poika, sanoo Herra, ja teen sinusta ikään kuin sinettisormuksen. Sillä sinut minä olen valinnut, sanoo Herra Sebaot."

SAKARJAN KIRJA

NÄKYJÄ TEMPPELIN RAKENTAMISEN AIKAAN, 1 – 8

Kehotus kääntymykseen

1 1 **D**aarejaveksen toisena hallitusvuotena, kahdeksannessa kuussa, tuli profeetta
Sakarjalle, Berekjan pojalle, joka oli Iddon poika, tämä Herran sana:
2 **H**erra oli ankarasti vihastunut teidän isiinne.
3 Sano heille: Näin sanoo Herra Sebaot:
"**P**alatkaa minun luokseni,
sanoo Herra Sebaot,
niin minäkin palaan teidän luoksenne,
sanoo Herra Sebaot.
4 **Ä**lkää olko isienne kaltaisia, joille entiset profeetat saarnasivat sanoen: 'Näin
sanoo Herra Sebaot: Palatkaa pahoilta teiltänne ja pahoista teoistanne.' Mutta he
eivät kuulleet, eivätkä he kuunnelleet minua, sanoo Herra.
5 **T**eidän isänne, missä he ovat?
Entä profeetat, ovatko he eläneet ikuisesti?
6 Mutta minun sanani ja käskyni,
jotka minä olen antanut palvelijoitteni profeettojen kautta –
eivätkö ne kohdanneet teidän isiänne?
Ja niin he kääntyivät ja sanoivat: 'Niin kuin Herra Sebaot aikoi meille tehdä,
meidän vaelluksemme ja tekojemme mukaan, niin hän on meille tehnyt.'"

Ensimmäinen näky: mies myrttien keskellä

7 **K**ahdentenakymmenentenäneljäntenä päivänä yhdennessätoista kuussa, joka on
sebat-kuu, Daarejaveksen toisena vuotena, tuli profeetta Sakarjalle, Berekjan
pojalle, Iddon pojanpojalle, tämä Herran sana:
8 **M**inä näin yöllä näyssä miehen, joka ratsasti punaruskealla hevosella. Hän
seisahtui myrttien keskelle laaksoon, ja hänen jäljessään tuli punaruskeita,
vaaleanruskeita ja valkoisia hevosia.
9 **M**inä kysyin: "Mitä nämä ovat, herrani?" Enkeli, joka puhui kanssani, vastasi
minulle: "Minä näytän sinulle, mitä ne ovat." 10 Myrttien keskelle pysähtynyt mies
sanoi: "Nämä ovat ne, jotka Herra on lähettänyt kulkemaan pitkin maata." 11 Ne
sanoivat Herran enkelille, joka oli pysähtynyt myrttien keskelle: "Me olemme
kulkeneet pitkin maata, ja katso, koko maa on alallaan ja rauhassa." 12 Herran
enkeli sanoi: "Herra Sebaot, kuinka kauan kestää vielä, ennen kuin armahdat
Jerusalemia ja Juudan kaupunkeja, joihin olet ollut vihastunut nämä
seitsemänkymmentä vuotta?" 13 Niin Herra vastasi enkelille, joka puhui minun
kanssani, ja lausui hyviä, lohdullisia sanoja.

14 **E**nkeli, joka puhui kanssani, sanoi minulle: "Julista ja sano: Näin sanoo Herra Sebaot:
Minä kiivailen Jerusalemin puolesta
ja Siionin puolesta suurella kiivaudella.
15 Minä tunnen suurta vihaa
itsevarmoja kansoja kohtaan,
jotka pahensivat onnettomuutta,
kun minä vähän vihastuin.
16 **S**en tähden, näin sanoo Herra:
Minä käännyn armahtaen Jerusalemin puoleen.
Minun temppelini rakennetaan sinne,
sanoo Herra Sebaot,
ja mittanuora jännitetään Jerusalemin yli.
17 **J**ulista vielä ja sano:
Näin sanoo Herra Sebaot:
Vielä ovat kaupunkini ylitsevuotavia hyvyydestä,
ja vielä Herra lohduttaa Siionia ja valitsee vielä Jerusalemin."

Toinen näky: neljä sarvea ja neljä seppää

2 1 **M**inä kohotin katseeni ja näin neljä sarvea. 2 Minä kysyin enkeliltä, joka puhui kanssani: "Mitä nämä ovat?" Hän sanoi minulle: "Nämä ovat ne sarvet, jotka ovat hajottaneet ympäriinsä Juudan, Israelin ja Jerusalemin."
3 **S**itten Herra näytti minulle neljä seppää. 4 Minä kysyin: "Mitä nämä ovat tulleet tekemään?" Hän vastasi näin: "Nuo sarvet ovat ajaneet Juudan niin hajalle, ettei yksikään mies voi nostaa päätään. Mutta nämä sepät ovat tulleet saattamaan ne pelon valtaan ja paiskaamaan maahan niiden kansojen sarvet, jotka ovat puskeneet Juudan maata hajottaakseen sen."

Kolmas näky: mies ja mittanuora

5 **S**itten minä nostin katseeni ja näin miehen, jolla oli kädessään mittanuora. 6 Minä kysyin häneltä: "Minne olet menossa?" Hän vastasi: "Mittaamaan Jerusalemia nähdäkseni kuinka leveä ja kuinka pitkä se on." 7 Ja katso, enkeli, joka puhui minulle, lähti liikkeelle, ja toinen enkeli tuli häntä vastaan 8 ja sanoi hänelle: "Juokse sanomaan tuolle nuorelle miehelle:
Jerusalem on oleva muureja vailla
ihmisten ja eläinten paljouden tähden.
9 Mutta minä olen, sanoo Herra,
tulimuuri sen ympärillä
ja kunnia sen keskellä.
10 **V**oi, voi! Paetkaa pohjoisesta maasta,
sanoo Herra!

Minä olen hajottanut teidät neljään taivaan tuuleen,
sanoo Herra.
11 Voi, Siion, pelastaudu,
sinä, joka asut tytär Baabelin luona!
12 **N**äin sanoo Herra Sebaot:
Oman kunniani vuoksi minä olen lähettänyt sinut
kansojen luo, jotka ovat teitä saalistaneet.
Joka teihin koskee,
se koskee hänen silmäteräänsä.
13 Katso, minä kohotan käteni heitä vastaan,
ja he joutuvat orjiensa saaliiksi.
Te tulette tietämään,
että Herra Sebaot on minut lähettänyt.
14 **H**uuda riemusta ja iloitse, tytär Siion!
Sillä minä tulen ja asun sinun keskelläsi,
sanoo Herra.
15 **S**inä päivänä monet kansat liittyvät Herraan, ja niistäkin tulee minun kansaani. Minä asun sinun keskelläsi, ja sinä tulet tietämään, että Herra Sebaot on lähettänyt minut luoksesi. 16 Herra ottaa Juudan perintöosakseen pyhällä maaperällä ja valitsee jälleen Jerusalemin.
17 **V**aiti Herran edessä, kaikki liha! Hän on lähtenyt liikkeelle pyhästä asuinsijastaan."

Neljäs näky: Joosua Herran enkelin edessä

3 1 **E**nkeli näytti minulle ylipappi Joosuan seisomassa Herran enkelin edessä ja Saatanan seisomassa hänen oikealla puolellaan häntä syyttämässä. 2 Niin Herran enkeli sanoi Saatanalle: "Herra nuhdelkoon sinua, Saatana. Nuhdelkoon sinua Herra, joka on valinnut Jerusalemin. Eikö tämä mies ole kekäle, joka on tulesta temmattu?" 3 Joosua oli hyvin likaisissa vaatteissa, ja hän seisoi enkelin edessä. 4 Enkeli sanoi niille, jotka seisoivat hänen edessään: "Riisukaa likaiset vaatteet hänen yltään." Ja hän jatkoi: "Katso, minä olen ottanut sinulta pois pahat tekosi, ja minä puetan sinut juhlavaatteisiin." 5 Minä sanoin: "Pantakoon puhdas turbaani hänen päähänsä." Niin he panivat puhtaan turbaanin hänen päähänsä ja pukivat hänet puhtaisiin vaatteisiin, Herran enkelin seisoessa vierellä.
6 **H**erran enkeli vakuutti Joosualle:
7 "Näin sanoo Herra Sebaot:
Jos sinä kuljet minun teitäni
ja pidät huolen antamistani palvelustehtävistä,
sinä saat myös tuomita minun huonettani
ja vartioida esipihojani,
ja minä annan sinulle pääsyn tässä seisovien joukkoon.

8 **K**uule Joosua, ylimmäinen pappi,
sinä ja sinun ystäväsi, jotka istuvat edessäsi.
Ennusmerkin miehiä he ovat, sillä katso,
minä annan tulla palvelijani Vesan.
9 **K**atso, tässä on kivi, jonka minä olen asettanut Joosuan eteen.
Tässä yhdessä kivessä on seitsemän silmää.
Katso, minä kaiverran siihen kaiverrukset,
sanoo Herra Sebaot,
ja otan pois tämän maan syyllisyyden yhtenä päivänä.
10 **S**inä päivänä, sanoo Herra Sebaot, te kutsutte kukin ystävänne viiniköynnöksen ja viikunapuun alle."

Viides näky: lampunjalka ja kaksi öljypuuta

4 1 **E**nkeli, joka oli puhunut kanssani, palasi ja herätti minut niin kuin joku herätetään unestaan. 2 Hän sanoi minulle: "Mitä sinä näet?" Minä vastasin: "Näen lampunjalan, joka on kokonaan kultaa, ja öljyastian sen yläpuolella. Lampunjalassa on seitsemän lamppua ja seitsemän öljyputkea lamppuihin, jotka ovat sen yläosassa. 3 Lampunjalan vieressä on kaksi öljypuuta, toinen öljyastian oikealla ja toinen vasemmalla puolella." 4 Minä kysyin enkeliltä, joka puhui minun kanssani: "Mitä ne ovat, herrani?" 5 Enkeli, joka puhui kanssani, vastasi minulle: "Etkö tiedä, mitä ne ovat?" Minä sanoin: "En, herrani."
6 **H**än sanoi minulle: Tämä on Herran sana Serubbaabelille:
"Ei väellä eikä voimalla,
vaan minun Hengelläni,
sanoo Herra Sebaot.
7 Mikä sinä olet, sinä suuri vuori
Serubbaabelin edessä? Tasangoksi!
Hän on asettava paikoilleen huippukiven
huutojen kaikuessa: 'Suosio, suosio sille!'"
8 **S**itten minulle tuli tämä Herran sana: 9 "Serubbaabelin kädet ovat laskeneet tämän temppelin perustukset, ja hänen kätensä saattavat sen valmiiksi. Ja sinä tulet tietämään, että Herra Sebaot on lähettänyt minut teidän luoksenne. 10 Kuka piti vähäisenä pienten alkujen päivää? He iloitsevat nähdessään luotilangan Serubbaabelin kädessä. Nuo seitsemän Herran silmää tarkkailevat koko maata."
11 **M**inä kysyin häneltä: "Mitä ovat nämä kaksi öljypuuta lampunjalan oikealla ja vasemmalla puolella?" 12 Kysyin häneltä vielä: "Mitä ovat nuo kaksi öljypuun terttua noiden kahden kultaisen putken kohdalla, jotka vuodattavat sisästään öljyn kultaa?" 13 Hän vastasi minulle: "Etkö tiedä, mitä ne ovat?" Minä vastasin: "En, herrani." 14 Hän sanoi: "Nämä ovat ne kaksi öljyllä voideltua, jotka seisovat koko maan Herran edessä."

Kuudes näky: lentävä kirjakäärö

5 1 **K**un jälleen kohotin katseeni, näin lentävän kirjakäärön. 2 Enkeli kysyi minulta:
"Mitä sinä näet?" Minä vastasin: "Minä näen lentävän kirjakäärön, kaksikymmentä kyynärää pitkän ja kymmenen kyynärää leveän." 3 Hän sanoi minulle: "Tämä on kirous, joka kulkee yli koko maan. Tämän kirouksen mukaisesti siitä puhdistetaan pois jokainen varas, ja myös jokainen vannoskelija puhdistetaan siitä pois.
4 **M**inä lähetän liikkeelle kirouksen,
sanoo Herra Sebaot,
ja se menee varkaan kotiin
ja sen kotiin, joka vannoo väärin minun nimessäni.
Kirous jää asumaan hänen kotiinsa
ja tuhoaa sen, sekä hirret että kivet."

Seitsemäs näky: nainen eefa-mitassa

5 **S**itten enkeli, joka oli puhunut kanssani, astui esiin ja sanoi minulle: "Nosta silmäsi ja katso! Mikä on tuo, joka on lähdössä liikkeelle?" 6 Minä sanoin: "Mikä se sitten on?" Hän vastasi: "Tämä on eefa-mitta, joka lähtee liikkeelle." Ja hän jatkoi: "Tämän näköisiä ne ovat kaikessa maassa." 7 Silloin lyijykansi kohosi, ja siellä istui nainen, eefa-mitan sisällä. 8 Enkeli sanoi: "Tämä on jumalattomuus." Ja hän sysäsi naisen sisälle eefa-mittaan ja paiskasi lyijypainon sen suulle.
9 **K**un kohotin katseeni, näin, kuinka kaksi naista lähti liikkeelle. Heillä oli tuulta siivissään, ja heidän siipensä olivat kuin haikaran siivet. He kantoivat eefa-mittaa taivaan ja maan välillä. 10 Niin minä kysyin enkeliltä, joka puhui kanssani: "Minne he kuljettavat eefa-mittaa?" 11 Hän vastasi minulle: "He menevät rakentamaan sille asumusta Sinearin maahan. Kun se on valmis, eefa-mitta lasketaan sinne paikoilleen."

Kahdeksas näky: neljät vaunut

6 1 **K**un jälleen kohotin katseeni, näin neljät vaunut, jotka lähtivät liikkeelle kahden vuoren välistä. Ne vuoret olivat vaskivuoria. 2 Ensimmäisten vaunujen edessä oli punaruskeat hevoset, toisten edessä mustat hevoset, 3 kolmansien edessä valkoiset hevoset ja neljänsien vaunujen edessä oli täplikkäät, voimakkaat hevoset.
4 **M**inä kysyin enkeliltä, joka puhui kanssani: "Mitä nämä ovat, herrani?" 5 Enkeli vastasi minulle: "Nämä ovat neljä taivaan tuulta, jotka lähtevät liikkeelle seisottuaan koko maan Herran edessä. 6 Ne vaunut, joiden edessä on mustat hevoset, lähtevät pohjoiseen maahan, ja valkoiset lähtevät niiden perään. Täplikkäät lähtevät eteläiseen maahan."

7 **V**äkevät hevoset tulivat esille ja halusivat lähteä kulkemaan pitkin maata. Enkeli
sanoi: "Menkää, kiertäkää maata!" Niin ne lähtivät kiertämään maata. 8 Sitten hän
kutsui minut ja sanoi minulle: "Katso, nuo jotka lähtivät pohjoiseen maahan,
saattavat minun Henkeni lepäämään pohjoisessa maassa."

Joosua Messiaan esikuvana

9 **M**inulle tuli tämä Herran sana: 10 Ota vastaan lahja pakkosiirtolaisilta Heldailta,
Tobialta ja Jedajalta. Mene vielä samana päivänä Joosian, Sefanjan pojan, taloon,
jonne he ovat tulleet Baabelista. 11 Ota vastaan hopea ja kulta, tee kruunu ja pane
se ylipappi Joosuan, Joosadakin pojan, päähän 12 ja sano hänelle: Näin sanoo Herra
Sebaot:
Katso, mies nimeltä Vesa!
Omalta pohjaltaan hän versoo,
ja hän rakentaa Herran temppelin.
13 Herran temppelin hän rakentaa,
ja valtasuuruutta hän kantaa.
Hän istuu ja hallitsee valtaistuimellaan.
Hän on pappi valtaistuimellaan,
ja rauhaisa yhteisymmärrys vallitsee niiden molempien välillä.
14 **K**ruunu on oleva muistona Herran temppelissä Heelemistä, Tobiasta ja Jedajasta
sekä Sefanjan pojan suosiollisuudesta. 15 Kaukaa tulleet rakentavat Herran
temppeliä. Ja te tulette tietämään, että Herra Sebaot on lähettänyt minut teidän
luoksenne. Näin tapahtuu, jos te todella kuuntelette Herran, teidän Jumalanne,
ääntä."

Paasto ja Herran sanan kuuleminen

7 1 **K**uningas Daarejaveksen neljäntenä vuotena tuli Sakarjalle Herran sana
yhdeksännen kuun, kislev-kuun, neljäntenä päivänä. 2 Beetel oli lähettänyt
Sareserin ja Regem-Melekin miehineen rukoilemaan Herralta armoa 3 ja kysymään
Herran Sebaotin temppelin papeilta ja profeetoilta: "Onko meidän viidennessä
kuussa itkettävä ja elettävä pidättyvästi, niin kuin olemme tehneet jo
vuosikausia?"
4 **S**illoin minulle tuli tämä Herran Sebaotin sana:
5 "**S**ano maan koko kansalle ja papeille näin:
'Kun te olette paastonneet ja pitäneet valittajaisia
viidennessä ja seitsemännessä kuussa,
jo seitsemänäkymmenenä vuotena,
niin minulleko te olette paastonne paastonneet?
6 Ja kun olette syöneet ja juoneet,
niin ettekö te ole itsellenne syöneet ja juoneet?

7 **E**ivätkö nämä ole ne sanat, jotka Herra julisti aikaisempien profeettojen kautta,
kun Jerusalem vielä oli asuttuna ja turvassa, ympärillään alaisensa kaupungit, ja
myös Etelämaa ja Alankomaa olivat asuttuja?'"

Tottelemattomuus tuo rangaistuksen

8 **S**akarjalle tuli vielä tämä Herran sana: 9 Näin on Herra Sebaot sanonut:
Tuomitkaa oikea tuomio,
ja osoittakaa laupeutta ja armahtavaisuutta
toinen toisellenne.
10 Leskeä ja orpoa,
muukalaista ja kurjaa älkää sortako,
älkääkä miettikö mielessänne
pahaa toisianne vastaan.
11 **M**utta he kieltäytyivät kuuntelemasta, käänsivät minulle uppiniskaisina selkänsä
ja tukkivat korvansa, etteivät kuulisi. 12 Sydämensä he tekivät kovaksi kuin timantti,
etteivät kuulisi lakia eivätkä niitä sanoja, jotka Herra Sebaot lähetti Henkensä
voimalla aikaisempien profeettojen kautta. Sen vuoksi on tullut Herran Sebaotin
suuri viha. 13 Niin kuin he eivät kuunnelleet, kun minä kutsuin, niin en minäkään
kuunnellut, kun he huusivat apua, sanoo Herra Sebaot. 14 Myrskynä minä karkotin
heidät kaikkien kansojen sekaan, joita he eivät tunteneet, ja maa jäi heidän
jälkeensä autioksi, menijöitä ja tulijoita vaille. Ihanan maan he tekivät autioksi."

Jerusalemin tuleva onnen aika

8 1 **S**itten tuli tämä Herran Sebaotin sana:
2 "**N**äin sanoo Herra Sebaot:
Minä kiivailen Siionin puolesta suurella kiivaudella,
suurella vihalla minä sen puolesta kiivailen.
3 **N**äin sanoo Herra:
Minä palaan jälleen Siioniin
ja asun keskellä Jerusalemia.
Jerusalemia kutsutaan Uskolliseksi kaupungiksi
ja Herran Sebaotin vuorta Pyhäksi vuoreksi.
4 **N**äin sanoo Herra Sebaot:
Vielä on istuva vanhuksia,
miehiä ja naisia Jerusalemin toreilla,
kullakin kädessään sauva
päiviensä paljouden vuoksi.
5 Kaupungin kadut tulevat täyteen poikia ja tyttöjä;
he leikkivät sen toreilla.
6 **N**äin sanoo Herra Sebaot:
Jos tämä onkin niinä päivinä ihmeellistä

tämän kansan jäännöksen silmissä,
pitäisikö sen olla ihmeellistä minunkin silmissäni,
sanoo Herra Sebaot?
7 **N**äin sanoo Herra Sebaot:
Katso, minä pelastan kansani itäisestä maasta
ja auringonlaskun maasta.
8 Minä tuon heidät,
ja he asuvat keskellä Jerusalemia.
He ovat minun kansani,
ja minä olen heidän Jumalansa,
uskollinen ja vanhurskas.
9 **N**äin sanoo Herra Sebaot:
Olkoot kätenne lujat,
teidän, jotka olette näinä aikoina kuulleet nämä sanat
niiden profeettojen suusta,
jotka profetoivat sinä päivänä,
jona laskettiin Herran Sebaotin huoneen perustus
temppelin rakentamista varten.
10 Ennen sitä aikaa ei saatu palkkaa,
ei ihmisen työstä eikä juhdan työstä.
Ei ollut menijällä eikä tulijalla rauhaa ahdistajalta,
ja minä yllytin kaikki ihmiset
toinen toisensa kimppuun.
11 Mutta nyt minä en enää kohtele tämän kansan jäännöstä
niin kuin entisinä päivinä,
sanoo Herra Sebaot.
12 **S**illä rauhan kylvö kylvetään,
viiniköynnös antaa hedelmänsä,
maa antaa satonsa ja taivas kasteensa.
Tämän kansan jäännökselle
minä annan perintöosaksi kaiken tämän.
13 Niin kuin te olette olleet kirouksena kansojen seassa,
Juudan heimo ja Israelin heimo,
niin te tulette olemaan siunauksena,
kun minä teidät pelastan.
Älkää pelätkö,
olkoot kätenne lujat.
14 **S**illä näin sanoo Herra Sebaot: Minulla oli mielessä tehdä teille pahaa, kun teidän isänne vihoittivat minut, sanoo Herra Sebaot, enkä minä sitä katunut. 15 Näinä aikoina minulla taas on mielessä tehdä hyvää Jerusalemille ja Juudan heimolle. Älkää pelätkö.
16 **N**äin tehkää:

Puhukaa totta toinen toisellenne.
Tuomitkaa porteissanne oikein,
tuomitkaa rauhan tuomio.
17 Älkää hautoko mielessänne pahaa toinen toisellenne
älkääkä rakastako väärää valaa.
Sillä kaikkia näitä minä vihaan,
sanoo Herra."

Pakanat etsivät Herraa

18 **S**itten minulle tuli tämä Herran Sebaotin sana:
19 "**N**äin sanoo Herra Sebaot:
Neljännen ja viidennen kuun paasto
ja seitsemännen ja kymmenennen kuun paasto
on oleva Juudan heimolle iloa
ja riemua ja onnellista juhlaa.
Rakastakaa totuutta ja rauhaa!
20 **N**äin sanoo Herra Sebaot:
Vielä tulee kansoja,
monien kaupunkien asukkaita.
21 Kaupungin asukkaat lähtevät toiseen kaupunkiin
ja sanovat: 'Lähdetään yhdessä
anomaan Herralta armoa,
etsimään Herraa Sebaotia' –
'Minäkin tahdon lähteä!'
22 Monet kansat tulevat,
mahtavat kansakunnat,
Jerusalemiin etsimään Herraa Sebaotia,
anomaan Herralta armoa.
23 **N**äin sanoo Herra Sebaot: Niinä päivinä kymmenen miestä erikielisistä kansoista tarttuu juutalaisen miehen liepeeseen sanoen: 'Me tahdomme kulkea teidän mukananne, sillä me olemme kuulleet, että Jumala on teidän kanssanne.'"

JUMALAN VALTAKUNNAN TULEMINEN, 9 – 14

Pakanavaltojen sortuminen

9 1 **E**nnustus, Herran sana on Hadrakin maata vastaan, Damasko on sen lepopaikka:
"**H**erran silmä tarkkaa ihmisiä,
kaikkia Israelin heimoja
2 ja Hamatia, joka on Damaskon kanssa rajakkain,
sekä Tyyroa ja Siidonia, sillä ne ovat sangen viisaat.

3 **T**yyro on rakentanut itselleen linnoituksen
ja kasannut kokoon hopeaa kuin tomua
ja kultaa kuin katujen lokaa.
4 Katso, Herra valloittaa sen,
syöksee mereen sen voiman,
ja kaupunki tuhoutuu tulessa.
5 Sen näkee Askelon ja pelästyy,
ja Gassa, ja vapisee kovin.
Ekronkin vapisee, sillä sen toivo joutuu häpeään.
Gassasta häviää kuningas,
eikä Askelonissa enää asuta.
6 Asdodissa asuu sekasikiöitä;
minä teen lopun filistealaisten ylpeydestä.
7 Minä poistan veret Asdodin suusta,
iljetykset hänen hampaittensa välistä,
ja hänestäkin jää jäännös meidän Jumalallemme.
Hän on oleva kuin sukuruhtinas Juudassa,
ja Ekron on kuin jebusilainen.
8 Minä pystytän leirini suojaamaan temppeliäni
sotajoukoilta, jotka tulevat ja menevät.
Sortaja ei enää kulje heidän ylitseen,
sillä nyt minä itse pidän sitä silmällä."

Siionin kuningas

9 "**I**loitse suuresti, tytär Siion,
huuda riemusta, tytär Jerusalem.
Katso, kuninkaasi tulee sinun luoksesi!
Vanhurskas ja voittaja hän on;
hän on nöyrä, hän ratsastaa aasilla,
aasintamman varsalla.
10 Minä hävitän sotavaunut Efraimista
ja hevoset Jerusalemista.
Sodan jousi särjetään,
ja hän julistaa rauhaa kansoille.
Hänen hallitusvaltansa ulottuu merestä mereen,
Eufratvirrasta aina maan ääriin asti.
11 **J**a sinä – liittosi veren tähden
minä päästän vankisi pois vedettömästä kuopasta.
12 Palatkaa takaisin linnoitukseen,
te vangit, joilla on toivo.
Tänäkin päivänä minä julistan:

kaksin verroin minä sinulle korvaan.
13 **M**inä jännitän Juudan jousekseni,
asetan siihen nuoleksi Efraimin
ja nostan sinun poikasi, Siion,
sinun poikiasi vastaan, Jaavan.
Minä teen sinut sankarin miekan kaltaiseksi.
14 **H**erra näyttäytyy heidän yläpuolellaan,
hänen nuolensa lähtee lentoon kuin salama.
Herra, Herra puhaltaa pasuunaan
ja kulkee etelän myrskytuulissa.
15 Herra Sebaot suojaa heitä.
He nielevät vihollisensa ja tallaavat linkokiviä.
He juovat ja meluavat kuin viinin vallassa,
he ovat täynnä kuin uhrimaljat, kuin alttarin kulmat.
16 **H**erra, heidän Jumalansa pelastaa sinä päivänä heidät,
kansansa, lammaslaumansa.
He ovat kruunuun kiinnitettyjä kiviä,
jotka välkehtivät yli hänen maansa.
17 Niin, kuinka ihanaa, kuinka kaunista!
Vilja saa kukoistamaan nuorukaiset, rypälemehu neitoset."

Herra lunastaa kansansa

10 1 "**P**yytäkää Herralta sadetta,
kun on kevätsateen aika.
Herra tekee ukkospilvet
ja antaa teille sadekuurot,
kasvit jokaisen pellolle.
2 Mutta kotijumalat puhuvat valhetta,
tietäjät näkevät petollisia näkyjä,
kertovat joutavia unia
ja lohduttavat turhuuksilla.
Sen vuoksi kansa harhailee kuin lammaslauma
ja kärsii vaivaa, kun ei ole paimenta.
3 **P**aimenia kohtaan syttyy minun vihani,
johtokauriita minä rankaisen.
Herra Sebaot pitää huolen laumastaan,
Juudan heimosta,
ja tekee siitä itselleen kuin kuninkaallisen sotaratsun.
4 **S**iitä on lähtöisin kulmakivi, siitä kiinnityspaalu,
siitä sotajousi,
siitä tulevat mahtimiehet kaikki.

5 He ovat kuin sankarit,
jotka sodassa polkevat katujen lokaa.
He taistelevat, sillä Herra on heidän kanssaan;
häpeään joutuvat hevosilla ratsastajat.
6 **M**inä teen väkeväksi Juudan heimon,
ja Joosefin heimon minä pelastan.
Minä annan heidän palata,
sillä minä olen armahtanut heidät,
ja he tulevat olemaan,
niin kuin en olisi heitä hyljännytkään.
Sillä minä olen Herra, heidän Jumalansa,
ja minä vastaan heille.
7 Efraim on oleva kuin sankari,
heidän sydämensä iloitsevat kuin viinistä.
Heidän lapsensakin näkevät sen ja iloitsevat,
heidän sydämensä riemuitsee Herrassa.
8 **M**inä vihellän heille ja kokoan heidät,
sillä minä olen heidät lunastanut.
Heistä tulee yhtä lukuisa kansa kuin he olivat ennen.
9 Kun minä sirottelen heidät kansojen sekaan,
he muistavat minua kaukaisissa maissa.
He ja heidän lapsensa saavat elää ja palata takaisin.
10 Minä tuon heidät takaisin Egyptin maasta
ja kokoan heidät Assurista.
Minä vien heidät Gileadin maahan ja Libanonille,
eivätkä nekään riitä heille.
11 Hän kulkee ahdistuksen meren läpi,
hän lyö meren aaltoja,
ja kaikki Niilin syvyydet kuivuvat.
Assurin ylpeys painetaan alas,
ja Egyptin valtikka väistyy pois.
12 Mutta heidät minä teen väkeviksi Herrassa.
Hänen nimessään he vaeltavat,
sanoo Herra."

Hyvä paimen ja mieletön paimen

11 1 **A**vaa ovesi, Libanon!
Tuli syö sinun setrisi.
2 Valita, sypressi,
sillä setri on kaatunut,
nuo mahtavat on hävitetty.

Valittakaa, Baasanin tammet,
sillä sankka metsä on sortunut.
3 Kuule paimenten valitusta,
kun heidän ylpeytensä on hävitetty.
Kuule nuorten leijonien karjuntaa,
kun Jordanin tiheikkö on tuhottu.
4 **N**äin sanoi Herra, minun Jumalani: "Paimenna teuraslampaita, 5 joita niiden ostajat tappavat tuntematta syyllisyyttä ja joista niiden myyjät sanovat: 'Kiitetty olkoon Herra, minä olen rikastunut.' Niiden paimenetkaan eivät niitä sääli. 6 Sillä minä en enää sääli maan asukkaita, sanoo Herra. Minä annan ihmisten joutua toistensa käsiin ja oman kuninkaansa käsiin. He tuhoavat maan, enkä minä pelasta ketään heidän käsistään."
7 **N**iinpä minä kaitsin teuraslampaita, lampaista kurjimpia. Minä otin itselleni kaksi sauvaa; toiselle annoin nimen Suloisuus, toiselle nimen Yhteys. Sitten minä paimensin lampaita. 8 Yhden kuukauden aikana minä hävitin kolme paimenta, sillä minä menetin kärsivällisyyteni lampaita kohtaan, ja nekin tympääntyivät minuun. 9 Niin minä sanoin: "En minä enää teitä paimenna. Kuolkoon, joka kuolee, hävitköön, joka häviää, ja jäljelle jääneet syököötkööt toinen toisensa lihaa." 10 Ja minä otin sauvani Suloisuuden ja katkaisin sen purkaakseni liittoni, jonka olin tehnyt kaikkien kansojen kanssa.
11 **S**inä päivänä se purkaantui, ja niin lampaista kurjimmat, jotka olivat noudattaneet tahtoani, tulivat tietämään, että tämä oli Herran sana. 12 Sitten minä sanoin heille: "Jos niin hyväksi näette, antakaa minulle palkkani; jos ette, niin olkaa antamatta." Niin he punnitsivat palkakseni kolmekymmentä hopearahaa. 13 Herra sanoi minulle: "Viskaa ne savenvalajalle, tuo kallis hinta, jonka arvoiseksi he ovat minut arvioineet." Silloin minä otin ne kolmekymmentä hopearahaa ja viskasin ne savenvalajalle Herran huoneessa. 14 Minä katkaisin toisenkin sauvani, Yhteyden, purkaakseni veljeyden Juudan ja Israelin väliltä. 15 Sitten Herra sanoi minulle: "Ota vielä itsellesi mielettömän paimenen varusteet. 16 Sillä katso, minä herätän maahan paimenen. Nääntyvästä hän ei pidä huolta, erilleen joutunutta hän ei etsi, loukkaantunutta hän ei paranna, pystyssä pysyvää hän ei ruoki. Lihavien lihan hän syö ja halkaisee niiden sorkat.
17 **V**oi mieletöntä paimenta,
joka lampaat hylkää!
Miekka osukoon hänen käsivarteensa
ja oikeaan silmäänsä!
Kuivettukoon hänen käsivartensa,
ja sumentukoon hänen oikea silmänsä!"

Jerusalemin pelastus

12 1 **E**nnustus, Herran sana Israelista. Näin sanoo Herra, joka on levittänyt taivaat
ja perustanut maan ja joka on luonut ihmisen hengen hänen sisimpäänsä:
2 "**K**atso, minä teen Jerusalemin maljaksi, joka saa kaikki ympärillä olevat kansat
horjumaan. Myös Juudan kohdalle se tulee, kun Jerusalemia piiritetään. 3 Sinä
päivänä minä teen Jerusalemista raskaan kiven kaikkien kansojen tielle: kaikki,
jotka sitä nostavat, repivät pahoin itsensä. Kaikki maan kansakunnat kokoontuvat
sitä vastaan.
4 **S**inä päivänä, sanoo Herra, minä lyön kaikki hevoset vauhkoudella ja niiden
ratsastajat hulluudella. Juudan heimoa kohti minä avaan silmäni, mutta kaikki
kansojen hevoset minä lyön sokeudella. 5 Silloin Juudan sukuruhtinaat sanovat
sydämessään: 'Minun väkevyyteni ovat Jerusalemin asukkaat Herrassa Sebaotissa,
heidän Jumalassaan.' 6 Sinä päivänä minä teen Juudan sukuruhtinaat ikään kuin
palavaksi hiiliastiaksi polttopuiden sekaan ja ikään kuin tulisoihduksi lyhteiden
sekaan. He kuluttavat oikealta ja vasemmalta, kuluttavat kaikki kansat ympäriinsä.
Jerusalem saa yhä olla paikallaan – Jerusalemissa.
7 **H**erra vapauttaa ensin Juudan majat, etteivät Daavidin suku ja Jerusalemin
asukkaat saisi suurempaa kunniaa kuin Juuda. 8 Sinä päivänä Herra suojelee
Jerusalemin asukkaita. Kompastelevin heistä on sinä päivänä kuin Daavid, ja
Daavidin suku on kuin jumalolento, kuin Herran enkeli heitä johtamassa.
9 **S**inä päivänä minä tahdon hävittää kaikki kansat, jotka hyökkäävät Jerusalemia
vastaan. 10 Mutta Daavidin suvun päälle ja Jerusalemin asukkaiden päälle minä
vuodatan armon ja rukouksen hengen, ja he katsovat minuun, jonka ovat
lävistäneet. He valittavat häntä niin kuin valitetaan ainokaista, murehtivat häntä
katkerasti niin kuin murehditaan esikoista. 11 Sinä päivänä pidetään Jerusalemissa
suuret valittajaiset, sellaiset kuin olivat Hadadrimmonin valittajaiset Megiddon
laaksossa. 12 Maa pitää valittajaisia, kukin suku erikseen: Daavidin huone, hänen
sukunsa, erikseen ja heidän naisensa erikseen; Naatanin huone, hänen sukunsa,
erikseen ja heidän naisensa erikseen, 13 Leevin huone, hänen sukunsa, erikseen ja
heidän naisensa erikseen; simeiläisten suku erikseen ja heidän naisensa erikseen
14 ja kaikki muutkin suvut, kukin suku erikseen ja heidän naisensa erikseen."

Avoin lähde syntiä vastaan

13 1 "**S**inä päivänä Daavidin suvulla ja Jerusalemin asukkailla on oleva avoin lähde
syntiä ja saastaisuutta vastaan.
2 **S**inä päivänä, sanoo Herra Sebaot, minä hävitän epäjumalien nimet maasta, eikä
niitä enää muisteta. Myös profeetat ja saastaisuuden hengen minä ajan maasta
pois. 3 Jos joku vielä profetoi, hänen isänsä ja äitinsä, hänen omat vanhempansa,
sanovat hänelle: 'Sinä et voi jäädä eloon, koska olet puhunut valhetta Herran

nimessä.' Ja hänen isänsä ja äitinsä, hänen omat vanhempansa, lävistävät hänet miekalla, kun hän profetoi.
4 **S**inä päivänä profeetat häpeävät kukin näkyään, kun he profetoivat, eivätkä he valehdellakseen pue ylleen profeetan karvaista viittaa. 5 Profeetta sanoo: 'En ole profeetta vaan maatyöläinen, sillä eräs mies osti minut orjakseen jo nuoruudessani.' 6 Jos häneltä kysytään: 'Mitä ovat nuo haavat sinun käsiesi välissä?' hän vastaa: 'Minua lyötiin ystävieni huoneessa.'"

Paimenta lyödään, lauma hajoaa

7 "**H**erää, miekka, minun paimentani vastaan
ja lähintä miestäni vastaan,
sanoo Herra Sebaot.
Lyö paimenta,
ja lampaat joutukoot hajalleen.
Mutta minä käännän käteni pienimpiä kohti.
8 **K**oko maassa käy näin, sanoo Herra:
kaksi osaa siitä hävitetään ja saa surmansa,
mutta kolmas osa siitä jää jäljelle.
9 Sen kolmannen osan minä vien tuleen.
Minä puhdistan heidät niin kuin hopea puhdistetaan
ja koettelen heitä niin kuin kulta koetellaan.
He huutavat avuksi minun nimeäni,
ja minä vastaan heille.
Minä sanon: "Se on minun kansani",
ja se sanoo: "Herra, minun Jumalani."

Jerusalem Herran päivänä

14 1 **K**atso, Herran päivä tulee,
ja sinun saaliisi jaetaan sinun keskelläsi.
2 "Minä kokoan kaikki kansat
sotaan Jerusalemia vastaan.
Kaupunki valloitetaan,
talot ryöstetään,
naiset raiskataan,
puolet kaupungista lähtee pakkosiirtolaisuuteen,
mutta jäljelle jäävää kansaa ei hävitetä kaupungista."
3 Mutta Herra lähtee liikkeelle ja sotii näitä kansoja vastaan
niin kuin sotimisensa päivänä, taistelun päivänä.
4 **H**änen jalkansa seisovat sinä päivänä Öljymäellä, joka on Jerusalemin edustalla, idän suunnalla. Öljymäki halkeaa kahtia idästä länteen hyvin suureksi laaksoksi: toinen puoli vuorta siirtyy pohjoiseen ja toinen etelään päin. 5 Te pakenette minun

vuorteni väliseen laaksoon, sillä vuorten välinen laakso ulottuu Aasaliin asti. Te pakenette niin kuin pakenitte maanjäristystä Ussian, Juudan kuninkaan, päivinä.
Herra, minun Jumalani, tulee;
kaikki pyhät ovat sinun kanssasi.
6 **S**inä päivänä ei ole valoa,
on kylmä ja pakkanen.
7 On tuleva päivä –
Herralle se on tunnettu.
Silloin ei vaihdu päivä ja yö;
illan tultua on vielä valoisaa.
8 Sinä päivänä virtaavat
elävät vedet Jerusalemista:
puolet niistä itäistä,
puolet läntistä merta kohti.
Näin tapahtuu kesät ja talvet.
9 Herra on oleva kuningas koko maassa.
Sinä päivänä Herra on yksi
ja hänen nimensä yksi.
10 **K**oko maa Gebasta Rimmoniin asti, joka on Jerusalemin eteläpuolella, muuttuu tasaiseksi kuin Aromaa. Jerusalem kohoaa korkealla omalla paikallaan. Siellä asutaan Benjaminin portilta ensimmäisen portin kohdalle asti, Kulmaportille, ja Hananelintornilta kuninkaan viinikuurnille asti. 11 Jerusalemissa asutaan, eikä sitä enää vihitä tuhon omaksi. Jerusalem asuu turvassa.
12 **J**a tämä on se vitsaus, jolla Herra lyö kaikkia niitä kansoja, jotka sotivat Jerusalemia vastaan: hän mädättää heidän lihansa, kun he vielä seisovat jaloillaan, heidän silmänsä mätänevät kuopissaan, ja heidän kielensä mätänee heidän suussaan.
13 **S**inä päivänä tulee Herralta
suuri hämminki heidän joukkoonsa.
He käyvät käsiksi toinen toiseensa,
nostavat kätensä toisiaan vastaan.
14 Myös Juuda sotii Jerusalemissa.
Kaikkien kansojen rikkaudet kootaan joka taholta:
kultaa, hopeaa ja vaatteita hyvin paljon.
15 **V**itsaus kohtaa myös hevosia ja muuleja, kameleita ja aaseja ja kaikkia eläimiä, mitä noissa leireissä on – samanlainen vitsaus.
16 **M**utta kaikki jäljelle jääneet niistä kansoista,
jotka hyökkäsivät Jerusalemia vastaan,
kulkevat vuosi vuodelta sinne ylös
palvoakseen kuningasta, Herraa Sebaotia,
ja viettääkseen lehtimajanjuhlaa.

17 **N**iille maan suvuista, jotka eivät lähde ylös Jerusalemiin palvomaan kuningasta,
Herraa Sebaotia, ei tule sadetta. 18 Jos egyptiläisten suku ei lähde sinne ylös, ei
sadetta tule heillekään. Heitäkin kohtaa sama vitsaus, jolla Herra lyö niitä kansoja,
jotka eivät lähde sinne ylös viettämään lehtimajanjuhlaa. 19 Tämä on oleva
egyptiläisten synnin palkka ja kaikkien niiden kansojen synnin palkka, jotka eivät
lähde sinne ylös viettämään lehtimajanjuhlaa.
20 **S**inä päivänä hevosten kulkusissa on kirjoitus: "Pyhitetty Herralle". Ja padat
Herran huoneessa ovat kuin vihmontamaljoja, jotka ovat alttarin edessä.
21 Jokainen pata Jerusalemissa ja Juudassa on oleva pyhitetty Herralle Sebaotille, ja
kaikki, jotka tulevat uhraamaan, ottavat ne ja keittävät niissä. Eikä sinä päivänä
enää ole yhtään kaupustelijaa Herran Sebaotin huoneessa.

MALAKIAN KIRJA

Israelin kiittämättömyys

1 1 **E**nnustus, Herran sana Israelille Malakian kautta.
2 **M**inä olen rakastanut teitä, sanoo Herra.
Mutta te sanotte:
"Miten sinä olet osoittanut rakkautesi meihin?"
Eikö Eesau ollut Jaakobin veli?
sanoo Herra.
Jaakobia minä rakastin,
3 mutta Eesauta vihasin.
Minä tein hänen vuorensa autioiksi
ja annoin hänen perintöosansa aavikon sakaaleille.
4 **E**dom sanoo: "Meidät on murskattu,
mutta me rakennamme jälleen rauniopaikat."
Herra Sebaot sanoo näin:
”Rakentakoot, mutta minä revin maahan.”
Heitä kutsutaan jumalattomuuden maaksi
ja kansaksi, jota Herra vihaa ikuisesti.
5 Teidän silmänne saavat sen nähdä, ja te sanotte:
"Herra on suuri yli Israelin rajojen."

Herralle eivät kelpaa saastaiset uhrit

6 **P**oika kunnioittaa isäänsä
ja palvelija herraansa.
Mutta jos minä olen isä,
missä on minun kunnioitukseni?
Ja jos minä olen Herra,
missä on minun pelkoni?
sanoo Herra Sebaot teille,
te papit, jotka halveksitte minun nimeäni.
Mutta te kysytte:
"Miten me olemme halveksineet sinun nimeäsi?"
7 Tehän tuotte minun alttarilleni saastunutta leipää.
Mutta te kysytte:
"Miten me olemme sinut saastuttaneet?"
Siten, että sanotte:
"Herran pöytä on halpa-arvoinen."
8 Kun tuotte uhriksi sokean eläimen,
eikö se ole paha asia?

Kun tuotte uhriksi ontuvan ja sairaan,
eikö se ole paha asia?
Viepä se maaherrallesi!
Onko hän tyytyväinen sinuun,
onko hän sinulle suosiollinen?
sanoo Herra Sebaot.
9 Lepyttäkää siis Jumalaa,
että hän armahtaisi meitä.
Tuollaisia ovat teidän kättenne annit!
Olisiko hän teille suosiollinen,
sanoo Herra Sebaot.
10 Kunpa teidän joukossanne olisi joku, joka sulkisi ovet,
ettette turhaan sytyttäisi tulta alttarilleni!
Minä en ole mieltynyt teihin,
sanoo Herra Sebaot,
enkä hyväksy ruokauhria teidän kädestänne.
11 **A**uringonnousun maista aina auringonlaskun seuduille asti on minun nimeni oleva suuri kansojen keskuudessa. Joka paikassa uhrataan suitsuketta minun nimeni kunniaksi ja tuodaan puhdas ruokauhri. Minun nimeni on oleva suuri kansojen keskuudessa, sanoo Herra Sebaot. 12 Mutta te häpäisette sen, kun sanotte: "Herran pöytä on saastainen ja sen hedelmän syöminen arvotonta." 13 Ja te sanotte: "Voi mikä vaiva!" ja pidätte sitä turhana, sanoo Herra Sebaot. Te tuotte ryöstettyjä, ontuvia ja sairaita eläimiä uhrilahjaksi. Minäkö suostuisin ottamaan ne vastaan teidän kädestänne? sanoo Herra. 14 Kirottu olkoon petturi, jolla on laumassaan kelvollinen uros ja joka on tehnyt lupauksen, mutta uhraakin Herralle viallisen. Sillä minä olen suuri kuningas, sanoo Herra Sebaot, ja minun nimeäni pelätään kansojen keskuudessa.

Varoitus papeille

2 1 **J**a nyt, tämä käsky on teille, te papit! 2 Jos ette kuuntele minua ja paina sydämeenne, niin että annatte kunnian minun nimelleni, sanoo Herra Sebaot, minä lähetän teitä vastaan kirouksen ja kiroan teidän saamanne siunaukset. Minä olenkin ne jo kironnut, sillä te ette ole painaneet tätä sydämeenne.
3 **M**inä kiroan teidän jälkeläisenne.
Minä heittelen sontaa teidän kasvoillenne,
teidän juhlauhrienne sontaa,
ja samaan tunkioon teidät itsennekin kannetaan.
4 Niin te tulette tietämään,
että minä olen teille lähettänyt tämän käskyn,
jotta minun liittoni Leevin kanssa pysyisi voimassa,
sanoo Herra Sebaot.

5 **M**inun liittoni Leevin kanssa oli elämä ja rauha,
ja minä annoin ne hänelle,
että hän pelkäisi minua.
Ja hän pelkäsi minua ja vapisi nimeni edessä.
6 Oikea opetus oli hänen suussaan,
eikä vääryyttä tavattu hänen huuliltaan.
Rauhaisasti ja vakaasti hän vaelsi kanssani,
ja monet hän käänsi pois synnistä.
7 Papin huulten tulee säilyttää tieto,
hänen suustaan etsitään opetusta.
Hän on Herran Sebaotin sanansaattaja.
8 **M**utta te olette poikenneet tieltä,
ja opetuksenne on saanut monet kompastumaan.
Te olette turmelleet Leevin liiton,
sanoo Herra Sebaot.
9 Niinpä minäkin teen teistä halveksittuja
ja alhaisia kaiken kansan silmissä,
koska te ette noudata minun teitäni,
vaan katsotte opetuksessanne henkilöön.

Varoitus uskottomuudesta

10 **E**ikö meillä kaikilla ole sama Isä?
Eikö sama Jumala ole meidät luonut?
Miksi me olemme uskottomia toisillemme
ja häpäisemme isiemme liiton?
11 Juuda on ollut uskoton,
iljettäviä tekoja on tehty
Israelissa ja Jerusalemissa.
Juuda on häväissyt Herran pyhäkön, jota Herra rakastaa, ja ottanut avioksi vieraan jumalan tyttäriä. 12 Hävittäköön Herra siltä mieheltä, joka näin tekee, Jaakobin majoista valvojan ja vastaajan ja Herran Sebaotin uhrilahjan tuojan.

Herra vihaa hylkäämistä

13 **J**a toisekseen te teette näin:
te peitätte kyynelillä Herran alttarin,
ja itkulla ja huokauksilla,
kun hän ei enää käänny uhrilahjojen puoleen
eikä suostu ottamaan mitään teidän kädestänne.
14 Mutta te kysytte: "Minkä tähden?"
Sen tähden, että Herra on todistaja
sinun ja nuoruutesi vaimon välillä,

jolle sinä olet ollut uskoton,
vaikka hän on sinun kumppanisi, aviovaimosi.
15 Niin ei tee yksikään, jolla on jäännöskin Hengestä.
Mutta entä se yksi?
Hän pyrki saamaan Jumalan lupaamia jälkeläisiä.
Olkaa siis valppaita hengessänne
älkääkä olko uskottomia nuoruutenne vaimolle.
16 Sillä minä vihaan hylkäämistä,
sanoo Herra, Israelin Jumala.
Minä vihaan sitä,
joka verhoaa vaatteensa vääryydellä,
sanoo Herra Sebaot.
Olkaa siis valppaita hengessänne
älkääkä olko uskottomia.

Tuomion Jumala ilmestyy

17 **T**e olette väsyttäneet Herran puheillanne.
Mutta te kysytte: "Miten me olemme hänet väsyttäneet?"
Siten, että sanotte: "Jokainen, joka tekee pahaa,
on hyvä Herran silmissä,
ja sellaisille hän on suosiollinen",
tai: "Missä on tuomion Jumala?"

3 1 **K**atso, minä lähetän sanansaattajani,
hän raivaa tietä minun edelläni.
Äkkiä tulee temppeliinsä Herra, jota te etsitte,
ja liiton enkeli, jota te kaipaatte.
Katso, hän tulee,
sanoo Herra Sebaot.
2 Mutta kuka kestää hänen tulemisensa päivän
ja kuka voi seistä horjumatta, kun hän ilmestyy?
Sillä hän on kuin kultasepän tuli,
kuin pesijäin saippua.
3 **H**än istuu ja sulattaa, puhdistaa hopean. Hän puhdistaa Leevin pojat, jalostaa heidät kuin kullan ja hopean, niin että he tuovat Herralle uhrilahjoja vanhurskaudessa. 4 Silloin Juudan ja Jerusalemin uhrilahjat ovat Herralle mieluisia niin kuin muinaisina päivinä ja entisinä vuosina.
5 **M**inä tulen teidän luoksenne pitämään tuomiota.
Tulen kiiruusti todistajaksi
noitia, avionrikkojia ja väärinvannojia vastaan
ja niitä vastaan, jotka sortavat palkkalaista palkanmaksussa,
sortavat leskeä ja orpoa,

vääntävät vääräksi muukalaisen asian
eivätkä pelkää minua,
sanoo Herra Sebaot.

Tuokaa täydet kymmenykset

6 **M**inä, Herra, en muutu,
ettekä tekään, Jaakobin lapset, ole lopettaneet:
7 isienne päivistä asti te olette poikenneet minun käskyistäni
ettekä ole noudattaneet niitä.
Palatkaa minun luokseni, niin minä palaan teidän luoksenne,
sanoo Herra Sebaot.
Mutta te kysytte: "Missä asiassa meidän on palattava?"
8 Riistääkö ihminen Jumalalta?
Te kuitenkin riistätte minulta.
Mutta te kysytte: "Missä asiassa me riistämme sinulta?"
Kymmenyksissä ja uhrilahjoissa!
9 Te olette kirouksella kirotut,
koko kansa,
kun te riistätte minulta.
10 **T**uokaa täydet kymmenykset varastohuoneeseen,
että minun huoneessani olisi ruokaa.
Koetelkaa näin minua,
sanoo Herra Sebaot.
Totisesti, minä avaan teille taivaan ikkunat
ja vuodatan siunausta yltäkylläisesti.
11 Minä karkotan nuhtelullani tuholaiset
turmelemasta maanne satoa,
eikä viiniköynnöksenne kedolla jää ilman hedelmää,
sanoo Herra Sebaot.
12 Silloin teidän onneanne ylistävät kaikki kansat,
sillä teidän maanne on oleva ihana maa,
sanoo Herra Sebaot.

Ero vanhurskaan ja jumalattoman välillä

13 **R**öyhkeästi te olette puhuneet minua vastaan,
sanoo Herra.
Mutta te kysytte:
"Mitä me olemme puhuneet sinua vastaan?"
14 Te olette sanoneet: "Turhaa on palvella Jumalaa.
Mitä hyötyä siitä on ollut,
että olemme huolehtineet hänen palvelemisestaan

ja vaeltaneet murheellisina
Herran Sebaotin kasvojen edessä?
15 Nyt me ylistämme julkeiden onnea.
Jumalattomuuden harjoittajat menestyvät,
he kiusaavat Jumalaa mutta pelastuvat."
16 **S**illoin ne, jotka pelkäävät Herraa,
puhuvat toinen toisensa kanssa,
ja Herra tarkkaa ja kuulee.
Muistokirja kirjoitetaan hänen edessään niiden hyväksi,
jotka pelkäävät Herraa
ja pitävät hänen nimensä kunniassa.
17 He ovat, sanoo Herra Sebaot,
sinä päivänä, jonka minä valmistan,
minun omaisuuteni.
Minä olen heille laupias,
niin kuin mies on laupias pojalleen,
joka häntä palvelee.
18 Te näette jälleen eron vanhurskaan ja jumalattoman välillä,
sen välillä, joka palvelee Jumalaa,
ja sen, joka ei häntä palvele.

Herran päivä tulee

19 **S**illä katso, se päivä tulee,
joka palaa kuin pätsi.
Kaikki julkeat ja kaikki jumalattomuuden harjoittajat
ovat silloin kuin oljenkorsia.
Heidät polttaa se päivä, joka tulee,
sanoo Herra Sebaot,
niin ettei heistä jää juurta eikä oksaa.
20 Mutta teille, jotka pelkäätte minun nimeäni,
koittaa vanhurskauden aurinko
ja parantuminen sen siipien suojassa.
Te lähdette ulos ja hypitte kuin syöttövasikat.
21 Te tallaatte jumalattomat,
ja he ovat tomua teidän jalkapohjienne alla
sinä päivänä, jonka minä teen,
sanoo Herra Sebaot.
22 **M**uistakaa palvelijani Mooseksen laki,
jonka minä hänen kauttaan annoin
Hoorebilla koko Israelille
säädöksiksi ja oikeusperiaatteiksi.

23 Katso, minä lähetän teille profeetta Elian,
ennen kuin tulee Herran päivä,
se suuri ja pelottava.
24 Hän kääntää jälleen isien sydämet lasten puoleen
ja lasten sydämet heidän isiensä puoleen,
etten minä tulisi ja löisi maata
ja vihkisi sitä tuhon omaksi.